

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia od 26 do 29 kwietnia 2021 r.

Teksty przyjęte w dniu 28 kwietnia 2021 r. dotyczące absolutoriów z wykonania budżetu za rok 2019 zostały opublikowane w Dz.U. L 340 z 24.9.2021.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie sprawozdania z wdrożenia w sprawie aspektów bezpieczeństwa drogowego przedstawionych w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego (2019/2205(INI))	2
2021/C 506/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie pozostałości chemicznych w Morzu Bałtyckim w oparciu o petycje nr 1328/2019 i 0406/2020 (2021/2567(RSP))	9
2021/C 506/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie środków technicznych i operacyjnych na rzecz skuteczniejszego i bardziej ekologicznego transportu morskiego (2019/2193(INI))	12
2021/C 506/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aklonifenu, akrynatriyny, <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, chlorantraniliprolu, etyrymolu, lufenuronu, pentiopiradu, pikloramu i <i>Pseudomonas</i> sp. szczep DSMZ 13134 w określonych produktach lub na ich powierzchni (D070113/03 – 2021/2590(RPS))	20
2021/C 506/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości acekwincylu, acibenzolaru-s-metylu, szczepu IAB/NS03 <i>Bacillus subtilis</i> , emamektyny, flonikamidu, flutolanilu, fosetylu, imazamoksu i oksatiapiproliny w określonych produktach lub na ich powierzchni (D063854/04 – 2021/2608(RPS))	23

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie wyniku negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem (2021/2658(RSP))	26
2021/C 506/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie ochrony gleb (2021/2548(RSP))	38
Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.		
2021/C 506/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy (2021/2010(INI))	54
2021/C 506/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii i praworządności na Malcie (2021/2611(RSP))	64
2021/C 506/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie pandemii COVID-19 w Ameryce Łacińskiej (2021/2645(RSP))	69
2021/C 506/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Boliwii i aresztowania byłej prezydent Jeanine Añez i innych urzędników państwowych (2021/2646(RSP))	74
2021/C 506/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przepisów o bluźnierstwie w Pakistanie, w szczególności sprawy Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela (2021/2647(RSP))	77
2021/C 506/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Rosji – sprawa Aleksieja Nawalnego, koncentracja oddziałów wojska na granicy z Ukrainą i rosyjski zamach w Republice Czeskiej (2021/2642(RSP))	82
2021/C 506/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie piątej rocznicy porozumienia pokojowego w Kolumbii (2021/2643(RSP))	89
2021/C 506/15	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci (2021/2605(RSP))	94
2021/C 506/16	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie dostępności i przystępności cenowej testów na COVID-19 (2021/2654(RSP))	105

ZALECENIA

Parlament Europejski

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/17	Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami (2021/2023(INI))	109
---------------	--	-----

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/18	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Filipa De Mana (2020/2271(IMM))	119
2021/C 506/19	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Zdzisława Krasnodębskiego (2020/2224(IMM))	121

2021/C 506/20	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa (2020/2240(IMM))	123
2021/C 506/21	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa (2020/2219(IMM))	125
2021/C 506/22	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (2020/2272(ACI))	127

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/23	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej porozumienia w formie wymiany listów między Unią a Norwegią w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (10643/20 – C9-0424/2020 – 2020/0230(NLE)) . . .	134
2021/C 506/24	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (12543/2020 – C9-0084/2021 – 2020/0157(NLE))	135
2021/C 506/25	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (07064/2/2020 – C9-0111/2021 – 2018/0224(COD))	136
2021/C 506/26	P9_TA(2021)0125 Program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” * Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady ustanawiającej program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” (08550/2019 – C9-0167/2020 – 2018/0225(CNS)) P9_TC1-CNS(2018)0225 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającej program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz uchylającej decyzję 2013/743/UE	141
2021/C 506/27	P9_TA(2021)0126 Europejski Instytut Innowacji i Technologii ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Instytutu Innowacji i Technologii (wersja przekształcona) (COM(2019)0331 – C9-0042/2019 – 2019/0151(COD)) P9_TC1-COD(2019)0151 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (wersja przekształcona)	142

2021/C 506/28	P9_TA(2021)0127	Strategiczny plan innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) na lata 2021–2027: wzmocnienie talentu innowacyjnego i zdolności innowacyjnych Europy (COM(2019)0330 – C9-0043/2019 – 2019/0152(COD))	
	P9_TC1-COD(2019)0152	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) na lata 2021–2027: wzmocnienie talentu innowacyjnego i zdolności innowacyjnych Europy oraz uchylająca decyzję nr 1312/2013/UE	143
2021/C 506/29	P9_TA(2021)0128	Unijny Mechanizm Ochrony Ludności ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (COM(2020)0220 – C9-0160/2020 – 2020/0097(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0097	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... zmieniającego decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności	144
2021/C 506/30		Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (12543/2020 – C9-0084/2021 – 2020/0157M(NLE))	145
2021/C 506/31		Decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie niewyrażania sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 24 marca 2021 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2008 dotyczące badania zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych (C(2021)01603 – 2021/2616(DEA))	151
2021/C 506/32		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (14281/1/2020 – C9-0133/2021 – 2018/0231(COD))	153
2021/C 506/33		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (05532/1/2021 – C9-0139/2021 – 2018/0202(COD))	154
2021/C 506/34		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Obywatele, równość, prawa i wartości” oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 i rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 (06833/1/2020 – C9-0144/2021 – 2018/0207(COD))	155
2021/C 506/35		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Sprawiedliwość” oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1382/2013 (06834/1/2020 – C9-0138/2021 – 2018/0208(COD))	157

2021/C 506/36	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program kosmiczny Unii i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (14312/1/2020 – C9-0140/2021 – 2018/0236(COD))	158
---------------	--	-----

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/37	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (05022/2021 – C9-0086/2021 – 2020/0382(NLE))	159
---------------	---	-----

2021/C 506/38

P9_TA(2021)0142

Wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627 (COM(2019)0619 – C9-0188/2019 – 2019/0272(COD))

P9_TC1-COD(2019)0272

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627	160
--	-----

2021/C 506/39

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (14308/1/2020 – C9-0113/2021 – 2018/0331(COD))	217
--	-----

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

2021/C 506/40

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (Zielone zaświadczenia cyfrowe) (COM(2021)0130 – C9-0104/2021 – 2021/0068(COD))

[Poprawka 25, o ile nie wskazano inaczej]	218
---	-----

2021/C 506/41

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (zielone zaświadczenie cyfrowe) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19 (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD))

[Poprawka 1, o ile nie wskazano inaczej]	237
--	-----

2021/C 506/42

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotyczącego stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 250/2014 (05330/1/2021 – C9-0108/2021 – 2018/0211(COD))	241
--	-----

2021/C 506/43

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotycząca stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (wersja przekształcona) (12262/1/2020 – C9-0011/2021 – 2017/0237(COD))	242
---	-----

2021/C 506/44	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Obronny i uchylającego rozporządzenie (UE) 2018/1092 (06748/1/2020 – C9-0112/2021 – 2018/0254(COD))	243
2021/C 506/45	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylającego rozporządzenie (UE) 2015/2240 (06789/1/2020 – C9-0109/2021 – 2018/0227(COD))	244
2021/C 506/46	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 (06077/1/2020 – C9-0110/2021 – 2018/0209(COD))	245
2021/C 506/47	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów (COM(2021)0028 – C9-0016/2021 – 2021/0015(CNS))	246
2021/C 506/48	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2022 (2020/2264(BUI))	247

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021–2022

Posiedzenia od 26 do 29 kwietnia 2021 r.

Teksty przyjęte w dniu 28 kwietnia 2021 r. dotyczące absolutorium z wykonania budżetu za rok 2019 zostały opublikowane w Dz.U. L 340 z 24.9.2021.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0122

Sprawozdanie z wdrożenia w sprawie aspektów bezpieczeństwa drogowego przedstawionych w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie sprawozdania z wdrożenia w sprawie aspektów bezpieczeństwa drogowego przedstawionych w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego (2019/2205(INI))

(2021/C 506/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pakiet dotyczący zdatności do ruchu drogowego obejmujący dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/46/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę Rady 1999/37/WE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów⁽²⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie drogowej kontroli technicznej dotyczącej zdatności do ruchu drogowego pojazdów użytkowych poruszających się w Unii⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie ratowania życia: zwiększanie bezpieczeństwa samochodowego w UE⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2018 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie manipulowania licznikami kilometrów w pojazdach silnikowych: przegląd ram prawnych UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lipca 2010 r. zatytułowany „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” (COM(2010)0389),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Ramy polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego UE na lata 2021–2030 – Kolejne kroki w kierunku realizacji »wizji zero«” (SWD(2019)0283),
- uwzględniając określone przez ONZ cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel 3.6 dotyczący zmniejszenia o połowę liczby rannych i ofiar śmiertelnych w wypadkach drogowych na świecie do 2020 r. oraz cel 11.2 dotyczący zapewnienia do 2030 r. wszystkim ludziom dostępu do bezpiecznych, przystępnych cenowo, dostępnych i zrównoważonych systemów transportu, podniesienia poziomu bezpieczeństwa na drogach, w szczególności poprzez rozwój transportu publicznego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób znajdujących się w trudnej sytuacji, kobiet, dzieci, osób z niepełnosprawnościami i osób starszych;
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020)0789),

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 129.

⁽³⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 134.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 151.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie europejskiej strategii na rzecz współpracujących inteligentnych systemów transportowych ⁽⁶⁾, zawierając skierowane do Komisji wezwanie do szybkiego opublikowania wniosku ustawodawczego w sprawie dostępu do danych i zasobów z urządzeń pokładowych,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lutego 2020 r. w sprawie europejskiej strategii w zakresie danych (COM(2020)0066 final), w którym wspomniano o planowanej aktualizacji obecnych przepisów regulujących dostęp do danych pokładowych w celu zapewnienia sprawiedliwego dostępu do określonych danych dotyczących samochodów,
 - uwzględniając zleconą przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego europejską ocenę wdrożenia opublikowaną we wrześniu 2020 r. i dotyczącą wdrożenia pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 4 listopada 2020 r. dotyczące wdrożenia dyrektywy 2014/45/UE w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (COM(2020)0699),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 listopada 2020 r. na temat wdrożenia dyrektywy 2014/47/UE w sprawie drogowej kontroli technicznej dotyczącej zdatności do ruchu drogowego pojazdów użytkowych poruszających się w Unii (COM(2020)0676),
 - uwzględniając badanie zlecone przez Dyрекcję Generalną ds. Mobilności i Transportu Komisji Europejskiej dotyczące włączenia w zakres okresowych badań zdatności do ruchu drogowego lekkich przyczep i pojazdów dwu- lub trzykołowych, opublikowane w lutym 2019 r.,
 - uwzględniając badanie zlecone przez Dyрекcję Generalną ds. Mobilności i Transportu dotyczące włączenia systemu eCall do okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych, opublikowane w lutym 2019 r.,
 - uwzględniając studium wykonalności zlecone przez Dyрекcję Generalną ds. Mobilności i Transportu dotyczące platformy wymiany informacji o pojazdach, opublikowane w kwietniu 2015 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2144 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów dotyczących homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, w odniesieniu do ich ogólnego bezpieczeństwa oraz ochrony osób znajdujących się w pojeździe i niechronionych uczestników ruchu drogowego ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A9-0028/2021),
- A. mając na uwadze, że w 2010 r. UE przyjęła politykę bezpieczeństwa ruchu drogowego mającą na celu obniżenie o 50 % liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych do 2020 r.; mając na uwadze, że w 2011 r. UE określiła cel „wizji zero” zakładający osiągnięcie zerowej liczby ofiar śmiertelnych w transporcie drogowym w UE do 2050 r.; mając na uwadze, że w 2019 r. na europejskich drogach zginęło około 22 800 osób, a około 1 350 000 zostało poważnie rannych; mając na uwadze, że należy wprowadzić bardziej skuteczne i bardziej skoordynowane środki na szczeblu UE i państw członkowskich, aby osiągnąć cel „wizji zero”;
- B. mając na uwadze, że pomimo starań w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego w UE postępy w obniżaniu liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych w ostatnich latach były zbyt powolne, choć znaczne; mając na uwadze, że uznaje się, iż około 5 % wypadków z udziałem pojazdów w transporcie towarowym jest spowodowanych defektami technicznymi pojazdów; mając na uwadze, że uważa się, iż niewłaściwa konserwacja pojazdów przyczynia się do 4 % wypadków z udziałem użytkowników dróg;
- C. mając na uwadze, że wstępne dane za 2019 r. pokazują, iż na drogach UE odnotowano mniej ofiar śmiertelnych niż w roku poprzednim, ale postęp ten jest zbyt wolny; mając na uwadze, że cel UE polegający na zmniejszeniu o połowę liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych w okresie od 2010 r. do końca 2020 r. z pewnością nie zostanie osiągnięty – osiągnięty zostanie jedynie w połowie, ponieważ do tej pory odnotowano spadek zaledwie o 23 %; mając na uwadze, że częste, szczegółowe i okresowe kontrole pojazdów przeprowadzane przez wysoko wykwalifikowanych diagnostów, jak również drogowe kontrole techniczne mają zasadnicze znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego;

⁽⁶⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 1.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że istniejące między państwami członkowskimi ogromne różnice we wskaźnikach śmiertelności w wypadkach drogowych (w państwie, w którym liczba śmiertelnych ofiar wypadków drogowych jest największa, liczba ta jest ponad czterokrotnie większa od liczby ofiar w państwie o najniższej liczbie ofiar) uwydatniają potrzebę specjalnego monitorowania, partnerstwa i pomocy dla państw członkowskich, w których statystyki są najgorsze;
- E. mając na uwadze, że między wschodnimi i zachodnimi państwami członkowskimi nadal utrzymują się znaczne różnice w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego; mając na uwadze, że wschodnie państwa członkowskie stają się często miejscem przeznaczenia dla floty samochodów używanych pochodzących z zachodnich państw członkowskich, z czym mogą wiązać się zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi, jak i zagrożenia dla środowiska, które należy rozważyć na szczeblu UE;
- F. mając na uwadze, że poza problematyką związaną z klimatem i środowiskiem, zdatność pojazdów do ruchu drogowego jest kwestią zdrowia publicznego, zarówno w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego, jak i w odniesieniu do wpływu emisji spalin na jakość powietrza; mając na uwadze, że niedawne skandale dotyczące emisji wykazały potrzebę niezależnych kontroli w całym cyklu życia pojazdu, z uwzględnieniem rzeczywistych emisji pojazdu;
- G. mając na uwadze, że analiza transpozycji i wdrożenia przez państwa członkowskie pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego wykazuje, że należy udoskonalić procedury harmonizacji na szczeblu UE;
- H. mając na uwadze, że rynek samochodów używanych w Unii Europejskiej jest od dwóch do trzech razy większy niż rynek samochodów nowych, a także mając na uwadze, że fałszowanie przebiegu samochodów używanych poważnie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego; mając na uwadze, że z szacunkowych wyliczeń zawartych w badaniach wynika, iż odsetek pojazdów, w których dokonano manipulacji licznikiem przebiegu, wynosi od 5 do 12 % samochodów używanych w sprzedaży krajowej i od 30 do 50 % w sprzedaży transgranicznej; mając na uwadze, że manipulowanie wskazaniami drogomierza zostało uznane za przestępstwo jedynie w sześciu państwach członkowskich; mając na uwadze, że brak wspólnej europejskiej bazy danych utrudnia ściganie przestępstw związanych z takimi nieuczciwymi praktykami;
- I. mając na uwadze, że w związku z coraz częstszym korzystaniem z funkcji jazdy zautomatyzowanej niezbędna jest aktualizacja pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego, tak aby obejmował on kontrolę i szkolenia w zakresie nowych zaawansowanych funkcji wspomagania kierowania pojazdem, które mają być wprowadzane od 2022 r.;
- J. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły już instrumenty umożliwiające ograniczenie manipulacji drogomierzami, takie jak „Car-Pass” w Belgii i „Nationale AutoPas” (NAP) w Niderlandach; mając na uwadze, że oba te państwa członkowskie korzystają z bazy danych do celów gromadzenia wskazań drogomierza przy okazji każdej konserwacji, serwisowania, naprawy lub okresowego przeglądu pojazdu bez gromadzenia danych osobowych i że obydwie w krótkim czasie doprowadziły niemal do całkowitego wyeliminowania oszustw dotyczących fałszowania wskazań drogomierza na swoim obszarze;
- K. mając na uwadze, że jakość infrastruktury drogowej ma pierwszorzędne znaczenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego; mając na uwadze, że łączność i infrastruktura cyfrowa mają ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, a wraz ze wzrostem liczby pojazdów podłączonych do internetu i pojazdów autonomicznych znaczenie to będzie coraz większe;

Zalecenia

Transpozycja i wdrożenie pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego – główne cele UE w zakresie bezpieczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki transpozycji pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego i wdrażaniu niektórych jego przepisów osiągnięto poprawę harmonizacji procedur krajowych, w szczególności w odniesieniu do częstotliwości, zakresu i metod badań kontrolnych pojazdów;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że transpozycja pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego przyczyniła się do poprawy jakości okresowych badań technicznych, poziomu wykwalifikowania diagnostów oraz do ulepszenia koordynacji i standardów państw członkowskich związanych z kontrolą drogową pojazdów, w dążeniu do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego;
3. wyraża ubolewanie, że pomimo lepszej jakości okresowych badań technicznych i ich pozytywnego wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego pakiet dotyczący zdatności do ruchu drogowego zawiera niektóre nieobowiązkowe przepisy, które nie zostały transponowane z zachowaniem odpowiedniej rygorystyczności lub w ogóle nie zostały transponowane; podkreśla konieczność stopniowego odchodzenia od przepisów o charakterze dobrowolnym i opracowania systemu obowiązkowych wymogów w celu zwiększenia harmonizacji na szczeblu UE takich aspektów, jak zabezpieczenie ładunku, wymiana informacji oraz współpraca między państwami członkowskimi, a także przypomina, że środki te mają szczególne znaczenie dla regionów transgranicznych;
4. ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie dokonały terminowej transpozycji pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego i że Komisja musiała wszcząć przeciwko jednemu państwu członkowskiemu postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; wzywa te państwa członkowskie do niezwłocznej transpozycji do prawa krajowego przepisów pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego, które wymagają jeszcze transpozycji, oraz do pełnego wdrożenia wszystkich spoczywających na nich zobowiązań w zakresie sporządzenia kompletnych informacji technicznych, zważywszy że bezpieczeństwo ruchu drogowego obywateli Unii jest priorytetem Unii Europejskiej;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

5. wyraża ubolewanie, że niewystarczające finansowanie działań kontrolnych, w tym personelu diagnostycznego, sprzętu i szkoleń, nadal zagraża osiągnięciu celów w dziedzinie zdatności do ruchu drogowego; podkreśla, że aby skutecznie wdrożyć pakiet dotyczący zdatności do ruchu drogowego i jego przyszłą zmienioną wersję, państwa członkowskie powinny udostępnić wystarczające wsparcie finansowe i administracyjne organom ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego;

Częstotliwość i zakres badań

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od dnia wejścia w życie pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego 90 % kontroli pojazdów odbyło się w takich samych odstępach czasu jak te określone w pakiecie lub nawet w bardziej rygorystycznych, co przyczyniło się w znacznym stopniu do zmniejszenia liczby niebezpiecznych pojazdów poruszających się po drogach UE; ubolewa jednak nad faktem, że w niektórych państwach członkowskich nadal wymaga się dłuższych odstępów czasu niż te określone w pakiecie, co zmniejsza bezpieczeństwo jazdy; wzywa te państwa członkowskie, aby bezzwłocznie zaczęły przestrzegać częstotliwości określonych w pakiecie z uwagi na bezpieczeństwo i życie obywateli UE;

7. wzywa Komisję do rozważenia zaostrzenia systemu badań i wprowadzenia obowiązku dodatkowych kontroli po osiągnięciu określonego przebiegu w przypadku pojazdów kategorii M1 wykorzystywanych jako taksówki lub karetki pogotowia oraz pojazdów kategorii N1 wykorzystywanych przez podmioty świadczące usługi doręczania przesyłek, a także do rozważenia objęcia tym obowiązkiem innych pojazdów w obrębie tych kategorii, wykorzystywanych w innych celach komercyjnych;

8. zwraca uwagę na rosnące wykorzystanie indywidualnych pojazdów i środków transportu dzielonego do celów transportu publicznego lub logistyki; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny, czy należy odpowiednio zwiększyć częstotliwość kontroli tych pojazdów, a w tym celu o rozważenie możliwości obowiązkowej corocznej kontroli lub uwzględnienie na przykład intensywności wykorzystania pojazdów na podstawie ich przebiegu i związaną z tym przestarzałość części pojazdu, a także liczbę przewożonych pasażerów;

9. zauważa, że wzajemne uznawanie badań zdatności do ruchu drogowego używanych pojazdów przywożonych z innych państw członkowskich nie jest przewidziane w przypadkach, w których państwa członkowskie określiły różną częstotliwość badań, dlatego też pakiet przewiduje jedynie ograniczone wzajemne uznawanie w tym zakresie; zwraca się do Komisji o uwzględnienie unijnej certyfikacji używanych samochodów w następnym przeglądzie pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego;

10. zauważa, że motocykliści uznawani są za najbardziej niechronionych uczestników ruchu drogowego, a śmiertelność wśród motocyklistów spada najwolniej spośród wszystkich użytkowników pojazdów w UE; zauważa, że w szczególności manipulacje w motorowerach i zwiększanie osiągnięć motorowerów powoduje wzrost ryzyka wypadków wśród młodzieży i młodych dorosłych; wzywa zatem Komisję do rozważenia rozszerzenia obowiązku przeprowadzania kontroli drogowych na pojazdy dwu- i trzykołowe, łącznie z minimalnym celem kontroli wynoszącym 5 % rocznie, ponieważ pojazdy te są obecnie całkowicie wyłączone z zakresu dyrektywy 2014/47/UE;

11. apeluje do Komisji, by rozważyła zniesienie wyjątków od obowiązku okresowych badań technicznych dla pojazdów dwu- i trzykołowych, które to wyjątki są obecnie możliwe na mocy dyrektywy 2014/45/UE; wzywa Komisję do zbadania – w ramach najbliższej oceny – możliwości uwzględnienia w obowiązkowym systemie okresowej kontroli technicznej również kategorii pojazdów dwu- i trzykołowych o pojemności silnika mniejszej niż 125 cm³ i lekkich przyczep, na podstawie odpowiednich danych dotyczących wypadków drogowych oraz czynników związanych z oceną kosztów i korzyści, takich jak bliskość stacji kontroli pojazdów na obszarach oddalonych, obciążenie administracyjne i koszty finansowe dla obywateli UE; zwraca się do Komisji, aby oparła swoją ocenę na porównaniu wyników z państw, w których okresowe kontrole techniczne już obowiązują dla wszystkich pojazdów w tych kategoriach, z wynikami z państw, w których nie przeprowadza się takich kontroli, oraz na porównaniu skutków, jakie sytuacja ta ma dla bezpieczeństwa ruchu drogowego; wzywa do wprowadzenia dodatkowego harmonogramu badań opartego na osiągniętym przebiegu w przypadku motocykli używanych do doręczania przesyłek, dostaw żywności lub innego komercyjnego przewozu towarów lub osób;

12. zauważa, że okres tolerancji w odniesieniu do okresowych badań zdatności do ruchu drogowego, które utraciły ważność, jest bardzo zróżnicowany w poszczególnych państwach członkowskich i waha się od czterech miesięcy do tolerancji zerowej; wzywa Komisję do zharmonizowania tego okresu tolerancji przez wprowadzenie maksymalnego wymiaru krótkiego okresu, który nie będzie wywierał negatywnego wpływu na terminowe przeprowadzanie okresowych badań technicznych oraz przez zwiększenie wymiaru kar nakładanych za nieprzestrzeganie przepisów w tym zakresie;

13. przypomina, że pojazdy przystosowane do prowadzenia przez osoby z niepełnosprawnościami mogą posiadać szczególne funkcje i konfiguracje; zwraca uwagę, że pojazdy używane do przewozu osób z niepełnosprawnościami muszą spełniać określone warunki techniczne, takie jak pasy zakotwiczone, a także odpowiednio dostosowana w celu zapewnienia bezpieczeństwa pasażerów przestrzeń w tych pojazdach; podkreśla konieczność dopilnowania, by wszystkie te istotne cechy zostały należycie uwzględnione podczas każdego badania;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

14. wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie wprowadziły dotychczas tylko ogólne środki podczas transpozycji przepisów dotyczących sankcji za oszustwo polegające na fałszowaniu przebiegu; wzywa państwa członkowskie do przestrzegania tego jasno określonego wymogu pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego, do dokonania bezzwłocznej transpozycji do prawa krajowego bardziej ukierunkowanych środków oraz do zapewnienia niezbędnych zasobów ludzkich i finansowych w celu ich wdrożenia; ubolewa, że obecny przepis dotyczący sankcji za oszustwo polegające na fałszowaniu przebiegu jest niewystarczający, ponieważ stanowi on, że sankcje te muszą być „skuteczne, proporcjonalne, odstrasżające i niedyskryminujące”, pozostawiając w dużej mierze rzeczywiste kwoty i odpowiadające im środki odstrasżające w gestii państw członkowskich; uważa, że w następnym przeglądzie należy określić bardziej zharmonizowane i konkretne sankcje za oszustwa związane z fałszowaniem przebiegu, a także dalsze solidne środki zabezpieczające przed nieuprawnioną manipulacją, w tym odpowiednie mechanizmy cyberbezpieczeństwa i technologie szyfrowania, aby stworzyć przeszkody dla manipulacji elektronicznych i ułatwić wykrywanie manipulacji; apeluje do Komisji, by wprowadziła wymóg gwarantowanej dostępności określonych danych, funkcji i informacji o oprogramowaniu właściwych dla danego pojazdu dla podmiotów przeprowadzających kontrole; apeluje o zobowiązanie państw członkowskich do tworzenia barier prawnych, technicznych i operacyjnych, aby uniemożliwić manipulowanie drogomierzem; podkreśla, że brak spójnej bazy danych gromadzącej dane dotyczące przebiegu używanych samochodów, wzajemnie uznawanej i udostępnianej między państwami członkowskimi, stanowi zasadniczą przeszkodę w wykrywaniu oszustw związanych z fałszowaniem przebiegu;

15. apeluje do Komisji, aby w następnym przeglądzie pakietu przewidywała przepisy o charakterze obowiązkowym, które umożliwiłyby państwom członkowskim rejestrowanie obowiązkowego wskazania drogomierza z każdego przeglądu, przy okazji każdego serwisowania oraz każdej konserwacji i poważniejszej naprawy, począwszy od pierwszej rejestracji pojazdu;

16. wzywa Komisję do należytego uwzględnienia nowych badań emisji w rzeczywistych warunkach ruchu drogowego, przewidzianych w rozporządzeniu „Euro 6”, oraz ewentualnych przyszłych zmian; wzywa Komisję do uwzględnienia – w następnym przeglądzie pakietu dotyczącego przydatności do ruchu drogowego – włączenia w zakres okresowych kontroli technicznych pomiarów, które odzwierciedlałyby takie badania, oraz wszelkich innych możliwych zmian; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zharmonizowania zarówno technologii pomiaru emisji w badaniach zdatności do ruchu drogowego, jak i maksymalnych dopuszczalnych poziomów, aby zapewnić spełnianie przez wszystkie pojazdy na europejskich drogach norm emisji;

Wykorzystywane przyrządy i szkolenie diagnostów

17. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od dnia wejścia w życie pakietu dotyczącego zdatności do ruchu drogowego we wszystkich państwach członkowskich przyrządy wykorzystywane do badań zostały zharmonizowane i spełniają minimalne wymogi, co zapewni lepsze ujednoczenie badań zdatności do ruchu drogowego w całej UE;

18. zauważa, że chociaż wszystkie państwa członkowskie wprowadziły minimalne wymogi w zakresie kompetencji diagnostów przeprowadzających badania zdatności do ruchu drogowego, niektóre z nich nie spełniają wymogów określonych w załączniku IV do dyrektywy 2014/45/UE w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego; wzywa te państwa członkowskie do odpowiedniego dostosowania stosowanych przez nie wymogów; zwraca się do Komisji o wspieranie wymiany dobrych praktyk i doświadczeń między państwami członkowskimi dotyczących sposobów wdrażania załącznika IV do dyrektywy 2014/45/UE, a także o ocenę zapotrzebowania na regularne szkolenia przypominające i odpowiednie egzaminy; wzywa Komisję do promowania regularnej aktualizacji i harmonizacji treści szkoleń wśród państw członkowskich w celu dostosowania wiedzy i umiejętności inspektorów do rozwoju procesu automatyzacji i cyfryzacji sektora motoryzacyjnego, w szczególności w odniesieniu do zaawansowanych funkcji wspomagania kierowania pojazdem, systemów bezzałogowych i korzystania z elektronicznych systemów wymiany informacji między organami krajowymi odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo ruchu drogowego, w tym w zakresie bezpiecznej wymiany danych, cyberbezpieczeństwa i ochrony danych osobowych kierowców; podkreśla, że manipulacje i oszustwa związane z elektronicznymi funkcjami bezpieczeństwa, takimi jak zaawansowane systemy wspomagania kierowcy, stanowią duże zagrożenie dla bezpieczeństwa i dlatego muszą być wykrywane przez diagnostów; podkreśla, że diagnostom należy zapewnić specjalne szkolenie na temat kontroli integralności oprogramowania;

19. podkreśla, że należy podjąć kroki w celu zagwarantowania niezależności inspektorów i organizacji przeprowadzających kontrole w sektorze handlu pojazdami oraz konserwacji i naprawy pojazdów, aby uniknąć wszelkich konfliktów interesów, w tym w odniesieniu do kontroli emisji, przy jednoczesnym zapewnieniu silniejszych zabezpieczeń w zakresie odpowiedzialności cywilnej wszystkich zainteresowanych stron;

Drogowe kontrole techniczne i zabezpieczenie ładunku

20. zauważa, że – jak wynika ze sprawozdań Komisji – w ciągu ostatnich sześciu lat zmniejszyła się liczba kontroli drogowych pojazdów użytkowych; wyraża ubolewanie z powodu tej tendencji i przypomina, że na podstawie pakietu w sprawie zdatności do ruchu drogowego od 2018 r. państwa członkowskie są zobowiązane do przeprowadzenia minimalnej liczby kontroli drogowych, proporcjonalnej do liczby pojazdów zarejestrowanych na ich terytorium (5 %); wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków na rzecz osiągnięcia minimalnego celu wynoszącego 5 % i przypomina, że pierwszy obowiązek sprawozdawczy, w ramach którego realizacja tego celu w okresie 2019–2020

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

zostanie poddana kontroli, ma zostać spełniony do dnia 31 marca 2021 r.; wzywa Komisję do objęcia zakresem kontroli drogowych pojazdów z kategorii N1⁽⁸⁾ wykorzystywanych do celów komercyjnego transportu drogowego towarów ze względu na ich większą liczbę i wysoki przebieg;

21. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu dalszej poprawy jakości kontroli drogowych i ich niedyskryminacyjnego charakteru, zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego, na przykład poprzez ustalanie i gromadzenie danych dotyczących kluczowego wskaźnika skuteczności działania oraz zachęcanie do korzystania z systemów „profilu oceny ryzyka” w celu lepszego ukierunkowania kontroli i kar, zwłaszcza w przypadku recydywistów, przy pełnym poszanowaniu unijnych ram ochrony danych;

22. ubolewa nad faktem, iż wydaje się, że cięcia w krajowych wydatkach budżetowych na egzekwowanie prawa w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego i na utrzymanie dróg przyczyniły się w ostatnich kilku latach do spadku częstotliwości przeprowadzania kontroli drogowych; wzywa w związku z tym władze krajowe do zagwarantowania zwiększonego finansowania działań kontrolnych, zwłaszcza w związku z możliwym wprowadzeniem obowiązkowych badań dla nowych rodzajów pojazdów;

23. wyraża ubolewanie, że przepisy zawarte w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego odnoszące się do kontroli zabezpieczenia ładunku nie są obowiązkowe, w związku z czym jedynie kilka państw członkowskich dokonało transpozycji odpowiednich środków bezpieczeństwa; w związku z powyższym stwierdza, że harmonizacja w tym zakresie zdecydowanie nie została osiągnięta; apeluje do Komisji, by w ramach następnego przeglądu zaproponowała wzmocnienie tych przepisów, w tym przepisów dotyczących zharmonizowanych wymogów minimalnych dotyczących zabezpieczenia ładunku, obowiązkowego wyposażenia każdego pojazdu w sprzęt do zabezpieczania ładunku, wymogów dotyczących minimalnego zakresu kompetencji, szkoleń i wiedzy, mających zastosowanie zarówno do personelu zajmującego się zabezpieczaniem ładunków, jak i do diagnostów;

Ewidencja informacji i wymiana danych między państwami członkowskimi

24. wyraża ubolewanie, że jedynie kilka państw członkowskich prowadzi krajową elektroniczną bazę danych dotyczącą poważnych lub niebezpiecznych usterek stwierdzonych podczas kontroli drogowej oraz że państwa członkowskie rzadko powiadamiają o wynikach tych kontroli krajowy punkt kontaktowy w państwie członkowskim, w którym pojazd jest zarejestrowany; wyraża ubolewanie, że w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego nie określono żadnych działań, które państwo członkowskie rejestracji powinno podjąć po otrzymaniu informacji o takich poważnych i niebezpiecznych usterekach; wzywa Komisję do wzmocnienia tych przepisów w ramach następnego przeglądu, w tym poprzez określenie ujednoliconego zestawu działań, które powinno podjąć państwo członkowskie rejestracji po otrzymaniu takiego powiadomienia;

25. wzywa Komisję, aby w związku z elektronicznymi zbiorami danych dotyczącymi pojazdów przewidzianymi w pakiecie dotyczącym zdatności do ruchu drogowego rozważyła zmianę dyrektywy 2014/46/UE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów w celu zniesienia obowiązku wydawania fizycznych dokumentów oraz obowiązku okazywania przez kierowcę drukowanych dowodów rejestracyjnych; zauważa, że należy wprowadzić warunki umożliwiające diagnostom pełne wykorzystanie elektronicznych zbiorów danych;

26. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia systematycznej wymiany danych dotyczących badań zdatności do ruchu drogowego i wskazań drogomicznych między właściwymi organami odpowiedzialnymi za badania, rejestrację i homologację pojazdów, producentami wyposażenia kontrolno-pomiarowego i producentami pojazdów; w związku z powyższym przyjmuje z zadowoleniem studium wykonalności Komisji dotyczące platformy wymiany informacji o pojazdach; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań zapewniających utworzenie platformy wymiany informacji o pojazdach w ramach następnego przeglądu, aby przyspieszyć i ułatwić wymianę danych oraz zapewnić skuteczną koordynację między państwami członkowskimi; podkreśla, że dzięki tej platformie wymiany informacji o pojazdach powinien stać się możliwy całkowicie elektroniczny proces kontroli i wymiany danych, przy zachowaniu cyberbezpieczeństwa i zapewnieniu ochrony danych wobec osób trzecich; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Komisję platformy UE MOVEHUB i jej niedawno opracowanego modułu ODOCAR, zapewniającego infrastrukturę informatyczną do wymiany wskazań drogomicznych w całej Unii w oparciu o rozwiązanie oparte na bazie danych, w tym możliwość wymiany informacji z siecią Eucaris; wzywa Komisję do dokonania oceny, czy w ramach przyszłego przeglądu należy nałożyć na państwa członkowskie obowiązek stosowania UE MOVEHUB;

27. wzywa Komisję, aby podczas kolejnego przeglądu dokonała oceny, czy możliwe będzie włączenie w prowadzoną między organami rejestrującymi obowiązkową wymianę danych dotyczących historii pojazdu nie tylko wskazań drogomicznych, ale także informacji o wypadkach i częstotliwości występowania istotnych usterek, ponieważ zapewniłoby to obywatelom UE ochronę przed oszustwami i lepsze informacje na temat historii i stanu ich pojazdów oraz ukrywanych wcześniej napraw pojazdu; uważa, że wypadki drogowe powinny wiązać się z koniecznością przeprowadzenia dodatkowych kontroli, które pomagają zapewnić właściwe naprawy pojazdów i zwiększają bezpieczeństwo ruchu drogowego;

⁽⁸⁾ Pojazdy do przewozu towarów, których dopuszczalna masa nie przekracza 3,5 tony (np. pick-upy, samochody dostawcze).

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

Przyszłościowe ramy

28. wzywa Komisję, aby podczas następnego przeglądu należycie uwzględniła postęp techniczny w zakresie bezpieczeństwa pojazdów; zauważa, że zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2144 od 2022 r. nowe pojazdy będą musiały być wyposażone w nowe zaawansowane systemy bezpieczeństwa i nowoczesne systemy wspomagania kierowcy; wzywa Komisję do włączenia tych nowych systemów w zakres okresowych badań technicznych, a także w zakres umiejętności i wiedzy diagnostów samochodowych, a także do ograniczenia ryzyka manipulacji tymi systemami i ingerencji w nie; zwraca się do Komisji o uwzględnienie w okresowych badaniach technicznych aktualizacji systemu eCall, aktualizacji oprogramowania i aktualizacji otrzymywanych bezprzewodowo⁽⁹⁾, a także o sporządzenie wytycznych i określenie norm dotyczących regularnych kontroli bezpieczeństwa i kontroli pojazdów autonomicznych oraz pojazdów podłączonych do internetu; wzywa Komisję do zbadania możliwości dalszego wykorzystywania w kontekście kontroli drogowych czujników wbudowanych w pojazdach oraz do zwrócenia szczególnej uwagi na specjalne wymogi systemów autodiagnostyki pojazdów oraz na nadrzędną zasadę zdrowia publicznego; w związku z tym wzywa producentów pojazdów i odpowiednie organy do współpracy w zakresie wdrażania nowych technologii wspomagania kierowania pojazdem, aby zapewnić stałe przestrzeganie norm i pomóc w przewidywaniu przyszłych trendów;

29. zwraca uwagę na rosnące wykorzystanie nowych rodzajów transportu poruszających się po drogach publicznych, takich jak elektryczne hulajnogi, monocykle czy deskorolki elektryczne; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny, czy te nowe rodzaje transportu powinny zostać uwzględnione w planowanym przeglądzie w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego;

30. wzywa Komisję do zorganizowania w nadchodzących latach Europejskiego Roku Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego w ramach przygotowań do roku 2030, jako pośredniego terminu realizacji „wizji zero”;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania jakości infrastruktury drogowej, a w szczególności jej utrzymania; wzywa ponadto Komisję do wzmocnienia podejścia do kwestii utrzymania poprzez podjęcie odpowiednich środków mających na celu poprawę długoterminowego planowania utrzymania przez państwa członkowskie; zauważa, że łączność i bezpieczeństwo cyfrowe będą miały pierwszorzędne znaczenie w świetle przewidywanego wzrostu liczby pojazdów podłączonych do internetu i pojazdów autonomicznych;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽⁹⁾ Zob. załączniki I i III do dyrektywy 2014/45/UE.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0123

Pozostałości substancji chemicznych w Morzu Bałtyckim na podstawie petycji nr 1328/2019 i 0406/2020 na mocy art. 227 ust. 2 Regulaminu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie pozostałości chemicznych w Morzu Bałtyckim w oparciu o petycje nr 1328/2019 i 0406/2020 (2021/2567(RSP))**

(2021/C 506/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając petycje nr 1328/2019 i 0406/2020,
- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 4 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 35 i 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 września 1997 r. w sprawie problemu ekologicznego z Morzem Bałtyckim ⁽¹⁾, cel dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽²⁾, jakim jest redukcja zanieczyszczenia i substancji niebezpiecznych, oraz zobowiązanie państw członkowskich do monitorowania zatopionej amunicji chemicznej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając zobowiązanie do „ocalenia morza” i uczynienia regionu Morza Bałtyckiego światowym liderem bezpieczeństwa morskiego w ramach strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego, a także zobowiązanie państw członkowskich UE do wyeliminowania zatopionej w morzu amunicji chemicznej i niewybuchów w ramach planu działania dotyczącego strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego,
- uwzględniając ambitny cel Komisji określony w rozdziale 2.1.8 komunikatu z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640), jakim jest zerowy poziom emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska, oraz zobowiązanie UE, aby powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i zająć czołową pozycję na świecie w pokonywaniu światowego kryzysu różnorodności biologicznej, zgodnie z jej strategią ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. i strategią na rzecz bioróżnorodności 2030,
- mając na uwadze zobowiązania podjęte przez państwa-strony na podstawie art. 2 Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z 1992 r. oraz art. 4 protokołu „Woda i zdrowie” do tej konwencji z 1999 r.;
- uwzględniając program Interreg „Region Morza Bałtyckiego” na lata 2021–2027, który ma wkrótce przyjąć Komisja;
- uwzględniając helsińską Konwencję o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1992 r., bałtycki plan działania oraz ustalenia Komisji Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (HELCOM) na temat zatopionej w morzu amunicji chemicznej,
- uwzględniając zobowiązania państw w ramach celów zrównoważonego rozwoju ONZ, a mianowicie celu 3.9 dotyczącego obniżenia liczby zgonów i chorób spowodowanych niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i skażeniem, celu 6.3 dotyczącego poprawy jakości wody poprzez wyeliminowanie zanieczyszczenia i zminimalizowanie uwalniania niebezpiecznych chemikaliów oraz celu 14.1 i 14.2 dotyczącego zapobiegania zanieczyszczeniu mórz i ochrony ekosystemów morskich i przybrzeżnych,
- uwzględniając rezolucję 1612(2008) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie amunicji chemicznej zatopionej w Morzu Bałtyckim oraz towarzyszące jej sprawozdanie z 28 kwietnia 2008 r.,
- uwzględniając obrady dotyczące petycji nr 1328/2019 i 0406/2020, które toczyły się na posiedzeniu Komisji Petycji 3 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając art. 227 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 6.10.1997, s. 147.⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że od końca drugiej wojny światowej w Bałtyku zatopiono co najmniej 50 000 ton broni konwencjonalnej i chemicznej zawierającej substancje niebezpieczne (takie jak gaz musztardowy i gaz łzawiący oraz bojowe środki paralityczno-drgawkowe);
- B. mając na uwadze, że amunicja ta rozkłada się powoli i uwalnia do wody toksyczne substancje, przez co zagraża zdrowiu ludzkiemu, powoduje skażenie żywności oraz poważne oparzenia i zatrucia przy bezpośrednim kontakcie, niszczy ekosystemy morskie i różnorodność biologiczną oraz zagraża lokalnej działalności gospodarczej, takiej jak rybołówstwo, wydobycie zasobów naturalnych i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych w elektrowniach;
- C. mając na uwadze, że ze względu na położenie geograficzne Bałtyk jest morzem półzamkniętym o powolnej wymianie wody i bardzo niskiej zdolności samooczyszczania; mając na uwadze, że uważa się go za jedno z najbardziej zanieczyszczonych mórz na świecie, a w jego wodach głębokich spada poziom tlenu, co już teraz zagraża morskiej faunie i florze;
- D. mając na uwadze wartościowe badania przeprowadzone przez grupę roboczą ds. zatopionej amunicji chemicznej w ramach HELCOM (CHEMU), finansowany przez UE projekt zatytułowany „Modelowanie zagrożeń ekologicznych związanych z zatopioną na morzu bronią chemiczną” (MERCW) oraz grupy ekspertów w ramach HELCOM powołane ad hoc w celu aktualizacji i przeglądu istniejących informacji na temat amunicji chemicznej zatopionej Morzu Bałtyckim (MUNI) oraz oceny ryzyka dla środowiska związanego z niebezpiecznymi obiektami zanurzonymi w Bałtyku (SUBMERGED);
- E. mając na uwadze, że podczas seminarium na temat wyzwań związanych z niewybuchami na morzu, które odbyło się 20 lutego 2019 r. w Brukseli, wyrażono potrzebę ściślejszej współpracy;
- F. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa nie dysponuje wiarygodnymi informacjami o ilości, charakterze i lokalizacji zatopionej amunicji ze względu na niedostateczną dokumentację tych działań i niewystarczające badania nad dnem morskim Bałtyku;
- G. mając na uwadze, że nie osiągnięto konsensusu w sprawie obecnego stanu amunicji, dokładnego zagrożenia, jakie stwarza, oraz możliwych rozwiązań tego problemu;
- H. mając na uwadze, że w ramach programu Interreg „Region Morza Bałtyckiego” zapewniono finansowanie projektu „CHEMSEA: Poszukiwanie i ocena amunicji chemicznej” w latach 2011–2014, projektu „DAIMON: Wspomaganie decyzji dotyczących amunicji na dnie morskim” w latach 2016–2019 oraz projektów DAIMON 2 w latach 2019–2021 na łączną kwotę 10,13 mln EUR (z czego 7,8 mln EUR, czyli 77 % pochodziło z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego); mając na uwadze, że projekty te pozwoliły zbadać miejsca, gdzie zatopiono amunicję, jej rodzaj i stan, oraz to, jak reaguje na warunki panujące w Bałtyku, a także zapewniły administracjom narzędzia decyzyjne i szkolenia z technologii wykorzystywanych do analizy ryzyka, metod rekultywacji i oceny oddziaływania na środowisko;
- I. mając na uwadze, że kwestią amunicji konwencjonalnej i chemicznej zatopionej w morzu zajmuje się NATO, które ma odpowiednie narzędzia, instrumenty i doświadczenie, aby skutecznie rozwiązać ten problem;
- J. mając na uwadze, że z zakończonego w 2014 r. projektu CHEMSEA wyciągnięto wniosek, że choć miejsca, gdzie zatopiono amunicję chemiczną, nie stanowią natychmiastowego zagrożenia, będą ciągłym problemem dla Bałtyku;
- K. mając na uwadze, że duże zagęszczenie transportu i intensywna działalność gospodarcza w regionie Morza Bałtyckiego sprawiają, że jest to nie tylko problem środowiskowy, ale również kwestia o znacznych implikacjach gospodarczych, w tym dla sektora rybołówstwa;
1. podkreśla, że zagrożenie dla środowiska i zdrowia powodowane przez amunicję zatopioną na Bałtyku po II wojnie światowej jest nie tylko kwestią regionalną czy europejską, lecz poważnym problemem ogólnoswiatowym o nieprzewidywalnych krótko- i długoterminowych skutkach transgranicznych;
 2. wzywa społeczność międzynarodową, aby w duchu współpracy i prawdziwej solidarności zintensyfikowała monitorowanie zatopionej amunicji, co zminimalizuje ewentualne zagrożenia dla środowiska morskiego i działalności morskiej; wzywa wszystkie strony, które dysponują informacjami niejawnymi o zatopionych obiektach i ich dokładnej lokalizacji, aby odtajniły te informacje i w trybie pilnym umożliwiły dostęp do nich państwom, których problem dotyczy, Komisji i Parlamentowi Europejskiemu;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

3. wzywa Komisję i wspólny komitet programowy Interreg „Region Morza Bałtyckiego” do zapewnienia odpowiedniego finansowania badań i działań niezbędnych do wyeliminowania zagrożeń, jakie stwarza amunicja zatopiona w Bałtyku; z zadowoleniem przyjmuje konkretne działania i konstruktywne badania podjęte przez HELCOM oraz w ramach projektów CHEMSEA, DAIMON i DAIMON 2 finansowanych w ramach programu Interreg „Region Morza Bałtyckiego”;
4. wzywa wszystkie zaangażowane strony do przestrzegania międzynarodowego prawa ochrony środowiska i zapewnienia dodatkowego wkładu finansowego na rzecz programu Interreg „Region Morza Bałtyckiego” na lata 2021–2027; z zadowoleniem przyjmuje transnarodowy program Interreg „Region Morza Bałtyckiego” na lata 2021–2027, z którego finansowane będą środki mające zmniejszyć zanieczyszczenie Bałtyku;
5. podkreśla konieczność regularnego monitorowania stanu korozji amunicji oraz aktualnej oceny ryzyka środowiskowego w odniesieniu do wpływu uwolnionych zanieczyszczeń na zdrowie ludzi, ekosystemy morskie i różnorodność biologiczną regionu;
6. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na szczeblu krajowym, takie jak tworzenie map lokalizacji zatopionej amunicji oraz monitorowanie i usuwanie materiałów niebezpiecznych;
7. podkreśla w związku z tym znaczenie mechanizmów współpracy międzypaństwowej i międzyregionalnej, swobodnego dostępu do informacji publicznej oraz skutecznej wymiany wiedzy naukowej i badań;
8. wzywa Komisję, aby w związku z ambitnym założeniem, jakim jest zerowy poziom emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska, ustanowiła grupę ekspertów z udziałem państw członkowskich, których problem dotyczy, oraz innych zainteresowanych podmiotów i organizacji, której powierzy następujące zadania: (i) zbadanie dokładnej lokalizacji zanieczyszczonych obszarów i stworzenie ich mapy; (ii) zaproponowanie odpowiednich, przyjaznych dla środowiska i opłacalnych rozwiązań w zakresie monitorowania i redukcji zanieczyszczeń, których ostatecznym celem będzie usunięcie lub pełna neutralizacja materiałów niebezpiecznych w przypadkach, gdy ich wydobycie jest niemożliwe; (iii) opracowanie wiarygodnych narzędzi wsparcia w procesie decyzyjnym; (iv) przeprowadzenie kampanii uświadamiającej w celu poinformowania grup, których problem dotyczy (takich jak rybacy, lokalni mieszkańcy, turyści i inwestorzy), o potencjalnych zagrożeniach zdrowotnych i gospodarczych; oraz (v) opracowanie wytycznych dotyczących planów działania na wypadek katastrof ekologicznych;
9. ubolewa, że z kwoty 8,8 mln EUR przydzielonej na Europejski Instrument Sąsiedztwa żadnej części nie wykorzystano na projekty DAIMON i DAIMON 2 w ramach programu Interreg „Region Morza Bałtyckiego”;
10. wzywa Komisję do zaangażowania wszystkich właściwych agencji i instytucji UE, w tym Europejskiej Agencji Obrony, do wykorzystania wszystkich dostępnych zasobów oraz do dopilnowania, by problem ten znalazł odzwierciedlenie we wszystkich odpowiednich politykach i procesach programowania UE, w tym w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej i w planie działania dotyczącym strategii w zakresie bezpieczeństwa morskiego;
11. wzywa Komisję do dopilnowania, by kwestię amunicji zatopionej w morzach europejskich włączono do programów horyzontalnych, aby umożliwić przedkładanie projektów obejmujących regiony dotknięte tym samym problemem (Morze Adriatyckie i Morze Jońskie, Morze Północne i Morze Bałtyckie) oraz ułatwić wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk;
12. wzywa Komisję do podjęcia wspólnych działań w celu rozwiązania problemu zanieczyszczenia Morza Bałtyckiego oraz do wspierania w tym celu wszelkiego rodzaju współpracy regionalnej, krajowej i międzynarodowej, w tym poprzez partnerstwo z NATO;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz innych zainteresowanych państw.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0131

Skuteczniejszy i bardziej ekologiczny transport morski

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie środków technicznych i operacyjnych na rzecz skuteczniejszego i bardziej ekologicznego transportu morskiego (2019/2193(INI))

(2021/C 506/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 września 2020 r. w sprawie światowego systemu gromadzenia danych o zużyciu paliwa przez statki ⁽²⁾,
 - uwzględniając 3. sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie emisji gazów cieplarnianych ⁽³⁾,
 - uwzględniając 4. sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie emisji gazów cieplarnianych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając deklarację ministerialną przyjętą w grudniu 2019 r. przez umawiające się strony Konwencji o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego (konwencja barcelońska),
 - uwzględniając roczne sprawozdanie Komisji z 2019 r. w sprawie emisji CO₂ z transportu morskiego,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A9-0029/2021),
- A. mając na uwadze, że transport morski i porty odgrywają zasadniczą rolę w turystyce i gospodarce Unii, gdyż niemal 90 % zewnętrznego handlu towarami UE odbywa się drogą morską ⁽⁶⁾; mając na uwadze, że są one niezbędne do zapewnienia ciągłości łańcuchów dostaw, co pokazała pandemia COVID-19; mając na uwadze, że całkowity wkład gospodarczy unijnego sektora morskiego w PKB UE wyniósł w 2018 r. 149 mld EUR i zapewnia ponad 2 mln miejsc pracy ⁽⁷⁾; mając na uwadze, że w 2018 r. jego bezpośredni wpływ gospodarczy to 685 000 miejsc pracy na morzu i lądzie w UE; mając na uwadze, że pod względem pojemności brutto 40 % światowej floty znajduje się pod kontrolą UE;
- B. mając na uwadze, że transport morski towarów i osób jest jednym z głównych czynników decydujących o spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej UE, zwłaszcza pod względem łączności z regionami peryferyjnymi, wyspiarskimi i najbardziej oddalonymi oraz dostępności takich regionów; mając na uwadze, że UE powinna zatem inwestować w konkurencyjność sektora morskiego i jego zdolność do urzeczywistnienia zrównoważonej transformacji;
- C. mając na uwadze, że sektor morski UE powinien również przyczynić się do przeciwdziałania degradacji środowiska i utracie różnorodności biologicznej oraz do osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu i strategii na rzecz ochrony różnorodności biologicznej do 2030 r.;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0219.

⁽³⁾ https://gmn.imo.org/wp-content/uploads/2017/05/GHG3-Executive-Summary-and-Report_web.pdf

⁽⁴⁾ <https://safety4sea.com/wp-content/uploads/2020/08/MEPC-75-7-15-Fourth-IMO-GHG-Study-2020-Final-report-Secretariat.pdf>

⁽⁵⁾ Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en

⁽⁷⁾ Oxford Economics (2020 r.): „The Economic Value of the EU Shipping Industry” [Wartość gospodarcza unijnego sektora żeglugi morskiej].

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że zdrowe oceany – oraz ochrona i odbudowa ich ekosystemów – są niezbędne dla ludzkości, gdyż regulują klimat, wytwarzają co najmniej połowę ilości tlenu w atmosferze ziemskiej, stanowią siedlisko różnorodności biologicznej, są źródłem światowego bezpieczeństwa żywnościowego, zdrowia ludzkiego oraz działalności gospodarczej obejmującej rybołówstwo, transport, handel, turystykę, energię odnawialną i produkty zdrowotne, która powinna opierać się na zasadzie zrównoważonego rozwoju;
- E. mając na uwadze, że sektor morski jest regulowany zarówno na szczeblu europejskim, jak i międzynarodowym i nadal w bardzo dużym stopniu zależy od paliw kopalnych; mając na uwadze, że prowadzony jest obecnie przegląd systemu monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji CO₂ z transportu morskiego, którego celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych na wodach UE;
- F. mając na uwadze, że sektor ten stale podejmuje starania, by osiągnąć cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, przestrzegając obowiązujących ram regulacyjnych i wdrażając dotychczasowe postępy technologiczne;
- G. mając na uwadze, że do tej tak ważnej transformacji niezbędne jest zatem odpowiednie finansowanie; mając na uwadze, że kluczowe znaczenie dla wyeliminowania emisyjności transportu morskiego mają dalsze badania i innowacje;
- H. mając na uwadze, że międzynarodowy transport morski emituje około 940 mln ton CO₂ rocznie i odpowiada za około 2,5 % światowych emisji gazów cieplarnianych⁽⁸⁾; mając na uwadze, że transport morski oddziałuje również na środowisko naturalne, ponieważ przyczynia się do zmiany klimatu i wiąże się z różnymi źródłami zanieczyszczeń, zwłaszcza takimi jak odgazowywanie, silniki statków niewyłączane w portach, zrzuty wody balastowej, węglowodorów, metali ciężkich i chemikaliów oraz pojemniki zagubione na morzu, co z kolei ma wpływ na różnorodność biologiczną i ekosystemy; mając na uwadze, że przepisy Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) dotyczące redukcji emisji SO_x ze statków weszły po raz pierwszy w życie w 2005 r. na mocy Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (znanej jako konwencja MARPOL) oraz że od tego czasu ograniczenia dotyczące SO_x są stopniowo zaostrzane, przy czym maksymalna dopuszczalna zawartość siarki wynosi obecnie 0,5 %, a na obszarach kontroli emisji 0,1 %; mając na uwadze, że decyzja ta powinna pomóc ograniczyć emisje; mając na uwadze, że IMO zamierza uzgodnić w 2021 r. ogólną regulację dotyczącą ograniczeń tzw. emisji sadzy; mając na uwadze, że transport morski jest najbardziej efektywnym energetycznie rodzajem transportu, biorąc pod uwagę ilość przewożonego ładunku i emisje w przeliczeniu na tonę przewożonego towaru i na przebyty kilometr;
- I. mając na uwadze, że jeżeli środki łagodzące nie zostaną szybko wdrożone, emisje z transportu morskiego mogą wzrosnąć z około 90 % emisji z 2008 r. w roku 2018 do 90–130 % emisji z 2008 r. w 2050 r.⁽⁹⁾, przez co nie przyczynią się w wystarczającym stopniu do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego;
- J. mając na uwadze konieczność ograniczenia i rozwiązania problemu wszystkich emisji z sektora morskiego, które są szkodliwe dla jakości powietrza i zdrowia obywateli, po przeprowadzeniu oceny skutków odpowiednich przepisów;
- K. mając na uwadze, że UE powinna bronić wysokiego poziomu ambicji w zakresie redukcji emisji w sektorze morskim zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i unijnym;
- L. mając na uwadze, że do poszczególnych rodzajów statków i segmentów floty należy dostosować czyste technologie i rozwiązania; mając na uwadze, że badania naukowe i inwestycje oraz odpowiednie wsparcie mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia innowacyjnych rozwiązań i zrównoważonej transformacji sektora morskiego;
- M. mając na uwadze, że inwestycje publiczne i prywatne związane z dekarbonizacją sektora morskiego muszą być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje⁽¹⁰⁾ oraz z kluczowymi zasadami sprawiedliwej transformacji, takimi jak tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, gwarancje możliwości przekwalifikowania i zmiany miejsca zatrudnienia czy środki strukturalne na rzecz bhp wszystkich pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem szans kobiet i młodych pracowników, aby zdywersyfikować siłę roboczą sektora morskiego; mając na uwadze, że odpowiednie wykształcenie i godne warunki pracy personelu morskiego mają podstawowe znaczenie między innymi w zapobieganiu incydomom, w tym incydomom środowiskowym;

⁽⁸⁾ Trzecie badanie IMO dotyczące gazów cieplarnianych.

⁽⁹⁾ Czwarte badanie IMO dotyczące gazów cieplarnianych.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- N. mając na uwadze, że Komisja pracuje obecnie nad oceną skutków włączenia transportu morskiego do unijnego systemu handlu emisjami (ETS);
- O. mając na uwadze, że aby osiągnąć cele Zielonego Ładu, konieczna jest transformacja sektora transportu morskiego w kierunku neutralności klimatycznej do 2050 r.;

Systemy zachęt w zakresie czystej energii

1. wraża ubolewanie nad zakłóceniem konkurencji na rynku europejskim między paliwami kopalnymi, które są korzystniej opodatkowane, a alternatywnymi czystymi paliwami ze źródeł odnawialnych; wzywa Komisję, by zaradziła tej sytuacji, proponując przywrócenie uczciwych i sprawiedliwych zasad konkurencji, stosując zasadę „zanieczyszczający płaci” do transportu morskiego oraz propagując i stale ułatwiając, np. poprzez zwolnienia z podatku, korzystanie z alternatyw dla paliw ciężkich, pozwalających znacznie ograniczyć wpływ działalności prowadzonej w sektorze morskim na klimat i środowisko;
2. uznaje skutki stosowania ciężkiego paliwa olejowego; podkreśla potrzebę skutecznego rozwiązania problemu emisji powstających przy spalaniu paliw przez statki i stopniowego wycofania ciężkiego paliwa olejowego w żegludze zarówno w formie czystej, jak i domieszki paliw morskich; zwraca uwagę na potrzebę neutralności technologicznej, o ile jest ona zgodna z celami środowiskowymi UE; zauważa, że na transport morski wpływa brak odpowiednich i zharmonizowanych na szczeblu UE kryteriów utraty statusu odpadu; podkreśla konieczność zapobiegania ucieczce emisji i zachowania konkurencyjności europejskiego sektora transportu morskiego;
3. uważa, że sektor morski powinien przyczyniać się do ograniczania przez UE emisji gazów cieplarnianych i jednocześnie pozostać konkurencyjny; podkreśla, że trzeba wykorzystywać wszystkie gotowe do zastosowania opcje w zakresie ograniczania emisji z transportu morskiego, w tym technologie przejściowe jako alternatywy dla ciężkiego paliwa olejowego, i inwestować w nie, jednocześnie znajdując i finansując długotrwałe alternatywy bezemisyjne; uznaje ważną rolę technologii przejściowych, takich jak LNG i związana z nim infrastruktura, w stopniowym przechodzeniu na bezemisyjne alternatywy w sektorze morskim;
4. przypomina o zobowiązaniu UE do osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. zgodnie z porozumieniem paryskim; podkreśla w związku z tym kluczową rolę UE i konieczność wynegocjowania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu morskiego również na szczeblu międzynarodowym w ramach IMO, biorąc pod uwagę międzynarodowy i konkurencyjny wymiar sektora transportu morskiego; przypomina wcześniejsze stanowiska Parlamentu w sprawie włączenia transportu morskiego do EU ETS⁽¹⁾; w tym w sprawie aktualizacji oceny skutków⁽²⁾;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by – biorąc pod uwagę pierwotną strategię IMO dotyczącą redukcji emisji gazów cieplarnianych ze statków, przyjętą w 2018 r., i jej zbliżającą się rewizję – wykorzystywały swoją silną pozycję w IMO, aby doprowadzić do przyjęcia przez IMO konkretnych środków w celu wytyczenia ambitnej i realistycznej ścieżki prowadzącej do bezemisyjnej żeglugi, która będzie spójna z celem porozumienia paryskiego dotyczącym temperatury, a tym samym przyczyni się do zapewnienia równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym;
6. wzywa Komisję, aby w inicjatywie morskiej FuelEU uwzględniła nie tylko intensywność emisji paliw, ale także środki techniczne i operacyjne, które zwiększyłyby efektywność statków i ich działalności; przypomina, że w kontekście przeglądu rozporządzenia (UE) 2015/757⁽³⁾ Parlament wezwał do ustanowienia celu efektywności na poziomie - 40 % dla armatorów do 2030 r. jako średniej na wszystkich statkach, za które są odpowiedzialni, w porównaniu ze średnimi wynikami dla kategorii statków tej samej wielkości i tego samego typu; dodaje, że inicjatywa ta powinna również obejmować podejście oparte na cyklu życia, obejmujące wszystkie emisje gazów cieplarnianych; podkreśla, że paliwa alternatywne, które nie spełniają progu - 70 % określonego w nowej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii (REDII) w całym cyklu życia, nie powinny być dopuszczone w związku z kwestią zgodności z przepisami;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0219.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 55).

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

Porty i transport towarowy

7. przypomina o potrzebie stymulowania współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami i wymiany najlepszych praktyk między portami, sektorem żeglugi oraz dostawcami paliw i energii w celu opracowania ogólnych ram politycznych na rzecz dekarbonizacji portów i obszarów przybrzeżnych; zachęca władze portowe do wdrażania zrównoważonych modeli zarządzania i do certyfikacji tych modeli za pomocą metod obejmujących analizę cyklu życia usług portowych, tak jak umożliwiałaby to deklaracja środowiskowa produktu;

8. podkreśla, że terytoria zamorskie, w tym regiony najbardziej oddalone oraz kraje i terytoria zamorskie, a także znajdujące się tam porty, mają ogromne znaczenie dla suwerenności europejskiej oraz dla europejskiego i międzynarodowego handlu morskiego ze względu na swoje strategiczne położenie; podkreśla, że czynniki wpływające na inwestycje w tych portach są bardzo zróżnicowane: od wspierania ich klasycznej roli w zakresie przyjmowania statków (załadunek, rozładunek, magazynowanie i transport towarów) po zapewnienie połączeń multimodalnych, budowę infrastruktury związanej z energią, budowanie odporności na zmianę klimatu oraz ogólne zazielenianie i cyfryzację statków; wzywa do dalszych inwestycji w portach na terytoriach zamorskich, aby przekształcić je w strategiczne klastry w zakresie transportu multimodalnego, wytwarzania, magazynowania i dystrybucji energii oraz turystyki;

9. zwraca uwagę na transgraniczny wymiar portów morskich; podkreśla rolę portów jako klastrów wszystkich rodzajów transportu, energii, przemysłu i niebieskiej gospodarki; dostrzega wzmożony rozwój współpracy portowej i tworzenia klastrów;

10. dostrzega pozytywną rolę europejskiego klastra morskiego i pozytywne zmiany na arenie międzynarodowej we wspieraniu innowacji i ograniczaniu emisji z żeglugi oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania inicjatyw przyczyniających się do tych pozytywnych zmian;

11. wzywa Komisję, by za pomocą przepisów prawnych wspierała cel zerowego zanieczyszczenia (emisje gazów cieplarnianych i zanieczyszczenie powietrza) w miejscach postoju statków oraz sprzyjała tworzeniu i wdrażaniu czystych, multimodalnych rozwiązań w portach, wspieranych przez podejście „korytarzowe”; wzywa Komisję, aby przede wszystkim podjęła szybkie działania w celu uregulowania dostępu najbardziej zanieczyszczających statków do portów w UE w oparciu o dyrektywę w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu⁽¹⁴⁾, a także aby wspierała korzystanie z zasilania energią z ładu przy użyciu czystej energii elektrycznej lub innych energooszczędnych technologii, które mają znaczący wpływ na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń powietrza, oraz zachęcała do takich działań; wyraża ubolewanie, że przegląd dyrektywy 2014/94/UE został przesunięty na późniejszy termin; apeluje do Komisji o jak najszybsze zaproponowanie przeglądu dyrektywy 2014/94/UE, aby uwzględnić zachęty dla państw członkowskich i portów do zwiększenia skali wdrożenia niezbędnej infrastruktury; wzywa Komisję, aby zaproponowała też przegląd dyrektywy 2003/96/WE⁽¹⁵⁾;

12. wzywa Komisję do opracowania strategii dotyczącej portów o zerowej emisji i wspierania inicjatyw oddolnych, w tym środków mających na celu wspieranie rozwoju przemysłu portowego wyspecjalizowanego w zasadach gospodarki o obiegu zamkniętym, umożliwiających w szczególności lepsze wykorzystywanie odpadów ze statków odzyskiwanych i przetwarzanych w portach;

13. wzywa Komisję, by w Europejskim Zielonym Ładzie wspierała przesunięcie międzygałęziowe w kierunku żeglugi morskiej bliskiego zasięgu na równi z transportem kolejowym i wodnym śródlądowym jako zrównoważoną alternatywę dla drogowego i lotniczego transportu towarów i osób; podkreśla ważną rolę żeglugi morskiej bliskiego zasięgu w osiągnięciu celów związanych z przesunięciem międzygałęziowym w celu zmniejszenia zatorów komunikacyjnych i emisji związanych z transportem oraz jako podstawy przejścia na transport bezemisyjny; podkreśla, że w tym celu należy zainicjować strategię odnowy i modernizacji floty UE, aby wspierać jej zieloną i cyfrową transformację oraz konkurencyjność europejskiego sektora technologii morskich; przypomina w tym kontekście o potrzebie dysponowania siecią infrastruktury umożliwiającą udostępnianie takiej zdolności intermodalnej, co wiąże się z wypełnieniem zobowiązań inwestycyjnych dotyczących sieci TEN-T w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF);

14. podkreśla, że usprawnienie płynnych multimodalnych połączeń transportowych między portami a siecią TEN-T, a także poprawa interoperacyjności między różnymi rodzajami transportu wyeliminowałyby wąskie gardła i zmniejszyłyby zatory; podkreśla znaczenie portów morskich i śródlądowych jako strategicznych i multimodalnych węzłów sieci TEN-T;

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

15. wzywa również do opracowania jasnej strategii promowania transportu morskiego typu ro-ro w zakresie przewozów towarowych, co pozwoli na ograniczenie obecności pojazdów ciężarowych o dużej ładowności na drogach; zachęca Komisję do podjęcia bardziej konkretnych kroków w celu włączenia do swojej polityki morskiej celu unikania długiej i szkodliwej dla środowiska dystrybucji drogą lądową na całym kontynencie poprzez zachęcanie do dostaw bliżej rynków docelowych za pośrednictwem mniejszych portów;

16. wzywa Komisję do przywrócenia znaczenia idei autostrad morskich stanowiących integralną część sieci TEN-T, ponieważ idea ta ma zasadnicze znaczenie dla ułatwienia połączeń i usług morskich bliskiego zasięgu jako zrównoważonej alternatywy dla transportu lądowego, a także do ułatwienia współpracy między portamiorskimi i połączenia z ich zapleczem przez uproszczenie kryteriów dostępu, zwłaszcza jeśli chodzi o połączenia między portami poza siecią bazową, znaczne wsparcie finansowe dla połączeń morskich alternatywnych w stosunku do transportu drogowego i połączenie ich z sieciami kolejowymi;

17. uważa, że zrównoważony europejski sektor morski i przyszłościowa infrastruktura, w tym sieć TEN-T i jej przyszła rozbudowa, mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia gospodarki neutralnej dla klimatu; podkreśla, że procentowy wzrost udziału unijnego transportu towarowego drogą wodną, zgodnie z założeniami Europejskiego Zielonego Ładu, wymaga konkretnego unijnego planu inwestycyjnego i konkretnych środków na szczeblu UE;

Obszary kontroli emisji i IMO

18. podkreśla pilną – zdrowotną i środowiskową – potrzebę stworzenia obszaru kontroli emisji tlenków siarki (SECA) obejmującego wszystkie kraje śródziemnomorskie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by aktywnie poparły w IMO propozycję utworzenia takiego obszaru przed 2022 r.; wzywa również państwa członkowskie do poparcia zasady szybkiego utworzenia obszaru kontroli emisji tlenków azotu (NECA) w celu redukcji emisji azotu na Morzu Śródziemnym;

19. wzywa Komisję, by przewidziała rozszerzenie tych obszarów kontroli emisji na wszystkie morza Unii w celu jednolitego obniżenia dozwolonych limitów emisji NO_x i SO_x ze statków; podkreśla, że łączna redukcja emisji tlenków siarki i tlenków azotu ma bezpośredni wpływ na redukcję pyłu drobnego (PM10 i PM2,5);

20. podkreśla, że UE powinna dawać przykład, przyjmując ambitne wymogi prawne dotyczące ekologicznego transportu morskiego, jednocześnie wspierając i propagując wprowadzenie przynajmniej tak samo ambitnych środków na forach międzynarodowych takich jak IMO, umożliwiając transportowi morskemu globalną eliminację emisji gazów cieplarnianych zgodnie z celami politycznymi porozumienia paryskiego;

Statki i napęd

21. wzywa Komisję, właścicieli i operatorów statków, by zapewnili wdrożenie wszystkich dostępnych środków operacyjnych i technicznych w celu osiągnięcia efektywności energetycznej, w szczególności przez optymalizację prędkości, w tym poruszanie się statków z mniejszą prędkością tam, gdzie jest to wskazane, innowacje w zakresie hydrodynamiki, optymalizację tras żeglugi, wprowadzenie nowych rodzajów napędu, takich jak technologie napędu wiatrowego, optymalizację statków i morskiego łańcucha logistycznego;

22. zwraca uwagę, że w sektorze morskim właściciel statku nie zawsze jest tą samą osobą lub podmiotem co osoba lub podmiot komercyjnie eksploatujący statek; uważa zatem, że zasada „zanieczyszczający płaci” powinna mieć zastosowanie do podmiotu odpowiedzialnego za komercyjną eksploatację statku, tj. podmiotu gospodarczego, który płaci za paliwo zużywane przez statek, takiego jak właściciel statku, zarządca, podmiot czarterujący statek przez określony czas lub podmiot czarterujący statek bez załogi;

23. zwraca uwagę, że cyfryzacja i automatyzacja sektora morskiego, portów i statków może w dużym stopniu przyczynić się do redukcji emisji w tym sektorze i odgrywa kluczową rolę w dekarbonizacji sektora zgodnie z założeniami Zielonego Ładu, w szczególności poprzez zwiększoną wymianę aktualnych i zweryfikowanych danych, które można wykorzystywać do operacji technicznych i konserwacji, na przykład w celu przewidzenia najbardziej paliwooszczędnego sposobu eksploatacji statku na danej trasie i zoptymalizowania zawijania do portu, dzięki czemu można skrócić czas oczekiwania statków w portach i tym samym ograniczyć emisje; podkreśla potrzebę wykorzystania cyfryzacji do zacieśnienia współpracy między zainteresowanymi stronami w tym sektorze, co zwiększy efektywność energetyczną statków, aby umożliwić spełnienie norm kontroli emisji oraz ułatwić zarządzanie zagrożeniami środowiskowymi; wzywa do podjęcia działań i inwestycji w cyfryzację, badania i innowacje, w szczególności pod kątem opracowania i zharmonizowanego transgranicznego wdrożenia systemów monitorowania i informacji o ruchu statków (VTMIS); zauważa, że upowszechnienie cyfryzacji i automatyzacji w sektorze żeglugi spowoduje zmianę specyfikacji poszczególnych stanowisk pracy i wymaganych umiejętności; zwraca uwagę, że marynarze będą musieli posiadać te różne umiejętności i wykazać się odpowiednią wiedzą, zwłaszcza w odniesieniu do technologii informacyjnej, w celu zapewnienia bezpieczeństwa statków i wydajności eksploatacyjnej;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzony przez IMO nowy limit zawartości siarki w paliwach, wynoszący 0,5 % na 1 stycznia 2020 r., i podkreśla, że nie powinien on spowodować, iż mniejszemu zanieczyszczeniu powietrza będzie towarzyszyć większe zanieczyszczenie wody; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/883⁽¹⁶⁾ dążyły na szczeblu IMO do kompleksowego uwzględnienia oddziaływania na środowisko odprowadzania do morza ścieków ze skrubierów o obiegu otwartym i innych pozostałości ładunku oraz by dopilnowały ich odpowiedniego zbierania i przetwarzania w portowych urządzeniach odbiorczych; w związku z tym zdecydowanie zachęca państwa członkowskie, aby wprowadziły zakaz odprowadzania ścieków ze skrubierów o obiegu otwartym i niektórych pozostałości ładunku na swoich wodach terytorialnych zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE⁽¹⁷⁾; zaznacza, że od samego początku należy preferować zrównoważone rozwiązania oparte na ocenie cyklu życia; zauważa, że celem skrubierów o obiegu otwartym jest rozwiązanie problemu zanieczyszczenia powietrza, i że poczyniono w nie inwestycje; zwraca uwagę, że stosowanie skrubierów o obiegu otwartym ma wpływ na środowisko naturalne, i z zadowoleniem przyjmuje prowadzone obecnie przez IMO badania nad ich długofalowymi skutkami; wzywa w związku z tym Komisję, by w oparciu o ocenę skutków stopniowo wycofała stosowanie skrubierów o obiegu otwartym w celu przestrzegania limitów emisji zgodnie z zasadami IMO i konwencją MARPOL;

25. zachęca Komisję, by włączyła alternatywne systemy napędu, w tym wiatrowe i słoneczne, do zapowiadanej inicjatywy FuelEU Maritime; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny obecnych inicjatyw i projektów dotyczących morskiego transportu towarowego z napędem żaglowym oraz o dopilnowanie, by systemy napędu w transporcie kwalifikowały się do finansowania europejskiego;

26. wzywa Komisję, by wprowadziła środki i przeznaczyła na nie niezbędne fundusze, umożliwiające stocziom europejskim dokonywanie dodatkowych inwestycji w zrównoważony sektor budowy i naprawy statków uwzględniający kwestie społeczne i oparty na technologiach cyfrowych, gdyż ma on strategiczne znaczenie pod względem tworzenia miejsc pracy, co przyczyni się do przejścia na model gospodarki o obiegu zamkniętym uwzględniający cały cykl życia statków; podkreśla, jak ważne jest, aby wspierać i rozwijać zrównoważone rozwiązania w zakresie budowy i demontażu statków w UE zgodnie z nowym planem działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla w związku z tym, że stocznie powinny zachować należyty staranność w swoich łańcuchach wartości w UE i poza nią zgodnie ze standardami OECD i ONZ, tak aby uniknąć negatywnego wpływu na środowisko podczas demontażu statków;

Finansowanie ze środków UE

27. wzywa Komisję, by z europejskich programów finansowania, a w szczególności z programów „Horyzont Europa” i InvestEU wspierała badania i wdrażanie czystych technologii i czystych paliw; zwraca uwagę na potencjał energii elektrycznej z dodatkowych źródeł odnawialnych, w tym ekologicznego wodoru, amoniaku i napędu wiatrowego; w tym kontekście podkreśla konsekwencje finansowe przejścia na czyste paliwa alternatywne zarówno dla przemysłu stoczniowego, jak i dla lądowego łańcucha dostaw paliw i portów; uważa, że porty są naturalnymi ośrodkami produkcji, magazynowania, dystrybucji i transportu czystych paliw alternatywnych; wzywa do ponowienia w ramach programu „Horyzont Europa” zaproszeń do zgłaszania projektów dotyczących Europejskiego Zielonego Ładu, uruchomionych przez Komisję w ramach inicjatywy „Horyzont 2020”, w szczególności w celu ekologizacji sektora morskiego, a także wspierania badań i innowacji oraz wdrażania alternatyw dla paliw ciężkich, które to alternatywy znacząco ograniczają wpływ na klimat i środowisko w sektorze morskim;

28. wzywa Komisję, aby uznawała projekty mające na celu dekarbonizację transportu morskiego i ograniczenie emisji zanieczyszczeń, łącznie z niezbędną infrastrukturą portową i urządzeniami portowymi, za kwalifikowalne w ramach polityki spójności, europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, instrumentu „Łącząc Europę” i Zielonego Ładu, a także aby udostępniała fundusze i zachęty wspierające sektor morski w przechodzeniu na gospodarkę bezemisyjną z uwzględnieniem społecznego wymiaru transformacji; podkreśla znaczenie synergii i komplementarności między różnymi rozwiązaniami w zakresie finansowania ze środków UE bez tworzenia zbędnych obciążeń administracyjnych, które zniechęcałyby do inwestycji prywatnych, spowalniając przez to postęp technologiczny, a tym samym poprawę efektywności kosztowej; wzywa Komisję, aby w ramach europejskiego planu naprawy przemysłu promowała ekologiczny europejski przemysł morski na terytorium UE i inwestowała w niego, przyjmując czołową rolę w rozwoju nowych, ekologicznie zaprojektowanych statków, renowacji i modernizacji istniejących statków oraz demontażu;

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116)

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

29. uważa, że cały proces realistycznego przejścia do osiągnięcia celu, jakim są zerowe emisje, musi opierać się na angażowaniu i uczestnictwie podmiotów z sektora, wsparciu wspólnotowym wyrażonym odpowiednim budżetem oraz dialogu, elastyczności i staranności we wdrażaniu niezbędnych reform przepisów; spełnienie tych warunków jest konieczne do współpracy strategicznej skupionej na zrównoważonym rozwoju za pomocą instrumentów takich jak wspólnie programowane partnerstwo dotyczące bezemisyjnego transportu morskiego;
30. przypomina, że cele związane z obniżeniem emisyjności i przesunięciem międzygałęziowym muszą być wspierane przez instrument „Łącząc Europę”, na który trzeba przeznaczyć więcej zasobów budżetowych;
31. ubolewa w związku z tym nad decyzją Rady o zmniejszeniu środków budżetowych na programy ukierunkowane na przyszłość takie jak instrument „Łącząc Europę”, InvestEU i „Horyzont Europa”; zauważa, że ambitny unijny program dekarbonizacji musi być poparty odpowiednimi instrumentami finansowania i instrumentami finansowymi;
32. przypomina, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) wspiera atrakcyjne pożyczki kapitałowe; uważa jednak, że należy obniżyć próg finansowania projektów na małą skalę; zwraca w związku z tym uwagę, że program gwarancji dla zielonej żeglugi mający na celu przyspieszenie realizacji inwestycji w bardziej ekologiczne technologie przez europejskie przedsiębiorstwa żeglugowe powinien również zapewniać wsparcie dla mniejszych transakcji, w tym bardziej elastyczne warunki kredytowe; ponadto uważa, że EBI powinien zapewnić stoczniom finansowanie zarówno przed dostawą, jak i po dostawie, co znacznie poprawiłoby realizację i rentowność projektów;
33. podkreśla, że zwrot w kierunku dekarbonizacji i impuls do wprowadzenia systemów zachęt w zakresie czystej energii w sektorze transportu pociągnie za sobą konieczność przekwalifikowania i przeszkolenia pracowników; przypomina, że należy przewidzieć na ten cel finansowanie przez UE i państwa członkowskie; zachęca Komisję do utworzenia unijnej sieci wymiany dobrych praktyk dotyczących sposobu dostosowania siły roboczej do nowych potrzeb sektora;
34. popiera przeprowadzony przez Komisję przegląd wytycznych dotyczących pomocy państwa we wszystkich odpowiednich sektorach, w tym w sektorze transportu, a w szczególności transportu morskiego, aby osiągnąć cele Europejskiego Zielonego Ładu poprzez stosowanie zasady „sprawiedliwej transformacji” i umożliwienie rządów krajowym bezpośredniego wspierania inwestycji w dekarbonizację i czystą energię; wzywa Komisję do zbadania, czy obecne zwolnienia z podatku prowadzą do braku uczciwej konkurencji między sektorami; wzywa Komisję do zapewnienia jasnych warunków wsparcia przez państwo projektów zrównoważonej żeglugi;
35. zwraca uwagę na gospodarcze skutki pandemii COVID-19 dla sektora transportu wodnego, zwłaszcza zbiorowego transportu pasażerskiego; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia sektora transportu wodnego jako priorytetu w krajowych planach odbudowy, tak aby zapewnić mu kompleksowy dostęp do zasobów przydzielonych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności; zwraca się ponadto do Komisji o zaplanowanie inicjatyw w zakresie inteligentnych inwestycji na rzecz zrównoważonej i odpornej odbudowy sektora;

Kontrola i wdrażanie

36. wzywa Komisję do zapewnienia przejrzystości i dostępności informacji o wpływie statków na środowisko i ich efektywności energetycznej oraz do oceny ustanowienia – w zgodzie z działaniami podejmowanymi na szczeblu IMO – europejskiego systemu znakowania, który powinien mieć na celu skuteczne ograniczenie emisji i wspieranie sektora poprzez zapewnienie lepszego dostępu do finansowania, pożyczek i gwarancji w oparciu o jego wyniki w zakresie emisji, poprawę monitorowania emisji, tworzenie korzyści poprzez zachęcanie władz portowych do różnicowania opłat za korzystanie z infrastruktury portowej, a także zwiększenie atrakcyjności sektora; podkreśla ponadto potrzebę dalszego promowania, rozwijania i wdrażania systemu „zielonych statków”, który powinien uwzględniać redukcję emisji, przetwarzanie odpadów i wpływ na środowisko, w szczególności poprzez wymianę doświadczeń i wiedzy fachowej;
37. wzywa Komisję, aby zgodnie z programem prac na 2021 r. zaproponowała najpóźniej do końca 2021 r. przegląd dyrektywy w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, aby umożliwić skuteczniejszą i pełniejszą kontrolę statków oraz uproszczone procedury, w tym zachęty do przestrzegania norm środowiskowych i socjalnych oraz dotyczących zdrowia publicznego i prawa pracy, bezpieczeństwa na pokładzie statków zawijających do portów w UE zarówno marynarzy, jak i pracowników portowych, a także możliwości nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji z uwzględnieniem prawa w dziedzinie środowiska, zdrowia publicznego, podatków i spraw społecznych;
38. wzywa Komisję, aby w koordynacji z MOP zintensyfikowała budowę zdolności państw trzecich w zakresie inspekcji i egzekwowania przepisów oraz by przeprowadziła kampanie z partnerami społecznymi w celu zwiększenia wiedzy o prawach i obowiązkach wynikających z Konwencji o pracy na morzu; wzywa Komisję do wspierania utworzenia przez MOP bazy danych zawierającej wyniki inspekcji i skargi marynarzy, aby pomóc marynarzom i armatorom zaangażować się w najbardziej renomowane usługi rekrutacji i pośrednictwa pracy zgodne z Konwencją o pracy na morzu;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

39. podkreśla potencjał Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA), z jej systemem satelitarnym Safe Sea Net, w zakresie monitorowania wycieków ropy naftowej i nielegalnych zrzutów pozostałości paliw na morzu oraz stosowania rozporządzenia (UE) 2015/757; podkreśla, że współpraca regionalna, w tym z państwami trzecimi, ma zasadnicze znaczenie w tej dziedzinie, zwłaszcza na Morzu Śródziemnym; wzywa zatem Komisję do wzmocnienia wymiany informacji i współpracy między krajami;

40. podkreśla, że partnerstwo przewidziane w kontekście wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE powinno zapewnić uczciwe i odpowiednie warunki konkurencji w kwestiach środowiskowych i społecznych, nie powodując zakłóceń w transportowych połączeniach handlowych, w tym w efektywnych kontrolach celnych, które nie powinny ograniczać konkurencyjności floty UE i powinny zapewnić sprawne operacje wywozowe i przywozowe między portami w Zjednoczonym Królestwie i UE;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0132

Sprzeciw wobec aktu wykonawczego: najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych substancji, w tym lufenuronu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aklonifenu, akrynatriyny, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprolu, etyrymolu, lufenuronu, pentiopiradu, pikloramu i *Pseudomonas* sp. szczep DSMZ 13134 w określonych produktach lub na ich powierzchni (D070113/03 – 2021/2590(RPS))

(2021/C 506/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aklonifenu, akrynatriyny, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprolu, etyrymolu, lufenuronu, pentiopiradu, pikloramu i *Pseudomonas* sp. szczep DSMZ 13134 w określonych produktach lub na ich powierzchni (D070113/03),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 lit. a),
- uwzględniając opinię wydaną dnia 4 grudnia 2020 r. przez Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁽²⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z 15 lipca 2020 r. opublikowaną 18 sierpnia 2020 r.⁽³⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię EFSA z 18 listopada 2016 r. opublikowaną 5 stycznia 2017 r.⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie naukowe zatwierdzone przez EFSA 30 września 2008 r. opublikowane 22 czerwca 2009 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 oraz art. 112 ust. 4 lit. c) Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca ustalenia tolerancji importowych dla lufenuronu w różnych produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, Dziennik EFSA 2020; 18(8):6228, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2020.6228>

⁽⁴⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla lufenuronu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005, Dziennik EFSA 2017; 15(1):4652, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2016.4652>

⁽⁵⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA w sprawie wniosków z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczące substancji czynnej lufenuron, Dziennik EFSA 2009; 7(6):189, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2009.189r>.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że lufenuron jest pestycydem benzylomocznikowym, który hamuje wytwarzanie chityny u owadów i jest stosowany jako pestycyd i fungicyd; mając na uwadze, że zatwierdzenie lufenuronu w Unii wygasło 31 grudnia 2019 r. i że nie złożono wniosku o odnowienie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽⁷⁾; mając na uwadze, że lufenuron nie jest już zatwierdzony do stosowania w Unii, lecz jest wywożony jako pestycyd rolno-spożywczy; mając na uwadze, że zgodnie z badaniem przeprowadzonym przez Niemiecką Agencję Środowiska⁽⁸⁾ lufenuron spełnia kryteria dotyczące substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych, które określono w załączniku XIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁹⁾;
- B. mając na uwadze, że w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uznano zasadę ostrożności za jedną z podstawowych zasad Unii;
- C. mając na uwadze, że art. 168 ust. 1 TFUE stanowi, iż przy „określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego”;
- D. mając na uwadze, że celem dyrektywy 2009/128/WE jest osiągnięcie zrównoważonego stosowania pestycydów w Unii przez zmniejszenie zagrożenia związanego ze stosowaniem pestycydów i jego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko poprzez propagowanie rozwiązań alternatywnych;
- E. mając na uwadze, że w Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz na posiedzeniu Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych w 2012 r.⁽¹⁰⁾ uznano, że lufenuron z dużym prawdopodobieństwem spełnia wszystkie kryteria dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z komunikatem z 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego”⁽¹¹⁾ Komisja wspiera „globalną transformację w kierunku zrównoważonych systemów rolno-spożywczych” nie tylko w Unii, ale i poza jej granicami, a także „uwzględni aspekty środowiskowe podczas oceny wniosków o tolerancje importowe dotyczących substancji używanych jako pestycydy, które nie są już zatwierdzone w UE, z poszanowaniem norm i zobowiązań w ramach WTO”;
- G. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji przedstawiono po złożeniu wniosku w sprawie tolerancji importowych w odniesieniu do lufenuronu stosowanego w Brazylii na powierzchni grejpfrutów i trzciny cukrowej; we wniosku stwierdzono, że podniesienie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) jest konieczne, aby uniknąć pozataryfowych barier handlowych w przywozie tych roślin uprawnych;
- H. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji budzi obawy co do bezpieczeństwa lufenuronu wynikające z zasady ostrożności, z uwagi na luki w danych o wpływie lufenuronu na zdrowie publiczne i środowisko;
- I. mając na uwadze, że w opinii z 15 lipca 2020 r. EFSA stwierdza: „Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Syngenta Crop Protection AG złożyła wniosek do właściwego organu krajowego w Portugalii (oceniające państwo członkowskie) o ustalenie tolerancji importowych dla substancji czynnej lufenuron w różnych uprawach i produktach pochodzenia zwierzęcego na podstawie dozwolonych zastosowań lufenuronu w Brazylii, Chile i Maroku. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Portugalia sporządziła sprawozdanie oceniające, które przedłożono Komisji Europejskiej i przekazano Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) 24 maja 2019 r.”; mając na

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

(8) Altenburger, R., Gündel, U., Rotter, S., Vogs, C., Faust, M., Backhaus, T., „Establishment of a concept for comparative risk assessment of plant protection products with special focus on the risks to the environment” [Stworzenie koncepcji porównawczej oceny ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin, ze szczególnym uwzględnieniem ryzyka dla środowiska], tekst 47/2017, sprawozdanie nr (UBA-FB) 002256/ENG, https://www.umweltbundesamt.de/sites/default/files/medien/1410/publikationen/2017-06-07_texte_47-2017_umweltrisiken-pflanzenschutzmittel.pdf

(9) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

(10) UNEP/POPS/POPRC.8/INF/29.

(11) COM(2020)0381.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- uwadze, że oceniające państwo członkowskie zaproponowało podniesienie NDP dla lufenuronu w grejpfrutach (x30) i trzcinie cukrowej (x2) z Brazylii, a także podniesienie NDP dla lufenuronu w produktach pochodzenia zwierzęcego;
- J. mając na uwadze, że we wnioskach sformułowanych w opinii z 15 lipca 2020 r. EFSA uzasadnia podniesienie NDP tylko potrzebą zastosowania się do brazylijskich wartości normatywnych i nie uwzględnia długotrwałego skumulowanego wpływu lufenuronu na toksyczność reprodukcyjną, neurotoksyczność rozwojową i jego potencjału immunotoksycznego w następstwie długotrwałego spożycia;
1. sprzeciwia się przyjęciu projektu rozporządzenia Komisji;
 2. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji jest niezgodny z celem i treścią rozporządzenia (WE) nr 396/2005;
 3. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005; zauważa, że motyw 5 tego rozporządzenia stanowi, że NDP należy ustalać na najniższym osiągalnym poziomie w celu ochrony wrażliwych grup, takich jak dzieci i płody ludzkie;
 4. zauważa, że zgodnie z projektem rozporządzenia Komisji NDP lufenuronu wzrosłyby z 0,01 mg/kg do 0,30 mg/kg w przypadku grejpfrutów i z 0,01 mg/kg do 0,02 mg/kg w przypadku trzciny cukrowej;
 5. zauważa, że w niedawnym sprawozdaniu naukowym stwierdzono, iż lufenuron może wywoływać skutki teratogenne i zmiany histopatologiczne wątroby i nerek u szczurów, co sugeruje możliwe zagrożenie dla kobiet w ciąży i dla płodu⁽¹²⁾;
 6. zauważa, że narażenie na środki owadobójcze powoduje zmiany biochemiczne, w tym stres oksydacyjny, i że narażenie matek na zanieczyszczenia chemiczne w środowisku sklasyfikowano niedawno jako drugą najczęstszą przyczynę umieralności niemowląt w krajach rozwijających się⁽¹³⁾;
 7. podkreśla, że dane na temat międzypokoleniowych skutków narażenia na pestycydy są niedostateczne oraz że rzadko bada się skutki narażenia na pestycydy w okresie ciąży; podkreśla, że coraz więcej dowodów wskazuje na rolę powtarzanego narażenia podczas wczesnych stadiów życia;
 8. sugeruje, że NDP lufenuronu należy utrzymać na najniższym poziomie oznaczalności;
 9. uważa, że decyzji o zwiększeniu NDP dla lufenuronu nie można uzasadnić, ponieważ brak wystarczających dowodów na to, że ryzyko dla kobiet w ciąży i dla płodu oraz dla bezpieczeństwa żywności jest dopuszczalne;
 10. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia oraz do przedłożenia komisji właściwej nowego projektu, z poszanowaniem zasady ostrożności;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹²⁾ Basal, W.T., Rahman T. Ahmed, A., Mahmoud, A.A., Omar, A.R., „Lufenuron induces reproductive toxicity and genotoxic effects in pregnant albino rats and their fetuses” [Toksyczność reprodukcyjna i działanie genotoksyczne lufenuronu u ciężarnych samic i płodów szczurów albinotycznych], Scientific reports, 2020: 10:19544, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7658361/>

⁽¹³⁾ Cremonese, C., Freire, C., Machado De Camargo, A., Silva De Lima, J., Koifman, S., Meyer, A., „Pesticide consumption, central nervous system and cardiovascular congenital malformations in the South and Southeast region of Brazil” [Zużycie pestycydów a wrodzone wady ośrodkowego układu nerwowego i układu krążenia na południu i południowym wschodzie Brazylii], International Journal of Occupational Medicine and Environmental Health. 2014; 27(3), s. 474–86, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/24847732/>

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0133

Sprzeciw wobec aktu delegowanego: najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych substancji, w tym flonikamidu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości acekwinocyłu, acibenzolaru-s-metylu, szczepu IAB/NS03 *bacillus subtilis*, emamektyny, flonikamidu, flutolanilu, fosetylu, imazamoksu i oksatiapiproliny w określonych produktach lub na ich powierzchni (D063854/04 – 2021/2608(RPS))

(2021/C 506/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości acekwinocyłu, acibenzolaru-s-metylu, szczepu IAB/NS03 *bacillus subtilis*, emamektyny, flonikamidu, flutolanilu, fosetylu, imazamoksu i oksatiapiproliny w określonych produktach lub na ich powierzchni (D063854/04,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 lit. a),
- uwzględniając opinię wydaną 18 lutego 2020 r. przez Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁽²⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z 27 maja 2019 r. opublikowaną 2 sierpnia 2019 r.⁽³⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię EFSA z 17 sierpnia 2018 r. opublikowaną 25 września 2018 r.⁽⁴⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię EFSA z 29 sierpnia 2018 r. opublikowaną 18 września 2018 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając wnioski EFSA z 18 grudnia 2009 r. opublikowane 7 maja 2010 r.⁽⁶⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu ds. Oceny Ryzyka Europejskiej Agencji Chemikaliów z 5 czerwca 2013 r.⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca zmiany obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości flonikamidu w truskawkach i innych owocach jagodowych, Dziennik EFSA 2019; 17(7):5745, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5745>.

⁽⁴⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca zmiany obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości flonikamidu w różnych uprawach, Dziennik EFSA 2018; 16(9):5410, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5410>.

⁽⁵⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca zmiany obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości flonikamidu w różnych roślinach okopowych, Dziennik EFSA 2018; 16(9):5414, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5414>.

⁽⁶⁾ Wnioski EFSA z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej flonikamid, Dziennik EFSA 2010; 8(5):1445, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1445>.

⁽⁷⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 czerwca 2013 r. proponująca zharmonizowaną klasyfikację i zharmonizowane oznakowanie na poziomie UE flonikamidu, <https://echa.europa.eu/documents/10162/0916c5b3-fa52-9cdf-4603-2cc40356ed95>.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) i art. 5a ust. 5 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁸⁾,
- uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 oraz art. 112 ust. 4 lit. c) Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” ⁽⁹⁾ promuje się „globalną transformację w kierunku zrównoważonych systemów rolno-spożywczych – zgodnie z celami tej strategii i celami zrównoważonego rozwoju”;
- B. mając na uwadze, że flonikamid to selektywny, kontaktowy środek owadobójczy, który zakłóca odżywianie się owadów, ich przemieszczanie się i inne zachowania, powodując głód i odwodnienie, a następnie śmierć ⁽¹⁰⁾;
- C. mając na uwadze, że okres zatwierdzenia substancji czynnej flonikamid przedłużono już rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2069 ⁽¹¹⁾;
- D. mając na uwadze, że Komitet ds. Oceny Ryzyka Europejskiej Agencji Chemikaliów w opinii z 5 czerwca 2013 r. ⁽¹²⁾ informuje o wynikach eksperymentów na szczurach powodujących zwiększenie masy łożyska, opóźnione otwarcie pochwy, zmniejszenie masy macicy i jajników, spadek poziomu estradiolu i wzrost poziomu LH, ale uznaje je za niepowiązane lub nieistotne; mając na uwadze, że właściwy organ Danii zauważa „wyraźny wpływ na występowanie trzewnych wad rozwojowych u królików przy dawkach niewykazujących toksyczności matczynej” ⁽¹³⁾;
- E. mając na uwadze, że w tymczasowej decyzji w sprawie przeglądu rejestracji flonikamidu (sprawa nr 7436) z 14 grudnia 2020 r. wydanej przez Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) stwierdzono, że nie można przeprowadzić bardziej kompletnej oceny ryzyka dla pszczół bez danych wyższego poziomu dotyczących owadów zapylających, że dostępne badania poziomu I dotyczące toksyczności ostrej drogą pokarmową nie były odpowiednie do zastosowania ilościowego, a w przypadku flonikamidu nie są obecnie dostępne badania poziomu II i III dotyczące owadów zapylających, oraz że wymogi w zakresie badania ostrej toksyczności drogą pokarmową u dorosłych pszczół miodnych i danych poziomu II i III dotyczących pszczół miodnych (tj. badań w warunkach półpolowych lub połowych) pozostają niespełnione ⁽¹⁴⁾;
- F. mając na uwadze, że prokurator generalny Kalifornii Xavier Becerra w uwagach z 2 listopada 2020 r. ⁽¹⁵⁾ do proponowanej tymczasowej decyzji w sprawie przeglądu rejestracji stwierdza krytycznie, że EPA nie ma wystarczających informacji, aby scharakteryzować ryzyko, jakie stwarza flonikamid dla owadów zapylających;
- G. mając na uwadze, że prokurator generalny, powołując się na ocenę ryzyka ekologicznego EPA, wyjaśnia dalej, że nowe badanie toksyczności przewlekłej u dorosłych pszczół miodnych obejmowało wydłużony okres obserwacji w celu wykrycia opóźnionej toksyczności flonikamidu, ponieważ często skutki można dostrzec dopiero wiele dni później, po zagłodzeniu owadów; mając na uwadze, że nowe badanie wykazało, iż flonikamid jest niezwykle toksyczny dla dorosłych pszczół; mając na uwadze, że na podstawie tych wyników EPA ustaliła, że na skutek zarejestrowanych zastosowań flonikamidu pszczoły byłyby narażone na dawkę flonikamidu od 17 do 51 razy większą niż ilość powodująca znaczne szkody; mając na uwadze, że w wydłużonym okresie obserwacji śmiertelność nadal rosła we wszystkich badanych stężeniach w sposób zależny od dawki; mając na uwadze, że do końca wydłużonego okresu obserwacji w części badania dotyczącej flonikamidu śmiertelność się nie ustabilizowała;

⁽⁸⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽⁹⁾ COM(2020)0381.

⁽¹⁰⁾ <https://www.regulations.gov/document/EPA-HQ-OPP-2014-0777-0041>

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2069 z dnia 13 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: flonikamid (KI-220), metalaksyl, penoksulam i prochinazyd (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 51).

⁽¹²⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 czerwca 2013 r. proponująca zharmonizowaną klasyfikację i zharmonizowane oznakowanie na poziomie UE flonikamid, <https://echa.europa.eu/documents/10162/0916c5b3-fa52-9cdf-4603-2cc40356ed95>.

⁽¹³⁾ Opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka z 5 czerwca 2013 r. proponująca zharmonizowaną klasyfikację i zharmonizowane oznakowanie na poziomie UE flonikamid, <https://echa.europa.eu/documents/10162/1e59e8be-0905-5fc1-8e76-a35628fa5833>.

⁽¹⁴⁾ Numer identyfikacyjny dokumentu EPA-HQ-OPP-2014-0777, <https://www.regulations.gov/document/EPA-HQ-OPP-2014-0777-0041>, s. 13 i 18.

⁽¹⁵⁾ <https://oag.ca.gov/sites/default/files/FINAL%20Flonicamid%20PID%20Comment%Letter.pdf>

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- H. mając na uwadze, że w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uznano zasadę ostrożności za jedną z podstawowych zasad Unii;
- I. mając na uwadze, że art. 168 ust. 1 TFUE stanowi, iż przy „określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego”;
- J. mając na uwadze, że celem dyrektywy 2009/128/WE jest osiągnięcie zrównoważonego stosowania pestycydów w Unii przez zmniejszenie zagrożenia związanego ze stosowaniem pestycydów i wpływu ich stosowania na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko, a także przez propagowanie integrowanej ochrony roślin oraz alternatywnych rozwiązań i technik, takich jak niechemiczne zastępniki pestycydów;
- K. mając na uwadze, że przy ustalaniu najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) należy wziąć pod uwagę efekty skumulowane i synergiczne, a pilne opracowanie odpowiednich metod takiej oceny jest niezwykle ważne;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z projektem rozporządzenia Komisji NDP flonikamidu zwiększyłyby się z 0,03 mg/kg, co odpowiada obecnej granicy wykrywalności, do 0,7 mg/kg w przypadku truskawek, do 1 mg/kg w przypadku jeżyn i malin, do 0,7 mg/kg w przypadku owoców dzikiej róży, morwy, głogu/nieśpłika neapolitańskiego, bzu czarnego i innych małych owoców i jagód, do 0,8 mg/kg w przypadku borówek czarnych, żurawiny, porzeczek, agrestu, do 0,3 mg/kg w przypadku innych warzyw korzeniowych i bulwiastych ogólnie, lecz do 0,6 mg/kg w przypadku rzodkwi, do 0,07 mg/kg w przypadku sałaty i warzyw sałatowych oraz do 0,8 mg/kg w przypadku roślin strączkowych;
1. sprzeciwia się przyjęciu projektu rozporządzenia Komisji;
 2. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji jest niezgodny z celem i treścią rozporządzenia (WE) nr 396/2005;
 3. odnotowuje, że EFSA pracuje nad metodami oceny skumulowanego ryzyka, ale zauważa również, że problem oceny skumulowanych skutków pestycydów i pozostałości jest znany od dziesięcioleci; dlatego zwraca się do EFSA i Komisji, aby uznały rozwiązanie tego problemu za sprawę absolutnie pilną;
 4. proponuje, by NDP flonikamidu utrzymać na poziomie 0,03 mg/kg;
 5. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia oraz do przedłożenia komitetowi nowego projektu;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0141

Wynik negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie wyniku negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem (2021/2658(RSP))

(2021/C 506/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając projekt decyzji Rady (05022/2021),
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2020/2252 z dnia 29 grudnia 2020 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 217, art. 218 ust. 6 akapit drugi i art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0086/2021),
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przezeń notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej⁽²⁾, z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem⁽³⁾, z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem⁽⁴⁾, z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem⁽⁵⁾, z dnia 18 września 2019 r. w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków⁽⁶⁾, z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie wdrożenia i monitorowania przepisów dotyczących praw obywateli zawartych w umowie o wystąpieniu⁽⁷⁾, z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie propozycji mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽⁸⁾ oraz z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁽¹¹⁾ (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”) i deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem⁽¹²⁾, towarzyszącą umowie o wystąpieniu (zwaną dalej „deklaracją polityczną”),
- uwzględniając uwagi Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Budżetowej, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 444 z 31.12.2020, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 32.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 40.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0016.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0006.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0033.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0152.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0018.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Rybołówstwa, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Prawnej, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych i Komisji Spraw Konstytucyjnych,

- uwzględniając Zalecenie w sprawie decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w którym to zaleceniu Komisję wyznaczono na negocjatora Unii, oraz załącznik do tego zalecenia zawierający wytyczne negocjacyjne dotyczące nowego partnerstwa (COM(2020)0035) (zwane dalej „wytycznymi negocjacyjnymi”),
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
1. z wielkim zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, która to umowa ogranicza negatywne konsekwencje wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE oraz ustanawia ramy współpracy, które powinny być podstawą silnego i konstruktywnego partnerstwa, co pozwoli uniknąć największych komplikacji wynikających ze scenariusza braku porozumienia i zagwarantuje pewność prawa dla obywateli i przedsiębiorstw; w związku z tym wyraża uznanie dla solidnej pracy i kluczowej roli głównego negocjatora UE i jego zespołu;
 2. ponownie wskazuje, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE jest historycznym błędem, i przypomina, że UE zawsze szanowała decyzję Zjednoczonego Królestwa, podkreślając jednocześnie, że Zjednoczone Królestwo musi również zaakceptować konsekwencje wystąpienia z UE oraz że państwo trzecie nie może mieć takich samych praw i korzyści jak państwo członkowskie; przypomina, że w trakcie procesu występowania Zjednoczonego Królestwa z UE Parlament dążył do ochrony praw obywateli UE, ochrony pokoju i dobrobytu na wyspie Irlandii, ochrony społeczności rybackich, utrzymania porządku prawnego UE, zagwarantowania autonomii podejmowania decyzji w UE, zachowania integralności unii celnej i rynku wewnętrznego przy jednoczesnym unikaniu dumpingu socjalnego, środowiskowego, podatkowego lub regulacyjnego, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla ochrony europejskich miejsc pracy, przemysłu i konkurencyjności oraz dla realizacji ambicji określonych w Europejskim Zielonym Ładzie;
 3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że cele te zostały w dużej mierze osiągnięte dzięki umowie o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz umowie o wystąpieniu, a to poprzez możliwe do wyegzekwowania równe warunki działania, w tym w odniesieniu do pomocy państwa, norm społecznych i środowiskowych, długoterminowe porozumienie w sprawie rybołówstwa, porozumienie gospodarcze, które złagodzi wiele negatywnych konsekwencji wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, oraz nowe ramy współpracy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, policji i bezpieczeństwa wewnętrznego oparte na pełnym poszanowaniu europejskiej konwencji praw człowieka i unijnych ram prawnych w zakresie ochrony danych; ubolewa jednak nad ograniczonym zakresem tej umowy ze względu na brak woli politycznej ze strony Zjednoczonego Królestwa do zaangażowania się w ważne obszary, w szczególności politykę zagraniczną, obronną i zewnętrzną w zakresie bezpieczeństwa, co znacznie odbiega od ambicji określonych w deklaracji politycznej; wyraża również ubolewanie z powodu decyzji Zjednoczonego Królestwa o nieuczestniczeniu w programie Erasmus+, co pozbawia młodych ludzi tej jedynej w swoim rodzaju możliwości;
 4. z zadowoleniem przyjmuje silny element umowy koncentrujący się na towarach, a to z uwagi na intensywność handlu towarowego między UE a Zjednoczonym Królestwem, i zauważa, że logiczną konsekwencją wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, a w szczególności zniesienia swobody przemieszczania się jest to, że możliwości dla gospodarki Zjednoczonego Królestwa w dużej mierze opartej na usługach są znacznie ograniczone, co oznacza, że nie będzie kontynuowane podejście oparte na zasadzie kraju pochodzenia lub zasadzie paszportowania, kwalifikacje zawodowe nie będą uznawane automatycznie, a usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa potencjalnie będą mieć do czynienia z 27 różnymi zestawami przepisów, a tym samym z większą biurokracją; podkreśla, że jest to pierwsze porozumienie w historii UE, w którym negocjacje miały na celu doprowadzenie do stanu rozbieżności, a nie konwergencji, w związku z czym nieuniknione były większe tarcia, bariery i koszty dla obywateli i przedsiębiorstw;
 5. z zadowoleniem przyjmuje szerszy horyzontalny mechanizm rozstrzygania sporów, który powinien umożliwiać terminowe rozstrzyganie sporów i możliwość wzajemnego zawieszenia we wszystkich obszarach gospodarczych, jeżeli jedna ze stron nie będzie przestrzegać swoich zobowiązań; uważa, że mechanizm ten może stać się wzorem i standardem dla wszystkich przyszłych umów o wolnym handlu;
 6. przypomina oświadczenie grupy koordynacyjnej ds. Zjednoczonego Królestwa i przewodniczących grup z 11 września 2020 r. oraz odnotowuje, że Zjednoczone Królestwo jako sygnatariusz umowy o wystąpieniu jest prawnie zobowiązane do pełnego wdrożenia i przestrzegania jej postanowień, a także z zadowoleniem przyjmuje wycofanie niezgodnych z prawem przepisów ustawy o rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa; potępia niedawne jednostronne działania Zjednoczonego Królestwa, stanowiące naruszenie umowy o wystąpieniu, których celem jest przedłużenie okresów karencji dotyczących zwolnienia wywozu z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej z obowiązku wydawania wywozowych

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

świadczeń zdrowia dla wszystkich transportów z produktami pochodzenia zwierzęcego, zwolnienia z obowiązku składania zgłoszeń celnych w przypadku paczek oraz odstępstwa od przepisów UE uniemożliwiających wprowadzanie gleby na rynek wewnętrzny i od przepisów dotyczących paszportów weterynaryjnych; uważa, że działania te stanowią poważne zagrożenie dla integralności jednolitego rynku; przypomina, że wszystkie takie decyzje muszą być uzgadniane wspólnie za pośrednictwem odpowiednich wspólnych organów; zdecydowanie wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa do działania w dobrej wierze i pełnego wdrożenia warunków umów, które podpisał, bezzwłocznie oraz na podstawie wiarygodnego i kompleksowego harmonogramu uzgodnionego wspólnie z Komisją Europejską zgodnie z zobowiązaniem do lojalnej współpracy wynikającym z umowy o wystąpieniu; w związku z tym wzywa Komisję do zdecydowanego kontynuowania postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, wszczętego 15 marca 2021 r. na mocy art. 12 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej; przypomina, że uporczywe nieprzestrzeganie wyników postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporów na mocy umowy o wystąpieniu może również skutkować zawieszeniem zobowiązań, w tym ograniczeniem bezprecedensowego poziomu dostępu do rynku, na mocy umowy o handlu i współpracy; uważa w związku z tym, że ratyfikacja umowy o handlu i współpracy wzmacnia nasz zestaw narzędzi egzekwowania umowy o wystąpieniu; przypomina, że pełne i właściwe przestrzeganie oraz wdrożenie umowy o wystąpieniu ma kluczowe znaczenie dla ochrony praw obywateli, dla ochrony procesu pokojowego i uniknięcia twardej granicy w Irlandii, dla ochrony integralności rynku wewnętrznego oraz dla zapewnienia, by Zjednoczone Królestwo poniosło sprawiedliwą część kosztów wynikających z zobowiązań i powstałych w trakcie członkostwa i później, a zatem nadal stanowi zasadniczy warunek wstępny przyszłego rozwoju stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem; podkreśla w związku z tym znaczenie postępowania w dobrej wierze oraz potrzebę zaufania i wiarygodności; przypomina, że projekt protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej oraz jego art. 16 odzwierciedlają bardzo delikatną i kruchą równowagę polityczną; nalega, aby wnioski lub działania, które mogłyby zmienić tę równowagę, nie były przyjmowane bez namysłu lub bez przeprowadzenia odpowiednich uprzednich konsultacji z obydwoma stronami; podkreśla wyjątkową sytuację Irlandii Północnej oraz rolę przyznaną w protokole Zgromadzeniu Irlandii Północnej, w tym wymóg udzielenia przezeń zgody na dalsze stosowanie protokołu za cztery lata; wyraża potrzebę stałego i pogłębionego dialogu między przedstawicielami politycznymi i społeczeństwem obywatelskim, w tym z przedstawicielami Irlandii Północnej, na temat wszystkich aspektów Protokołu w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej oraz szerszej rozumianego procesu pokojowego w Irlandii Północnej; jest głęboko zaniepokojony niedawnymi napięciami w Irlandii Północnej i przypomina, że UE jest jednym z głównych strażników porozumienia wielkopółnocnego i jest zdecydowana go bronić;

Rola Parlamentu Europejskiego

7. wyraża ubolewanie z powodu zawierania umów w ostatniej chwili i wynikającej stąd niepewności, która powoduje wysokie koszty dla obywateli i podmiotów gospodarczych, a także wpływa na prerogatywy Parlamentu w zakresie kontroli i stosowania demokratycznego nadzoru nad ostatecznym tekstem umów przed rozpoczęciem ich tymczasowego stosowania; podkreśla wyjątkowy charakter tego procesu, a to z uwagi na jednoznaczny termin wygaśnięcia okresu przejściowego i odmowę przedłużenia go przez Zjednoczone Królestwo, nawet ze względu na pandemię; podkreśla, że proces ten w żadnym wypadku nie może stanowić precedensu dla przyszłych umów handlowych, w przypadku których należy zagwarantować dotychczasowy format współpracy i dostępu do informacji, zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE, w tym wymianę wszystkich tekstów negocjacyjnych, regularny dialog i wystarczającą ilość czasu na formalną kontrolę i debatę na temat umów w Parlamencie; podkreśla, że umowy nie mogą być stosowane tymczasowo bez zgody Parlamentu; niezależnie od powyższego uznaje, że Parlament był w stanie regularnie wyrażać swoją opinię, gdyż możliwe były zdecydowane i częste konsultacje i dialog z głównym negocjatorem UE i grupą zadaniową Komisji ds. Zjednoczonego Królestwa, a także przyjęcie dwóch rezolucji Parlamentu w lutym i czerwcu 2020 r., które zapewniły pełne odzwierciedlenie naszych stanowisk w pierwotnym mandacie UE i ich obronę przez głównego negocjatora UE w trakcie negocjacji;

8. wspiera utworzenie na mocy umowy Zgromadzenia Parlamentarnego na rzecz Partnerstwa dla posłów do Parlamentu Europejskiego i Zjednoczonego Królestwa; uważa, że takim zgromadzeniu należy powierzyć zadanie monitorowania pełnego i właściwego wdrożenia umowy oraz formułowania zaleceń dla Rady Partnerstwa; sugeruje, by zakres obowiązków zgromadzenia obejmował również wdrażanie umowy o wystąpieniu, bez uszczerbku dla struktur zarządzania każdą umową i mechanizmu ich kontroli, a także prawo do przedstawiania zaleceń w obszarach, w których lepsza współpraca mogłaby być korzystna dla obu stron, oraz do podejmowania wspólnych inicjatyw na rzecz promowania bliskich stosunków;

9. podkreśla, że Parlament musi odgrywać pełnoprawną rolę w monitorowaniu i wdrażaniu umowy, zgodnie z treścią pisma przewodniczącego Parlamentu D.M. Sassolego z 5 lutego 2021 r.; bez uszczerbku dla istniejących zobowiązań podjętych przez poszczególnych komisarzy wobec właściwych komisji parlamentarnych z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji w sprawie roli Parlamentu we wdrażaniu umowy, w tym w realizacji następujących zobowiązań:

a) natychmiastowe i pełne informowanie Parlamentu o działaniach Rady Partnerstwa i innych wspólnych organów;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- b) zaangażowanie Parlamentu w ważne decyzje podejmowane na mocy umowy w związku z jednostronnymi działaniami Unii w ramach umowy oraz uwzględnianie – w jak największym stopniu – opinii Parlamentu, a w przypadku nieuwzględnienia opinii Parlamentu – wyjaśnienie powodów, dla których tego nie uczyniono;
- c) zaangażowanie Parlamentu z odpowiednim wyprzedzeniem w stosunku do zamiaru przedstawienia wniosku dotyczącego wypowiedzenia lub zawieszenia przez Unię części trzeciej umowy [współpraca w zakresie egzekwowania prawa i współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych], gdyby Zjednoczone Królestwo nie przestrzegало swoich zobowiązań wynikających z europejskiej konwencji praw człowieka;
- d) zaangażowanie Parlamentu w proces wyboru potencjalnych arbitrów i członków panelu przewidzianego w umowie;
- e) przedkładanie Parlamentowi wszelkich wniosków dotyczących aktów ustawodawczych regulujących warunki przyjmowania autonomicznych środków, do których podjęcia Unia jest uprawniona na mocy umowy;
- f) uwzględnianie – w jak największym stopniu – poglądów Parlamentu na temat wdrażania umowy przez obie strony, w tym na temat ewentualnych naruszeń umowy lub nierównowagi w zakresie równych warunków działania, a jeżeli opinie Parlamentu nie zostaną uwzględnione – wyjaśnienie powodów takiej decyzji;
- g) pełne informowanie Parlamentu o ocenach i decyzjach Komisji dotyczących adekwatności danych, a także o ustaleniach dotyczących współpracy regulacyjnej z władzami Zjednoczonego Królestwa w zakresie usług finansowych oraz ewentualnego przyznawania równoważności w odniesieniu do usług finansowych;

domaga się jak najszybszego skonsolidowania tych zobowiązań w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, które ma być przedmiotem negocjacji;

10. wyraża zadowolenie z umowy w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych; podkreśla, że umowa ta, w szczególności jej art. 3, pozostaje bez uszczerbku dla praw Parlamentu wynikających z art. 218 ust. 10 TFUE, zwłaszcza w świetle ust. 9 powyżej; zwraca uwagę, że sposób, w jaki Rada zwróciła się do Parlamentu o udzielenie zgody na dwie umowy w ramach jednej procedury – umowę o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz umowę między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczącą procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych – nie jest zgodny ze standardową praktyką oraz że w żadnym wypadku nie powinien on stać się precedensem, ponieważ Parlament powinien mieć możliwość wyrażenia zgody na każdą umowę międzynarodową oddzielnie przed jej wejściem w życie, a nie na umowy będące częścią pakietu, gdyż w przeciwnym razie prerogatywy Parlamentu zostałyby poważnie naruszone;

11. domaga się silnego zaangażowania związków zawodowych UE i Zjednoczonego Królestwa oraz innych partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w monitorowanie i wdrażanie umowy, w tym konsultacji z nimi i ich potencjalnego udziału w specjalnych komitetach, gdy rozważane są odpowiednie kwestie, a także utworzenia specjalnego forum pracy, które będzie się spotykać przed każdym posiedzeniem Rady Partnerstwa; proponuje, aby w świetle znaczenia i potencjalnych dalekosiężnych skutków umowy wewnętrzna grupa doradcza została rozszerzona o większą liczbę przedstawicieli związków zawodowych i innych partnerów społecznych, w szczególności z europejskich federacji sektorowych, oraz by organizacje społeczeństwa obywatelskiego, związki zawodowe i inni partnerzy społeczni byli uprawnieni do składania skarg do Komisji, przy czym Komisja powinna mieć obowiązek podejmowania działań w związku z takimi skargami;

12. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz jak największego zaangażowania zainteresowanych stron ze względu na ograniczony czas, a także z zadowoleniem przyjmuje szczegółowe informacje na temat gotowości, które pomogły przedsiębiorstwom przygotować się na nieuniknione zmiany od dnia 1 stycznia 2021 r., kiedy to Zjednoczone Królestwo opuściło unię celną i rynek wewnętrzny; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE oraz, w stosownych przypadkach, regiony do wzmożenia wysiłków w celu zapewnienia, aby pierwsze miesiące obowiązywania nowego systemu w związku z nowym statusem Zjednoczonego Królestwa przebiegły jak najsprawniej z punktu widzenia wszystkich podmiotów gospodarczych i obywateli; uznając, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE ma istotne krótkoterminowe skutki gospodarcze, wzywa Komisję do pełnego i terminowego wykorzystania rezerwy dostosowawczej w wysokości 5 mld EUR po jej przyjęciu przez współpracodawców, aby pomóc zarówno sektorom, przedsiębiorstwom, jak i pracownikom, a także państwu członkowskim najbardziej dotkniętym negatywnymi i nieprzewidywanymi skutkami nowych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem;

Handel

13. zwraca uwagę na bezprecedensowy zakres umowy w odniesieniu do handlu towarami, w ramach której osiągnięto cel zerowych kontyngentów i zerowych stawek celnych, co ułatwi handel ze Zjednoczonym Królestwem w ramach odpowiednich reguł pochodzenia z myślą o ochronie interesów producentów unijnych, w tym poprzez dwustronną

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

kumulację, samocertyfikację pochodzenia przez eksporterów, a także 12-miesięczny okres zwolnienia w odniesieniu do niektórych dokumentów; podkreśla znaczenie skutecznych równych warunków działania, w szczególności w odniesieniu do nieobniżania poziomu ochrony i unikania przyszłych rozbieżności, w połączeniu z bezprecedensowym zakresem umowy;

14. podkreśla, że w odniesieniu do handlu usługami zobowiązania obu stron zapewniają poziom liberalizacji wykraczający poza zobowiązania stron w ramach WTO, w tym dzięki perspektywicznej klauzuli najwyższego uprzywilejowania, zobowiązaniu do dokonywania przeglądów z myślą o przyszłych usprawnieniach oraz dzięki specjalnej zasadzie dotyczącej mobilności specjalistów w celach biznesowych („sposób 4”); jednocześnie przypomina jednak, że opuszczając rynek wewnętrzny, Zjednoczone Królestwo utraciło automatyczne nieograniczone prawo do świadczenia usług w całej UE; uznaje jasne przepisy dotyczące kwalifikacji zawodowych, które są inne ze względu na to, że Zjednoczone Królestwo jest państwem trzecim; niemniej jednak z zadowoleniem przyjmuje mechanizm przewidziany w umowie, zgodnie z którym UE i Zjednoczone Królestwo mogą w późniejszym terminie dokonać dodatkowych ustaleń w poszczególnych przypadkach i w odniesieniu do konkretnych zawodów;

15. z zadowoleniem przyjmuje rozdział dotyczący handlu elektronicznego, w tym wyraźny zakaz stosowania wymogów dotyczących lokalizacji danych lub obowiązku ujawniania kodu źródłowego, co jest nowością w stosunku do umów o wolnym handlu zawieranych dotychczas przez UE, przy jednoczesnym zachowaniu prawa UE do wprowadzania regulacji i utrzymaniu wymogów w zakresie ochrony danych; uznaje, że rozdział dotyczący handlu elektronicznego może posłużyć za wzór dla przyszłych umów handlowych; z zadowoleniem przyjmuje również współpracę regulacyjną w zakresie nowych technologii, w tym sztucznej inteligencji;

16. pochwała fakt, że pomimo początkowej niechęci ze strony Zjednoczonego Królestwa wynegocjowano nader ambitny i kompleksowy rozdział dotyczący zamówień publicznych, wykraczający poza Porozumienie w sprawie zamówień rządowych, w celu zagwarantowania równego traktowania przedsiębiorstw z UE, a także rozdział dotyczący potrzeb i interesów mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw; przypomina, że istniejące oznaczenia geograficzne zostały objęte ochroną na mocy umowy o wystąpieniu, ale ubolewa, że nie poczyniono żadnych ustaleń dotyczących przyszłych oznaczeń geograficznych, co jest sprzeczne z zobowiązaniami podjętymi w deklaracji politycznej; uznaje jednak klauzulę rendez-vous w celu rozszerzenia ochrony w przyszłości i wzywa obie strony do jak najszybszego uruchomienia tej klauzuli;

17. zdecydowanie wzywa Komisję i państwa członkowskie do utworzenia odpowiednich platform koordynacji regulacyjnej zapewniających pełną przejrzystość Parlamentowi i do aktywnego udziału w tych platformach, aby umożliwić w przyszłości wysoki stopień zbieżności przepisów, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem, oraz aby unikać niepotrzebnych konfliktów, a jednocześnie chronić prawo każdej ze stron do wprowadzania regulacji, jak podkreślono w porozumieniu;

Równe warunki działania

18. z zadowoleniem przyjmuje nadrzędny i nowoczesny tytuł dotyczący równych warunków działania na rzecz otwartej i uczciwej konkurencji oraz zrównoważonego rozwoju, który to tytuł należy uznać za wzór dla innych przyszłych umów o wolnym handlu negocjowanych przez UE, w tym:

- i) zasady dotyczące nieobniżania obecnego wysokiego poziomu ochrony w zakresie norm pracy i norm społecznych, środowiska, klimatu i opodatkowania, którego to poziomu nie można obniżyć w sposób mający wpływ na handel lub inwestycje, a także zasady dotyczące konkurencji i przedsiębiorstw państwowych;
- ii) możliwość stosowania jednostronnych środków równoważących w przypadku znacznych przyszłych rozbieżności w dziedzinie norm pracy i norm społecznych, ochrony środowiska, klimatu lub kontroli dotacji, jeżeli takie rozbieżności mają istotny wpływ na handel lub inwestycje między stronami; podkreśla potrzebę zapewnienia szerokiej interpretacji istotnych rozbieżności mających istotny wpływ na handel lub inwestycje, co można wykazać w praktyczny sposób, aby zagwarantować, że zdolność do stosowania takich środków nie zostanie nadmiernie ograniczona;
- iii) uzgodniony zbiór wiążących zasad dotyczących kontrolowania dotacji, których nieprzestrzeżenie może zostać zakwestionowane przez konkurentów, przy czym w razie potrzeby sądy są uprawnione do nakazania beneficjentom zwrotu dotacji, a UE ma możliwość zaradzenia wszelkim niezgodnościom ze strony Zjednoczonego Królestwa poprzez jednostronne sankcje, w tym wprowadzenie taryf lub kontyngentów na niektóre produkty lub wzajemne zawieszenie obowiązywania innych elementów partnerstwa gospodarczego; podkreśla potrzebę monitorowania nowego systemu pomocy państwa w Zjednoczonym Królestwie i oceny skuteczności mechanizmu zwalczania nieuzasadnionych dotacji, tak aby skutecznie przyczyniał się on do zapewnienia równych warunków działania;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- iv) wyraża jednak ubolewanie, że rozdział dotyczący opodatkowania nie podlega przepisom dotyczącym rozstrzygnięcia sporów ani środkom równowagującym; zwraca się do Komisji o zachowanie czujności w kwestiach opodatkowania i prania pieniędzy, w przypadku których to kwestii należy wykorzystać wszystkie dostępne narzędzia, takie jak procedury umieszczania w wykazie, aby zniechęcić Zjednoczone Królestwo do przyjmowania nieuczciwych praktyk; przypomina w związku z tym o możliwości złożenia wniosku o dokonanie przeglądu działu handlu cztery lata po wejściu w życie umowy w przypadku wystąpienia zakłóceń równowagi;
- v) przypomina, że przepisy dotyczące równych warunków działania mają zastosowanie w sposób ogólny, w tym w tzw. specjalnych strefach ekonomicznych;

19. podkreśla, że należyte monitorowanie i odpowiedni nadzór mają kluczowe znaczenie dla uzyskania solidnego zrozumienia istniejących i nowych barier, z którymi przedsiębiorstwa, a zwłaszcza MŚP, mają do czynienia w codziennej działalności; podkreśla znaczenie unikania niepotrzebnej niepewności regulacyjnej, obciążeń administracyjnych i złożoności procedur, co zwiększy skalę kompleksowości i koszty; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do nawiązania kontaktów ze środowiskiem biznesowym, zwłaszcza MŚP, w celu złagodzenia pojawiających się przeszkód w handlu;

Zarządzanie

20. z zadowoleniem przyjmuje horyzontalne ramy zarządzania i ramy instytucjonalne określone w umowie, zapewniające wspólną spójność, powiązanie i egzekwowanie wszystkich rozdziałów, dzięki czemu unika się dodatkowych równoległych struktur i biurokracji, a także gwarantuje pewność prawa i rzetelne przestrzeganie przepisów przez strony; uznaje w szczególności solidny mechanizm rozstrzygnięcia sporów między UE a Zjednoczonym Królestwem dotyczących interpretacji lub realizacji wzajemnych zobowiązań;

21. z zadowoleniem przyjmuje klauzulę o niedyskryminacji w rozdziale dotyczącym zarządzania, która gwarantuje, że Zjednoczone Królestwo nie może, w ramach krajowej polityki wizowej, dyskryminować obywateli państw członkowskich UE do celów wydawania wiz krótkoterminowych; potępia dyskryminacyjne traktowanie niektórych obywateli UE (z Bułgarii, Estonii, Litwy, Rumunii i Słowenii), którzy w przeciwieństwie do obywateli pozostałych 22 państw członkowskich UE nie korzystają w Zjednoczonym Królestwie z takiego samego systemu opłat wizowych za wizę pracowniczą i promesę zatrudnienia;

Bezpieczeństwo, sprawy zagraniczne i rozwój

22. wyraża ubolewanie, że wbrew deklaracji politycznej, która przewidywała ambitne, szerokie, głębokie i elastyczne partnerstwo w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, Zjednoczone Królestwo odmówiło negocjowania tych aspektów w ramach umowy; przypomina jednak, że w interesie obu stron leży utrzymanie ścisłej i trwałej współpracy w tych dziedzinach, w szczególności w zakresie propagowania pokoju, bezpieczeństwa, w tym walki z terroryzmem, propagowania ładu światowego opartego na zasadach, skutecznego multilateralizmu, Karty Narodów Zjednoczonych, umacniania demokracji i praworządności oraz ochrony praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z art. 21 TUE; proponuje, aby przyszłą współpracą i koordynacją między UE a Zjednoczonym Królestwem zarządzać w ramach systemowej platformy ds. konsultacji i koordynacji na wysokim szczeblu w kwestiach polityki zagranicznej, w tym wyzwań stawianych przez kraje takie jak Rosja i Chiny, ścisłej współpracy w kwestiach bezpieczeństwa, w tym w ramach współpracy UE-NATO, oraz systematycznej preferencyjnej współpracy w szczególności w odniesieniu do operacji pokojowych; apeluje w szczególności o ścisłą współpracę i dogłębną koordynację między UE a Zjednoczonym Królestwem w zakresie polityki sankcji, a to z uwagi na wspólne wartości i interesy, jak i z myślą o ustanowieniu w tym celu mechanizmu koordynacyjnego;

23. w związku z tym wyraża ubolewanie z powodu decyzji Zjednoczonego Królestwa o obniżeniu statusu dyplomatycznego Unii Europejskiej i wzywa właściwe władze Zjednoczonego Królestwa do pilnego zaradzenia tej sytuacji, a także wzywa Komisję do zdecydowanych działań na rzecz właściwego wdrożenia traktatów;

24. odnotowuje znaczenie Zjednoczonego Królestwa jako podmiotu pomocy rozwojowej i humanitarnej, ze względu na skalę udzielanej przez to państwo oficjalnej pomocy rozwojowej (nawet po zmniejszeniu z 0,7 % do 0,5 % DNB), jego wiedzę fachową, zdolności w zakresie realizacji projektów i kompleksowe stosunki ze Wspólnotą Narodów i krajami rozwijającymi się; zachęca Zjednoczone Królestwo, aby pomogło zminimalizować negatywne skutki swojego wystąpienia z UE dla krajów rozwijających się oraz podtrzymało swoje zobowiązanie do odgrywania wiodącej roli w zakresie pomocy rozwojowej i humanitarnej; apeluje o ścisłą koordynację i współpracę darczyńców między UE a Zjednoczonym Królestwem, w tym o możliwość wzajemnego korzystania z potencjału, tak aby zmaksymalizować wydajność, skuteczność rozwoju i postępy w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju ONZ;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Szczegółowe kwestie sektorowe i współpraca tematyczna

25. uważa, że rynek wewnętrzny jest jednym z głównych osiągnięć Unii, przynosi wiele korzyści gospodarkom obu stron i przyczynił się do podniesienia jakości życia obywateli; podkreśla, że ta nowa era partnerstwa gospodarczego powinna być ukierunkowana na wzajemne korzyści i w żadnym wypadku nie powinna spowodować osłabienia integralności i funkcjonowania rynku wewnętrznego i unii celnej; przyjmuje do wiadomości, że właściwym sposobem na uniknięcie zakłóceń w handlu jest rozszerzenie ułatwień przyznawanych upoważnionym przedsiębiorcom;

26. podkreśla, że w procesie wdrażania UE powinna zwrócić szczególną uwagę na równowagę kontroli celnych przed wprowadzeniem na rynek wewnętrzny towarów ze Zjednoczonego Królestwa lub z innych państw trzecich przez terytorium Zjednoczonego Królestwa, jak przewidziano w umowie, oraz zaznacza, że zapewnienie zgodności towarów z zasadami rynku wewnętrznego ma kluczowe znaczenie; podkreśla, że należy zwiększyć inwestycje w infrastrukturę celną oraz poprawić koordynację i wymianę informacji między stronami, aby w jak największym stopniu zapobiec zakłóceniom w handlu, a także zachować integralność unii celnej w interesie konsumentów i przedsiębiorstw; uważa, że harmonijna współpraca organów celnych i organów nadzoru rynku jest absolutnie konieczna, i wyraża szczególne obawy co do niezbędnej zdolności operacyjnej służb UE w Irlandii Północnej;

27. zważa, że niepewność co do obowiązujących przepisów już wpłynęła negatywnie na zwyczaje konsumentów i ich zaufanie do zakupów transgranicznych, i wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa, Komisję i państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia przewidzianych w umowie środków służących ochronie konsumentów oraz do zacieśnienia współpracy w zakresie różnych polityk sektorowych związanych ze zrównoważonymi metodami produkcji i bezpieczeństwem produktów; w interesie konsumentów apeluje o przejrzystość w całym łańcuchu dostaw produktów i usług oraz oświadcza, że ceny odzwierciedlające całkowity koszt zakupu, w tym opłaty i cła, oraz jasność co do obowiązujących praw konsumentów mają kluczowe znaczenie dla uniknięcia napięć i dla zwiększenia zaufania konsumentów podczas zakupów transgranicznych;

28. ubolewa nad negatywnym wpływem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na niektóre społeczności rybackie i przyznaje, że przepisy dotyczące rybołówstwa, które przewidują redukcję o 25 % w ciągu 5,5 roku, są mniej szkodliwe niż całkowite zamknięcie wód Zjednoczonego Królestwa; w związku z tym wzywa Komisję, aby podjęła działania niezbędne do dopilnowania, by próg redukcji wynoszący 25 % nigdy nie został przekroczony oraz by utrzymano wzajemny dostęp; w związku z tym wyraża zaniepokojenie, że Rada Partnerstwa może wprowadzać zmiany w załącznikach 35, 36 i 37; domaga się uprzedniego konsultowania z Parlamentem wszelkich takich zmian;

29. jest poważnie zaniepokojony sytuacją na koniec tego okresu i przypomina Zjednoczonemu Królestwu, że jego stały dostęp do rynków UE jest bezpośrednio związany z dostępem unijnych rybaków do wód Zjednoczonego Królestwa; przypomina, że jeżeli Zjednoczone Królestwo rozważy ograniczenie dostępu po początkowym okresie 5,5 roku, UE będzie mogła podjąć działania w celu ochrony swoich interesów, w tym poprzez przywrócenie ceł lub kwot na przywóz ryb ze Zjednoczonego Królestwa lub zawieszenie innych części umowy w przypadku ryzyka poważnych trudności gospodarczych lub społecznych dla unijnych społeczności rybackich; głęboko ubolewa nad dywersyjnym sposobem kwestionowania praw UE do połowów przez brak możliwości terminowego przyjęcia porozumienia w sprawie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot, a także za pomocą niedopuszczalnych środków technicznych i kontrowersyjnych restrykcyjnych interpretacji warunków uzyskiwania licencji;

30. podkreśla głębokie zaniepokojenie potencjalnymi konsekwencjami odstąpienia Zjednoczonego Królestwa od unijnych rozporządzeń w sprawie środków technicznych i innych powiązanych przepisów Unii w zakresie ochrony środowiska, co mogłoby prowadzić do faktycznego ograniczenia dostępu niektórych europejskich statków rybackich do wód Zjednoczonego Królestwa; przypomina, że umowa zobowiązuje każdą ze stron do dokładnego uzasadnienia niedyskryminacyjnego charakteru wszelkich zmian w tym obszarze oraz konieczności zapewnienia długoterminowego zrównoważenia środowiskowego w świetle danych weryfikowalnych naukowo; wzywa Komisję do zachowania szczególnej czujności, aby warunki te były przestrzegane, oraz do zdecydowanej reakcji w przypadku, gdyby Zjednoczone Królestwo działało w sposób dyskryminujący;

31. wyraża zaniepokojenie konsekwencjami różnych przepisów mających zastosowanie do terytoriów o specjalnym statusie związanych ze Zjednoczonym Królestwem, w szczególności terytoriów zależnych i terytoriów zamorskich Korony Brytyjskiej; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na te terytoria i ich specyfikę;

32. jest zaniepokojony tym, jak będzie można działać i dochodzić swoich praw na mocy umowy, jeśli Zjednoczone Królestwo obniży jednostronnie standardy społeczne i normy pracy w przyszłości; po raz kolejny podkreśla, że w celu utrzymania równych warunków działania wszelkie jednostronne obniżenie norm pracy i standardów społecznych kosztem europejskich pracowników i przedsiębiorstw będzie wymagało szybkiej reakcji i naprawy; ubolewa również nad tym, że

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

choć Zjednoczone Królestwo zostało zobowiązane na mocy art. 127 umowy o wystąpieniu do transpozycji dyrektyw w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz dyrektywy w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy⁽¹³⁾ w okresie przejściowym, to jednak nie poczyniło jeszcze kroków niezbędnych w tym celu, a tym samym pozbawiło pracowników w Zjednoczonym Królestwie niektórych nowo ustanowionych praw;

33. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy mechanizm współpracy w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego jest zbliżony do istniejących przepisów na mocy rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁴⁾ w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia (WE) nr 987/2009⁽¹⁵⁾ dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004; wyraża szczególne zadowolenie, że w umowie zachowano przepisy UE dotyczące niedyskryminacji, równego traktowania i sumowania okresów; ubolewa jednak nad ograniczonym zakresem przedmiotowym, a w szczególności nad nieuwzględnieniem świadczeń rodzinnych, świadczeń związanych z opieką długoterminową, nieskładkowych świadczeń pieniężnych oraz możliwości przenoszenia zasiłków dla bezrobotnych; wzywa strony, aby niezwłocznie zapewniły obywatelom objętym ograniczeniami w swobodnym przemieszczaniu się rzetelne i wiarygodne informacje na temat ich praw do pobytu, pracy i koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;

34. przyjmuje do wiadomości tymczasowy przepis o przekazywaniu Zjednoczonemu Królestwu danych osobowych; przywołuje swoje rezolucje z 12 lutego 2020 r. i 18 czerwca 2020 r., w których podkreśla znaczenie ochrony danych zarówno jako prawa podstawowego, jak i czynnika kluczowego w gospodarce cyfrowej; przypomina, że jeżeli chodzi o adekwatność brytyjskich ram ochrony danych, zgodnie z orzecznictwem TSUE poziom ochrony gwarantowany przez Zjednoczone Królestwo musi być „zasadniczo równoważny” poziomowi ochrony zapewnianemu dzięki ramom prawnym UE, w tym w zakresie dalszego przekazywania danych do państw trzecich, zarówno w celach handlowych, jak i do celów egzekwowania prawa; przyjmuje do wiadomości rozpoczęcie w dniu 19 lutego 2021 r. procedury przyjęcia obu decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony w odniesieniu do przekazywania danych osobowych do Zjednoczonego Królestwa na mocy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych⁽¹⁶⁾ (RODO) i dyrektywy w sprawie egzekwowania prawa⁽¹⁷⁾; wzywa Komisję do nieprzyjmowania pozytywnej decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony, jeżeli warunki określone w prawie i orzecznictwie UE nie będą w pełni przestrzegane; podkreśla, że decyzja o odpowiedności nie może być przedmiotem negocjacji między Zjednoczonym Królestwem a UE, ponieważ dotyczy ochrony prawa podstawowego uznanego w EKPC, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i Traktatach UE;

35. podkreśla, że w umowie ustanawia się współpracę organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości UE i Zjednoczonego Królestwa w sprawach karnych i że nigdy wcześniej współpraca z państwem trzecim w tym zakresie nie była tak bliska; zwraca uwagę, że w tytule III umowy przewidziano jako dodatkowe zabezpieczenie szczególnie system rozstrzygania sporów w tej delikatnej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje postanowienia dotyczące zawieszenia i uchylecia części III, w szczególności uzależnienia współpracy od bycia stroną europejskiej konwencji praw człowieka;

36. ubolewa nad brakiem reakcji na apele Parlamentu o wypracowanie wspólnego podejścia UE do azylu, migracji i zarządzania granicami oraz nad tym, że te ważne kwestie, mające również wpływ na prawa osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak małoletni bez opieki, pozostawia się obecnie do rozwiązania w ramach współpracy dwustronnej; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo do szybkiego uzgodnienia odpowiedniego porozumienia, które zastąpiłoby rozporządzenie dublińskie⁽¹⁸⁾;

37. ubolewa, że w umowie brakuje ambitnych rozwiązań dotyczących polityki mobilności, i wzywa do opracowania bezpiecznych legalnych dróg migracji między UE a Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem przyjmuje przepisy dotyczące wiz krótkoterminowych oraz klauzulę o niedyskryminowaniu państw członkowskich; wzywa Zjednoczone

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1152 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy w Unii Europejskiej (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 105).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1)

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Królestwo, aby nie dyskryminowało obywateli UE ze względu na obywatelstwo ani przy rejestracji w systemie przyznawania statusu osoby osiedlonej, ani w dziedzinie mobilności i wiz; wzywa Komisję do skrupulatnego egzekwowania zasady wzajemności; wyraża ubolewanie z powodu podjęcia przez Zjednoczone Królestwo dyskryminującej decyzji o pobieraniu różnych opłat za wizy pracownicze od obywateli niektórych państw członkowskich UE, na przykład za sezonowe wizy pracownicze oraz wizy dla pracowników sektora zdrowia i opieki; podkreśla, że trzeba zagwarantować równy dostęp obywateli UE do rynku pracy Zjednoczonego Królestwa oraz stosować taką samą opłatę w odniesieniu do obywateli wszystkich państw członkowskich, dlatego wzywa Zjednoczone Królestwo do natychmiastowego cofnięcia wspomnianej decyzji;

38. wzywa Komisję, aby przekazywała Parlamentowi wszystkie informacje o monitorowaniu wdrażania umowy przez Europejski Bank Centralny, europejskie urzędy nadzoru, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, a także o zmianach na rynku usług finansowych, aby w odpowiednim czasie zidentyfikować potencjalne zakłócenia rynku i zagrożenia dla stabilności finansowej, integralności rynku i ochrony inwestorów;

39. wzywa Komisję, aby korzystała z dostępnych narzędzi, aby podczas zbliżającego się przeglądu ram przeciwdziałania praniu pieniędzy zastanowiła się nad nowymi narzędziami i zadbała o lojalną współpracę w zakresie przejrzystości beneficjentów rzeczywistych, aby zagwarantowała równe warunki działania i chroniła jednolity rynek przed ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu pochodzącym ze Zjednoczonego Królestwa;

40. docenia fakt, że w umowie określono zobowiązania do zapewnienia przejrzystości podatkowej i uczciwej konkurencji podatkowej oraz że zawarto w niej wspólną deklarację polityczną w sprawie przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym;

41. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź porozumienia między Zjednoczonym Królestwem a UE w sprawie protokołu ustaleń o usługach finansowych, ale ubolewa, że decyzje Zjednoczonego Królestwa w sprawie równoważności przyznano dotychczas tylko pojedynczym państwom EOG, w tym państwom członkowskim Unii Europejskiej, a nie Unii jako całości; przypomina, że decyzje w sprawie równoważności obejmują kilka obszarów prawa podlegających harmonizacji na szczeblu UE oraz że w niektórych przypadkach nadzór sprawują bezpośrednio organy UE; w związku z tym wzywa Komisję do rozważenia, czy decyzje Zjednoczonego Królestwa w sprawie równoważności zostały skierowane do UE jako całości, zanim sama dokona własnych ustaleń dotyczących równoważności;

42. uważa, że trzeba dokładniej wyjaśnić zakres obowiązku nieobniżania poziomu ochrony w kwestiach podatkowych; obawia się skutków rozbieżności przepisów podatkowych; jest szczególnie zaniepokojony wczesną zapowiedzią Zjednoczonego Królestwa, że będzie się stosować jedynie do obowiązkowego ujawniania uzgodnień podlegających zgłoszeniu, opartych na słabszych normach międzynarodowych, a także wyraża ubolewanie z powodu publicznych oświadczeń w sprawie otwarcia wolnych portów w Zjednoczonym Królestwie;

43. ostrzega, że stosowanie w umowie niejasnej terminologii oraz niewiążących lub nieprzewidywalnych przepisów prawnych i mechanizmów nadzoru w odniesieniu do opodatkowania zwiększa ryzyko dumpingu podatkowego; zwraca ponadto uwagę, że egzekwowanie umowy grozi powstaniem sporów, których nie da się rozwiązać z powodu braku klauzul mających bezpośredni skutek, dotyczących np. szkodliwych praktyk podatkowych; zauważa z zaniepokojeniem, że warunki pomocy państwa w kwestiach podatkowych są bardziej rygorystyczne w umowach handlowych UE ze Szwajcarią i z Kanadą;

44. zauważa, że umowa nie ma zastosowania do terytoriów zależnych Korony Brytyjskiej i terytoriów zamorskich Zjednoczonego Królestwa; uważa, że należy przeprowadzić dogłębną kontrolę, by umowa nie zawierała luk prawnych umożliwiających wykorzystywanie tych terytoriów jako partnerów w tworzeniu nowych szkodliwych systemów podatkowych mających wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego;

45. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zasadniczym elementem umowy będzie porozumienie paryskie; ubolewa jednak, że w podstawowym poziomie ochrony klimatu w odniesieniu do gazów cieplarnianych nie uwzględniono zmienionych celów na 2030 r. dla całej gospodarki, które mają zostać wkrótce przyjęte; podkreśla ponadto, że UE planuje dalsze wzmocnienie i rozszerzenie zakresu unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji; uważa, że jeżeli pojawią się znaczne różnice między unijnym a brytyjskim systemem handlu uprawnieniami do emisji, mogłoby dojść do zakłócenia równych warunków działania, co z kolei można by uwzględnić przy stosowaniu unijnego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, kiedy mechanizm ten zostanie wprowadzony;

46. z zadowoleniem przyjmuje postanowienia dotyczące współpracy w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego, które umożliwiają stronom i właściwym organom państw członkowskich wymianę stosownych informacji, ale wyraża ubolewanie, że zakres tej współpracy ograniczono do oceny „poważnego” zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz do koordynacji środków, które mogłyby być niezbędne do ochrony zdrowia publicznego;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

47. jest zadowolony, że unijne normy bezpieczeństwa żywności nie ulegną zmianie oraz że celem umowy jest ochrona surowych norm sanitarnych i fitosanitarnych UE; przypomina, że przepływy towarów objętych środkami sanitarnymi i fitosanitarnymi między UE a Zjednoczonym Królestwem będą niezwykle duże oraz że UE powinna je odpowiednio koordynować, aby uniknąć niespójnych kontroli towarów ze Zjednoczonego Królestwa w portach UE;

48. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w umowie kompleksowy rozdział dotyczący transportu lotniczego, który powinien zapewnić ochronę strategicznych interesów UE i który zawiera odpowiednie postanowienia dotyczące dostępu do rynku, praw przewozowych, dzielenia oznaczeń linii i praw pasażerów; wyraża zadowolenie z uwzględnienia w tym rozdziale szczegółowych przepisów dotyczących równych warunków działania, dzięki którym przewoźnicy lotniczy z UE i Zjednoczonego Królestwa będą konkurować na takich samych zasadach; zwraca uwagę na rozwiązanie dotyczące zasad własności i kontroli, które regulują dostęp do rynku wewnętrznego, a jednocześnie pozostawiają możliwość dalszej liberalizacji w przyszłości; z zadowoleniem przyjmuje poświęcenie bezpieczeństwu lotniczemu osobnego rozdziału przewidującego bliską współpracę w zakresie bezpieczeństwa lotniczego i zarządzania ruchem lotniczym; uważa, że taka współpraca nie powinna ograniczać UE w określaniu poziomu ochrony, jaki uzna za właściwy do celów bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie przyszłej ścisłej współpracy między brytyjskim Urzędem Lotnictwa Cywilnego a Agencją Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego;

49. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa zapewni przewoźnikom drogowym bezkontyngentową łączność między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz zagwarantuje pełne prawa związane z tranzytem przez terytoria obu stron, tzw. most lądowy; z zadowoleniem przyjmuje równe warunki działania osiągnięte w negocjacjach w sprawie transportu drogowego oraz szczegółowe postanowienia w tym zakresie, które zobligują Zjednoczone Królestwo do przestrzegania wysokich standardów unijnych w transporcie drogowym towarów; podkreśla w związku z tym, że umowa zawiera między innymi normy dotyczące dostępu do zawodu, delegowania kierowców, czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku, tachografów oraz masy i wymiarów pojazdów; zauważa, że takie normy zapewnią nie tylko uczciwą konkurencję, ale również dobre warunki pracy kierowców i wysoki poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego; pozytywnie ocenia specjalne przepisy dotyczące Irlandii Północnej, które przyjęto z uwzględnieniem wyjątkowej sytuacji Irlandii i które zminimalizują zakłócenia w gospodarce całej wyspy; wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz udzielania podmiotom sektora transportu dokładnych i przydatnych informacji, zapewnienia sprawnych i solidnych systemów informatycznych oraz udostępnienia w internecie wszystkich dokumentów wymaganych do tranzytu; uważa, że trzeba zastanowić się nad finansowym wsparciem niektórych portów w celu szybkiego usunięcia przeszkód dla infrastruktury fizycznej wynikających z wydłużenia czasu oczekiwania przewoźników przekraczających granicę; apeluje do UE i Zjednoczonego Królestwa o ścisłą współpracę, aby zapobiec zbędnym opóźnieniom i zakłóceniom w systemie transportowym oraz utrzymać łączność w jak największym stopniu;

50. z zadowoleniem przyjmuje kontynuację współpracy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie nauki, badań, innowacji i kosmosu; podkreśla, że trzeba wspierać mobilność naukowców, gdyż zapewnia ona swobodny przepływ wiedzy naukowej i technologii; apeluje w związku z tym do operatorów telefonii komórkowej o dalsze stosowanie w UE i Zjednoczonym Królestwie roamingu na warunkach krajowych; zauważa, że rozdział dotyczący energii wygasa 30 czerwca 2026 r.; podkreśla, że współpracę we wszystkich kwestiach energetycznych trzeba kontynuować po upływie tego terminu ze względu na wzajemne powiązania między oboma rynkami energii oraz pozostanie Irlandii Północnej na wewnętrznym rynku energii UE; przyjmuje do wiadomości umowę między UE a Zjednoczonym Królestwem o współpracy w zakresie bezpiecznego i pokojowego wykorzystania energii jądrowej; ubolewa, że nie podlega ona procedurze zgody, gdyż Traktat Euratom nie przyznał Parlamentowi żadnej roli w tym względzie; wzywa, aby w oparciu o ramy współpracy w dziedzinie energetyki na Morzu Północnym zawrzeć protokół ustaleń obejmujący wspólne projekty, planowanie przestrzenne obszarów morskich i wykorzystywanie energii morskiej na rynkach energii;

51. z zadowoleniem przyjmuje zasady regulujące uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w programach unijnych określone w odpowiedniej sekcji umowy; uważa, że zasady te zasadniczo odpowiadają oczekiwaniom Parlamentu przedstawionym w zaleceniu z 18 czerwca 2020 r. dotyczącym negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej; uważa w szczególności, że zasady te chronią interesy finansowe Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zastosowanie automatycznego mechanizmu korygującego do programu „Horyzont Europa”;

52. z zadowoleniem przyjmuje stowarzyszenie Zjednoczonego Królestwa na potrzeby programu „Horyzont Europa” oraz fakt, że Zjednoczone Królestwo zamierza uczestniczyć w programie badawczo-szkoleniowym Euratom, będącym elementem programu kosmicznego Copernicus, i w projekcie ITER, a także będzie miało dostęp do systemu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych w ramach programu kosmicznego; pozytywnie ocenia fakt, że program PEACE+ będzie podlegał oddzielnej umowie w sprawie finansowania;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

53. wyraża głębokie ubolewanie z powodu decyzji Zjednoczonego Królestwa o nieuczestniczeniu w programie Erasmus + w okresie obowiązywania wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027; podkreśla, że decyzja ta będzie niekorzystna dla obu stron, ponieważ pozbawi ludzi i organizacje w UE i w Zjednoczonym Królestwie przełomowych możliwości, jakie oferuje wymiana i współpraca; jest szczególnie zaskoczony tym, że jako powód swojej decyzji Zjednoczone Królestwo podało nadmierne koszty uczestnictwa; wzywa Zjednoczone Królestwo do wykorzystania okresu karencji przewidzianego we wspólnej deklaracji w sprawie udziału w programach Unii do ponownego przemyślenia swojego stanowiska; z zadowoleniem przyjmuje hojną ofertę Irlandii, aby wprowadzić mechanizm i finansowanie umożliwiające dalszy udział studentów z Irlandii Północnej w tym programie;

54. przypomina, że edukacja i badania naukowe stanowią integralną część współpracy akademickiej oraz że synergia między programem „Horyzont Europa” i Erasmus+ stanowi kluczowy wymiar nowej generacji programów; podkreśla, że będzie dokładnie monitorować sytuację, aby zróżnicowane podejście do udziału Zjednoczonego Królestwa w dwóch unijnych programach współpracy akademickiej nie zagroziło ich skuteczności ani wynikom wcześniejszej współpracy;

55. podkreśla znaczenie ochrony wszystkich interesów finansowych Unii oraz zadbania o to, by Zjednoczone Królestwo w pełni wywiązywało się ze swoich zobowiązań finansowych wynikających z umowy; podkreśla potrzebę ścisłej współpracy w dziedzinie podatku VAT i celi w celu zapewnienia właściwego poboru i odzyskiwania wierzytelności; podkreśla, że procedury celne są bardzo złożone i że istnieje stała potrzeba zapewnienia szybkiej wymiany informacji i bliskiej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, aby zapewnić efektywne kontrole i odprawy oraz egzekwowanie odpowiednich przepisów; podkreśla też, że trzeba przeciwdziałać oszustwom związanym z cłami i VAT, w tym nielegalnemu handlowi czy przemytowi, za pomocą odpowiednich kontroli uwzględniających prawdopodobieństwo, że konkretne towary będą przedmiotem nielegalnego handlu lub przemytu albo nieprawidłowych deklaracji pochodzenia lub treści.

56. podkreśla potrzebę zapewnienia pełnego wdrożenia umowy oraz pełnego przestrzegania – zgodnie z przepisami dotyczącymi ścisłej współpracy między stronami – prawa dostępu służb Komisji, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, OLAF-u i Prokuratury Europejskiej, a także prawa Parlamentu do kontroli; ponadto podkreśla znaczenie kompetencji TSUE w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez Komisję;

57. podkreśla znaczenie własności intelektualnej oraz potrzebę zapewnienia ciągłości regulacyjnej z wyjątkiem przyszłych oznaczeń geograficznych; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym ustanowioną w umowie wzmocnioną ochronę praw własności intelektualnej, która obejmuje wszystkie ich rodzaje, oraz przepisy dotyczące egzekwowania i współpracy, obejmujące szeroki zakres środków;

58. głęboko ubolewa, że istniejące rodzaje spółek obu stron, takie jak spółki europejskie lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie są uwzględnione w umowie i nie będą już akceptowane przez drugą stronę umowy; niemniej jednak z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strony chronią podmioty gospodarcze, a jednocześnie uwzględniły potrzebę zapewnienia zrównoważonych i konkurencyjnych warunków rozwoju poprzez zobowiązanie się do nieobniżania norm pracy i standardów społecznych oraz poprzez uzgodnienie przepisów dotyczących zakazanych praktyk w dziedzinie polityki konkurencji, jej egzekwowania i współpracy w tym zakresie;

59. ubolewa, że negocjacje dotyczące przyszłego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem nie objęły współpracy sądowej w sprawach cywilnych, i zaznacza, że jak najszybciej należy wypracować wspólne podejście w tej dziedzinie; przypomina w związku z tym, że UE powinna bardzo uważnie przemyśleć decyzję o możliwości pozostania przez Zjednoczone Królestwo stroną konwencji z Lugano z 2007 r., zwłaszcza w świetle protokołu II w sprawie jednolitej interpretacji konwencji oraz możliwości utrzymania ogólnej równowagi w stosunkach z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, oraz że zasadnicze znaczenie miałyby skuteczna współpraca i dialog między Komisją a Parlamentem, w szczególności Komisją Prawną, odpowiedzialną za wykładnię i stosowanie prawa międzynarodowego w odniesieniu do UE;

60. głęboko ubolewa, że w umowie nie przewidziano szczegółowego i rozsądnego rozwiązania dotyczącego spraw małżeńskich, odpowiedzialności rodzicielskiej i innych spraw rodzinnych; z zadowoleniem przyjmuje zatem możliwości zacieśnienia współpracy, przynajmniej w kluczowych kwestiach prawa rodzinnego i praktycznej współpracy w dziedzinie odpowiedzialności rodzicielskiej, uprowadzenia dziecka i zobowiązań alimentacyjnych, które to możliwości może zapewnić udział Zjednoczonego Królestwa w charakterze obserwatora w posiedzeniach Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych;

61. ubolewa, że w umowie nie przyznano żadnej roli TSUE, mimo że w deklaracji politycznej strony zobowiązały się do dopilnowania, by organ arbitrażowy zwracał się do TSUE o wydanie wiążącego orzeczenia w sporach między nimi dotyczących wykładni prawa UE;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

62. zauważa, że umowa nie ma zastosowania do Gibraltaru ani nie powoduje żadnych skutków dla tego terytorium; odnotowuje wstępne porozumienie między Hiszpanią a Zjednoczonym Królestwem w sprawie proponowanych ram umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem w sprawie przyszłych stosunków Gibraltaru z UE, które to ramy umożliwią stosowanie odpowiednich przepisów dorobku Schengen na Gibraltarze;

o

o o

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i parlamentowi Zjednoczonego Królestwa.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0143

Ochrona gleb

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie ochrony gleb (2021/2548(RSP))

(2021/C 506/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 191,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 12 grudnia 2019 r. w sprawie zmiany klimatu,
- uwzględniając konkluzje Rady z 23 października 2020 r. pt. „Bioróżnorodność – potrzeba podjęcia pilnych działań”,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” ⁽¹⁾ (7. EAP), a także zawartą w niej wizję na okres do 2050 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (COM(2006)0232),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 86/278/EWG z 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽⁷⁾ („dyrektywa azotanowa”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽⁸⁾, ze zmianami,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne polityczne Komisji na lata 2019–2024, w szczególności dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń w Europie,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (COM(2018)0392),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (na rzecz 8. unijnego programu działań w zakresie środowiska) (COM(2020)0652),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając sprawozdanie pt. *Status of the World Soil Resources* [Stan zasobów glebowych świata] opublikowane w 2015 r. przez Międzyrządowy Panel Techniczny ds. Gleb (ITPS), globalne partnerstwo na rzecz gleb (GSP) oraz Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 13 lutego 2021 r. pt. „Realizacja strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby i prowadzone działania” (COM(2012)0046),
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 września 2011 r. pt. „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 października 2020 r. zatytułowany „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” (COM(2020)0667),
- uwzględniając komunikat Komisji z 16 kwietnia 2002 r. zatytułowany „W kierunku strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby” (COM(2002)0179),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 12 kwietnia 2012 r. pt. „Wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie ograniczania, łagodzenia lub kompensowania uszczelniania gleby” (SWD(2012)0101),
- uwzględniając swoją rezolucję z 19 listopada 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Ku strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby” ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013.

⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, s. 395.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 16 stycznia 2020 r. w sprawie 15. posiedzenia Konferencji Stron (COP15) Konwencji o bioróżnorodności ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 16 stycznia 2019 r. w sprawie unijnej procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z 10 lipca 2020 r. w sprawie strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby ⁽²¹⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 19 stycznia 2013 r. w sprawie realizacji strategii tematycznej w dziedzinie ochrony ⁽²²⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: W kierunku strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby, COM(2002)0179 ⁽²³⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 5 lutego 2021 r. w sprawie agroekologii (CDR 3137/2020),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 33/2018 pt. „Zwalczanie pustynnienia w UE – rosnące zagrożenie wymagające intensyfikacji działań”,
- uwzględniając unijną ocenę adekwatności przepisów UE dotyczących wody (SWD(2019)0439 final),
- uwzględniając agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 oraz cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel nr 15 dotyczący ochrony, przywrócenia oraz promowania zrównoważonego użytkowania ekosystemów lądowych, zrównoważonego gospodarowania lasami, zwalczania pustynnienia, powstrzymania i odwracania procesu degradacji gleby oraz powstrzymania utraty bioróżnorodności,
- uwzględniając dokument pt. *New Leipzig Charter – The transformative power of cities for the common good* [Nowa karta lipska – transformacyjna siła miast dla wspólnego dobra], przyjęty podczas nieformalnego posiedzenia ministerialnego w sprawie obszarów miejskich w dniu 30 listopada 2020 r.,
- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCCD),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o bioróżnorodności (CBD),

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 138.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0015.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 48.

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0201.

⁽¹⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0040.

⁽²⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 138.

⁽²²⁾ Dz.U. C 17 z 19.1.2013, s. 37.

⁽²³⁾ Dz.U. C 61 z 14.3.2003, s. 49.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając sprawozdanie z oceny dotyczącej degradacji i renaturalizacji terenu opublikowane 23 marca 2018 r. przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Bioróżnorodności i Funkcjonowania Ekosystemów (IBPES),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) z 4 grudnia 2019 r. zatytułowane „Środowisko Europy – Stan i prognozy na 2020 r.” (SOER 2020),
- uwzględniając sprawozdanie pt. *A contribution of the JRC to the Environment State and Outlook Report – SOER 2010* [Stan gleby w Europie – wkład JRC w raport perspektywiczny Europejskiej Agencji Środowiska na temat stanu środowiska – SOER 2010], opublikowane przez Komisję i Wspólne Centrum Badawcze w 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) w sprawie zmiany klimatu i gruntów, opublikowane 8 sierpnia 2019 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Biura ONZ ds. Zmniejszania Ryzyka Związanego z Klęskami Żywiłowymi (UNDRR) z 2018 r. pt. „Straty gospodarcze, ubóstwo i klęski żywiołowe: 1998-2017”,
- uwzględniając pytania ustne do Rady i Komisji na temat ochrony gleb (O-000024/2021 – B9-0011/2021 and O-000023/2021 – B9-0010/2021),
- uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - A. mając na uwadze, że gleba jest podstawowym, złożonym, wielofunkcyjnym i żywym ekosystemem o kluczowym znaczeniu środowiskowym i społeczno-gospodarczym, który pełni wiele kluczowych funkcji i zapewnia usługi niezbędne dla ludzkiego życia i przetrwania ekosystemów, umożliwiając obecnym i przyszłym pokoleniom zaspokajanie własnych potrzeb;
 - B. mając na uwadze, że gleba Ziemi stanowi największy lądowy magazyn dwutlenku węgla i zawiera około 2 500 gigaton dwutlenku węgla (1 gigatona = 1 mld ton metrycznych), w porównaniu z 800 gigatonami w atmosferze i 560 gigatonami pochodzącymi z roślin i zwierząt; mając na uwadze, że zdrowa gleba ma kluczowe znaczenie dla łagodzenia zmiany klimatu, ponieważ usuwa około 25 % ekwiwalentu dwutlenku węgla emitowanego w związku z wykorzystaniem paliw kopalnych na świecie każdego roku; mając na uwadze, że gleby uprawiane na świecie utraciły od 50 do 70 % swoich pierwotnych zasobów węgla ⁽²⁴⁾;
 - C. mając na uwadze, że w Europie zidentyfikowano ponad 320 podstawowych typów gleby, znacznie różniących się od siebie pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym;
 - D. mając na uwadze, że gleba odgrywa kluczową rolę jako siedlisko i miejsce gromadzenia zasobów genetycznych, ponieważ znajduje się w niej 25 % światowej bioróżnorodności, zapewnia ona najważniejsze usługi ekosystemowe społecznościom lokalnym i w kontekście globalnym, takie jak dostarczanie żywności i surowców, regulację klimatu w drodze sekwestracji dwutlenku węgla, oczyszczanie wody, regulację składników odżywczych i zwalczanie szkodników, a także służy jako platforma działalności człowieka i pomaga zapobiegać powodziom i suszom; mając na uwadze, że procesy glebotwórcze znajdują się wśród procesów ekosystemowych, o których wiadomo, że zanikają w Europie;
 - E. mając na uwadze, że chociaż gleba jest bardzo dynamiczna, jest także bardzo wrażliwa i jest nieodnawialnym, ograniczonym zasobem, biorąc pod uwagę czas trwania procesu glebotwórczego przebiegającego w tempie około jednego centymetra wierzchniej warstwy gleby na 1 000 lat; mając na uwadze, że w związku z tym gleba jest bardzo cennym zasobem;
 - F. mając na uwadze, że grunty rolne są częścią piękna europejskich krajobrazów, w takim samym stopniu jak obszary leśne, wybrzeża, tereny górskie i wszystkie europejskie ekosystemy;

⁽²⁴⁾ Schwartz J.D. 2014 r., *Soil as Carbon Storehouse: New Weapon in Climate Fight?* [Gleba jako magazyn dwutlenku węgla: nowa broń w walce klimatycznej?], *Yale Environment* 360.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że gleby na obszarach trawiastych i w lasach stanowią pochłaniacze dwutlenku węgla netto, gdyż zgodnie z szacunkami usuwają do 80 mln ton dwutlenku węgla każdego roku w UE ⁽²⁵⁾; mając jednak na uwadze, że grunty uprawne i obszary trawiaste w UE stanowią łącznie źródło emisji netto i uwolniły około 75,3 mln ton ekwiwalentu dwutlenku węgla w 2017 r. ⁽²⁶⁾; mając na uwadze, że sektory rolnictwa i leśnictwa odgrywają kluczową rolę w usuwaniu dwutlenku węgla z atmosfery dzięki wychwytywaniu i składowaniu dwutlenku węgla w glebie i biomasie;
- H. mając na uwadze, że struktura i właściwości gleby są wynikiem trwających tysiące lat procesów glebotwórczych, geomorfologicznych i geologicznych, a zatem gleba nie należy do zasobów odnawialnych; mając w związku z tym na uwadze, że zapobieganie wszelkim rodzajom niszczenia pokrywy glebowej (erozji, dewastacji, degradacji, zasoleniu itd.) i zanieczyszczeniu gleby jest o wiele mniej kosztowne niż próby przywracania jej funkcji;
- I. mając na uwadze, że funkcje gleby w bardzo dużej mierze zależą od pełnego zachowania bioróżnorodności gleby; mając na uwadze, że różnorodność nadziemna i różnorodność podziemna są ze sobą ściśle powiązane, a bioróżnorodność gleby stanowi ważny czynnik wpływający na lokalne poziomy różnorodności roślin;
- J. mając na uwadze, że ochrona bioróżnorodności gleby nie została ujęta w większości przepisów w sprawie ochrony środowiska (takich jak dyrektywa siedliskowa czy Natura 2000) oraz podstawowych przepisach w sprawie wspólnej polityki rolnej UE; mając na uwadze, że zwiększanie lub utrzymywanie bioróżnorodności gleby stanowi skuteczne rozwiązanie, które może pomóc w rekultywacji gleby i przeciwdziałaniu zanieczyszczeniu gleby;
- K. mając na uwadze, że zarówno w UE, jak i na całym świecie grunty i gleba są nadal degradowane w wyniku wielu rodzajów działalności człowieka, takich jak złe gospodarowanie gruntami, zmiana użytkowania gruntów, niezrównoważone praktyki rolnicze, porzucanie gruntów, zanieczyszczenie, niezrównoważone praktyki w zakresie leśnictwa i uszczelnianie gleby, utrata bioróżnorodności i zmiana klimatu, często w połączeniu z innymi czynnikami, co ogranicza ich zdolności do świadczenia usług ekosystemowych dla całego społeczeństwa;
- L. mając na uwadze, że jest godne ubolewania, że UE i jej państwa członkowskie nie wywiązują się obecnie ze swoich zobowiązań międzynarodowych i europejskich dotyczących gleb i gruntów, a w szczególności ze zobowiązania do:
- zwalczania pustynnienia, rekultywacji zdegradowanych terenów i gleby, w tym terenów dotkniętych pustynnieniem, suszą i powodziami, oraz dążenia do świata neutralnego pod względem degradacji gleby do 2030 r.;
 - osiągnięcia do 2050 r. unijnego celu dotyczącego zajęcia gruntów na poziomie zerowym netto oraz ograniczenia erozji, zwiększenia zawartości węgla organicznego w glebie i osiągnięcia postępów w działaniach naprawczych do 2020 r.;
 - zrównoważonego gospodarowania gruntami w UE, odpowiedniej ochrony gleby i zapewnienia zaawansowania rekultywacji zanieczyszczonych terenów do 2020 r.;
- M. mając na uwadze, że gleby odgrywają zasadniczą rolę w gospodarce wodnej, gdyż zdrowe gleby o dużej zawartości materii organicznej są korzystniejsze dla systemu wodnego oraz przyczyniają się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej; mając na uwadze, że tereny podmokłe, torfowiska oraz rozwiązania naturalne na obszarach wiejskich lub miejskich magazynują i filtrują wody deszczowe, co pozwala na wypełnienie warstw wodonośnych, aby ograniczyć okresy suszy, oraz unikanie połączeń z systemami kanalizacyjnymi, co ogranicza rozlewanie nieoczyszczonych ścieków podczas obfitych opadów;
- N. mając na uwadze, że w UE zidentyfikowano szereg kluczowych zagrożeń dla gleby, takich jak: zmiana klimatu, uszczelnianie gleby, zagęszczanie gleby, erozja, powódzie i osuwiska, susze, nierównowaga hydrogeologiczna, utrata materii organicznej gleby, pożary, burze, zasolenie, zanieczyszczenie, utrata bioróżnorodności gleby, zakwaszenie i pustynnienie; mając na uwadze, że większość tych zachodzących stale procesów degradacji nie została należycie uwzględniona albo w ogólnie nie została uwzględniona w obowiązującym prawodawstwie unijnym i krajowym;

⁽²⁵⁾ Europejska Agencja Środowiska, *Węgiel organiczny w glebie*, 20 lutego 2017 r. <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/soil-organic-carbon-1/assessment>

⁽²⁶⁾ Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska, *Climate and Soil Policy Brief: Better Integrating Soil Into EU Climate Policy* [Przegląd polityki klimatycznej i glebowej: lepsze uwzględnianie gleby w polityce klimatycznej UE], październik 2020 r., [https://ieep.eu/uploads/articles/attachments/437a17b8-f8a4-478d-ab7f-4a74e2e60ced/IEEP%20\(2020\)%20Climate%20and%20soil%20policy%20brief%20-%20Better%20integrating%20soil%20into%20EU%20climate%20policy.pdf?v=63771126961](https://ieep.eu/uploads/articles/attachments/437a17b8-f8a4-478d-ab7f-4a74e2e60ced/IEEP%20(2020)%20Climate%20and%20soil%20policy%20brief%20-%20Better%20integrating%20soil%20into%20EU%20climate%20policy.pdf?v=63771126961)

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- O. mając na uwadze, że erozja gleby dotyka 25 % gruntów rolnych w UE i zwiększyła się o ok. 20 % w latach 2000–2010; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami erozja gleby powoduje straty w produkcji rolnej rzędu 1,25 mld EUR rocznie w UE ⁽²⁷⁾; mając na uwadze, że zasoby węgla w uprawnej wierzchniej warstwie gleby ulegają zmniejszeniu, a UE stale traci tereny podmokłe i torfowiska; mając na uwadze, że znaczne obszary gruntów rolnych w UE czeka zasolenie i pustynnienie, przy czym 32–36 % podglebia ⁽²⁸⁾ w Europie wykazuje bardzo dużą podatność na zagęszczanie;
- P. mając na uwadze, że erozja jako zjawisko przyrodnicze może skutkować lawinami błotnymi, których skutki bywają katastrofalne, łącznie z powstawaniem głębokich jarów powodujących utratę żyznej warstwy powierzchniowej gleby; mając na uwadze, że w perspektywie długoterminowej erozja może powodować degradację gleby i utratę gruntów uprawnych;
- Q. mając na uwadze, że niezrównoważone gospodarowanie gruntami i glebami wywiera szereg negatywnych skutków nie tylko dla bioróżnorodności na lądach i w wodach słodkich, ale także dla różnorodności biologicznej mórz, powodując zmiany we właściwościach hydrograficznych, nadmierne stężenia składników odżywczych i zanieczyszczeń oraz zwiększoną utratę i pogorszenie jakości ekosystemów morskich w wodach przybrzeżnych; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ochrona wybrzeży ulega osłabieniu w Europie, zagrażając naturalnym zdolnościom ekosystemów do ograniczania skutków zmiany klimatu i ekstremalnych zdarzeń pogodowych w najbardziej narażonych strefach przybrzeżnych;
- R. mając na uwadze, że użytkowanie gruntów zmienia jakość i ilość usług ekosystemowych, warunkując potencjał gruntów i gleb do świadczenia tych usług; mając na uwadze, że główne czynniki powodujące degradację gruntów i gleby to niezrównoważone praktyki rolnicze i leśne, rozbudowa obszarów miejskich oraz zmiana klimatu ⁽²⁹⁾;
- S. mając na uwadze, że informacje o glebach w Europie są wciąż niekompletne i niezharmonizowane; mając na uwadze, że utrudnia to przyjmowanie odpowiednich decyzji w sprawie ochrony gleby zarówno na poziomie regionalnym, jak i lokalnym;
- T. mając na uwadze, że odpowiedzialność UE za ochronę gleby nie kończy się na jej granicach, gdyż zapotrzebowanie na obszary, na których można się osiedlać oraz produkować żywność i biomasę, wzrasta na całym świecie, a zmiana klimatu prawdopodobnie wpłynie negatywnie na popyt na grunty, ich dostępność i degradację; mając na uwadze, że UE przyczynia się do degradacji gruntów w państwach trzecich jako importer netto produktów pochodzących z tych gruntów;
- U. mając na uwadze, że degradacja gruntów zaostreza skutki katastrof naturalnych i przyczynia się do problemów społecznych;
- V. mając na uwadze, że duże części Europy Południowej prawdopodobnie ulegną pustynnieniu do 2050 r. w wyniku zmiany klimatu i nieodpowiednich praktyk rolniczych i agronomicznych, jeśli nie zostaną podjęte zdecydowane działania; mając na uwadze, że to zagrożenie nie jest uwzględniane w sposób spójny, wydajny i skuteczny w UE ⁽³⁰⁾; mając na uwadze, że zasoleniu ulega 3,8 mln hektarów gruntów w UE, przy czym szczególnie zasolone są wybrzeża, zwłaszcza Morza Śródziemnego;
- W. mając na uwadze, że ochrona gleby w Europie obecnie jest pochodną ochrony innych zasobów środowiskowych i jest częściowa oraz rozdrobniona między wiele instrumentów polityki, które nie są skoordynowane i często nie są wiążące na szczeblu UE, państw członkowskich i regionów;
- X. mając na uwadze, że dobrowolne inicjatywy krajowe i istniejące środki krajowe są istotne dla osiągnięcia celu, jakim jest lepsza ochrona gleby, jednak same w sobie okazały się niewystarczające; mając również na uwadze, że potrzebne są dalsze wysiłki, aby zapobiec dalszej degradacji gleby, w tym zajmowaniu gleb na cele gospodarcze; mając na uwadze, że pomimo wprowadzenia strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby nadal dochodzi do degradacji gleby w całej UE; mając na uwadze, że środki transgraniczne są również potrzebne w przypadku problemów wynikających z zanieczyszczenia środowiska lub poważnych incydentów;

⁽²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/en/news/soil-erosion-costs-european-farmers-125-billion-year#:~:text=Soil%20erosion%20costs%20European%20countries,consequences%20do%20not%20stop%20ther>

⁽²⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji, Ocena 7. EAP (SWD(2019)0181).

⁽²⁹⁾ Europejska Agencja Środowiska, *The European environment – state and outlook 2020*, [Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.], 2019 r.

⁽³⁰⁾ Dokument roboczy służb Komisji, Ocena 7. EAP (SWD(2019)0181).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- Y. mając na uwadze, że w latach 2000–2018 zajęto 11 razy więcej gruntów, niż poddano rekultywacji⁽³¹⁾; mając na uwadze, że bez wiążących środków mających na celu ograniczenie zajmowania gleb na cele gospodarcze oraz pobudzenie renaturalizacji, rekultywacji i recyklingu, niemożliwe będzie osiągnięcie celu, aby do 2050 r. wyeliminować zajmowanie gleb na cele gospodarcze;
- Z. mając na uwadze, że brak kompleksowych, odpowiednich, spójnych i zintegrowanych ram prawnych UE w zakresie ochrony gruntów i zasobów gleb w Europie uznano za kluczową lukę, która przyczynia się do ciągłej degradacji wielu gleb w Unii, zmniejsza skuteczność istniejących zachęt i środków oraz ogranicza zdolność Europy do realizacji programu działań w zakresie środowiska, zrównoważonego rozwoju i klimatu oraz zobowiązań międzynarodowych; mając na uwadze, że wcześniejsza próba wprowadzenia ram prawnych dotyczących ochrony gleby w UE nie była udana, ponieważ wniosek został wycofany w maju 2014 r. po ośmiu latach blokowania go przez mniejszość państw członkowskich w Radzie; przypomina o europejskiej inicjatywie obywatelskiej z 2016 r. o nazwie People4Soil popieranej przez 500 europejskich instytucji i organizacji, która domagała się od UE podjęcia dalszych działań w celu ochrony gleby;
- AA. mając na uwadze, że obecne polityki sektorowe, na przykład wspólna polityka rolna (WPR), nie zapewniają sprawiedliwego udziału w ochronie gleby; mając na uwadze, że podczas gdy większość gruntów uprawnych podlega systemowi WPR, średnio na mniej niż jednej czwartej⁽³²⁾ stosowane są skuteczne środki ochrony przed erozją gleby;
- AB. mając na uwadze, że 80 % azotu marnuje się i ulega utracie w środowisku; mając na uwadze, że nadmierna depozycja azotu zagraża jakości powietrza, jakości wody, przyczynia się do zmiany klimatu w drodze emisji podtlenku azotu, zagraża jakości gleby i bioróżnorodności, w tym interakcjom między roślinami i owadami zapylającymi oraz ich sieciami, oraz prowadzi do zubożenia warstwy ozonowej w stratosferze; mając na uwadze, że zwiększenie wydajności wykorzystania azotu nie tylko wspiera cele dotyczące klimatu, przyrody i zdrowia, ale także może prowadzić do oszczędności rzędu 100 mld USD rocznie na całym świecie;
- AC. mając na uwadze, że intensyfikacja rolnictwa i nadmierne stosowanie pestycydów powodują zanieczyszczenie gleby pozostałościami pestycydów, w tym z powodu wysokiej zawartości niektórych pestycydów w glebie i toksyczności względem gatunków niebędących przedmiotem zwalczania, oraz mają trwały wpływ na zdrowie gleby; mając na uwadze, że zanieczyszczenia rozproszone powodowane przez agrochemikalia stanowią zagrożenie dla gleby;
- AD. mając na uwadze, że prawodawstwo unijne zajmuje się w stosunkowo kompleksowy sposób ochroną wód, ale uwzględnia kontrolę zanieczyszczeń pochodzących z gleby z perspektywy ochrony wód, a nie ogólniejszej ochrony środowiska, w tym ochrony samych gleb; mając na uwadze, że substancje zanieczyszczające emitowane do atmosfery i wody mogą wywierać pośredni wpływ na grunty w wyniku osadzania się, co może negatywnie wpływać na jakość gleby;
- AE. mając na uwadze, że dowody naukowe pokazały, że gleba i żyjące w niej organizmy są w dużej mierze narażone na styczeń z mieszaniną chemikaliów, w tym trwałych substancji chemicznych i wykazujących zdolność do biokumulacji, pozostałości pestycydów, węglowodorów, metali ciężkich, rozpuszczalników i ich mieszanin, co skutkuje wysokim ryzykiem toksyczności przewlekłej, potencjalnie zmieniającej bioróżnorodność, ograniczając odbudowę i hamując funkcje ekosystemów; mając na uwadze, że w Europie zidentyfikowano około 3 mln miejsc, w których prowadzona jest potencjalnie zanieczyszczająca działalność, a 340 tys. z nich⁽³³⁾ będzie prawdopodobnie wymagać remediacji; mając na uwadze, że brakuje wyczerpujących informacji na temat rozproszonego zanieczyszczenia gleby;
- AF. mając na uwadze, że według EEA brak odpowiednich przepisów UE w sprawie gleb przyczynia się do degradacji gleby w Europie, a postępy w kierunku zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie nie będą możliwe, jeśli grunty i zasoby gleb nie będą odpowiednio chronione⁽³⁴⁾;

⁽³¹⁾ Europejska Agencja Środowiska, *The European environment – state and outlook 2020*, [Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.], 2019 r.

⁽³²⁾ Eurostat, 2014b. Europejski spis rolny 2010. [Online] URL: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statisticsexplained/index.php/Agricultural_census_2010 (dostęp z lutego 2014 r.) – europejska średnia gruntów uprawnych, na których stosowane są ożime uprawy okrywowe – 19 %, uprawy uproszczone – 21,5 %, uprawy bezorkowe – 4 %.

⁽³³⁾ Europejska Agencja Środowiska, *Progress in management of contaminated sites* [Postępy w gospodarowaniu terenami zanieczyszczonymi].

⁽³⁴⁾ Europejska Agencja Środowiska, *The European environment – state and outlook 2020*, [Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.], 2019 r.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- AG. mając na uwadze, że do produkcji 95 % naszej żywności bezpośrednio lub pośrednio wykorzystuje się nasze gleby;
- AH. mając na uwadze, że zgodnie z przeglądem dostępnych obecnie dowodów na temat stanu gleby w UE ok. 60–70 % gleb w UE jest nieurodzajnych ze względu na to, jak się teraz nimi gospodaruje, a więcej gleb, choć na razie nie ma pewności, ile dokładnie, jest nieurodzajnych z powodu zanieczyszczeń, które nie zostały wystarczająco określone pod względem ilościowym⁽³⁵⁾;
- AI. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami erozja gleby przez wodę i wiatr dotyka 22 % europejskich gruntów oraz mając na uwadze, że w przypadku ponad połowy gruntów rolnych w UE średnie poziomy erozji przekraczają ilości, które mogą być naturalnie zastępowane (co skutkuje ponad jedną toną utraconej gleby rocznie na hektar)⁽³⁶⁾, co podkreśla zapotrzebowanie na techniki zrównoważonego gospodarowania glebami;
- AJ. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami około 25 % nawadnianych gruntów rolnych w regionie śródziemnomorskim jest zasolonych, co wpływa na potencjał rolny; mając na uwadze, że kwestia zasolenia nie została obecnie uwzględniona w obowiązujących przepisach unijnych⁽³⁷⁾;
- AK. mając na uwadze, że utrata żyznych gruntów z powodu rozwoju obszarów miejskich ogranicza możliwość produkcji materiałów i paliw pochodzenia biologicznego, aby wspierać biogospodarkę niskoemisyjną;
- AL. mając na uwadze, że inwestowanie w unikanie degradacji gruntów i rekultywację zdegradowanych gruntów ma sens gospodarczy, gdyż korzyści zasadniczo znacznie przekraczają koszty; mając na uwadze, że szacunkowe koszty rekultywacji są 10 razy wyższe od kosztów działań zapobiegawczych⁽³⁸⁾;
- AM. mając na uwadze, że grunty w UE są w większości własnością prywatną, co należy uszanować, a jednocześnie są wspólnym dobrem, które jest potrzebne do produkcji żywności i zapewnia podstawowe usługi ekosystemowe dla całego społeczeństwa i przyrody; mając na uwadze, że w interesie publicznym leży zachęcanie użytkowników gruntów do podejmowania środków zabezpieczających, aby zapobiegać degradacji gleby i chronić ją oraz gospodarować nią w sposób zrównoważony dla przyszłych pokoleń; mając na uwadze, że należy zatem rozważyć środki wspomagające i dalsze zachęty finansowe dla właścicieli gruntów, aby zapewnić ochronę gleby i gruntów;
- AN. mając na uwadze, że recykling gruntów odpowiada za jedynie 13 % rozwoju obszarów miejskich w UE; mając na uwadze, że unijny cel na 2050 r. dotyczący zajmowania gleb na cele gospodarcze na poziomie zerowym netto jest mało prawdopodobny do osiągnięcia, jeśli nie dojdzie do dalszego ograniczenia rocznych wskaźników zajmowania gleb na cele gospodarcze lub zwiększenia recyklingu gruntów⁽³⁹⁾;
- AO. mając na uwadze, że degradacja gleby ma wymiar transgraniczny, w związku na przykład ze zmianą klimatu, jakością i ilością wody oraz zanieczyszczeniem, co wymaga to reakcji na szczeblu UE, konkretnych działań ze strony państw członkowskich oraz wielostronnej współpracy z państwami trzecimi; mając na uwadze, że praktyki powodujące degradację gleby w jednym kraju mogą skutkować ponoszeniem kosztów przez inne państwo członkowskie; mając na uwadze, że różnice między krajowymi systemami ochrony gleb, na przykład w odniesieniu do zanieczyszczenia gleby, mogą wiązać się z nakładaniem na podmioty gospodarcze bardzo różnych obowiązków i zakłócać konkurencję na rynku wewnętrznym;
- AP. mając na uwadze, że wydobyta gleba odpowiadała za ponad 520 mln ton odpadów w 2018 r.⁽⁴⁰⁾ i stanowi zdecydowanie największe źródło odpadów produkowanych w UE; mając na uwadze, że wydobyta gleba jest obecnie uznawana za odpady zgodnie z prawem Unii, w związku z czym trafia na składowiska; mając na uwadze, że większa część tych gleb nie jest zanieczyszczona i mogłaby być bezpiecznie ponownie wykorzystana, jeśli zostałaby wprowadzona wartość docelowa odzysku powiązana z kompleksowym systemem identyfikowalności;

⁽³⁵⁾ Veerman, C., i in. (2020), *Caring for Soil is Caring for Life* [Opieka nad glebą to troska o życie], wstępne sprawozdanie rady ds. misji na rzecz zdrowia gleby i żywności; Komisja Europejska: Bruksela, Belgia, s. 52.

⁽³⁶⁾ Dokument roboczy służb Komisji, *Ocena 7. EAP* (SWD(2019)0181).

⁽³⁷⁾ Dokument roboczy służb Komisji, *Ocena 7. EAP* (SWD(2019)0181).

⁽³⁸⁾ Międzyrządowa Platforma Naukowo-Polityczna w sprawie Bioróżnorodności i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES), *The IPBES assessment report on land degradation and restoration* [Sprawozdanie IPBES z oceny dotyczącej degradacji i renaturalizacji terenu], 2018 r.

⁽³⁹⁾ Europejska Agencja Środowiska, *The European environment – state and outlook 2020*, [Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.], 2019 r.

⁽⁴⁰⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ENV_WASGEN/bookmark/table?lang=en&bookmarkId=bbf937c1-ce8b-4b11-91b7-3bc5ef0ea042

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- AQ. mając na uwadze, że spójna i odpowiednia polityka UE w zakresie ochrony gleby jest warunkiem wstępnym osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, celów porozumienia paryskiego i Europejskiego Zielonego Ładu, a w szczególności celu neutralności klimatycznej, strategii „od pola do stołu”, strategii ochrony bioróżnorodności i dążenia do zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, strategii dotyczącej biogospodarki oraz innych głównych wyzwań środowiskowych i społecznych;
- AR. mając na uwadze, że regularnie aktualizowane, zharmonizowane i otwarte dane i informacje stanowią warunek wstępny, aby kształtować politykę w większym stopniu opartą na danych i dowodach w celu ochrony zasobów glebowych na szczeblu UE i krajowym;
- AS. mając na uwadze, że w opinii z 5 lutego 2021 r. Europejski Komitet Regionów w wezwał Komisję do „przedstawienia wniosku dotyczącego nowej europejskiej dyrektywy w sprawie gleb rolnych, aby powstrzymać spadek zawartości ich substancji organicznej, zatrzymać erozję i priorytetowo wprowadzić życie glebowe do praktyk rolniczych”⁽⁴¹⁾;
- AT. mając na uwadze, że bezpieczeństwo żywnościowe zależy od bezpieczeństwa gleb, a wszelkie praktyki osłabiające zdrowie gleb stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że zdrowsze gleby dają zdrowszą żywność;
- AU. mając na uwadze, że art. 4 i 191 TFUE określają podstawowe zasady unijnej polityki środowiskowej i ustanawiają kompetencje dzielone w tym obszarze;
- AV. mając na uwadze, że gleby leśne stanowią połowę gleb w UE, a różnorodne pod względem biologicznym i zdrowe lasy mogą istotnie przyczynić się do zdrowia gleb;
1. podkreśla znaczenie ochrony gleby i promowania zdrowych gleb w Unii, pamiętając, że degradacja tego żywego ekosystemu, elementu bioróżnorodności i zasobu nieodnawialnego trwa pomimo ograniczonych i nierównomiernych działań w niektórych państwach członkowskich; zwraca uwagę na koszty niepodejmowania działań w związku z degradacją gleby, przy czym szacunki w Unii przekraczają 50 mld EUR rocznie;
 2. podkreśla wielofunkcyjną rolę gleby (zapewnianie żywności, pochłaniacz dwutlenku węgla, platforma działalności człowieka, produkcja biomasy, rezerwuar zasobów bioróżnorodności, zapobieganie powodziom i suszom, źródło surowców, produktów farmaceutycznych i zasobów generycznych, obieg wody i składników odżywczych, składowanie i filtrowanie, przechowywanie dziedzictwa geologicznego i archeologicznego itd.) oraz związaną z tym potrzebę ochrony i rekultywacji gleby oraz zrównoważonego zarządzania nią, a także zachowania jej zdolności do pełnienia różnorodnych funkcji za sprawą stabilnej wewnątrzspółnotowej współpracy na szczeblu unijnym oraz transgranicznym, a także z państwami trzecimi;
 3. uważa, że zdrowe gleby są podstawą bogatej w substancje odżywcze i bezpiecznej żywności oraz warunkiem wstępnym dla zrównoważonej produkcji żywności;
 4. uważa, że zdrowe gleby mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu, takich jak neutralność klimatyczna, przywrócenie bioróżnorodności, zerowy poziom emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska, zdrowe i zrównoważone systemy żywnościowe oraz odporne środowisko;
 5. uważa, że gleba powinna być przedmiotem szczególnej uwagi przy wdrażaniu strategii „od pola do stołu”, strategii leśnej UE, strategii ochrony bioróżnorodności 2030 r. oraz planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby; w związku z tym wzywa Komisję do uwzględnienia wszystkich źródeł zanieczyszczeń gleby w przyszłym planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń oraz w przeglądzie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych;
 6. z zadowoleniem przyjmuje włączenie ochrony i rekultywacji gleby do priorytetowych celów tematycznych 8. programu działań w zakresie środowiska;
 7. uznaje zmienność gleb w Unii oraz zapotrzebowanie na ukierunkowane rozwiązania polityczne i oparte na kwestiach środowiskowych zrównoważone podejścia do gospodarowania glebami w celu zapewnienia ich ochrony w drodze wspólnych wysiłków na szczeblu Unii i państw członkowskich, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami i z uwzględnieniem specyficznych warunków na szczeblu regionalnym, lokalnym i szczeblu danej działki, transgranicznych skutków degradacji gleby i gruntów oraz potrzeby zapewnienia równych warunków działania dla podmiotów gospodarczych;

⁽⁴¹⁾ CDR 3137/2020.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

8. zwraca uwagę na ryzyko wynikające z braku równych warunków działania dla państw członkowskich i ich różnych systemów ochrony gleby dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, którą to kwestią należy zająć się na szczeblu Unii, aby zapobiegać zakłóceniom konkurencji między podmiotami gospodarczymi; podkreśla, że nowe ramy uwzględniłyby problem brakującej pewności prawa dla przedsiębiorstw oraz wykazują duży potencjał w zakresie stymulowania uczciwej konkurencji w sektorze prywatnym, rozwoju innowacyjnych rozwiązań i wiedzy eksperckiej oraz zwiększenia wywozu technologii poza Unię;

9. podkreśla, że gleba, która jest wspólnym zasobem, nie jest w przeciwieństwie do powietrza lub wody objęta szczegółowymi przepisami; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje dążenie Komisji do zaproponowania spójnych i zintegrowanych unijnych ram ochrony gleby;

10. wzywa Komisję, aby z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości opracowała ogólnounijne wspólne ramy prawne dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania gleby, uwzględniające wszystkie główne zagrożenia dla gleby, obejmujące między innymi:

- a) wspólne definicje gleby, jej funkcji, kryteria jej dobrego stanu oraz zrównoważonego użytkowania;
- b) cele, wskaźniki, w tym wskaźniki zharmonizowane, oraz metodykę stałego monitorowania stanu gleby i sprawozdawczości na ten temat;
- c) wymierne śródkresowe i końcowe cele zawierające zharmonizowane zbiory danych oraz środki zwalczania wszystkich zidentyfikowanych zagrożeń, a także odpowiednie ramy czasowe, z uwzględnieniem najlepszych praktyk stosowanych podczas działań „pionierskich” i poszanowaniem praw właścicieli gruntów;
- d) wyjaśnienie zakresu odpowiedzialności poszczególnych podmiotów;
- e) mechanizm wymiany najlepszych praktyk i szkoleń, a także odpowiednie środki kontroli,
- f) odpowiednie środki finansowe;
- g) rzeczywistą integrację z odpowiednimi celami i instrumentami polityki;

11. wzywa Komisję, by dołączyła do swojego wniosku prawnego dogłębną ocenę skutków opartą na danych naukowych, która będzie analizować zarówno koszty działań, jak i braku działań pod względem bezpośredniego i długoterminowego wpływu na środowisko, zdrowie ludzi, rynek wewnętrzny i ogólny zrównoważony rozwój;

12. wskazuje, że wspólne ramy obejmują również przepisy dotyczące mapowania obszarów zagrożonych oraz terenów zanieczyszczonych, zdegradowanych i porzuconych, a także dekontaminacji terenów zanieczyszczonych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania zasady „zanieczyszczający płaci” oraz do zaproponowania mechanizmu rekultywacji terenów niczyich; uważa, że rekultywację tych terenów można by sfinansować za pomocą europejskich mechanizmów finansowania;

13. wzywa Komisję, aby rozważyła zaproponowanie otwartego wykazu działań mogących w znacznym stopniu zanieczyszczać glebę, który można by uzyskać dzięki połączeniu kompleksowych wykazów na szczeblu krajowym; podkreśla, że wykaz ten powinien być publicznie dostępny i regularnie aktualizowany; ponadto wzywa Komisję, aby ułatwiała harmonizację metodyk oceny ryzyka dla terenów zanieczyszczonych;

14. uważa, że należy uwzględniać wcześniejsze wysiłki państw członkowskich podejmowane w celu identyfikacji terenów zanieczyszczonych; podkreśla, że krajowe ewidencje terenów zanieczyszczonych należy regularnie aktualizować i udostępniać do konsultacji publicznych; uważa ponadto, że wymagane jest przyjęcie przepisów w państwach członkowskich w celu zapewnienia, by strony transakcji dotyczących gruntów posiadały wiedzę na temat stanu gleby i mogły dokonywać świadomego wyboru;

15. wzywa Komisję, by włączyła do tych wspólnych ram skuteczne środki dotyczące zapobiegania uszczelnianiu gleby lub minimalizacji uszczelniania gleby oraz wszelkich innych rodzajów użytkowania wpływających na funkcje gleby, przyznając pierwszeństwo recyklingowi terenów zdegradowanych i terenów opuszczonych przed wykorzystaniem gleby nieuszczelnionej, aby osiągnąć do 2030 r. cel niepowodowania degradacji gruntów, a najpóźniej do roku 2050 cel dotyczący poziomu zerowego netto, wraz z celem pośrednim na 2030 r., i uzyskać gospodarkę o obiegu zamkniętym, a także aby włączyła prawo do skutecznego i obowiązkowego udziału społeczeństwa i konsultacji w sprawie planowania użytkowania gruntów oraz zaproponowała środki dotyczące technik budowy i odwadniania, które zachowują jak najwięcej funkcji gleby w przypadku wystąpienia uszczelniania;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

16. wzywa Komisję do zaktualizowania przewodnika dobrych praktyk, aby ograniczyć, łagodzić lub kompensować uszczelnianie gleby zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu;
17. domaga się pomiarów zajętych lub uszczelnionych gruntów oraz powiązanej utraty usług ekosystemowych i łączności ekologicznej; domaga się uwzględnienia tych aspektów i ich odpowiedniego skompensowania w kontekście strategicznej oceny oddziaływania projektów i programów na środowisko;
18. podkreśla, że ochrona gleby, jej oparte na obiegu zamkniętym i zrównoważone użytkowanie oraz rekultywacja muszą być zintegrowane i spójne we wszystkich odpowiednich politykach sektorowych UE, aby zapobiec dalszej degradacji, zapewnić spójny wysoki poziom ochrony oraz w miarę możliwości rekultywację, a także uniknąć nakładania się i niespójności między przepisami i politykami UE; apeluje w związku z tym do Komisji, aby dokonała przeglądu odpowiednich polityk z myślą o zapewnieniu spójności polityki z ochroną gleby⁽⁴²⁾;
19. uważa, że WPR powinna zapewniać warunki utrzymania wydajności i usług ekosystemowych gleb; zachęca państwa członkowskie, aby wprowadziły spójne środki ochrony gleby do ich krajowych planów strategicznych dotyczących WPR oraz zapewniły powszechne zastosowanie praktyk agronomicznych opartych na agroekologii; wzywa Komisję, aby oceniła, czy krajowe plany strategiczne dotyczące WPR zapewniają wysoki poziom ochrony gleby, oraz promowała działania mające na celu regenerację zdegradowanych gleb rolnych; apeluje o środki promujące mniej intensywne metody orki, które powodują minimalne wzruszenie gleby, rolnictwo ekologiczne oraz wykorzystanie dodatków glebowych opartych na materii organicznej;
20. podkreśla ważną rolę gleb w oczyszczaniu i filtrowaniu wody, a tym samym w dostarczaniu wody pitnej dla dużej części ludności europejskiej; przypomina, że podczas niedawnej oceny adekwatności unijnej polityki wodnej stwierdzono ograniczone powiązania między unijnym prawem wodnym a działaniami w zakresie ochrony gleby; przypomina o potrzebie poprawy jakości gleby, a także jakości i ilości wód podziemnych i powierzchniowych, aby osiągnąć cele ramowej dyrektywy wodnej;
21. podkreśla znaczenie społeczeństwa inteligentnie gospodarującego wodą dla wsparcia rekultywacji i ochrony gleby, a także przeanalizowania ścisłego związku między zdrowiem gleby a zanieczyszczeniem wód; wzywa Komisję, by zachęcała do stosowania odpowiednich narzędzi cyfrowych do monitorowania stanu wody i gleby oraz skuteczności instrumentów polityki;
22. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący przedstawienia w 2021 r. wniosku ustawodawczego w sprawie unijnego planu odbudowy zasobów przyrodniczych i popiera fakt, że powinien on obejmować cele dotyczące rekultywacji gleb; podkreśla, że plan powinien być spójny ze zmienioną strategią tematyczną w dziedzinie ochrony gleby;
23. powtarza apel o zmianę docelowych wartości odzysku materiałów określonych w przepisach UE w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz ich poszczególnych frakcji materiałowych, aby ująć cel w zakresie odzysku wydobytej ziemi i gleby w przeglądzie dyrektywy ramowej w sprawie odpadów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia systematycznej diagnostyki stanu i możliwego ponownego użycia wydobytej gleby oraz systemu identyfikowalności wydobytej gleby, a także regularnych kontroli w miejscach unieszkodliwiania odpadów, aby zapobiegać nielegalnemu wyrzucaniu zanieczyszczonych gleb pochodzących z przemysłowych terenów zdegradowanych i gwarantować ich kompatybilność z terenami przyjmującymi;
24. podkreśla, że fragmentacja i utrata siedlisk ekosystemów morskich w wodach przybrzeżnych ogranicza ich zdolność do ochrony wybrzeży, a także do zapewniania trwałych źródeł utrzymania; dostrzega kluczową rolę ochrony obszarów przybrzeżnych w łagodzeniu zagrożeń wynikających ze zmiany klimatu w UE oraz podkreśla, że Komisja musi włączyć ochronę i rekultywację obszarów przybrzeżnych do nowej unijnej strategii na rzecz gleby i unijnego planu odbudowy zasobów przyrodniczych, wraz z zarządzaniem ekosystemowym, takim jak zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną i planowanie przestrzenne obszarów morskich; wzywa Komisję, by w unijnym planie odbudowy zasobów przyrodniczych nadała priorytet rekultywacji obszarów przybrzeżnych, które stanowią naturalne zabezpieczenie przed wpływem morza oraz na które negatywnie wpłynęła urbanizacja wybrzeży w regionach zagrożonych erozją obszarów przybrzeżnych lub powodzią;
25. zwraca uwagę, że różnorodność biologiczna gleby stanowi podstawę kluczowych procesów ekologicznych, oraz odnotowuje z zaniepokojeniem zwiększoną degradację gleby, uszczelnianie gleby i spadek różnorodności biologicznej gleby europejskich użytków rolnych; w związku z tym wzywa Komisję, aby w oparciu o dane naukowe i oceny skutków

⁽⁴²⁾ Eurostat, 2014b. *European Agricultural Census 2010*. [Online] URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Agricultural_census_2010_-_main_results census 2010 (dostęp z lutego 2014 r.) – europejska średnia gruntów uprawnych, na których stosowane są ozime uprawy okrywowe – 19 %, uprawy uproszczone – 21,5 %, uprawy zerowe – 4 %.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

gospodarczych, środowiskowych i społecznych ustanowiła wspólne ramy ochrony i utrzymania gleby oraz przywrócenia jej jakości, a także aby opracowała konkretne rozwiązania w celu zajęcia się aspektami o kluczowym oddziaływaniu w Europie, w dążeniu zarówno do odbudowy różnorodności biologicznej, jak i łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej w oparciu o zasoby przyrody; uważa, że należy wprowadzić i zapewnić ogólnounijne monitorowanie organizmów żyjących w glebie oraz tendencji w zakresie ich zasięgu i ilości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego wspierania badań naukowych, w tym na różnych głębokościach i poziomach, a także monitorowania oraz korzystnych praktyk rolniczych i leśnych zwiększających zawartość materii organicznej na większych głębokościach; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście cele strategii „od pola do stołu” oraz strategii na rzecz bioróżnorodności 2030; domaga się opracowania jasnego kierunku działania w świetle planowanych przeglądów śródkresowych obydwu strategii, uwzględniającego różne pozycje wyjściowe państw członkowskich;

26. uważa, że uzyskanie zdrowego mikrobiomu gleby ma nadrzędne znaczenie;
27. podkreśla, że lasy w UE magazynują blisko dwuipółkrotnie więcej dwutlenku węgla w glebie niż w biomasie drzewnej⁽⁴³⁾;
28. podkreśla, że gospodarka leśna przewidująca zręb zupełny niszczy symbiotyczne, zależne od siebie sieci drzew i grzybów, oraz że odtworzenie tej sieci po przeprowadzeniu zrębu zupełnego praktycznie nie ma miejsca; zwraca uwagę, że w tajdze sieć ta jest najważniejszym mechanizmem gromadzenia materii organicznej w glebie, a zatem ma kluczowe znaczenie w globalnym obiegu węgla⁽⁴⁴⁾; powtarza, że zręb zupełny nie przypomina zjawiska naturalnego, jakim jest pożar roślinności, gdyż – w przeciwieństwie do miejsca zrębu zupełnego – miejsce pożaru roślinności charakteryzuje się bardzo dużą ilością drewna posuszowego i gleby gotowej na kolonizację gatunków;
29. domaga się w związku z tym rygorystycznego egzekwowania dobrych standardów hodowli w hodowli zwierząt gospodarskich, aby znacznie ograniczyć stosowanie weterynaryjnych produktów leczniczych i ich rozprzestrzenianie na polach za pośrednictwem obornika, a także rygorystycznego egzekwowania dyrektywy azotanowej;
30. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, w kontekście planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, do przeglądu dyrektywy Rady 86/278/EWG w sprawie osadów ściekowych; wzywa Komisję do zapewnienia, by przegląd ten przyczynił się do ochrony gleby dzięki zwiększeniu zawartości materii organicznej w glebach, recyklingowi składników odżywczych i ograniczeniu erozji przy jednoczesnej ochronie gleby i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
31. wzywa Komisję, aby wspierała gromadzenie danych na temat zagęszczania oraz promowała zrównoważone środki rolne ukierunkowane na ograniczenie stosowania ciężkich maszyn;
32. wzywa Komisję, aby przekazała Europejskiemu Ośrodkowi Danych o Glebie zadanie monitorowania pozostałości pestycydów, a także oceny ilości dwutlenku węgla magazynowanego w europejskich glebach oraz ustanawiania celów w zakresie rekultywacji/poprawy jakości gleby, w tym w drodze zwiększania zawartości materii organicznej, zgodnie z zaleceniami IPCC i wymogami celów zrównoważonego rozwoju;
33. uważa, że zrównoważone gospodarowanie glebami stanowi kluczowy element polityki rolnej i żywnościowej w perspektywie długoterminowej; uznaje jednak znaczenie przepisów prawa przyczyniających się do rekultywacji, zachowania i ścisłej ochrony nienaruszonych gleb, skupiających się między innymi na zmianie użytkowania gleb i gruntów na terenach podmokłych, torfowiskach, trwałych użytkach zielonych i pastwiskach;
34. domaga się nowej strategii UE w dziedzinie ochrony gleby, aby identyfikować i promować dobre i innowacyjne praktyki rolnicze, które mogą zapobiegać zasoleniu gleby, ograniczać je lub kontrolować jego negatywne skutki;
35. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby skutecznie przyczyniały się do ograniczenia nadmiernego stosowania nawozów syntetycznych, w szczególności azotu, w drodze obniżenia wartości progowych ustanowionych w dyrektywie azotanowej; wzywa Komisję do oparcia się na rezolucji UNEP w sprawie zrównoważonego zarządzania azotem oraz na celach deklaracji z Kolombo, aby ograniczyć o połowę odpady azotowe ze wszystkich źródeł do 2030 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia zrównoważonej gospodarki składnikami odżywczymi, w tym w drodze poprawy wydajności wykorzystania azotu, ekstensyfikacji hodowli zwierząt gospodarskich na określonych obszarach, polikultury łączącej systemy hodowli zwierząt gospodarskich z systemami upraw, wydajnego wykorzystania obornika oraz stosowania

⁽⁴³⁾ Bruno De Vos i in., *Benchmark values for forest soil carbon stocks in Europe: Results from a large scale forest soil survey* [Wartości odniesienia dla zasobów węgla w glebach leśnych w Europie: wyniki wielkoskalowego badania gleb leśnych], Geoderma, tomy 251–252, sierpień 2015 r., s. 33–46.

⁽⁴⁴⁾ K.E. Clemmensen i in., *Roots and Associated Fungi Drive Long-Term Carbon Sequestration in Boreal Forest* [Korzenie i powiązane grzyby jako czynnik pobudzający długoterminową sekwestrację dwutlenku węgla w tajdze], Science 339, 1615, 2013 r.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

na większą skalę, w systemie zmianowym, upraw wiążących azot, takich jak rośliny strączkowe, we wszystkich odpowiednich przepisach; wzywa Komisję do zwrócenia większej uwagi na emisje podtlenku azotu w globalnych rozliczeniach emisji gazów cieplarnianych oraz do podjęcia bardziej zintegrowanych działań, aby przeciwdziałać nadmiarowi azotu jako kwestii klimatycznej, przyrodniczej i zdrowotnej, a także do oferowania zachęt do lepszego zarządzania azotem na poziomie gospodarstw rolnych;

36. domaga się przeglądu dyrektywy 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko, aby zaostrzyć jej przepisy dotyczące terenów zanieczyszczonych;

37. wzywa Komisję do zapewnienia spójności między nową strategią w dziedzinie ochrony gleby a przyszłą strategią leśną UE przez włączenie do strategii leśnej wymogu dotyczącego zrównoważonego gospodarowania glebami, np. w odniesieniu do praktyk w zakresie agroleśnictwa;

38. wzywa Komisję do niezwłocznego przeglądu strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby i przyjęcia planu działania „W kierunku zerowego zanieczyszczenia powietrza, wody i gleby – budowanie zdrowszej planety dla zdrowszego społeczeństwa”; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie zamiar wzmocnienia przez Komisję pewności prawa dla przedsiębiorstw i obywateli dzięki ustanowieniu jasnych celów, mierzalnych wartości docelowych i planu działania;

39. podkreśla, że praktyki w zakresie agroleśnictwa mogą aktywnie zapewniać korzyści środowiskowe i synergie, takie jak zapobieganie erozji, poprawa różnorodności biologicznej, magazynowanie dwutlenku węgla i regulowanie wód;

40. wzywa Komisję do rozwiązania problemu zanieczyszczenia rozproszonego powodowanego przez działalność rolniczą, zgodnie z celami strategii „od pola do stołu”; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie ogłoszenie przez Komisję przeglądu dyrektywy w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów; przypomina, że istnieje już wiele alternatyw dla pestycydów syntetycznych, jak np. integrowana ochrona roślin, oraz że należy nasilić ich stosowanie; oczekuje, że Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie odpowiedzą na apele zawarte w rezolucji z 16 stycznia 2019 r. w sprawie unijnej procedury wydawania zezwoleń na dopuszczenie pestycydów do obrotu;

41. ubolewa, że unijny proces wydawania zezwoleń na dopuszczenie chemikaliów do obrotu, w tym ocena ryzyka dla środowiska naturalnego i badania ekotoksykologiczne, nie uwzględniają należycie ich wpływu na gleby; wzywa w związku z tym Komisję, aby w ramach nowej unijnej strategii ochrony gleby i zgodnie ze strategią w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności przyjęła środki regulacyjne w celu zapobiegania zanieczyszczeniom gleby chemikaliami i ograniczania ich, zwłaszcza w odniesieniu do trwałych i wykazujących zdolność do biokumulacji substancji chemicznych (w tym tworzyw sztucznych i mikrodrobin plastiku), a także aby zagwarantowała, że spełnione są istotne pod względem ekologicznym warunki testowe reprezentatywne dla warunków w terenie;

42. wzywa Komisję, by niezwłocznie wsparła badania naukowe w celu wyeliminowania nadal występujących luk w wiedzy na temat potencjału różnorodności biologicznej gleby w rozwiązywaniu problemu zanieczyszczenia gleby oraz konsekwencji zanieczyszczenia dla różnorodności biologicznej gleby, a także by zlikwidowała luki prawne związane z toksycznością produktów biobójczych i weterynaryjnych produktów leczniczych dla gleby i żyjących w niej organizmów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia prac odpowiedzialnych agencji w celu zapewnienia rozwoju i promowania rozwiązań stanowiących alternatywę dla najbardziej toksycznych produktów biobójczych w ramach weterynaryjnego zarządzania ochroną przed szkodnikami; domaga się, by Komisja we współpracy z Europejską Agencją Chemikaliów oraz w oparciu o zasadę ostrożności opracowała europejskie wartości graniczne zanieczyszczeń gleby substancjami per- i polifluoroalkilowymi;

43. ubolewa, że w ramach kontroli sprawności przepisów UE dotyczących wody nie omówiono możliwości szerszego zintegrowanego zarządzania środowiskowego w zlewniach, łączącego plany gospodarowania wodami w dorzeczu z ogólniejszymi planami ochrony gleb; jest zdania, że taka zintegrowana analiza i procedura decyzyjna byłaby korzystna dla kilku różnych celów polityki UE, a także mogłaby dać korzyści na lokalnym poziomie rządzenia;

44. wzywa państwa członkowskie do lepszego zintegrowania ochrony wód i gleb, wraz z powiązаныmi ocenami obciążeń i ryzyka (w tym w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczu) oraz przyjęciem zintegrowanego podejścia do środków zapewniających ochronę obu tych czynników środowiskowych;

45. zgadza się z EEA, że wymagane jest zharmonizowane, reprezentatywne monitorowanie gleb w całej Europie, aby opracować system wczesnego ostrzegania o przekroczeniu krytycznych wartości progowych oraz prowadzić zrównoważone gospodarowanie glebami⁽⁴⁵⁾; wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby usprawniły i przyspieszyły gromadzenie i integrację danych dotyczących stanu gleby, tendencji i zagrożeń dla gleby na szczeblu UE; w związku z tym

⁽⁴⁵⁾ Europejska Agencja Środowiska, *The European environment – state and outlook 2020*, [Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.], 2019 r.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie unijnego obserwatorium gleby, które opiera się na komponencie programu LUCAS dotyczącym gleby; wzywa Komisję do zapewnienia funkcjonalności obydwu instrumentów w perspektywie długoterminowej, a także wystarczających zasobów na potrzeby optymalnego i regularnego monitorowania właściwości biologicznych i fizykochemicznych gleby, w tym obecności chemikaliów rolniczych i innych substancji zanieczyszczających, takich jak zanieczyszczenia rosnącego ryzyka; uważa, że ma to zasadnicze znaczenie dla wyeliminowania luki w danych i wskaźnikach oraz dla wspierania Europejskiego Zielonego Ładu; podkreśla potrzebę lepszego zrozumienia procesów prowadzących do degradacji gruntów i pustynnienia w UE; wzywa Komisję do ustanowienia metodyki i odpowiednich wskaźników w celu oceny i gromadzenia danych na temat stopnia pustynnienia i degradacji gruntów w UE;

46. zauważa, że 13 państw członkowskich zadeklarowało, że są stronami poszkodowanymi z punktu widzenia Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce; wzywa Komisję do uwzględniania w polityce europejskiej celów zrównoważonego rozwoju dotyczących gleby;

47. zauważa wyzwania o charakterze zarządczym, koordynacyjnym, komunikacyjnym, finansowym, technicznym i prawnym, utrudniające poprawę spójności i interoperacyjności ogólnounijnego i krajowego monitorowania gleby i gromadzenia informacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspólnego stawienia czoła tym wyzwaniom oraz do przyspieszenia współpracy, w tym w ramach unijnej Grupy Ekspertów ds. Ochrony Gleby, aby zapewnić wysoki poziom ochrony gleby, a także uniknąć powielania oraz zbędnych obciążeń biurokratycznych i kosztów dla państw członkowskich i MŚP;

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia i przyspieszenia działań mających na celu pełne wykorzystanie wartości, jaką jest woda, w szczególności aby ponownie w pełni wykorzystywać składniki odżywcze i cenne składniki znajdujące się w ściekach, z myślą o usprawnieniu obiegu zamkniętego w rolnictwie oraz unikaniu nadmiernego usuwania składników odżywczych do środowiska;

49. wzywa Komisję do ułatwienia organizacji dorocznej konferencji z udziałem państw członkowskich i zainteresowanych stron, co da im możliwość odgrywania kluczowej roli dzięki rozmowom poświęconym poszczególnym kwestiom;

50. uznaje ważną rolę zdrowej gleby – jako największego lądowego pochłaniacza dwutlenku węgla – w wychwytywaniu i składowaniu dwutlenku węgla, w szczególności dzięki dodatkowym korzyściom oferowanym przez tereny podmokłe i rozwiązania oparte na zasobach przyrody, co musi ułatwić osiągnięcie celów klimatycznych na 2030 r., a także unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.; podkreśla, że nowa strategia w dziedzinie ochrony gleby powinna gwarantować, że wkład gleb w łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej jest spójny z pozostałą częścią unijnej polityki klimatycznej; wzywa zatem państwa członkowskie do wzmocnienia rekultywacji i zrównoważonego wykorzystania gleby jako narzędzia polityki klimatycznej w krajowych planach w zakresie energii i klimatu, a w szczególności w środkach mających zastosowanie do sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF), oraz do zachowania, ochrony i zwiększenia pochłaniaczy dwutlenku węgla (w szczególności na obszarach o glebach bogatych w węgiel, takich jak użytki zielone i torfowiska), w uzupełnieniu do działań zmierzających do promowania zrównoważonego wykorzystania gleby w polityce rolnej oraz do zmniejszenia emisji pochodzących z rolnictwa; uważa, że należy wspierać środki zwiększające sekwestrację dwutlenku węgla w glebach; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności ogłoszenie przez Komisję inicjatywy na rzecz uprawy sprzyjającej pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę oraz zachęca Komisję do przeanalizowania kilku wariantów;

51. uważa, że należy zapobiegać stosowaniu niezrównoważonych praktyk prowadzących do utraty węgla organicznego w glebie oraz przyczyniających się do zmiany klimatu; ubolewa, że dane szacunkowe na temat zawartości węgla ograniczają się do górnych warstw gleby, oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania odpowiednich danych na temat zawartości węgla w niższych warstwach gleby, co umożliwiłoby lepsze zrozumienie ogólnego potencjału gleby w zakresie utrzymywania i zwiększania zawartości węgla;

52. wzywa Komisję do ustanowienia, w ramach nadchodzącego przeglądu rozporządzenia LULUCF, docelowej daty przekształcenia wszystkich gleb rolnych w pochłaniacze dwutlenku węgla netto, zgodnie z celami neutralności klimatycznej UE do 2050 r.;

53. podkreśla, że uprawa sprzyjająca pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę wiąże się z licznymi korzyściami: łagodzeniem zmiany klimatu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej i odporności gleby oraz różnorodności biologicznej, a także ograniczonym odpływem składników odżywczych; domaga się wzmocnionego budowania zdolności, tworzenia sieci kontaktów i transferu wiedzy w celu przyspieszenia sekwestracji dwutlenku węgla i zwiększenia ilości dwutlenku węgla magazynowanego w glebie, a tym samym zapewnienia rozwiązań dla wyzwań klimatycznych;

54. podkreśla, że niezrównoważone użytkowanie gruntów uwalnia z gleby do atmosfery dwutlenek węgla, który od stuleci lub tysiącleci był częścią ekosystemu gleby;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, by wielofunkcyjna rola gleby została odpowiednio uwzględniona w badaniach, do zwiększenia skali badań innowacyjnych i finansowania dotyczących gleby oraz do dostosowania odpowiednich istniejących programów finansowania na potrzeby ułatwienia takich projektów badawczych w celu odzwierciedlenia specyfiki gleby we wszystkich powiązanych badaniach; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie uruchomienie misji na rzecz zdrowia gleby i żywności w ramach programu „Horyzont Europa”; domaga się wzmocnionej roli unijnego obserwatorium gleby i Europejskiego Ośrodka Danych o Glebie oraz przydziału odpowiedniego finansowania na potrzeby realizacji ich misji i osiągnięcia celów nowej strategii w dziedzinie ochrony gleby; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do rozwoju taksonomicznej wiedzy na temat różnorodności biologicznej gleby oraz wiedzy na temat wpływu warunków glebowych na interakcje ekosystemowe; podkreśla zależność między glebami a wodami oraz domaga się specjalnego wsparcia na potrzeby badań dotyczących pozytywnej roli, jaką zdrowe gleby odgrywają w dalszym ograniczaniu zanieczyszczenia rozproszonych wód;

56. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły wystarczające wsparcie finansowe i zachęty do promowania ochrony gleb, zrównoważonego gospodarowania nimi, ich zachowania i rekultywacji oraz innowacji i badań w ramach wspólnej polityki rolnej, funduszy polityki spójności, programu „Horyzont Europa” i innych dostępnych instrumentów finansowych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do zidentyfikowania obszarów narażonych na erozję i niski poziom węgla organicznego oraz obszarów narażonych na zagęszczenie, które mogłyby skorzystać z ukierunkowanego finansowania;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego poziomu zasobów kadrowych i stabilności finansowania w agencjach zaangażowanych w prace związane ze strategią tematyczną w dziedzinie ochrony gleby; podkreśla, że wystarczająca liczba wykwalifikowanych pracowników stanowi warunek wstępny dla udanego wdrażania polityki Unii; wzywa w związku z tym Komisję do zapewnienia odpowiednich poziomów zatrudnienia, w szczególności w Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska;

58. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia środków na rzecz zharmonizowanego i zintegrowanego gromadzenia danych, kompleksowego systemu monitorowania oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk w zakresie ochrony gleby, zrównoważonego zarządzania nią oraz jej rekultywacji w całej Unii, a także maksymalizacji synergii istniejących systemów monitorowania z narzędziami WPR;

59. uważa, że środki te powinny być podstawowymi warunkami kwalifikowalności do finansowania unijnego lub krajowego;

60. uważa, że państwa członkowskie powinny opracowywać i publikować sprawozdania o stanie gleb w regularnych odstępach czasowych, nie dłuższych niż pięcioletnie; uważa, że wszystkie gromadzone dane na temat gleby powinny być udostępniane do wiadomości publicznej w internecie;

61. wspiera inicjatywy mające na celu zwiększenie świadomości społecznej i zrozumienia pozytywnego wpływu funkcji gleby i jej ochrony, w tym związanych ze zrównoważonym gospodarowaniem glebami, ich ochroną i rekultywacją, zdrowiem publicznym i zrównoważeniem środowiskowym; podkreśla, że świadomość społeczna na temat funkcji gleby i ich zrozumienie stanowią kluczowy czynnik powodzenia nowej strategii w dziedzinie ochrony gleby oraz zapewnienia uczestnictwa obywateli, a przede wszystkim właścicieli gruntów, rolników i leśników jako podstawowych podmiotów zaangażowanych w gospodarowanie glebami; domaga się ściślejszej współpracy z ogółem społeczeństwa w obszarze zdrowia gleby i w sytuacjach zagrożenia dla środowiska, a także wsparcia inicjatyw wspólnotowych na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania gleby; wyraża poparcie dla Światowego Dnia Gleby oraz wzywa do podjęcia dalszych działań, aby zwiększyć świadomość w tym względzie;

62. podkreśla, że ryzyko środowiskowe ujęte w przyszłych przepisach w sprawie obowiązkowej należytej staranności pod względem praw człowieka i środowiska powinno obejmować – w oparciu o cele nowej strategii UE w dziedzinie ochrony gleby – degradację gleby;

63. wzywa Komisję, jako światowego lidera w dziedzinie ochrony środowiska, do uwzględnienia w nowej strategii UE w dziedzinie ochrony gleby ochrony i zrównoważonego użytkowania gleby we wszystkich istotnych aspektach jej polityki zewnętrznej, a w szczególności do pełnego uwzględnienia tej perspektywy przy zawieraniu odpowiednich umów międzynarodowych oraz dokonywaniu przeglądu obowiązujących umów;

64. wzywa Komisję do uwzględnienia ochrony gleby w rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w umowach handlowych, z podjęciem środków w celu rozwiązania problemu degradacji gleby importowanej z tych krajów, łącznie z degradacją powodowaną biopaliwami o wysoce negatywnych skutkach środowiskowych, oraz do powstrzymania się od eksportowania degradacji gleby; wzywa Komisję do zapewnienia, by produkty przywożone z państw trzecich do UE spełniały takie same normy środowiskowe i dotyczące zrównoważonego użytkowania gruntów;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

65. dostrzega znaczenie współpracy na wszystkich szczeblach, aby skutecznie stawić czoła wszystkim zagrożeniom dla gleby; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, by stały się wzorem do naśladowania i rozważyły zainicjowanie konwencji w sprawie gleby na forum ONZ;
 66. wyraża poparcie dla misji „Opieka nad glebą to troska o życie” w ramach programu „Horyzont Europa”, zaproponowanej przez radę ds. misji na rzecz zdrowia gleby i żywności, stawiającej sobie za cel osiągnięcie przez 75 % gleb zdrowego stanu do 2030 r., aby uczynić zdrowymi żywność, ludzi, przyrodę i klimat;
 67. zaleca tworzenie nowych terenów zieleni, leśnych i rolno-leśnych, w szczególności w regionach miejskich, aby zrównoważyć negatywne skutki obecnego wysokiego poziomu uszczelniania gleby w europejskich miastach;
 68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0147

Opodatkowanie gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej: negocjacje OECD, rezydencja podatkowa przedsiębiorstw cyfrowych i ewentualny europejski podatek cyfrowy (2021/2010(INI))

(2021/C 506/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 113 i 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 1–2 października 2020 r. ⁽¹⁾ i 21 lipca 2020 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z dnia 27 listopada 2020 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając oczekujące na przyjęcie wnioski Komisji, dotyczące w szczególności wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB), wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) ⁽⁴⁾ oraz pakietu w zakresie opodatkowania cyfrowego ⁽⁵⁾, a także stanowiska Parlamentu w sprawie tych wniosków,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2019 r. pt. „W kierunku skuteczniejszego i bardziej demokratycznego procesu podejmowania decyzji w dziedzinie polityki podatkowej UE” (COM(2019)0008),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” (COM(2020)0067),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie planu działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą (COM(2020)0312),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽⁶⁾, zaproponowaną przez Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (komisję TAXE),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽⁷⁾, zaproponowaną przez drugą Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (komisję TAXE2),
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 grudnia 2017 r. dla Rady i Komisji w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania przeprowadzonego przez komisję śledczą w celu zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania (komisję PANA) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf>

⁽²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/45109/210720-euco-final-conclusions-en.pdf>

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/pl/pdf>

⁽⁴⁾ Wniosek z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB), COM(2016)0685, oraz wniosek z dnia 25 października 2016 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) (COM(2016)0683).

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji z dnia 21 marca 2018 r. pt. „Czas ustanowić nowoczesne, sprawiedliwe i skuteczne normy opodatkowania gospodarki cyfrowej” (COM(2018)0146), wniosek z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (COM(2018)0147), wniosek z dnia 21 marca 2018 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od usług cyfrowych pobieranego od przychodów wynikających ze świadczenia niektórych usług cyfrowych (COM(2018)0148) oraz zalecenie Komisji z dnia 21 marca 2018 r. w sprawie opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca (C(2018)1650).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 51.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 79.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 123.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie przestępstw finansowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania⁽⁹⁾, zaproponowaną przez Komisję Specjalną ds. Przestępstw Finansowych, Uchylania się od Opodatkowania i Unikania Opodatkowania (TAX3),
 - uwzględniając działania następcze Komisji w stosunku do ww. rezolucji Parlamentu⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając badanie pt. „Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies” [Wpływ cyfryzacji na międzynarodowe kwestie podatkowe: wyzwania i środki zaradcze]⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając plan działania na szczeblu otwartych ram G-20/OECD w zakresie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) z października 2015 r., a w szczególności działanie 1 dotyczące wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji,
 - uwzględniając przyjęte w 2018 r. sprawozdanie okresowe przyjęte na szczeblu otwartych ram G-20/OECD zatytułowane „Tax Challenges Arising from Digitalisation” [Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji] oraz program prac na rzecz opracowania kompromisowego rozwiązania w odniesieniu do wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji gospodarki przyjęty w maju 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie przewodnie oraz sprawozdania na temat planów dotyczących Filaru 1 i 2 przyjęte na szczeblu otwartych ram G-20/OECD w październiku 2020 r., jak również załączone do niego wyniki analizy ekonomicznej i oceny skutków przeprowadzonych przez sekretariat OECD,
 - uwzględniając rezultaty różnych szczytów G-7, G-8 i G-20 poświęconych międzynarodowym kwestiom podatkowym,
 - uwzględniając bieżące prace Komitetu Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych dotyczące wyzwań podatkowych związanych z cyfryzacją gospodarki,
 - uwzględniając przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków w sprawie opłaty cyfrowej z dnia 14 stycznia 2021 r. (Ares(2021)312667),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie sprawiedliwego opodatkowania w zglobalizowanej gospodarce cyfrowej: BEPS 2.0⁽¹²⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Budżetowej,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0103/2021),
- A. mając na uwadze, że obowiązujące międzynarodowe przepisy dotyczące podatku od osób prawnych opierają się na zasadach opracowanych na początku XX wieku i niedostosowanych do coraz bardziej zglobalizowanej i cyfrowej gospodarki, przez co umożliwiają one szereg szkodliwych praktyk podatkowych wywierających negatywny wpływ na finanse publiczne i uczciwą konkurencję;
- B. mając na uwadze, że proporcjonalność i wykonalność tych międzynarodowych przepisów podatkowych są obecnie przedmiotem przeglądu w kontekście negocjacji OECD w celu zapewnienia konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich w coraz bardziej zglobalizowanej i cyfrowej gospodarce;
- C. mając na uwadze, że gospodarka cyfrowa pogłębiła istniejące problemy spowodowane nadmiernym uzależnieniem wielonarodowych przedsiębiorstw od wartości niematerialnych, takich jak własność intelektualna;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 8.

⁽¹⁰⁾ Wspólne działania następcze z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w rezolucjach unijnych i rezolucjach komisji TAXE, działania następcze z dnia 16 listopada 2016 r. w związku z rezolucją komisji TAXE2, działania następcze z kwietnia 2018 r. w związku z zaleceniem komisji PANA oraz działania następcze z dnia 27 sierpnia 2019 r. w związku z rezolucją komisji TAX3.

⁽¹¹⁾ Hadzhieva, E., „Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies” [Wpływ cyfryzacji na międzynarodowe kwestie podatkowe: wyzwania i środki zaradcze], Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Unii Europejskiej, Departament Tematyczny ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia, luty 2019 r.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte: P9_TA(2019)0102.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu finansowego w latach 2008–2009 oraz w związku z szeregiem przypadków ujawnienia informacji na temat praktyk uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego, unikania opodatkowania i prania pieniędzy kraje należące do grupy G-20 uzgodniły, że zajmą się tymi kwestiami w skali globalnej na szczelbu OECD w ramach projektu poświęconego erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków (BEPS), co doprowadziło do opracowania planu przeciwdziałania zjawisku BEPS;
- E. mając na uwadze, że plan przeciwdziałania BEPS umożliwił osiągnięcie w wielu kwestiach globalnego konsensusu, którego celem jest zwalczanie uchylania się od opodatkowania, agresywnego planowania podatkowego i unikania opodatkowania; mając jednak na uwadze, że nie osiągnięto porozumienia co do sposobu podejścia do wyzwań podatkowych wynikających z cyfryzacji gospodarki, co doprowadziło do przyjęcia osobnego sprawozdania końcowego na temat wykonania działania 1 w sprawie BEPS z 2015 r.;
- F. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał do przeprowadzenia reformy międzynarodowego systemu opodatkowania osób prawnych w celu rozwiązania problemu uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania oraz wyzwań związanych z opodatkowaniem gospodarki cyfrowej;
- G. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła w 2018 r. dwa wnioski w sprawie opodatkowania gospodarki cyfrowej, w tym tymczasowe krótkoterminowe rozwiązanie wprowadzające podatek od usług cyfrowych (DST) oraz długoterminowe rozwiązanie definiujące znaczącą obecność cyfrową (SDP) jako element tworzący powiązanie na potrzeby opodatkowania przedsiębiorstw, które powinno zastąpić DST; mając na uwadze, że 25 października 2016 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0683); mając na uwadze, że Parlament poparł wszystkie te wnioski, ale nie zostały one przyjęte przez Radę, co zmusiło niektóre państwa członkowskie do jednostronnego wprowadzenia DST;
- H. mając na uwadze, że wprowadzanie przez państwa członkowskie nieskoordynowanych i odrębnych DST, w oparciu o różne przepisy i kryteria podatkowe, zwiększa rozdrobnienie na jednolitym rynku, niepewność podatkową i jest mniej skuteczne w porównaniu ze wspólnym rozwiązaniem na szczelbu europejskim;
- I. mając na uwadze ryzyko, że środki podejmowane jednostronnie przez państwa członkowskie zaostrożą międzynarodowe spory handlowe, które mogą negatywnie wpływać zarówno na przedsiębiorstwa cyfrowe, jak i niecyfrowe na jednolitym rynku;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z mandatem udzielonym przez ministrów finansów z krajów grupy G-20 w marcu 2017 r. i po przyjęciu programu prac w maju 2019 r. na szczelbu otwartych ram G-20/OECD w zakresie BEPS, za pośrednictwem grupy zadaniowej ds. gospodarki cyfrowej, prowadzone są prace nad opartym na konsensusie globalnym rozwiązaniem bazującym na dwóch filarach. Filar 1 dotyczy nowego podziału praw do opodatkowania dzięki nowym zasadom przypisywania zysku i nowym zasadom powiązania podatkowego, a w obrębie Filaru 2 uwzględniono pozostałe kwestie dotyczące BEPS i wprowadzono środki gwarantujące minimalny poziom opodatkowania;
- K. mając na uwadze, że w dniu 12 października 2020 r. na szczelbu otwartych ram G-20/OECD opublikowano pakiet składający się z oświadczenia przewodniego i sprawozdań na temat planów dotyczących Filaru 1 i 2, który odzwierciedla zbieżne poglądy w kontekście szeregu elementów, zasad i parametrów politycznych w obu Filarach, określając jednocześnie pozostałe kwestie polityczne i techniczne, którymi należy się zająć;
- L. mając na uwadze, że w ostatnich latach znacznie wzrosły zyski wiodących przedsiębiorstw wielonarodowych działających w sferze cyfrowej; mając na uwadze, że blokady wprowadzane w odpowiedzi na pandemię COVID-19 przyspieszyły przechodzenie na gospodarkę opartą na usługach cyfrowych, stawiając przedsiębiorstwa prowadzące działalność fizyczną, a zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), w jeszcze gorszej sytuacji; mając na uwadze pilną potrzebę szybkiego działania, uwzględniając cel otwartych ram G-20/OECD, jakim jest zakończenie negocjacji w lipcu 2021 r., jako ważny pierwszy krok w kierunku sprawiedliwego podziału obciążeń podatkowych;
- M. mając na uwadze, że odpowiednie międzynarodowe przepisy podatkowe mają kluczowe znaczenie dla zapobiegania praktykom uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz dla zaprojektowania sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego przeciwdziałającego nierównościom i gwarantującego pewność i stabilność, czyli podstawowe warunki konkurencyjności, a także dla zapewnienia równych warunków działania dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;
- N. mając na uwadze, że cyfryzacja gospodarki umożliwiła małym przedsiębiorstwom działającym w wielu dziedzinach i w różnych sektorach zwiększenie konkurencyjności i dotarcie do nowych klientów; mając na uwadze, że mniejsze przedsiębiorstwa typu start-up i przedsiębiorstwa scale-up powinny pozostać wolne od obciążeń unijnymi środkami opodatkowania cyfrowego;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- O. mając na uwadze, że w tworzeniu treści przedsiębiorstwa cyfrowe w dużym stopniu opierają się na wartościach niematerialnych, w szczególności wykorzystują i spieniężają dane użytkowników, a to tworzenie wartości nie jest objęte obecnymi systemami podatkowymi; mając na uwadze, że zjawisko to powoduje niedopasowanie między miejscem tworzenia wartości a miejscem opodatkowania;
- P. mając na uwadze, że brak międzynarodowego porozumienia i uregulowań UE w sprawie opodatkowania usług cyfrowych stanowi przeszkodę dla stworzenia bardziej konkurencyjnego i sprzyjającego wzrostowi gospodarczemu otoczenia biznesowego na jednolitym rynku cyfrowym;
- Q. mając na uwadze, że poważny kryzys gospodarczy, z jakim boryka się Unia, wymaga nowoczesnej polityki podatkowej, która umożliwi państwom członkowskim efektywniejsze i skuteczniejsze pobieranie podatków należnych z tytułu działalności prowadzonej na jednolitym rynku;
- R. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny ściśle współpracować i zająć jednolite, zdecydowane i ambitne stanowisko w międzynarodowych negocjacjach podatkowych;
- S. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady z dnia 27 listopada 2020 r. stwierdzono, iż w marcu 2021 r. Rada Europejska „oceni sytuację w zakresie prac nad ważną kwestią, jaką jest opodatkowanie gospodarki cyfrowej”;
- T. mając na uwadze, że ministrowie finansów grupy G-20 spotkali się w dniach 7–8 kwietnia 2021 r. i spotkają się 9–10 lipca 2021 r. i podsumują negocjacje prowadzone na szczeblu otwartych ram w odniesieniu do obu filarów;

Stawienie czoła wyzwaniom wynikającym z cyfryzacji gospodarki

1. zauważa, że obecne międzynarodowe przepisy podatkowe pochodzą z początku XX wieku i że prawa do opodatkowania opierają się głównie na fizycznej obecności przedsiębiorstw; zwraca uwagę, że cyfryzacja oraz bazowanie w ogromnym stopniu na wartościach niematerialnych zdecydowanie zwiększyły zdolność prowadzenia przez przedsiębiorstwa znaczącej działalności gospodarczej w danej jurysdykcji bez fizycznej obecności, a zatem podatki płacone w jednej jurysdykcji nie odzwierciedlają już wartości i zysków wytworzonych w tej jurysdykcji, co może skutkować erozją bazy podatkowej i przenoszeniem zysków;
2. wzywa do nowego i sprawiedliwszego podziału praw do opodatkowania korporacji wielonarodowych o wysokim stopniu cyfryzacji oraz do przeglądu tradycyjnego pojęcia stałego zakładu, ponieważ nie obejmuje ono gospodarki cyfrowej; przypomina stanowisko Parlamentu w sprawie C(C)CTB dotyczące utworzenia wirtualnego stałego zakładu, z uwzględnieniem miejsca ujmowania wartości i na podstawie wartości i zysków generowanych przez użytkowników; podkreśla, że użytkownicy platform internetowych i konsumenci usług cyfrowych odgrywają obecnie kluczową rolę w tworzeniu wartości przez przedsiębiorstwa o wysokim stopniu cyfryzacji i nie mogą być przenoszeni poza daną jurysdykcję w taki sam sposób jak kapitał i praca, a zatem powinni być brani pod uwagę przy definiowaniu nowego powiązania podatkowego w celu zapewnienia skutecznego środka zaradczego przeciwko agresywnemu planowaniu podatkowemu i unikaniu opodatkowania;
3. podziela obawę, że zawężona definicja możliwych problemów doprowadziłaby do opracowywania przepisów ukierunkowanych tylko na niektóre przedsiębiorstwa; zwraca uwagę, że ceny transferowe, definicja stałego zakładu i luki podatkowe wynikające z różnych zbyt złożonych systemów podatkowych muszą stać się przedmiotem przeglądu, w szczególności w kontekście umów o unikaniu podwójnego opodatkowania;
4. uważa, że nowe rozwiązania w zakresie opodatkowania gospodarki cyfrowej powinny raczej zakładać opodatkowanie zysków, a nie dochodów;
5. zwraca uwagę na znaczącą ewolucję naszych gospodarek spowodowaną cyfryzacją i globalizacją; odnotowuje pozytywny wpływ cyfryzacji na nasze społeczeństwo i nasze gospodarki, a także jej ogromny potencjał dla administracji podatkowej jako narzędzia świadczenia lepszych usług obywatelom, zwiększania zaufania publicznego do organów podatkowych i poprawy konkurencyjności; wyraża ubolewanie z powodu wad międzynarodowego systemu podatkowego, który nie zawsze jest w stanie właściwie sprostać wyzwaniom związanym z globalizacją i cyfryzacją; wzywa do wypracowania porozumienia mającego na celu stworzenie sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego z poszanowaniem suwerenności podatkowej państw;
6. wzywa do reformy systemu podatkowego w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania; podkreśla, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny odgrywać przewodnią rolę w reagowaniu na te braki;
7. podkreśla potrzebę opodatkowania wielonarodowych korporacji w oparciu o sprawiedliwą i skuteczną formułę podziału między państwa praw do opodatkowania; przypomina wniosek Komisji w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB);

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

8. podkreśla potrzebę rozwiązania problemu niedostatecznego opodatkowania gospodarki cyfrowej; podkreśla potrzebę uwzględnienia nieodłącznej cechy korporacji wielonarodowych o wysokim stopniu cyfryzacji, jaką jest mobilność, w szczególności w celu tworzenia wartości, oraz konieczność zapewnienia sprawiedliwego podziału praw do opodatkowania między wszystkie kraje, w których takie korporacje prowadzą działalność gospodarczą i tworzą wartość, łącznie z badaniami i rozwojem; zauważa, że niektóre istniejące umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą uniemożliwić sprawiedliwy podział prawa do opodatkowania, i wzywa do ich aktualizacji; podkreśla szczególną sytuację małych peryferyjnych państw członkowskich;
9. uważa, że potrzebne są dalsze badania nad ogólnym obciążeniem podatkowym różnych modeli biznesowych; wyraża ubolewanie, że unikanie opodatkowania jest nie tylko przeszkodą dla pobierania dochodów publicznych, co utrudnia świadczenie usług publicznych i przenosi obciążenia podatkowe na przeciętnego obywatela, tworząc tym samym więcej nierówności, lecz powoduje także zakłócenia na rynku, ponieważ stawia przedsiębiorstwa, przede wszystkim MŚP, w niekorzystnej sytuacji i jednocześnie tworzy bariery dla nowych lokalnych uczestników rynku; podkreśla potrzebę uwzględnienia potencjalnych barier wejścia dla MŚP, aby uniknąć tworzenia sektora cyfrowego z jedynie kilkoma dużymi podmiotami;
10. przypomina, że średnio wobec przedsiębiorstw cyfrowych stosowana jest efektywna stawka opodatkowania w wysokości jedynie 9,5 % w porównaniu ze stawką wynoszącą 23,2 % dla tradycyjnych modeli biznesowych;
11. podkreśla, że w ostatnim czasie popyt na usługi cyfrowe gwałtownie wzrósł ze względu na konieczność zdalnej obsługi wielu zadań w związku z pandemią COVID-19; zauważa w związku z tym, że dostawcy takich usług cyfrowych znaleźli się w korzystniejszej sytuacji niż tradycyjne przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP;
12. podkreśla, że w sprawozdaniu końcowym OECD/G20 z 2015 r. na temat wykonania działania 1 w sprawie BEPS stwierdzono, że gospodarka cyfrowa w coraz większym stopniu staje się istotą gospodarki; dostrzega szybką cyfryzację większości sektorów gospodarki i potrzebę zachowującego aktualność systemu podatkowego, który nie wyodrębnia gospodarki cyfrowej, ale zapewnia sprawiedliwy podział dochodów między różne państwa będące miejscem tworzenia wartości;
13. zwraca uwagę na znaczenie rozróżnienia roli opodatkowania i regulacji oraz zauważa, że przyszłych strategii politycznych dotyczących podatku cyfrowego nie należy formułować z myślą o korygowaniu niedociągnięć w gospodarce cyfrowej, takich jak wpływy wynikające z monopolistycznej kontroli informacji, ponieważ w tym przypadku odpowiednie byłyby środki regulacyjne;

Wielostronne światowe porozumienie: rozwiązanie preferowane, lecz nie jedyne

14. wzywa do wypracowania międzynarodowego porozumienia w celu stworzenia sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego; z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane na szczeblu otwartych ram G-20/OECD w celu osiągnięcia globalnego konsensusu w sprawie wielostronnej reformy międzynarodowego systemu podatkowego, aby stawić czoła wyzwaniom związanym z systematycznym przenoszeniem zysków i gospodarką cyfrową; ubolewa jednak nad faktem, że nie dotrzymano terminu osiągnięcia porozumienia ustalonego na koniec 2020 r.; uznaje postępy poczynione w pracach nad wnioskami na poziomie technicznym pomimo opóźnień spowodowanych pandemią COVID-19 i wzywa do szybkiego osiągnięcia (do połowy 2021 r.) porozumienia w wyniku procesu otwartych negocjacji; wzywa państwa członkowskie do aktywnego zaangażowania się w prace dotyczące kwestii podatkowych również na innych forach międzynarodowych, takich jak ONZ;
15. odnotowuje fakt, że podejście oparte na dwóch filarach zaproponowane na szczeblu otwartych ram G-20/OECD nie wyodrębnia gospodarki cyfrowej, lecz ma na celu zapewnienie kompleksowego rozwiązania umożliwiającego sprostanie nowym wyzwaniom z nią związanym; odnotowuje rozbieżne poglądy uczestników otwartych ram; uważa jednak, że oba filary powinny być postrzegane jako uzupełniające się i powinny zostać przyjęte do połowy 2021 r.;
16. podkreśla, że Filar 2 ma na celu sprostanie pozostałym wyzwaniom związanym z BEPS, w szczególności poprzez zagwarantowanie, że duże przedsiębiorstwa międzynarodowe, w tym przedsiębiorstwa cyfrowe, będą płaciły minimalną efektywną stawkę podatku od osób prawnych, niezależnie od ich lokalizacji; z zadowoleniem przyjmuje nowy impuls dla negocjacji na szczeblu otwartych ram G-20/OECD, jaki stworzyły niedawne propozycje administracji USA dotyczące „silnej zachęty dla państw, aby przyłączyły się do globalnego porozumienia wdrażającego zasady dotyczące minimalnego opodatkowania na całym świecie”; zauważa, że takie propozycje obejmują podwyższenie do 21 % minimalnego podatku od globalnego nisko opodatkowanego dochodu od wartości niematerialnych i prawnych (GILTI) oraz stawkę SHIELD (Stopping Harmful Inversions and Ending Low-tax Developments), która byłaby równoważna stawce GILTI w przypadku nieosiągnięcia globalnego porozumienia co do Filaru II⁽¹³⁾; uważa, że wszelkie minimalne stawki podatkowe powinny być ustalane na sprawiedliwym i wystarczającym poziomie, aby zniechęcić do przenoszenia zysków i zapobiec szkodliwej konkurencji podatkowej;

⁽¹³⁾ The Made In America Tax Plan [Amerykański plan fiskalny], 2021, Departament Skarbu Stanów Zjednoczonych, s. 12.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

17. wzywa Komisję i Radę do dopilnowania, by przyszłe kompromisy w negocjacjach prowadzonych na forum G20/OECD za pośrednictwem otwartych ram uwzględniały interesy UE i unikały zwiększania złożoności i dodatkowych obciążeń biurokratycznych dla MŚP i obywateli;

18. z zadowoleniem przyjmuje starania sekretariatu OECD zmierzające do znalezienia rozwiązania kwestii dostosowania naszych obecnych międzynarodowych przepisów podatkowych do zglobalizowanej i cyfrowej gospodarki; z zadowoleniem przyjmuje propozycję w ramach Filaru 1 dotyczącą wprowadzenia nowego powiązania podatkowego i nowych praw do opodatkowania, co wiązałoby się z możliwością opodatkowania przedsiębiorstw wielonarodowych w jurysdykcjach rynku, nawet jeżeli nie mają one fizycznej obecności, na podstawie ich działalności gospodarczej; podkreśla, że interakcje z użytkownikami i konsumentami znacząco przyczyniają się do tworzenia modeli biznesowych o dużym stopniu cyfryzacji, a zatem należy je uwzględnić przy przyznawaniu praw do opodatkowania; zauważa, że niektóre warianty strategiczne nadal wymagają określenia na szczeblu globalnym;

19. uznaje, że tak zwana Kwota A stworzyłaby dla jurysdykcji rynku nowe prawo do nakładania podatków; podkreśla, że zakres tych nowych praw do opodatkowania powinien obejmować wszystkie duże przedsiębiorstwa wielonarodowe, które mogą stosować praktyki BEPS, i co najmniej zautomatyzowane usługi cyfrowe i przedsiębiorstwa ukierunkowane na konsumentów, nie tworząc przy tym dodatkowych i niepotrzebnych obciążeń dla MŚP ani nie zwiększając kosztów usług dla konsumentów;

20. zwraca się do państw członkowskich o wsparcie porozumienia, aby zagwarantować ponowne przydzielenie wystarczających kwot zysków do jurysdykcji rynku, co powinno wykraczać poza rozróżnienie między zyskami rutynowymi i nierutynowymi, które mogłyby prowadzić do całkowicie sztucznego rozróżnienia;

21. wyraża obawę, że nadmiernie złożony system mógłby stworzyć dodatkowe możliwości obchodzenia nowo uzgodnionych uregulowań i wzywa OECD oraz negocjujące państwa członkowskie do poszukiwania prostego i wykonalnego rozwiązania; wzywa do rozważenia ustaleń dotyczących skutków administracyjnych planu działania OECD/G-20 w sprawie BEPS;

22. zaleca, aby w negocjacjach państwa członkowskie broniły wariantów strategicznych zmniejszających złożoność; w związku z tym wspiera uproszczone procedury administracyjne dla przedsiębiorstw wielonarodowych podlegających nowym prawom podatkowym, również w celu zmniejszenia ciężaru wdrażania dla państw członkowskich, biorąc pod uwagę państwa członkowskie, które nie stosują rozwiązań podatkowych zakłócających konkurencję, takich jak tajne porozumienia korzystne dla jednej strony („sweetheart deals”); uważa, że właściwa byłaby reforma zasady ceny rynkowej;

23. wzywa Komisję i Radę do wzmożenia dialogu z nową administracją Stanów Zjednoczonych na temat polityki w zakresie podatku cyfrowego w celu wypracowania wspólnego podejścia w negocjacjach na szczeblu otwartych ram G-20/OECD przed czerwcem 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenie nowej administracji Stanów Zjednoczonych o ponownym aktywnym zaangażowaniu się w negocjacje OECD w celu osiągnięcia porozumienia i o porzuceniu koncepcji „bezpiecznej przystani”; wzywa Komisję do uważnej oceny skutków nowych proponowanych przez Stany Zjednoczone zmian w Filarze I; wzywa państwa członkowskie, by sprzeciwiły się klauzuli „bezpiecznej przystani”, która grozi zniweczeniem podjętych wysiłków na rzecz reform; wzywa Komisję do realizowania własnego wniosku dotyczącego sprostania wyzwaniom gospodarki cyfrowej, gdyby w Filarze 1 reformy znalazła się klauzula „bezpiecznej przystani”; przypomina w związku z tym przedstawioną już wcześniej przez Komisję propozycję znaczącej obecności cyfrowej;

24. odnotowuje propozycję mechanizmu zapobiegania sporom i ich rozstrzygania w celu unikania podwójnego opodatkowania i zwiększenia akceptacji nowych przepisów; podkreśla ważną rolę drugiego z wymienionych mechanizmów, zwłaszcza w okresie przejściowym do czasu wprowadzenia nowego międzynarodowego systemu podatkowego; podkreśla jednak, że najlepszym sposobem osiągnięcia pewności podatkowej jest ustanowienie prostych, przejrzystych i zharmonizowanych przepisów, które przede wszystkim służą zapobieganiu sporom; podkreśla, że żaden mechanizm zapobiegania sporom i ich rozstrzygania nie powinien stawiać krajów rozwijających się w niekorzystnej sytuacji;

25. uważa, że w przypadku umowy międzynarodowej należy unikać szkodliwych sporów handlowych i działań odwetowych, które mogą mieć negatywne skutki dla innych sektorów gospodarki;

26. wzywa Komisję do przeprowadzenia własnej oceny skutków dotyczącej wpływu Filarów 1 i 2 na pobór dochodów w państwach członkowskich oraz do poinformowania Rady i Parlamentu o wynikających z tej oceny ustaleniach; apeluje do Komisji, aby w oparciu o tę ocenę skutków doradzała państwom członkowskim i zapewniła im wskazówki, jak zajmować w negocjacjach stanowisko, które umożliwi obronę interesów UE;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

27. wzywa każde państwo członkowskie i Komisję do skoordynowania stanowisk tak, aby przemawiać jednym głosem;

Wezwanie do podjęcia natychmiastowych działań na szczeblu UE

28. wyraża ubolewanie, że niewypracowanie na szczeblu otwartych ram G-20/OECD rozwiązania w październiku 2020 r. powoduje dalsze zniżanie opodatkowania gospodarki cyfrowej; podkreśla, że pandemia COVID-19 w dużej mierze przyniosła korzyści przedsiębiorstwom scyfryzowanym, głównie tym, które były w stanie zwiększyć swoją działalność, podczas gdy wiele innych przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, ucierpiało, oraz że przyspieszyła przejście na gospodarkę cyfrową, a tym samym jeszcze bardziej podkreśliła potrzebę znalezienia wielostronnych rozwiązań w celu zreformowania obecnego systemu podatkowego z myślą o zapewnieniu sprawiedliwego wkładu gospodarki cyfrowej;

29. podkreśla, że rządy muszą zgromadzić bezprecedensowe zasoby, aby wyjść z kryzysu związanego z COVID-19 i że mobilizacja dochodów z niedostatecznie opodatkowanych sektorów może pomóc sfinansować to ożywienie;

30. uważa, że wyzwania podatkowe wynikające z gospodarki cyfrowej są kwestią ogólnoświatową i że pilnie potrzebne jest porozumienie na szczeblu państw G-20/OECD, aby umożliwić międzynarodową koordynację; uważa, że ambitne i zharmonizowane rozwiązanie międzynarodowe jest lepsze niż zróżnicowany zbiór krajowych lub regionalnych podatków cyfrowych, które mogą wiązać się z ryzykiem, i ma znacznie większe szanse na jednomyślne poparcie w Radzie;

31. nalega zatem, by niezależnie od postępów w negocjacjach na szczeblu otwartych ram G-20/OECD UE miała stanowisko awaryjne i była gotowa do wprowadzenia swojej propozycji w zakresie opodatkowania gospodarki cyfrowej do końca 2021 r., zwłaszcza że propozycje OECD mają zastosowanie jedynie do niewielkiej grupy przedsiębiorstw i mogą być niewystarczające; wzywa Komisję do przestrzegania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawach budżetowych z dnia 16 grudnia 2020 r. poprzez przedstawienie wniosków dotyczących opłaty cyfrowej do czerwca 2021 r., i oczekuje, że będą one zgodne z reformą uzgodnioną na szczeblu otwartych ram G-20/OECD, jeżeli zostanie osiągnięte porozumienie w tym zakresie; zaleca Komisji przedstawienie planu działania uwzględniającego różne scenariusze, w szczególności z porozumieniem na szczeblu OECD lub bez niego do połowy 2021 r.;

32. zwraca się do Komisji, by rozważyła w szczególności wprowadzenie tymczasowego europejskiego podatku od usług cyfrowych jako niezbędnego pierwszego kroku; podkreśla, że jeśli w przyszłości zostanie osiągnięte międzynarodowe porozumienie za pośrednictwem otwartych ram OECD/G-20, należy odpowiednio dostosować te europejskie rozwiązania; przypomina, że europejski podatek od usług cyfrowych może jedynie stanowić pierwszy tymczasowy krok;

33. wzywa UE do wdrożenia przyszłych wyników porozumienia będącego skutkiem negocjacji międzynarodowych w zharmonizowany sposób i zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosku w tym celu;

34. zwraca uwagę, że niepowodzenie negocjacji OECD doprowadziłoby do dalszej fragmentacji podatków cyfrowych, co może być również szkodliwe dla europejskich przedsiębiorstw, które dążą do rozszerzenia swoich modeli biznesowych na inne rynki; przypomina o znaczeniu osiągnięcia porozumienia na szczeblu OECD, aby uniknąć ewentualnych wojen handlowych; podkreśla, że mimo iż opodatkowanie należy do kompetencji państw członkowskich, konieczna jest ścisła koordynacja;

35. podkreśla, że europejskie przedsiębiorstwa cyfrowe, których siedziba główna jest zlokalizowana w państwie członkowskim UE i które podlegają unijnym podatkom od osób prawnych, są w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z przedsiębiorstwami zagranicznymi, które nie mają „fizycznej obecności” w żadnym państwie członkowskim, a zatem mogą unikać płacenia podatku od osób prawnych w UE, nawet jeśli prowadzą działalność na rzecz użytkowników europejskich; podkreśla potrzebę stworzenia równych warunków działania dla dostawców usług tradycyjnych i zautomatyzowanych usług cyfrowych oraz przedsiębiorstw ukierunkowanych na konsumentów w UE poprzez dopilnowanie, by te ostatnie były opodatkowane według sprawiedliwej stawki w miejscu osiągnięcia zysku;

36. podkreśla, że przy wprowadzaniu europejskiego podatku od usług cyfrowych należy unikać niepotrzebnego wzrostu kosztów przestrzegania przepisów oraz zapewnić klarowne definicje i przejrzyste przepisy, których łatwo przestrzegać i które łatwo egzekwować oraz które propagują pewność prawną i pewność regulacyjną;

37. apeluje o przyjęcie proporcjonalnych przepisów, aby uniknąć szkodenia MŚP, przedsiębiorstwom typu start-up i przedsiębiorstwom zaangażowanym w proces cyfryzacji swoich struktur; podkreśla, że polityka podatkowa może być jednym z narzędzi wspierania konkurencyjności jednolitego rynku w tym zakresie; podkreśla, że potrzebna jest sprzyjająca wzrostowi polityka podatkowa mająca na celu zwiększenie międzynarodowej konkurencyjności jednolitego rynku;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

38. podkreśla potrzebę dokonania przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących podwójnego opodatkowania, aby zapewnić opodatkowanie wszystkich zysków opuszczających UE;

39. zauważa, że niektóre państwa członkowskie uważają opodatkowanie dużych przedsiębiorstw o wysokim stopniu cyfryzacji za kwestię pilną i dlatego wprowadziły podatki od usług cyfrowych na szczeblu krajowym; zauważa, że podatki te mają wpływ na handel międzynarodowy i negocjacje międzynarodowe; zaznacza jednak, że jednostronne wprowadzanie rozwiązań na szczeblu krajowym może stwarzać ryzyko fragmentaryzacji oraz niepewności podatkowej na jednolitym rynku; podkreśla, że zwiększanie liczby środków krajowych sprawia, że wprowadzenie skoordynowanego europejskiego rozwiązania jest tym pilniejsze; przypomina, że te środki krajowe powinny być stopniowo wycofywane, jeżeli wypracowane zostanie skuteczne rozwiązanie wielostronne;

40. przypomina, że choć opodatkowanie jest dziedziną, która należy przede wszystkim do kompetencji państw członkowskich, rządy muszą w możliwie jak największym zakresie wykonywać te kompetencje zgodnie ze wspólnymi zasadami prawa Unii, aby zapewnić spójność między ramami krajowymi, tworząc w ten sposób uczciwe warunki konkurencji i unikając negatywnych skutków dla ogólnej spójności unijnych zasad opodatkowania;

41. zwraca uwagę, że Rada nie zatwierdziła żadnego z powiązanych wniosków Komisji, tj. wniosku dotyczącego podatku od usług cyfrowych, znaczącej obecność cyfrowej, czy też wniosku w sprawie CCTB i CCCTB; wzywa państwa członkowskie, aby ponownie rozważyły swoje stanowiska w sprawie tych wniosków w razie niepowodzenia negocjacji OECD, zwłaszcza w świetle bezprecedensowych okoliczności kryzysu związanego z COVID-19, lub by przeanalizowały włączenie tych stanowisk w realizację ewentualnych przyszłych porozumień OECD oraz by rozważyły wszystkie warianty przewidziane w traktatach, w przypadku gdy nie uda się osiągnąć jednomyślnego porozumienia;

42. wzywa państwa członkowskie do wznowienia dialogu politycznego na wysokim szczeblu w Radzie, aby umożliwić podjęcie decyzji dotyczącej opodatkowania cyfrowego w ramach jednolitego rynku, niezależnie od wyniku negocjacji międzynarodowych; zwraca się do Rady o poczynienie postępów w pracach nad aktami ustawodawczymi już przyjętymi przez Parlament, aby przestrzegać zasady lojalnej współpracy między instytucjami UE;

43. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję wstępną ocenę skutków w sprawie opłaty cyfrowej z dnia 14 stycznia 2021 r.; zwraca uwagę, że cyfryzacja może zwiększyć produktywność i dobrobyt konsumentów, ale niezwykle istotne jest również dopilnowanie, aby duże przedsiębiorstwa o wysokim stopniu cyfryzacji wносиły sprawiedliwy wkład do społeczeństwa; wzywa Komisję, by starannie oceniła, w jaki sposób zakres, definicja i segmentacja działań, transakcji, usług lub przedsiębiorstw cyfrowych będą zgodne z międzynarodowymi staraniami na rzecz wypracowania globalnego rozwiązania;

44. przyjmuje do wiadomości trzy warianty polityki podatkowej wymienione we wstępnej ocenie skutków, którymi są:

- a) dopłata do podatku dochodowego od osób prawnych (CIT), która byłaby zgodna z negocjacjami międzynarodowymi oraz z dwustronnymi umowami podatkowymi;
- b) rozwiązanie oparte na dochodach w przypadku braku skutecznego rozwiązania uzgodnionego na szczeblu międzynarodowym, zaznacza jednak, że podatek cyfrowy powinien raczej zakładać opodatkowanie zysków;
- c) podatek od transakcji cyfrowych przeprowadzanych między przedsiębiorstwami w UE, zauważa jednak, że grozi on przeniesieniem obciążenia podatkowego z dużych przedsiębiorstw cyfrowych na mniejsze przedsiębiorstwa korzystające z tych usług;

45. zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej oceny skutków poszczególnych wariantów zarówno dla agendy cyfrowej UE, jak i dla jednolitego rynku, oraz wpływu ewentualnych sporów handlowych i działań odwetowych innych podmiotów gospodarczych, a także potencjalnych skutków ubocznych w innych sektorach gospodarki;

46. wzywa do wzmocnienia roli Parlamentu w procedurach ustawodawczych w dziedzinie opodatkowania; wzywa Komisję do zbadania wszystkich możliwości przewidzianych w Traktatach; w związku z tym odnotowuje zaproponowany przez Komisję w komunikacie pt. „W kierunku skutecznego i bardziej demokratycznego procesu podejmowania decyzji w dziedzinie polityki podatkowej UE” z 15 stycznia 2019 r. plan działania na rzecz wprowadzenia głosowania większością kwalifikowaną;

Opłata cyfrowa nowym zasobem własnym UE

47. z zadowoleniem przyjmuje Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 16 grudnia 2020 r. (PMI) w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽¹⁴⁾, zgodnie z zasadą uniwersalności, i przypomina o prawie

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

wiążącym zobowiązaniu Komisji do przedłożenia do czerwca 2021 r. wniosku ustawodawczego w sprawie unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego; podkreśla prawnie wiążące zobowiązanie Parlamentu, Rady i Komisji do bezwłocznego podjęcia kroków określonych w harmonogramie w celu wprowadzenia jej najpóźniej do dnia 1 stycznia 2023 r.;

48. przypomina, że w szeregu sprawozdań i rezolucji Parlament zdecydowaną większością głosów potwierdził swoje zaangażowanie na rzecz wprowadzenia unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego⁽¹⁵⁾;

49. podkreśla, że PMI, w tym harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych, zobowiązuje Radę, Parlament i Komisję do nieodwracalnego wprowadzenia unijnej opłaty cyfrowej, która zostanie włączona do długoterminowego budżetu UE jako zasób własny oraz długoterminowe, stabilne źródło dochodów; podkreśla, że niezależnie od tego, czy podstawowe zasady są określone na szczeblu OECD czy UE, dochody generowane przez opodatkowanie gospodarki cyfrowej w państwach członkowskich mogą i muszą stać się zasobem własnym; uważa, że takie samo podejście należy stosować w odniesieniu do wszelkich innych dochodów generowanych na mocy jakiegokolwiek umowy na szczeblu OECD;

50. uważa, że dochody uzyskane z unijnej opłaty cyfrowej byłyby nieodłącznie powiązane z otwartymi granicami jednolitego rynku i „unią cyfrową” oraz stanowiłyby przez to wysoce odpowiednią i autentyczną podstawę zasobów własnych UE; podkreśla, że przekazanie tego nowego strumienia dochodów publicznych do budżetu UE pomogłoby rozwiązać kilka problematycznych kwestii związanych z równowagą fiskalną i spójnością fiskalną;

51. apeluje o sformułowanie zasad projektowania i wprowadzania podatku, które mają na celu ograniczenie do minimum ryzyka przeniesienia wszelkich skutków gospodarczych na obywateli i konsumentów UE; jest przekonany, że przekształcenie zysków z podatku cyfrowego w zasób własny budżetu Unii pomogłoby rozłożyć i redystrybuować takie koszty w sprawiedliwy sposób między państwa członkowskie;

52. przypomina, że zasoby własne oparte na unijnej opłacie cyfrowej lub zasadach OECD formalnie nie mogą zostać przeznaczone na wydatki w ramach żadnego konkretnego programu lub funduszu, zgodnie z zasadą uniwersalności; przypomina, że będą one stanowić dochód ogólny, wraz z innymi nowymi zasobami własnymi, których ogólna kwota powinna wystarczyć co najmniej na pokrycie kosztów spłaty Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy; przypomina, że wszelkie dochody z nowych zasobów własnych, które przewyższają rzeczywiste potrzeby w zakresie spłat, będą nadal zasilac budżet UE jako dochód ogólny;

53. przypomina, że – jak przewidziano w pkt G załącznika II do porozumienia międzyinstytucjonalnego – instytucje uznają, że wprowadzenie koszyka nowych zasobów własnych powinno wspierać odpowiednie finansowanie wydatków Unii w WRF;

54. utrzymuje, że dochody z unijnej opłaty cyfrowej będą stanowiły część koszyka nowych zasobów własnych, z którego wpływy będą co najmniej wystarczające do pokrycia, z budżetu UE, przyszłych kosztów spłaty (kwoty głównej i odsetek) wynikających z komponentu dotacji Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy, które zgodnie z oczekiwaniami mają wynosić średnio około 15 mld EUR rocznie, a maksymalnie 29,25 mld EUR rocznie w latach 2028–2058, przy jednoczesnym uniknięciu zmniejszenia wydatków na programy UE; zauważa, że szacunkowe dochody wyniosą od kilku do kilkudziesięciu miliardów euro, w zależności od szeregu czynników, w tym od dokładnej definicji podstawy opodatkowania, podmiotu podlegającego opodatkowaniu, miejsca opodatkowania, sposobu obliczania i stawki podatku, a także wskaźników wzrostu gospodarczego w odnośnych sektorach;

55. podkreśla, że wprowadzenie koszyka nowych zasobów własnych, jak przewidziano w harmonogramie porozumienia międzyinstytucjonalnego, w tym unijnej opłaty cyfrowej, zwiększy autonomię finansową UE i jej zdolność do zaspokajania oczekiwań unijnych obywateli w odniesieniu do strategicznych celów politycznych UE, takich jak sprawiedliwy i silny jednolity rynek europejski, Europejski Zielony Ład oparty na sprawiedliwej transformacji, Europejski filar praw socjalnych i transformacja cyfrowa, a także tworzenie wartości dodanej UE przy wysokim wzroście wydajności w porównaniu z wydatkami krajowymi;

⁽¹⁵⁾ Przede wszystkim w swoich rezolucjach z 14 marca 2018 r. w sprawie reformy systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 71), z 14 listopada 2018 r. pt. „Sprawozdanie okresowe w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia” (Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 179), z 10 października 2019 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i zasobów własnych: czas, by spełnić oczekiwania obywateli (Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0032), z 15 maja 2020 r. w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, zasobów własnych i planu naprawy gospodarczej (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0124), z 23 lipca 2020 r. w sprawie konkluzji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0206), oraz rezolucji ustawodawczej z 16 września 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0220).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

56. przypomina, że dochody z unijnej opłaty cyfrowej muszą przyczynić się do spłaty Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy oraz do finansowania wydatków na unijne programy i fundusze; potwierdza w związku z tym, że jakakolwiek część dochodów z opłaty cyfrowej zatrzymywana przez państwa członkowskie powinna być ściśle proporcjonalna do ponoszonych przez nie kosztów poboru i nie powinna nadmiernie obciążać budżetu UE;

57. wzywa Komisję do uwzględnienia stanowiska Parlamentu podczas przygotowywania wniosków ustawodawczych w sprawie unijnej opłaty cyfrowej jako zasobu własnego oraz zmienionej decyzji w sprawie zasobów własnych i zwraca się do Rady o szybkie przyjęcie wniosku zgodnie z harmonogramem; zachęca instytucje do szybkiego i konstruktywnego zaangażowania się w „regularny dialog” przewidziany w uzgodnionym harmonogramie w sprawie zasobów własnych; wzywa Radę Europejską do wsparcia silnej roli przywódczej UE w światowych wysiłkach na rzecz sprawiedliwszego opodatkowania poprzez podjęcie szybkich i zdecydowanych kroków w kierunku wprowadzenia w 2021 r. opłaty cyfrowej jako zasobu własnego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2021 r., w którym podkreślono ich zaangażowanie w to przedsięwzięcie;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0148

Zabójstwo Daphne Caruany Galizii i praworządność na Malcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii i praworządności na Malcie (2021/2611(RSP))

(2021/C 506/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 4, 5, 6, 7, 9 i 10 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 20 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 6, 7, 8, 10, 11, 12 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”),
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 listopada 2017 r. ⁽¹⁾, 28 marca 2019 r. ⁽²⁾ i 16 grudnia 2019 r. ⁽³⁾ w sprawie praworządności na Malcie,
 - uwzględniając wysłuchania, wymiany poglądów i wizyty delegacji organizowane od 15 listopada 2017 r. przez Grupę ds. Monitorowania Demokracji, Praworządności i Praw Podstawowych Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając wymiany pism między przewodniczącą Grupy ds. Monitorowania Demokracji, Praworządności i Praw Podstawowych a premierem Malty, z których ostatnia miała miejsce w kwietniu 2021 r.,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 2293(2019) z dnia 26 czerwca 2019 r. pt. „Zabójstwo Daphne Caruany Galizii a praworządność na Malcie i poza nią – zadbanie o ujawnienie całej prawdy”,
 - uwzględniając sprawozdanie w sprawie działań następczych w związku z rezolucją Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 2293(2019), zatwierdzone przez Komisję Prawną i Praw Człowieka Zgromadzenia Parlamentarnego 8 grudnia 2020 r.,
 - uwzględniając opinię Komisji Weneckiej z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dziesięciu aktów prawnych i projektów ustaw wdrażających wnioski ustawodawcze będące przedmiotem opinii CDL-AD(2020)006,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat praworządności z 2020 r.,
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie C-896/19 Republika przeciwko Il-Prim Ministru ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opiera się na takich wartościach jak poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, praworządności, jak również poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości; mając na uwadze, że wartości te są uniwersalne i wspólne państwom członkowskim;
- B. mając na uwadze, że utrzymanie praworządności oraz poszanowanie demokracji, praw człowieka, podstawowych wolności, wartości i zasad zapisanych w traktatach UE i międzynarodowych instrumentach w zakresie praw człowieka należą do obowiązków Unii i jej państw członkowskich oraz że należy ich przestrzegać; mając na uwadze, że zgodnie z art. 2, art. 3 ust. 1 i art. 7 TUE Unia ma możliwość podjęcia działań w celu ochrony wspólnych wartości, na których została zbudowana;

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 107.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0103.

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 20 kwietnia 2021 r., Republika przeciwko Il-Prim Ministru, C-896/19, ECLI:EU:C:2021:311.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że Karta stanowi część prawa pierwotnego UE; mając na uwadze, że wolność wypowiedzi oraz wolność i pluralizm mediów to prawa zapisane w art. 11 Karty i w art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC);
- D. mając na uwadze, że niezawisłość sądownictwa, zapisana w art. 19 ust. 1 TUE, art. 47 Karty i art. 6 EKPC, jest niezbędnym wymogiem demokratycznej zasady podziału władzy;
- E. mając na uwadze, że systematyczne odmawianie przez jedno państwo członkowskie przestrzegania podstawowych wartości Unii Europejskiej i traktatów, do których dobrowolnie przystąpiło, ma wpływ na całą UE;
- F. mając na uwadze, że badająca korupcję maltańska dziennikarka śledcza i blogerka Daphne Caruana Galizia zginęła wskutek wybuchu samochodu-pułapki 16 października 2017 r.; mając na uwadze, że była ona celem nękania i licznych gróźb w postaci telefonów, listów i wiadomości z pogróżkami, jej dom został podpalony, a pies zabity; mając na uwadze, że 16 marca 2021 r. osoba przyznająca się do zabójstwa zeznała w sądzie, że dwa lata przed zabójstwem Daphne Caruany Galizii istniał osobny spiszek mający na celu zabicie jej przy użyciu karabinu AK-47;
- G. mając na uwadze, że dochodzenie w sprawie zabójstwa, prowadzone przez władze maltańskie przy wsparciu Europolu, doprowadziło dotychczas do identyfikacji, postawienia w stan oskarżenia i trwającego procesu szeregu podejrzanych i jednego potencjalnego organizatora tej zbrodni, właściciela firmy 17 Black Ltd. z siedzibą w Dubaju i byłego członka zarządu ElectroGas Malta Ltd.; mając na uwadze, że w dochodzeniach uczestniczyło również Federalne Biuro Śledcze (FBI);
- H. mając na uwadze, że jeden z domniemanych współników oraz pewne nagrania przedstawione w postępowaniu sądowym wskazują na udział byłego szefa kancelarii premiera Malty w planowaniu, finansowaniu lub próbie ukrycia morderstwa;
- I. mając na uwadze, że były szef kancelarii premiera podał się do dymisji 26 listopada 2019 r. po przesłuchaniu przez policję w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii; mając na uwadze, że 20 marca 2021 r. został on wraz z kilkoma współnikami biznesowymi aresztowany i oskarżony o pranie pieniędzy, oszustwo, korupcję i fałszerstwo w osobnej sprawie, którą badała Daphne Caruana Galizia; mając na uwadze, że 5 kwietnia 2021 r. zwolniono go za kaucją z aresztu tymczasowego;
- J. mając na uwadze, że ówczesny minister turystyki Malty, a wcześniej minister energetyki, podał się do dymisji 26 listopada 2019 r.; mając na uwadze, że konsorcjum dziennikarzy śledczych opublikowało szczegółowe sprawozdanie na temat powiązań biznesowych między chińską rodziną a byłym ministrem energetyki oraz byłym szefem kancelarii premiera^(?); mając na uwadze, że owa chińska rodzina miała odegrać główną rolę w negocjacjach dotyczących wartej 380 mln EUR inwestycji ze strony chińskiej spółki państwowej Shanghai Electric Power w maltańskie państwowe przedsiębiorstwo energetyczne Enemalta, a także jest właścicielem spółek Dow's Media Company i Macbridge, z których ta ostatnia planowała zapłacić do 2 mln USD panamskim firmom kontrolowanym przez byłego ministra energetyki i byłego szefa kancelarii premiera; mając na uwadze, że dochodzenia w sprawie tych transakcji biznesowych stanowiły główny przedmiot pracy Daphne Caruany Galizii, gdy została zamordowana;
- K. mając na uwadze, że pod koniec 2019 r. wszczęto niezależne publiczne dochodzenie w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii, które jest nadal w toku;
- L. mając na uwadze, że jeden z podejrzanych w toczącej się sprawie sądowej dotyczącej zabójstwa Daphne Caruany Galizii został ułaskawiony przez prezydenta w związku z udziałem w osobnej sprawie i złożył zeznania pod przysięgą; mając na uwadze, że zasugerował on, iż w spisek mający na celu zabicie dziennikarki mógł być zamieszany były minister gospodarki oraz że urzędujący minister rządu był zamieszany w poważne przestępstwo, co wywołało spekulacje w związku z próbą napadu na siedzibę banku HSBC w Qormi w 2010 r., wskutek którego doszło do strzelaniny z policją;

^(?) „Special Report: Money trail from Daphne murder probe stretches to China” [Sprawozdanie specjalne: Ślad pieniędzy z dochodzenia w sprawie morderstwa w Daphne sięga do Chin], *Reuters*, 29 marca 2021 r.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- M. mając na uwadze, że była sekretarz parlamentarna ds. praw obywatelskich i reform w maltańskim Ministerstwie Sprawiedliwości, Równości i Zarządzania miała przyjąć gotówkę od osoby oskarżonej o zlecenie zabójstwa Daphne Caruany Galizii, po tym jak pośredniczyła – wedle własnej relacji – w planowanej sprzedaży nieruchomości w 2019 r.; mając na uwadze, że ta sprzedaż nieruchomości nigdy nie miała miejsca;
- N. mając na uwadze, że nadal istnieją poważne obawy dotyczące walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną na Malcie, jak wskazano w sprawozdaniu Komisji na temat praworządności z 2020 r.; mając na uwadze, że istniejące standardy zapobiegania, dochodzenia i ścigania są wyraźnie niewystarczające; mając na uwadze, że grozi to osłabieniem zaufania obywateli do instytucji publicznych, prowadząc do powstania niebezpiecznych powiązań między grupami przestępczymi a organami publicznymi; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana jest możliwa przede wszystkim dzięki korupcji; mając na uwadze, że rozpoczęto projekt reformy strukturalnej w celu usunięcia luk i wzmocnienia instytucjonalnych ram antykorupcyjnych, w tym egzekwowania prawa i ścigania przestępstw;
- O. mając na uwadze, że dziennikarze – zwłaszcza dziennikarze śledczy, ale nie tylko – coraz częściej otrzymują tzw. strategiczne powództwa zmierzające do stłumienia debaty publicznej (SLAPP), których wyłącznym celem jest utrudnienie im pracy, uniknięcie kontroli publicznej i uniemożliwienie pociągnięcia władz do odpowiedzialności, co bardzo negatywnie wpływa na wolność mediów; mając na uwadze, że w chwili zabójstwa Daphne Caruany Galizii jej aktywa zostały zamrożone na mocy nakazów zapobiegawczych wydanych w związku z czterema pozwami o zniesławienie wniesionymi przez byłego maltańskiego ministra gospodarki i jego pomocnika; mając na uwadze, że w chwili jej śmierci toczyły się przeciwko niej 42 tego typu procesy cywilne o zniesławienie, w tym jeden z powództwa premiera, dwa – ówczesnego ministra turystyki i dwa – ówczesnego szefa kancelarii premiera;
1. jest głęboko zaniepokojony ostatnimi rewelacjami w dochodzeniu w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii, w szczególności możliwym udziałem ministrów rządu i osób mianowanych na stanowiska polityczne; uznaje postępy w dochodzeniu w sprawie zabójstwa; powtarza jednak, że ostatnie rewelacje rodzą nowe pytania dotyczące tej sprawy i powiązanych z nią dochodzeń;
 2. wzywa rząd Malty, by wykorzystał wszystkie niezbędne zasoby w celu postawienia przed sądem nie tylko wszystkich osób zamieszanych w zabójstwo Daphne Caruany Galizii, ale również osób zamieszanych we wszystkie inne sprawy będące obecnie przedmiotem dochodzenia lub doniesień, które dziennikarka ujawniła przed zabójstwem; uważa, że praca Daphne Caruany Galizii miała zasadnicze znaczenie dla ujawnienia korupcji na Malcie oraz że ostatnie wydarzenia związane z dochodzeniami potwierdzają ogromne znaczenie niezależnych mediów i aktywnego społeczeństwa obywatelskiego jako podstawowych filarów sprawiedliwości, demokracji i praworządności;
 3. ponawia apel o pełne i stałe zaangażowanie Europolu we wszystkie aspekty śledztwa w sprawie zabójstwa i wszystkich powiązanych z nim dochodzeń; wzywa do większego zaangażowania Europolu, ponieważ przynosi ono rezultaty;
 4. przyjmuje z zadowoleniem kontynuację niezależnego publicznego dochodzenia w sprawie zabójstwa Daphne Caruany Galizii; wzywa rząd i właściwe organy Malty do pełnego wdrożenia wszystkich zaleceń wynikających z dochodzenia;
 5. wyraża zaniepokojenie faktem, że w związku z procesem o morderstwo wielokrotnie proponowano ułaskawienie przez prezydenta oraz go udzielano; podkreśla, że zeznania złożone w sprawie innych przestępstw należy poddać bardzo ostrożnej ocenie i nie należy ich wykorzystywać, by uniknąć pełnej sprawiedliwości za morderstwo; zauważa jednak, że prezydenckie ułaskawienie i ugoda sądowa były dwoma elementami, które doprowadziły do aresztowania w listopadzie 2019 r. jednej osoby podejrzanej o zlecenie zabójstwa;
 6. dostrzega postępy – choć znacznie spóźnione – w niektórych dochodzeniach w powiązanych sprawach dotyczących prania pieniędzy i korupcji, zwłaszcza w odniesieniu do byłego szefa kancelarii premiera; podkreśla jednak, że wskutek ostatnich zeznań i rewelacji na światło dzienne wyszły nowe podejrzane fakty i potencjalne przestępstwa, i dlatego wzywa władze maltańskie do niezwłocznego wszczęcia i przyspieszenia dochodzeń w tych sprawach, które obejmują rzekome próby ukrywania dowodów i utrudniania dochodzeń i postępowań sądowych przez urzędników publicznych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

7. uważa, że wszystkie zarzuty dotyczące korupcji i nadużyć finansowych, zwłaszcza na wysokim szczeblu politycznym, należy badać i ścigać z należyтым rygorem i na odpowiednim szczeblu, w tym w odniesieniu do ewentualnego zaangażowania podmiotów zagranicznych; zapytuje, czy właściwe jest, aby zarzuty wobec byłej sekretarz parlamentarnej ds. praw obywatelskich i reform były badane jedynie przez komisarza ds. standardów w życiu publicznym;
8. ponownie stwierdza, że rząd Malty musi uznać za najwyższy priorytet walkę z przestępczością zorganizowaną, korupcją i zastraszaniem dziennikarzy;
9. przyznaje, że w orzeczeniu z dnia 20 kwietnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości UE uznał, iż przepisy wprowadzone przez maltańską reformę konstytucyjną z 2016 r. dotyczące mianowania sędziów wzmocniły niezawisłość sądów, a zatem były zgodne z prawem UE;
10. wyraża głębokie ubolewanie, że wydarzenia na Malcie na przestrzeni lat doprowadziły do poważnych i trwałych zagrożeń dla praworządności, demokracji i praw podstawowych – w tym kwestii wolności mediów, niezależności organów ścigania i sądownictwa od wpływów politycznych – oraz wolności pokojowego zgromadzenia się; uważa, że należy dalej wzmocnić konstytucyjne gwarancje dotyczące podziału władzy; zauważa, że w następstwie wdrożenia niektórych zaleceń Komisji, Rady Europy i Komisji Weneckiej rząd Malty poczynił postępy w dziedzinie praworządności; zachęca rząd Malty do kontynuowania wysiłków na rzecz wzmocnienia swoich instytucji;
11. jest głęboko zaniepokojony niektórymi ustaleniami Komisji zawartymi w jej sprawozdaniu na temat praworządności z 2020 r. w odniesieniu do Malty, zwłaszcza „sięgającymi głęboko formami korupcji”; niemniej jednak przyjmuje z zadowoleniem rozpoczęcie projektu reformy strukturalnej; ponawia apel do Komisji, aby wykorzystwała wszystkie dostępne jej narzędzia i procedury w celu zapewnienia pełnej zgodności z prawem UE w zakresie skutecznego funkcjonowania systemów sądowych, walki z praniem pieniędzy, nadzoru bankowego, zamówień publicznych oraz planowania i rozwoju obszarów miejskich;
12. ponownie wzywa władze Malty do pełnego wdrożenia wszystkich niezrealizowanych zaleceń Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, Komisji Weneckiej, Grupy Państw przeciwko Korupcji (GRECO) oraz Komitetu Ekspertów ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (MONEYVAL); uważa, że należy odpowiednio wdrożyć zalecenia dotyczące parlamentu krajowego oraz posłów, skutków orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i wyspecjalizowanych trybunałów; wzywa władze Malty, by zwróciły się do Komisji Weneckiej o wydanie opinii na temat przestrzegania jej zaleceń; zastrzega sobie prawo do samodzielnego wystąpienia z takim wnioskiem zgodnie z art. 3 ust. 2 statutu Komisji Weneckiej i ust. 28 protokołu ustaleń między Radą Europą a Unią Europejską;
13. przyznaje, że zabójstwo Daphne Caruany Galizii zapoczątkowało reformy mające na celu poprawę ochrony dziennikarzy i obronę wolności mediów; podkreśla jednak, że władze maltańskie powinny podjąć dalsze wyraźne kroki i ustanowić długoterminowe środki ustawodawcze i polityczne służące zapewnieniu otoczenia dla krytycznego, niezależnego dziennikarstwa na Malcie oraz odpowiedzialności polityków i urzędników, w szczególności dotyczące zapobiegania takim działaniom, jak grożenie, nękanie, zastraszanie i odczyławianie dziennikarzy, publicznie lub online, oraz sankcjonowania takich działań; wzywa rząd Malty do zajęcia się istniejącymi problemami związanymi z wolnością organów regulacyjnych ds. mediów oraz mediów publicznych i prywatnych od ingerencji politycznych, a także coraz częstszym nawoływaniem do nienawiści w mediach społecznościowych;;
14. jest głęboko zaniepokojony szkodliwym wpływem systemów obywatelstwa i pobytu na integralność obywatelstwa UE; przypomina o niedawnych rewelacjach dotyczących łagodnej interpretacji wymogów dotyczących miejsca zamieszkania w celu naturalizacji, a także roli pośredników i zaangażowania urzędników publicznych; ponawia apel do władz Malty o zapewnienie przejrzystości i zakończenie programu obywatelstwa i ułatwień pobytowych dla inwestorów zamiast wprowadzania doń zmian; wzywa Komisję do jak najszybszego wydania uzasadnionej opinii w odnośnej sprawie związanej z uchybieniem zobowiązaniom państwa członkowskiego;
15. zauważa, że ochrona dziennikarzy śledczych i sygnalistów leży w żywotnym interesie społeczeństwa; zwraca uwagę na kluczową rolę międzynarodowych i maltańskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz dziennikarzy w kontynuowaniu śledztw Daphne Caruany Galizii; wzywa władze maltańskie do zapewnienia, zawsze i za wszelką cenę, ochrony bezpieczeństwa osobistego i źródeł utrzymania, a tym samym niezależności dziennikarzy i sygnalistów; wzywa władze maltańskie do szybkiego wdrożenia dyrektywy (UE) 2019/1937⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

16. wzywa Komisję do zaproponowania unijnych przepisów przeciw powództwom typu SLAPP w celu ochrony dziennikarzy przed nękaniami pozwami; wzywa władze maltańskie, aby jednocześnie uchwaliły krajowe przepisy dotyczące SLAPP; podkreśla, że w walce z korupcją i złym administrowaniem dziennikarstwu śledczemu należy poświęcić szczególną uwagę i wsparcie finansowe lub fiskalne jako narzędziu służącemu dobru publicznemu; podkreśla potrzebę wprowadzenia mechanizmów szybkiego reagowania na przypadki naruszania wolności prasy i mediów, a także transgranicznego funduszu na rzecz dziennikarstwa śledczego;

17. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy oraz prezydentowi Republiki Malty.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0155

Sytuacja związana z pandemią COVID-19 w Ameryce Łacińskiej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie pandemii COVID-19 w Ameryce Łacińskiej (2021/2645(RSP))**

(2021/C 506/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,
- uwzględniając oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) z 11 marca 2020 r., w którym COVID-19 uznano za pandemię,
- uwzględniając oświadczenie WHO z 30 stycznia 2020 r. w sprawie pandemii COVID-19 jako zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2020 r. w sprawie wpływu środków stosowanych w odpowiedzi na pandemię COVID-19 na demokrację, praworządność i prawa podstawowe ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego pt. „Działalność EBI w 2020 r. – Ameryka Łacińska i Karaiby”,
- uwzględniając sprawozdania opublikowane przez Panamerykańską Organizację Zdrowia (PAHO),
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z listopada 2020 r. pt. „COVID-19 w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach – przegląd działań rządów w odpowiedzi na kryzys”,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie światowej reakcji UE na COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- uwzględniając orędzie o stanie Unii Europejskiej ogłoszone przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen w dniu 16 września 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela Josepa Borrella z 5 maja 2020 r. wydane w imieniu Unii Europejskiej na temat praw człowieka w czasach pandemii koronawirusa,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie światowej reakcji na COVID-19 pt. „Drużyna Europy” z 8 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 17–21 lipca 2020 r. w sprawie planu odbudowy i wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027,
- uwzględniając konkluzje Rady z 13 lipca 2020 r. w sprawie priorytetów UE na 75. posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w temacie „Dążenie do multilateralizmu oraz silnej i skutecznej ONZ, która przynosi korzyści wszystkim”,
- uwzględniając rezolucję z 25 listopada 2020 r. w sprawie wpływu pandemii COVID-19 na politykę zagraniczną ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat) z 5 listopada 2020 r. w sprawie kompleksowej wspólnej strategii UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów na rzecz łagodzenia skutków pandemii COVID-19,
- uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących EuroLat z 30 marca 2020 r. w sprawie pandemii COVID-19,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0307.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0322.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 14 grudnia 2020 r. będący wynikiem nieformalnego posiedzenia z udziałem ministrów UE-27 oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej ds. Ameryki Łacińskiej i Karaibów (ECLAC) pt. „Social Panorama of Latin America 2020” [Przegląd kwestii społecznych w Ameryce Łacińskiej 2020], opublikowane w 2021 r.,
 - uwzględniając 27. iberoamerykański szczyt szefów państw i rządów, który odbył się 21 kwietnia 2021 r. w Andorze, oraz wygłoszone po nim oświadczenie,
 - uwzględniając sprawozdania roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0204/2020),
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne traktaty i instrumenty ONZ dotyczące praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Deklarację praw ludów tubylczych ONZ z 2007 r. oraz Deklarację ONZ o obronach praw człowieka z 1998 r.,
 - uwzględniając Konwencję nr 169 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej, przyjętą w dniu 27 czerwca 1989 r.,
 - uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ António Guterresa i wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet z marca 2020 r. w sprawie zniesienia sankcji wobec krajów walczących z pandemią,
 - uwzględniając prezentację wygłoszoną przez wysoką komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet w Fiocruz w dniu 15 kwietnia 2021 r.,
 - uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r., a także cele zrównoważonego rozwoju,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 oraz art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stosunki między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami mają strategiczne i kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że Ameryka Łacińska jest jednym z regionów najbardziej dotkniętych pandemią COVID-19; mając na uwadze, że w Ameryce Łacińskiej mieszka 8,4 % ludności świata, ale obecnie na ten region przypada ponad jedna piąta zgonów spowodowanych koronawirusem na całym świecie;
- B. mając na uwadze, że reakcja na pandemię COVID-19 jest zróżnicowana na całym świecie, w tym w Ameryce Łacińskiej; mając na uwadze, że wszystkie kraje ogłosiły ogólny stan wyjątkowy;
- C. mając na uwadze, że obecnie priorytetem musi być odbudowa zaufania do zdolności instytucji wielostronnych do podejmowania globalnych działań, a to poprzez poczynienie postępów w dyskusjach na temat inicjatywy WTO na rzecz handlu i zdrowia w kontekście COVID-19 i związanych z nią produktów medycznych;
- D. mając na uwadze, że niszczycielskie skutki pandemii COVID-19 po obu stronach Atlantyku wymagają ścisłej współpracy między WTO, WHO, instytucjami ONZ i Bankiem Światowym, co ma zasadnicze znaczenie dla przezwyciężenia kryzysu i zapewnienia solidarności; mając na uwadze, że konieczna jest globalna i skoordynowana reakcja, aby stawić czoła ogromnym wyzwaniom związanym z odbudową w jej aspekcie ekologicznym, cyfrowym i związanym ze zrównoważonym rozwojem, a także że odbudowa ta winna mieć charakter inkluzywny, postępować w sposób sprawiedliwy i gwarantować odporność;
- E. mając na uwadze, że skutki pandemii i polityki prowadzonej w odpowiedzi na nią zwiększyły potrzeby państw regionu w zakresie płynności niezbędnej do poradzenia sobie z fazą zagrożenia; mając na uwadze, że czynniki te doprowadziły do wzrostu poziomu zadłużenia, a rządy stoją w obliczu zwiększonych wydatków publicznych, co wiąże się z ryzykiem niewykonania zobowiązań; mając na uwadze, że zwiększony dostęp do płynności i redukcja zadłużenia muszą być powiązane ze średnio- i długoterminowymi celami w zakresie rozwoju, a tym samym z inicjatywami na rzecz lepszej przyszłości;
- F. mając na uwadze, że w ramach inicjatywy COVAX koordynowanej przez Globalny Sojusz na rzecz Szczepionek i Szczepień (GAVI), koalicję na rzecz innowacji dotyczących gotowości na wypadek wystąpienia epidemii (CEPI) oraz Światową Organizację Zdrowia do tej pory wykonano ok. 38 mln szczepień; mając na uwadze, że istnieje wyraźna potrzeba zwiększenia zdolności produkcyjnych i dystrybucyjnych w ramach inicjatywy COVAX;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że pierwsza runda przydziałów COVAX na dostawy szczepionek obejmuje 31 krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, które w nadchodzących miesiącach powinny otrzymać ponad 27 mln szczepionek;
- H. mając na uwadze, że celem inicjatywy COVAX jest promowanie i zapewnienie globalnego dostępu do bezpiecznych, skutecznych i przystępnych cenowo szczepionek wysokiej jakości; zwraca uwagę, że w 2021 r. w ramach COVAX zabezpieczono szczepionki dla zaledwie 20 % ludności świata, w związku z czym należy zwiększyć produkcję i dystrybucję szczepionek zarówno w Europie, jak i w Ameryce Łacińskiej;
- I. mając na uwadze, że Ameryka Łacińska rozpoczęła rok 2020 jako region na świecie charakteryzujący się największą skalą nierówności, a sytuacja ta uległa jedynie pogorszeniu w czasie pandemii; mając na uwadze, że do końca 2020 r. wskaźnik ubóstwa wzrósł do 209 mln, co oznacza dodatkowe 22 mln osób żyjących w ubóstwie, natomiast liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie wzrosła o 8 mln do łącznej liczby 78 mln osób; mając na uwadze, że wskaźniki nierówności w regionie pogorszyły się wraz ze wskaźnikami zatrudnienia i aktywności zawodowej, zwłaszcza w przypadku kobiet, ze względu na pandemię COVID-19 i pomimo nadzwyczajnych środków ochrony socjalnej, jakie zainteresowane państwa przyjęły w celu powstrzymania tego zjawiska;
- J. mając na uwadze, że COVID-19 w sposób nieproporcjonalny wywiera negatywny wpływ na kraje i grupy o niskich i średnich dochodach oraz kraje i grupy rozwijające się, które znajdują się w trudnej sytuacji, w tym kobiety i dziewczęta, osoby starsze, mniejszości i społeczności autochtoniczne, a to z kolei niweczy dotychczasowe osiągnięcia zdrowotne i rozwojowe, a tym samym utrudnia osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju;
- K. mając na uwadze, że kryzys spowodowany pandemią COVID-19 pogłębił nierówności w traktowaniu kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że Ameryka Łacińska ma jeden z najwyższych na świecie wskaźników przemocy uwarunkowanej płcią, wskaźniki te wzrosły w czasie pandemii, a środki izolacji doprowadziły do wyraźnego nasilenia się przemocy domowej, do wzrostu liczby gwałtów i do częstszych przypadków kobietobójstwa; mając na uwadze, że podczas pandemii zdrowie seksualne i reprodukcyjne nie było traktowane priorytetowo, co stanowi poważną przeszkodę dla korzystania z prawa do zdrowia oraz zagraża życiu kobiet i dziewcząt w regionie;
- L. mając na uwadze, że ludy tubylcze zostały silnie dotknięte przez COVID-19 z powodu niewystarczającego dostępu do czystej wody, urządzeń sanitarnych, usług zdrowotnych, świadczeń socjalnych oraz braku odpowiednich pod względem kulturowym mechanizmów ochrony ich praw do zdrowia i źródeł utrzymania;
- M. mając na uwadze, że w niektórych krajach Ameryki Łacińskiej, podobnie jak w wielu częściach świata, pandemia COVID-19 jest również wykorzystywana jako pretekst do stosowania represji oraz niewspółmiernego ograniczania zgromadzeń i działalności opozycji politycznej i społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że środki przyjmowane przez rządy często naruszają wszystkie podstawowe prawa człowieka, w tym obywatelskie prawa polityczne, społeczne, gospodarcze i kulturalne osób znajdujących się w najbardziej niepewnej sytuacji; mając na uwadze, że ograniczenia wynikające z pandemii COVID-19 wpływają również na wolność wypowiedzi;
- N. mając na uwadze, że praca dziennikarzy w regionie stała się trudniejsza w wyniku środków związanych z pandemią COVID-19 pod względem ograniczonego dostępu fizycznego i zmniejszonego kontaktu z władzami, zwłaszcza w odniesieniu do ich roli w zwalczaniu coraz powszechniejszej dezinformacji; mając na uwadze, że dezinformacja w internecie, fałszywe informacje i pseudonauka są wielką siłą napędową pandemii w Ameryce Łacińskiej, co stanowi część „infodemii”, jak ujęła to Światowa Organizacja Zdrowia; mając na uwadze, że konkretne przykłady tego zjawiska sięgają od znachorów i cudownych „lekarstw” na COVID-19 po ataki polityczne i kampanie nienawiści wobec niektórych społeczności i mniejszości; mając na uwadze, że media społecznościowe odgrywają istotną rolę w rozpowszechnianiu dezinformacji i pseudonauki;
- O. mając na uwadze, że niektóre rządy zostały szczególnie skrytykowane za podążanie niebezpiecznymi ścieżkami politycznymi w związku z pandemią COVID-19, kiedy wykazały sprzeciw wobec regionalnych i lokalnych inicjatyw sanitarnych, między innymi grożąc wysłaniem wojska w celu likwidacji lokalnych blokad i ograniczeń, oraz zostały oskarżone o ignorowanie podstawowych wytycznych WHO, najlepszych praktyk w zakresie zarządzania pandemią i opartych na nauce wytycznych dotyczących zdrowia publicznego;
- ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie niszczycielskim wpływem pandemii COVID-19 zarówno na kontynent europejski, jak i latynoamerykański, oraz wyraża solidarność ze wszystkimi ofiarami i ich rodzinami, a także ze wszystkimi osobami dotkniętymi kryzysem zdrowotnym, gospodarczym i społecznym;
 - wyraża głęboką wdzięczność pracownikom medycznym za ich służbę w regionie w warunkach wysokiej presji i ryzyka związanego z zagrożeniem koronawirusem;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

3. wzywa rządy obu regionów, instytucje UE i organy integracyjne Ameryki Łacińskiej do zacieśnienia dwustronnej współpracy regionalnej oraz do poprawy gotowości i zdolności reagowania, zadbania o lepszą ochronę dochodów, a także lepszy dostęp do podstawowej opieki zdrowotnej i skuteczniejsze zarządzanie powszechnymi programami szczepień;
4. wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z władzami krajów Ameryki Łacińskiej znajdujących się w potrzebie oraz do uruchomienia unijnego mechanizmu ochrony ludności i innych funduszy solidarnościowych zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027 w celu opanowania pandemii; wzywa ponadto Komisję do wykorzystania programu „Horyzont Europa” oraz innych programów i funduszy UE w celu wspierania współpracy naukowej między krajami Ameryki Łacińskiej a UE, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia i innowacji; z zadowoleniem przyjmuje nowe inicjatywy w zakresie regionalnej współpracy w dziedzinie zdrowia, takie jak utworzenie ponadnarodowego instytutu ds. chorób zakaźnych;
5. wzywa wszystkie kraje i rządy do zapewnienia bez zbędnej zwłoki swobodnego dostępu do szczepionek dla całej populacji, zabezpieczenia wystarczających zapasów szczepionek, promowania sprawiedliwego dostępu do nich oraz jak najszybszego prowadzenia kampanii szczepień, które są obecnie w toku; proponuje w tym celu wzmocnienie regionalnych lub subregionalnych mechanizmów koordynacji w celu usprawnienia zaopatrzenia w szczepionki i ich skutecznej dystrybucji oraz zintensyfikowania badań na rzecz wsparcia ich opracowywania i produkcji;
6. wzywa społeczność międzynarodową, by zwiększyła wysiłki na rzecz wzmocnienia zdolności dystrybucyjnych inicjatywy COVAX oraz by wsparła pełne finansowanie zobowiązania do zakupu z wyprzedzeniem COVAX;
7. uznaje wiodącą rolę, jaką UE i jej państwa członkowskie odgrywają w wysiłkach na rzecz zapewnienia sprawiedliwego i równego dostępu do bezpiecznych i skutecznych szczepionek w krajach o niskich i średnich dochodach za pośrednictwem mechanizmu COVAX, co obejmuje niedawne ogłoszenie dodatkowego wkładu finansowego w wysokości 500 mln EUR, dzięki czemu wkład UE w inicjatywę COVAX wynosi łącznie 1 mld EUR w postaci bezpośrednich dotacji i gwarancji; zauważa, że ponieważ Komisja, Europejski Bank Inwestycyjny i państwa członkowskie UE zadeklarowały ponad 2,2 mld EUR na rzecz instrumentu COVAX, UE jest jednym z głównych ofiarodawców pomocy finansowej z COVAX;
8. wzywa kraje Ameryki Łacińskiej do udostępnienia szczepionek wszystkim osobom, bez względu na ich status migracyjny, do podjęcia pilnych działań w celu szerszej dystrybucji szczepionek wśród nielegalnych migrantów i uchodźców oraz osób pracujących w sektorze nieformalnym i mieszkających w nieformalnych osiedlach, a także do umożliwienia osobom nieposiadającym krajowego dokumentu tożsamości zarejestrowania się w celu zaszczepienia się bez opóźnień administracyjnych; w związku z tym pochwała takie działania, jak statut tymczasowej ochrony dla migrantów wenezuelskich w Kolumbii lub trwającą operację relokacji „Operação Acolhida” w Brazylii;
9. odnotowuje, że według WHO kilka krajów w regionie posiada potencjalne możliwości produkcji szczepionki COVID-19, które mogłyby zostać zwiększone, gdyby dokonano transferu technologii;
10. wzywa rządy do utrzymania najwyższego poziomu poszanowania praw człowieka przy stosowaniu środków ograniczających w odpowiedzi na szerzenie się COVID-19; domaga się zadbania o to, by środki podjęte w odpowiedzi na stan zagrożenia zdrowia były proporcjonalne, konieczne i niedyskryminujące; potępia środki represji przyjęte podczas pandemii, rażące naruszenia praw człowieka i nadużycia wobec ludności, w tym nadmierne użycie siły przez państwo i siły bezpieczeństwa;
11. wzywa wszystkie zainteresowane strony do nasilenia walki z dezinformacją, fałszywymi informacjami i pseudonauką w internecie; wzywa rządy obu regionów oraz organizacje międzynarodowe do zainicjowania rozmów z platformami internetowymi w celu znalezienia skutecznych rozwiązań problemu „infodemii”; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie PortalCheck.org, nowego internetowego centrum zasobów dla weryfikatorów informacji w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, którego celem jest przeciwdziałanie dezinformacji dotyczącej COVID-19 przy wsparciu Unii Europejskiej; zauważa jednak, że rządy powinny powstrzymać się od wykorzystywania walki z dezinformacją do tłumienia wypowiedzi politycznych i ograniczania podstawowych wolności obywatelskich;
12. wzywa Komisję i ESDZ do szczególnego zaangażowania się w transfer wiedzy, działania i planowanie w zakresie reagowania kryzysowego w oparciu o obecne wnioski ustawodawcze UE, takie jak rozporządzenie w sprawie transgranicznych zagrożeń zdrowia, aby pomóc krajom Ameryki Łacińskiej w lepszym przygotowaniu się na wypadek przyszłych pandemii;
13. wyraża ubolewanie z powodu silnego upolitycznienia pandemii COVID-19, w tym negacjonistycznej retoryki lub bagatelizowania powagi sytuacji przez szefów państw i rządów, oraz wzywa przywódców politycznych do odpowiedzialnego działania w celu zapobieżenia dalszej eskalacji; postrzega kampanie dezinformacyjne związane z pandemią jako niepokojące i wzywa władze do zidentyfikowania i prawnego ścigania podmiotów dopuszczających się takich działań;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

14. wzywa UE i jej państwa członkowskie oraz wszystkie państwa Ameryki Łacińskiej do poparcia masowej emisji specjalnych praw ciągnięcia (SDR) Międzynarodowego Funduszu Walutowego w celu zwiększenia płynności krajów tego regionu w najmniej kosztowny sposób oraz do poparcia rozszerzenia zakresu inicjatywy G-20 na rzecz zawieszenia obsługi długu (DSSI) na kraje o średnim dochodzie;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz władzom i parlamentom krajów Ameryki Łacińskiej.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0156

Boliwia i aresztowanie byłej prezydent Jeanine Áñez i innych urzędników państwowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Boliwii i aresztowania byłej prezydent Jeanine Áñez i innych urzędników państwowych (2021/2646(RSP))

(2021/C 506/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie Boliwii (⁽¹⁾),
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wydane w imieniu Unii Europejskiej 23 października 2020 r. w sprawie wyborów powszechnych w Boliwii oraz oświadczenie jego rzecznika z 14 marca 2021 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Boliwii,
 - uwzględniając komunikat prasowy Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka (IACHR) z 16 marca 2021 r. w sprawie przestrzegania międzyamerykańskich norm sprawiedliwości proceduralnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w Boliwii,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie Boliwii z 13 marca 2021 r.,
 - uwzględniając oświadczenia Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z 15 i 17 marca 2021 r. w sprawie sytuacji w Boliwii,
 - uwzględniając konstytucję Boliwii,
 - uwzględniając Amerykańską Konwencję Praw Człowieka (pakt z San José),
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od czasu wyborów prezydenckich z 20 października 2019 r. sytuacja polityczna i społeczna w Boliwii jest stale bardzo niepokojąca; mając na uwadze, że w czasie protestów, które wybuchły w październiku 2019 r., zginęło co najmniej 35 osób, 833 osoby zostały ranne, a wiele innych zatrzymano z naruszeniem zasad sprawiedliwości proceduralnej – według doniesień dochodziło do powszechnego łamania praw człowieka i innych naruszeń; mając na uwadze, że prezydent Evo Morales zrezygnował z urzędu prezydenta i opuścił kraj; mając na uwadze, że dymisje kilku polityków spowodowały próżnię we władzach, a druga wiceprzewodnicząca Senatu Jeanine Áñez objęła tymczasowo urząd prezydenta zgodnie z konstytucją; mając na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny Boliwii zatwierdził tymczasową prezydenturę Jeanine Áñez;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z konstytucją Jeanine Áñez i władze tymczasowe poczyniły kroki niezbędne do zorganizowania demokratycznych, pluralistycznych, przejrzystych i uczciwych wyborów, które odbyły się w październiku 2020 r. pomimo wyzwań związanych z pandemią COVID-19; mając na uwadze, że wybory prezydenckie wygrał Luis Arce z partii MAS, a jego wybór na prezydenta uznała zarówno Jeanine Áñez, jak i społeczność międzynarodowa, w tym Unia Europejska, co zapewniło przejrzyste i pokojowe przekazanie władzy;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach potwierdzono odwołanie lub oddalenie powództwa przeciwko kilku zwolennikom MAS, natomiast nasiliły się groźby prześladowania sądowego wobec polityków przeciwnych rządowi MAS; mając na uwadze, że 18 lutego 2021 r. parlament uchwalił nieprecyzyjny dekret nr 4461 o powszechnej amnestii i ułaskawieniu zwolenników rządu prezydenta Luisa Arcego ściganych za rządów prezydent Jeanine Áñez za przestępstwa związane z „kryzysem politycznym”, który rozpoczął się w październiku 2019 r.;

(¹) Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0077.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że 13 marca 2021 r. Jeanine Áñez i jej dwaj ministrowie, ówczesny minister energii Rodrigo Guzman i ówczesny minister sprawiedliwości Alvaro Coimbra, a także inne osoby wchodzące w skład rządu tymczasowego w latach 2019–2020 zostali zatrzymani pod zarzutem „terroryzmu, podżegania i zмовy”, a prokuratura oskarża ich o udział w zamachu w 2019 r.; mając na uwadze, że ich tymczasowe aresztowanie wydłużono do sześciu miesięcy, a byłej prezydent Jeanine Áñez grozi wyrok 24 lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że wydano nakaz aresztowania trzech innych byłych ministrów; mając na uwadze, że byłej prezydent Jeanine Áñez początkowo odmówiono pomocy medycznej w areszcie;
- E. mając na uwadze, że prokuratorzy wszczęli sprawę na podstawie skargi byłego kongresmena z partii MAS i twierdzą, że wspomniane osoby „promowały i wspierały” organizacje mające na celu naruszenie ładu konstytucyjnego Boliwii, a także „należały do nich i kierowały nimi”; mając na uwadze, że czyny zarzucane przez prokuraturę Jeanine Áñez dotyczą jej działań jako tymczasowej prezydent kraju, a nie osoby cywilnej czy piastującej inny urząd publiczny; mając na uwadze, że art. 159 ust. 11, art. 160 ust. 6, art. 161 ust. 7 i art. 184 ust. 4 konstytucji z 2009 r. oraz ustawa z 8 października 2010 r. przewidują specjalną procedurę, kiedy postępowanie sądowe dotyczy prezydenta, wiceprezydenta i wysokich rangą urzędników sądowych; mając na uwadze, że postępowanie sądowe przeciwko prezydent Jeanine Áñez, na wniosek prokuratury, jest niezgodne z konstytucją Boliwii; mając na uwadze, że dowody w aktach sprawy wydają się niejasne;
- F. mając na uwadze, że osoby oskarżone o te przestępstwa twierdzą, że są prześladowane; mając na uwadze, że osoby, które zostały już zatrzymane, utrzymują, że nie zostały należycie powiadomione o zarzutach, chociaż prokurator generalny podkreślił, że nakazy aresztowania wydano zgodnie z prawem i bez naruszenia praw osób zatrzymanych; mając na uwadze, że Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich postanowiło monitorować działania policji i prokuratury, aby zapewnić sprawiedliwość proceduralną i poszanowanie prawa zatrzymanych do obrony;
- G. mając na uwadze, że art. 3 Międzyamerykańskiej Karty Demokratycznej definiuje zasady rozdziału i niezależności władz publicznych jako jeden z zasadniczych elementów demokracji przedstawicielskiej; mając na uwadze, że art. 8 paktu z San José przewiduje gwarancje sądowe i sprawiedliwość proceduralną; mając na uwadze, że kilka organizacji międzynarodowych wyraziło zaniepokojenie nadużywaniem mechanizmów sądowych w Boliwii oraz wykorzystywaniem ich przez partię rządzącą jako narzędzia represji; mając na uwadze, że nowo wybrany prezydent Luis Arce obiecał, że za jego rządów nie będzie nacisków politycznych na prokuratorów i sędziów;
- H. mając na uwadze, że ciągłe doniesienia o braku niezależności, powszechnym upolitycznieniu i korupcji boliwijskiego wymiaru sprawiedliwości mają wpływ na jego wiarygodność;
- I. mając na uwadze, że w IACHR podkreślono, iż niektóre boliwijskie ustawy o zwalczaniu terroryzmu naruszają zasadę legalności, ponieważ zawierają między innymi wyczerpującą definicję terroryzmu, która jest nieuchronnie zbyt szeroka lub niejasna; mając na uwadze, że przy definiowaniu przestępstw państwa powinny przestrzegać zasady legalności; mając na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny nadal nie odniósł się do skarg o uznanie artykułu 123 kodeksu karnego dotyczącego podżegania i art. 133 dotyczącego terroryzmu za niezgodne z konstytucją jako naruszające rzekomo Amerykańską Konwencję Praw Człowieka i konstytucję Boliwii;
- J. mając na uwadze, że UE jest od dawna partnerem Boliwii i nadal powinna wspierać demokratyczne instytucje oraz umacniać praworządność, prawa człowieka i rozwój gospodarczy i społeczny tego kraju; mając na uwadze, że UE odegrała ważną rolę jako mediator w procesie pokojowym w 2019 i 2020 r. oraz przy organizacji wyborów;
1. potępia arbitralne i nielegalne przetrzymywanie byłej tymczasowej prezydent Jeanine Áñez, jej dwóch ministrów i innych więźniów politycznych; wzywa władze Boliwii do ich natychmiastowego uwolnienia i wycofania umotywowanych politycznie zarzutów; apeluje o stworzenie przejrzystego i bezstronnego wymiaru sprawiedliwości odpornego na naciski polityczne i wzywa władze do udzielania zatrzymanym wszelkiej niezbędnej pomocy medycznej;
 2. podkreśla, że była prezydent Jeanine Áñez w pełni wywiązała się z konstytucyjnego obowiązku jako druga wiceprzewodnicząca Senatu, kiedy wypełniła lukę na stanowisku prezydenta, spowodowaną rezygnacją prezydenta Evo Moralesa w następstwie gwałtownych zamieszek wywołanych próbą oszustwa wyborczego; podkreśla, że Trybunał Konstytucyjny Boliwii zatwierdził przekazanie władzy Jeanine Áñez; zauważa, że wybory z 18 października 2020 r. odbyły się bez incydentów i przy zapewnieniu pełnych gwarancji demokratycznych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

3. wyraża zaniepokojenie brakiem niezależności i bezstronności boliwijskiego wymiaru sprawiedliwości oraz powszechności problemów strukturalnych; zauważa, że ten brak niezależności wpływa na dostęp do wymiaru sprawiedliwości i, bardziej ogólnie, zmniejsza zaufanie obywateli do krajowego wymiaru sprawiedliwości; potępia naciski polityczne na sądownictwo w celu prześladowania przeciwników politycznych i podkreśla, że trzeba zagwarantować sprawiedliwość proceduralną i odporność wymiaru sprawiedliwości na wszelkie naciski polityczne; podkreśla, że ofiary zasługują na prawdziwą i bezstronną sprawiedliwość, a wszystkich sprawców należy pociągnąć do odpowiedzialności, bez amnestii i ułaskawienia ze względu na poglądy polityczne; apeluje o pełne poszanowanie niezależności organów władzy oraz o pełną przejrzystość wszystkich postępowań sądowych;
4. podkreśla, że wszystkie postępowania sądowe muszą być prowadzone z pełnym poszanowaniem zasady sprawiedliwości proceduralnej zapisanej w prawie międzynarodowym; podkreśla, że powinny one zapewniać gwarancje sądowe, ochronę sądową i dostęp do niezależnego i bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, wolnego od ingerencji ze strony innych instytucji państwowych;
5. wzywa Boliwię do bezzwłocznego wprowadzenia strukturalnych zmian i reform wymiaru sprawiedliwości, w szczególności jego składu, w celu zagwarantowania uczciwych i rzetelnych procesów, bezstronności i sprawiedliwości proceduralnej; wzywa rząd Boliwii do zajęcia się powszechnym problemem korupcji; wzywa rząd Boliwii, aby wprowadził zmiany w artykułach kodeksu karnego dotyczących podżegania i terroryzmu, które zawierają zbyt szerokie definicje terroryzmu, a tym samym mogą prowadzić do naruszenia zasad legalności i proporcjonalności;
6. wzywa prokuraturę Boliwii do wznowienia dochodzenia w sprawie domniemanego, niezgodnego z prawem przekazania przez rząd Evo Moralesa firmie konsultingowej Neurona środków publicznych w wysokości 1,6 mln USD;
7. przypomina, że instytucje boliwijskie potrzebują wzmocnionych i skutecznych kanałów dialogu w celu promowania wartości demokratycznych, praworządności i poszanowania praw człowieka; wzywa władze Boliwii do przeprowadzenia procesu pojednania w celu złagodzenia napięć i wrogości, utajonych w społeczeństwie boliwijskim;
8. wyraża zaniepokojenie tragiczną sytuacją społeczną i polityczną w Boliwii, która pogarsza się od 2019 r., i głęboko ubolewa nad tragedią, która dotknęła wszystkie ofiary niepokoju społecznych w Boliwii niezależnie od przekonań; podkreśla żywotną potrzebę utrzymania wieloetnicznego i wielojęzycznego charakteru państwa w oparciu o przepisy prawa; wzywa Boliwię do wprowadzenia zmian i reform strukturalnych, w tym mianowania niezależnego i bezstronnego rzecznika praw obywatelskich, aby zająć się podstawowymi przyczynami kryzysów, które wybuchły w tym kraju;
9. uważa, że UE i Boliwia powinny kontynuować i wzmacniać swoje zaangażowanie i dialog w kontekście negocjacji w sprawie GSP Plus, ponieważ Boliwia jest jedynym krajem Wspólnoty Andyjskiej, który nie zawarł umowy z UE; uważa, że UE powinna nadal wspierać Boliwię i być gotowa do dalszego zaangażowania, pod warunkiem że podejmie ona konkretne działania w celu poprawy sytuacji oraz przestrzegania zasad demokracji, praworządności i praw człowieka;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/ wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i Trybunałowi Konstytucyjnemu Boliwii, Organizacji Państw Amerykańskich, Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej i Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ i Urzędowi Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0157

Prawo zakazujące bluźnierstwa w Pakistanie, w szczególności sprawa Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie przepisów o bluźnierstwie w Pakistanie, w szczególności sprawy Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela (2021/2647(RSP))**

(2021/C 506/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu, w szczególności rezolucję z 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie ⁽¹⁾, z 10 października 2013 r. w sprawie niedawnych przypadków stosowania przemocy wobec chrześcijan i prześladowania ich, zwłaszcza w Maluli (Syria) i Peszawarze (Pakistan) oraz w sprawie pastora Saeeda Abediniego (Iran) ⁽²⁾ oraz rezolucji z 17 kwietnia 2014 r. w sprawie niedawnych przypadków prześladowań w Pakistanie ⁽³⁾, z 27 listopada 2014 r. w sprawie Pakistanu: przepisy dotyczące bluźnierstwa ⁽⁴⁾, i z 15 czerwca 2017 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności sytuacji obrońców praw człowieka i stosowania kary śmierci ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., w szczególności jego art. 6, 18 i 19,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
 - uwzględniając uwagi rzecznika Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Ruperta Colville'a, w szczególności komunikat prasowy z 8 września 2020 r.,
 - uwzględniając oświadczenia Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie Pakistanu,
 - uwzględniając strategiczny plan zaangażowania UE–Pakistan z 2019 r., w którym uzgodniono podstawy wzajemnej współpracy w zakresie takich priorytetów jak demokracja, praworządność, dobre rządy i prawa człowieka,
 - uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie eliminacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji opartych na religii lub przekonaniach,
 - uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 10 lutego 2020 r. w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych obejmującego lata 2018–2019 (JOIN(2020)0003), w szczególności ocenę Pakistanu w kontekście szczególnego rozwiązania motywacyjnego UE dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów (GSP Plus) (SWD(2020)0022),
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań z 2013 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci z 2013 r.,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 1986 r. w Pakistanie obowiązują kontrowersyjne przepisy dotyczące bluźnierstwa, które aktualnie karzą bluźnierstwo wobec proroka Mahometa karą śmierci lub dożywotniego więzienia;
- B. mając na uwadze, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa, mimo że nigdy nie doprowadziły do oficjalnych egzekucji, podlegają do nękania osób oskarżonych, przemocy wobec nich, a nawet zabójstw; mając na uwadze, że osoby oskarżone o bluźnierstwo żyją w poczuciu zagrożenia życia niezależnie od wyniku postępowania sądowego; mając na uwadze, że powszechnie wiadomo, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa są często nadużywane, a fałszywe oskarżenia służą osobistym interesom oskarżycieli;

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 147.⁽²⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 82.⁽³⁾ Dz.U. C 443 z 22.12.2017, s. 75.⁽⁴⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 40.⁽⁵⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 109.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że pakistańskie prawo zakazujące bluźnierstwa sprawia, że dla mniejszości wyznaniowych niebezpieczne jest swobodne wyrażanie poglądów lub otwarte angażowanie się w działalność religijną; mając na uwadze, że zamiast chronić wspólnoty religijne, przepisy te budzą strach w pakistańskim społeczeństwie; mając na uwadze, że wszelkie próby zreformowania przepisów lub zmiany ich stosowania udaremniono groźbami i zabójstwami; mając na uwadze, że próby poruszenia problemu w mediach – w internecie i nie tylko – często spotykają się z groźbami i prześladowaniem, nawet ze strony przedstawicieli rządu;
- D. mając na uwadze, że kilkadziesiąt osób przebywa obecnie w więzieniu pod zarzutem bluźnierstwa – w tym muzułmanie, hinduiści, chrześcijanie i in.; mając na uwadze, że kilkoro oskarżonych zginęło zaatakowanych przez rozjuszony tłum; mając na uwadze, że na pakistański system sądowy wywierana jest ogromna presja; mając na uwadze, że postępowanie sądowe często trwa wiele lat i wywiera druzgocący wpływ na niewinnych obywateli Pakistanu, ich rodziny i społeczności;
- E. mając na uwadze alarmujący wzrost liczby oskarżeń o bluźnierstwo w Pakistanie, w internecie i poza nim, w ciągu ostatniego roku; mając na uwadze, że wiele oskarżeń wymierzonych jest w obrońców praw człowieka, dziennikarzy, artystów i osoby najbardziej marginalizowane; mając na uwadze, że pakistańskie przepisy dotyczące bluźnierstwa są coraz częściej wykorzystywane w osobistych lub politycznych porachunkach, co stanowi naruszenie prawa do wolności religii i przekonań oraz prawa do opinii i wolności wypowiedzi;
- F. mając na uwadze, że procedury sądowe w sprawach dotyczących bluźnierstwa w Pakistanie są bardzo niezadowolające; mając na uwadze, że nie potrzeba wielu dowodów, aby kogoś skazać, a organy sądowe często bezkrytycznie akceptują zarzuty; mając na uwadze, że oskarżeni są często uznawani za winnych i muszą udowodnić swoją niewinność, choć powinno być odwrotnie;
- G. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia i wyznania dotyczy wyznawców religii, ale także ateistów, agnostyków i osób niewierzących;
- H. mając na uwadze, że Pakistan jest stroną odpowiednich umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karanía, które zawierają liczne postanowienia dotyczące prawa do życia, prawa do rzetelnego procesu sądowego, równości wobec prawa i niedyskryminacji;
- I. mając na uwadze, że w kilku przypadkach celowo odraczano proces osoby oskarżonej o bluźnierstwo, co było prawdopodobnie taktyką sędziów wynikającą z niechęci do wydania wyroku uniewinniającego; mając na uwadze, że osobom zatrudnionym w pakistańskim systemie sądownictwa karnego, w tym prawnikom, policjantom, prokuratorom i sędziom, często uniemożliwia się skuteczne, bezstronne i wolne od strachu wykonywanie pracy; mając na uwadze, że świadkowie i rodziny ofiar muszą się ukrywać ze strachu przed odwetem;
- J. mając na uwadze, że w 2020 r. sytuacja w Pakistanie stale się pogarszała, ponieważ rząd metodycznie egzekwował przepisy dotyczące bluźnierstwa i zanieczyliwał ochronę mniejszości religijnych przed nadużyciami ze strony podmiotów niepaństwowych, przy czym gwałtownie wzrosła liczba celowych zabójstw, oskarżeń o bluźnierstwo, przymusowych nawróceń i przypadków stosowania mowy nienawiści wobec mniejszości religijnych, w tym ałmadytów, szyitów, hinduistów, chrześcijan i sikhów; mając na uwadze, że w 2020 r. uprowadzenie, przymusowe nawrócenie na islam, gwałty i przymusowe małżeństwa nadal stanowiły bezpośrednie zagrożenie dla kobiet i dzieci należących do mniejszości religijnych, zwłaszcza tych wywodzących się ze wspólnoty hinduistycznej i chrześcijańskiej;
- K. mając na uwadze, że 2 marca 2021 r. minęło dziesięć lat od zabójstwa byłego pakistańskiego ministra ds. mniejszości Szabaza Bhattiego, które poprzedziły groźby pod jego adresem z powodu publicznych wypowiedzi przeciwko przepisom dotyczącym bluźnierstwa;
- L. mając na uwadze, że pakistańskie małżeństwo Shagufta Kausar i Shafqat Emmanuel zostało skazane w 2014 r. na śmierć pod zarzutem bluźnierstwa; mając na uwadze, że zarzuty te opierały się na rzekomych wiadomościach tekstowych obrażających proroka Mahometa wysłanych z numeru zarejestrowanego na Shaguftę Kausar do osoby, która oskarżyła parę o bluźnierstwo;
- M. mając na uwadze, że dowody, na podstawie których wydano wyrok, budzą poważne wątpliwości; mając na uwadze, że małżonkowie są analfabetami, więc nie mogli wysłać wiadomości tekstowych; mając na uwadze, że telefon, z którego rzekomo wysłano wiadomości, nie został odzyskany do celów dochodzenia; mając na uwadze, że małżonkowie znajdowali się jakoby w konflikcie z oskarżycielem niedługo przed wniesieniem zarzutów; mając na uwadze, że istnieje podejrzenie, że byli torturowani;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- N. mając na uwadze, że przebywają oni w więzieniu w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie przez sąd ich apelacji od wyroku śmierci; mając na uwadze, że apelacja miała zostać rozpatrzona w kwietniu 2020 r., sześć lat po wyroku skazującym, jednak wielokrotnie ją odraczano, ostatnio 15 lutego 2021 r.;
- O. mając na uwadze, że od chwili skazania para jest odseparowana od swych czworga dzieci;
- P. mając na uwadze, że Shafqat Emmanuel doznał uszkodzenia rdzenia kręgowego w wypadku w 2004 r., a w więzieniu jest pozbawiony odpowiedniej opieki medycznej; mając na uwadze, że Shagufta Kausar jest odizolowana w więzieniu dla kobiet i cierpi na depresję w wyniku swojej sytuacji;
- Q. mając na uwadze, że Wysoki Sąd w Lahaur kilkakrotnie odraczał sprawę oraz że Saiful Malook, adwokat Shagufty Kausar i Shafqata Emanuela, usilnie stara się, aby ich apelacja w końcu trafiła przed sąd i aby wreszcie zapewniono im prawo do rzetelnego i sprawiedliwego procesu;
- R. mając na uwadze, że według Centrum Sprawiedliwości Społecznej w okresie od 1987 r. do lutego 2021 r. co najmniej 1 855 osobom w Pakistanie postawiono zarzuty na mocy przepisów o bluźnierstwie, przy czym najwięcej takich oskarżeń odnotowano w 2020 r.;
- S. mając na uwadze, że w kwietniu 2017 r. muzułmański student Mashal Khan został zabity przez rozwścieczony tłum po tym, jak zarzucono mu zamieszczanie w internecie bluźnierczych treści, na co nie znaleziono dowodów; mając na uwadze, że Junaid Hafeez, wykładowca Uniwersytetu im. Bahauddina Zakarii w Multan, został aresztowany w marcu 2013 r. pod zarzutem bluźnierstwa, był przetrzymywany w odosobnieniu przez pięć lat trwania procesu, a w grudniu 2019 r. pakistański sąd uznał go za winnego bluźnierstwa i skazał na karę śmierci; mając na uwadze, że eksperci ONZ ds. praw człowieka potępił ten wyrok jako „parodię wymiaru sprawiedliwości”, sprzeczną z prawem międzynarodowym;
- T. mając na uwadze, że rośnie liczba ataków – w internecie i poza nim – wymierzonych w dziennikarzy i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a szczególnie kobiety i najbardziej marginalizowane grupy społeczne, w tym osoby należące do mniejszości religijnych, osoby uboższe i osoby z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że takie ataki często polegają na fałszywych oskarżeniach o bluźnierstwo, które mogą prowadzić do agresji fizycznej, zabójstw, arbitralnych aresztowań i zatrzymań;
- U. mając na uwadze, że Pakistan od 2014 r. korzysta z preferencji handlowych w ramach GSP Plus; mając na uwadze, że kraj ten czerpie znaczne korzyści gospodarcze z tej jednostronnej umowy handlowej; mając na uwadze, że status GSP Plus wiąże się z obowiązkiem ratyfikowania i wdrożenia 27 konwencji międzynarodowych, w tym zobowiązań do zagwarantowania praw człowieka i wolności wyznania;
- V. mając na uwadze, że w ostatniej ocenie Pakistanu w ramach GSP Plus z 10 lutego 2020 r. Komisja zgłosiła różnorodne poważne zastrzeżenia związane z sytuacją praw człowieka w tym kraju, w szczególności z brakiem postępów w ograniczaniu zakresu kary śmierci i jej wykonywania;
- W. mając na uwadze, że ustawa o bluźnierstwie jest ciągle stosowana w Pakistanie, na tle ogólnego coraz ostrzejszego ograniczania wolności wyznania i wolności wyrażania opinii związanych z wyznaniem i przekonaniem; mając na uwadze, że w marcu 2019 r. specjalny sprawozdawca ONZ ds. wolności religii lub przekonań przytoczył sprawę Asii Bibi jako przykład na to, że przepisy przeciwko bluźnierstwu i apostazji ponownie zyskały na znaczeniu oraz że przepisy o porządku publicznym są wykorzystywane do ograniczania wypowiedzi uznawanych za obraźliwe dla wspólnot religijnych;
- X. mając na uwadze, że powtarzające się podstępne ataki radykalnych grup pakistańskich na władze francuskie, a ostatnio także oświadczenia rządu Pakistanu dotyczące tego, co należy uznawać za bluźnierstwo, nasiliły się po reakcji władz francuskich na zamach terrorystyczny na francuskiego nauczyciela broniącego wolności słowa, w wyniku czego 15 kwietnia 2021 r. władze Francji zaleciły, aby jej obywatele tymczasowo opuścili Pakistan; mając na uwadze, że 20 kwietnia 2021 r. przedstawiciel partii rządzącej przedłożył pakistańskiemu Zgromadzeniu Narodowemu uchwałę wzywającą do debaty nad wydaleniem ambasadora Francji;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

1. wyraża zaniepokojenie stanem zdrowia i samopoczuciem Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela oraz apeluje do władz Pakistanu o natychmiastowe zapewnienie im opieki medycznej; wzywa władze Pakistanu do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Shafqata Emmanuela i Shagufty Kausar oraz do uchylenia wydanego na nich wyroku śmierci;
2. z ubolewaniem odnotowuje, że apelacja Shagufty Kausar i Shafqata Emmanuela jest ciągle odraczana; wzywa Wysoki Sąd w Lahaur, aby jak najszybciej rozstrzygnął tę sprawę oraz aby racjonalnie uzasadnił jakiegokolwiek kolejne odroczenia;
3. odnotowuje, że Shafqat Emmanuel przebywa w szpitalu więziennym ze względu na poważne problemy zdrowotne i był dwukrotnie leczony poza więzieniem w Fajsalabadzie; z ubolewaniem odnotowuje, że Shagufta Kausar i Shafqat Emmanuel od siedmiu lat są odizolowani od siebie nawzajem i od swoich rodzin; w związku z tym wzywa rząd Pakistanu do zapewnienia godnych i humanitarnych warunków w więzieniach;
4. z zaniepokojeniem zauważa, że w Pakistanie nadal nadużywa się przepisów o bluźnierstwie, co pogłębia istniejące podziały religijne, a tym samym podsyca atmosferę nietolerancji religijnej, przemocy i dyskryminacji; zaznacza, że obowiązujące w Pakistanie przepisy o bluźnierstwie stoją w sprzeczności z prawem międzynarodowym praw człowieka i są coraz częściej wykorzystywane do zwalczania w tym kraju grup mniejszościowych o słabszej pozycji, w tym szyitów, ahmadytów, hinduistów i chrześcijan; domaga się zatem, aby rząd pakistański dokonał przeglądu tych przepisów i ich stosowania, a ostatecznie je uchylił; wzywa do zapewnienia ochrony sędziom, obrońcom i świadkom obrony we wszystkich sprawach dotyczących bluźnierstwa;
5. wzywa Pakistan do uchylenia sekcji 295-B i C krajowego kodeksu karnego oraz do poszanowania i przestrzegania prawa do wolności myśli, sumienia, religii i wypowiedzi w całym kraju przez skuteczne zakazanie stosowania przepisów dotyczących bluźnierstwa; ponadto wzywa rząd Pakistanu do zmiany ustawy antyterrorystycznej z 1997 r. w celu dopilnowania, by sprawy dotyczące bluźnierstwa nie były rozpatrywane przez sądy zajmujące się sprawami dotyczącymi terroryzmu, oraz do wprowadzenia możliwości zwolnienia za kaucją w sprawach dotyczących zarzutów bluźnierstwa;
6. podkreśla, że wolność religii lub przekonań, wolność słowa i wypowiedzi oraz prawa mniejszości to prawa człowieka zapisane w konstytucji Pakistanu;
7. wzywa rząd Pakistanu, aby jednoznacznie potępił podżeganie do przemocy i dyskryminacji wobec mniejszości religijnych w tym kraju; apeluje do rządu Pakistanu, aby wprowadził skuteczne zabezpieczenia proceduralne i instytucjonalne na szczeblu dochodzeniowym, prokuratorskim i sądowym, tak aby zapobiec nadużywaniu przepisów dotyczących bluźnierstwa do czasu ich zniesienia; ubolewa nad ciągłą dyskryminacją i przemocą wobec mniejszości religijnych w Pakistanie, w tym chrześcijan, ahmadytów, szyitów i hinduistów; przypomina o ataku tłumu na wspólnotę ahmadytów w Gudźranwali w 2014 r., w którym zginęło troje członków wspólnoty, w tym dwoje dzieci, i do którego doszło w związku z zarzutami bluźnierstwa postawionymi członkowi wspólnoty Aqibowi Saleemowi, niewinnionemu przez sąd; zauważa, że wprowadzono wymóg, zgodnie z którym żaden funkcjonariusz policji poniżej stopnia komendanta nie może prowadzić dochodzenia przed zarejestrowaniem sprawy;
8. wyraża zaniepokojenie, że w Pakistanie często dochodzi do nadużywania przepisów dotyczących bluźnierstwa w celu składania fałszywych oskarżeń, co wynika z różnych pobudek, w tym rozstrzygania sporów osobistych lub prób czerpania korzyści finansowych; wzywa zatem rząd Pakistanu do należytego uwzględnienia takich sytuacji i w związku z tym do uchylenia przepisów dotyczących bluźnierstwa; zdecydowanie odrzuca rzekomą wypowiedź pakistańskiego ministra stanu ds. parlamentarnych Alego Khana, który wezwał do ścięcia osób dopuszczających się bluźnierstwa;
9. zachęca UE i jej personel dyplomatyczny do dołożenia wszelkich starań, aby zapewnić ochronę i wsparcie Shagufcie Kausar i Shafqatowi Emmanuelowi, w tym przez udział w procesach, wnioski o wizyty w więzieniu oraz stałe i zdecydowane kontakty z władzami zaangażowanymi w tę sprawę;
10. wzywa państwa członkowskie, aby ułatwiły wydawanie wiz nadzwyczajnych oraz zaoferowały ochronę międzynarodową Shagufcie Kausar, Shafqatowi Emmanuelowi, ich adwokatowi Saifulowi Malookowi i innym osobom oskarżonym o pokojowe korzystanie z przysługujących im praw, w tym obrońcom praw człowieka, gdyby musieli opuścić Pakistan;
11. wyraża głębokie zaniepokojenie nasilającymi się atakami – w internecie i poza nim – na dziennikarzy, pracowników naukowych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza na kobiety i mniejszości; wzywa rząd Pakistanu do podjęcia natychmiastowych kroków w celu zagwarantowania bezpieczeństwa dziennikarzom, obrońcom praw człowieka i organizacjom wyznaniowym oraz do przeprowadzenia szybkich i skutecznych dochodzeń służących utrzymaniu praworządności i postawieniu sprawców przed sądem;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

12. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby natychmiast dokonały przeglądu kwalifikowalności Pakistanu do uzyskania statusu GSP Plus w świetle bieżących wydarzeń oraz sprawdziły, czy istnieją wystarczające powody do wszczęcia procedury tymczasowego wycofania tego statusu i wynikających z niego korzyści, a także jak najszybciej przedstawiły Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie w tej sprawie;
 13. wzywa ESDZ i Komisję do wykorzystania wszelkich dostępnych narzędzi, w tym zawartych w wytycznych UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, w celu udzielenia pomocy wspólnotom religijnym i wywarcia presji na rząd Pakistanu, aby ten zintensyfikował starania na rzecz ochrony mniejszości religijnych;
 14. zwraca się do ESDZ i państw członkowskich, aby w dalszym ciągu wspierały Pakistan w reformie sądownictwa i budowaniu zdolności w celu zapewnienia, by sądy niższej instancji były przygotowane do szybkiego prowadzenia procesów dotyczących osób zatrzymanych oraz do odrzucania spraw dotyczących bluźnierstwa, na poparcie których nie ma wystarczająco wiarygodnych dowodów;
 15. z zadowoleniem przyjmuje dialog międzyreligijny w Pakistanie oraz wzywa ESDZ i delegaturę UE do dalszego udzielania wsparcia pakistańskiej Narodowej Radzie Pokoju na rzecz Harmonii Międzywyznaniowej w organizowaniu takich regularnych inicjatyw z przywódcami religijnymi, w tym wywodzącymi się z mniejszości religijnych, wspieranymi przez organizacje wyznaniowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, specjalistów do spraw praw człowieka i prawników oraz pracowników naukowych; ponadto wzywa delegaturę UE i przedstawicielstwa państw członkowskich do dalszego wspierania organizacji pozarządowych w Pakistanie zaangażowanych w monitorowanie praw człowieka oraz w udzielanie wsparcia ofiarom przemocy uwarunkowanej wyznaniem i płcią;
 16. apeluje do Pakistanu, aby zacieśnił współpracę z międzynarodowymi organami zajmującymi się prawami człowieka, w tym z Komitetem Praw Człowieka ONZ, w celu wdrożenia wszystkich odnośnych zaleceń oraz poprawy monitorowania i sprawozdawczości w zakresie postępów w osiągnięciu międzynarodowych poziomów odniesienia;
 17. uważa brutalne demonstracje i ataki na Francję za niedopuszczalne; jest głęboko zaniepokojony antyfrancuskimi nastrojami w Pakistanie, które skłoniły francuskich obywateli i francuskie przedsiębiorstwa do tymczasowego opuszczenia kraju;
 18. z zadowoleniem przyjmuje niedawny wyrok Sądu Najwyższego Pakistanu o zakazie egzekucji więźniów cierpiących na zaburzenia psychiczne; przypomina, że Unia Europejska zdecydowanie sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci we wszystkich przypadkach i bez wyjątków; wzywa do powszechnego zniesienia kary śmierci; wzywa władze Pakistanu do złagodzenia wyroków wszystkich osób skazanych na karę śmierci, tak aby zapewnić poszanowanie ich prawa do rzetelnego procesu sądowego, uznanego na szczeblu międzynarodowym i gwarantowanego w konstytucji;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.
-

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0159

Rosja, sprawa Aleksieja Nawalnego, gromadzenie oddziałów wojska na granicy z Ukrainą i rosyjski zamach w Republice Czeskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Rosji – sprawa Aleksieja Nawalnego, koncentracja oddziałów wojska na granicy z Ukrainą i rosyjski zamach w Republice Czeskiej (2021/2642(RSP))

(2021/C 506/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Rosji i Ukrainy,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Powszechną deklarację praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając pakiet środków służących wdrożeniu porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z 17 lutego 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych grupy G7 z 18 marca 2021 r. w sprawie Ukrainy oraz ich oświadczenie wydane wspólnie z wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 12 kwietnia 2021 r. na ten sam temat;
- uwzględniając spotkanie z udziałem prezydenta Francji, prezydenta Ukrainy i kanclerz Niemiec 16 kwietnia 2021 r. w sprawie koncentracji oddziałów wojska przez Rosję,
- uwzględniając oświadczenia z 18 kwietnia 2021 r. w sprawie pogarszającego się stanu zdrowia Aleksieja Nawalnego wydane w imieniu Unii Europejskiej przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 68/262 z 27 marca 2014 r. zatytułowaną „Integralność terytorialna Ukrainy”, rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ 71/205 z 19 grudnia 2016 r., 72/190 z 19 grudnia 2017 r., 73/263 z 22 grudnia 2018 r., 74/168 z 18 grudnia 2019 r. i 75/192 z 16 grudnia 2020 r. zatytułowane „Sytuacja w zakresie praw człowieka w Republice Autonomicznej Krymu i w Sewastopolu (Ukraina)”, a także rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ 74/17 z 9 grudnia 2019 r. i 75/29 z 7 grudnia 2020 r. zatytułowane „Problem militarystyki w Republice Autonomicznej Krymu i w Sewastopolu (Ukraina), a także na niektórych obszarach Morza Czarnego i Morza Azowskiego”,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/145/WPZiB z 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾,
- uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego tytuł II dotyczący dialogu politycznego i konwergencji w dziedzinie spraw zagranicznych i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając memorandum budapeszteńskie o gwarancjach bezpieczeństwa z 5 grudnia 1994 r. dotyczące przystąpienia Białorusi, Kazachstanu i Ukrainy do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej,
- uwzględniając propozycję Ukrainy z 29 marca 2021 r. dotyczącą przywrócenia pełnego zawieszenia broni we wschodniej Ukrainie oraz projekt wspólnego planu działania w sprawie realizacji porozumień mińskich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 19 kwietnia 2021 r. w sprawie wydalenia dyplomatów czeskich oraz oświadczenie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 21 kwietnia 2021 r. wydane w imieniu UE w duchu solidarności z Republiką Czeską w sprawie działalności przestępczej na terytorium tej ostatniej,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach Federacja Rosyjska znacznie zwiększyła obecność wojskową na wschodnich i północnych granicach z Ukrainą i na okupowanym Krymie, koncentrując łącznie ponad 100 000 żołnierzy oraz czołgi, pojazdy artyleryjskie i opancerzone oraz inny ciężki sprzęt; mając na uwadze, że ta niedawna koncentracja wojska jest największą tego rodzaju akcją rosyjskich oddziałów od 2014 r., a jej skala oraz potężne zaplecze wojskowe wskazuje na zamiary ofensywne;
- B. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska ogłosiła zawieszenie prawa nieszkodliwego przepływu okrętów wojennych i statków handlowych innych krajów przez część Morza Czarnego w kierunku Cieśniny Kerczeńskiej w okresie do 31 października 2021 r., naruszając swobodę żeglugi zagwarantowaną w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, której Rosja jest stroną; mając na uwadze, że obszar ten znajduje się na morzu terytorialnym Ukrainy wokół tymczasowo okupowanego terytorium Republiki Autonomicznej Krymu i miasta Sewastopol;
- C. mając na uwadze, że minęło sześć lat od przyjęcia porozumień mińskich i siedem lat od bezprawnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Federację Rosyjską i rozpoczęcia wojny na Ukrainie;
- D. mając na uwadze, że według ukraińskich źródeł Federacja Rosyjska liczy około 3 000 funkcjonariuszy i instruktorów wojskowych, którzy służą w siłach zbrojnych dwóch tzw. republik ludowych;
- E. mając na uwadze, że od 2014 r. trwa destabilizacja wschodniej Ukrainy przez Federację Rosyjską za pośrednictwem jej oddziałów paramilitarnych w tzw. Donieckiej Republice Ludowej i Ługańskiej Republice Ludowej; mając na uwadze, że konflikt pochłonął życie ponad 14 000 osób i doprowadził do wewnętrznego przesiedlenia blisko dwóch milionów osób;
- F. mając na uwadze, że Ukraina zażądała powołania się na pkt 16.3 rozdziału III dokumentu wiedeńskiego z 2011 r. w sprawie środków budowy zaufania i bezpieczeństwa, aby zażądać „wyjaśnienia nietypowych działań wojskowych” Federacji Rosyjskiej w pobliżu granicy ukraińskiej i na okupowanym Krymie; mając na uwadze, że dokument wiedeński, mający służyć za trwałe źródło współpracy i przejrzystości wojskowej, przyjęli w 2011 r. wszyscy członkowie (57) Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE); mając na uwadze, że Federacja Rosyjska postanowiła nie uczestniczyć w tym posiedzeniu;
- G. mając na uwadze, że państwa uczestniczące OBWE mają sobie wzajemnie przekazywać informacje dotyczące m.in. planów rozmieszczenia wojsk, informować się z wyprzedzeniem o istotnych działaniach wojskowych, takich jak ćwiczenia, oraz konsultować się i współpracować w sytuacjach nietypowych działań wojskowych lub wzrostu napięcia;
- H. mając na uwadze, że rosyjskie Ministerstwo Obrony oświadczyło w piątek 23 kwietnia 2021 r., że zmasowane zgromadzone oddziały wrócą do swoich stałych baz do 1 maja 2021 r.;
- I. mając na uwadze, że prawo do wolności myśli, słowa, zrzeszania się i pokojowego zgromadzania się zapisano w konstytucji Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że sytuacja praw człowieka i praworządności w Rosji nadal się pogarsza, a władze stale naruszają te prawa i wolności; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jest sygnatariuszem Powszechnej deklaracji praw człowieka i EKPC oraz członkiem Rady Europy;
- J. mając na uwadze, że 9 kwietnia 2021 r. władze rosyjskie na krótko zatrzymały Romana Anina, jednego z czołowych rosyjskich dziennikarzy śledczych powiązanych z organizacją Projekt Raportowania Zorganizowanej Przemocności i Korupcji (OCCRP), przesłuchały go i skonfiskowały jego telefony i dokumenty; mając na uwadze, że działania te stanowiły także zagrożenie dla innych dziennikarzy OCCRP pracujących nad kwestiami przejrzystości i korupcji, ponieważ Federalna Służba Bezpieczeństwa (FSB) ma obecnie pełny dostęp do informacji;
- K. mając na uwadze, że Aleksiej Nawalny, najbardziej znany rosyjski działacz antykorupcyjny i polityk opozycji, został zatrzymany 17 stycznia 2021 r., a 2 lutego 2021 r. skazany na trzyipółletnią karę więzienia pod zarzutem naruszenia warunków zawieszenia wyroku w czasie, gdy dochodził do zdrowia w Niemczech po tym, jak na terytorium Federacji Rosyjskiej agenci rosyjskich służb bezpieczeństwa usiłowali go otruć z użyciem zakazanego wojskowego środka

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

chemicznego; mając na uwadze, że 12 marca 2021 r. Aleksiej Nawalny został przeniesiony do kolonii karnej w Pokrowie, gdzie był wielokrotnie poddawany torturom i nieludzkiemu traktowaniu i gdzie ponad trzy tygodnie temu rozpoczął strajk głodowy;

- L. mając na uwadze, że doniesienia z ostatnich dwóch tygodni potwierdziły najgorsze obawy jego rodziny, przyjaciół, zwolenników oraz społeczności międzynarodowej o jego życie i bezpieczeństwo oraz doprowadziły do przeniesienia go do szpitala więziennego w pobliżu Moskwy, przy czym jego życie nadal jest zagrożone;
- M. mając na uwadze, że 16 lutego 2021 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka postanowił zwrócić się do rządu Rosji – zgodnie z art. 39 regulaminu Trybunału – o uwolnienie Aleksieja Nawalnego; mając na uwadze, że środek ten powinien zostać zastosowany ze skutkiem natychmiastowym; mając na uwadze, że Trybunał wziął pod uwagę charakter i stopień zagrożenia życia Aleksieja Nawalnego, wykazanego *prima facie* w celu zastosowania środka tymczasowego i rozpatrywanego w świetle ogólnych okoliczności uwięzienia Aleksieja Nawalnego;
- N. mając na uwadze, że 23 kwietnia 2021 r. Aleksiej Nawalny zapowiedział, że po zasięgnięciu opinii lekarzy niepracujących w więzieniu będzie stopniowo zawieszał strajk głodowy rozpoczęty 31 marca 2021 r.; mając na uwadze, że w opinii lekarskiej przedstawionej Aleksiejowi Nawalnemu stwierdzono, iż kontynuowanie strajku głodowego groziłoby jego życiu; mając na uwadze, że nawet gdyby A. Nawalny obecnie otrzymał niezbędną opiekę, nie ma gwarancji, że nie będzie już mu grozić nieludzkie lub zagrażające życiu traktowanie lub zamachy na jego życie;
- O. mając na uwadze, że w 2020 r. Rosję sklasyfikowano na 129. miejscu na 180 krajów w rankingu postrzegania korupcji opracowanym przez Transparency International, czyli najniżej w Europie; mając na uwadze, że kleptokratyczne powiązania między oligarchami, funkcjonariuszami służb bezpieczeństwa i urzędnikami związanymi z Kremlm zostały częściowo ujawnione przez działaczy antykorupcyjnych, takich jak nieżyjący już Siergiej Magnitski czy Fundacja Walki z Korupcją (FBK) kierowana przez Aleksieja Nawalnego, której śledztwa obejmują osoby z najwyższych szczebli władzy, w tym Władimira Putina, i dotyczą niewyjaśnionego bogactwa, które zgromadzili na przestrzeni lat; mając na uwadze, że moskiewska prokuratura wystąpiła o uznanie FBK i dwóch innych organizacji powiązanych z Nawalnym – Fundacji Ochrony Praw Obywatelskich i regionalnych sztabów Nawalnego – za organizacje ekstremistyczne, co oznaczałoby, że ich pracownicy mogą zostać aresztowani i skazani na karę od sześciu do dziesięciu lat pozbawienia wolności;
- P. mając na uwadze, że próba otrucia Aleksieja Nawalnego wpisuje się w schemat działań wobec przeciwników Putina, które dotknęły Wiktora Juszczenkę, Siergieja Skripala i Władimira Karę-Murzę i doprowadziły do śmierci czołowych opozycjonistów, dziennikarzy, działaczy i przywódców zagranicznych, w tym m.in. Borysa Niemcowa, Anny Politkowskiej, Siergieja Protazanowa i Aleksandra Litwinienki;
- Q. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nie tylko stanowi zewnętrzne zagrożenie dla bezpieczeństwa europejskiego, lecz także prowadzi wewnętrzną wojnę z własnym narodem w postaci systematycznego ucisku opozycji i aresztowań na ulicach; mając na uwadze, że tylko 21 kwietnia 2021 r. liczba aresztowań pokojowych demonstrantów przekroczyła 1 788 osób, którą to liczbę należy dodać do ogólnej liczby ponad 15 000 niewinnych obywateli Rosji zatrzymanych od stycznia 2021 r.;
- R. mając na uwadze, że w dwóch poprzednich rezolucjach w sprawie Rosji Parlament wezwał do przeglądu polityki UE wobec Rosji i jej pięciu zasad przewodnich oraz zwrócił się do Rady o natychmiastowe rozpoczęcie przygotowań i przyjęcie strategii UE dotyczącej przyszłych stosunków z demokratyczną Rosją, która to strategia obejmowałaby szeroki wachlarz zachęt i warunków zmierzających do umocnienia w Rosji wewnętrznych tendencji na rzecz wolności i demokracji;
- S. mając na uwadze, że 17 kwietnia 2021 r. Republika Czeska wydalila osiemnastu pracowników ambasady rosyjskiej, w tym członków rosyjskich agencji wywiadowczych, w związku z uzasadnionymi wnioskami Służby Ochrony Informacji Republiki Czeskiej, zgodnie z którymi rosyjscy oficerowie wywiadu pełniący czynną służbę byli zamieszani w wybuch w składzie amunicji w 2014 r., który spowodował śmierć dwóch obywateli Czech i poważne szkody materialne; mając na uwadze, że bez skrupułów narażono na niebezpieczeństwo życie i majątek tysięcy mieszkańców okolicznych miejscowości; mając na uwadze, że te nielegalne działania na terytorium Republiki Czeskiej stanowią poważne naruszenie suwerenności państwa członkowskiego UE przez obce mocarstwo; mając na uwadze, że w odpowiedzi na wydalenie przez Republikę Czeską 18 pracowników ambasady rosyjskiej, Federacja Rosyjska wydalila 20 czeskich dyplomatów, którym nakazano opuszczenie terytorium Rosji 19 kwietnia 2021 r.; mając na uwadze, że 22 kwietnia 2021 r., po tym jak Rosja odmówiła ponownego przyjęcia wydalonych czeskich dyplomatów na swoim

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

terytorium, Republika Czeska postanowiła – zgodnie z art. 11 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych – zrównać liczbę pracowników ambasady Rosji w Republice Czeskiej z liczbą pracowników ambasady Republiki Czeskiej w Rosji, dając ambasadzie rosyjskiej czas na dostosowanie się do przepisów do końca maja;

T. mając na uwadze, że agenci GRU, którzy byli zamieszani w eksplozję w składzie amunicji w Republice Czeskiej byli również odpowiedzialni za usiłowanie w 2018 r. zabójstwa Siergieja i Julii Skripalów w Zjednoczonym Królestwie przy użyciu bojowego środka paralityczno-drgawkowego z grupy nowiczków, co doprowadziło także do śmierci obywatela brytyjskiego; mając na uwadze, że agenci GRU zostali również oskarżeni o usiłowanie w 2015 r. zabójstwa właściciela fabryki broni Emiliana Gebreva oraz dwóch innych osób w Bułgarii; mając na uwadze, że Rosja nie współpracuje przy prowadzeniu dochodzeń w sprawie tych zbrodni popełnionych na terytorium Unii Europejskiej, zaprzecza, że GRU było uwikłane w zatrucie Skripalów, i chroni kluczowych podejrzanych;

1. popiera niezależność, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy w obrębie jej międzynarodowo uznanych granic; ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla unijnej polityki nieuznawania bezprawnej aneksji Autonomicznej Republiki Krymu i Sewastopola; z zadowoleniem przyjmuje wszystkie środki ograniczające podjęte przez UE w następstwie bezprawnej aneksji; wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich obywateli Ukrainy nielegalnie przetrzymywanych i więzionych na Półwyspie Krymskim i w Rosji oraz ubolewa z powodu ciągłych naruszeń praw człowieka popełnianych na Krymie i na terytoriach okupowanych we wschodniej Ukrainie, a także z powodu szeroko zakrojonego przyznawania rosyjskich paszportów obywatelom mieszkającym na tych terytoriach; podkreśla, że rosyjscy urzędnicy, których działania lub brak działania umożliwiły zbrodnie wojenne na Ukrainie lub do nich doprowadziły, będą musieli stanąć przed międzynarodowym wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych;

2. wyraża ubolewanie w związku z obecnym stanem stosunków między UE a Rosją spowodowanym agresją Rosji i postępującą destabilizacją Ukrainy, wrogim zachowaniem wobec państw członkowskich i społeczeństw UE oraz otwartymi atakami na te państwa i społeczeństwa, co przejawiało się m.in. ingerencją w procesy wyborcze, stosowaniem dezinformacji, deepfake'ów, szkodliwymi cyberatakami, sabotażem i stosowaniem broni chemicznej, a także znacznym pogorszeniem się sytuacji w zakresie praw człowieka i poszanowania prawa do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń w Rosji; zdecydowanie potępia wrogie zachowanie Rosji w Europie i wzywa rząd Rosji do zaprzestania tych działań, które naruszają międzynarodowe zasady i normy oraz zagrażają stabilności w Europie, a tym samym utrudniają realizację pozytywnego programu działań bilateralnych z tym ważnym sąsiadem;

3. pozostaje głęboko zaniepokojony koncentracją dużej liczby rosyjskich oddziałów wojskowych na granicy z Ukrainą i w nielegalnie okupowanej Republice Autonomicznej Krymu, które to oddziały według oświadczenia rosyjskiego Ministerstwa Obrony zostały już wycofane; potępia tego rodzaju wrogie i destabilizujące działania prowadzone przez Federację Rosyjską i z uznaniem odnotowuje proporcjonalną reakcję Ukrainy;

4. uważa, że UE musi wyciągnąć wnioski z budzącej głęboki niepokój koncentracji oddziałów wojskowych przez Rosję na granicy z Ukrainą, którą wstrzymano w piątek 23 kwietnia 2021 r.; nalega, aby wszystkie wojska rosyjskie bezzwłocznie powróciły spod ukraińskiej granicy do ich stałych baz; domaga się, by Rosja natychmiast zaprzestała praktyki nieuzasadnionej mobilizacji wojsk, której celem jest zastraszenie jej sąsiadów, by zakończyła wszelkie prowadzone obecnie działania prowokatorskie i powstrzymała się od przyszłych tego rodzaju działań, a także by załagodziła sytuację poprzez wycofanie swoich sił do stałych baz, zgodnie z jej zobowiązaniami międzynarodowymi, takimi jak zasady OBWE i zobowiązania dotyczące przejrzystości ruchów wojskowych oraz zobowiązania wynikające z dokumentu wiedeńskiego; ponownie podkreśla, że koncentracja rosyjskich oddziałów wojska stanowi również zagrożenie dla stabilności, bezpieczeństwa i pokoju w Europie i z tego powodu dialog między UE a Ukrainą na temat bezpieczeństwa powinien zakładać ambitne cele i przyczyniać się do spójnej oceny wyzwań w zakresie bezpieczeństwa na miejscu; podkreśla, że kraje zaprzyjaźnione powinny zwiększyć wsparcie wojskowe dla Ukrainy i dostawy broni obronnej, co jest zgodne z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych, który umożliwia indywidualną i zbiorową obronę własną; wzywa Rosję do wycofania wojsk z tzw. Ługańskiej Republiki Ludowej i tzw. Donieckiej Republiki Ludowej oraz do zwrócenia Ukrainie kontroli nad Autonomiczną Republiką Krymu i Sewastopolem;

5. apeluje do wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o dopilnowanie, by Rada nadal śledziła działania wojskowe, pomimo zapowiedzi przeniesienia rosyjskich oddziałów, i była gotowa do uzgodnienia dalszych wspólnych działań;

6. wzywa Rosję do wypełnienia swojego zobowiązania wynikającego z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz do zagwarantowania swobody żeglugi i tranzytu przez cieśninę międzynarodową do portów Morza Azowskiego; wzywa UE do opracowania, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i innymi partnerami międzynarodowymi, systemu stałego monitorowania wszystkich statków przepływających przez Cieśninę Kerczeńską;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

7. wzywa Rosję i popieranym przez Rosję separatystów do przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni; wzywa Rosję do wdrożenia postanowień porozumień mińskich oraz do konstruktywnego zaangażowania się w proces normandzki i prace trójstronnej grupy kontaktowej; podkreśla potrzebę politycznego rozwiązania konfliktu we wschodniej Ukrainie oraz wzmocnienia roli UE w pokojowym rozwiązaniu tego konfliktu;

8. podkreśla, że jeżeli taka koncentracja rosyjskich wojsk miałaby w przyszłości przekształcić się w inwazję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, UE musi jasno stwierdzić, że cena za takie naruszenie prawa i norm międzynarodowych byłaby wysoka; nalega zatem, aby w takich okolicznościach natychmiast wstrzymano import ropy naftowej i gazu z Rosji do UE, wykluczono Rosję z systemu płatności SWIFT, zamrożono wszystkie aktywa w UE należące do oligarchów blisko związanych z władzami rosyjskimi i ich rodzin, a także unieważniono ich wizy;

9. podkreśla, że UE powinna zmniejszyć swoją zależność od rosyjskiej energii, i w związku z tym wzywa instytucje UE i wszystkie państwa członkowskie, by wstrzymały budowę gazociągu Nord Stream 2 oraz wystąpiły z żądaniem zaprzestania budowy kontrowersyjnych elektrowni jądrowych przez Rosatom;

10. ponownie wyraża poparcie dla międzynarodowego dochodzenia w sprawie okoliczności tragicznego zestrzelenia samolotu malezyjskich linii lotniczych (lot MH17), które może stanowić zbrodnię wojenną, i ponawia apel o postawienie winnych przed sądem;

11. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w oparciu o wniosek ustawodawczy Zjednoczonego Królestwa w sprawie globalnego systemu sankcji antykorupcyjnych i inne podobne systemy przyjęła unijny system sankcji antykorupcyjnych w celu uzupełnienia obecnego globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; podkreśla, że państwa członkowskie UE nie powinny już być miejscem przyjaznym dla rosyjskiego kapitału i rosyjskich inwestycji niewiadomego pochodzenia; wzywa Komisję i Radę do zwiększenia wysiłków na rzecz ograniczenia strategicznych inwestycji Kremla w UE podejmowanych w celu prowadzenia działalności wyrotowej, podważania procesów i instytucji demokratycznych oraz rozprzestrzeniania korupcji; nadal nalega, aby państwa członkowskie, takie jak Bułgaria i Malta, zrezygnowały ze swoich programów obywatelstwa dla inwestorów;

12. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Aleksieja Nawalnego, którego skazanie jest umotywowane politycznie i sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami Rosji w zakresie praw człowieka, oraz wszystkich osób zatrzymanych podczas protestów popierających jego uwolnienie lub jego kampanię antykorupcyjną; oczekuje, że Rosja zastosuje się do tymczasowej decyzji Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z uwagi na charakter i stopień zagrożenia życia Aleksieja Nawalnego; uważa Rosję za odpowiedzialną za stan zdrowia Aleksieja Nawalnego i wzywa Rosję do przeprowadzenia śledztwa w sprawie próby zabójstwa Aleksieja Nawalnego przy pełnej współpracy z Organizacją ds. Zakazu Broni Chemicznej; wzywa władze rosyjskie do poprawy warunków panujących w więzieniach i ośrodkach detencyjnych w celu dostosowania się do norm międzynarodowych; wzywa do zaprzestania aresztowań pokojowych demonstrantów i systematycznych ataków na opozycję w związku z żądaniami uwolnienia Aleksieja Nawalnego; podkreśla, że wszystkie osoby zaangażowane w ściganie, skazanie i złe traktowanie Aleksieja Nawalnego powinny podlegać sankcjom w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;

13. przypomina władzom rosyjskim i osobiście prezydentowi Putinowi jako szefowi państwa rosyjskiego, że ponoszą pełną odpowiedzialność za życie i integralność cielesną Aleksieja Nawalnego oraz że muszą podjąć wszelkie niezbędne środki w celu ochrony jego zdrowia i dobrego samopoczucia fizycznego i psychicznego; nadal wzywa prezydenta Putina i władze rosyjskie do przeprowadzenia dochodzenia, postawienia przed sądem i pociągnięcia do odpowiedzialności osób odpowiedzialnych za próbę zabójstwa Aleksieja Nawalnego;

14. potępia zamiar uznania przez władze rosyjskie Fundacji Walki z Korupcją kierowanej przez Aleksieja Nawalnego za organizację ekstremistyczną jako bezpodstawny i dyskryminujący; podkreśla, że walka z korupcją oraz chęć uczestnictwa w wolnym i pluralistycznym dyskursie publicznym i procesie wyborczym jest niezbywalnym prawem każdej jednostki i demokratycznej organizacji politycznej i nie ma nic wspólnego z poglądami ekstremistycznymi;

15. wyraża głęboką solidarność z siłami demokratycznymi w Rosji, które z zaangażowaniem działają na rzecz otwartego i wolnego społeczeństwa, a także wyraża poparcie dla wszystkich osób i organizacji będących celem ataków i represji; wzywa władze rosyjskie do zaprzestania nękania i zastraszania opozycji, społeczeństwa obywatelskiego, mediów, obrońców praw człowieka i praw kobiet oraz innych działaczy w kraju, a także ataków na nich, zwłaszcza przed wyborami parlamentarnymi zaplanowanymi na jesień 2021 r.; zachęca UE, by stale wzywała Rosję do uchylecia lub zmiany wszystkich przepisów, które są niezgodne ze standardami międzynarodowymi; przypomina o swoim zdecydowanym poparciu dla wszystkich obrońców praw człowieka w Rosji i ich pracy; wzywa delegaturę UE i przedstawicielstwa państw członkowskich w tym kraju, aby zwiększyły wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego oraz wykorzystały wszystkie

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

dostępne instrumenty do zwiększenia wsparcia dla pracy obrońców praw człowieka oraz, w stosownych przypadkach, ułatwiać wydawanie wiz nadzwyczajnych i zapewniały tymczasowe schronienie w państwach członkowskich UE;

16. wzywa władze rosyjskie do poszanowania wolności mediów oraz do zaprzestania wszelkich prześladowań niezależnych mediów i stosowania wobec nich nacisków, jak ma to miejsce np. w przypadku dziennikarza śledczego Romana Anina;

17. ponawia apel do instytucji UE i państw członkowskich o dalsze ścisłe monitorowanie sytuacji w zakresie praw człowieka w Federacji Rosyjskiej oraz o dalsze śledzenie przebiegu postępowań sądowych dotyczących organizacji społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzy, polityków opozycji i działaczy, w tym sprawy Aleksieja Nawalnego;

18. z ubolewaniem przyjmuje fakt, że sprawcy wywodzący się z rosyjskich służb wywiadowczych doprowadzili do wybuchu w składzie amunicji w Vrběticach w Republice Czeskiej, co stanowiło pogwałcenie czeskiej suwerenności i stanowi niedopuszczalny akt wrogości; zdecydowanie potępia działania mające na celu destabilizację i zastraszanie państw członkowskich UE oraz wzywa Rosję do zaprzestania wszelkich takich działań, do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności oraz do wypłaty odszkodowań rodzinom obywateli, którzy zginęli w zamachu z 2014 r.; podkreśla, że Unia Europejska solidaryzuje się z Republiką Czeską i wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela oraz Radę do podjęcia odpowiednich środków zaradczych, w tym rozszerzenia ukierunkowanych sankcji; wyraża głęboką solidarność z narodem i władzami Republiki Czeskiej w związku z atakiem rosyjskim na terytorium UE oraz z nieuzasadnionym i nieproporcjonalnym wydalaniem 20 czeskich dyplomatów z Rosji; wyraża poparcie dla decyzji władz czeskich dotyczącej zrównania liczby personelu ambasady Rosji w Republice Czeskiej z liczbą pracowników ambasady Republiki Czeskiej w Rosji, potępia późniejsze groźby Federacji Rosyjskiej wobec Republiki Czeskiej i wyraża uznanie dla wszystkich aktów wsparcia i solidarności ze strony różnych rządów państw członkowskich UE oraz dla wszelkiej już zaoferowanej pomocy dyplomatycznej; wzywa państwa członkowskie UE, aby – idąc za przykładem sprawy S. Skripala – przystąpiły do skoordynowanego wydalania rosyjskich dyplomatów;

19. potępia wsparcie, jakiego Kreml udziela niedemokratycznym i represyjnym reżimom na całym świecie, takim jak Iran, Korea Północna, Wenezuela, Syria i Białoruś; jest głęboko zaniepokojony rosnącą liczbą aresztowań, uprowadzeń i deportacji obywateli Białorusi mieszkających w Rosji, w tym również przypadkiem przewodniczącego opozycyjnego Białoruskiego Frontu Ludowego i sprawami zwykłych ludzi, którzy głośno wyrażali poparcie dla pokojowych protestów na Białorusi; jest szczególnie zaniepokojony wspieraną przez Rosję kampanią skierowaną przeciwko unijnym organizacjom mniejszości narodowych na Białorusi, w tym przeciwko największej z nich – Związkowi Polaków na Białorusi;

20. potępia propagandę i dezinformację w rosyjskiej prasie oraz jej złośliwe rozpowszechnianie w UE, a także działalność rosyjskich farm trolli, zwłaszcza tych, które obecnie zniesławiają Republikę Czeską, głosząc, że jest ona satelitą interesów USA, a nie suwerennym krajem z niezależnymi służbami informacyjnymi; potępia cyberataki na czeską strategiczną instytucję administracji państwowej w związku z rosyjskim szpiegostwem wojskowym;

21. podkreśla, że jedność państw członkowskich UE jest najlepszą polityką powstrzymującą Rosję od podejmowania destabilizujących i wywrotowych działań w Europie; wzywa państwa członkowskie, aby skoordynowały swoje stanowiska i działania wobec Rosji i mówiły jednym głosem; domaga się, aby państwa członkowskie zaprezentowały wspólne stanowisko w Komitecie Ministrów Rady Europy w sprawie ciągłego lekceważenia przez Rosję wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; uważa, że UE powinna dążyć do ściślejszej współpracy z podobnie myślącymi partnerami, w szczególności z NATO i USA, aby wykorzystać wszelkie środki dostępne na szczeblu międzynarodowym w celu skutecznego przeciwdziałania ciągłym ingerencjom ze strony Rosji, jej coraz bardziej agresywnym kampaniom dezinformacyjnym i rażącym naruszeniom prawa międzynarodowego, które zagrażają bezpieczeństwu i stabilności w Europie;

22. wzywa państwa członkowskie UE do podjęcia w odpowiednim czasie zdecydowanych działań przeciwko destrukcyjnym działaniom rosyjskich służb wywiadowczych na terytorium UE oraz do przygotowania proporcjonalnej odpowiedzi w ścisłej koordynacji z partnerami transatlantyckimi; zaleca państwom członkowskim zacieśnienie współpracy kontrwywiadowczej i większą wymianę informacji;

23. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Radę do opracowania nowego strategicznego podejścia do stosunków UE z Rosją, które musi lepiej wspierać społeczeństwo obywatelskie, zacieśniać kontakty międzyludzkie z obywatelami Rosji, wyznaczać jasne granice współpracy z rosyjskimi podmiotami państwowymi, wykorzystywać standardy technologiczne i otwarty internet do wspierania wolnych przestrzeni i ograniczania technologii opresyjnych oraz okazywać solidarność ze wschodnimi partnerami UE, w tym w kwestiach bezpieczeństwa i pokojowego rozwiązywania konfliktów; podkreśla, że każdy dialog z Rosją musi opierać się na poszanowaniu prawa międzynarodowego i praw człowieka;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

24. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że władze rosyjskie nadal ograniczają pracę niezależnych platform medialnych, a także indywidualnych dziennikarzy i innych podmiotów medialnych; w związku z tym zdecydowanie potępia decyzję o uznaniu niezależnego ośrodka medialnego Meduza za „zagranicznego agenta”;

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, prezydentowi, rządowi i Radzie Najwyższej Ukrainy oraz prezydentowi, rządowi i Dumie Państwowej Federacji Rosyjskiej.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0160

5. rocznica porozumienia pokojowego w Kolumbii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie piątej rocznicy porozumienia pokojowego w Kolumbii (2021/2643(RSP))

(2021/C 506/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 20 stycznia 2016 r. w poparciu dla procesu pokojowego w Kolumbii ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Umowę o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony ⁽²⁾, podpisaną w Brukseli 26 lipca 2012 r., a także Umowę między Unią Europejską a Republiką Kolumbii dotyczącą zniesienia wiz krótkoterminowych ⁽³⁾, podpisaną 2 grudnia 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z 1 października 2015 r. w sprawie mianowania Eamona Gilmore'a Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego w Kolumbii,
 - uwzględniając Ostateczne porozumienie w sprawie zakończenia konfliktu zbrojnego i budowania stabilnego i trwałego pokoju podpisane 24 listopada 2016 r. między rządem Kolumbii a Rewolucyjnymi Siłami Zbrojnymi Kolumbii (FARC),
 - uwzględniając sprawozdania Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie misji weryfikacyjnej ONZ w Kolumbii, w szczególności sprawozdanie z 26 marca 2021 r.,
 - uwzględniając roczne sprawozdanie Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka z 10 lutego 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kolumbii,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz wiceprzewodniczącego Komisji Josepa Borrella i komisarza Janeza Lenarčiča z 9 lutego 2021 r. w sprawie decyzji Kolumbii o przyznaniu wenezuelskim migrantom statusu tymczasowej ochrony oraz oświadczenie rzecznika wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego z 26 lutego 2021 r. w sprawie przemocy wobec obrońców praw człowieka w Kolumbii,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w listopadzie 2021 r. Kolumbia upamiętni piątą rocznicę podpisania Ostatecznego porozumienia w sprawie zakończenia konfliktu zbrojnego i budowaniu stabilnego i trwałego pokoju między rządem Kolumbii pod przewodnictwem Juana Manuela Santosa a Rewolucyjnymi Siłami Zbrojnymi Kolumbii (FARC-EP), które położyło kres konfliktowi trwającemu ponad 50 lat i stanowi istotny krok w budowie stabilnego i trwałego pokoju w tym kraju; mając na uwadze, że Kolumbia zachowała demokratyczną integralność mimo długich okresów wyjątkowej przemocy;
- B. mając na uwadze, że Trybunał Konstytucyjny Kolumbii oszacował, że spełnienie warunków ostatecznego porozumienia, dziesięcioletniego planowania jednolitego planu działania oraz obecnego czteroletniego planu inwestycji na rzecz pokoju (z budżetem wynoszącym niemal 11,5 mld USD) zajmie co najmniej 15 lat;

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 12.1.2018, s. 79.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 21.12.2012, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 3.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że prezydent Kolumbii Iván Duque i przewodniczący partii Comunes (dawnej partii FARC) Rodrigo Londoño spotkali się 10 marca 2021 r., aby omówić stan wdrożenia ostatecznego porozumienia; mając na uwadze, że podczas dialogu wspieranego przez specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Kolumbii i szefa misji weryfikacyjnej ONZ w Kolumbii obie strony potwierdziły swoje zaangażowanie na rzecz ostatecznego porozumienia i zgodziły się wspólnie opracować plan działania na pozostałą część okresu przewidzianego na jego kompleksowe wdrożenie, a także podwoić wysiłki na rzecz wzmocnienia reintegracji byłych bojowników i oferowanych im gwarancji bezpieczeństwa;
- D. mając na uwadze, że byli partyzanci również czynią postępy na drodze powrotu do życia cywilnego; mając na uwadze, że system prawny i konstytucyjny Kolumbii jest poddawany ukierunkowanym reformom w celu zapewnienia realizacji zobowiązań podjętych w porozumieniu i budowania na nich przyszłości kraju;
- E. mając na uwadze, że w ostatecznym porozumieniu strony postanowiły stworzyć specjalną jurysdykcję na rzecz pokoju; przedsięwzięcie to obejmowałoby między innymi wdrożenie całościowego systemu na rzecz prawdy, sprawiedliwości, zadośćuczynienia i zapobiegania powtórzeniu konfliktu, a także porozumienie w sprawie odszkodowań dla ofiar; wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet potwierdza to w swym sprawozdaniu z 10 lutego 2021 r.; mając na uwadze, że Kolumbia stoi w obliczu złożonych wyzwań związanych z kompleksowym wdrożeniem ostatecznego porozumienia, spotęgowanych w związku z sytuacją COVID-19 oraz napływem i przyjmowaniem wenezuelskich migrantów;
- F. mając na uwadze, że 26 stycznia 2021 r. kolumbijska jurysdykcja na rzecz pokoju ogłosiła swoją pierwszą ważną decyzję, w której oskarżyła ośmiu czołowych przywódców byłych FARC-EP o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, co jest jak dotąd najbardziej znaczącym rezultatem sprawiedliwości okresu przejściowego w tym kraju; mając na uwadze, że potwierdziła ona również postępy w dochodzeniu w sprawie tzw. „fałszywych pozytywów”; mając na uwadze, że poczyniła pierwsze postępy na drodze do nawiązania stałego i płynnego dialogu z władzami tubylczymi;
- G. mając na uwadze, że nadal dokonują się istotne postępy, które stanowią przykład potencjału transformacyjnego porozumienia pokojowego, które po raz pierwszy w historii obejmuje szczególne podejście uwzględniające aspekt płci; mając na uwadze, że potrzeba większych postępów w realizacji kompleksowego programu na rzecz gwarancji dla przywódczyni i obrończyni praw człowieka oraz programów wsparcia kobiet i dziewcząt będących ofiarami przemocy, w tym gwałtów i porwań; mając na uwadze, że ze względu na wzajemne powiązania między poszczególnymi rodzajami porozumienia sprawą najwyższej wagi jest aktywne włączanie podejścia uwzględniającego problematykę płci we wszystkich obszarach;
- H. mając na uwadze, że chociaż rozmowy pokojowe doprowadziły do znacznego zmniejszenia liczby ofiar i skali przemocy w Kolumbii, brak bezpieczeństwa w różnych regionach Kolumbii jest powszechnie uznawany za przeszkodę w procesie pokojowym, a według doniesień ONZ towarzyszy mu niepokojący wzrost przemocy, wymuszonych zaginięć, porwań i zabójstw przywódców społecznych i tubylczych, byłych bojowników FARC i obrońców praw człowieka; mając na uwadze, że siły bezpieczeństwa również są obiektem ataków i przemocy;
- I. mając na uwadze, że misja weryfikacyjna ONZ potwierdziła zabójstwo 73 byłych bojowników w 2020 r., co oznacza, że liczba byłych bojowników zabitych od czasu podpisania porozumienia pokojowego w 2016 r. wzrosła do 248; mając na uwadze, że Biuro Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka (OHCHR) otrzymało informacje na temat zabójstwa 120 obrońców praw człowieka w ubiegłym roku, z czego 53 przypadki zostały potwierdzone; mając ponadto na uwadze, że w 2020 r. odnotowano 69 incydentów z dużą liczbą ofiar wśród ludności cywilnej, w wyniku których śmierć poniosło 269 cywilów, w tym 24 dzieci i 19 kobiet; mając na uwadze, że ONZ poinformowało, iż konieczne są większe wysiłki w celu wdrożenia porozumienia pokojowego;
- J. mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ zaliczył do priorytetów zajęcie się utrzymującą się przemocą wobec byłych bojowników, społeczności dotkniętych konfliktem, przywódców społecznych i obrońców praw człowieka, potrzebę zwiększenia trwałości procesu reintegracji, utrwalenia zintegrowanej obecności państwa na obszarach dotkniętych konfliktem, wzmocnienia konstruktywnego dialogu między stronami, by promować wdrażanie porozumienia pokojowego oraz potrzebę wzmocnienia warunków pojednania między stronami;
- K. mając na uwadze, że w 2017 r. rząd Kolumbii rozpoczął formalne rozmowy pokojowe z Armią Wyzwolenia Narodowego (ELN); mając na uwadze, że w styczniu 2019 r. rząd prezydenta Ivána Duque'a zakończył rozmowy pokojowe wkrótce po tym, jak ELN zdetonowała bombę samochodową przy akademii policyjnej w Bogocie, w wyniku czego zginęły 22 osoby; mając na uwadze, że w niektórych departamentach wciąż utrzymuje się dynamika konfliktów z udziałem ELN, w tym starcia z innymi nielegalnymi podmiotami zbrojnymi i z siłami bezpieczeństwa publicznego;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

mając na uwadze, że rząd nalega, aby możliwość wznowienia rozmów była uzależniona od zaprzestania przez ELN brutalnych działań, w tym porwań, rekrutowania dzieci i zakładania pól minowych, podczas gdy ELN podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym wszelkie takie wnioski rządu muszą być rozpatrywane przy stole negocjacyjnym;

- L. mając na uwadze znaczącą decyzję prezydenta Kolumbii Ivána Duque'a Márqueza o okazaniu solidarności poprzez zaoferowanie statusu tymczasowej ochrony i uregulowanie sytuacji około 1,8 mln wenezuelskich migrantów mieszkających w tym kraju; otrzymują oni tymczasowe zezwolenia migracyjne, dzięki którym będą się mogli zarejestrować i uzyskać łatwiejszy dostęp do usług publicznych, takich jak opieka zdrowotna i edukacja; zezwolenia te ułatwią także integrację społeczno-ekonomiczną migrantów, zmniejszając ich podatność na zagrożenia; mając na uwadze, że Kolumbię i Wenezuelę dzieli ponad 2 tys. kilometrów nieszczelnej granicy; mając na uwadze, że granica między Kolumbią a Wenezuelą to głównie gęsty las i trudny teren, co sprzyja nielegalnej działalności i przestępczości zorganizowanej;
- M. mając na uwadze, że w ramach Funduszu Powierniczego UE dla Kolumbii uruchomiono 128 mln EUR z budżetu UE, 21 państw członkowskich, Chile i Zjednoczonego Królestwa; mając na uwadze, że 22 stycznia 2021 r. piąty komitet strategiczny funduszu określił swoje przyszłe linie strategiczne;
- N. mając na uwadze kluczową rolę, jaką w działaniach na rzecz pokoju odgrywa społeczeństwo obywatelskie skupiające organizacje obrońców praw człowieka, organizacje kobiece, społeczności wiejskie, afrokolumbijskie i ludność rdzenną, które opracowują liczne inicjatywy i propozycje o zasięgu lokalnym, regionalnym i krajowym;
- O. mając na uwadze, że UE i Kolumbia utrzymują ścisłą współpracę polityczną, gospodarczą i handlową na podstawie protokołu uzgodnień z listopada 2009 r. oraz umowy handlowej między Kolumbią i Peru a UE i jej państwami członkowskimi; ostatecznym celem tej współpracy jest nie tylko nadanie impulsu stosunkom gospodarczym między stronami, lecz także umocnienie pokoju i demokracji, poszanowanie praw człowieka, trwały rozwój i dobrobyt obywateli; mając na uwadze, że Kolumbia jest partnerem strategicznym i ma kluczowe znaczenie dla stabilności w regionie; mając na uwadze ustanowienie przez Republikę Kolumbii ram jej udziału w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską, które weszły w życie 1 marca 2020 r.;
- P. mając na uwadze, że te bliskie stosunki rozciągają się na fora współpracy międzynarodowej w głównych sprawach ważnych dla obu stron, takich jak walka o pokój oraz zwalczanie terroryzmu i handlu narkotykami;
- ponownie wyraża poparcie dla ostatecznego porozumienia pokojowego w Kolumbii i z zadowoleniem przyjmuje niedawny dialog między stronami oraz uznaje ich starania polityczne, realizm i wytrwałość; ponownie wyraża gotowość do dalszego udzielania wszelkiej możliwej pomocy politycznej i finansowej, aby wspierać wszechstronne wdrożenie porozumienia pokojowego, wspomagając etap pokonfliktowy, w którym udział społeczności lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego pozostaje niezbędny, oraz by należyście uwzględnić wyrażone przez ofiary priorytety dotyczące prawdy, sprawiedliwości, odszkodowań i gwarancji niepowtórzenia konfliktu; ponownie wyraża solidarność z wszystkimi ofiarami;
 - podkreśla, że kolumbijskie porozumienie pokojowe jest często podawane za wzór na całym świecie ze względu na determinację w dążeniu do rozwiązania problemów, które doprowadziły do konfliktu, oraz skupienie się na prawach i godności ofiar; przypomina, że należy wprowadzić w życie wszystkie elementy tego złożonego i innowacyjnego porozumienia, ponieważ łącznie przyczynią się one do zażegnania pierwotnych przyczyn konfliktu; apeluje do rządu Kolumbii o dalsze postępy we wdrażaniu wszystkich aspektów porozumienia pokojowego;
 - z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Kolumbię w takich dziedzinach jak kompleksowa reforma rolna, programy rozwoju obszarów wiejskich, ochrona praw ofiar, rozwiązanie problemu niedozwolonych środków odurzających, zastępowanie nielegalnych upraw, zwrot ziemi i reintegracja byłych bojowników oraz zachęca do podjęcia dodatkowych wysiłków w celu wdrożenia wszystkich aspektów porozumienia pokojowego, w szczególności tych obszarów społeczno-gospodarczych, w których osiągnięto mniejsze postępy; podkreśla, jak ważne jest, aby procesowi pokojowemu towarzyszyły zdecydowane wysiłki na rzecz zwalczania nierówności i ubóstwa, w tym znalezienie sprawiedliwych rozwiązań dla ludzi i społeczności, którym odebrano ziemię; uważa, że należy udzielić szczególnego wsparcia grupom, które niewspółmiernie ucierpiały na skutek konfliktu, takim jak społeczność afrokolumbijska i ludy tubylcze; uznaje prace rad terytorialnych na rzecz pokoju, pojednania i współlistnienia;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

4. podkreśla fundamentalną i historyczną rolę planów rozwoju opartych na podejściu terytorialnym, sformułowanych przez społeczności w 170 gminach najbardziej dotkniętych odpiływem ludności, ubóstwem i przemocą;
5. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie działania podjęte już przez jurysdykcję na rzecz pokoju w celu stworzenia przyszłości, której centralnym elementem będzie budowanie pokoju i brak bezkarności, oraz wzywa jurysdykcję na rzecz pokoju do kontynuowania znacznych wysiłków pomimo licznych wyzwań, w tym opóźnień we wdrażaniu prawodawstwa; wzywa władze Kolumbii do zachowania autonomii i niezależności zintegrowanego systemu na rzecz prawdy, sprawiedliwości, zadośćuczynienia i zapobiegania powtórzeniu konfliktu oraz do jego ochrony z uwagi na jego istotny wkład w stabilny i trwały pokój;
6. potępia zabójstwa i akty przemocy popełniane wobec obrońców praw człowieka, byłych bojowników FARC oraz przywódców społeczności i ludów tubylczych; podkreśla, że rozwiązanie problemu utrzymującej się wobec nich przemocy jest jednym z głównych wyzwań w Kolumbii; zauważa, że konflikt nasilił się na obszarach wiejskich kraju, i ubolewa nad przemocą na tych obszarach, której głównym powodem są nielegalne ugrupowania zbrojne i przestępczość zorganizowana związana z handlem narkotykami i nielegalną działalnością wydobywczą; zauważa, że zgłoszono szereg przypadków przymusowych wysiedleń, przymusowej rekrutacji, przemocy seksualnej wobec dzieci i kobiet, masakr, tortur i innych aktów okrucieństwa, a także ataków na społeczności i władze etniczne oraz naciski na władze publiczne; wzywa do prowadzenia szybkich i dokładnych dochodzeń oraz do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności; wzywa państwo kolumbijskie do zwiększenia i zagwarantowania ochrony i bezpieczeństwa wszystkim liderom społecznym i politycznym, działaczom społecznym oraz obrońcom środowiska i społeczności wiejskich; zwraca szczególną uwagę na problematyczną sytuację w departamencie Cauca, podniesioną w deklaracji ONZ;
7. docenia wysiłki w walce z przestępczością zorganizowanych grup zbrojnych i innych organizacji; podkreśla potrzebę podjęcia pilnych działań, aby zwiększyć ich ochronę, i w związku z tym wzywa do silniejszej zintegrowanej obecności państwa na tych terytoriach oraz do przyjęcia przez krajową komisję ds. gwarancji bezpieczeństwa polityki publicznej mającej na celu rozbicie organizacji przestępczych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje strategiczny plan bezpieczeństwa i ochrony osób reintegrowanych;
8. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie obowiązywania ustawy o ofiarach do 2031 r. i zwiększenie przewidzianego w niej budżetu; skorzysta z niej ponad 9 mln osób zarejestrowanych w jednolitym rejestrze ofiar; z zadowoleniem przyjmuje także skuteczny udział FARC (obecnie partii Comunes) w życiu politycznym oraz postępy poczynione w zakresie reintegracji niemal 14 000 byłych bojowników; z zadowoleniem przyjmuje wykupienie przez rząd 7 z 24 dawnych stref szkolenia i reintegracji oraz podkreśla, oprócz objęcia ochroną socjalną ponad 13 000 byłych bojowników, rozmieszczenie środków bezpieczeństwa w dawnych strefach szkolenia i reintegracji;
9. uznaje wysiłki podejmowane przez kolumbijskie instytucje i zachęca je do poczynienia większych postępów, aby zapewnić pełne i stałe przestrzeganie praw człowieka zgodnie ze spoczywającym na nich obowiązkiem zagwarantowania bezpieczeństwa obywateli; zwraca uwagę na spadek wskaźnika zabójstw z 25 do 23,7 na 100 000 mieszkańców w latach 2019–2020, co znalazło potwierdzenie w sprawozdaniu Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka; docenia zaangażowanie rządu w ochronę przywódców społecznych, obrońców praw człowieka i byłych bojowników oraz społeczności zamieszkujących odległe rejony kraju;
10. wyraża zaniepokojenie faktem, że mimo obowiązku dostarczania informacji o szlakach przemytu narkotyków i źródłach finansowania grup przestępczych, które atakują obrońców, przywódców i byłych bojowników, dotychczas byli partyzanci nie przekazali tych informacji; wyraża również zaniepokojenie, że termin przekazania aktywów byłych FARC na odszkodowania dla ofiar upłynął 31 grudnia 2020 r. i że przekazano jedynie 4 % uzgodnionej kwoty;
11. zachęca rząd do przyjęcia w obecnej sytuacji gospodarczej wszystkich środków niezbędnych do promowania zmian strukturalnych, zgodnie z zaleceniem ONZ, które pomogłyby poprawić ogólną sytuację i zmaksymalizować potencjał porozumienia pokojowego do poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w Kolumbii; apeluje do organizacji obywatelskich o współpracę na rzecz przywrócenia zgodnego współistnienia w Kolumbii;
12. podkreśla ponownie, że przemoc nie jest uprawnioną metodą walki politycznej, i zwraca się do tych, którzy dotychczas sądzili inaczej, by zaakceptowali demokrację ze wszystkimi jej konsekwencjami i wymogami, w tym w pierwszej kolejności ostatecznym porzuceniem broni oraz obroną idei i aspiracji przez stosowanie się do zasad demokracji i praworządności; w związku z tym wzywa Armię Wyzwolenia Narodowego, uznawaną przez UE za organizację przestępczą, i ugrupowania dysydenckie FARC-EP do zaprzestania przemocy i ataków terrorystycznych w Kolumbii oraz do stanowczego i zdecydowanego opowiedzenia się bez dalszej zwłoki za pokojem w Kolumbii;
13. podkreśla postępy poczynione w usuwaniu min przeciwpiechotnych w 129 gminach oraz przedłużenie terminu zakończenia tego zadania do 2025 r.;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

14. docenia niezwykle i bezprecedensowy krok poczyniony przez Kolumbię, polegający na nadaniu tymczasowego statusu osoby chronionej około 1,8 mln wenezuelskich migrantów mieszkających w tym kraju, co ułatwi korzystanie z przysługujących im praw człowieka i ochronę tych praw oraz przyczyni się do ograniczenia cierpienia wenezuelskich migrantów w Kolumbii, a jednocześnie zapewni lepszą pomoc, np. w zakresie szczepień przeciwko COVID-19, ochrony i integracji społecznej; wyraża nadzieję, że inicjatywa UE wspierająca regionalne wysiłki na rzecz poradzenia sobie z kryzysem migracyjnym otwiera drogę do silniejszego wsparcia wraz z wielką solidarnością Kolumbii, i wzywa innych członków społeczności międzynarodowej do połączenia sił w celu wsparcia Kolumbii w tym procesie; wzywa do wzmocnienia działań mających na celu znalezienie politycznego i demokratycznego rozwiązania kryzysu w Wenezueli;
15. zwraca się do Komisji i Rady Europejskiej o podwojenie wsparcia politycznego i finansowego dla Kolumbii w ramach nowych instrumentów współpracy w nowym okresie budżetowym;
16. podkreśla działania UE, zwłaszcza Europejskiego Funduszu na rzecz Pokoju w Kolumbii, którego zasoby przeznacza się głównie na kompleksową reformę obszarów wiejskich i reintegrację, a zwłaszcza na programy rozwoju oparte na podejściu terytorialnym i na uregulowanie tytułów własności gruntów;
17. podkreśla udział sektora prywatnego we wspieraniu ofiar, w reintegracji, zastępowaniu nielegalnych upraw oraz pomocy dla 170 gmin objętych terytorialnymi planami rozwoju; zwraca się do Komisji o zwiększenie synergii umowy handlowej i nowych instrumentów współpracy mających na celu zagwarantowanie dostępu do europejskiego rynku, wymiany i inwestycji, tak aby zapewnić trwałość projektów produkcyjnych, dochody beneficjentów oraz zmniejszyć ich podatność na przestępczość i nielegalną działalność;
18. uważa, że pomyślne wdrożenie porozumienia pokojowego z 2016 r., jako wkład w pokój i stabilność na świecie, pozostanie jednym z kluczowych priorytetów zacieśnionych stosunków dwustronnych na mocy protokołu ustaleń zatwierdzonego przez Radę w styczniu 2021 r.; w tym samym duchu zachęca UE i Kolumbię do dalszej współpracy w celu poprawy warunków życia obywateli Kolumbii i UE poprzez zwiększenie synergii partnerstwa handlowego UE-Kolumbia i porozumienia pokojowego; popiera przedłużenie mandatu specjalnego wysłannika ds. procesu pokojowego w Kolumbii;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rotacyjnej prezydencji UE, Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Wiceprzewodniczącemu Komisji, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz rządowi i Kongresowi Republiki Kolumbii.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0161

Europejska gwarancja dla dzieci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci (2021/2605(RSP))

(2021/C 506/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając cele ustanowione w art. 3 TUE, w szczególności zwalczanie wykluczenia społecznego i dyskryminacji, wspieranie sprawiedliwości społecznej, spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz ochrony praw dziecka,
- uwzględniając horyzontalną klauzulę społeczną zawartą w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając cele polityki społecznej określone w art. 151 i 153 TFUE,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, o której mowa w art. 6 TUE,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 1, 3, 4, 11, 14, 16, 17, 19 i 20 oraz jego główne cele na 2030 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka (COM(2021)0142),
- uwzględniając wniosek dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci (COM(2021)0137),
- uwzględniając plan działania dotyczący Europejskiego filaru praw socjalnych,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele nr 1, 2, 3, 4 i 10,
- uwzględniając konwencje i zalecenia Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając wytyczne polityczne przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen,
- uwzględniając dostosowany program prac Komisji na 2020 r. (COM(2020)0440),
- uwzględniając unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów (COM(2011)0173),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie powszechnego dostępu do godnych i przystępnych cenowo mieszkań ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) (COM(2018)0382),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0020.

⁽²⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2221 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU) ⁽³⁾,
- uwzględniając opracowane przez Komisję studium wykonalności w sprawie gwarancji dla dzieci,
- uwzględniając oświadczenie pisemne nr 0042/2015 w sprawie inwestowania w dzieci, przyjęte na mocy art. 136 Regulaminu w marcu 2016 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady w sprawie wysokiej jakości systemów wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie praw dziecka w świetle strategii UE na rzecz praw dziecka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie strategii politycznych na rzecz zagwarantowania dochodu minimalnego jako narzędzia walki z ubóstwem ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji ⁽⁸⁾,
- uwzględniając międzynarodową Konwencję o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając uwagi ogólne Komitetu Praw Dziecka ONZ ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wytyczne ONZ w sprawie opieki zastępczej dla dzieci, zawarte w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/64/142 z dnia 24 lutego 2010 r.,
- uwzględniając deklarację Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 1 lutego 2012 r. na temat nasilającej się w Europie antycygańskości i rasistowskiej przemocy wobec Romów,
- uwzględniając komunikaty Komisji przyjęte w celu utworzenia Unii równości zgodnie z „Wytycznymi politycznymi na następną kadencję Komisji Europejskiej na lata 2019–2024”, w szczególności komunikaty: z dnia 24 listopada 2020 r. pt. „Plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027” (COM(2020)0758), z dnia 18 września 2020 r. pt. „Unia równości: unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565), z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152), z dnia 12 listopada 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),

⁽³⁾ Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 30.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0090.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 156.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 19.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0371.

⁽⁹⁾ W szczególności uwagi ogólne nr 5 w sprawie ogólnych środków wdrażania Konwencji o prawach dziecka, nr 6 w sprawie traktowania dzieci bez opieki i dzieci odseparowanych od rodziców poza krajem pochodzenia; nr 10 w sprawie praw dziecka wobec wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich, nr 12 w sprawie prawa dziecka do bycia wysłuchanym, nr 13 w sprawie prawa dziecka do wolności od wszelkich form przemocy, nr 14 w sprawie prawa dziecka do uwzględniania przede wszystkim jego dobra, nr 15 w sprawie prawa dziecka do życia w zdrowiu na najwyższym możliwym poziomie oraz nr 16 w sprawie obowiązków państwa dotyczących wpływu sektora przedsiębiorstw na prawa dziecka.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie konieczności wzmocnienia strategicznych unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów po 2020 r. i bardziej zdecydowanej walki z antycygańskością ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie wdrażania krajowych strategii integracji Romów: zwalczanie negatywnych postaw wobec osób pochodzenia romskiego w Europie ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021-2030 (COM(2021)0101),
 - uwzględniając wspólną deklarację ministrów wchodzących w skład Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) pt. „Overcoming poverty and social exclusion – mitigating the impact of COVID-19 on families – working together to develop prospects for strong children” [Przezwyciężenie ubóstwa i wykluczenia społecznego – łagodzenie wpływu COVID-19 na rodziny – współpraca na rzecz rozwoju perspektyw, by dać dzieciom siłę],
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych na okres po roku 2020 ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając zalecenie Komisji pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji (2013/112/UE)” ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE,
 - uwzględniając dokument orientacyjny ONZ z dnia 15 kwietnia 2020 r. pt. „Wpływ pandemii COVID-19 na dzieci”,
 - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (2008/867/WE),
 - uwzględniając zalecenie Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy,
 - uwzględniając zalecenie Rady w sprawie dostępu do ochrony socjalnej,
 - uwzględniając nowy program na rzecz umiejętności,
 - uwzględniając pytania wymagające odpowiedzi ustnej do Rady i Komisji na temat gwarancji dla dzieci (O-000025/2021 – B9-0012/2021 i O-000026/2021 – B9-0013/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
- A. mając na uwadze, że wniosek dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci musi uzupełniać strategię UE na rzecz praw dziecka, przyjętą również 24 marca 2021 r.; mając na uwadze, że strategia UE na rzecz praw dziecka łączy wszystkie obecne i przyszłe inicjatywy w zakresie praw dziecka w jedne spójne ramy polityki i zawiera konkretne zalecenia dotyczące zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych działań UE;

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 2.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0229.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0156.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 59 z 2.3.2013.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- B. mając na uwadze, że według organizacji międzynarodowych, takich jak Rada Europy, i organizacji pozarządowych, takich jak UNICEF, ubóstwo dzieci jest zarówno potencjalną przyczyną, jak i potencjalnym skutkiem naruszeń praw dzieci, gdyż sprawia, że dzieci nie mogą korzystać z przysługujących im praw, a wynika z niezdolności do zagwarantowania im tych praw;
- C. mając na uwadze, że dzieci dorastające w niedostatku i niepewnej sytuacji rodzinnej częściej doświadczają ubóstwa i wykluczenia społecznego, co niesie daleko idące skutki dla ich rozwoju i późniejszej dorosłości, a także nie mogą nabyć odpowiednich umiejętności i mają ograniczone możliwości zatrudnienia, co prowadzi do błędnego koła ubóstwa międzypokoleniowego;
- D. mając na uwadze, że we wniosku dotyczącym gwarancji dla dzieci określono sześć grup najbardziej zagrożonych, które wymagają natychmiastowej troski i opieki; mając na uwadze, że cele gwarancji należy rozumieć jako mające zastosowanie, w miarę możliwości, do wszystkich dzieci w Unii;
- E. mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci to powszechny problem występujący we wszystkich społeczeństwach, który najlepiej rozwiązać, prowadząc kompleksową i obszerną politykę o ograniczonym zastosowaniu i szerokim zasięgu, ukierunkowaną zarówno na dzieci, jak i ich rodziny oraz społeczności, a także traktując inwestycje w tworzenie nowych możliwości i rozwiązań priorytetowo; mając na uwadze, że w poszukiwanie rozwiązań zaangażowane muszą być wszystkie grupy społeczeństwa, władze lokalne, regionalne, krajowe i europejskie, społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny;
- F. mając na uwadze, że badania pokazują, iż inwestycje w dzieci, na przykład w wysokiej jakości wczesną edukację i opiekę nad dzieckiem, mogą przynieść na poziomie społeczeństwa zwrot z inwestycji co najmniej cztery razy wyższy niż pierwotne koszty samych inwestycji, a oprócz tego większe korzyści dla przedsiębiorstw w postaci wykwalifikowanych pracowników, a dla systemów opieki społecznej w postaci braku obciążenia dodatkowymi wydatkami na rzecz dzieci, gdy dzieci te mają dostęp do środków włączenia społecznego⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że w procedurach budżetowych należy uznać inwestycje w dzieci za odrębną kategorię inwestycji, odmienną od zwykłych wydatków socjalnych;
- G. mając na uwadze, że w 2019 r. 22,2 % dzieci w UE – czyli prawie 18 mln dzieci – było zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że dzieci z rodzin o niskich dochodach, dzieci bezdomne, dzieci z niepełnosprawnością, dzieci ze środowisk migracyjnych, dzieci należące do mniejszości etnicznych, szczególnie dzieci romskie, dzieci przebywające w placówkach opiekuńczych, dzieci w niepewnej sytuacji rodzinnej, rodziny monoparentalne, rodziny LGBTIQ+ oraz rodziny, w których rodzice wyjechali do pracy za granicą, borykają się z poważnymi trudnościami, takimi jak dotkliwa deprivacja mieszkaniowa lub mieszkanie w przeludnionych lokalach, a także utrudnienia w dostępie do zasadniczych podstawowych usług, jak odpowiednie żywienie i godne warunki mieszkaniowe, o kluczowym znaczeniu dla ich dobrostanu oraz rozwoju umiejętności społecznych, poznawczych i emocjonalnych; mając na uwadze, że należyce ogrzewane mieszkania, z czystą wodą i kanalizacją, i ogólnie warunki mieszkaniowe są kluczowe dla zdrowia, dobrostanu, dorastania i rozwoju dzieci; mając na uwadze, że odpowiednie warunki mieszkaniowe wpływają również korzystnie na naukę i przyswajanie wiedzy przez dzieci;
- H. mając na uwadze, że z powodu braku statystyk nieznaną jest dokładna liczba dzieci z niepełnosprawnościami, ale według szacunków liczba ta wynosi około 15 % liczby wszystkich dzieci mieszkających w Unii; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnościami powinny w pełni korzystać ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności na równych zasadach z innymi dziećmi, w tym z prawa do dorastania w swoich rodzinach lub w środowisku rodzinnym zgodnie z zasadą dobra dziecka zapisaną w Konwencji o prawach dziecka; mając na uwadze, że opieka nad niepełnosprawnymi członkami rodziny często wymaga ograniczenia lub przerwania pracy zawodowej; mając na uwadze, że w opracowanym przez Komisję studium wykonalności (sprawozdanie śródkresowe) na temat gwarancji dla dzieci wskazano, że głównymi barierami dla dzieci z niepełnosprawnościami są problemy z dostępem fizycznym, niedostosowanie usług i infrastruktury do potrzeb dzieci, a w wielu przypadkach po prostu ich niedostępność; mając na uwadze, że w tym samym studium wielu respondentów wskazało na problemy związane z dyskryminacją, szczególnie dotyczące edukacji i przystępności cenowej mieszkań;
- I. mając na uwadze, że praw dziecka nie można zagwarantować bez pomyślnego wdrożenia celów zrównoważonego rozwoju ONZ i vice versa;
- J. mając na uwadze, że wszystkie dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, z czego jasno wynika, że potrzebna jest polityka zapobiegawcza; mając na uwadze, że Parlament wraz z europejskim społeczeństwem obywatelskim wezwał do

⁽¹⁵⁾ Badanie Uniwersytetu w Pensylwanii na temat wysokiego zwrotu z inwestycji: <https://www.impact.upenn.edu/early-childhood-toolkit/why-invest/what-is-the-return-on-investment/>

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

utworzenia gwarancji dla dzieci, aby zapewnić każdemu dziecku żyjącemu w ubóstwie dostęp do wysokiej jakości i bezpłatnej opieki zdrowotnej i edukacji, w tym wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, a także faktyczny dostęp do godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia; mając na uwadze, że Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) podkreśliła, że zwalczanie ubóstwa dzieci jest również kwestią praw podstawowych i zobowiązań prawnych⁽¹⁶⁾;

- K. mając na uwadze, że do likwidacji ubóstwa dzieci konieczne jest, by ich rodzice lub opiekunowie mogli pracować i korzystać z praw przysługujących im z tego tytułu, przy zapewnionych godziwych płacach oraz bezpiecznych i stabilnych warunkach pracy;
- L. mając na uwadze, że omawiany wniosek zawiera konkretne wytyczne, zgodnie z którymi państwa członkowskie powinny gwarantować każdemu dziecku, a w szczególności dzieciom potrzebującym wsparcia, faktyczny i bezpłatny dostęp do zajęć dydaktycznych, w tym szkolnych, wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, opieki zdrowotnej oraz zajęć sportowych, rekreacyjnych i kulturalnych; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny promować strategię polityczną na rzecz zapewnienia dzieciom potrzebującym wsparcia dostępnych i tanich mieszkań, a także zdrowego żywienia, aby zaradzić ubóstwu i zadbać o równe szanse wszystkich dzieci na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; mając na uwadze, że każde dziecko ma prawo do zabawy;
- M. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła złą sytuację dzieci zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, stawiając miliony dzieci i ich rodziny w jeszcze bardziej niepewnej sytuacji społeczno-gospodarczej; mając na uwadze, że szacuje się, iż w wyniku pandemii liczba dzieci żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa w poszczególnych państwach może wzrosnąć nawet o 117 mln, a dodatkowo ok. 150 mln dzieci na całym świecie żyje w ubóstwie wielowymiarowym; mając na uwadze, że osoby i rodziny o niskich i średnich dochodach są bardziej zagrożone ubóstwem, gdy wzrasta bezrobocie; mając na uwadze, że są one również bardziej zagrożone poważną deprawacją mieszkaniową, brakiem bezpieczeństwa mieszkaniowego, nadmiernym zadłużeniem, eksmisją i bezdomnością; mając na uwadze, że należy się spodziewać, iż liczby te gwałtownie wzrosną ze względu na pandemię COVID-19 i jej skutki społeczno-gospodarcze, które miliony dzieci w Europie będą odczuwać przez całe życie; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 pogorszył sytuację zmarginalizowanych dzieci żyjących w przeludnionych lokalach, w nieludzkich warunkach, z ograniczonym dostępem do opieki zdrowotnej, wody pitnej, urządzeń sanitarnych i żywności, co zwiększa ryzyko ich zarażenia wirusem;
- N. mając na uwadze, że przechodzenie na naukę zdalną przyspieszono w 2020 r. z powodu pandemii COVID-19, a w rezultacie brak dostępu do internetu oraz narzędzi cyfrowych i infrastruktury cyfrowej wyklucza szczególnie najmłodsze dzieci o specjalnych potrzebach, dzieci żyjące w ubóstwie, dzieci w społecznościach marginalizowanych oraz dzieci mieszkające na obszarach oddalonych i wiejskich, w tym w regionach i na terytoriach peryferyjnych; mając na uwadze alarmujący wzrost liczby dzieci, których rodzice stracili mieszkanie, oraz dzieci, które są pozbawione codziennego pożywnego posiłku, a także dostępu do zajęć pozalekcyjnych – np. zajęć sportowych, rekreacyjnych, artystycznych i kulturalnych – sprzyjających ich rozwojowi i dobrostanowi; mając na uwadze, że brak dostępu do rozwiązań cyfrowych i możliwości edukacji cyfrowej może poważnie ograniczyć późniejszy dostęp młodych ludzi do edukacji i zatrudnienia, pozbawiając ich lepszych możliwości na rynku pracy, a także pozbawiając przedsiębiorstwa europejskie potencjalnych pracowników; mając na uwadze, że z związku z tym trzeba inwestować w cyfrowe rozwiązania edukacyjne; mając na uwadze, że rozwiązania cyfrowe i inne technologie wspomagające dla dzieci z niepełnosprawnością mogą umożliwić i przyspieszyć proces włączenia społecznego i zapewnić większe możliwości na późniejszym etapie życia; mając na uwadze, że równy dostęp ma zatem kluczowe znaczenie w tym względzie;
- O. mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnością w UE są nieproporcjonalnie częściej umieszczane w placówkach opiekuńczych niż dzieci bez niepełnosprawności i rzadziej korzystają z rozwiązań polegających na przejściu z opieki instytucjonalnej do opieki w rodzinie; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnością nadal podlegają segregacji szkolnej, gdyż są umieszczane w szkołach specjalnych oraz napotykają bariery fizyczne i inne, które uniemożliwiają im korzystanie z edukacji włączającej; mając na uwadze, że z powodu pandemii COVID-19 wiele dzieci z niepełnosprawnością intelektualną nie mogło kontynuować edukacji, ponieważ kształcenie zdalne często nie jest dostosowane do ich szczególnych potrzeb;
- P. mając na uwadze, że Unia może odegrać kluczową rolę w ogólnej walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym wszystkich dzieci, w tym sześciu kluczowych grup określonych przez Komisję;

⁽¹⁶⁾ Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, „Combating child poverty: An issue of fundamental rights” [Zwalczanie ubóstwa dzieci: kwestia praw podstawowych], Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2018 r.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- Q. mając na uwadze, że w ustawodawstwie krajowym często występują luki, jeśli chodzi o dzieci migrujących obywateli UE; mając na uwadze, że wprawdzie migracja zarobkowa w perspektywie krótkoterminowej zmniejsza ubóstwo, jednak prowadzi do rozstań rodziców z dziećmi, co może szkodzić rozwojowi społecznemu dzieci i powodować niepewność ich sytuacji, gdyż dzieci rodziców będących migrantami pozostające w kraju pochodzenia są bardziej narażone na marginalizację, niewłaściwe traktowanie i wykorzystywanie, przy czym problem ten dotyczy szczególnie wewnątrzunijnej mobilności pracowników⁽¹⁷⁾;
- R. mając na uwadze, że gwarancja dla dzieci jest jedną z głównych inicjatyw polityki społecznej wymienionych w wytycznych politycznych Komisji i w jej programie prac na 2021 r. i że w przyszłości należy ją jeszcze bardziej rozwinąć poprzez ambitne strategie polityczne i cele; mając na uwadze, że kwestia ta musi znaleźć się w porządku obrad Konferencji w sprawie przyszłości Europy; mając na uwadze, że Europejski filar praw socjalnych oraz zalecenie Komisji z 2013 r. pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji” pozostają ważnymi zasadami przewodnimi służącymi ograniczeniu ubóstwa dzieci, poprawie ich dobrostanu i zapewnieniu stabilnej przyszłości, a jednocześnie ograniczeniu zjawiska przedwczesnego kończenia nauki; mając na uwadze, że w planie działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych Komisja wyznaczyła cel zakładający, że do 2030 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE powinna zmniejszyć się o co najmniej 15 mln, z których co najmniej 5 mln powinny stanowić dzieci; mając na uwadze, że negatywne stereotypy płciowe i uwarunkowania społeczne prowadzą do tzw. różnicy marzeń, czyli różnicy w poczuciu własnych możliwości, zaś brak reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych warunkuje wybory edukacyjne i zawodowe dziewcząt od najmłodszych lat, a tym samym przyczynia się do pogłębiania nierówności między mężczyznami a kobietami w niektórych sektorach rynku pracy, w szczególności w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM);
- S. mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne są na pierwszej linii walki z ubóstwem dzieci oraz ich wykorzystywaniem, a tym samym spoczywa na nich główna odpowiedzialność za zapobieganie marginalizacji i wykluczeniu społecznemu; mając na uwadze, że władze krajowe powinny w razie potrzeby zapewnić im dostateczne środki do realizacji tych celów;
1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego gwarancję dla dzieci, która ma zapobiegać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz zwalczać je, gwarantując dzieciom potrzebującym wsparcia bezpłatny i faktyczny dostęp do kluczowych usług, takich jak wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, zajęcia dydaktyczne, w tym szkolne, opieka zdrowotna oraz co najmniej jeden zdrowy posiłek każdego dnia szkolnego, a także gwarantując wszystkim dzieciom potrzebującym wsparcia zdrowe żywienie i odpowiednie warunki mieszkaniowe; wzywa Radę i państwa członkowskie, by wykazały się ambicją i przyjęły zalecenie oraz wdrożyły je w pełnym zakresie i w szybkim tempie; oczekuje, że uwagi zawarte w niniejszej rezolucji zostaną uwzględnione z myślą o przyjęciu zalecenia Rady; podkreśla, że gwarancja dla dzieci ma zapewnić wsparcie publiczne, aby zapobiegać wykluczeniu społecznemu i zwalczać je poprzez zagwarantowanie dzieciom potrzebującym wsparcia dostępu do zestawu kluczowych usług, co oznacza, że państwa członkowskie powinny albo organizować i świadczyć takie usługi, albo zapewniać odpowiednie świadczenia, tak aby rodzice lub opiekunowie dzieci potrzebujących wsparcia byli w stanie pokryć koszty tych usług;
 2. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka i popiera jego cele zakładające wywiązywanie się ze wspólnej odpowiedzialności za poszanowanie i ochronę praw każdego dziecka, równocześnie z realizacją wspólnego projektu na rzecz zdrowszych, odpornych i sprawiedliwszych społeczeństw dla wszystkich; uznaje, że wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci uzupełnia tę strategię i koncentruje się na dzieciach potrzebujących wsparcia, tworząc europejskie ramy umożliwiające obronę praw dziecka i priorytetowe traktowanie tych praw w programach działań UE; popiera jego główny cel, jakim jest walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci, wspieranie równych szans dla wszystkich i promocja zdrowia; zdecydowanie popiera konkretne wytyczne, zgodnie z którymi właściwe organy krajowe i lokalne powinny zapewnić dzieciom potrzebującym wsparcia faktyczny i bezpłatny dostęp do zbioru kluczowych usług, takich jak bezpłatna wysokiej jakości wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem, zajęcia dydaktyczne, w tym szkolne, i opieka zdrowotna, a także faktyczny dostęp do odpowiednich warunków mieszkaniowych i zdrowego żywienia, na równi z rówieśnikami;
 3. wzywa UE i państwa członkowskie do rozwiązania problemów strukturalnych powodujących ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci przez promowanie wysokiego poziomu zatrudnienia i włączenia społecznego, w szczególności w grupach defaworyzowanych; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły skuteczne ustanowienie europejskiej gwarancji dla dzieci w całej Unii, włączając gwarancję do głównego nurtu wszystkich sektorów polityki, oraz apeluje do nich, aby wykorzystywały istniejące strategie polityczne i fundusze UE do realizacji konkretnych środków przyczyniających się do likwidacji ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci; zaznacza, że istotne jest, by właściwe organy na szczeblu krajowym,

⁽¹⁷⁾ UNICEF Study on the impact of parental deprivation on the children left behind by Moldovan migrants [Badanie UNICEF-u na temat wpływu braku opieki rodzicielskiej na dzieci pozostawione w kraju przez moldawskich migrantów] http://www.childrenleftbehind.eu/wp-content/uploads/2011/05/2008_UNICEF-CRIC-et.al._Moldova_ParentalDeprivation1.pdf

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

regionalnym i lokalnym zagwarantowały wszystkim dzieciom potrzebującym wsparcia faktyczny i równy dostęp – ze szczególnym uwzględnieniem rodzin, w których są dzieci z niepełnosprawnościami – do bezpłatnej i wysokiej jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, zajęć dydaktycznych, w tym szkolnych, oraz zajęć w kontakcie ze społecznością lokalną, jak również zajęć sportowych, rekreacyjnych i kulturalnych, a także tani dostęp do zdrowego żywienia i odpowiednich warunków mieszkaniowych; podkreśla również, że należy informować właściwe organy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym o możliwościach uzyskania unijnych środków finansowych oraz szkolić i wspierać je w tym zakresie; wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały prawo dzieci do odpowiednich warunków mieszkaniowych, udzielając odpowiedniego wsparcia rodzicom mającym trudności z utrzymaniem lub uzyskaniem mieszkania, tak by mogli oni przebywać ze swoimi dziećmi, a także aby zwróciły szczególną uwagę na młodych dorosłych opuszczających placówki opieki nad dziećmi;

4. uważa, że należy poczynić znaczne inwestycje w dzieci, aby wyeliminować ubóstwo dzieci i umożliwić im rozwój i korzystanie z pełni praw przysługujących im w UE; podkreśla, że wymaga to holistycznego podejścia do wczesnego rozwoju dziecka, począwszy od pierwszych 1 000 dni, w ciągu których należy gwarantować zdrowie matki, w tym zdrowie psychiczne, bezpieczeństwo, ochronę i czułą opiekę; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły strategiczne i wszechstronne podejście do wdrożenia gwarancji dla dzieci za pomocą odpowiednich strategii politycznych i zasobów, w tym poprzez środki integracji na rynku pracy, środki zapewnienia równowagi między życiem zawodowym i prywatnym kierowane do rodziców i opiekunów oraz wsparcie dochodów dla rodzin i gospodarstw domowych, tak by przeszkody finansowe nie uniemożliwiały dzieciom dostępu do wysokiej jakości usług sprzyjających włączeniu społecznemu; wzywa do opracowania nadrzędnej europejskiej strategii zwalczania ubóstwa, obejmującej ambitne cele dotyczące ograniczenia ubóstwa i bezdomności oraz wyeliminowania skrajnego ubóstwa w Europie do 2030 r., zwłaszcza wśród dzieci, zgodnie z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych i przy uwzględnieniu celów zrównoważonego rozwoju ONZ oraz w oparciu o główne cele wyznaczone w planie działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych;

5. wyraża zadowolenie, że podczas przygotowywania strategii UE na rzecz praw dziecka uwzględniono opinie i sugestie ponad 10 000 dzieci; wzywa Komisję, aby zadbała o to, by przy wdrażaniu i monitorowaniu gwarancji dla dzieci na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym głos dzieci, a także głos organizacji reprezentujących dzieci zostały wysłuchane, przez umożliwienie im pełnego uczestnictwa w konstruktywnym i pluralistycznym dialogu publicznym i konsultacjach publicznych, oraz by mogły zabrać głos w sprawach ich dotyczących na szczeblu UE, tak jak miało to miejsce podczas Forum na rzecz Praw Dziecka w 2020 r.; wzywa zatem wszystkie państwa członkowskie, by w szczególności zleciły organowi publicznemu, na przykład komisarzowi ds. dzieci lub rzecznikowi praw dziecka, pomiar wpływu na dzieci przepisów krajowych i regionalnych oraz krajowych środków służących wdrożeniu gwarancji dla dzieci, a także ogólne promowanie praw dziecka w polityce publicznej, oraz wzywa Komisję do zbadania możliwości ustanowienia europejskiego urzędu ds. dzieci w celu wspierania i monitorowania wdrażania zalecenia przez państwa członkowskie, koordynacji prac krajowych, zapewnienia wymiany dobrych praktyk i innowacyjnych rozwiązań, a także usprawnienia sprawozdawczości i zaleceń;

6. wzywa państwa członkowskie, aby priorytetowo traktowały finansowanie na rzecz praw dziecka zgodnie z potrzebami określonymi na szczeblu krajowym i regionalnym oraz zdecydowanie zachęca je, by wykraczały poza środki wstępnie wyasygnowane w unijnych programach finansowania; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniały władzom lokalnym i regionalnym informacje, szkolenie i wsparcie w zakresie finansowania ze środków UE; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły skoordynowane podejście przy programowaniu i wdrażaniu funduszy UE oraz by przyspieszyły ich wdrażanie i przeznaczyły na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym dzieci wszelkie możliwe zasoby krajowe uzupełnione funduszami UE, takimi jak Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (ReactEU), Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), InvestEU, Erasmus+, Fundusz Azylu i Migracji (FAM) oraz Program UE dla zdrowia; przypomina, że państwa członkowskie muszą uwzględnić w swoich krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności specjalne środki inwestowania w dzieci i młodzież, aby uzyskać dostęp do funduszu za pośrednictwem filaru Next Generation RRF; przypomina o możliwościach, jakie daje Next Generation EU, jeśli chodzi o oferowanie wsparcia finansowego również organizacjom, np. organizacjom pozarządowym i charytatywnym, a także oferowanie pomocy społecznej rodzinom jej potrzebującym; apeluje w związku z tym do wszystkich państw członkowskich, nie tylko najbardziej dotkniętych ubóstwem dzieci, aby przeznaczyły co najmniej 5 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na wspieranie działań w ramach europejskiej gwarancji dla dzieci;

7. wzywa państwa członkowskie, aby przy wdrażaniu gwarancji dla dzieci uwzględniały szczególną sytuację dzieci potrzebujących wsparcia, zwłaszcza dzieci z tej grupy mierzących się ze szczególnymi trudnościami; podkreśla, że gwarancja dla dzieci powinna przyczynić się do osiągnięcia celu Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, jakim jest przejście od opieki instytucjonalnej do opieki rodzinnej lub środowiskowej; wzywa państwa członkowskie, aby podczas wdrażania gwarancji dla dzieci stosowały przekrojowe podejście uwzględniające aspekt płci;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

8. uważa, że gwarancja dla dzieci powinna stać się stałym instrumentem służącym zapobieganiu ubóstwu dzieci i zwalczaniu go w sposób strukturalny w UE; zwraca uwagę na oczywiste powiązanie między programem Next Generation EU a gwarancją dla dzieci jako instrumentami UE służącymi inwestowaniu w przyszłe pokolenia, w związku z czym apeluje o wzmocnienie synergii między tymi dwoma programami unijnymi, również w celu pełnego i znaczącego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych i europejskiej strategii na rzecz praw dziecka;

9. podkreśla, że – jak określono również w warunku podstawowym 4.3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów – państwa członkowskie powinny przyjąć wieloletnie krajowe strategie ograniczania ubóstwa mające zwalczać ubóstwo i wykluczenie społeczne dzieci, a także dopilnować, by ich konkretnym rezultatem były krajowe plany działania dotyczące gwarancji dla dzieci;

10. wzywa państwa członkowskie, aby wyeliminowały wszelką dyskryminację w dostępie do bezpłatnej i wysokiej jakości opieki nad dziećmi i edukacji, opieki zdrowotnej, a także odpowiednich warunków mieszkaniowych i zdrowego żywienia oraz zajęć rekreacyjnych, tak by zagwarantować pełne poszanowanie obowiązujących unijnych i krajowych przepisów antidyskryminacyjnych; wzywa do pilnego wznowienia negocjacji dotyczących horyzontalnej dyrektywy antidyskryminacyjnej jako kluczowego narzędzia w tym zakresie; zachęca państwa członkowskie, by zainwestowały odpowiednie zasoby w celu położenia kresu szkolnej segregacji w klasach i promowania włączenia społecznego, aby zapewnić dzieciom równy start w życiu i jak najszybciej przerwać cykl ubóstwa;

11. przypomina, że w Unii występują duże różnice w dostępie do bieżącej wody i infrastruktury sanitarnej, przy czym do sieci kanalizacyjnych w Europie Północnej, Południowej i Środkowej podłączone jest średnio 80–90 % ludności, zaś w Europie Wschodniej z kanalizacji i systemów uzdatniania wody korzysta znacznie mniejszy odsetek populacji wynoszący 64 %⁽¹⁸⁾; podkreśla, że brak dostępu do mieszkań socjalnych stanowi barierę dla dzieci z rodzin o niskich dochodach; wyraża zaniepokojenie, że dla zbyt wielu dzieci podstawowe instalacje wodne i urządzenia sanitarno-higieniczne pozostają poza zasięgiem oraz że brak dostępu do podstawowych usług sanitarnych jest szczególnie dotkliwy wśród dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji i zmarginalizowanych; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły każdemu dziecku dostęp do wody bieżącej, urządzeń sanitarnych i środków higieny osobistej, zarówno w domu, jak i w szkole;

12. wzywa państwa członkowskie, aby priorytetowo potraktowały zapewnienie bezdomnym dzieciom i ich rodzinom stałego zakwaterowania oraz by uwzględniły w krajowych planach działania dotyczących gwarancji dla dzieci rozwiązania mieszkaniowe dla dzieci doświadczających bezdomności i poważnego wykluczenia mieszkaniowego;

13. zwraca uwagę na charakterystyczne dla miast wyzwania związane z ubóstwem dzieci, w szczególności w celu zaradzenia poważnej sytuacji w najuboższych obszarach miejskich, która może zostać niezauważona ze względu na brak wielopłaszczyznowych wskaźników i wskaźników jakości mogących odzwierciedlić sytuację w terenie; podkreśla potrzebę przeznaczenia na ten cel specjalnych środków i zasobów w dążeniu do wprowadzenia wysokiej jakości, dostępnych i sprzyjających włączeniu społecznemu usług dla potrzebujących dzieci i ich rodzin mieszkających na obszarach miejskich; podkreśla, że należy zaangażować władze lokalne i regionalne oraz gminy, a także podmioty społeczeństwa obywatelskiego we wszystkie etapy wdrażania gwarancji dla dzieci;

14. wzywa państwa członkowskie, aby dążyły do osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach europejskiego obszaru edukacji (COM(2020)0625) oraz by nadal w pełni realizowały wszystkie stosowne działania zalecane w planie działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027 (COM(2020)0758) w dziedzinie kształcenia i szkolenia; wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wyznaczenia właściwych koordynatorów krajowych dysponujących odpowiednimi zasobami i silnym mandatem oraz posiadających kompetencje przekrojowe; wzywa tych koordynatorów do składania co dwa lata szczegółowych sprawozdań z postępów we wszystkich aspektach gwarancji dla dzieci oraz do regularnej wzajemnej wymiany najlepszych praktyk z partnerami krajowymi; wzywa Komisję do zapewnienia wzmocnionej koordynacji instytucjonalnej;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania tworzenia i wzmocnienia powszechnych publicznych usług opieki nad dziećmi, edukacji i opieki zdrowotnej o wysokich standardach jakości;

16. wzywa Komisję, aby zgodnie ze swoim planem działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych przedstawiła wniosek dotyczący zmiany celów barcelońskich i europejskich ram jakości wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, aby wspierać dalszą pozytywną konwergencję wśród państw członkowskich w dziedzinie wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi; podkreśla, że inicjatywy UE powinny wspierać kształcenie online i naukę zdalną na rzecz elastyczniejszego i sprzyjającego włączeniu społecznemu kształcenia podstawowego i średniego, przy jednoczesnym zachowaniu uczenia się bezpośredniego jako podstawowej metody kształcenia, której dostępność jest zapewniona wszystkim dzieciom, w szczególności dzieciom niepełnosprawnym; wzywa państwa członkowskie do zlikwidowania przepaści cyfrowej dzięki zwiększeniu i priorytetowemu traktowaniu łączności internetowej na obszarach oddalonych i wiejskich, ponieważ 10 % gospodarstw domowych w UE nadal nie ma dostępu do internetu; apeluje o utworzenie partnerstwa publiczno-prywatnego na szczeblu ogólnoeuropejskim, aby inwestować w zmniejszanie przepaści cyfrowej

⁽¹⁸⁾ <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/urban-waste-water-treatment/urban-waste-water-treatment-assessment-5>

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

i wzmacniać pozycję dzieci dzięki umiejętnościom cyfrowym i umiejętnościom w zakresie przedsiębiorczości; podkreśla znaczenie równego dostępu do infrastruktury cyfrowej i umiejętności cyfrowych dla dzieci oraz dla nauczycieli i rodziców, zarówno w miastach, jak i na wsiach, w celu uniknięcia przepaści cyfrowej, a także znaczenie takiego dostępu dla dzieci w regionach oddalonych i peryferyjnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia finansowego obszarów wymagających modernizacji technologicznej i kompleksowych szkoleń cyfrowych zarówno dla nauczycieli, jak i uczniów, aby umożliwić im dostosowanie się do nowych technologii;

17. wzywa państwa członkowskie, by zajęły się pilnie problemami przerywania nauki i nierówności edukacyjnych spowodowanymi kryzysem związanym z COVID-19, aby umożliwić dzieciom jak najsprawniejszą naukę zdalną i zaproponować długoterminowe rozwiązania problemu nierówności strukturalnych; wzywa państwa członkowskie do oceny, wdrożenia i monitorowania dostępu do edukacji, w szczególności dla dzieci pochodzących z grup i środowisk szczególnie narażonych, aby zapewnić taką samą wysoką jakość edukację w czasie pandemii, a także do promowania umiejętności cyfrowych i narzędzi edukacyjnych dostosowanych do celów uczenia się na odległość; wyraża niepokój, że w kontekście odbudowy pokryzysowej i potencjalnie przedłużającego się kryzysu trzeba będzie w większym stopniu zająć się problemem ubóstwa dzieci oraz że ubóstwo będzie miało jeszcze większy wpływ na dzieci, gdyż stanowią one najsłabszą grupę wśród osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; wzywa państwa członkowskie do przygotowania i priorytetowego traktowania rozwiązań w zakresie szczepień ochronnych przeciwko COVID-19 dla kategorii dzieci zidentyfikowanych w gwarancji, kiedy rozwiązania te staną się powszechnie dostępne dla dzieci;

18. przypomina o kluczowej roli, jaką przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i przedsiębiorczość mająca oddziaływanie społeczne mogą odegrać w realizacji gwarancji dla dzieci, oraz o potrzebie inwestowania w budowanie zdolności, dostęp do finansowania oraz kształcenie i szkolenie w zakresie przedsiębiorczości w tej dziedzinie; podkreśla potrzebę synergii między gwarancją dla dzieci a przyszłym planem działania UE na rzecz gospodarki społecznej;

19. uważa, że strategiczne inwestycje mające oddziaływanie społeczne są kluczowe do zagwarantowania, że nie utrwali się wpływ kryzysu na dzieci, zwłaszcza te, które już doświadczają ubóstwa i wyłączenia społecznego lub są nimi zagrożone oraz należą do wymienionych w zaleceniu grup dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; podkreśla znaczenie pobudzania inwestycji publicznych i prywatnych dla osiągnięcia celów gwarancji dla dzieci i podkreśla w tym kontekście rolę programu i funduszu InvestEU, w szczególności poprzez inwestycje społeczne i umiejętności oraz segmenty polityki dotyczące zrównoważonej infrastruktury;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania ich obecnych procedur budżetowych związanych z wydatkami socjalnymi w celu uwypuklenia szczególnych cech inwestycji w dzieci, które mogą wiązać się z nadmiernymi wydatkami socjalnymi, jeśli chodzi o zwrot, mnożniki i koszty alternatywne;

21. wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz ochrony dzieci przed krzywdą oraz przed wszelkimi formami przemocy poprzez opracowanie strategii w celu identyfikowania i priorytetowego potraktowania zagrożonych dzieci w ramach działań profilaktycznych i reagowania we współpracy z rodzicami, nauczycielami, pracownikami służby zdrowia i pracownikami społecznymi; wzywa państwa członkowskie do zapobiegania przemocy motywowanej płcią oraz do ochrony każdego dziecka, ze zwróceniem szczególnej uwagi na dziewczęta i młode kobiety, poprzez stworzenie lub wzmocnienie mechanizmów monitorowania i sprawozdawczości oraz specjalnych mechanizmów reagowania na przypadki przemocy motywowanej płcią;

22. przypomina, że ochrona socjalna i wsparcie rodzin mają zasadnicze znaczenie, i wzywa właściwe organy krajowe, aby zapewniły odpowiednie i dostępne systemy ochrony socjalnej i zintegrowane systemy ochrony dzieci, obejmujące skuteczne zapobieganie, wczesną interwencję i wsparcie rodzin, tak by zapewnić bezpieczeństwo i ochronę dzieciom pozbawionym opieki rodzicielskiej lub zagrożonym jej utratą, a także środki wspierające przejście z modelu opieki instytucjonalnej na model wysokiej jakości opieki rodzinnej i środowiskowej; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w systemy ochrony dzieci i usługi opieki społecznej jako w ważny element wdrażania gwarancji dla dzieci; podkreśla, że ze względu na obecny lockdown, izolację i warunki uczenia się powszechne są problemy ze zdrowiem psychicznym i fizycznym oraz wzywa państwa członkowskie do priorytetowego inwestowania w ochronę zdrowia psychicznego i fizycznego dzieci;

23. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia usług socjalnych, w tym usług w zakresie ochrony małoletnich, a także wystarczających zasobów finansowych, technicznych i ludzkich;

24. wzywa państwa członkowskie do opracowania konkretnych strategii ochrony dzieci przed niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym w internecie, ponieważ w czasie lockdownu dzieci spędzają więcej czasu w online, co zwiększa ryzyko ich narażenia na nadużycia w internecie, w tym ryzyko pornografii dziecięcej i nękania w internecie; wzywa państwa członkowskie do prowadzenia kampanii informacyjnych skierowanych zarówno do rodziców, jak i dzieci, dotyczących zagrożeń, na jakie narażone są dzieci w środowisku online; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z podmiotami sektora prywatnego w celu finansowania rozwoju nowych technologii służących do wykrywania i eliminowania materiałów zawierających pornografię dziecięcą i przypadków niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

25. przypomina, że aby wydzwignąć dzieci z ubóstwa kluczowe jest zastosowanie kompleksowego podejścia, które musi uwzględniać zindywidualizowane wsparcie dla rodziców tych dzieci; wzywa państwa członkowskie do poczynienia większych inwestycji w trwałe miejsca pracy i wsparcie społeczne dla rodziców, w tym podczas urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego, oraz do wdrożenia ukierunkowanej polityki zatrudnienia zapewniającej godziwy poziom życia, sprawiedliwe warunki pracy, dobrą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, rynek pracy sprzyjający włączeniu społecznemu i większe szanse na zatrudnienie, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia i szkolenia zawodowego oraz podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowywania się; wzywa państwa członkowskie, by uwzględniły takie środki w krajowych planach działania dotyczących gwarancji dla dzieci; podkreśla, że należy zapewnić bezpłatną opiekę nad małymi dziećmi, aby rodzice mogli bez przeszkód wznović aktywność zawodową; wzywa wszystkie państwa członkowskie do uznania okresów opieki nad dziećmi w systemach emerytalnych i do zapewnienia wystarczającego wsparcia – zarówno finansowego, jak i profesjonalnego – osobom opiekującym się niepełnosprawnymi członkami rodziny mieszkającymi w tym samym domu; podkreśla, że fakt, iż osoby te opiekują się swoimi krewnymi, ma często negatywny wpływ na ich życie rodzinne i zawodowe i może prowadzić do wykluczenia i dyskryminacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w celu zapewnienia dobrostanu „dzieci samych w domu” – dzieci pozbawionych opieki za strony rodziców migrantów;

26. przypomina, że we wniosek dotyczący odpowiedniej płacy minimalnej służy poprawie sytuacji dochodowej osób pracujących, w tym rodziców, a w szczególności kobiet; przypomina, że godne warunki pracy i sprawiedliwe wynagrodzenie muszą uzupełniać środki przeciwdziałania ubóstwu, w tym gwarancję, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki krajowej i poszanowaniu zasady pomocniczości; uważa, że takie podejście poprawi dobrostan dzieci i zmniejszyły nierówności doświadczane od najmłodszych lat, co przerwałoby cykl ubóstwa; przypomina państwom członkowskim, że zalecenie Komisji w sprawie skutecznego aktywnego wspierania zatrudnienia (C(2021)1372) zawiera wytyczne dotyczące stopniowego przejścia od środków nadzwyczajnych wprowadzonych w celu ochrony miejsc pracy podczas pandemii do nowych środków niezbędnych do ożywienia sprzyjającego wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu; z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przejrzystości wynagrodzeń, którego celem jest zmniejszenie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, a tym samym zwiększenie stabilności finansowej i ogólnie niezależności ekonomicznej kobiet, a także umożliwienie kobietom uniknięcia ubóstwa i przemocy domowej;

27. zachęca państwa członkowskie do zajęcia się kwestią uczniów przedwcześnie kończących naukę; podkreśla, że wzmocniona gwarancja dla młodzieży⁽¹⁹⁾ przewiduje, że wszyscy młodzi ludzie, którzy ukończyli 15 lat, powinni otrzymać ofertę pracy, dalszego kształcenia, przygotowania zawodowego lub stażu w terminie czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub od zakończenia kształcenia formalnego; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby wdrożyły wzmocnioną gwarancję dla młodzieży, zagwarantowały jakość ofert, włącznie z godziwym wynagrodzeniem, i zachęcały młodych ludzi do korzystania z usług oferowanych w ramach tej gwarancji; podkreśla znaczenie zapewnienia komplementarności z gwarancją dla dzieci i europejską strategią na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami, by zaspokoić potrzeby dzieci z niepełnosprawnościami oraz ułatwić im dostęp do podstawowych usług i samodzielne życie;

28. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie mechanizmów zarządzania, monitorowania, sprawozdawczości i oceny; wzywa Komisję, aby nadal monitorowała postępy w ramach europejskiego semestru z wykorzystaniem odpowiednich wskaźników z tablicy wskaźników społecznych i by w razie potrzeby wydawała zalecenia dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do włączenia Parlamentu we wspólne ramy monitorowania i w prace Komitetu Ochrony Socjalnej; podkreśla ważną rolę Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w promowaniu dialogu z organami lokalnymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim; przypomina o znaczeniu, jakie ma wprowadzenie praw i dobrostanu dzieci jako parametrów i wskaźników zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru i zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych; wzywa Komisję, aby dostosowała wskaźniki z tablicy wskaźników społecznych zawierające dane zdezagregowane, by uwzględniła wszystkie kategorie dzieci znajdujących się w potrzebie określone przez Komisję, by nadal opracowywała wskaźniki na potrzeby oceny i monitorowania wpływu europejskiej gwarancji dla dzieci, a także by zaprojektowała strukturę instytucjonalną, dzięki której wdrażanie tej gwarancji będzie wpisane w główny nurt polityki;

29. wzywa państwa członkowskie, aby opracowały zarówno wieloletnie krajowe strategie przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci, jak i krajowe plany działania w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci, biorąc pod uwagę określone konkretne grupy dzieci potrzebujących wsparcia, cele oraz wymagane finansowanie, które należy przeznaczyć na urzeczywistnienie sprzyjających ram polityki; podkreśla potrzebę określenia silnych i wymiernych celów; przypomina o znaczeniu zaangażowania wszystkich odpowiedzialnych organów regionalnych i lokalnych oraz właściwych zainteresowanych podmiotów, w tym podmiotów gospodarki społecznej, instytucji edukacyjnych, sektora prywatnego, organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, jak również samych dzieci i ich rodziców; wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań w sprawie stanu wdrożenia gwarancji; przypomina

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 372 z 4.11.2020, s. 1.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

o potrzebie sprawniejszego gromadzenia wysokiej jakości danych zdezagregowanych, zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i UE, aby pomóc w monitorowaniu i ocenie postępów w dążeniu do położenia kresu ubóstwu i wykluczeniu społecznemu dzieci oraz by dać podstawy do monitorowania i tworzenia strategii politycznych; z zadowoleniem przyjmuje zatem włączenie krajowych ram gromadzenia danych do krajowych planów działania na rzecz wdrożenia gwarancji dla dzieci; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą opracować lepsze wskaźniki jakości we wszystkich obszarach interwencji gwarancji dla dzieci, aby właściwie zrozumieć wielowymiarowe wyzwania związane z ubóstwem dzieci i ich wykluczeniem społecznym w obszarach edukacji i opieki, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa i dostępu do odpowiedniego żywienia, a także z myślą o lepszym docieraniu do dzieci znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; ponownie podkreśla znaczenie umożliwienia państwom członkowskim wymiany najlepszych praktyk;

30. wzywa Radę do szybkiego przyjęcia wniosku dotyczącego zalecenia Rady ustanawiającego europejską gwarancję dla dzieci;

31. wzywa Radę do odblokowania dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach; podkreśla, że fakt, iż kobiety są reprezentowane na stanowiskach kierowniczych wpływa na wybór szkoły i kariery zawodowej przez dziewczęta młode kobiety oraz przyczynia się do zniesienia nierówności w niektórych sektorach rynku pracy, w których kobiety są mniej reprezentowane, a także do poprawy warunków pracy w sektorach zdominowanych przez kobiety;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0162

Dostępność i przystępność cenowa testów na COVID-19**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie dostępności i przystępności cenowej testów na COVID-19 (2021/2654(RSP))**

(2021/C 506/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 4, 6, 9, 114, 153, 168, 169 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 marca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (zielone zaświadczenie cyfrowe) (COM(2021)0130),
- uwzględniając obowiązujące międzynarodowe przepisy zdrowotne,
- uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2020/1595 z dnia 28 października 2020 r. w sprawie strategii przeprowadzania testów na obecność COVID-19, w tym szybkich testów antygenowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie wspólnych ram stosowania i walidacji szybkich testów antygenowych oraz wzajemnego uznawania wyników testów na COVID-19 w UE ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w traktatach i przewidzianych środkami przyjętymi w celu ich wykonania ⁽⁴⁾;
- B. mając na uwadze, że skuteczne testowanie uznaje się za podstawowe narzędzie ograniczania rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2 i jego budzących obawy wariantów, wykrywania zakażeń oraz ograniczania środków polegających na izolacji i kwarantannie i że nadal będzie ono odgrywać kluczową rolę w ułatwianiu swobodnego przepływu osób oraz zapewnianiu transgranicznego transportu i transgranicznego świadczenia usług podczas pandemii;
- C. mając na uwadze, że dostateczne zdolności w zakresie testowania i sekwencjonowania są niezbędne do monitorowania sytuacji epidemiologicznej i szybkiego wykrywania kolejnych wariantów SARS-CoV-2;
- D. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała pakiet legislacyjny dotyczący Europejskiej Unii Zdrowotnej;
- E. mając na uwadze, że dostępność i przystępność cenowa tych testów znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich, zwłaszcza jeśli chodzi o dostępność bezpłatnych testów dla pracowników pierwszego kontaktu, w tym pracowników służby zdrowia, oraz dla szkół, uniwersytetów i placówek opieki nad dziećmi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 360 z 30.10.2020, s. 43.⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.⁽³⁾ Dz.U. C 24 z 22.1.2021, s. 1.⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- F. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnego zaświadczenia o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19, zwanego unijnym zaświadczeniem COVID-19;
- G. mając na uwadze, że unijne zaświadczenie COVID-19 ułatwiłoby swobodny przepływ obywateli UE i osób w niej zamieszkałych; mając na uwadze, że wiele państw członkowskich wciąż wymaga od osób wjeżdżających na ich terytorium poddania się przed wjazdem lub po wjeździe testowi w kierunku zakażenia COVID-19;
- H. mając na uwadze, że nie wszyscy obywatele i mieszkańcy UE zostaną zaszczepieni przed wejściem w życie rozporządzenia w sprawie unijnego zaświadczenia COVID-19, ponieważ do tego czasu nie zostanie im zaoferowana szczepionka albo ponieważ nie mogą lub nie chcą się zaszczepić, w związku z czym będą musieli polegać na zaświadczeniach o wynikach testu lub o powrocie do zdrowia, by móc swobodnie się przemieszczać;
- I. mając na uwadze, że testy z wykorzystaniem amplifikacji kwasów nukleinowych (NAAT) wymienione w wykazie sporządzonym na podstawie zalecenia Rady z dnia 21 stycznia 2021 r. stanowią integralny element planowanego systemu unijnych zaświadczeń COVID-19;
- J. mając na uwadze, że koszty testowania się, niepewne warunki pracy i ograniczony dostęp do ochrony prawnej oznaczają, że pracownicy sezonowi stoją w obliczu szczególnych wyzwań związanych z testowaniem i samoizolacją w interesie zdrowia publicznego;
- K. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 nieproporcjonalnie dotknęła osoby w trudnej sytuacji, mniejszości etniczne, pensjonariuszy domów pomocy społecznej, w tym osoby w podeszłym wieku, osoby z niepełnosprawnościami i osoby bezdomne; mając na uwadze, że słabsze grupy społeczne są bardziej narażone na dyskryminację finansową, gdy nie mają możliwości nieodpłatnego przetestowania się;
- L. mając na uwadze, że skuteczne testy są również kluczowym elementem strategii mającej na celu odbudowę gospodarczą oraz umożliwienie w państwach członkowskich nauczania i udziału w życiu społecznym w normalny sposób, tak by możliwe było pełne korzystanie z podstawowych wolności;
- M. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie udostępniają swoim obywatelom i mieszkańcom szczepionki przeciwko COVID-19 bezpłatnie, lecz tylko niektóre państwa członkowskie zapewniają bezpłatne testy; mając na uwadze, że obywatele i mieszkańcy innych państw członkowskich często muszą sporo płacić za testy COVID-19, co sprawia, że opcja ta jest dla niektórych nieosiągalna i wiąże się z ryzykiem dyskryminacji ze względu na status społeczno-ekonomiczny;
- N. mając na uwadze, że aby uniknąć nierówności i dyskryminacji między zaszczepionymi i niezaszczepionymi obywatelami i mieszkańcami UE, zarówno testy, jak i szczepienia powinny być bezpłatne;
- O. mając na uwadze, że w kontekście obostrzeń ograniczających swobodne przemieszczanie się wprowadzonych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19 państwa członkowskie wymagające przedstawienia dowodu na przeprowadzenie testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 powinny uznawać zaświadczenia o wyniku testu wydane przez państwa członkowskie według zasad unijnego zaświadczenia COVID-19;
- P. mając na uwadze, że jasne i przyjazne dla użytkownika informacje o dostępności testów na COVID-19 we wszystkich państwach członkowskich oraz o ich cenach, jeżeli nie oferuje się ich bezpłatnie, powinny być dostępne w jednym miejscu;
- Q. mając na uwadze, że brak dostępności testów na COVID-19 i kwestia ich przystępności cenowej są utrudnieniem w skutecznym radzeniu sobie z pandemią i stanowią istotną przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się w obrębie UE, czy to w celu pracy, wypoczynku, łączenia rodzin, czy też w innym celu;
- R. mając na uwadze, że 17 milionów obywateli UE pracuje lub mieszka poza państwem członkowskim pochodzenia, oraz mając na uwadze, że miliony obywateli mieszkają na obszarach peryferyjnych i przygranicznych i muszą regularnie, a nawet codziennie, przekraczać granicę; mając na uwadze, że także ci obywatele nieproporcjonalnie odczuli trudności i koszty związane z testowaniem się; mając na uwadze, że wymogi dotyczące testowania lub kwarantanny nadal powodują opóźnienia i zwiększają koszty transgranicznego transportu towarów i świadczenia transgranicznych usług fizycznych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- S. mając na uwadze, że inni podróżni również mogą napotykać szereg przeszkód, w tym bariery finansowe i skomplikowane wymagania spowodowane wymogami dotyczącymi testów na COVID-19;
- T. mając na uwadze, że w trakcie obecnej pandemii podjęto szeroki wachlarz środków, w tym nadzwyczajnych, w celu wsparcia ogółu społeczeństwa i gospodarki UE;
- U. mając na uwadze, że swobodne przemieszczanie się jest co do zasady prawem wszystkich obywateli UE, a w czasie kryzysu należy podjąć wszelkie środki, aby wszyscy Europejczycy mogli jednakowo korzystać z tego prawa;
- V. mając na uwadze, że Komisja zbiorczo zamówiła szczepionki przeciwko COVID-19 w imieniu wszystkich państw członkowskich, gwarantując wszystkim ich dostępność i niższe ceny;
- W. mając na uwadze, że w dniu 18 grudnia 2020 r. Komisja podpisała umowę ramową z Abbott i Roche na zakup ponad 20 mln szybkich testów antygenowych, udostępniając je w ten sposób wszystkim państwom członkowskim;
- X. mając na uwadze, że w wyjątkowych przypadkach konieczna i uzasadniona jest (tymczasowa) interwencja na rynku, by usunąć przeszkody w swobodnym przepływie na jednolitym rynku, zapewnić uczciwą konkurencję oraz zadbać o dostarczanie podstawowych produktów i usług;
1. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia uniwersalnych, dostępnych, terminowych i bezpłatnych testów, by zagwarantować prawo do swobodnego przemieszczania się w obrębie UE w kontekście unijnego zaświadczenia COVID-19 bez dyskryminacji ze względów ekonomicznych lub finansowych, zgodnie z art. 3 mandatu Parlamentu do negocjacji w sprawie wniosku dotyczącego zielonego zaświadczenia cyfrowego⁽⁵⁾; podkreśla ryzyko dyskryminacji finansowej, której podlegaliby nieudopornieni obywatele i mieszkańcy UE po wdrożeniu unijnego zaświadczenia COVID-19;
 2. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia bezpłatnych testów, w szczególności pracownikom pierwszego kontaktu, w tym pracownikom służby zdrowia i ich pacjentom, a także szkołom, uniwersytetom i placówkom opieki nad dziećmi;
 3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia tymczasowego pułapu cenowego w odniesieniu do testów na COVID-19, które nie są potrzebne do uzyskania unijnego zaświadczenia COVID-19 lub w okolicznościach przedstawionych w ust. 2;
 4. podkreśla, że unijne zaświadczenia COVID-19 oparte na testach NAAT nie powinny skutkować dalszymi nierównościami i podziałami społecznymi; podkreśla, że konieczny jest sprawiedliwy i równy dostęp do testów;
 5. wzywa państwa członkowskie, by w międzyczasie dalej wdrażały zalecenie Komisji (UE) 2020/1595 w celu zapewnienia wspólnego podejścia i skuteczniejszych strategii testowania w całej UE, a także by w pełni wdrożyły rozporządzenie w sprawie unijnego zaświadczenia COVID-19 po jego przyjęciu;
 6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia dostatecznego finansowania i do kontynuowania wysiłków w ramach Inkubatora Unijnego Urzędu ds. Gotowości i Reagowania na wypadek Stanu Zagrożenia Zdrowia (HERA) w celu opracowania innowacyjnych nieinwazyjnych testów dla dzieci i grup szczególnie wrażliwych, w tym testów uwzględniających różne warianty;
 7. podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny wykazać się większym zaangażowaniem na rzecz ochrony swoich obywateli i mieszkańców, których prawo do swobodnego przemieszczania się nie powinno zależeć od ich statusu społeczno-ekonomicznego;
 8. wzywa Komisję do uruchomienia zasobów w celu ułatwienia sprawiedliwego i niedyskryminacyjnego wdrożenia interoperacyjnego unijnego zaświadczenia COVID-19;
 9. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspólnego zamawiania zestawów diagnostycznych i do podpisywania wspólnych umów z dostawcami usług badań laboratoryjnych w celu zwiększenia zdolności testowania w kierunku COVID-19 na szczeblu UE; podkreśla potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości i kontroli zamówień w dziedzinie zdrowia; podkreśla, że niezwykle ważne jest, by Komisja zarezerwowała wystarczającą pulę środków na zakup wyposażenia, o którym mowa w tym ustępie, jeżeli chce podjąć szybkie i przekonujące działania;

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0145.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

10. z zadowoleniem przyjmuje elastyczne podejście Komisji, by przyspieszyć formalności celne i zwolnić z podatku VAT zestawy do testów na COVID-19;
 11. wzywa państwa członkowskie, by umożliwiły pracownikom służby zdrowia i przeszkolonym podmiotom gromadzenie danych dotyczących testów i zgłaszanie ich właściwym organom; podkreśla, jak ważne jest dostosowanie zdolności testowania do najnowszych danych epidemiologicznych, i zaznacza, że należy zgłaszać wszystkie wyniki testów – nawet te, które zostały przeprowadzone w nieakredytowanych punktach pobrań lub placówkach testujących;
 12. wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich poprzez uruchomienie instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych w celu pokrycia kosztów testów na COVID-19, poprzez zwracanie się do państw członkowskich o dobrowolne wkłady, poprzez zapewnienie dodatkowego finansowania na potrzeby umów zakupu z wyprzedzeniem oraz poprzez zadbanie o to, by szczepionki były udostępniane bezpłatnie; oczekuje, że te wspólne wysiłki nakłonią do zwiększenia dostępności bezpłatnych testów dla obywateli i mieszkańców UE;
 13. wzywa Komisję do zamieszczenia na portalu Re-open EU jasnych informacji o dostępności testów i o punktach pobrań do testów na COVID-19 we wszystkich państwach członkowskich oraz do szybkiego uruchomienia aplikacji pomagającej użytkownikom w znalezieniu najbliższego punktu pobrań do testów na COVID-19; wzywa Komisję do zapewnienia łatwego dostępu do takich informacji za pośrednictwem interfejsu programowania aplikacji, tak aby przewoźnicy mogli łatwo udostępniać te informacje swoim klientom;
 14. zwraca się do państw członkowskich o zwiększenie zdolności testowania w całej UE, zarówno w odniesieniu do testów NAAT, jak i szybkich testów antygenowych, zwłaszcza w głównych węzłach transportowych i ośrodkach turystycznych, w tym w regionach oddalonych i wyspiarskich oraz w regionach przygranicznych, dzięki wykorzystaniu mobilnych punktów pobrań wymazów i wspólnemu korzystaniu z zaplecza laboratoryjnego;
 15. wzywa Komisję do wsparcia organów krajowych w tworzeniu punktów pobrań, by zapewnić ich bliskość;
 16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
-

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0163

Stosunki UE–Indie

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami (2021/2023(INI))

(2021/C 506/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zbliżające się posiedzenie przywódców UE i Indii zapowiedziane na 8 maja 2021 r. w Porto (Portugalia),
- uwzględniając zapoczątkowane w 2004 r. partnerstwo strategiczne między UE a Indiami,
- uwzględniając umowę o współpracy między UE a Indiami z 1994 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie i partnerstwo strategiczne między UE a Indiami: plan działania do 2025 r. ⁽¹⁾ przyjęty na wirtualnym szczycie UE–Indie w dniu 15 lipca 2020 r., a także inne podpisane ostatnio wspólne oświadczenia, w tym w dziedzinie walki z terroryzmem, klimatu i energii, urbanizacji, migracji i mobilności oraz partnerstwa wodnego,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 20 listopada 2018 r. zatytułowany „Elementy strategii UE wobec Indii” (JOIN(2018)0028) oraz powiązane konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie strategii UE wobec Indii (14634/18),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 19 września 2018 r. zatytułowany „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031) oraz powiązane konkluzje Rady z dnia 15 października 2018 r. (13097/18),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2018 r. dotyczące zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem (9265/1/18 REV 1),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 września 2001 r. zatytułowany „Europa i Azja: strategiczne ramy wzmocnionego partnerstwa” (COM(2001)0469),
- uwzględniając przysłane rozporządzenie ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na lata 2021–2027 (2018/0243(COD)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i obrony – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽²⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja ⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 13 września 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z Indiami ⁽⁴⁾, a także inne swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Indii, w tym dotyczące przypadków łamania praw człowieka, demokracji i praworządności,

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2020/07/15/joint-statement-15th-eu-india-summit-15-july-2020/>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0012.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0016.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 48.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 28 października 2004 r. w sprawie stosunków Unia Europejska-Indie ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie partnerstwa strategicznego między UE a Indiami ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie UE w zmieniającym się globalnym otoczeniu – świat bardziej połączony, skonfliktowany i złożony ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie piractwa morskiego ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 października 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając 10. posiedzenie w ramach Partnerstwa Parlamentarnego Azja–Europa (ASEP10), które odbyło się w Brukseli w dniach 27–28 września 2018 r., oraz przyjęte w związku z nim oświadczenie, a także 11. posiedzenie w ramach Partnerstwa Parlamentarnego Azja–Europa (ASEP11), które ma odbyć się w Phnom Penh w Kambodży w dniach 26–27 maja 2021 r.,
 - uwzględniając dialog wysokiego szczebla UE–Indie w sprawie handlu i inwestycji, w ramach którego pierwsze spotkanie odbyło się 5 lutego 2021 r.,
 - uwzględniając wyjazd Komisji Spraw Zagranicznych do Indii w dniach 21–22 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 22 lutego 2021 r. w sprawie priorytetów UE na rok 2021 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka,
 - uwzględniając wytyczne tematyczne UE dotyczące praw człowieka, w tym również wytyczne na temat obrońców praw człowieka oraz propagowania i ochrony wolności wyznania i przekonań,
 - uwzględniając art. 118 Regulaminu,
 - uwzględniając pismo Komisji Handlu Międzynarodowego oraz uwzględniając jej kompetencje zgodnie z załącznikiem VI do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0124/2021),
- A. mając na uwadze, że UE i Indie mają zwołać posiedzenie przywódców w dniu 8 maja 2021 r. w Porto (Portugalia), realizując swoje zobowiązanie do regularnego zwoływania posiedzeń na najwyższym szczeblu oraz do wzmocnienia partnerstwa strategicznego ustanowionego w 2004 r., z myślą o pogłębieniu współpracy gospodarczej i politycznej;
- B. mając na uwadze, że strategiczne partnerstwo UE–Indie nabrało w ostatnich latach rozmachu, co odzwierciedla odnowioną wolę polityczną do wzmocnienia jego wymiaru strategicznego oraz – po przeobrażeniu się z partnerstwa gospodarczego w stosunki obejmujące szereg sektorów – odzwierciedla rosnące znaczenie geopolityczne Indii i wspólne wartości demokratyczne;
- C. mając na uwadze, że Unię Europejską i Indie, jako dwie największe na świecie demokracje, łączą silne więzi polityczne, gospodarcze, społeczne i kulturowe; mając jednak na uwadze, że stosunki dwustronne nie osiągnęły jeszcze pełnego potencjału i wymagają większego zaangażowania politycznego; mając na uwadze, że przywódcy UE i Indii wyrazili wolę utrzymania i promowania faktycznego multilateralizmu i wielostronnego ładu opartego na zasadach, a także zbudowanego wokół Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i Światowej Organizacji Handlu (WTO);

⁽⁵⁾ Dz.U. C 174 E z 14.7.2005, s. 179.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 589.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 109.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 261 E z 10.9.2013, s. 34.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 202.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że regionalne i globalne znaczenie Indii rośnie i coraz bardziej wzmacniają one swoją pozycję jako darczyńca, a także jako mocarstwo gospodarcze i wojskowe; mając na uwadze, że przewodnictwo Indii w grupie G-20 w 2023 r., członkostwo tego państwa w Radzie Bezpieczeństwa ONZ w latach 2021–2022 i w Radzie Praw Człowieka ONZ w latach 2019–2021 zwiększyły potrzebę wzmocnienia koordynacji w zakresie globalnego zarządzania i dalszego promowania wspólnej wizji multilateralizmu opartego na zasadach;
- E. mając na uwadze, że w ramach strategicznych UE, obejmujących jej globalną strategię, strategię dla Indii, strategię UE dotyczącą łączenia Europy i Azji, a także nabierającą kształtu strategię dla regionu Indo-Pacyfiku zwrócono szczególną uwagę na zasadnicze znaczenie współpracy z Indiami w zakresie globalnego programu działania UE; mając na uwadze, że współpraca dwustronna i wielostronna w obecnym kontekście podwyższonego ryzyka globalnego i nasilającej się konkurencji między wielkimi mocarstwami powinna obejmować zwiększanie bezpieczeństwa międzynarodowego, poprawę przygotowania i reagowania na globalne zagrożenia zdrowotne, takie jak obecna pandemia COVID-19, wzmacnianie globalnej stabilności gospodarczej i wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz osiąganie celów zrównoważonego rozwoju określonych przez ONZ;
- F. mając na uwadze, że gospodarka Indii jest silna i dobrze się rozwija; mając na uwadze, że UE jest czołowym partnerem handlowym Indii, podczas gdy Indie są dziewiątym co do wielkości partnerem handlowym UE; mając na uwadze, że Ocean Indyjski ma strategiczne znaczenie dla handlu światowego oraz istotne znaczenie gospodarcze i strategiczne zarówno dla UE, jak i dla Indii; mając na uwadze, że UE i Indie mają ważne wzajemne interesy w regionie Indo-Pacyfiku, skupiające się na utrzymaniu jego charakteru jako obszaru uczciwej konkurencji, niezakłóconych linii komunikacji morskiej, stabilności i bezpieczeństwa;
- G. mając na uwadze, że konektywność powinna stanowić ważny element obustronnego programu strategicznego UE–Indie zgodnie ze strategią UE dotyczącą łączenia Europy i Azji; mając na uwadze, że na ostatnim szczycie UE–Indie uzgodniono zasady zrównoważonej konektywności, a także zobowiązano się do przeanalizowania sposobów poprawy konektywności między UE a Indiami, a następnie konektywności z państwami trzecimi, w tym w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że kompleksowy charakter konektywności nie ogranicza się tylko do infrastruktury fizycznej, takiej jak drogi czy koleje, lecz obejmuje także szlaki morskie, technologie cyfrowe i aspekty środowiskowe, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Zielonego Ładu; mając na uwadze, że konektywność odgrywa rolę geopolityczną i transformacyjną, a także jest zrównoważonym instrumentem wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
- H. mając na uwadze, że promowanie skutecznej dyplomacji klimatycznej oraz globalnego zaangażowania na rzecz wdrożenia porozumienia paryskiego, a także globalnej ochrony klimatu i środowiska, wymaga przywództwa ze strony UE i Indii;
- I. mając na uwadze, że lokalni i międzynarodowi obserwatorzy praw człowieka informują, że obrońcy praw człowieka i dziennikarze w Indiach nie mają bezpiecznych warunków pracy; mając na uwadze, że w październiku 2020 r. wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet zwróciła się do rządu Indii z apelem o ochronę praw obrońców praw człowieka i organizacji pozarządowych, wskazując na obawy związane ze zmniejszaniem się przestrzeni, w której mogą działać organizacje społeczeństwa obywatelskiego, zatrzymaniami obrońców praw człowieka i zarzutami stawianymi osobom, które po prostu skorzystały z prawa do wolności wypowiedzi i pokojowego zgromadzania się, a także z wykorzystaniem przepisów prawa, takich jak ustawa o zagranicznym wkładzie (FCRA) i ustawa o zapobieganiu nielegalnej działalności, do tłumienia sprzeciwu;
- J. mając na uwadze, że organizacja Amnesty International była zmuszona do zamknięcia swoich biur w Indiach po zamrożeniu jej rachunków bankowych ze względu na rzekome naruszenie ustawy o zagranicznym wkładzie, a trzej sprawozdawcy specjalni ONZ zaapelowali o zmianę tej ustawy zgodnie z prawami i obowiązkami Indii wynikającymi z prawa międzynarodowego;
- K. mając na uwadze, że grupy społeczeństwa obywatelskiego donoszą, że kobiety w Indiach stoją w obliczu szeregu poważnych wyzwań i naruszeń ich praw, w tym związanych z praktykami kulturowymi, plemiennymi i tradycyjnymi, przemocą seksualną i molestowaniem seksualnym oraz handlem ludźmi; mając na uwadze, że kobiety wywodzące się z mniejszości religijnych są jeszcze bardziej podatne na zagrożenia, a sytuacja ta pogarsza się dodatkowo w przypadku kobiet z niższych kast;
- L. mając na uwadze, że pomimo zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność kastową w Indiach nadal istnieje problem systemowy, w tym również w obrębie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, uniemożliwiający dalitom dostęp do zatrudnienia, edukacji, opieki zdrowotnej i środków budżetowych przeznaczonych na rozwój dalitów;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

M. mając na uwadze, że Indie to jeden z krajów najsilniej dotkniętych nową pandemią COVID-19, w którym zarejestrowano 11 mln potwierdzonych przypadków i ponad 150 tys. zgonów spowodowanych tą chorobą, a także mając na uwadze, że rząd Indii przyjął inicjatywę przewidującą darowiznę milionów szczepionek dla krajów w swoim bezpośrednim sąsiedztwie i głównych krajów partnerskich w regionie Oceanu Indyjskiego;

1. zaleca Radzie, Komisji oraz Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa:

Ogólne stosunki między UE a Indiami

- a) dalsze poprawianie i pogłębianie relacji między UE a Indiami jako partnerami strategicznymi oraz podtrzymanie zobowiązania do regularnego prowadzenia wielopoziomowych dialogów, w tym szczytów;
- b) skonsolidowanie postępów w zakresie partnerstwa strategicznego osiągniętych od ubiegłorocznego szczytu i poczynienie namacalnych postępów w kwestiach priorytetowych, zwłaszcza w zakresie odpornego na zagrożenia zdrowia na świecie, zmiany klimatu i ekologicznego wzrostu, cyfryzacji i nowych technologii, konektywności, handlu i inwestycji oraz polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, a także praw człowieka;
- c) dalsze zaangażowanie w tym zakresie i pełne wdrożenie strategii UE z 2018 r. w sprawie Indii oraz planu działania UE–Indie do 2025 r. w koordynacji z zaangażowaniem poszczególnych państw członkowskich w Indiach; ustanowienie jasnych i jawnych kryteriów pomiaru postępów w realizacji planu działania; zapewnienie parlamentarnego nadzoru nad polityką UE wobec Indii poprzez regularną wymianę informacji z Komisją Spraw Zagranicznych;
- d) realizację pełnego potencjału dwustronnych stosunków między dwiema największymi demokracjami na świecie; ponowne przypomnienie o potrzebie głębszego partnerstwa opartego na wspólnych wartościach, takich jak wolność, demokracja, pluralizm, praworządność, równość, poszanowanie praw człowieka, zaangażowanie w promowanie globalnego porządku obejmującego wszystkich, spójnego i opartego na zasadach, oraz skuteczny multilateralizm, zrównoważony rozwój, walka ze zmianą klimatu, a także pokój i stabilność na świecie;
- e) podkreślenie znaczenia Indii jako partnera w globalnej walce ze zmianą klimatu i degradacją różnorodności biologicznej oraz w transformacji w kierunku odnawialnych źródeł energii i neutralności klimatycznej; skonsolidowanie wspólnych planów na rzecz pełnego wdrożenia porozumienia z Paryża i wkładów ustalonych na poziomie krajowym, a także na rzecz wspólnej dyplomacji klimatycznej;
- f) ponowienie wniosku Rady z 2018 r. dotyczącego modernizacji architektury instytucjonalnej umowy o współpracy między UE a Indiami z 1994 r. odpowiednio do nowych wspólnych aspiracji i globalnych wyzwań; ożywienie idei negocjowania umowy o partnerstwie strategicznym o silnym wymiarze parlamentarnym, która w stosownych przypadkach będzie promować kontakty i współpracę na szczeblu państwowym;
- g) promowanie usystematyzowanego dialogu międzyparlamentarnego, w tym poprzez zachęcanie strony indyjskiej do ustanowienia w Lok Sabha i Rajya Sabha stałego odpowiednika Delegacji Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Republiką Indii oraz poprzez promowanie kontaktów między komisjami;
- h) zapewnienie aktywnych i regularnych konsultacji i zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego UE i Indii, w szczególności związków zawodowych, organizacji wyznaniowych, organizacji feministycznych i LGBTQI, organizacji ekologicznych, izb handlowych oraz innych zainteresowanych stron, w rozwój, realizację i monitorowanie stosunków między UE a Indiami; dążenie do utworzenia w tym celu platformy społeczeństwa obywatelskiego UE–Indie oraz szczytu młodzieżowego UE–Indie jako wydarzenia towarzyszącego przyszłemu szczytom UE–Indie, z myślą o wzmacnianiu relacji między młodszymi pokoleniami;
- i) skonsolidowanie publicznych wysiłków dyplomatycznych UE zmierzających do poprawy wzajemnego zrozumienia między UE, jej państwami członkowskimi i Indiami oraz do pogłębienia wiedzy po obu stronach, przy zaangażowaniu środowisk naukowych, ośrodków analitycznych oraz przedstawicieli z całej UE i z Indii;

Współpraca w polityce zagranicznej i polityce bezpieczeństwa

- j) promowanie większej synergii w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa poprzez istniejące odpowiednie mechanizmy dialogu i na forach ustanowionych w ramach planu działania UE–Indie do roku 2025, a także w świetle niedawnego strategicznego nacisku UE na zacieśnienie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem, na którym Indie odgrywają coraz ważniejszą i strategiczną rolę;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- k) podkreślenie, że większe zaangażowanie UE i Indii we współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony nie powinno być postrzegane jako przyczyniające się do polaryzacji w regionie Indo-Pacyfiku, lecz jako promowanie wspólnego bezpieczeństwa, stabilności i pokojowego rozwoju;
- l) zaakcentowanie potrzeby ściślejszej koordynacji tematycznej międzynarodowych polityk bezpieczeństwa oraz działań w takich dziedzinach, jak: jądrowe bezpieczeństwo fizyczne i nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia oraz kontrola nad nią, ograniczanie użycia broni chemicznej, biologicznej i radiologicznej, wspieranie zapobiegania konfliktom regionalnym i budowania pokoju, zwalczanie piractwa, bezpieczeństwo morskie, przeciwdziałanie terroryzmowi (w tym radykalizacji, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu), brutalny ekstremizm, kampanie dezinformacyjne, a także cyberbezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe i przestrzeń kosmiczna; podkreślenie znaczenia dialogu UE–Indie na temat zwalczania terroryzmu; zacieśnienie stosunków wojskowych i wymiany wojskowej w celu wzmocnienia partnerstwa strategicznego UE–Indie;
- m) wskazanie, iż UE i Indie są dwoma z uczestników wnoszących największy wkład w działania ONZ na rzecz utrzymania pokoju i zaangażowanymi orędownikami trwałego pokoju; zachęcanie do dyskusji i inicjatyw na rzecz poszerzenia współpracy w zakresie utrzymania pokoju;
- n) pozytywne odnotowanie sześciu regularnych konsultacji między UE a Indiami w sprawie rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni i zachęcanie Indii do wzmocnienia współpracy regionalnej i podjęcia konkretnych kroków w tym zakresie; uznanie, iż Indie przystąpiły do trzech głównych wielostronnych reżimów kontroli eksportu związanych z rozprzestrzenianiem broni i zachęcanie do bliższego partnerstwa UE–Indie na tych forach;
- o) koordynowanie stanowisk i inicjatyw na forach wielostronnych, zwłaszcza ONZ, WTO i G-20, poprzez dążenie do wspólnych celów zgodnie ze wspólnymi wartościami i normami międzynarodowymi, zintensyfikowanie dialogu i skuteczne uzgadnianie stanowisk w obronie multilateralizmu i międzynarodowego ładu opartego na zasadach; zaangażowanie się w rozmowy w sprawie reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ i metod pracy oraz wspieranie starań Indii o uzyskanie stałego członkostwa w zreformowanej Radzie Bezpieczeństw ONZ;
- p) promowanie zapobiegania konfliktom i współpracy gospodarczej przez wspieranie inicjatyw na rzecz integracji regionalnej w Azji Południowej, w tym w ramach Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC);
- q) wykorzystanie bogatych doświadczeń Indii w skali regionalnej i istniejących w państwach członkowskich UE koncepcji regionu Indo-Pacyfiku w celu opracowania proaktywnej, kompleksowej i realistycznej europejskiej strategii dotyczącej Indo-Pacyfiku, opartej na wspólnych zasadach, wartościach i interesach, w tym interesach gospodarczych, i prawie międzynarodowym; dążenie do koordynacji, w odpowiednich przypadkach, polityki UE i Indii wobec regionu Indo-Pacyfiku oraz rozszerzenie współpracy na wszystkie obszary wspólnego zainteresowania; należyte uwzględnienie suwerennych wyborów politycznych innych krajów w regionie oraz dwustronnych stosunków UE z tymi krajami;
- r) promowanie ambitnych wspólnych działań i konkretnych środków w ramach koordynacji pomocy rozwojowej i humanitarnej, w tym na Bliskim Wschodzie i w Afryce, a także wzmocnienia procesów demokratycznych i przeciwdziałania tendencjom autorytarnym i wszystkim rodzajom ekstremizmu, w tym nacjonalistycznego i religijnego;
- s) wspieranie wspólnych działań w zakresie koordynacji bezpieczeństwa żywnościowego i operacji pomocy w przypadku katastrof, zgodnie z zasadami humanitarnymi zapisanymi w międzynarodowym prawie humanitarnym, w tym z zasadami bezstronności, neutralności i niedyskryminacji w dostarczaniu pomocy;
- t) odnotowanie, że UE z uwagą śledzi sytuację w Kaszmirze; powtórzenie poparcia na rzecz stabilności i deeskalacji między Indiami a Pakistanem, które są państwami posiadającymi broń jądrową, oraz dalsze zaangażowanie na rzecz praw człowieka i podstawowych wolności; promowanie wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa oraz sprawozdań UNHCR na temat Kaszmiru; zwrócenie się do Indii i Pakistanu o rozważenie ogromnych korzyści – ludzkich, gospodarczych i politycznych – płynących z rozwiązania tego konfliktu;
- u) wznowienie przez UE wysiłków na rzecz zbliżenia i przywrócenia stosunków dobrosąsiedzkich między Indiami a Pakistanem w oparciu o zasady prawa międzynarodowego oraz w drodze kompleksowego dialogu i podejścia etapowego, poczynwszy od środków budowy zaufania; w związku z tym z zadowoleniem przyjąć wspólne oświadczenie Indii i Pakistanu z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie zawieszenia broni jako ważny krok na drodze do ustanowienia pokoju i stabilności w regionie; podkreślenie znaczenia dwustronnego wymiaru w działaniach na rzecz ustanowienia trwałego pokoju i współpracy między Indiami a Pakistanem, które przyczyniłyby się do zwiększenia bezpieczeństwa i rozwoju gospodarczego w regionie; podkreślenie odpowiedzialności za budowanie pokoju, która spoczywa na obu państwach jako na mocarstwach jądrowych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- v) wyrazić uznanie z powodu długoterminowego wsparcia Indii dla Afganistanu oraz ich zaangażowania na rzecz ukierunkowanych na ludzi i kierowanych lokalnie wysiłków pokojowych; współpracę z Indiami i innymi państwami regionu nad promowaniem w tym kraju stabilizacji, bezpieczeństwa, pokojowego rozwiązywania konfliktów i wartości demokratycznych, w tym praw kobiet; powtórzenie, że pokojowy i zamożny Afganistan przyniósłby korzyści całemu regionowi;
- w) podkreślanie, że zachowanie pokoju, stabilności i wolności żeglugi w regionie Azji i Pacyfiku w dalszym ciągu ma kluczowe znaczenie dla interesów UE i jej państw członkowskich; wzmocnienie wzajemnego zaangażowania na rzecz zapewnienia, aby nie utrudniano handlu w regionie Indo-Pacyfiku; zachęcenie do dalszego wspólnego interpretowania Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, w tym w odniesieniu do wolności żeglugi, oraz zacieśnienie współpracy w zakresie bezpieczeństwa morskiego i wspólnych misji szkoleniowych w regionie Indo-Pacyfiku w celu zachowania bezpieczeństwa i wolności żeglugi wzdłuż morskich linii komunikacyjnych; przypomnienie, że w szczególności w kontekście rosnącej rywalizacji potęg regionalnych współpraca z krajami regionu Indo-Pacyfiku powinna opierać się na zasadzie otwartości, dobrobytu, inkluzywności, równoważoności, przejrzystości, wzajemności i rentowności; podjęcie dialogu wysokiego szczebla między UE a Indiami na temat współpracy morskiej mającej na celu poszerzenie zakresu obecnych konsultacji w sprawie walki z piractwem oraz zwiększania interoperacyjności i koordynacji między operacją EUNAVFOR Atalanta, indyjskim Ośrodkiem Informacyjnym dla Regionu Oceanu Indyjskiego (IFC-IOR) i indyjską marynarką wojenną w dziedzinie nadzoru morskiego, pomocy w przypadku klęsk żywiołowych oraz wspólnych szkoleń i ćwiczeń;
- x) wspólne zachęcanie do dalszego dialogu z myślą o szybkim przyjęciu Kodeksu postępowania w regionie Morza Południowocchińskiego, który nie naruszałby uzasadnionych praw żadnego kraju zgodnie z prawem międzynarodowym;
- y) wyrażenie zaniepokojenia z powodu pogarszających się relacji między Indiami a Chińską Republiką Ludową (ChRL), co jest skutkiem m.in. ekspansjonistycznej polityki ChRL i umacniania potencjału wojskowego; wspieranie pokojowego rozstrzygnięcia sporów, konstruktywnego i kompleksowego dialogu oraz przestrzegania prawa międzynarodowego na granicy indyjsko-chińskiej;
- z) uznanie zaangażowania Indii w realizację agendy „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” poprzez wkład Indii w misje pokojowe; zwiększanie wzajemnego zaangażowania we wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325, w tym w opracowywanie krajowych planów działania wraz z odpowiednimi środkami budżetowymi przeznaczonymi na ich skuteczną realizację;
- aa) zachęcanie do wspólnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2250, 2419 i 2535 w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez opracowanie krajowych strategii i planów działania dotyczących ludzi młodych, pokoju i bezpieczeństwa, z odpowiednimi przydziałami budżetowymi i naciskiem na zapobieganie konfliktom; zachęcanie Indii, wraz z państwami członkowskimi UE, do inwestowania w zdolności młodych ludzi oraz do partnerowania organizacjom młodzieżowym w kwestiach promowania dialogu i odpowiedzialności; poszukiwanie nowych sposobów włączania młodych ludzi w budowanie trwałego pokoju i bezpieczeństwa;

Promowanie praworządności, praw człowieka i dobrych rządów

- ab) umieszczenie praw człowieka oraz demokratycznych wartości w centrum zaangażowania UE w Indiach, umożliwiając w ten sposób zorientowany na wyniki i konstruktywny dialog oraz głębsze wzajemne zrozumienie; opracowanie we współpracy z Indiami strategii rozwiązywania problemów związanych z prawami człowieka, dotyczących zwłaszcza kobiet, dzieci oraz mniejszości etnicznych i religijnych, wolności religii i wyznania, a także odniesienie się do kwestii praworządności, takich jak zwalczanie korupcji oraz swobodne i bezpieczne otoczenie dla niezależnych dziennikarzy i społeczeństwa obywatelskiego, w tym obrońców praw człowieka, oraz włączenie kwestii praw człowieka do szerszego partnerstwa między UE a Indiami;
- ac) wyrażenie głębokiego zaniepokojenia w związku z indyjską ustawą o zmianach dotyczących obywatelstwa, która według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka jest zasadniczo dyskryminująca wobec muzułmanów i wprowadza niebezpieczne podziały; zachęcanie Indii do zagwarantowania prawa do swobodnego praktykowania i propagowania wybranej religii, zapisanego w art. 25 konstytucji tego kraju; pracę nad wyeliminowaniem i powstrzymaniem nienawistnych wypowiedzi, podżegających do dyskryminacji lub przemocy, skutkujących toksycznym otoczeniem, w którym nietolerancja i przemoc wobec mniejszości religijnych mogą pozostawać bezkarne; dzielenie się najlepszymi praktykami w zakresie szkolenia sił policyjnych w zakresie tolerancji i międzynarodowych standardów praw człowieka; dostrzeżenie powiązania między przepisami zakazującymi apostazji a przemocą wobec mniejszości religijnych, w szczególności społeczności chrześcijańskich i muzułmańskich;
- ad) zachęcanie Indii, jako członka Rady Praw Człowieka ONZ, do postępowania zgodnie z wszystkimi zaleceniami przeprowadzanego przez nią powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka, do przyjęcia i ułatwienia wizyt specjalnych sprawozdawców ONZ, w tym specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności wyrażania opinii oraz wolności wypowiedzi, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

zgrupowania się i zrzeszania się oraz specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji, a także do ścisłej współpracy z nimi, w dziedzinie monitorowania rozwoju przestrzeni obywatelskiej oraz podstawowych praw i wolności, w ramach zobowiązania do wspierania rzeczywistego udziału i skutecznego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w promowanie i ochronę praw człowieka;

- a) poruszenie kwestii sytuacji w zakresie praw człowieka i wyzwań stojących przed społeczeństwem obywatelskim, zwłaszcza obaw zgłoszonych przez wysoką komisarzy ONZ ds. praw człowieka i specjalnych sprawozdawców ONZ, w dialogu z władzami Indii, w tym na szczycie; zachęcanie Indii, jako największej demokracji na świecie, do wykazania zaangażowania na rzecz poszanowania, ochrony i pełnego egzekwowania gwarantowanych konstytucyjnie praw do wolności wypowiedzi dla wszystkich, w tym w internecie, prawa do pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, w tym w związku z ostatnimi protestami rolników na dużą skalę, oraz wolności religii i przekonań; wezwanie Indii do zapewnienia bezpiecznego środowiska pracy oraz ochrony i gwarantowania podstawowych praw i wolności obrońców praw człowieka, ekologów, dziennikarzy i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, bez nacisków politycznych lub gospodarczych, a także zaprzestania powoływania się na przepisy zakazujące podlegania i terroryzmu w celu ograniczenia ich zgodnej z prawem działalności, w tym na terytorium związkowym Dżammu i Kaszmir, zaprzestania ogólnego ograniczania dostępu do internetu, przeprowadzenia przeglądu przepisów w celu uniknięcia ich ewentualnego niewłaściwego wykorzystywania do tłumienia sprzeciwu, zmiany przepisów, które sprzyjają dyskryminacji, a także ułatwienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w celu wyegzekwowania odpowiedzialności za naruszenia praw człowieka; odniesienie się do szkodliwego wpływu ustawy o zagranicznym wkładzie na organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
- af) zachęcenie Indii do podjęcia dalszych kroków w celu prowadzenia dochodzeń w sprawach przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć oraz zapobiegania takiej przemocy i dyskryminacji, a także promowania równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet; odniesienie się do kwestii nasilającej się przemocy wobec kobiet i dziewcząt w Indiach przez zachęcanie do prowadzenia gruntownych dochodzeń w sprawie przestępstw z użyciem przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także szkolenie policjantów w zakresie działań policyjnych i dochodzeniowych wobec osób będących ofiarami traumy, wprowadzenie skutecznego mechanizmu monitorowania służącego nadzorowaniu wdrażania przepisów dotyczących przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt, przyspieszenie procesów prawnych i poprawę ochrony ofiar;
- ag) odniesienie się do kwestii powszechnej dyskryminacji ze względu na przynależność kastową oraz ważnego tematu przyznania praw społecznościom Adiwasi na mocy ustawy o prawach do lasu;
- ah) przypomnienie o zasadniczym i wyrażanym od dawna odrzuceniu przez UE kary śmierci oraz ponowne wezwanie Indii do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o jej trwałym zniesieniu;
- ai) dostrzeżenie trwającego w Indiach procesu opracowywania krajowego planu działania w zakresie biznesu i praw człowieka w celu pełnego wdrożenia Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, przypomnienie o obowiązkach wszystkich przedsiębiorstw w zakresie poszanowania praw człowieka w ich łańcuchach wartości oraz zachęcenie zarówno UE, jak i Indii do aktywnego uczestnictwa w trwających negocjacjach dotyczących wiążącego traktatu ONZ w sprawie odpowiedzialności przedsiębiorstw w dziedzinie praw człowieka;
- aj) wezwanie Indii, aby ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania i protokół fakultatywny do niej oraz konwencję ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem;
- ak) zachęcanie Indii do dalszego wspierania wysiłków na rzecz międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości przez podpisanie Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK);
- al) zachęcanie Indii do podtrzymywania tradycji udzielania schronienia osobom uciekającym przed przemocą i prześladowaniami do czasu, gdy będzie możliwy ich bezpieczny, godny i dobrowolny powrót, oraz do podjęcia wszelkich środków potrzebnych, aby wyeliminować zagrożenie bezpieczeństwa społeczeństwa w Indiach;
- am) przypomnienie o znaczeniu jak najszybszego zaangażowania się w regularny dialog UE–Indie na temat praw człowieka, zgodnie z zobowiązaniem zawartym w planie działania UE–Indie oraz zgodnie ze wspólnym zamiarem wznowienia posiedzeń po ośmiu latach bez odbywania takich spotkań, co będzie dla obu stron ważną okazją do omówienia i rozwiązania pozostałych kwestii dotyczących praw człowieka; podniesienie rangi dialogu do dialogu na szczeblu centralnym i dążenie do uczynienia go konstruktywnym przez uczestnictwo na wysokim szczeblu, określenie konkretnych zobowiązań, kryteriów i poziomów odniesienia dla postępów, zajęcie się indywidualnymi przypadkami i ułatwienie dialogu na poziomie społeczeństwa obywatelskiego między UE a Indiami przed podjęciem dialogu na poziomie międzyrządowym; zwrócenie się do ESDZ o regularne przedkładanie Parlamentowi sprawozdań z osiągniętych wyników;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.*Handel na rzecz zrównoważonego rozwoju i dobrobytu*

- an) przypomnienie, że w latach 2009–2019 handel między UE a Indiami wzrósł o ponad 70 % i że zacieśnienie więzi gospodarczych leży we wspólnym interesie; uznanie, że Indie stanowią solidną alternatywę dla UE, która chce zdywersyfikować swoje łańcuchy dostaw, oraz że UE jest dla Indii największym partnerem handlowym w sektorze rolno-spożywczym;
- ao) wykorzystanie okazji, jaką daje posiedzenie przywódców UE i Indii, do otwartego omówienia opartej na wartościach współpracy na najwyższym szczeblu w sprawach handlu i inwestycji; ponowne wyrażenie gotowości UE do rozważenia podjęcia negocjacji w sprawie autonomicznej umowy o ochronie inwestycji, która podniosłaby poziom pewności prawa dla inwestorów po obu stronach oraz dodatkowo wzmocniła dwustronne stosunki handlowe; pracę na rzecz osiągnięcia wspólnych i korzystnych dla obu stron celów w tych obszarach, które mogłyby przyczynić się do wzrostu gospodarczego i innowacji oraz które są zgodne z powszechnymi prawami człowieka, w tym prawami pracowniczymi, i przyczyniają się do ich poszanowania, a także do walki ze zmianą klimatu oraz do osiągania celów zrównoważonego rozwoju w ramach Agendy 2030;
- ap) jak najlepsze wykorzystanie zaangażowania Indii na rzecz multilateralizmu i międzynarodowego ładu handlowego opartego na zasadach; promowanie decydującej roli Indii w bieżących wysiłkach na rzecz reformy Światowej Organizacji Handlu;
- aq) dokonanie oceny stopnia, w jakim należy zaktualizować mandat negocjacyjny Komisji, jeżeli celem jest podpisanie umowy o handlu i współpracy, która zawierałaby ambitne postanowienia dotyczące wykonalnego rozdziału poświęconego handlowi i zrównoważonemu rozwojowi, dostosowanego do porozumienia paryskiego, a także odpowiednie postanowienia dotyczące praw i obowiązków inwestorów oraz praw człowieka; zapewnienie konstruktywnych negocjacji przy jednoczesnym uwzględnieniu różnych poziomów ambicji obu stron; wykorzystanie w tym względzie dobrze rokującej ewolucji stanowiska władz indyjskich w sprawie ich gotowości do włączenia postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju do przyszłej umowy;

Odporność dzięki partnerstwom sektorowym

- ar) sfinalizowanie negocjacji w sprawie partnerstwa z Indiami w zakresie konektywności; wsparcie tego partnerstwa m.in. za pomocą pożyczek i gwarancji na rzecz zrównoważonych inwestycji w dwustronne i wielostronne cyfrowe i zielone projekty infrastrukturalne w Indiach, udzielanych przez publiczne i prywatne podmioty z UE, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), oraz za pomocą nowego instrumentu finansowania zewnętrznego, odpowiednio do potencjału zarysowanego w strategii UE dotyczącej łączenia Europy i Azji; zbadanie synergii między współpracą UE–Indie a współpracą z państwami Azji Południowej oraz koordynacji różnych strategii w zakresie konektywności;
- as) zapewnienie, by inicjatywy dotyczące konektywności opierały się na normach społecznych, środowiskowych i podatkowych oraz wartościach takich jak zrównoważony rozwój, przejrzystość, inkluzywność, państwo prawa, poszanowanie praw człowieka i wzajemność, a także były w pełni spójne z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i jej instrumentami prawnymi, w tym z porozumieniem paryskim;
- at) docenienie wiedzy fachowej Indii w zakresie zarządzania łańcuchami żywnościowymi; intensyfikację współpracy z Indiami w zakresie poprawy przygotowania regionu na łańcuchy żywnościowe, w tym przez partnerstwo w ramach koalicji na rzecz infrastruktury odpornej na łańcuchy żywnościowe, wielostronnego wysiłku na rzecz rozwoju badań naukowych i wymiany wiedzy w dziedzinie zarządzania ryzykiem infrastrukturalnym;
- au) pogłębienie współpracy w zakresie zrównoważonej mobilności za pomocą konkretnych środków, takich jak dalszy rozwój infrastruktury transportu elektrycznego i inwestycje w projekty kolejowe; podkreślenie zasadniczego znaczenia kolei dla zmniejszenia zagęszczenia ruchu i poziomu zanieczyszczenia na dużych obszarach miejskich, osiągnięcia celów klimatycznych i zapewnienia odporności najważniejszych łańcuchów dostaw, w tym podczas kryzysów;
- av) wspieranie dalszej współpracy w zakresie wyzwań, jakie stawia szybka urbanizacja, w drodze wymiany wiedzy i najlepszych praktyk na wspólnych platformach oraz współpracy między miastami, współpracy w dziedzinie technologii inteligentnych miast oraz dalszego wsparcia finansowego projektów na rzecz transportu miejskiego w Indiach udzielanego za pośrednictwem EBI;
- aw) przypomnienie roli Indii jako głównego producenta leków, leków generycznych i szczepionek, zwłaszcza w obliczu trwającego światowego kryzysu zdrowotnego; zachęcanie do podejmowania wspólnych przedsięwzięć w celu zapewnienia powszechnego dostępu do szczepionek przeciwko COVID-19; dążenie do przewodniej roli UE i Indii w promowaniu zdrowia jako globalnego dobra publicznego, przede wszystkim przez wspieranie wielostronnych inicjatyw, w tym COVAX, oraz pomocy w zapewnieniu powszechnego dostępu do szczepionek, zwłaszcza w krajach o niższych dochodach, w szczególności przez współpracę na odpowiednich forach międzynarodowych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- ax) podniesienie poziomu ambicji w dwustronnej i wielostronnej współpracy między UE a Indiami w dziedzinie zmiany klimatu, zwłaszcza przez przyspieszenie ekologicznego wzrostu gospodarczego oraz sprawiedliwej i bezpiecznej transformacji w kierunku czystej energii, osiągnięcie neutralności klimatycznej oraz podniesienie poziomu ambicji wkładów ustalanych przez poszczególne kraje; dalsze sprawowanie wspólnego globalnego przywództwa na rzecz wspierania porozumienia paryskiego i skupienie się na realizacji programów dotyczących czystej i odnawialnej energii oraz gospodarki o obiegu zamkniętym;
- ay) potwierdzenie wspólnego zaangażowania, jako dwóch głównych światowych emitentów gazów cieplarnianych, na rzecz bardziej skoordynowanych wysiłków służących łagodzeniu skutków zmiany klimatu; odnotowanie czołowej pozycji Indii w sektorze energii ze źródeł odnawialnych oraz postępów osiągniętych dzięki partnerstwu UE–Indie na rzecz czystej energii i klimatu; zachęcanie do inwestycji i współpracy na rzecz dalszego promowania elektromobilności, zrównoważonego chłodzenia, nowej generacji technologii baterii, rozproszonego wytwarzania energii i sprawiedliwej transformacji w Indiach; zainicjowanie debaty i ocenę współpracy strategicznej w dziedzinie metali ziem rzadkich; intensyfikację wdrażania partnerstwa na rzecz zrównoważonej gospodarki wodnej;
- az) promowanie ambitnego wspólnego programu i globalnych działań na rzecz różnorodności biologicznej, w tym w okresie poprzedzającym Konferencję Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP 15), która odbędzie się w maju 2021 r.;
- ba) dążenie do objęcia współprzewodnictwa w zakresie ustanawiania i rozwijania międzynarodowych norm w gospodarce cyfrowej, opartych na zrównoważonej i odpowiedzialnej cyfryzacji oraz środowisku ICT opartym na państwie prawa i prawach człowieka, przy jednoczesnym przeciwdziałaniu zagrożeniom dla cyberbezpieczeństwa i zapewnieniu ochrony podstawowych praw i wolności, w tym ochrony danych osobowych;
- bb) zwiększenie ambicji UE w zakresie łączności cyfrowej z Indiami w obliczu unijnej strategii transformacji cyfrowej; współpracę z Indiami przy tworzeniu i wykorzystywaniu technologii krytycznych z uwzględnieniem poważnych konsekwencji w dziedzinie strategii i bezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą te nowe technologie; inwestowanie w partnerstwo w zakresie usług cyfrowych i rozwój odpowiedzialnej i opartej na prawach człowieka sztucznej inteligencji; przyjęcie z zadowoleniem wysiłków podejmowanych przez Indie w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych zbliżonego do tego, który zapewnia RODO, oraz dalsze wspieranie reformy ochrony danych w Indiach; podkreślenie wzajemnych korzyści wynikających ze wzmożonej współpracy w tym obszarze; zachęcanie do zwiększania zbieżności ram regulacyjnych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych osobowych i prywatności, w tym w drodze ewentualnych decyzji dotyczących adekwatności danych, z myślą o ułatwieniu bezpiecznego transgranicznego przepływu danych umożliwiającego ściślejszą współpracę, zwłaszcza w sektorach ICT i usług cyfrowych; zauważenie, że dostosowanie indyjskich i europejskich przepisów dotyczących danych znacznie ułatwiłoby wzajemną współpracę, handel oraz bezpieczne przekazywanie informacji i wiedzy fachowej; dążenie do powielenia unijnej umowy w sprawie roamingu międzynarodowego w telefonii komórkowej w stosunkach z Indiami;
- bc) przypomnienie, że rozwój sektora cyfrowego ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa i musi obejmować dywersyfikację łańcucha dostaw producentów wyposażenia przez promowanie otwartej i interoperacyjnej architektury sieci oraz partnerstw na rzecz cyfryzacji z partnerami, którzy dzielą wartości UE i wykorzystują technologię w duchu poszanowania praw podstawowych;
- bd) podjęcie skutecznych kroków w celu ułatwienia mobilności między UE a Indiami, w tym dla migrantów, studentów, pracowników wysoko wykwalifikowanych i artystów, z uwzględnieniem dostępności umiejętności oraz potrzeb rynku pracy w UE i Indiach; dostrzeżenie znacznej puli talentów w dziedzinach cyfryzacji i sztucznej inteligencji zarówno w Indiach, jak i w UE, jak również wspólnego interesu w rozwijaniu wysokiego poziomu wiedzy fachowej i współpracy w tej dziedzinie;
- be) uznanie kontaktów międzyludzkich za jeden z głównych wymiarów partnerstwa strategicznego; wezwanie do pogłębienia partnerstwa w dziedzinie edukacji publicznej, badań naukowych i innowacji oraz wymiany kulturalnej; wezwanie państw członkowskich UE i Indii do inwestowania zwłaszcza w zdolności i przywództwo młodych ludzi oraz do zapewnienia ich konstruktywnego włączenia w życie polityczne i gospodarcze; promowanie udziału Indii, zwłaszcza indyjskich studentów i młodych praktyków, w programach unijnych, takich jak „Horyzont Europa”, Europejska Rada ds. Badań Naukowych i działania „Maria Skłodowska-Curie”, oraz kontaktów międzyludzkich w dziedzinie edukacji i kultury; promowanie w tym zakresie programu Erasmus+ i uwzględnienie równego włączenia do tych programów studentek, naukowców, badaczek i specjalistek; kontynuację ścisłej współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji, w tym ukierunkowanych na ludzi i opartych na zasadach etycznych technologii cyfrowych, przy jednoczesnym zachęcaniu do wzmocnienia kultury informatycznej i umiejętności cyfrowych;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- bf) dalsze analizowanie możliwości kompleksowej współpracy w grupie G-20 w dziedzinie polityki zatrudnienia i polityki społecznej, np. w obszarze ochrony socjalnej, wynagrodzeń minimalnych, udziału kobiet w rynku pracy, tworzenia godnych miejsc pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy; współpracę nad eliminacją pracy dzieci przez wsparcie stosowania i monitorowania przestrzegania konwencji MOP nr 138 (dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia) i nr 182 (dotyczącej najgorszych form pracy dzieci), ratyfikowanych przez Indie w czerwcu 2017 r.;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania tego zalecenia Radzie, Komisji oraz Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.
-

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0116

Wniosek o uchylenie immunitetu Filipa De Mana**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Filipa De Mana (2020/2271(IMM))**

(2021/C 506/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Filipa De Mana, przekazany 30 października 2020 r. przez prokuratora generalnego Sądu Apelacyjnego w Brukseli w związku z postępowaniem karnym i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 14 grudnia 2020 r.,
 - uwzględniając zrzeczenie się przez Filipa De Mana prawa do złożenia wyjaśnień zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając art. 59 konstytucji Królestwa Belgii,
 - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0134/2021),
- A. mając na uwadze, że prokurator generalny Sądu Apelacyjnego w Brukseli przekazał wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Filipa De Mana, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego w Królestwie Belgii, w związku z wypadkiem drogowym i spowodowaniem szkód majątkowych oraz z okolicznościami obciążającymi w związku z przestępstwem ucieczki z miejsca wypadku, który Filip De Man miał spowodować 1 maja 2019 r.;
- B. mając na uwadze, że Filipowi De Manowi zarzuca się, że 1 maja 2019 r. w miejscowości Vilvorde uderzył w wysepkę drogową i, nie zatrzymując się, pojechał dalej do domu; że policja stwierdziła, iż wzdłuż drogi znajdowały się kawałki uszkodzonego pojazdu posła, a od miejsca wypadku do domu posła ciągnął się na drodze widoczny ślad; mając na uwadze, że po wielu wezwaniach policja sądowa zdołała ostatecznie przesłuchać Filipa De Mana, który wyjaśnił, że faktycznie wjechał w betonowy słupek i nie mógł się zatrzymać z powodu zbiegowiska, które powstało na ulicy;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Sądu z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że zarzucany czyn zabroniony podlega przepisom art. 33 belgijskiej ustawy z dnia 16 marca 1968 r. o policji drogowej, a sprawcy grozi kara od piętnastu dni do sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości od 200 do 2 000 EUR;
- D. mając na uwadze, że z jednej strony Parlament nie może być uznany za sąd, a z drugiej strony, że w ramach procedury uchylenia immunitetu posła nie można uznać za „oskarżonego”⁽²⁾;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa, a na terytorium innego państwa członkowskiego – z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 59 akapit pierwszy konstytucji Królestwa Belgii „[z] wyjątkiem sytuacji ujęcia na gorącym uczynku, żaden z członków którejkolwiek z Izb nie może być w czasie trwania sesji oskarżony ani postawiony przed sądem karnym lub trybunałem, ani aresztowany, inaczej niż za zgodą właściwej Izby”;
- G. mając na uwadze, że decyzja o uchyleniu immunitetu w danej sprawie należy wyłącznie do Parlamentu; mając również na uwadze, że Parlament może w sposób rozsądny uwzględnić stanowisko posła przy podejmowaniu decyzji o uchyleniu jego immunitetu⁽³⁾;
- H. mając na uwadze, że zarzucany czyn zabroniony nie ma bezpośredniego ani oczywistego związku z wykonywaniem przez Filipa De Mana mandatu posła do Parlamentu Europejskiego, ani nie stanowi opinii ani głosowania wyrażonego podczas wykonywania przez niego obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- I. mając na uwadze, że w niniejszej sprawie Parlament nie był w stanie wykazać istnienia *fumus persecutionis*, to znaczy wystarczająco poważnego i precyzyjnego domniemania, że procedurę wszczęto z zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej posła;
1. postanawia uchylić immunitet Filipa De Mana;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym organom Królestwa Belgii i Filipowi De Manowi.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

⁽³⁾ Wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, pkt 28.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0117

Wniosek o uchylenie immunitetu Zdzisława Krasnodębskiego**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Zdzisława Krasnodębskiego (2020/2224(IMM))**

(2021/C 506/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Zdzisława Krasnodębskiego przekazany dnia 9 września 2020 r. przez Przewodniczącego X Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w związku z postępowaniem karnym toczącym się wobec ww. posła z prywatnego aktu oskarżenia, ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 22 października 2020 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Zdzisława Krasnodębskiego zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0132/2021),
- A. mając na uwadze, że w dniu 23 stycznia 2020 r. Przewodniczący X Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie (Polska) przekazał wniosek o uchylenie immunitetu poselskiego Zdzisława Krasnodębskiego, wniesiony przez oskarżyciela prywatnego w związku z niektórymi twierdzeniami przedstawionymi przez Zdzisława Krasnodębskiego podczas wywiadu radiowego w dniu 1 lutego 2019 r.; mając na uwadze, że w dniu 19 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie X Wydział Karny został poinformowany, że kwestia właściwości organu jest rozpatrywana zgodnie z art. 9 ust. 1 i 12 Regulaminu, co ma wpływ na dopuszczalność wniosku; mając na uwadze, że w dniu 18 maja 2020 r. Sąd wystąpił o wyjaśnienia do Prokuratury Krajowej oraz mając na uwadze stanowisko przedstawione w imieniu Prokuratora Generalnego w piśmie z dnia 8 września 2020 r., w którym wskazano, że w sprawie, w której wniesiono prywatny akt oskarżenia i w której nie bierze udziału oskarżyciel publiczny, organem właściwym do przekazania wniosku oskarżyciela prywatnego o uchylenie immunitetu jest sąd, co ma oparcie w treści art. 9 ust. 1 i 12 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, a pojęcie właściwego organu należy interpretować w świetle art. 9 ust. 12 Regulaminu; mając na uwadze, że wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego został przekazany przez organy sądowe zgodnie z art. 9 ust. 12 Regulaminu Parlamentu oraz mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 ust. 1 Regulaminu wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego musi być przekazany przez „właściwy organ państwa członkowskiego”, przy czym oba pojęcia nie są identyczne;
- B. mając na uwadze, że prywatny akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi Krasnodębskiemu został wniesiony w Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie w dniu 6 maja 2019 r.; mając na uwadze, że w dniu 18 października 2019 r. Sąd ten, działając z urzędu, po uprzednim ustaleniu, że nagranie audycji, w której wziął udział Zdzisław Krasnodębski, miało miejsce w studiu radiowym w Warszawie (nie zaś w Krakowie), stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie;
- C. mając na uwadze, że w dniu 1 lutego 2019 r. podczas wywiadu w porannej audycji radiowej Zdzisław Krasnodębski odniósł się do osoby oskarżyciela prywatnego jako „nikomu nieznanego mecenasa” i „gangstera” oraz stwierdził, że ten „rzuca oskarżenia na prawo i lewo”;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- D. mając na uwadze, że Zdzisławowi Krasnodębskiemu zarzuca się, że w swoich wypowiedziach publicznie pomówił oskarżyciela prywatnego, narażając go tym samym na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzonego przez niego działalności gospodarczej oraz na poniżenie w opinii publicznej, tj. przestępstwo zniesławienia określone w art. 212 § 2 polskiego Kodeksu karnego, którego ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego;
- E. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, iż wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 105 ust. 2 i 5 Konstytucji RP od dnia ogłoszenia wyników wyborów do dnia wygaśnięcia mandatu poseł nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zgody Sejmu oraz nie może być zatrzymany lub aresztowany bez zgody Sejmu, z wyjątkiem ujęcia go na gorącym uczynku przestępstwa i jeżeli jego zatrzymanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego toku postępowania;
- H. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie odnoszą się do opinii wyrażonych lub głosów oddanych przez Zdzisława Krasnodębskiego w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- I. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw przedmiotowego postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej jako posła do Parlamentu Europejskiego;
- J. mając na uwadze, że Parlament nie można zastępować sądu, a posła nie można być uznany za „oskarżonego” w ramach procedury uchylenia immunitetu⁽²⁾;
- K. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;
1. postanawia uchylić immunitet Zdzisława Krasnodębskiego;
 2. zobowiązuje Przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji wraz ze sprawozdaniem właściwej komisji właściwemu organowi Rzeczypospolitej Polskiej i Zdzisławowi Krasnodębskiemu.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlement*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0118

Wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa (2020/2240(IMM))**

(2021/C 506/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa przekazany 23 października 2020 r. przez prokuratora przy Sądzie Kasacyjnym Republiki Greckiej w związku z wykonaniem wobec I. Lagosa wyroku skazującego nr 2425, 2473, 2506, 2644/2020 wydanego przez sąd apelacyjny w Atenach (pierwsza izba z trzema sędziami orzekającymi w sprawach karnych) i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 11 listopada 2020 r.,
- po wysłuchaniu Ioannisa Lagosa zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu Parlamentu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 62 konstytucji Republiki Greckiej,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0136/2021),
- A. mając na uwadze, że prokurator odpowiedzialny za to postępowanie zwrócił się o uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego Ioannisa Lagosa, aby móc wykonać wobec niego wyrok skazujący na karę łącznie trzynastu (13) lat i ośmiu (8) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w łącznej wysokości tysiąca trzystu (1 300) EUR za popełnienie przestępstwa i dwóch wykroczeń;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- C. mając na uwadze, że Ioannis Lagos został wybrany do Parlamentu Europejskiego w dniu 2 lipca 2019 r. oraz że wniosek o uchylenie immunitetu dotyczy faktów i aktów oskarżenia poprzedzających uzyskanie statusu posła do Parlamentu Europejskiego, a w konsekwencji immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 62 konstytucji Republiki Greckiej w czasie trwania mandatu poselskiego posła nie można ścigać, aresztować, uwięzić ani poddać innym środkom polegającym na pozbawieniu wolności bez zgody izby deputowanych;
- E. mając na uwadze, że Ioannis Lagos został uznany za winnego a) przestępstwa polegającego na przynależności do organizacji przestępczej i kierowaniu tą organizacją (art. 187 par. 1 i 3 kodeksu karnego), czynu popełnianego w Atenach w okresie od 2008 r. do chwili obecnej, b) wykroczenia zwykłego posiadania broni (ustawa nr 2168/1993), po dopuszczonej zmianie zarzutu z kwalifikowanego przestępstwa posiadania broni, popełnionego w dniu 30 września 2013 r. w Peramie (Attyka), oraz c) wykroczenia związanego z naruszeniem przepisów ustawy nr 456/1976 dotyczących posiadania broni palnej oraz rac i sztucznych ogni, popełnionego w Peramie (Attyka) w dniu 29 września 2013 r.;
- F. mając na uwadze, że wyrokowi skazującemu sądu apelacyjnego w Atenach nadano rygor natychmiastowej wykonalności, ponieważ zdaniem sądu odwołanie od wyroku nie miało skutku zawieszającego;

⁽¹⁾ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Sądu z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że Komisja Prawna zapoznała się z dokumentami przedstawionymi członkom komisji przez Ioannisa Lagosa zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu i uznanymi przez właściwego sędziego za istotne dla procedury;
 - H. mając na uwadze, że wykonanie wyroku skazującego nie dotyczy opinii lub stanowiska zajętego przez Ioannisa Lagosa w głosowaniu w czasie wykonywania przez niego obowiązków posła, zgodnie z art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
 - I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 ust. 8 Regulaminu Parlamentu Europejskiego Komisja Prawna nie może w żadnym wypadku wypowiadać się o winie bądź braku winy posła oraz o zasadności wszczęcia wobec niego postępowania karnego w związku z opiniami lub czynami, które są mu przypisywane, nawet wtedy, gdy badanie wniosku pozwala Komisji Prawnej na dokładne zapoznanie się ze szczegółami sprawy;
 - J. mając na uwadze, że zadaniem Parlamentu Europejskiego nie jest kwestionowanie zasadności krajowych systemów prawnych i sądowych;
 - K. mając na uwadze, że Parlament Europejski nie ma kompetencji do oceny lub zakwestionowania jurysdykcji krajowych organów sądowych odpowiedzialnych za przedmiotowe postępowanie karne;
 - L. mając na uwadze, że Ioannis Lagos należy do grupy znajdujących się w podobnej sytuacji osób, które sąd apelacyjny w Atenach skazał za ww. przestępstwa na karę pozbawienia wolności na wiele lat, przy czym jedyna różnica polega na tym, że obecnie korzysta on z immunitetu jako poseł do Parlamentu Europejskiego;
 - M. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego posłów;
 - N. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego posłów przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;
 - O. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie mają wyraźnego ani bezpośredniego wpływu na wykonywanie przez Ioannisa Lagosa mandatu posła do Parlamentu Europejskiego;
 - P. mając na uwadze, że zarzucane czyny miały miejsce przed wyborem I. Lagosa do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że na tej podstawie nie można twierdzić, iż postępowanie sądowe wszczęte w 2014 r. zostało rozpoczęte z zamiarem utrudnienia przyszłej działalności politycznej Ioannisa Lagosa jako posła do Parlamentu Europejskiego, ponieważ jego status posła do Parlamentu Europejskiego był wtedy nadal hipotetyczny i przyszły;
 - Q. mając na uwadze, że w niniejszej sprawie Parlament nie był w stanie wykazać istnienia *fumus persecutionis*, to znaczy okoliczności wskazujących, że przedmiotowe postępowanie sądowe zostało wszczęte z zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentu Europejskiego;
 - 1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Ioannisa Lagosa;
 - 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji prokuratorowi przy Sądzie Kasacyjnym Republiki Greckiej i Ioannisowi Lagosowi.
-

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0119

Wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa (2020/2219(IMM))**

(2021/C 506/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Ioannisa Lagosa, złożony przez prokuratora przy Sądzie Najwyższym Grecji w dniu 2 października 2020 r. w związku z ewentualnymi zarzutami karnymi postawionymi przez prokuratora przy sądzie I instancji w Atenach (sprawa ABM PB2020/65), i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 19 października 2020 r.,
- po wysłuchaniu wyjaśnień Ioannisa Lagosa, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0135/2021),
- A. mając na uwadze, że prokurator przy Sądzie Najwyższym Grecji złożył wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Ioannisa Lagosa z powodu pewnych czynów popełnionych przez Ioannisa Lagosa podczas wystąpienia przed Parlamentem Europejskim w dniu 29 stycznia 2020 r.;
- B. mając na uwadze, że Ioannisa Lagosa oskarżono o profanację symbolu narodowego Turcji podczas debaty plenarnej w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie sytuacji migrantów na granicy grecko-tureckiej i wspólnej reakcji UE na tę sytuację;
- C. mając na uwadze, że akt profanacji symbolu narodowego stanowi przestępstwo w rozumieniu: (1) art. 1 ust. 1 ustawy 927/1979 wdrożonej ustawą 4285/2014 oraz (2) art. 155 w połączeniu z art. 1, 12, 14, 26, 27, 51, 53, 57 i 79 greckiego kodeksu karnego;
- D. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu jako całości oraz jego członków;
- E. mając na uwadze, że z jednej strony Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ⁽²⁾;
- F. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, iż „[w] obec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego, ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych”;
- G. mając na uwadze, że Ioannis Lagos dokonał tych czynów podczas sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w pomieszczeniach, w których odbywało się posiedzenie plenarne, oraz w ramach wykonywania obowiązków służbowych posła do Parlamentu Europejskiego;
- H. mając na uwadze, że Ioannis Lagos dokonał tych czynów w kontekście wykonywania obowiązków służbowych i pracy posła do Parlamentu Europejskiego;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra* przeciw *De Gregorio* i *Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch* przeciw *Parlamentowi*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch* przeciw *Parlamentowi*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briosis* przeciwko *Parlamentowi*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Ioannisa Lagosą;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Greckiej i Ioannisowi Lagosowi.
-

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0130

Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (2020/2272(ACI))

(2021/C 506/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 grudnia 2020 r. zatwierdzającą projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego ustanawiającego obowiązkowy rejestr służący przejrzystości,
 - uwzględniając projekt porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (dalej zwanego „porozumieniem”),
 - uwzględniając art. 11 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając projekt oświadczenia politycznego Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej z okazji przyjęcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (dalej zwanego „oświadczeniem politycznym”),
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 kwietnia 2014 r. między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i osób samozatrudnionych zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej (dalej zwane „porozumieniem z 2014 r.”)⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 28 września 2016 r. dotyczący porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (COM(2016)0627),
 - uwzględniając mandat negocjacyjny Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku Komisji z dnia 28 września 2016 r. dotyczącego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości, przyjęty przez Konferencję Przewodniczących 15 czerwca 2017 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2017 r. w sprawie rozliczalności, przejrzystości i rzetelności w instytucjach UE⁽²⁾,
 - uwzględniając nowy pakiet narzędzi służących przejrzystości przeznaczonych dla posłów, zatwierdzony przez Konferencję Przewodniczących 27 lipca 2018 r.,
 - uwzględniając swoją decyzję z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie poprawek do Regulaminu Parlamentu mających wpływ na tytuł I rozdziału 1 i 4, tytuł V rozdział 3, tytuł VII rozdziału 4 i 5, tytuł VIII rozdział 1, tytuł XII, tytuł XIV i załącznik II⁽³⁾, w szczególności art. 11 i 35,
 - uwzględniając art. 148 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0123/2021),
- A. mając na uwadze, że art. 11 ust. 2 TUE stanowi, że „instytucje utrzymują otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim”;
- B. mając na uwadze, że kryzys sanitarny wywołany pandemią COVID doprowadził do pojawienia się nowych form interakcji między przedstawicielami interesów a decydentami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 19.9.2014, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 120.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0046.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- C. mając na uwadze, że Unia będzie w różnych formach wypłacać państwom członkowskim bezprecedensowe kwoty wsparcia finansowego na zwalczanie skutków pandemii, a wszystkie związane z tym decyzje muszą być podejmowane w pełni przejrzysto, przy zapewnieniu pełnej rozliczalności po stronie decydentów unijnych;
- D. mając na uwadze, że obywatele powinni darzyć instytucje unijne jak największym zaufaniem; mając na uwadze, że zaufanie takie może istnieć tylko przy założeniu, że reprezentacja interesów podlega wysokim standardom etycznym oraz że przedstawiciele na szczeblu Unii pochodzący z wyboru, komisarze oraz urzędnicy unijni działają niezależnie, przejrzysto i odpowiedzialnie; mając na uwadze, że niezależny organ wspólny dla instytucji unijnych mógłby w przyszłości przyczynić się do ustanowienia wspólnych ram etycznych dla urzędników unijnych, które regulowałyby ich kontakty z przedstawicielami grup interesu; mając na uwadze, że w kontekście funkcjonowania rejestru służącego przejrzystości należy w stosownych przypadkach zwracać uwagę na to, czy i jak rejestrujące się i zarejestrowane podmioty przestrzegają wartości unijnych oraz ogólnych standardów etycznych;
- E. mając na uwadze, że Parlament stosuje na różnych szczeblach indywidualne środki wdrażające porozumienie – począwszy od przyjmowania przepisów wykonawczych przez Prezydium aż po zmianę Regulaminu;
- F. mając na uwadze, że w porozumieniu każda z trzech instytucji sygnatariuszy zgadza się przyjąć indywidualne decyzje upoważniające zarząd rejestru (dalej zwany „zarządem”) i sekretariat rejestru (dalej zwany „sekretariatem”) do podejmowania decyzji w jej imieniu zgodnie z art. 9 i art. 15 ust. 2 porozumienia;

Cel i zakres stosowania

1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie jako kolejny krok w kierunku podniesienia standardów etycznej reprezentacji interesów; przypomina jednak, że zgodnie z art. 295 TFUE instytucje mogą jedynie ustalać warunki współpracy, i dlatego muszą korzystać z przysługujących im uprawnień do samoorganizacji, aby nałożyć na podmioty trzecie faktyczny obowiązek zapisania się w rejestrze; przypomina, że od dawna opowiada się za oparciem rejestru służącego przejrzystości na akcie ustawodawczym, gdyż tylko w takiej postaci będzie on prawnie wiążący dla stron trzecich;
2. nalega, aby zgodnie z oświadczeniem politycznym instytucje zobowiązały się do skoordynowanego podejścia do wspólnej kultury przejrzystości z myślą o poprawie i dalszym umocnieniu etycznej reprezentacji interesów; podkreśla, że na mocy porozumienia, a także na mocy art. 13 ust. 2 TUE instytucje obowiązane są lojalnie ze sobą współpracować przy opracowywaniu wspólnych ram, i dlatego powinny dążyć do jak najwyższego poziomu zaangażowania; wskazuje, że środki, o których mowa w porozumieniu, stanowią minimum i mogą być dalej rozszerzane, z zastrzeżeniem wsparcia politycznego i z uwzględnieniem konstytucyjnych i prawnych ograniczeń, jakimi cechują się porozumienia międzyinstytucjonalne;
3. potwierdza, że trzeba kontynuować dialog międzyinstytucjonalny, aby oprzeć rejestr służący przejrzystości na prawnie wiążącym akcie prawa wtórnego Unii;
4. proponuje, by uczestnicy Konferencji w sprawie przyszłości Europy przedyskutowali możliwość ustanowienia autonomicznej podstawy prawnej, która umożliwiłaby współprawodawcom przyjmowanie w zwykłej procedurze ustawodawczej unijnych aktów ustawodawczych w celu nałożenia wiążących zasad etycznych na przedstawicieli grup interesu w kontaktach z instytucjami unijnymi;
5. z zadowoleniem odnotowuje, że Rada Unii Europejskiej z obserwatora stała się oficjalną stroną porozumienia; zauważa jednak, że wprowadzone przez nią rozwiązania obejmują tylko spotkania z urzędnikami najwyższego szczebla oraz – wyłącznie na zasadzie dobrowolności – spotkania stałych przedstawicieli i zastępców stałych przedstawicieli podczas prezydencji danego państwa i w ciągu poprzedzających ją sześciu miesięcy; zaznacza, że aby zapewnić wiarygodność wspólnych ram, wszystkie stałe przedstawicielstwa powinny w nich uczestniczyć za pośrednictwem swoich dobrowolnych systemów i stosować je nadal po zakończeniu prezydencji danego państwa oraz rozciągnąć je, w miarę możliwości, na innych urzędników;
6. wskazuje, że w procesie negocjacji Komisja nie poczyniła znaczących dodatkowych zobowiązań związanych z udziałem we wspólnych ramach; ubolewa w szczególności, że ich zakres osobowy obejmuje jedynie najwyższych rangą pracowników instytucji; nalega, aby we wszelkich przeglądach ustaleń dotyczących warunkowości we wszystkich trzech instytucjach uwzględniono spotkania z innymi pracownikami instytucji, od szczebla kierowników działów wzwyż;
7. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania podjęte przez Parlament w procesie negocjacji w sprawie warunków i uzupełniających środków służących przejrzystości; uważa, że zmiana art. 11 i 35 Regulaminu to wyraz silnego zaangażowania w tym zakresie; z zadowoleniem odnotowuje, że w porozumieniu zagwarantowano konstytucyjne prawo posłów do swobodnego wykonywania mandatu;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje możliwość uczestnictwa instytucji, organów, urzędów i agencji unijnych na zasadzie dobrowolności; uważa, że instytucje sygnatariusze powinny zachęcać do takiego uczestnictwa, gdyż mają obowiązek promować korzystanie z rejestru i same jak najpełniej z niego korzystać; zaznacza, że taki udział będzie wymagał od instytucji sygnatariuszy przeznaczenia dodatkowych zasobów na funkcjonowanie rejestru;

Objęte działania

9. podkreśla, że w porozumieniu zastosowano podejście oparte na kryterium działalności, obejmujące pośrednią działalność lobbingową; zwraca uwagę na znaczenie uwzględnienia takiej działalności, w szczególności w kontekście pojawienia się, w związku z pandemią, nowych form interakcji przedstawicieli grup interesu z decydentami UE;

10. z zadowoleniem przyjmuje doprecyzowanie działań objętych i działań nieobjętych porozumieniem, w tym wyłączenie spotkań spontanicznych oraz włączenie pośredników z państw trzecich, którzy nie mają statusu dyplomatycznego;

11. uważa, że należy wskazać, które spotkania z przedstawicielami grup interesu powinny być publikowane jako spotkania planowane z wyprzedzeniem; z zadowoleniem przyjmuje praktykę Komisji polegającą na publikowaniu informacji także o spotkaniach odbywających się w formie innej niż osobiste spotkania, takich jak wideokonferencje; nalega, aby umówione rozmowy telefoniczne również uznawać za spotkania;

Warunkowość, sprawozdanie roczne i przegląd

12. jest zdania, że wdrażanie środków warunkowości i innych uzupełniających środków służących przejrzystości w drodze indywidualnych decyzji umożliwia zgodność z odpowiednimi wewnętrznymi uprawnieniami organizacyjnymi trzech instytucji sygnatariuszy; w związku z tym z zadowoleniem odnotowuje, że sprawozdanie roczne rozszerzono tak, by uwzględniało wdrażanie takich środków przyjętych przez instytucje sygnatariuszy;

13. proponuje, by sprawozdanie roczne zawierało informacje o zarejestrowanych podmiotach poddanych czynnościom sprawdzającym i ostatecznie usuniętych z rejestru za niezgodność z kodeksem postępowania;

14. z zadowoleniem przyjmuje właściwie zaplanowany w czasie i regularny przegląd środków wykonawczych przyjętych na podstawie art. 5 porozumienia, mający na celu przedstawienie zaleceń dotyczących usprawnienia i wzmocnienia takich środków;

15. wzywa instytucje sygnatariuszy, aby przed kolejnym przeglądem rejestru przeanalizowały wpływ nowych przepisów o przejrzystości – w tym warunków i uzupełniających środków służących przejrzystości przyjętych przez instytucje we wspólnych ramach – na procedury decyzyjne, a także wpływ tych przepisów na postrzeganie instytucji unijnych przez obywateli;

16. podkreśla, że jasna i terminowa publikacja warunków i uzupełniających środków służących przejrzystości jest konieczna do tego, by zapewnić przedstawicielom grup interesu i obywatelom przejrzystość, która stanowi podstawę ich zaufania do dobrego funkcjonowania wspólnych ram;

Rola Parlamentu Europejskiego

17. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania poczynione przez Parlament w toku negocjacji, w szczególności w odniesieniu do propozycji zatytułowanej „Likwidacja luk prawnych – propozycje Parlamentu dotyczące warunkowości”, oraz zaznacza, że niezwłocznie trzeba je w pełni wdrożyć i podać do wiadomości publicznej zgodnie z art. 5 ust. 3 porozumienia;

18. zaznacza, że trzeba zapewnić w Parlamencie wysoki stopień poczucia odpowiedzialności politycznej za proces wdrażania i przeglądu; sugeruje, że proces przeglądu przewidziany w art. 14 porozumienia powinien być opracowywany i kształtowany w ścisłej współpracy z wiceprzewodniczącym Parlamentu odpowiedzialnym za rejestr służący przejrzystości;

19. wzywa szczególnie, aby Prezydium i inne właściwe organy szybko wdrożyły następujące środki:

a) ustanowiły bezpośredni związek między publikowaniem informacji o planowanych spotkaniach na podstawie art. 11 ust. 3 a rejestrem służącym przejrzystości oraz wprowadziły znaczące ulepszenia, tak aby to narzędzie publikacyjne stało się w pełni przyjazne dla użytkowników i obejmowało funkcję wyszukiwania;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- b) ustanowiły bezpośredni związek między śladem legislacyjnym przewidzianym w art. 4 ust. 6 kodeksu postępowania posłów do Parlamentu Europejskiego w zakresie interesów finansowych i konfliktu interesów, zawartego w załączniku I do Regulaminu, a rejestrem służącym przejrzystości;
- c) wprowadziły zasadę spotkań wyłącznie z zarejestrowanymi przedstawicielami grup interesu, wiążącą urzędników Parlamentu od szczebla kierowników działów do szczebla sekretarza generalnego łącznie;
- d) zaleciły, aby pracownicy Parlamentu spotykali się z osobami lub organizacjami objętymi zakresem rejestru służącego przejrzystości tylko wtedy, gdy są one zarejestrowane, i aby systematycznie sprawdzali to przed spotkaniami z takimi osobami lub organizacjami;
- e) opracowały kompleksowe podejście, aby uzależnić udział prelegentów we wszystkich wydarzeniach organizowanych przez komisje lub zespoły międzypartyjne, takich jak warsztaty i seminaria, a także spotkania, od rejestracji, przy czym powinno to dotyczyć wszystkich podmiotów objętych zakresem rejestru służącego przejrzystości;
- f) opracowały kompleksowe i wspólne podejście do współorganizacji wydarzeń w pomieszczeniach Parlamentu i w stosownych przypadkach uzależniły ją od rejestracji, przy czym powinno to dotyczyć wszystkich podmiotów objętych zakresem rejestru służącego przejrzystości;

20. wzywa szczególnie Konferencję Przewodniczących Komisji, aby:

- a) przyjęła wytyczne pomagające sprawozdawcom, kontrsprawozdawcom i przewodniczącym komisji w wypełnianiu obowiązków wynikających z art. 11 ust. 3;
- b) przyjęła wytyczne dla sekretariatów komisji, które powinny wspierać posłów, systematycznie przypominając im o możliwości opublikowania – zgodnie z art. 4 ust. 6 Kodeksu postępowania posłów do Parlamentu Europejskiego w zakresie interesów finansowych i konfliktu interesów, zawartego w załączniku I do Regulaminu – wykazu przedstawicieli grup interesu, z którymi konsultowano się w sprawach związanych z przedmiotem sprawozdania;

21. wzywa Komisję Spraw Konstytucyjnych, aby w procesie przeglądu Regulaminu Parlamentu rozważyła dalsze środki służące przejrzystości, które należy wprowadzić, aby zwiększyć zaangażowanie Parlamentu we wspólne ramy; podkreśla znaczenie wymogów formalnych, które mają zastosowanie do wszelkich przeglądów Regulaminu;

Kwalifikowalność, kodeks postępowania, informacje wymagane od zarejestrowanych podmiotów

22. zauważa, że przestrzeganie kodeksu postępowania, o którym mowa w załączniku I do porozumienia, należy do kryteriów kwalifikowalności oraz że zarejestrowane podmioty muszą uwzględniać wymogi poufności i zasady obowiązujące byłych członków i pracowników instytucji, mające do nich zastosowanie po odejściu z funkcji;

23. z zadowoleniem przyjmuje doprecyzowanie, że gdy podmioty zarejestrowane podlegają części swojej działalności innym podmiotom, nie zwalnia ich to z obowiązku zapewnienia przestrzegania tych samych standardów etycznych, którym same podlegają;

24. z zadowoleniem odnotowuje, że zarejestrowane podmioty mają obowiązek publikować informacje finansowe zarówno klientów, jak i pośredników oraz że wymagane są również informacje finansowe od zarejestrowanych podmiotów, które nie reprezentują interesów komercyjnych; z zadowoleniem odnotowuje, że zarejestrowane podmioty mają nie tylko obowiązek corocznej publikacji danych finansowych, ale także obowiązek ich uaktualniania, w szczególności jeśli nastąpi istotna zmiana w danych w następstwie decyzji wykonawczych;

25. podkreśla, że zarejestrowane podmioty mają teraz obowiązek przekazywać informacje na temat wniosków ustawodawczych, polityki lub inicjatyw, do których odnoszą się rejestrowane działania; uważa, że przyczyni się to do większej przejrzystości reprezentowanych przez nie interesów;

Sekretariat i zarząd

26. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do zwiększenia zasobów na utrzymanie, rozwój i promocję rejestru, a także oficjalny wkład Rady w funkcjonowanie sekretariatu; uważa, że takie zobowiązania na rzecz wspólnych ram powinny zwiększyć zdolność sekretariatu do terminowego udzielania wskazówek rejestrującym się lub zarejestrowanym podmiotom oraz do udzielania im pomocy w rejestracji i aktualizacji wymaganych danych; wskazuje w szczególności, że zasoby kadrowe są bardzo ograniczone w stosunku do liczby zarejestrowanych podmiotów w porównaniu z podobnymi systemami krajowymi oraz że szkodzi to skuteczności działania rejestru; apeluje do instytucji o zapewnienie zasobów i personelu niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania sekretariatu i zarządu;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

27. uważa, że jednakowa pozycja wszystkich trzech instytucji w sprawach dotyczących funkcjonowania sekretariatu i zarządu powinna zapewnić konsensus, budować wspólną odpowiedzialność za ramy i sprzyjać wspólnej kulturze przejrzystości;

28. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie zarządu i to, że ma on za zadanie nadzorować ogólne administracyjne wdrażanie porozumienia i działać jako organ odwoławczy w odniesieniu do środków podejmowanych przez sekretariat; z zadowoleniem odnotowuje, że porozumienie obejmuje solidną procedurę administracyjną zapewniającą zarejestrowanym podmiotom prawa proceduralne;

Przepisy proceduralne

29. zatwierdza zawarcie porozumienia zawartego w załączniku A do niniejszej decyzji;

30. zatwierdza oświadczenie polityczne Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej zawarte w załączniku B do niniejszej decyzji, które zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* wraz z porozumieniem;

31. postanawia, że zgodnie z art. 9 i art. 15 ust. 2 porozumienia od chwili jego wejścia w życie zarząd i sekretariat są upoważnione do podejmowania w imieniu Parlamentu Europejskiego indywidualnych decyzji dotyczących podmiotów składających wnioski rejestracyjne i podmiotów zarejestrowanych, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 20 maja 2021 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości⁽⁴⁾;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania porozumienia wraz z przewodniczącym Rady i przewodniczącym Komisji oraz do zarządzania jego publikacją w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji, wraz z załącznikami, do wiadomości Rady, Komisji oraz parlamentów państw członkowskich.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK A

**POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE POMIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM, RADĄ UNII EUROPEJSKIEJ
I KOMISJĄ EUROPEJSKĄ W SPRAWIE OBOWIĄZKOWEGO REJESTRU SŁUŻĄCEGO PRZEJRZYŚCI**

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on porozumieniu międzyinstytucjonalnemu opublikowanemu w Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1.)

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK B

OŚWIADCZENIE POLITYCZNE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJI EUROPEJSKIEJ Z OKAZJI PRZYJĘCIA POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO W SPRAWIE OBOWIĄZKOWEGO REJESTRU SŁUŻĄCEGO PRZEJRZYŚCÍ

Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska uznają znaczenie zasady warunkowości jako podstawy skoordynowanego podejścia przyjętego przez trzy instytucje, aby wzmocnić wspólną kulturę przejrzystości przy jednoczesnym ustanowieniu wysokich standardów przejrzystej i etycznej reprezentacji interesów na szczeblu Unii.

Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska uznają, że zasada warunkowości i środki uzupełniające służące przejrzystości w odniesieniu do poniższych kwestii są zgodne z porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości, wzmocniają cel skoordynowanego podejścia i stanowią solidną podstawę do dalszego budowania i doskonalenia tego podejścia oraz dalszego umacniania reprezentacji interesów etycznych na szczeblu Unii:

- w stosownych przypadkach – spotkania decydentów z zarejestrowanymi przedstawicielami grup interesu ⁽¹⁾;
- w stosownych przypadkach – publikowanie informacji o spotkaniach z zarejestrowanymi przedstawicielami grup interesu ⁽²⁾;
- spotkania pracowników, w szczególności wyższego szczebla, z zarejestrowanymi przedstawicielami grup interesu ⁽³⁾;
- wystąpienia podczas wysłuchań publicznych w Parlamencie Europejskim ⁽⁴⁾;
- członkostwo w grupach eksperckich Komisji oraz udział w niektórych wydarzeniach, forach lub sesjach informacyjnych ⁽⁵⁾;
- dostęp do budynków instytucji ⁽⁶⁾;
- w stosownych przypadkach – patronat nad wydarzeniami organizowanymi przez zarejestrowanych przedstawicieli grup interesu;
- oświadczenie polityczne państw członkowskich dotyczące dobrowolnego stosowania, zgodnie z prawem krajowym i kompetencjami krajowymi, zasady warunkowości w odniesieniu do spotkań ich stałych przedstawicieli i zastępców stałych przedstawicieli z przedstawicielami grup interesu podczas ich prezydencji w Radzie i w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających okres prezydencji, a także wszelkich dalszych dobrowolnych środków podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z prawem krajowym i kompetencjami wykraczającymi poza ten zakres, przy czym bierze się pod uwagę w równym stopniu obie te kwestie.

⁽¹⁾ Art. 11 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, art. 7 decyzji Komisji z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej (C(2018)0700) (Dz.U. C 65 z 21.2.2018, s. 7) oraz pkt V metod pracy Komisji Europejskiej.

⁽²⁾ Art. 11 ust. 3 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, decyzja Komisji 2014/838/UE z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie publikowania informacji dotyczących spotkań odbywających się między dyrektorami generalnymi Komisji a organizacjami lub osobami samozatrudnionymi (Dz.U. L 343 z 28.11.2014, s. 19), decyzja Komisji 2014/839/UE, Euratom z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie publikowania informacji dotyczących spotkań odbywających się między członkami Komisji a organizacjami lub osobami samozatrudnionymi (Dz.U. L 343 z 28.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Art. 3 decyzji Rady w sprawie uregulowania kontaktów między urzędnikami Sekretariatu Generalnego Rady a przedstawicielami grup interesu; pkt V metod pracy Komisji Europejskiej.

⁽⁴⁾ Art. 7 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie przepisów dotyczących wysłuchań publicznych.

⁽⁵⁾ Art. 35 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, art. 8 decyzji Komisji z dnia 30 maja 2016 r. ustanawiającej przepisy horyzontalne dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji C(2016)3301; art. 4 i 5 decyzji Rady w sprawie uregulowania kontaktów między urzędnikami Sekretariatu Generalnego Rady a przedstawicielami grup interesu;

⁽⁶⁾ Art. 123 Regulaminu Parlamentu Europejskiego w połączeniu z decyzją Sekretarza Generalnego z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów dotyczących przepustek i zezwoleń zapewniających dostęp do budynków Parlamentu; art. 6 decyzji Rady w sprawie uregulowania kontaktów między urzędnikami Sekretariatu Generalnego Rady a przedstawicielami grup interesu.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2021)0120

Porozumienie między UE a Norwegią w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej porozumienia w formie wymiany listów między Unią a Norwegią w sprawie zmiany koncesji dotyczących wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (10643/20 – C9-0424/2020 – 2020/0230(NLE))

(Zgoda)

(2021/C 506/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (10643/20),
 - uwzględniając porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (10644/20),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0424/2020),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0035/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Norwegii.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0121

Dobrowolna umowa o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (12543/2020 – C9-0084/2021 – 2020/0157(NLE))

(Zgoda)

(2021/C 506/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12543/2020),
 - uwzględniając projekt dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (10365/2020),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 3 akapit pierwszy, art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0084/2021),
 - uwzględniając swoją rezolucję nieustawodawczą z dnia 27 kwietnia 2021 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji,
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rozwoju,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0053/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Hondurasu.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2021)0129.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0124

Ustanowienie programu „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (07064/2/2020 – C9-0111/2021 – 2018/0224(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (07064/2/2020– C9-0111/2021),
 - uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r.⁽¹⁾ i z dnia 16 lipca 2020 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 9 października 2018 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽⁴⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0435),
 - uwzględniając zmieniony wniosek Komisji (COM(2020)0459),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0122/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zatwierdza swoje oświadczenie załączone do niniejszej rezolucji;
 4. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Rady i Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 5. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 7. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 124.

⁽³⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 79.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0395.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK**Wspólne oświadczenie polityczne w sprawie ponownego wykorzystania umorzonych środków w programie „Horyzont Europa”**

We wspólnym oświadczeniu w sprawie ponownego wykorzystania umorzonych środków w związku z programem badawczym ⁽¹⁾ Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły ponowne udostępnienie na rzecz programu badawczego środków na zobowiązania odpowiadających kwocie umorzeń w wysokości do 0,5 mld EUR (w cenach z 2018 r.) w okresie 2021–2027, wynikającej z całkowitego lub częściowego niezrealizowania projektów objętych programem ramowym „Horyzont Europa” lub programem go poprzedzającym „Horyzont 2020”, jak przewidziano w art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego. Bez uszczerbku dla uprawnień organu budżetowego i uprawnień Komisji w zakresie wykonania budżetu, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgadniają, że orientacyjny podział tej kwoty będzie następujący:

- do 300 000 000 EUR w cenach stałych z 2018 r. na klaster „Technologie cyfrowe, przemysł i przestrzeń kosmiczna”, w szczególności na badania kwantowe;
- do 100 000 000 EUR w cenach stałych z 2018 r. na klaster „Klimat, energetyka i mobilność”; oraz
- do 100 000 000 EUR w cenach stałych z 2018 r. na klaster „Kultura, kreatywność i społeczeństwo integracyjne”.

Oświadczenie Parlamentu w sprawie układów o stowarzyszeniu

Artykuł 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (i) TFUE przewiduje zgodę Parlamentu Europejskiego w przypadku układów o stowarzyszeniu w rozumieniu art. 217 TFUE. Ponadto warunki regulujące stowarzyszenie państwa trzeciego z programem „Horyzont Europa” są często częścią takich układów o stowarzyszeniu. W celu uzyskania zgody Parlamentu Europejskiego należy go niezwłocznie i szczegółowo informować na wszystkich etapach procedury zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE. Oprócz tego w celu zapewnienia właściwej kontroli parlamentarnej układy te muszą uwzględniać wszystkie istotne aspekty stosunków Unii z danym państwem trzecim w odniesieniu do programu „Horyzont Europa”.

Parlament Europejski oczekuje zatem, że gdy zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE Rada przyjmie na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE decyzję ustalającą stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii w organie utworzonym na mocy układu obejmującego stowarzyszenie państwa trzeciego z programem „Horyzont Europa”, nie pociągnie to za sobą obchodzenia wymogu uzyskania zgody Parlamentu Europejskiego przez pozostawienie temu organowi określenia zasadniczych aspektów uczestnictwa państwa trzeciego w programie „Horyzont Europa”.

W związku z tym Parlament Europejski uważa, że takie decyzje Rady na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE, gdy odnoszą się do części układów o stowarzyszeniu dotyczących stowarzyszenia danego państwa trzeciego z programem „Horyzont Europa”, powinny ograniczać się do absolutnego minimum. Jeżeli negocjator Unii lub Rada bądź jej specjalny komitet rozpatrują przyjęcie takiej decyzji Rady przy kierowaniu wytycznych do negocjatora, Parlament Europejski oczekuje, że będzie niezwłocznie i szczegółowo informowany na wszystkich etapach procedury, w tym w formie uzasadnionej opinii uzasadniającej, dlaczego przyjęcie stanowiska w imieniu Unii przez organ utworzony na mocy układu jest niezbędne do osiągnięcia celów Unii określonych w [rozporządzeniu w sprawie programu „Horyzont Europa”] i [decyzji Rady ustanawiającej program szczegółowy].

Oświadczenie Komisji dotyczące motywu 47

Komisja zamierza wykonać budżet instrumentu „Akcelerator” EIC w taki sposób, aby zagwarantować, że wsparcie w postaci wyłącznie dotacji na rzecz MŚP, w tym przedsiębiorstw typu start-up, odpowiada wsparciu udzielanemu w ramach budżetu instrumentu przeznaczonego dla MŚP programu „Horyzont 2020”, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 48 ust. 1 i motywie 47 rozporządzenia w sprawie programu „Horyzont Europa”.

Oświadczenie Komisji dotyczące art. 6

Na odpowiedni wniosek Komisja zamierza przeprowadzić wymianę poglądów z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego na temat: (i) wykazu potencjalnych kandydatów do partnerstw w oparciu o art. 185 i 187 TFUE, którzy zostaną uwzględnieni we (wstępnych) ocenach skutków; (ii) wykazu wstępnych misji określonych przez radę ds. misji; (iii) wyników planu strategicznego przed jego formalnym przyjęciem, a także (iv) przedstawi i udostępni dokumenty dotyczące programów prac.

⁽¹⁾ Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 3.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

Oświadczenie Komisji w sprawie etyki / badań w zakresie komórek macierzystych – art. 19

W przypadku programu ramowego „Horyzont Europa”, w odniesieniu do decyzji w sprawie finansowania przez UE badań nad ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi, Komisja Europejska proponuje dalsze stosowanie zasad etycznych, jakie obowiązywały w programie ramowym „Horyzont 2020”.

Komisja Europejska proponuje zachowanie tych samych zasad etycznych, gdyż na podstawie doświadczenia w ich ramach wypracowano odpowiedzialne podejście do bardzo obiecującej dziedziny nauki. Podejście to zostało uznane za odpowiednie w kontekście programów badawczych z udziałem naukowców z wielu krajów o znacznie zróżnicowanych przepisach w tej dziedzinie.

1. Decyzja w sprawie programu ramowego „Horyzont Europa” w sposób jednoznaczny wyklucza finansowanie przez Unię trzech obszarów badań naukowych:

- działalności badawczej dążącej do klonowania człowieka do celów reprodukcyjnych;
- działalności badawczej mającej na celu wprowadzanie zmian w dziedzictwie genetycznym człowieka w taki sposób, aby umożliwić ich dziedziczenie;
- działalności badawczej mającej na celu tworzenie ludzkich zarodków wyłącznie do celów badawczych lub w celu pozyskiwania komórek macierzystych, w tym także za pomocą przeniesienia jądra komórki somatycznej.

2. Działalność zabroniona we wszystkich państwach członkowskich nie będzie finansowana. W państwie członkowskim, w którym dana działalność jest zabroniona, nie będzie ona finansowana.

3. Decyzja w sprawie programu ramowego „Horyzont Europa” oraz przepisy w sprawie zasad etycznych dotyczących finansowania przez Unię badań nad wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych w żadnym przypadku nie stanowią wartościującej oceny przepisów ani zasad etycznych obowiązujących w sferze takich badań w państwach członkowskich.

4. W swoim zaproszeniu do składania wniosków Komisja Europejska nie zachęca jednoznacznie do wykorzystywania ludzkich zarodkowych komórek macierzystych. Ewentualne zastosowanie ludzkich komórek macierzystych, tak dorosłych, jak i zarodkowych, uzależnione jest od oceny naukowców w kontekście celów, które zamierzają oni osiągnąć. W praktyce znaczna większość środków finansowych Unii na badania nad wykorzystywaniem komórek macierzystych przeznaczona jest na badania nad wykorzystaniem dorosłych komórek macierzystych. Nie ma powodów, dla których powinno to ulec znacznej zmianie w programie ramowym „Horyzont Europa”.

5. Każdy projekt związany z wykorzystaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych musi zostać poddany ocenie naukowej, podczas której konieczność wykorzystywania komórek macierzystych w celu osiągnięcia określonych celów naukowych jest oceniana przez niezależnych ekspertów.

6. Projekty pozytywnie ocenione w toku weryfikacji naukowej podlegają następnie rygorystycznej weryfikacji etycznej przez Komisję. W trakcie weryfikacji etycznej zostaną wzięte pod uwagę zasady zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w odpowiednich konwencjach międzynarodowych, takich jak Konwencja Rady Europy o prawach człowieka i biomedycynie podpisana w Oviedo dnia 4 kwietnia 1997 r. wraz z jej protokołami dodatkowymi, a także Powszechna deklaracja w sprawie genomu ludzkiego i praw człowieka przyjęta przez UNESCO. Celem weryfikacji etycznej jest również ocena, czy wniosek spełnia zasady obowiązujące w kraju, w którym przeprowadzane będą badania.

7. W niektórych przypadkach weryfikacja etyczna może być przeprowadzona w okresie realizacji projektu.

8. Każdy projekt związany z wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych przed przystąpieniem do jego realizacji musi uzyskać zgodę właściwego krajowego lub lokalnego komitetu ds. etyki. Konieczne jest przestrzeganie krajowych zasad i procedur, w tym tych dotyczących zgody rodziców oraz nieistnienia zachęty finansowej. Przeprowadzane będą kontrole co do tego, czy projekt zawiera informacje na temat pozwoleń i środków kontrolnych podejmowanych przez właściwe organy państwa członkowskiego, na terenie którego przeprowadzane będą badania.

9. Projekty zatwierdzone w wyniku weryfikacji naukowej, krajowej lub lokalnej weryfikacji etycznej oraz weryfikacji etycznej przeprowadzonej na szczeblu europejskim będą indywidualnie przedstawiane do przyjęcia państwom członkowskim na spotkaniach odpowiedniego komitetu, działającego z zachowaniem procedury sprawdzającej. Projekt związany z wykorzystywaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych, który nie uzyska zgody państw członkowskich, nie będzie finansowany.

10. Komisja Europejska, mając na uwadze korzyści pacjentów we wszystkich krajach, będzie kontynuować prace w celu szerokiego udostępnienia wszystkim badaczom wyników badań nad komórkami macierzystymi finansowanych przez Unię.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

11. Komisja Europejska będzie popierać działania i inicjatywy zmierzające do koordynacji i racjonalizacji badań nad wykorzystaniem ludzkich zarodkowych komórek macierzystych zgodnie z zasadami etyki. W szczególności Komisja będzie w dalszym ciągu wspierała europejski rejestr linii ludzkich zarodkowych komórek macierzystych. Wsparcie dla takiego rejestru pozwoli na monitorowanie istniejących ludzkich zarodkowych komórek macierzystych w Europie, przyczyni się do jak najefektywniejszego ich wykorzystania przez naukowców oraz pomoże zapobiec niepotrzebnemu pozyskiwaniu nowych linii komórek macierzystych.

12. Kontynuując dotychczasową praktykę, Komisja Europejska nie będzie przekazywała komitetowi działającemu z zachowaniem procedury sprawdzającej wniosków dotyczących projektów, które przewidują przeprowadzanie badań naukowych związanych z niszczeniem zarodków ludzkich, w tym w celu pozyskania komórek macierzystych. Wyłączenie z dostępu do finansowania tego etapu badań nie wyklucza finansowania przez Unię kolejnych etapów badań związanych z ludzkimi zarodkowymi komórkami macierzystymi.

Oświadczenie Komisji dotyczące art. 5

Komisja przyjmuje do wiadomości kompromis osiągnięty przez współprawodawców w odniesieniu do brzmienia art. 5. W rozumieniu Komisji program szczegółowy w zakresie badań w dziedzinie obronności, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c), jest ograniczony wyłącznie do działań badawczych w ramach przyszłego Europejskiego Funduszu Obronnego, podczas gdy działania rozwojowe uznaje się za nieobjęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

Oświadczenie Komisji dotyczące praw człowieka – art. 16 ust. 1 lit. d)

Komisja w pełni popiera ideę poszanowania praw człowieka, określoną w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w jego akapicie drugim: „Unia dąży do rozwijania stosunków i budowania partnerstwa z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi lub światowymi, które wyznają zasady, o których mowa w akapicie pierwszym”. Komisja wyraża ubolewanie z powodu włączenia „poszanowania praw człowieka” do kryteriów, jakie państwa trzecie muszą spełnić, aby kwalifikować się do stowarzyszenia z programem na podstawie art. 16 ust. 1 lit. d). W żadnym innym programie objętym przyszłymi wieloletnimi ramami finansowymi nie dostrzeżono potrzeby tak wyraźnego odniesienia, przy czym nie ma wątpliwości, że UE pragnie zachować spójne podejście do ochrony praw człowieka w stosunkach zewnętrznych z państwami trzecimi w ramach wszystkich instrumentów i obszarów polityki, czym powinna kierować się Komisja we wdrażaniu przedmiotowego przepisu.

Oświadczenie Rady

Rada wzywa Komisję do zapewnienia jak największego zaangażowania Rady w negocjacje umów o stowarzyszeniu państw trzecich z programami Unii, w tym z programem ramowym UE w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa”, zgodnie z art. 218 TFUE. Rada może w tym celu wyznaczyć specjalny komitet, w porozumieniu z którym prowadzone będą negocjacje, w tym negocjacje dotyczące projektu i treści takich umów, zgodnie z art. 218 ust. 4 TFUE.

W tym względzie Rada przypomina o zasadzie lojalnej współpracy między instytucjami UE, o której mowa w art. 13 ust. 2 zdanie drugie TUE, oraz o stosownym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE dotyczącym art. 218 ust. 4 TFUE, zgodnie z którym Komisja musi przekazywać specjalnemu komitetowi wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do monitorowania postępów negocjacji, takie jak w szczególności zapowiedziane ogólne cele i stanowiska zajmowane przez pozostałe strony w trakcie negocjacji, w odpowiednim czasie przed posiedzeniami negocjacyjnymi, aby umożliwić formułowanie opinii i porad dotyczących negocjacji⁽²⁾.

W przypadku gdy istnieją już umowy o stowarzyszeniu państw trzecich z programami Unii i zawierają one stałe upoważnienie Komisji do określania szczegółowych zasad i warunków mających zastosowanie do każdego państwa w odniesieniu do jego udziału w danym programie, a Komisja jest wspierana w tym zadaniu przez specjalny komitet, Rada przypomina, że Komisja musi systematycznie konsultować się z tym specjalnym komitetem w trakcie procesu negocjacyjnego, na przykład udostępniając projekty tekstów przed posiedzeniami z udziałem odpowiednich państw trzecich oraz zapewniając regularne briefingi i sprawozdania.

W przypadku gdy istnieją już umowy o stowarzyszeniu państw trzecich z programami Unii, ale nie przewidziano specjalnego komitetu, Rada uważa, że Komisja powinna na podobnej zasadzie systematycznie współpracować – z Radą i jej organami przygotowawczymi – w trakcie procesu negocjacyjnego przy określaniu szczegółowych zasad i warunków stowarzyszenia z programem „Horyzont Europa”.

⁽²⁾ Zob. wyrok z dnia 16 lipca 2015 r., Komisja przeciwko Radzie, C-425/13, EU:C:2015:483, pkt 66.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

Oświadczenie Komisji w sprawie współpracy międzynarodowej

Komisja przyjmuje do wiadomości deklarację jednostronną Rady, którą będzie należycie uwzględnić – zgodnie z Traktatem, orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE oraz zasadą równowagi instytucjonalnej – podczas konsultacji ze specjalnym komitetem na mocy art. 218 ust. 4 TFUE.

Oświadczenie Rady w sprawie art. 5

Rada przypomina, że z art. 179 ust. 3 i art. 182 ust. 1 TFUE odczytywanych łącznie wynika, iż Unia może przyjąć tylko jeden wieloletni program ramowy określający wszelką działalność Unii w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego. Rada jest zatem zdania, że Europejski Fundusz Obronny, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) rozporządzenia ustanawiającego unijny program ramowy w zakresie badań naukowych „Horyzont Europa”, obejmujący zarówno działalność w zakresie badań naukowych, jak i rozwoju technologicznego w ramach tego funduszu, jest programem szczegółowym wdrażającym program ramowy w rozumieniu art. 182 ust. 3 TFUE i wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia ustanawiającego ten program ramowy.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0125

Program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady ustanawiającej program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” (08550/2019 – C9-0167/2020 – 2018/0225(CNS))****(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)**

(2021/C 506/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (08550/2019),
 - uwzględniając kolejny wniosek o konsultację złożony przez Radę w piśmie z dnia 18 czerwca 2020 r. w następstwie zmienionego wniosku Komisji (COM(2020)0459), uzupełniający wstępny wniosek o konsultację;
 - uwzględniając zmienioną wersję projektu Rady (06199/2021), która odzwierciedla ostateczny wynik negocjacji między Parlamentem Europejskim a Radą;
 - uwzględniając art. 182 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0167/2020),
 - uwzględniając wymianę poglądów między Parlamentem, Radą i Komisją w dniu 9 kwietnia 2019 r. zgodnie z pkt 25 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0436),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 82 i 40 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0118/2021),
1. zatwierdza przedstawiony poniżej projekt Rady;
 2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-CNS(2018)0225**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającej program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz uchylającej decyzję 2013/743/UE***(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2021/764.)*⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4 2019 r., P8_TA(2019)0396.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0126

Europejski Instytut Innowacji i Technologii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Instytutu Innowacji i Technologii (wersja przekształcona) (COM(2019)0331 – C9-0042/2019 – 2019/0151(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – przekształcenie)

(2021/C 506/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2019)0331),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 173 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0042/2019),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 30 października 2019 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 10 stycznia 2020 r. skierowane do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zgodnie z art. 110 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 17 lutego 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 110 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Kultury i Edukacji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0120/2020),
- A. mając na uwadze, że konsultacyjna grupa robocza służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że wniosek Komisji nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednoczenia niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek ogranicza się do zwykłego ujednoczenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. uchwala poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2019)0151

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... w sprawie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (wersja przekształcona)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/819.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 11.2.2020, s. 69.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0127

Strategiczny plan innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) *I****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) na lata 2021–2027: wzmocnienie talentu innowacyjnego i zdolności innowacyjnych Europy (COM(2019)0330 – C9-0043/2019 – 2019/0152(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2021/C 506/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2019)0330),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 173 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0043/2019),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 30 października 2019 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 17 lutego 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i art. 40 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Kultury i Edukacji,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0121/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. proponuje, by akt ten był cytowany jako „decyzja w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) na lata 2021–2027: wzmocnienie talentu innowacyjnego i zdolności innowacyjnych Europy”;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2019)0152**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/...w sprawie strategicznego planu innowacji Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) na lata 2021–2027: wzmocnienie talentu innowacyjnego i zdolności innowacyjnych Europy oraz uchylająca decyzję nr 1312/2013/UE***(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2021/820.)*⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 11.2.2020, s. 69.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0128

Unijny Mechanizm Ochrony Ludności ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (COM(2020)0220 – C9-0160/2020 – 2020/0097(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2021/C 506/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0220),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 196 ust. 2 i art. 322 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0160/2020),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego z dnia 28 września 2020 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 października 2020 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 14 października 2020 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 17 lutego 2021 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i 40 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Budżetową,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0148/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽⁴⁾;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0097

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... zmieniającego decyzję nr 1313/2013/UE w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2021/836.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 385 z 13.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 10 z 11.1.2021, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. C 440 z 18.12.2020, s. 150.

⁽⁴⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 16 września 2020 r. (Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0218).

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0129

Dobrowolna umowa o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (12543/2020 – C9-0084/2021 – 2020/0157M(NLE))

(2021/C 506/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (12543/2020),
- uwzględniając projekt dobrowolnej umowy o partnerstwie pomiędzy Unią Europejską a Republiką Hondurasu dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz handlu produktami z drewna wprowadzanymi na terytorium Unii Europejskiej (10365/2020),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 207 ust. 3 akapit pierwszy i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0084/2021),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT⁽¹⁾ (rozporządzenie FLEGT),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna⁽²⁾ (unijne rozporządzenie w sprawie drewna),
- uwzględniając porozumienie klimatyczne z Paryża,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
- uwzględniając Europejski Zielony Ład (COM(2019)0640) i swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w jego sprawie⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2020 r. w sprawie roli UE w ochronie i odtwarzaniu światowych lasów⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2020 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie unijnych ram prawnych mających na celu zatrzymanie i odwrócenie globalnego wylesiania spowodowanego przez UE⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie Hondurasu: sytuacja obrońców praw człowieka⁽⁶⁾,
- uwzględniając trwającą ocenę adekwatności przepisów UE mających zastosowanie do nielegalnego pozyskiwania drewna, zwłaszcza unijnego rozporządzenia w sprawie drewna i rozporządzenia FLEGT,
- uwzględniając plan działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa z 2003 r. oraz plan prac w zakresie jego wdrażania na lata 2018–2022,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0212.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0285.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 155.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając Umowę ustanawiającą stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając coroczny dialog merytoryczny wysokiego szczebla między Hondurasem a UE w dziedzinie leśnictwa,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel wydane w imieniu UE 6 grudnia 2019 r. w sprawie przedłużenia mandatu misji wspierania walki z korupcją i bezkarnością w Hondurasie (MACCIH),
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 27 kwietnia 2021 r. ⁽⁸⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0054/2021),
- A. mając na uwadze, że niemal połowę powierzchni lądowej Hondurasu zajmują lasy, z czego połowę stanowią tropikalne lasy deszczowe; mając na uwadze, że nadal istnieje ogromny zasób niesklasyfikowanych drzew i gatunków; mając na uwadze, że od 2015 r. Honduras stracił około 12,5 % powierzchni lasów głównie w wyniku inwazji szkodników, najprawdopodobniej spowodowanej zmianą klimatu, podczas gdy niektóre obszary leśne utraciono na skutek pożarów, wylesiania i nielegalnego pozyskiwania drewna;
- B. mając na uwadze, że Honduras przyjął ustawę o zmianie klimatu w 2014 r. i w kolejnym roku stał się pierwszym państwem, które opublikowało swój pierwszy, ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach porozumienia paryskiego, zawierający jako jedno z zobowiązań odtworzenie miliona hektarów lasów;
- C. mając na uwadze, że udział sektora leśnego w gospodarce Hondurasu zmniejszył się na przestrzeni lat i stanowił około 3,6 % produktu narodowego brutto (PNB) w ostatnich 16 latach, co wynikało z bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących legalności drewna na rynkach wywozowych Hondurasu oraz z wylesiania; mając na uwadze, że proces wdrażania dobrowolnej umowy o partnerstwie, w którym kładzie się nacisk na legalność i dobre zarządzanie, pomaga zwiększyć udział sektora leśnego, zapewnia godne miejsca pracy na obszarach wiejskich i generuje dochody dla Honduran;
- D. mając na uwadze, że ilość drewna będącego przedmiotem handlu między Hondurasem a UE jest obecnie niewielka i stanowi mniej niż 2 proc. eksportu drewna z Hondurasu, gdyż największym partnerem handlowym Hondurasu są Stany Zjednoczone, a wywóz do państw sąsiadujących – Salwadoru i Nikaragui – rośnie; mając na uwadze, że dobrowolna umowa o partnerstwie może otworzyć przed Hondurasem większe możliwości wywozu do UE i na nowe rynki;
- E. mając na uwadze, że według klasyfikacji Banku Światowego Honduras jest krajem o średnim niższym dochodzie; mając na uwadze, że jest drugim najbiedniejszym krajem Ameryki Łacińskiej i trzecim najbiedniejszym na półkuli zachodniej; mając na uwadze, że Honduras musi zmierzyć się z wieloma wyzwaniami, aby zwalczyć ubóstwo, nierówności, korupcję, przemoc i bezkarności, które nadal budzą zaniepokojenie, oraz poprawić dobrostan obywateli i sytuację w zakresie praw kobiet, zwłaszcza ze względu na niedawny regres praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;
- F. mając na uwadze, że rząd Hondurasu podjął pozytywne zobowiązania i wprowadził przepisy mające na celu ochronę obrońców praw człowieka; ubolewa nad nadużyciami, przemocą, arbitralnymi zatrzymaniami, groźbami i zabójstwami obrońców praw człowieka, praw ludów tubylczych i praw do ziemi oraz działaczy na rzecz ochrony środowiska; mając na uwadze, że Honduras nie jest sygnatariuszem regionalnej umowy z Escazú o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa i sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, która to umowa jest pierwszą na świecie umową środowiskową zawierającą szczegółowe postanowienia dotyczące obrońców praw człowieka i środowiska;
- G. mając na uwadze, że mandat misji wspierania walki z korupcją i bezkarnością w Hondurasie (MACCIH) wygasł w styczniu 2020 r. i nie został przedłużony; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie wezwały rząd Hondurasu do odnowienia tego mandatu w celu umocnienia praworządności w kraju;

⁽⁷⁾ Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 3.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P9_TA(2021)0121.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- H. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową zawarto w 2012 r., a część handlową tymczasowo stosuje się od 1 sierpnia 2013 r.;
- I. mając na uwadze, że w 2013 r. Honduras stał się pierwszym państwem Ameryki Łacińskiej, które rozpoczęło negocjacje z UE w sprawie dobrowolnej umowy o partnerstwie dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa, co doprowadziło do parafowania projektu umowy w 2018 r.;
- J. mając na uwadze, że celem dobrowolnej umowy o partnerstwie jest zapewnienie, aby wszystkie dostawy drewna i produktów z drewna z Hondurasu przeznaczone na rynek UE były zgodne z honduraskim systemem zapewniania legalności drewna i tym samym kwalifikowały się do objęcia zezwoleniem FLEGT; mając na uwadze, że drewno krajowe i drewno przeznaczone na inne rynki wywozowe również będzie musiało być zgodne z systemem zapewniania legalności drewna i będzie objęte wymogiem uzyskania certyfikatu H-Legal;
- K. mając na uwadze, że system zapewniania legalności drewna opiera się na definicji legalności, kontrolach łańcucha dostaw, weryfikacji zgodności, wydawaniu zezwoleń FLEGT i niezależnym audycie;
- L. mając na uwadze, że umowa obejmuje pięć obowiązkowych produktów z drewna określonych w rozporządzeniu FLEGT (kłody, tarcicę, podkłady kolejowe, sklejkę i fornir) oraz szereg innych produktów z drewna;
- M. mając na uwadze, że cel dobrowolnych umów o partnerstwie dotyczących egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz wynikające z nich oczekiwane korzyści wykraczają poza ułatwianie handlu legalnym drewnem, ponieważ mają one również doprowadzić do systemowych zmian w zarządzaniu lasami, egzekwowaniu prawa (w tym prawa pracy i praw ludów tubylczych), przejrzystości i włączania różnych zainteresowanych stron w proces decyzyjny w zakresie polityki (w szczególności organizacji społeczeństwa obywatelskiego i społeczności tubylczych), a także sprzyjać integracji gospodarczej oraz poszanowaniu międzynarodowych celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że negocjacje prowadzące do zawarcia tej dobrowolnej umowy o partnerstwie stworzyły przestrzeń współpracy między różnymi zainteresowanymi stronami, umożliwiającą omawianie kwestii środowiskowych, społecznych i gospodarczych oraz kwestii związanych z prawami człowieka; mając na uwadze, że Honduras zapewnia, aby we wdrażanie i monitorowanie dobrowolnej umowy o partnerstwie zaangażowane były odpowiednie zainteresowane strony, niezależnie od płci, wieku, lokalizacji, religii lub przekonań, pochodzenia etnicznego, rasy, języka lub niepełnosprawności, przy udziale sektora prywatnego, społeczeństwa obywatelskiego, wspólnot lokalnych, ludów tubylczych i potomków Afrykanów zamieszkujących w Hondurasie oraz innych osób, których egzystencja zależy od lasów⁽⁹⁾;
- N. mając na uwadze, że dobrowolna umowa o partnerstwie przewiduje utworzenie wspólnego komitetu, który odpowiada za wdrażanie i monitorowanie umowy;
- O. mając na uwadze, że UE zapewniła wsparcie procesu negocjacji za pośrednictwem trzech programów dwustronnych w ramach swojej pomocy rozwojowej;
- P. mając na uwadze, że wybory powszechne odbędą się w Hondurasie przed końcem 2021 r.;
- Q. mając na uwadze, że Honduras ratyfikował konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 169 dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej, ale nie wdrożył jej w pełni ani nie wprowadził do swojego ustawodawstwa kluczowej zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody, wynikającej z Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ;
1. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie negocjacji w sprawie dobrowolnej umowy o partnerstwie między UE a Hondurasem, która zagwarantuje, że jedynie legalnie pozyskiwane drewno będzie wwożone z Hondurasu do UE oraz że promowane będą zrównoważone praktyki zarządzania lasami i zrównoważony handel legalnymi produktami z drewna; umowa poprawi także zarządzanie w dziedzinie leśnictwa, egzekwowanie prawa (w tym prawa pracy i zobowiązań w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy), sytuację w zakresie praw człowieka, przejrzystość, rozliczalność i odporność instytucjonalną w Hondurasie przy uwzględnieniu faktu, że lasy są ważne dla gospodarki Hondurasu, a problem wylesiania w tym kraju powinien być skuteczniej rozwiązywany; apeluje o szybką ratyfikację dobrowolnej umowy o partnerstwie przez obie strony, aby mogła ona wejść w życie w 2021 r. i utorować drogę kolejnym ważnym etapom wdrażania, w tym ustanowieniu systemu zezwoleń;
2. wyraża solidarność z Hondurasem, który ucierpiał niedawno w wyniku dwóch huraganów o poważnych skutkach i który również bardzo mocno dotknęła pandemia COVID-19; podkreśla potrzebę pilnego i globalnego zajęcia się podstawowymi przyczynami takich ekstremalnych zjawisk pogodowych oraz chorób odzwierzęcych, które są związane ze zmianą klimatu, wylesianiem i utratą różnorodności biologicznej;

⁽⁹⁾ Zgodnie z art. 16 dobrowolnej umowy o partnerstwie.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

3. zdecydowanie docenia fakt, że Hondurasowi udało się zaangażować w proces opracowywania dobrowolnej umowy o partnerstwie przedstawicieli instytucji rządowych, społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego, ludów tubylczych i potomków Afrykanów, środowisk akademickich i społeczności, którzy przyjęli tę propozycję i wnieśli swój wkład; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie te grupy społeczeństwa zgodziły się zasiąść przy tym samym stole negocjacyjnym, co zapewniło poczucie inkluzywności i możliwość wniesienia wkładu;
4. zdaje sobie sprawę z tego, że pełne wdrożenie dobrowolnej umowy o partnerstwie będzie długotrwałym procesem wymagającym przyjęcia całego zestawu przepisów oraz odpowiednich zdolności administracyjnych i wiedzy fachowej do ich wdrożenia i egzekwowania; przypomina, że system zezwoleń FLEGT może zacząć funkcjonować dopiero po wykazaniu przez Honduras gotowości jego systemu zapewniania legalności drewna;
5. podkreśla, że etap wdrażania wymaga rzeczywistych i stałych konsultacji oraz istotnego zaangażowania wielu zainteresowanych stron, w tym znaczącego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz społeczności lokalnych i tubylczych w proces podejmowania decyzji w celu zapewnienia przestrzegania zasady dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody; przypomina o potrzebie zwiększenia przejrzystości i zapewnienia skutecznego publicznego ujawniania informacji i terminowego udostępniania dokumentów ludom lokalnym i tubylczym; wzywa Komisję, delegaturę UE w Hondurasie i państwa członkowskie do zapewnienia i dostarczenia znacznego wsparcia w zakresie budowania zdolności oraz wsparcia logistycznego i technicznego w ramach obecnych i przyszłych instrumentów współpracy na rzecz rozwoju, tak aby umożliwić Hondurasowi wywiązać się z zobowiązań dotyczących wdrożenia systemu zapewniania legalności drewna oraz związanych z tym środków;
6. z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie honduraskiego planu działania na rzecz wdrożenia dobrowolnej umowy o partnerstwie i wzywa rząd Hondurasu, aby stosował podejście oparte na konkretności, terminowości i mierzalności;
7. jest zaniepokojony faktem, że od chwili parafowania dobrowolnej umowy o partnerstwie w lipcu 2018 r. zamordowano ponad 20 działaczy na rzecz ochrony środowiska i praw ludów tubylczych; uważa, że sukces dobrowolnej umowy o partnerstwie będzie zależeć w dużym stopniu od stworzenia bezpiecznego i wspomagającego otoczenia dla ochrony działaczy na rzecz środowiska i obrońców praw człowieka oraz sygnalistów, zapewniającego skuteczne działania naprawcze w przypadku naruszeń praw człowieka i zwalczanie bezkarności; podkreśla w związku z tym, że ratyfikacja umowy z Escazú byłaby znaczącym krokiem we właściwym kierunku; wzywa rząd Hondurasu do podjęcia działań w tym celu;
8. uważa, że należy kontynuować walkę z korupcją; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przejrzystość okazała się przydatna w procesie zawierania dobrowolnej umowy o partnerstwie, i uważa, że powinno się ją w pełni zapewnić w zbliżającym się procesie wdrażania; podkreśla, że sukces egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa zależy również od zwalczania oszustw i korupcji w całym łańcuchu dostaw drewna; w tym celu wzywa UE, by wzmocniła zakres i egzekwowanie rozporządzenia UE w sprawie drewna, aby przeciwdziałać zagrożeniom korupcyjnym w łańcuchu dostaw drewna w UE, w tym przez bardziej regularne i systematyczne kontrole i dochodzenia w unijnych portach; zauważa dotychczasowe wysiłki Hondurasu na rzecz zwiększenia przejrzystości i wzywa rząd tego kraju do zapewnienia zachęt na różnych etapach leśnego łańcucha wartości w celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia włączenia najbardziej narażonych podmiotów gospodarczych, takich jak młodzież i kobiety ze społeczności tubylczych, osoby pochodzenia afrykańskiego i rolnicy; wzywa ponadto rząd Hondurasu, aby działał na rzecz powstrzymania powszechnej korupcji i zajął się innymi czynnikami napędzającymi nielegalne pozyskiwanie drewna i degradację lasów, ze szczególnym uwzględnieniem organów celnych, honduraskiej administracji lasów i ministerstw zajmujących się prawami do lasów i ziemi oraz innych organów, które będą odgrywały decydującą rolę we wdrażaniu i egzekwowaniu dobrowolnej umowy o partnerstwie; podkreśla potrzebę położenia kresu bezkarności w sektorze leśnictwa przez zapewnienie ścigania wykroczeń;
9. wzywa rząd Hondurasu do przedłużenia mandatu misji wspierania walki z korupcją i bezkarnością w Hondurasie (MACCIH), który zakończył się w styczniu 2020 r.;
10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Honduras jest pierwszym państwem objętym dobrowolną umową o partnerstwie, w przypadku którego ludy tubylcze stanowiły odrębną grupę interesów przy stole negocjacyjnym, jak również z zadowoleniem przyjmuje odważny udział grup ludów tubylczych, które przedstawiły szczególne spostrzeżenia i uwagi; wzywa do szybkiego włączenia dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody do definicji legalności oraz do przyjęcia odpowiednich przepisów w Hondurasie;
11. uznaje, że proces negocjacji w sprawie dobrowolnej umowy o partnerstwie może pozwolić sektorom na określenie wspólnych celów i priorytetów w zakresie pracy na rzecz zrównoważonej gospodarki leśnej, a także stanowić dla społeczeństw ważną okazję, aby umożliwić partycypacyjne zarządzanie lasami na szczeblu lokalnym, społecznościowym i regionalnym, a nawet na szczeblu krajowym lub federalnym;

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

12. jest świadomy faktu, że kluczowe prawa własności gruntu i prawa społeczności tubylczych w Hondurasie wymagają sprecyzowania oraz że społeczności lokalne i tubylcze potrzebują konkretnych zabezpieczeń dotyczących posiadania gruntu; przypomina, że wykorzystywanie i dostęp do gruntów oraz kontrola nad nimi jest głównym źródłem konfliktów społecznych, przemocy i naruszeń praw człowieka w Hondurasie; przypomina w szczególności, że według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka ok. 80 % prywatnych gruntów w Hondurasie nie ma tytułu prawnego lub ma niewłaściwy tytuł prawny, a rozstrzyganie sporów dotyczących tytułu własności może trwać latami ze względu na słabość systemu sądownictwa; wzywa rząd Hondurasu do przeznaczenia większych zasobów i wzmocnienia koordynacji zaangażowanych instytucji publicznych;

13. podkreśla znaczenie użytkowania gruntów w gospodarce leśnej oraz potrzebę sformułowania strategicznej wizji gospodarki leśnej powiązanej z kwestiami zmiany klimatu; wzywa rząd Hondurasu, aby zapewnił ścisłą koordynację między istniejącymi różnymi inicjatywami w sektorze leśnym, takimi jak redukcja emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się (REDD+), dobrowolna umowa o partnerstwie dotycząca egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz ustalone na poziomie krajowym wkłady;

14. wzywa rząd Hondurasu do wzmocnienia stref obserwacji i ochrony przeciwpożarowej lasów na terenach prywatnych; wzywa do wprowadzenia zarządzania łańcuchem dostaw w sektorze hodowli zwierząt oraz sektorach kawy i oleju palmowego, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla zaradzenia podstawowym przyczynom wylesiania;

15. uważa, że pomyślne negocjacje w sprawie dobrowolnej umowy o partnerstwie ukazują znaczenie delegatur Unii w państwach trzecich;

16. wzywa do włączenia analizy dotyczącej płci w główny nurt wszystkich działań i projektów związanych z wdrażaniem dobrowolnej umowy o partnerstwie dotyczącej egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa; wzywa do przeprowadzenia ilościowej i jakościowej analizy posiadania gruntu, własności aktywów i włączenia społecznego pod względem finansowym w sektorach, na które ma wpływ handel, przy czym analiza ta powinna również uwzględniać kryterium płci; wzywa Komisję do wspierania tych wysiłków za pomocą zasobów technicznych i ludzkich;

17. wyraża głębokie zaniepokojenie zmianą ustawy o aborcji w Hondurasie i w niektórych państwach członkowskich UE;

18. podkreśla, jak ważne dla gospodarki Hondurasu są miejsca pracy w sektorze leśnym i zatrudnienie na obszarach wiejskich, co należy uwzględnić przy wdrażaniu dobrowolnej umowy o partnerstwie; postrzega dobrowolną umowę o partnerstwie jako narzędzie promowania godnej pracy; wzywa Komisję i władze Hondurasu, aby przeprowadziły wyczerpującą ocenę wpływu dobrowolnej umowy o partnerstwie na pracowników i drobnych producentów w tym sektorze, na których może mieć wpływ zwiększona kontrola pozyskiwania drewna; wzywa Komisję do promowania i wspierania programów dla pracowników i producentów, których dotyczy umowa, aby mogli być nadal konkurencyjni w sektorze;

19. zwraca się do Komisji, by regularnie składała Parlamentowi sprawozdania z wdrażania umowy, w tym na temat prac wspólnego komitetu ds. wdrażania umowy, oraz apeluje do Komisji, aby aktywnie współpracowała z Parlamentem, zwłaszcza dzięki zaproszeniu delegacji PE do udziału w pracach wspólnego komitetu ds. wdrażania;

20. wzywa państwa członkowskie do pełnego przestrzegania, wdrożenia i egzekwowania unijnego rozporządzenia w sprawie drewna; wzywa Komisję, aby podczas kolejnego przeglądu rozważyła usprawnienie rozporządzenia FLEGT w odniesieniu do wydawania zezwoleń FLEGT, dzięki czemu będzie mogła szybko reagować na przypadki poważnych naruszeń zobowiązań wynikających z dobrowolnej umowy o partnerstwie;

21. podkreśla, że na całym świecie państwa, które posiadają lub dążą do posiadania regulowanych rynków przywozowych legalnego drewna, odniosłyby korzyści ze współpracy oraz – o ile to możliwe – wzajemnego uznawania swoich zasad i systemów, takich jak unijny system zezwoleń FLEGT oraz dobrowolnej umowy o partnerstwie; podkreśla, że normy międzynarodowe byłyby skuteczniejsze i wspierałyby długotrwałe bezpieczeństwo prawne przedsiębiorstw i konsumentów;

22. podkreśla, że dobrowolne umowy o partnerstwie stanowią ważne ramy prawne dla UE i jej państw partnerskich, możliwe dzięki dobrej współpracy i zaangażowaniu zainteresowanych państw; wspiera Komisję w poszukiwaniu dodatkowych potencjalnych partnerów dla przyszłych dobrowolnych umów o partnerstwie w ramach FLEGT;

23. uważa, że UE ma bardzo ważną i odpowiedzialną rolę do odegrania oraz obowiązek do spełnienia, jeśli chodzi o poprawienie zarówno podaży, jak i popytu w zakresie drewna, aby odrzucać nielegalnie wyprodukowane drewno oraz wspierać kraje eksportujące w ich wysiłkach na rzecz zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i korupcji, co

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

proceedi do niszczenia ich lasów, zmiany klimatu i przypadków łamania praw człowieka; podkreśla, że należy uzupełnić te działania oczekiwanymi unijnymi przepisami dotyczącymi należytej staranności w odniesieniu do produktów stanowiących zagrożenie dla lasów; zwraca uwagę na znaczenie Hondurasu jako ważnego światowego producenta kawy;

24. podkreśla, że dobrowolne umowy o partnerstwie stanowią nieodłączną część działań UE na rzecz osiągnięcia celów określonych w porozumieniu paryskim i Agendzie 2030 ONZ, w szczególności celów zrównoważonego rozwoju; zachęca Komisję i państwa członkowskie, by w pełni włączyły agendę FLEGT do nowych ram strategicznych Europejskiego Zielonego Ładu przez wspieranie jej promowania na szczeblu globalnym i regionalnym oraz dalsze wzmocnienie współpracy międzynarodowej między krajami będącymi producentami i importerami;

25. wzywa Unię Europejską do zapewnienia spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju między dobrowolną umową o partnerstwie a wszystkimi politykami UE, w tym w dziedzinie handlu, rozwoju, rolnictwa i środowiska, przy jednoczesnym zagwarantowaniu komplementarności dobrowolnej umowy o partnerstwie z unijnymi zobowiązaniami w zakresie ochrony środowiska i klimatu;

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich i Republiki Hondurasu.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0134

Brak sprzeciwu wobec aktu delegowanego: badanie zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych**Decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie niewyrażania sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 24 marca 2021 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2008 dotyczące badania zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych (C(2021)01603 – 2021/2616(DEA))**

(2021/C 506/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji z dnia 24 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1234/2008 dotyczące badania zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych (C(2021)01603),
 - uwzględniając pismo Komisji z dnia 9 marca 2021 r., w którym Komisja zwraca się do Parlamentu o oświadczenie, że nie wyraża on sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego,
 - uwzględniając pismo Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności z dnia 16 kwietnia 2021 r. skierowane do przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji,
 - uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23b i art. 121a ust. 6,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające unijne procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków⁽²⁾, w szczególności jego art. 16a ust. 3 i art. 87b ust. 6,
 - uwzględniając art. 111 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie dotyczące decyzji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
 - uwzględniając fakt, że w określonym w art. 111 ust. 6 tiret trzecie i czwarte Regulaminu terminie, który upłynął dnia 27 kwietnia 2021 r., nie zgłoszono sprzeciwu,
- A. mając na uwadze, że w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1234/2008⁽³⁾ określono przepisy dotyczące badania zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych;
- B. mając na uwadze, że na podstawie oceny naukowej Europejskiej Agencji Leków Komisja do dopuściła kilka szczepionek przeciwko COVID-19;
- C. mając na uwadze, że w celu zapewnienia ciągłej skuteczności dopuszczonych szczepionek przeciwko COVID-19 konieczne może być ich modyfikowanie w sposób, który obejmuje zmianę ich składu, tak aby chronić przed nowymi wariantami lub wieloma odmianami wariantów w kontekście pandemii lub jakimkolwiek innym;
- D. mając na uwadze, że w swoim komunikacie z dnia 17 lutego 2021 r. zatytułowanym „Inkubator HERA: wspólne antycypowanie zagrożeń związanych z wariantami COVID-19”⁽⁴⁾ Komisja zapowiedziała szereg środków, które zostaną wprowadzone w celu skutecznego reagowania na sytuację, w której nowe warianty wirusa COVID-19 mogą potencjalnie wpłynąć na walkę z obecną pandemią; mając na uwadze, że zapowiedziane środki obejmowały zmianę obecnej procedury regulacyjnej w celu umożliwienia szybszego zatwierdzania szczepionek przeciwko COVID-19 dostosowanych do nowych wariantów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1234/2008 z dnia 24 listopada 2008 r. dotyczące badania zmian w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 7).⁽⁴⁾ COM(2021)0078.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- E. mając na uwadze, że w dniu 24 marca 2021 r. Komisja przekazała Parlamentowi rozporządzenie delegowane, co zapoczątkowało trzymiesięczny okres kontroli, w którym Parlament może zgłosić sprzeciw wobec tego rozporządzenia delegowanego;
 - F. mając na uwadze, że rozporządzenie delegowane Komisji stanowi, że z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków Komisja może, w przypadku braku pewnych danych farmaceutycznych, nieklinicznych lub klinicznych, w drodze wyjątku i tymczasowo zaakceptować zmianę w warunkach pozwoleń na dopuszczenie do obrotu szczepionki przeciwko grypie u ludzi lub szczepionki przeciwko koronawirusowi u ludzi; mając jednak na uwadze, że jeżeli zmiana została zaakceptowana, posiadacz pozwolenia przedkłada brakujące dane farmaceutyczne, niekliniczne i kliniczne w terminie ustalonym przez odpowiedni organ;
 - G. mając na uwadze, że rozporządzenie delegowane Komisji umożliwi analizę wniosku o zmianę złożonego przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na podstawie wstępnego zbioru danych, który zostanie uzupełniony dodatkowymi danymi przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu po zatwierdzeniu, co uprości i ułatwi proces regulacyjny zarówno organom regulacyjnym, jak i podmiotom opracowującym szczepionki;
 - H. mając na uwadze, że rozporządzenie delegowane Komisji powinno wejść w życie do dnia 26 kwietnia 2021 r., aby podmioty, które opracowują szczepionki i które zaczynają dostosowywać szczepionki przeciwko COVID-19 do wariantów, a także organy regulacyjne mogły w pełni wykorzystać ten dostosowany system;
 - 1. oświadcza, że nie wyraża sprzeciwu wobec rozporządzenia delegowanego;
 - 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0135

Program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy oraz statystyki europejskiej (Program na rzecz jednolitego rynku) na lata 2021-2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (14281/1/2020 – C9-0133/2021 – 2018/0231(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (14281/1/2020 – C9-0133/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0441),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0142/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 259.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 12.2.2019, P8_TA(2019)0073.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0136

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) na lata 2021-2027 ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (05532/1/2021 – C9-0139/2021 – 2018/0202(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05532/1/2021 – C9-0139/2021),
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Riksdag, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając opinię Komisji (COM(2021)0196),
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0380),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0140/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 82.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 239.

⁽³⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 300.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0137

Ustanowienie programu „Obywatele, Równość, Prawa i Wartości” na lata 2021–2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Obywatele, równość, prawa i wartości” oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 i rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 (06833/1/2020 – C9-0144/2021 – 2018/0207(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/34)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06833/1/2020 – C9-0144/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 18 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 10 października 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0383),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0144/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady załączone do niniejszej rezolucji;
 3. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 5. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji, wraz z odnoszącym się do niego wspólnym oświadczeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 178.

⁽²⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 196.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0407.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

**Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania komponentu „Wartości Unii”
w 2021 r.**

Bez uszczerbku dla uprawnień władzy budżetowej współprawodawcy zgadzają się, że na komponent „Wartości Unii”, stanowiący część programu „Obywatele, równość, prawa i wartości”, należy przeznaczyć znaczne środki finansowe od dnia 1 stycznia 2021 r.

Współprawodawcy wzywają Komisję, aby podjęła odpowiednie działania z myślą o osiągnięciu tego celu, zwłaszcza aby przeprowadziła ocenę instrumentów elastyczności w ramach prawnych rocznego budżetu UE na 2021 r., zgodnie z kryteriami uruchomienia ustanowionymi w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0138

Program „Sprawiedliwość” na lata 2021-2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Sprawiedliwość” oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1382/2013 (06834/1/2020 – C9-0138/2021 – 2018/0208(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/35)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06834/1/2020 – C9-0138/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 18 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0384),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisje przedmiotowo właściwe na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Prawną oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0146/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 178.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, 17.4.2019, P8_TA(2019)0097.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0139

Program kosmiczny Unii i Agencji Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego na lata 2021-2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program kosmiczny Unii i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (14312/1/2020 – C9-0140/2021 – 2018/0236(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/36)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (14312/1/2020 – C9-0140/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 17 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 6 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0447),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0141/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 365.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0402.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0140

Umowa o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (05022/2021 – C9-0086/2021 – 2020/0382(NLE))

(Zgoda)

(2021/C 506/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05022/2021),
 - uwzględniając projekt Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (05198/2021),
 - uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (05203/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 217, art. 218 ust. 6 akapit drugi i art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0086/2021),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie propozycji mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 18 czerwca 2020 r. dotyczące negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne obrady Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego zgodnie art. 58 Regulaminu,
 - uwzględniając pisma Komisji Prawnej, Komisji Rozwoju, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Rybołówstwa, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0128/2021),
1. wyraża zgodę na zawarcie Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0033.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0152.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0142

Wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2016/1627 (COM(2019)0619 – C9-0188/2019 – 2019/0272(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2021/C 506/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2019)0619),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0188/2019),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0149/2020),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2019)0272

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽³⁾, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morskich, która pozwoli na osiągnięcie zrównoważonych warunków gospodarczych, środowiskowych i społecznych.
- (2) W drodze decyzji Rady 98/392/WE⁽⁴⁾ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych na wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie zasobów ryb.
- (3) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego⁽⁵⁾ („konwencja”).
- (4) Na 21. specjalnym posiedzeniu w 2018 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”), ustanowiona na mocy konwencji, przyjęła zalecenie 18-02 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym („plan zarządzania”). Plan zarządzania jest zgodny z opinią Stałego Komitetu ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki („SCRS”), zgodnie z którą ICCAT powinna ustanowić wieloletni plan zarządzania stadem w 2018 r., ponieważ obecny stan stada nie wydaje się już wymagać środków nadzwyczajnych wprowadzonych w ramach planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (ustanowionego w zaleceniu 17-07 zmieniającym zalecenie 14-04), **nie osłabiając jednak przy tym istniejących środków monitorowania i kontroli.**
- (5) Zalecenie 18-02 uchyla zalecenie 17-07 zmieniające zalecenie 14-04 ustanawiające plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, który wdrożono do prawa Unii w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627⁽⁶⁾.
- (6) **Na 26. posiedzeniu zwyczajnym w 2019 r. ICCAT przyjęła zalecenie 19-04 zmieniające wieloletni plan zarządzania ustanowiony w zaleceniu 18-02. Zalecenie ICCAT 19-04 uchyla i zastępuje zalecenie 18-02. Niniejsze rozporządzenie powinno wdrożyć do prawa Unii zalecenie 19-04.**
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno **także** wdrożyć, w całości lub częściowo w stosownych przypadkach, następujące zalecenia ICCAT: 06-07⁽⁷⁾, 18-10⁽⁸⁾, 96-14⁽⁹⁾, 13-13⁽¹⁰⁾ oraz 16-15⁽¹¹⁾.
- (8) Stanowiska Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem mają się opierać na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, tak aby zarządzanie zasobami rybnymi było zgodne z celami WPRyb, w szczególności z celem dotyczącym stopniowej odbudowy i zachowania populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu („MSY”) oraz z celem dotyczącym zapewnienia warunków dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na lądzie związanej z połowami. Zgodnie ze sprawozdaniem z 2018 r.⁽¹²⁾, przygotowanym przez SCRS, połowy tuńczyka błękitnopłetwego przy wskaźniku śmiertelności połowowej $F_{0,1}$ są zgodne ze śmiertelnością połowową umożliwiającą osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (F_{msy}). Uznaje się, że biomasa stada osiągnęła poziom zapewniający maksymalny podtrzymywalny połów. Wskaźnik $B_{0,1}$ ulega wahaniom: w przypadku średniego i niskiego poziomu rekrutacji przekracza poziom MSY, natomiast w przypadku wysokiego poziomu rekrutacji spada poniżej tego poziomu.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące hodowli tuńczyka błękitnopłetwego.

⁽⁸⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące minimalnej normy dla systemu monitorowania statków na obszarze konwencji ICCAT.

⁽⁹⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące zgodności w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i włócznika w północnym Atlantyku.

⁽¹⁰⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia rejestru ICCAT w odniesieniu do statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.

⁽¹¹⁾ Zalecenie ICCAT dotyczące przeładunku.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS), Madryt, 1–5 października 2018 r.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- (9) W planie zarządzania uwzględniono specyfikę różnego rodzaju narzędzi i technik połowowych. Przy wdrażaniu planu zarządzania Unia i państwa członkowskie powinny promować działania w ramach rybołówstwa przybrzeżnego oraz stosowanie narzędzi i technik połowowych, które są selektywne i mają ograniczone skutki dla środowiska, **w szczególności** narzędzi i technik stosowanych w tradycyjnym łodziowym rybołówstwie przybrzeżnym, tym samym przyczyniając się do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia lokalnych społeczności.
- (10) **Należy wziąć pod uwagę specyfikę i potrzeby łodziowego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego. Oprócz odpowiednich przepisów zalecenia ICCAT 19-04, które usuwają przeszkody utrudniające udział statków służących do łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w połowach tuńczyka błękitnopłetwego, państwa członkowskie powinny dołożyć dalszych starań w celu zapewnienia sprawiedliwego i przejrzystego podziału uprawnień do połowów między floty łodziowego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz większe floty, zgodnie z ich zobowiązaniami wynikającymi z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.**
- (11) Aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, przyjęto przepisy unijne ustanawiające system kontroli, inspekcji i egzekwowania, który obejmuje zwalczanie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów („połowy NNN”). W szczególności rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009⁽¹³⁾ ustanowiono unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011⁽¹⁴⁾ określono szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008⁽¹⁵⁾ ustanowiono wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Rozporządzenia te zawierają już przepisy regulujące licencje połowowe i upoważnienia do połowów, a także niektóre przepisy dotyczące systemów monitorowania statków obejmujące szereg środków określonych w zaleceniu ICCAT **19-04**. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 ustanowiono pojęcie minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony. Aby zapewnić spójność, pojęcie minimalnego rozmiaru przyjęte przez ICCAT powinno zostać wprowadzone do prawa Unii jako minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.
- (13) Zgodnie z zaleceniem ICCAT **19-04** złowione osobniki tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony muszą zostać odrzucone; to samo dotyczy połowów tuńczyka błękitnopłetwego, które przekraczają limity przyłowów ustanowione w rocznych planach połowowych. Aby Unia mogła wypełnić zobowiązania międzynarodowe nałożone przez ICCAT, w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/98⁽¹⁶⁾ przewidziano odstępstwa od obowiązku wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/98 wdraża określone przepisy zalecenia ICCAT **19-04** ustanawiające obowiązek dokonywania odrzutów tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do statków, które przekraczają przydzieloną im kwotę lub maksymalny poziom dozwolonych przyłowów. Zakres tego rozporządzenia delegowanego obejmuje statki wykorzystywane do połowów rekreacyjnych. Niniejsze rozporządzenie nie musi zatem zawierać takich zobowiązań dotyczących odrzutów i wypuszczeń i w związku z tym pozostanie bez wpływu na analogiczne przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/98.
- (14) Podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. umawiające się strony konwencji uznały potrzebę wzmocnienia kontroli w odniesieniu do niektórych operacji dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego. W tym celu podczas dorocznego posiedzenia w 2018 r. uzgodniono, że umawiające się strony konwencji odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu powinny zapewnić pełną identyfikowalność operacji umieszczania w sadzach i powinny przeprowadzać wrywkowe kontrole w oparciu o analizę ryzika.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 16 z 23.1.2015, s. 23).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- (15) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010⁽¹⁷⁾ przewidziano elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego („eBCD”) przy wdrażaniu zalecenia ICCAT 09-11 zmieniającego zalecenie 08-12. Zalecenia 17-09 i 11-20 dotyczące stosowania eBCD zostały ostatnio uchylone zaleceniami 18-12 i 18-13. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 640/2010 stało się nieaktualne, a Komisja **zapropnowała** nowe rozporządzenie wdrażające najnowsze przepisy ICCAT dotyczące eBCD. Dlatego niniejsze rozporządzenie nie powinno odwoływać się do rozporządzenia (UE) nr 640/2010, lecz ogólnie do systemu dokumentowania połowów zalecanego przez ICCAT.
- (16) Biorąc pod uwagę fakt, że niektóre zalecenia ICCAT są często zmieniane przez umawiające się strony ICCAT i prawdopodobnie będą nadal zmieniane w przyszłości, w celu szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zaleceń ICCAT zmieniających lub uzupełniających plan zarządzania ICCAT, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do następujących aspektów: **terminów przekazywania informacji, przedziałów czasowych dla okresów połowu; odstępstw od zakazu dotyczącego przenoszenia niewykorzystanych kwot;** minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony; wartości procentowych i parametrów, informacji, które mają być przekazane Komisji; zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych, powodów odmowy zezwolenia na transfer ryb; powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁸⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (17) Komisja reprezentująca Unię na posiedzeniach ICCAT co roku zgadza się na szereg czysto technicznych zaleceń ICCAT związanych z systemem wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT, w szczególności dotyczących ograniczeń zdolności połowowej, wymogów związanych z dziennikiem połowowym, formularzy raportów połowowych, deklaracji przeładunkowych i transferu, minimalnych informacji na potrzeby upoważnień do połowów, minimalnej liczby statków rybackich; szczegółów dotyczących systemu inspekcji i programu obecności obserwatorów, norm dotyczących zapisu wideo, protokołu operacji wypuszczania, norm postępowania z martwymi rybami, deklaracji umieszczania w sadzach lub norm dotyczących systemów monitorowania statków, wdrożonych załącznikami I–XV do niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjęcia aktu delegowanego zmieniającego lub uzupełniającego załączniki I–XV zgodnie ze zmienionymi lub uzupełnionymi zaleceniami ICCAT. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (18) Zalecenia ICCAT dotyczące połowów tuńczyka błękitnopłetwego (czynności związane z połowem, transferem, transportem, umieszczaniem w sadzu, hodowlą, odławianiem i przenoszeniem) często ulegają zmianie. Technologie służące do kontroli połowów i zarządzania nimi (np. kamery stereoskopowe i metody alternatywne) stale się rozwijają i muszą być jednolicie stosowane przez państwa członkowskie. Podobnie, w razie konieczności należy również opracować procedury operacyjne, aby wesprzeć państwa członkowskie w przestrzeganiu zasad ICCAT określonych w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych zasad przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego, operacji transferu i umieszczania w sadzach. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁹⁾.
- (19) Akty delegowane i akty wykonawcze przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych zaleceń ICCAT do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego *Thunnus thynnus* i zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1984/2003 (Dz.U. L 194 z 24.7.2010, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- (20) Ponieważ niniejsze rozporządzenie ustanawia nowy i kompleksowy plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, należy uchylić przepisy dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego określone w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107⁽²⁰⁾ i (UE) 2019/833⁽²¹⁾. W odniesieniu do art. 43 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154⁽²²⁾ została włączona do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154⁽²²⁾. Należy również uchylić niektóre przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001⁽²³⁾. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (WE) 2017/2107 i (WE) 2019/833.
- (21) Zaleceniem ICCAT 18-02 uchylono zalecenie 17-07, ponieważ stan stada nie wymaga już środków nadzwyczajnych przewidzianych w planie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionego w tym zaleceniu. Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 2016/1627, które wdrożyło ten plan odbudowy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ogólne zasady jednolitego i skutecznego wdrażania przez Unię wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, przyjętego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”).

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a) unijnych statków rybackich i unijnych statków prowadzących połowy rekreacyjne, które:
- prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją; oraz
 - dokonują przeładunku lub przewożą, również poza obszarem objętym konwencją, tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w obszarze objętym konwencją;
- b) unijnych miejsc hodowli lub tuczu;
- c) statków rybackich państw trzecich i statków państw trzecich prowadzących połowy rekreacyjne, działających na wodach Unii i prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją;
- d) statków państw trzecich, które podlegają inspekcjom w portach państw członkowskich i na których znajdują się osobniki tuńczyka błękitnopłetwego złowione na obszarze objętym konwencją lub produkty rybołówstwa uzyskane z tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w wodach Unii, których wcześniej nie wyładowano ani nie przeładowano w portach.

Artykuł 3

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest **wdrożenie przyjętego przez ICCAT wieloletniego planu zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego, który to plan ma na celu** utrzymanie biomasy tuńczyka błękitnopłetwego powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/833 z dnia 20 maja 2019 r. ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1627 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007 (Dz.U. L 141 z 28.5.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1154 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy populacji włócznika śródziemnomorskiego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 4

Związek z innymi przepisami prawa Unii

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się bez uszczerbku dla innych aktów Unii regulujących sektor rybołówstwa, w szczególności:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- 2) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania;
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403⁽²⁴⁾ w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi;
- 4) rozporządzenia (UE) 2017/2107 ustanawiającego środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT);
- 5) **rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241⁽²⁵⁾ w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych**

Artykuł 5

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „ICCAT” oznacza Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego;
- 2) „konwencja” oznacza Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego;
- 3) „statek rybacki” oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórcze, statki wspierające, holowniki, statki przeładunkowe i statki transportowe wyposażone do celów transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;
- 4) „żywy tuńczyk błękitnopłetwy” oznacza tuńczyka błękitnopłetwego, który jest utrzymywany przy życiu przez pewien czas w tonarze lub zostaje przeniesiony żywy do miejsca hodowli lub tuczu ■ ;
- 5) „SCRS” oznacza Stały Komitet ds. Badań i Statystyki ICCAT;
- 6) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której eksploatowane są żywe zasoby morza ■ ;
- 7) **„rybołówstwo sportowe” oznacza połowy niekomercyjne, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;**
- 8) „holownik” oznacza każdy statek używany do holowania sadzów;
- 9) „statek przetwórczy” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się co najmniej jednej z następujących operacji przed ich opakowaniem: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetwarzanie;
- 10) „statek pomocniczy rybołówstwa” oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicy lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórczy;

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

⁽²⁵⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).**

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 11) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed odłowieniem lub hodowlą;
- 12) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasnuwanie i zamknięcie sieci;
- 13) „umieszczenie w sadzu” oznacza przeniesienie żywego tuńczyka błękitnopłetwego z **sadza wykorzystywanego w transporcie lub tonara do sadzów wykorzystywanych w hodowli, lub sadzów, w których odbywa się tucze**;
- 14) „statek łowczy” oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;
- 15) „miejsce hodowli lub tuczu” oznacza jasno wyznaczony przy pomocy współrzędnych geograficznych obszar morski, wykorzystywany do tuczu lub hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy pomocy tonarów lub sejnarów. Miejsce hodowli lub tuczu może posiadać kilka lokalizacji przeznaczonych do prowadzenia hodowli lub tuczu, z których wszystkie są wyznaczone przez współrzędne geograficzne wraz z jasnym określeniem długości i szerokości geograficznej dla każdego punktu wieloboku;
- 16) „hodowla” lub „tuczenie” oznacza umieszczenie tuńczyka błękitnopłetwego w sadzu przeznaczonym do hodowli i późniejsze karmienie go w celu tuczenia i zwiększenia jego całkowitej biomasy;
- 17) „odławianie” oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub w tonarach;
- 18) „kamera stereoskopowa” oznacza kamerę z co najmniej dwiema soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na rejestrowanie trójwymiarowych obrazów w celu zmierzenia długości ryby **oraz wsparcia w precyzyjnym określaniu masy i liczby tuńczyków błękitnopłetwych**;
- 19) „łódź przybrzeżna” to statek łowczy posiadający co najmniej trzy z następujących pięciu cech:
 - a) całkowita długość < 12 m;
 - b) statek prowadzi połowy wyłącznie na wodach podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego bandery;
 - c) okres trwania rejsów połowowych wynosi mniej niż 24 godziny;
 - d) maksymalna liczba załogi została ustalona na cztery osoby; lub
 - e) statek prowadzi połowy przy użyciu technik, które są selektywne i mają ograniczony wpływ na środowisko;
- 20) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa sejnery, w przypadku których połowy jednego sejnara przypisuje się jednemu lub kilku innym sejnaram zgodnie z uzgodnionym wcześniej kluczem przydziału;
- 21) „aktywne połowy” oznaczają w odniesieniu do każdego statku łowczego fakt poławiania tuńczyka błękitnopłetwego podczas danego okresu połowu;
- 22) „BCD” oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 23) „eBCD” oznacza elektroniczny dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego;
- 24) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar określony w art. 1 konwencji;
- 25) „przeładunek” oznacza przeładowanie całości lub części produktów rybołówstwa ze statku rybackiego na inny statek rybacki. Jednak rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy, tonara lub holownika na statek pomocniczy rybołówstwa nie uznaje się za przeładunek;
- 26) „transfer kontrolny” oznacza każdy kolejny transfer realizowany na wniosek podmiotów zajmujących się połowami/hodowlą lub organów kontrolnych w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione;
- 27) „kamera kontrolna” oznacza kamerę stereoskopową lub tradycyjną kamerę wideo wykorzystywaną do celów kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
- 28) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji oraz współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie niebędące stronami konwencji;
- 29) „takłowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową” oznacza takłowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 metrów;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 30) „transfer” oznacza każdy transfer:
- żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;
 - sadza z żywym tuńczykiem błękitnopłetwym** z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego miejsca hodowli lub tuczu **oraz żywego tuńczyka błękitnopłetwego** z jednego sadza do innego w tym samym miejscu hodowli lub tuczu;
 - żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie, niezależnie od obecności holownika;
- 31) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz obrotu nimi;
- 32) „grupa narzędzi” oznacza grupę statków rybackich stosujących te same narzędzia, której przydzielono kwotę dla grupy;
- 33) „nakład połowowy” oznacza iloczyn zdolności i działalności danego statku rybackiego; **w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;**
- 34) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega obszar, na którym znajduje się dane miejsce hodowli lub tuczu lub tonar.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Artykuł 6

Warunki dotyczące środków zarządzania rybołówstwem

- Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nakład połowowy jego statków łowczych i tonarów był proporcjonalny do uprawnień do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, jakimi dysponuje to państwo członkowskie we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Środki przyjęte przez państwa członkowskie obejmują ustanowienie indywidualnych kwot dla ich statków łowczych o długości powyżej 24 metrów wymienionych w wykazie upoważnionych statków, o którym mowa w art. 26.
- Państwa członkowskie nakładają wymóg, aby statki łowcze bezzwłocznie kierowały się do wyznaczonego przez te państwa portu, jeżeli indywidualna kwota połowowa danego statku zostanie uznana za wyczerpaną, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- Nie zezwala się na operacje czarterowe w odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

Artykuł 7

Przenoszenie nieodłowionych ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych

- Można zezwolić na przenoszenie nieodłowionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego z **połowów w poprzednich latach w obrębie miejsc hodowli lub tuczu jedynie wówczas**, jeżeli **państwo członkowskie** opracuje wzmocniony system kontroli i zgłosi go Komisji. System ten stanowi integralną część planu inspekcji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 13, i obejmuje co najmniej środki określone w art. 53 i 61.
- Przed rozpoczęciem okresu połowu państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają szczegółową ocenę wszelkich ilości żywych tuńczyków błękitnopłetwych przeniesionych po zakończeniu masowych odłowów w miejscach hodowli lub tuczu, które podlegają ich jurysdykcji. W tym celu dokonuje się transferu do innych sadzów wszystkich przeniesionych ilości żywego tuńczyka błękitnopłetwego z danego roku połowu, **w przypadku których nie** przeprowadzono **masowego odłowu** w miejscach hodowli lub tuczu, z wykorzystaniem systemów kamer stereoskopowych lub metod alternatywnych, pod warunkiem że gwarantują one taki sam poziom precyzji i dokładności, zgodnie z art. 51. Przez cały czas zapewnia się w pełni udokumentowaną identyfikowalność. Przenoszenie ilości tuńczyka błękitnopłetwego z lat, w których nie przeprowadzono **masowego** odłowu, podlega corocznej kontroli z zastosowaniem tej samej **metody doboru właściwych prób** w oparciu o ocenę ryzyka.
- Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy mające na celu opracowanie wzmocnionego systemu kontroli przenoszenia żywego tuńczyka błękitnopłetwego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 8

Przenoszenie niewykorzystanych kwot

Nie zezwala się na przenoszenie niewykorzystanych kwot.

Artykuł 9

Przenoszenie kwot

- 1) Przenoszenie kwot między Unią a pozostałymi CPC odbywa się wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody zainteresowanych państw członkowskich lub CPC. Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT na 48 godzin przed przeniesieniem kwot.
- 2) Zezwala się na przenoszenie kwot w ramach grup narzędzi połowowych, kwot przyłówów i indywidualnych kwot połowowych każdego państwa członkowskiego pod warunkiem, że zainteresowane państwo(-a) członkowskie poinformuje (-ą) Komisję o takim przeniesieniu z wyprzedzeniem, tak aby Komisja mogła powiadomić Sekretariat ICCAT zanim dojdzie do przedmiotowego przeniesienia.

Artykuł 10

Odliczanie kwot w przypadku przełowienia

Jeżeli państwa członkowskie przekraczają przydzielone im kwoty i sytuacji tej nie można zaradzić poprzez wymianę kwot zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, zastosowanie mają art. 37 i art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 11

Roczne plany połowowe

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan połowowy. Plan ten zawiera co najmniej następujące informacje **dotyczące statków łowczych i tonarów**:
 - a) kwoty przydzielone każdej grupie narzędzi połowowych, w tym kwoty przyłowu;
 - b) w stosownych przypadkach, opis metody przydzielania kwot i zarządzania nimi;
 - c) środki mające na celu zapewnienie przestrzegania indywidualnych kwot połowowych;
 - d) otwarte okresy połowu dla każdej kategorii narzędzi połowowych;
 - e) informacje o wyznaczonych portach;
 - f) przepisy dotyczące przyłowu; oraz
- g) liczbę statków **łowczych**, innych niż statki wykorzystujące włoki denne, o długości przekraczającej 24 m i sejnów upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 2) Państwa członkowskie, **które mają łodzie przybrzeżne upoważnione** do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, **dążą do przydzielania tym łodziom określonych kwot sektorowych i uwzględniają ten przydział** w swoich planach połowowych. Zawierają również w swoich planach monitorowania, kontroli i inspekcji dodatkowe środki w celu ścisłego monitorowania wykorzystania kwot przez tę flotę. Państwa członkowskie mogą przy użyciu parametrów, o których mowa w ust. 1, upoważnić inną liczbę statków do pełnego wykorzystania ich uprawnień do połowów.
- 3) Portugalia i Hiszpania mogą przydzielić kwoty sektorowe kliprom tuńczykowym prowadzącym działalność na wodach Unii wokół archipelagów Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Kwotę sektorową włącza się do rocznych planów połowowych, a w rocznych planach monitorowania, kontroli i inspekcji określa się jasno środki mające na celu monitorowanie jej wykorzystania.
- 4) Gdy państwa członkowskie przydzielają kwoty sektorowe zgodnie z ust. 2 lub 3, nie ma zastosowania wymóg minimalnej kwoty wielkości 5 ton określony w obowiązującym akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów.
- 5) Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji każdą zmianę rocznego planu połowowego na co najmniej trzy dni robocze przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana. Komisja przekazuje zmianę do sekretariatu ICCAT na co najmniej jeden dzień roboczy przed rozpoczęciem działalności połowowej, której dotyczy zmiana.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 12

Przydział uprawnień do połowów

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy przydzielaniu udostępnionych im uprawnień do połowów, państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym, oraz sprawiedliwie **■ dzielą kwoty krajowe** pomiędzy różne segmenty floty, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa tradycyjnego i tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a także **■ tworzą zachęty** dla unijnych statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko.

Artykuł 13

Roczne plany zarządzania zdolnością połowową

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania zdolnością połowową. W planie tym państwa członkowskie dostosowują liczbę statków **łowczych i tonarów**, tak aby zapewnić, by zdolność połowowa była proporcjonalna do uprawnień do połowów przyznanych statkom **łowczym i tonarom** w danym okresie obowiązywania kwoty. Państwa członkowskie dostosowują zdolność połowową, stosując parametry określone w obowiązującym akcie Unii określającym przydział uprawnień do połowów. Przy dostosowywaniu zdolności połowowej **Unii** dla sejnów dopuszcza się maksymalne odchylenie o 20 % w stosunku do zdolności połowowej odniesienia z 2018r.

Artykuł 14

Roczne plany inspekcji

Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan inspekcji w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie przedkładają swoje plany Komisji. Plany te są opracowywane zgodnie z:

- a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, ustanowionym na podstawie art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego ustanowionym na podstawie art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 15

Roczne plany zarządzania hodowlą

- 1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego ustanawia roczny plan zarządzania hodowlą.
- 2) W rocznym planie zarządzania hodowlą każde państwo członkowskie zapewnia, aby całkowita zdolność wprowadzana i całkowita zdolność w zakresie hodowli były proporcjonalne do szacowanej ilości tuńczyka błękitnopłetwego dostępnej do celów hodowlanych.
- 3) Państwa członkowskie ograniczają swoją zdolność w zakresie hodowli tuńczyka do całkowitej zdolności w zakresie hodowli zarejestrowanej w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego ICCAT lub dopuszczonej i zgłoszonej ICCAT w 2018 r.
- 4) Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli lub tuczu danego państwa członkowskiego jest ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego przez miejsca hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.
- 5) Jeżeli dane państwo członkowskie musi zwiększyć maksymalną ilość wprowadzanego złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego w jednym miejscu hodowli lub tuczu lub większej ich liczbie, zwiększenie to musi być proporcjonalne do uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu **i wszelkich** przywozów żywego tuńczyka błękitnopłetwego z **innego państwa członkowskiego lub innej umawiającej się strony**.
- 6) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają, aby naukowcy, którym SCRS powierzył zadanie prowadzenia testów mających na celu identyfikację wskaźników wzrostu w trakcie okresu tuczenia, mieli dostęp do miejsc hodowli i tuczu i pomoc w wypełnianiu ich obowiązków.
- 7) **W stosownych przypadkach państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 15 maja każdego roku zmienione plany zarządzania hodowlą.**

Artykuł 16

Przekazywanie rocznych planów

- 1) Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie, którym przydzielono kwotę dla tuńczyka błękitnopłetwego, przedkładają Komisji następujące plany:
 - a) roczny plan połowowy dla statków łowczych i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowiony zgodnie z art. 11;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- b) roczny plan zarządzania zdolnością połowową ustanowiony zgodnie z art. 13;
 - c) roczny plan inspekcji ustanowiony zgodnie z art. 14; oraz
 - d) roczny plan zarządzania hodowlą ustanowiony zgodnie z art. 15.
- 2) Komisja zestawia plany, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje je przy ustanawianiu rocznego planu Unii. Komisja przekazuje plan Unii do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
- 3) Jeżeli państwo członkowskie nie złoży do Komisji któregokolwiek z planów, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w tym ustępie, Komisja może podjąć decyzję o przekazaniu sekretariatowi ICCAT planu Unii bez planów danego państwa członkowskiego. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja dąży do uwzględnienia jednego z planów, o których mowa w ust. 1, złożonych po terminie określonym w tym ustępie, ale przed upływem terminu przewidzianego w ust. 2. Jeżeli plan złożony przez państwo członkowskie nie jest zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi rocznych planów połowowych, zdolności połowowej, inspekcji i hodowli oraz zawiera poważną wadę, która może prowadzić do niezatwierdzenia rocznego planu Unii przez ICCAT, Komisja może podjąć decyzję o przekazaniu rocznego planu Unii do Sekretariatu ICCAT bez planów danego państwa członkowskiego. Komisja jak najszybciej informuje dane państwo członkowskie i dąży do włączenia wszelkich zmienionych planów złożonych przez to państwo członkowskie do planu Unii lub w ramach zmian do planu Unii, pod warunkiem że są one zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi rocznych planów połowowych, zdolności połowowej, inspekcji i hodowli.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 17

Sezony połowowe

- 1) Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym są dozwolone w okresie od dnia 26 maja do dnia 1 lipca.
- 2) **W drodze odstępstwa od ust. 1 Cypr i Grecja mogą wnioskować w swoich rocznych planach połowowych, o których mowa w art. 11, aby sejnery pływające pod ich banderą mogły poławiać tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Morza Śródziemnego (obszar połowów FAO 37.3.1 i 37.3.2) od dnia 15 maja do dnia 1 lipca.**
- 3) W drodze odstępstwa od ust. 1 Chorwacja może wnioskować w swoich rocznych planach połowowych, o których mowa w art. 11, aby sejnery pływające pod jej banderą mogły poławiać tuńczyka błękitnopłetwego w celach hodowlanych na Morzu Adriatyckim (obszar połowów FAO 37.2.1) do dnia 15 lipca.
- 4) W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie przedstawi Komisji dowody, że z powodu **warunków pogodowych** niektóre z jego sejnery poławiających tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym nie były w stanie wykorzystać swoich normalnych dni połowowych w ciągu roku, wówczas to państwo członkowskie może **podjąć decyzję, aby – w przypadku pojedynczych statków rybackich do połowów okrężnicą, których dotyczy ta sytuacja – sezon połowowy, o którym mowa w ust. 1, przedłużono o odpowiadającą liczbę utraconych dni do maksymalnej liczby 10 dni** . Niepodjęcie działań przez odnośne statki, a w przypadku wspólnej operacji połowowej przez wszystkie zaangażowane statki, jest należyście uzasadnione na podstawie komunikatów meteorologicznych i pozycji VMS.
- 5) W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym dozwolone są połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
- 6) Państwa członkowskie ustanawiają w swoich rocznych planach połowowych okresy połowu dla swoich flot, innych niż sejnery i taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.

Artykuł 18

Obowiązek wyładunku

Przepisy niniejszego rozdziału pozostają bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym dla wszelkich mających zastosowanie odstępstw od tego artykułu.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 19

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

- 1) Zakazuje się połowu, zatrzymywania na statku, przeładunku, transferu, wyładunku, transportu, składowania, wystawiania lub oferowania do sprzedaży osobników tuńczyka błękitnopłetwego o masie poniżej 30 kg lub o długości ogonowej poniżej 115 cm, w tym również złowionych jako przyłów lub w ramach połowów rekreacyjnych.
- 2) W drodze odstępstwa od ust. 1 przy następujących połowach minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony tuńczyka błękitnopłetwego wynosi 8 kg lub 75 cm długości ogonowej:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany we wschodnim Atlantyku klipami tuńczykowymi i statkami do połowu wędami holowanymi;
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Śródziemnym w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego świeżych ryb klipami tuńczykowymi, takłowcami i statkami do połowu ręcznego bez wędziska; oraz
 - c) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Adriatyckim przez statki pływające pod banderą Chorwacji w celach hodowlanych.
- 3) Specjalne warunki, mające zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w ust. 2, określono w załączniku I.
- 4) Państwa członkowskie wydają upoważnienie do połowów statkom prowadzącym połowy w ramach odstępstw, o których mowa w pkt 2 i 3 załącznika I. Przedmiotowe statki są wskazane w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 26.
- 5) Ryby poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia określonych w niniejszym artykule, które są odrzucane martwe, wlicza się do kwoty państwa członkowskiego.

Artykuł 20

Przypadkowe połowy osobników o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia

- 1) W drodze odstępstwa od art. 19 ust. 1 wszystkie statki łowcze i tonary prowadzące aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego mogą dokonać maksymalnie 5 % **liczby** przypadkowych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o masie od 8 do 30 kg lub, alternatywnie, o długości ogonowej 75–115 cm.
- 2) Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku lub znajdującego się w tonarze w dowolnym momencie po każdej operacji połowowej.
- 3) Przypadkowe połowy odlicza się od kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za dany statek łowczy lub tonar.
- 4) Przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia podlegają przepisom art. 31, 33, 34 i 35.

Artykuł 21

Przyłowy

- 1) Każde państwo członkowskie przewiduje przyłów tuńczyka błękitnopłetwego w ramach swojej kwoty i informuje o tym Komisję, przekazując jej plan połowowy.
- 2) Poziom dozwolonych przyłowów, który nie przekracza 20 % całkowitych połowów na statku na koniec każdego rejsu połowowego, oraz metodyka zastosowana do obliczenia tych przyłowów w odniesieniu do całkowitego połowu na statku są jasno określone w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 11. Udział procentowy przyłowów może być obliczony według masy lub liczby osobników. Obliczanie według liczby osobników ma zastosowanie wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT. Poziom dozwolonych przyłowów dla floty łodzi przybrzeżnych można obliczać w ujęciu rocznym.
- 3) Wszystkie przyłowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymane na statku lub odrzucone odlicza się od kwoty państwa członkowskiego bandery oraz rejestruje i zgłasza Komisji zgodnie z art. 31 i 32.
- 4) W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, odpowiednie przyłowy odlicza się od specjalnej unijnej kwoty przyłowów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- 5) Jeżeli całkowita kwota przyznana państwu członkowskiemu została wyczerpana, poławianie tuńczyka błękitnopłetwego **przez statki pływające pod banderą tego państwa członkowskiego** nie jest dozwolone, a **państwo to podejmuje** niezbędne środki, aby zapewnić wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego złowionego jako przyłów. **Jeżeli wyczerpano specjalną unijną kwotę przyłowów tuńczyka błękitnopłetwego ustanowioną zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE i art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, nie zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego przez statki pływające pod banderą państw członkowskich nieposiadających kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, a państwa te podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia wypuszczenia tuńczyka błękitnopłetwego złowionego jako przyłów. W takich przypadkach** przetwarzanie i sprzedaż martwego tuńczyka błękitnopłetwego są zakazane, a wszystkie połowy są rejestrowane. Państwa

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

członkowskie zgłaszają co roku informacje na temat ilości takich złowionych jako przyłów martwych tuńczyków błękitnopłetwych Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

6) Statki nieprowadzące aktywnie połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyraźnie oddzielają wszelkie ilości tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymywane na statku od innych gatunków, aby umożliwić organom kontroli monitorowanie przestrzegania przepisów niniejszego artykułu. Przyłowy te mogą być wprowadzane do obrotu, o ile towarzyszy im eBCD.

Artykuł 22

Wykorzystywanie środków powietrznych

Zakazane jest wykorzystywanie do poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego wszelkich środków powietrznych, w tym samolotów, śmigłowców lub wszelkiego rodzaju bezzałogowych statków powietrznych.

ROZDZIAŁ IV

POŁOWY REKREACYJNE

Artykuł 23

Specjalne kwoty na połowy rekreacyjne

- 1). Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje połowy rekreacyjne, przydzielając na ten cel specjalną kwotę. W kwocie tej uwzględnia się ewentualne ilości martwego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym w ramach połowów według zasady „złów i wypuść”. Państwa członkowskie informują Komisję o kwocie przydzielonej na połowy rekreacyjne podczas przekazywania swoich planów połowowych.
- 2) Połowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zgłasza się i odlicza od kwoty danego państwa członkowskiego.

Artykuł 24

Specjalne warunki dotyczące połowów rekreacyjnych

1) Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego **przydzieloną na połowy rekreacyjne** reguluje połowy rekreacyjne, wydając statkom upoważnienia do prowadzenia połowów rekreacyjnych. Na wniosek ICCAT państwa członkowskie udostępniają **Komisji** wykaz statków do połowów rekreacyjnych, którym przyznano upoważnienie do połowów **tuńczyka błękitnopłetwego**. Wykaz, **który Komisja przekaże ICCAT drogą elektroniczną**, zawiera następujące informacje **dotyczące każdego statku**:

- a) nazwę statku;
 - b) numer w rejestrze;
 - c) numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy);
 - d) wszelkie poprzednie nazwy; oraz
- e) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub właścicieli oraz operatora lub operatorów.
- 2) W ramach połowów rekreacyjnych zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku więcej niż jednego tuńczyka błękitnopłetwego na dany statek dziennie.
 - 3) Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych.
 - 4) Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów, w tym masę i, **jeżeli jest to możliwe**, długość każdego tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w ramach połowów rekreacyjnych, i przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

5) Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki, aby w jak największym stopniu zapewnić wypuszczenie żywego tuńczyka błękitnopłetwego, a zwłaszcza młodych osobników złowionych **żywych** w ramach połowów rekreacyjnych. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego wyładowuje się całego, oskrobanego lub wypatroszonego.

Artykuł 25

„Złów, oznakuj i wypuść”

1) W drodze odstępstwa od art. 23 ust. 1 państwa członkowskie zezwalające na połowy według zasady „złów i wypuść” na północno-wschodnim Atlantyku prowadzone wyłącznie **w ramach rybołówstwa sportowego** mogą zezwolić ograniczonej liczbie statków **sportowych** na prowadzenie **wyłącznie** połowów tuńczyka błękitnopłetwego według zasady „złów, oznakuj i wypuść” bez konieczności przyznawania im określonej kwoty. Takie statki działają w ramach projektu naukowego prowadzonego przez instytut badawczy włączony do programu badań naukowych. Wyniki projektu są przekazywane właściwym organom państwa członkowskiego bandery.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 2) Statków prowadzących badania naukowe w ramach programu badawczego ICCAT dotyczącego tuńczyka błękitnopłetwego nie uznaje się za prowadzące działania według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, o których mowa w ust. 1.
- 3) Państwa członkowskie, które zezwalają na prowadzenie działań według zasady „złów, oznakuj i wypuść”:
 - a) przedstawiają opis tych działań i mające zastosowanie środki jako integralną część ich planów połowowych i planów inspekcji, o których mowa w art. 12 i 15;
 - b) ściśle monitorują działalność odnośnych statków w celu zapewnienia przestrzegania przez nie przepisów niniejszego rozporządzenia;
 - c) zapewniają, aby działania związane ze znakowaniem i wypuszczaniem były przeprowadzane przez przeszkolony personel w celu zagwarantowania wysokiej przeżywalności osobników; oraz
 - d) co roku przedkładają Komisji sprawozdanie na temat prowadzonej działalności naukowej, co najmniej 50 dni przed posiedzeniem SCRS w kolejnym roku. Komisja przekazuje sprawozdanie ICCAT na 60 dni przed posiedzeniem SCRS w kolejnym roku.
- 4) Każdego tuńczyka błękitnopłetwego, który umiera podczas połowów według zasady „złów, oznakuj i wypuść”, zgłasza się i odlicza od kwoty państwa członkowskiego bandery.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI KONTROLI

SEKCJA 1

WYKAZY I REJESTRY STATKÓW I TONARÓW

Artykuł 26

Wykazy i rejestry statków

- 1) Co roku, na miesiąc przed rozpoczęciem okresu udzielania upoważnień, państwa członkowskie przedkładają Komisji drogą elektroniczną następujące wykazy statków w formacie określonym w ostatniej wersji wytycznych ICCAT⁽²⁶⁾ w sprawie przekazywania danych i informacji:
 - a) wykaz wszystkich statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego; oraz
 - b) wykaz wszystkich innych statków rybackich wykorzystywanych do celów przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT na 15 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej, tak aby statki te mogły zostać wprowadzone do prowadzonego przez ICCAT rejestru upoważnionych statków oraz, w stosownych przypadkach, do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 m upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze objętym konwencją.
- 2) Podczas roku kalendarzowego statek rybacki może zostać umieszczony w obydwu wykazach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem, że nie będzie umieszczony w obydwu wykazach jednocześnie.
- 3) Informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), muszą zawierać nazwę statku i numer w unijnym rejestrze floty rybackiej (numer CFR), jak określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218⁽²⁷⁾.
- 4) Komisja nie uznaje przedkładania wykazów z mocą wsteczną.
- 5) Późniejsze zmiany do wykazów, o których mowa w ust. 1 i 3, przyjmuje się podczas roku kalendarzowego tylko wówczas, gdy udział zgłoszonego statku rybackiego w połowach został uniemożliwiony z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na działanie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, dostarczając:
 - a) szczegółowe informacje dotyczące statku(-ów) rybackiego(-ich) mającego(-ych) zastąpić dany statek rybacki; oraz

⁽²⁶⁾ <https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html>

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie rejestru floty rybackiej UE (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
- 6) Komisja w razie potrzeby zmienia w ciągu roku informacje na temat statków, o których mowa w ust. 1, przekazując aktualne informacje Sekretariatowi ICCAT zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 27

Upoważnienia do połowów dla statków

- 1) Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów statkom wymienionym w jednym z wykazów określonych w art. 26 ust. 1 i 5. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- 2) Z zastrzeżeniem art. 21 ust. 6, unijne statki rybackie niewpisane do rejestru ICCAT, o którym mowa w art. 26 ust. 1, nie są upoważnione do połowienia, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu, transferu, przetwarzania ani wylądunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- 3) Jeżeli indywidualna kwota przypisana danemu statkowi zostaje uznana za wyczerpaną, państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane temu statkowi i może zażądać, aby statek natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

Artykuł 28

Wykazy i rejestry tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

- 1) Każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną, jako część swojego planu połowowego, wykaz tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przesyła te informacje do Sekretariatu ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 2) Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów tonarom wymienionym w wykazie, o którym mowa w ust. 1. Upoważnienia do połowów zawierają co najmniej informacje określone w załączniku VII i są wydawane w formacie określonym w tym załączniku. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje zawarte w upoważnieniu do połowów były dokładne i zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- 3) Nie uznaje się za upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym tonary Unii, które nie zostały wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Zabrania się zatrzymywania na statku, transferu, umieszczania w sadzu lub wylądunku tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy użyciu tych tonarów.
- 4) Państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydane tonarom wówczas, gdy kwota im przypisana zostaje uznana za wyczerpaną.

Artykuł 29

Informacje dotyczące operacji połowowych

- 1) Do dnia 15 lipca każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w poprzednim roku. Komisja przekazuje te informacje do ICCAT do dnia 31 lipca każdego roku. Informacje te obejmują:
- a) nazwę i numer ICCAT każdego statku łowczego;
 - b) okres upoważnienia(-nień) dla każdego statku łowczego;
 - c) całkowite połowy każdego statku łowczego, również w przypadku połowów o wyniku zerowym w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień);
 - d) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek łowczy dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w całym okresie obowiązywania upoważnienia(-nień); oraz
 - e) całkowity połów poza okresem obowiązywania upoważnienia (przyłowy).
- 2) Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące statków rybackich pływających pod ich banderą, które nie były upoważnione do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ale które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłów:
- a) nazwę i numer ICCAT lub, jeżeli statek nie jest wpisany do rejestru ICCAT, numer statku w krajowym rejestrze; oraz

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

b) całkowity połów tuńczyka błękitnopłetwego.

3) Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji wszelkie informacje dotyczące wszystkich statków niepodlegających ust. 1 i 2, ale co do których wiadomo lub zakłada się, że dokonywały połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT natychmiast po ich uzyskaniu.

Artykuł 30

Wspólne operacje połowowe

1) Jakakolwiek wspólna operacja połowowa tuńczyka błękitnopłetwego jest dozwolona tylko wówczas, gdy uczestniczące statki są upoważnione przez państwo(-a) członkowskie bandery. Aby uzyskać upoważnienie, każdy sejner musi być wyposażony w sprzęt do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, posiadać indywidualną kwotę oraz wypełniać obowiązki sprawozdawcze określone w art. 32.

2) Kwota przydzielona na rzecz wspólnej operacji połowowej jest równa sumie kwot przydzielonych sejnierom uczestniczącym w operacji.

3) Unijne sejnery nie angażują się we wspólne operacje połowowe z sejnierami innych CPC.

4) Wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej określono w załączniku IV. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uzyskania następujących informacji od swojego(-ich) sejniera (-ów) biorącego(-ych) udział we wspólnej operacji połowowej:

a) okres, w odniesieniu do którego złożono wniosek o upoważnienie do uczestnictwa we wspólnej operacji połowowej;

b) tożsamość zaangażowanych operatorów;

c) indywidualne kwoty statków;

d) klucz przydziału połowów pomiędzy statki rybackie; oraz

e) informacje na temat docelowych miejsc hodowli lub tuczu.

5) Co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem wspólnej operacji połowowej każde państwo członkowskie przesyła Komisji informacje, o których mowa w ust. 4, w formacie określonym w załączniku IV. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT i do państwa bandery pozostałych statków rybackich biorących udział we wspólnej operacji połowowej co najmniej 5 dni przed rozpoczęciem operacji.

6) W przypadku działania siły wyższej terminy określone w ust. 5 nie mają zastosowania w odniesieniu do informacji dotyczących docelowych miejsc hodowli lub tuczu. W takim przypadku państwa członkowskie przekazują Komisji zaktualizowane informacje tak szybko, jak to możliwe, wraz z opisem okoliczności składających się na działanie siły wyższej. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

SEKCJA 2

REJESTROWANIE POŁOWÓW

Artykuł 31

Wymogi rejestracyjne

1) Kapitan unijnego statku łowczego utrzymuje dziennik połowowy operacji zgodnie z art. 14, 15, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz sekcją A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

2) Kapitanowie unijnych holowników, statków pomocniczych rybołówstwa i statków przetwórci rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II sekcja B, C i D.

Artykuł 32

Raporty połowowe przesyłane przez kapitanów i operatorów tonarów

1) Kapitanowie unijnych statków łowczych **prowadzących aktywne połowy** przekazują swoim państwom członkowskim bandery dzienne raporty połowowe za pomocą środków elektronicznych przez cały okres, w którym mogą prowadzić połowy tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te nie są obowiązkowe dla statków znajdujących się w porcie, chyba że uczestniczą we wspólnej operacji połowowej. Dane w raportach pochodzą z dzienników połowowych i obejmują datę, godzinę, miejsce (szerokość i długość geograficzną) oraz masę i liczbę osobników tuńczyka błękitnopłetwego złowionych w obszarze objętym konwencją, w tym wypuszczeń i odrzutów martwych ryb. Kapitanowie przesyłają raporty w formacie określonym w załączniku III **lub w formacie wymaganym przez dane państwo członkowskie**.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 2) Kapitanowie sejnerów składają dzienne raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczące poszczególnych operacji połowowych, także w przypadku operacji o zerowym wyniku połowów. Kapitan statku lub jego upoważnieni przedstawiciele przekazują państwu członkowskiemu bandery statku raporty za poprzedni dzień do godziny 9.00 GMT następnego dnia.
- 3) Operatorzy tonarów lub ich upoważnieni przedstawiciele prowadzący aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego sporządzają dzienne raporty, które muszą być przekazywane ich państwom członkowskim bandery w ciągu 48 godzin drogą elektroniczną przez cały okres, w którym są upoważnieni do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Raporty te zawierają numer tonara w rejestrze ICCAT, datę i godzinę połowu, masę i liczbę złowionych osobników tuńczyka błękitnopłetwego, w tym połowy o wyniku zerowym, wypuszczenia i odrzuty martwych ryb. Kapitanowie przesyłają te informacje w formacie określonym w załączniku III.
- 4) Kapitanowie statków łowczych innych niż sejnery przekazują państwom członkowskim bandery raporty, o których mowa w ust. 1, najpóźniej do wtorku do godziny 12.00 GMT za poprzedni tydzień kończący się w niedzielę.

SEKCJA 3

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Artykuł 33

Wyznaczone porty

- 1) Każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę tuńczyka błękitnopłetwego, wyznacza porty, w których zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego. Informacje o wyznaczonych portach zamieszcza się w rocznym planie połowowym, o którym mowa w art. 11. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach w informacjach dotyczących wyznaczonych portów. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.
- 2) Aby port został uznany za wyznaczony port, państwo członkowskie portu zapewnia spełnienie następujących warunków:
 - a) ustalone zostały pory wyładunku i przeładunku;
 - b) ustalone zostały miejsca wyładunku i przeładunku; oraz
 - c) ustanowione zostały procedury inspekcji i nadzoru zapewniające objęcie inspekcją wszystkich pór wyładunku i przeładunku oraz wszystkich miejsc wyładunku i przeładunku zgodnie z art. 35.
- 3) Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków łowczych, a także statków przetwórci i statków pomocniczych, wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie. W drodze wyjątku, martwe tuńczyki błękitnopłetwe, odłowione z tonara/sadza, mogą być przewożone przez statek pomocniczy na statek przetwórci, o ile transport ten odbywa się w obecności organu kontroli.

Artykuł 34

Uprzednie powiadomienie o wyładunku

- 1) Do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z których portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają oni skorzystać, przesyła się uprzednie powiadomienie na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- 2) Kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej poniżej 12 metrów, a także statków przetwórci i statków pomocniczych, figurujących w wykazie statków, o którym mowa w art. 26, lub ich przedstawiciele, na co najmniej cztery godziny przed przewidywanym czasem przybycia do portu przekazują właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z którego portów lub urzędzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymaną na statku; oraz
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów;
 - d) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 3) W przypadku gdy państwa członkowskie są upoważnione na mocy obowiązującego prawodawstwa unijnego do stosowania okresu powiadomienia krótszego niż okres czterech godzin przed przewidywanym czasem przybycia, informacje o szacunkowych ilościach tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku mogą zostać przekazane w tym obowiązującym okresie powiadomienia przed przybyciem. Jeżeli łowiska znajdują się mniej niż cztery godziny od portu, szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na statku może zostać zmieniona w dowolnym momencie przed przybyciem.
- 4) Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich uprzednich powiadomień dla bieżącego roku.
- 5) Wszystkie wyładunki na terenie Unii są kontrolowane przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwotę, wielkość floty i nakład połowowy. Pełne dane takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie zostają wyszczególnione w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 14.
- 6) W ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku kapitanowie unijnego statku łowczego o dowolnej długości całkowitej przedkładają właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC, w którym ma miejsce wyładunek, i państwu członkowskiemu bandery deklarację wyładunkową. Kapitan statku łowczego jest odpowiedzialny za kompletność i dokładność deklaracji i poświadcza je. W deklaracji wyładunkowej określa się co najmniej wyładowane ilości tuńczyków błękitnopłetwych oraz obszar, na którym zostały one złowione. Wszystkie wyładowane połowy należy ważyć. Organy państwa członkowskiego portu przekazują sprawozdanie z wyładunku organom państwa bandery lub CPC w ciągu 48 godzin po zakończeniu wyładunku.

Artykuł 35

Przeładunki

- 1) Unijnym statkom rybackim, które przewożą tuńczyka błękitnopłetwego, lub statkom państw trzecich na wodach unijnych zabrania się przeładunku na morzu niezależnie od okoliczności.
- 2) Bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 52 ust. 2 i 3, art. 54 i art. 57 rozporządzenia (UE) 2017/2107, statki rybackie dokonują przeładunku połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyłącznie w wyznaczonych portach, o których mowa w art. 33 niniejszego rozporządzenia.
- 3) Kapitan statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa portu na co najmniej 72 godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, informacje wymienione w formularzu deklaracji przeładunkowej określonym w załączniku V. Każdy przeładunek wymaga uprzedniego zezwolenia ze strony państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery danego statku rybackiego dokonującego przeładunku. Ponadto kapitan statku dokonującego przeładunku informuje w momencie przeładunku państwo członkowskie bandery lub CPC bandery o terminach wymaganych w załączniku V.
- 4) Państwo członkowskie portu przeprowadza inspekcję statku, na który dokonuje się przeładunku, w chwili jego przybycia i sprawdza ilości i dokumentację związaną z operacją przeładunku.
- 5) Kapitanowie unijnych statków rybackich wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją państwom członkowskim bandery w ciągu 15 dni po zakończeniu przeładunku. Kapitanowie statków rybackich dokonujących przeładunku wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT zgodnie z załącznikiem V. Deklaracja przeładunkowa zawiera numer referencyjny eBCD w celu ułatwienia kontroli krzyżowej danych w niej zawartych.
- 6) Państwo portu przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa członkowskiego bandery lub CPC statku rybackiego dokonującego przeładunku w ciągu 5 dni po zakończeniu przeładunku.
- 7) Wszystkie przeładunki są poddawane inspekcji przez właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczonego portu.

SEKCJA 4

OBOWIĄZKI W ZAKRESIE SPRAWOZDAWCZOŚCI

Artykuł 36

Tygodniowe raporty dotyczące ilości

Każde państwo członkowskie przesyła Komisji **tygodniowe raporty połowowe. Raporty te zawierają dane wymagane na mocy art. 32 w odniesieniu do tonarów, sejnerów i innych statków łowczych. Informacje** są uporządkowane według rodzajów narzędzi . Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 37

Informacje o wyczerpaniu kwoty

- 1) Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, gdy wykorzystanie kwoty przyznanej danej grupie narzędzi osiągnie 80 %.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 2) Oprócz spełnienia wymogów, o których mowa w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, jeżeli kwotę przyznaną danej grupie narzędzi lub wspólnej operacji połowowej lub sejnierowi uznaje się za wyczerpaną. Do informacji załącza się urzędowe dokumenty potwierdzające wstrzymanie prowadzenia połowów lub wezwanie do portu, wydane przez państwo członkowskie dla floty, grupy narzędzi, wspólnej operacji połowowej lub statków o indywidualnych kwotach, wskazujące wyraźnie datę i czas zakończenia połowów.
- 3) Komisja powiadamia Sekretariat ICCAT o datach wyczerpania unijnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego.

SEKCJA 5

PROGRAMY OBECNOŚCI OBSERWATORÓW

Artykuł 38

Krajowy program obecności obserwatorów

1) W odniesieniu do statków i tonarów prowadzących aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego każde państwo członkowskie zapewnia, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych wyposażonych w urzędowy dokument identyfikacyjny obejmowało co najmniej:

- a) 20 % aktywnych trawlerów do połowów pelagicznych (ponad 15 m);
- b) 20 % aktywnych takłowców (ponad 15 m);
- c) 20 % aktywnych kliprów tuńczykowych (ponad 15 m);
- d) 100 % holowników;
- e) 100 % operacji odławiania z tonarów.

Państwa członkowskie, w których do kategorii wymienionych w akapicie pierwszym lit. a), b) i c) należy mniej niż pięć statków łowczych upoważnionych do prowadzenia aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego zapewniają, aby rozmieszczenie obserwatorów krajowych obejmowało co najmniej 20 % czasu, w którym statki te prowadzą aktywne połowy tuńczyka błękitnopłetwego.

2) Zadania obserwatora krajowego polegają w szczególności na:

- a) monitorowaniu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez statki rybackie i tonary;
- b) rejestrowaniu działalności połowowej i przekazywaniu dotyczących jej raportów zawierających następujące informacje:
 - a) ilość dokonanego połowu (w tym przyłowy) oraz oznaczenie połowu (osobniki zatrzymane na statku lub odrzucone martwe lub żywe);
 - b) długość i szerokość geograficzną obszaru połowu;
 - c) pomiar nakładu (tj. liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie narzędzi połowowych;
 - d) datę połowu;
- c) weryfikacji wpisów w dzienniku pokładowym;
- d) obserwacji i odnotowywaniu statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochrony ICCAT.

3) Oprócz zadań, o których mowa w ust. 2, krajowi obserwatorzy prowadzą prace naukowe, w tym gromadzą niezbędne dane w oparciu o wytyczne SCRS.

4) Dane i informacje zgromadzone w ramach programu obecności obserwatorów każdego państwa członkowskiego są przekazywane Komisji, która przesyła je do SCRS lub w stosownych przypadkach do Sekretariatu ICCAT.

5) Do celów ust. 1–3 każde państwo członkowskie zapewnia:

- a) reprezentatywny zasięg czasowo-przestrzenny w celu zapewnienia, aby Komisja otrzymywała stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;
- b) rzetelne protokoły gromadzenia danych;
- c) właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów przed ich rozmieszczeniem;
- d) możliwie minimalne zakłócenie działalności statków rybackich i tonarów dokonujących połowów na obszarze obowiązywania konwencji.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 39

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

- 1) Państwa członkowskie zapewniają skuteczne wdrożenie programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT określonego w niniejszym artykule i w załączniku VIII.
- 2) Państwa członkowskie zapewniają obecność regionalnego obserwatora ICCAT:
 - a) na wszystkich sejnach upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z sejnów;
 - c) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z tonarów do sadzów wykorzystywanych w transporcie;
 - d) podczas wszystkich transferów między miejscami hodowli lub tuczu;
 - e) podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu;
 - f) podczas wszystkich operacji odławiania tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu; oraz
 - g) podczas wypuszczania tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli do morza.
- 3) Sejnery bez regionalnego obserwatora ICCAT nie są upoważnione do prowadzenia połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 4) Państwa członkowskie zapewniają, aby każdemu z miejsc hodowli lub tuczu przydzielony był jeden regionalny obserwator ICCAT na cały okres operacji umieszczania w sadzach. W przypadku działania siły wyższej i po potwierdzeniu przez **państwo członkowskie, w którym prowadzona jest hodowla lub tucz**, tych okoliczności, które stanowią siłę wyższą, jeden obserwator regionalny ICCAT może obsługiwać **więcej niż jedno miejsce** hodowli lub tuczu w celu zagwarantowania ciągłości działalności hodowlanej, **jeżeli zapewni się należyte wypełnienie zadań obserwatora**. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu żąda jednak natychmiastowego przydzielenia dodatkowego obserwatora regionalnego.
- 5) Zadania obserwatorów regionalnych ICCAT polegają w szczególności na:
 - a) obserwacji i monitorowaniu połowów i działalności hodowlanej zgodnie ze stosownymi środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, w tym poprzez dostęp do obrazów z kamer stereoskopowych w momencie umieszczania w sadzach, który umożliwia pomiar długości i oszacowanie odpowiedniej masy;
 - b) podpisywaniu deklaracji transferu ICCAT i BCD, jeżeli informacje w nich zawarte są zgodne z ich obserwacjami. W przeciwnym razie obserwator regionalny ICCAT zaznacza swoją obecność w deklaracjach transferu i w BCD oraz podaje powody sporu, powołując się w szczególności na zasadę(-y) lub procedurę(-y), której(-ych) nie przestrzegano;
 - c) prowadzeniu wymaganych przez ICCAT prac naukowo-badawczych takich jak gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS.
- 6) Kapitanowie, załoga i operatorzy miejsc hodowli i tuczu, tonarów oraz operatorzy statków nie mogą utrudniać obserwatorom regionalnym wykonywania obowiązków, zastraszać ich, ingerować w wykonywanie tych obowiązków ani wpływać na nich w żaden inny sposób.

SEKCJA 6

OPERACJE TRANSFERU

Artykuł 40

Zezwolenie na transfer

- 1) Przed każdą operacją transferu kapitan statku łowczego lub holownika lub jego przedstawiciele lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, przekazuje państwu członkowskiemu bandery lub państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za miejsce hodowli lub tuczu lub tonar uprzednie powiadomienie o transferze, w którym określono:
 - a) nazwę statku łowczego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara i numer w rejestrze ICCAT;
 - b) przewidywany czas transferu;
 - c) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy transfer;
 - d) informacje na temat położenia (szerokość/długość geograficzną) miejsca transferu i numery identyfikacyjne sadzów;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- e) nazwę holownika, liczbę holowanych sadzów i w stosownych przypadkach numer w rejestrze ICCAT; oraz
 - f) docelowy port, docelowe miejsce hodowli lub tuczu lub docelowy sadz tuńczyka błękitnopłetwego.
- 2) Do celów ust. 1 państwa członkowskie przydzielają każdemu z sadzów przeznaczonych do transportu niepowtarzalny numer. Jeżeli zachodzi potrzeba wykorzystania kilku sadzów, aby dokonać transferu połowu odpowiadającego jednej operacji połowowej, wymagana jest tylko jedna deklaracja transferu, ale w deklaracji tej odnotowuje się numer każdego z sadzów wykorzystanych do celów transportu, z wyraźnym wskazaniem ilości tuńczyka błękitnopłetwego transportowanego w każdym sadzu.
- 3) Numery sadzów są nadawane na podstawie systemu niepowtarzalnej numeracji, obejmującego co najmniej kod Alfa 3 odpowiadający **państwu członkowskiemu, w którym prowadzona jest hodowla lub tucz**, a następnie trzy cyfry. Niepowtarzalne numery sadzów są stałe i nie mogą być przenoszone z jednego sadza na drugi.
- 4) Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, przydziela każdej operacji transferu numer zezwolenia i przekazuje go kapitanowi statku rybackiego lub, w stosownych przypadkach, operatorowi tonara lub miejsca hodowli lub tuczu. Numer zezwolenia obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące czy zezwolenia udzielono (AUT) czy odmówiono (NEG), a następnie numery porządkowe.
- 5) Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, zezwala lub odmawia udzielenia zezwolenia na transfer w ciągu 48 godzin od złożenia uprzedniego powiadomienia o transferze. Operacji transferu nie można rozpocząć przed uzyskaniem zezwolenia.
- 6) Zezwolenie na transfer nie przesądza o zatwierdzeniu operacji umieszczania w sadzach.

Artykuł 41

Odmowa zezwolenia na transfer i wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego

- 1) Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, holownik, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar nie udziela zezwolenia na transfer, jeżeli po otrzymaniu uprzedniego zawiadomienia o transferze uznaje, że:
- a) statek łowczy lub tonar, który zgłosił połów ryb, nie dysponuje wystarczającą kwotą;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar lub nie została zatwierdzona do umieszczenia w sadzach;
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego wydanego zgodnie z art. 27; lub
 - d) holownik zgłoszony jako przyjmujący transfer ryb nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze innych statków rybackich, o którym mowa w art. 26, lub nie jest wyposażony we w pełni funkcjonujący VMS lub równoważne urządzenie lokacyjne.
- 2) Jeżeli nie udzielono zezwolenia na transfer, państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach, wydaje natychmiast nakaz wypuszczenia ryb kapitanowi statku łowczego lub holownika lub, w stosownych przypadkach, informuje operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, że nie udzielono zezwolenia na transfer i nakazuje im wypuszczenie ryb do morza zgodnie z załącznikiem XII.
- 3) W przypadku awarii technicznej systemu VMS podczas transportu do miejsca hodowli lub tuczu, dany holownik zastępuje się innym holownikiem, który dysponuje w pełni funkcjonującym VMS, lub instaluje się lub wykorzystuje nowy, sprawny VMS najszybciej jak to możliwe i nie później niż w ciągu 72 godzin. Ten okres 72 godzin może zostać wyjątkowo przedłużony w przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia uzasadnionych ograniczeń operacyjnych. O awarii technicznej niezwłocznie powiadamia się Komisję, która informuje Sekretariat ICCAT. Od momentu wykrycia awarii technicznej do momentu jej usunięcia, co cztery godziny kapitan lub jego przedstawiciel przekazuje organom kontrolnym państwa członkowskiego bandery aktualne współrzędne geograficzne statku rybackiego za pomocą odpowiednich środków telekomunikacji.

Artykuł 42

Deklaracja transferu

- 1) Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 2) Organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek rybacki, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, z których przedmiotowy transfer pochodzi, numerują formularze deklaracji transferu. Numer formularza deklaracji transferu obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego, po którym umieszczane są cztery cyfry oznaczające rok i trzycyfrowy numer porządkowy, po którym umieszczane są trzy litery ITD (MS-20**/xxx/ITD).
- 3) Oryginał deklaracji transferu towarzyszy transferowi **ryb**. Kopię deklaracji przechowuje **statek łowczy lub tonar oraz holowniki**.
- 4) Kapitanowie statków prowadzących operacje transferu rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II.
- 5) Informacje dotyczące martwych ryb rejestruje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XIII.

Artykuł 43

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

- 1) Kapitan statku łowczego lub holownika lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara zapewnia monitorowane transferu za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie w celu sprawdzenia ilości ryb, które podlegają transferowi. Rejestrację za pomocą kamery wideo przeprowadza się zgodnie z minimalnymi normami i procedurami określonymi w załączniku X.
- 2) **W przypadku gdy SCRS zwraca się do Komisji o dostarczenie kopii nagrań wideo, państwa** członkowskie przekazują **te** kopie **■** Komisji, która **■** przekazuje je SCRS.

Artykuł 44

Weryfikacja przez obserwatorów regionalnych ICCAT oraz prowadzenie dochodzeń

- 1) Regionalni obserwatorzy ICCAT obecni na statku łowczym lub przy tonarze, jak wskazano w art. 39 i załączniku VIII:
 - a) zapisują i składają raporty z prowadzonych działań związanych z transferem;
 - b) obserwują i szacują transferowane połowy; oraz
 - c) weryfikują wpisy dokonane w uprzednim zezwoleniu na transfer, o którym mowa w art. 40, oraz w deklaracji transferu ICCAT, o której mowa w art. 42.
- 2) W przypadku gdy liczba sztuk według szacunków regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli lub kapitana statku łowczego lub holownika, lub operatora tonara lub miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, odpowiedzialne za nich państwo członkowskie wszczyna dochodzenie. Takie dochodzenie zostaje zakończone przed umieszczeniem ryb w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, a w każdym przypadku w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia dochodzenia, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie przeprowadza się operacji umieszczania w sadzach ani nie zatwierdza się odpowiedniej sekcji BCD.
- 3) Jednakże jeżeli niewystarczająca jakość lub ostrość nagrania wideo uniemożliwiają oszacowanie ilości objętych transferem, kapitan statku lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara może wystąpić do organów odpowiedzialnego państwa członkowskiego o zgodę na przeprowadzenie nowej operacji transferu i dostarczenie regionalnemu obserwatorowi ICCAT odpowiedniego nagrania wideo. Jeżeli taki **dobrowolny transfer kontrolny** nie zostaje **przeprowadzony** z wynikiem zadowalającym, odpowiedzialne państwo członkowskie wszczyna dochodzenie. Jeżeli po zakończeniu tego dochodzenia zostanie potwierdzone, że jakość materiału wideo nie pozwala na oszacowanie ilości objętych transferem, organy kontrolne odpowiedzialnego państwa członkowskiego nakazują przeprowadzenie **jeszcze jednej** kontrolnej operacji transferu i przekazują odpowiedni zapis wideo obserwatorowi regionalnemu ICCAT. Nowe transfery przeprowadza się jako transfery kontrolne do czasu, gdy jakość nagrań wideo pozwoli na oszacowanie ilości objętych transferem.
- 4) Bez uszczerbku dla weryfikacji przeprowadzanych przez inspektorów, obserwatorzy regionalni ICCAT podpisują deklarację transferu ICCAT tylko wówczas, gdy ich obserwacje są zgodne ze środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania, a informacje zawarte w deklaracji transferu są zgodne z ich obserwacjami, i obejmują odpowiednie nagranie wideo, zgodnie z wymogami ust. 1, 2 i 3. Regionalni obserwatorzy ICCAT sprawdzają również, czy deklaracja transferu ICCAT została przekazana odpowiednio: kapitanowi holownika lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu lub przedstawicielowi tonara. Jeśli obserwator regionalny ICCAT nie zgadza się z informacjami zawartymi w deklaracji transferu, zaznacza swoją obecność w deklaracjach transferu i w BCD oraz podaje powody sporu, powołując się w szczególności na zasadę(-y) lub procedurę(-y), której(-ych) nie przestrzegano.
- 5) Na koniec operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara wypełnia i przekazuje odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku VI. Państwa członkowskie przekazują deklarację transferu Komisji **■**.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 45

Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające operacyjne procedury stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

SEKCJA 7

UMIESZCZANIE W SADZACH

Artykuł 46

Zezwolenie na umieszczanie w sadzach i ewentualna odmowa takiego zezwolenia

- 1) Przed rozpoczęciem każdej operacji umieszczania w sadzach zabronione jest kotwiczenie sadzów wykorzystywanych w transporcie w promieniu 0,5 mili morskiej od miejsc hodowli lub tuczu. W tym celu współrzędne geograficzne odpowiadające wielobokowi, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu, muszą być udostępnione w planach zarządzania hodowlą, o których mowa w art. 15.
- 2) Przed każdą operacją umieszczania w sadzach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zwraca się z wnioskiem o zatwierdzenie operacji umieszczenia w sadzu do państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, który złowił tuńczyka błękitnopłetwego, który ma zostać umieszczony w sadzu.
- 3) Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, jeżeli uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który dokonał połowu, nie dysponuje wystarczającą kwotą na połów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar; lub
 - c) statek łowczy, który zgłosił połów ryb, nie posiadał ważnego upoważnienia do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, wydane zgodnie z art. 27.
- 4) Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar odmawia zatwierdzenia operacji umieszczenia w sadzu, wówczas:
 - a) informuje ono właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu; oraz
 - b) zwraca się do tego organu o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb do morza.
- 5) Nie można rozpocząć operacji umieszczania w sadzach, jeżeli państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statki łowcze lub tonar, lub państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu, które porozumiało się z organami państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar, nie zatwierdziło jej w ciągu jednego dnia roboczego od złożenia wniosku. W przypadku braku odpowiedzi ze strony państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statek łowczy lub tonar w terminie jednego dnia roboczego, właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu może udzielić zezwolenia na umieszczenie w sadzach.
- 6) Ryby należy umieścić w sadzach do dnia 22 sierpnia każdego roku, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu poda uzasadnione powody, w tym wynikające z działania siły wyższej, których opis dołącza się do raportu z umieszczania w sadzach w momencie jego przedłożenia. W każdym przypadku ryb nie umieszcza się w sadzach po dniu 7 września każdego roku.

Artykuł 47

Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu wprowadzają zakaz umieszczania tuńczyka błękitnopłetwego w sadzach, któremu nie towarzyszą dokumenty wymagane przez ICCAT w ramach programu dokumentacji połowów zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 640/2010. Dokumentacja musi być dokładna, pełna i zatwierdzona przez organy państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za statki łowcze lub tonary.

Artykuł 48

Kontrole

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmują niezbędne środki w celu dokonania inspekcji każdej operacji umieszczania tuńczyków w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 49

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewniają monitorowanie operacji umieszczania w sadzach przez swoje organy kontrolne za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie. Dla każdej operacji umieszczania w sadzach sporządza się nagranie wideo zgodnie z przepisami **określonymi w załączniku X**.

Artykuł 50

Wszczęcie i prowadzenie dochodzenia

W przypadku gdy liczba sztuk według szacunków regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli państw członkowskich lub operatora miejsca hodowli lub tuczu, różni się o ponad 10 %, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim lub CPC odpowiedzialnymi za statek łowczy lub tonar. Państwo członkowskie, które wszczyna dochodzenie, może wykorzystać inne informacje, którymi dysponuje, w tym wyniki programów umieszczania w sadzach, o których mowa w art. 51.

Artykuł 51

Środki i programy umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanego w sadzach

- 1) Państwa członkowskie zapewniają objęcie programem wykorzystującym systemy kamer stereoskopowych lub alternatywne metody gwarantujące ten sam poziom precyzji i dokładności 100 % wszystkich operacji umieszczania w sadzach w celu oszacowania liczby i masy ryb.
- 2) Program realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI. Alternatywne metody mogą być stosowane tylko wówczas, gdy zostały zatwierdzone przez ICCAT podczas dorocznego posiedzenia.
- 3) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazują wyniki tego programu państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statki łowcze oraz podmiotowi prowadzącemu regionalny program obecności obserwatorów w imieniu ICCAT.
- 4) W przypadku gdy wyniki programu wykazują, że liczba sztuk tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach różni się od liczby sztuk zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, państwo członkowskie **odpowiedzialne za dany statek łowczy lub tonar** wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim **lub CPC** odpowiedzialnym **za miejsce hodowli lub tuczu. Jeżeli statek łowczy lub tonar pływa pod banderą innej CPC, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z tą CPC bandery.**
- 5) Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar wydaje nakaz wypuszczenia, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XII, w odniesieniu do ilości umieszczonych w sadzach, które przekraczają zgłoszone ilości złowione i poddane transferowi, jeżeli:
 - a) dochodzenie, o którym mowa w ust. 4, nie zostało zakończone w ciągu 10 dni roboczych od przekazania wyników programu, w odniesieniu do jednej operacji umieszczania w sadzach lub wszystkich operacji umieszczania w sadzach podczas wspólnej operacji połowowej; lub
 - b) wyniki dochodzenia wskazują, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza zgłoszoną ilość złowioną i poddaną transferowi;

Wypuszczenie ryb stanowiących nadwyżkę przeprowadza się w obecności organów kontrolnych.

- 6) Wyniki programu wykorzystuje się w celu podjęcia decyzji, czy wypuszczenie jest konieczne, i odpowiednio wypełnia się deklaracje umieszczania w sadzach i odpowiednie sekcje BCD. Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia, operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o obecność krajowego organu kontroli i regionalnego obserwatora ICCAT w celu monitorowania operacji wypuszczenia.
- 7) Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki programu do dnia 1 września każdego roku. **W przypadku gdy podczas umieszczania w sadzach wystąpi siła wyższa państwa członkowskie przekazują te wyniki do dnia 12 września.** Komisja przekazuje te informacje SCRS w celu ich oceny do dnia 15 września każdego roku.
- 8) Transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza wykorzystywanego w hodowli do innego sadza wykorzystywanego w hodowli nie może nastąpić bez zezwolenia i obecności organów kontrolnych państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnych za miejsce hodowli lub tuczu. Każdy transfer jest rejestrowany w celu kontroli liczby osobników. Krajowe organy kontrolne monitorują te transfery i zapewniają rejestrację każdego transferu w obrębie miejsca hodowli lub tuczu w systemie eBCD.
- 9) Różnica wynosząca co najmniej 10 % między ilością złowionego tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszoną przez statek lub tonar a ilością ustaloną przez kamerę kontrolną w momencie umieszczania w sadzach stanowi potencjalne niespełnienie wymogów przez dany statek lub tonar. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia odpowiednich działań następczych.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Artykuł 52

Deklaracja umieszczania w sadzach i raport z umieszczania w sadzach

- 1) **W ciągu 72 godzin od zakończenia każdej** operacji umieszczania w sadzach **operator miejsca** hodowli lub tuczu przedkłada **właściwemu organowi** deklarację umieszczania w sadzach, **o której mowa w załączniku XIV**. ─
- 2) **Oprócz deklaracji umieszczania w sadzach, o której mowa w ust. 1, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedkłada – w terminie jednego tygodnia od zakończenia operacji umieszczania w sadzach – raport z umieszczania w sadzach, zawierający elementy określone w sekcji B załącznika XI, państwu członkowskiemu lub CPC, których statki lub tonary dokonały połowu tuńczyka błękitnopłetwego, oraz Komisji. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.**
- 3) Do celu ust. 2 operacji umieszczania w sadzach nie uznaje się za zakończoną do momentu zakończenia rozpoczętego dochodzenia i wszystkich nakazanych operacji wypuszczania.

Artykuł 53

Transfery w obrębie miejsca hodowli lub tuczu i kontrole wyrwykowe

- 1) Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu ustanawiają system identyfikowalności, uwzględniający rejestrowanie za pomocą kamer wideo transferów w obrębie miejsca hodowli lub tuczu.
- 2) Organy kontrolne państw członkowskich odpowiedzialnych za miejsca hodowli lub tuczu przeprowadzają, na podstawie analizy ryzyka, wyrwykowe kontrole tuńczyka błękitnopłetwego trzymanego w sadzach wykorzystywanych w hodowli w okresie między zakończeniem operacji umieszczania w sadzach w jednym roku a pierwszą operacją umieszczania w sadzach w kolejnym roku.
- 3) Do celów ust. 2 każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu ustanawia minimalny odsetek ryb podlegających kontroli. Odsetek ten jest określony w rocznym planie inspekcji, o którym mowa w art. 14. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wyniki kontroli wyrwykowych przeprowadzanych każdego roku. Komisja przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT w kwietniu **roku następującego po okresie obowiązywania danej kwoty**.

Artykuł 54

Dostęp do nagrań wideo i wymogi ich dotyczące

- 1) Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie na żądanie nagrań wideo, o których mowa w art. 49 i 51, inspektorom krajowym, regionalnym oraz inspektorom ICCAT, a także obserwatorom ICCAT i krajowym.
- 2) Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki, aby uniknąć wszelkich podmian, edytowania oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 55

Roczny raport z umieszczania w sadzach

Państwa członkowskie, które podlegają obowiązkowi składania deklaracji umieszczania w sadzach **i raportów z umieszczania w sadzach** zgodnie z art. 52, przesyłają Komisji do dnia 31 lipca każdego roku raport z umieszczania w sadzach dotyczący poprzedniego roku. Komisja przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT do dnia **31** sierpnia każdego roku. Raport zawiera następujące informacje:

- a) całkowitą ilość tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu, w tym liczbę i masę strat poniesionych w czasie transportu do sadzów przez statki rybackie i tonary, w podziale na miejsca hodowli lub tuczu;
- b) wykaz statków dokonujących połowów, dostarczających lub transportujących tuńczyka błękitnopłetwego do celów hodowli (nazwa statku, bandera, numer licencji, rodzaj narzędzia połowowego) i tonarów;
- c) wyniki programu pobierania próbek w celu oszacowania struktury długościowej złowionego tuńczyka błękitnopłetwego, jak również datę, godzinę i obszar połowu oraz zastosowaną metodę połowu, w celu poprawy statystyk do celów oceny zasobów;

W programie pobierania próbek wymaga się, aby struktura wielkości (długość lub masa) w sadzach określana była na jednej próbce (= 100 osobników) na każde 100 t żywych ryb, lub na próbce wynoszącej 10 % łącznej liczby ryb w sadzach. Próbkę w celu określenia struktury długościowej należy pobierać podczas odłowów w miejscu hodowli lub tuczu i na rybach padłych podczas transportu, zgodnie z wytycznymi ICCAT w sprawie przekazywania danych i informacji. W przypadku ryb hodowanych dłużej niż rok należy ustanowić dodatkowe metody pobierania próbek. Próbkę pobiera się podczas każdego odłowu, ze wszystkich sadzów;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- d) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach oraz szacunkowy wzrost i śmiertelność w trakcie niewoli oraz ilości sprzedane, w tonach. Informacje te dostarczane są przez miejsce hodowli lub tuczu;
- e) ilości tuńczyka błękitnopłetwego umieszczone w sadzach w poprzednim roku; oraz
- f) ilości, w podziale według ich pochodzenia, wprowadzone do obrotu w poprzednim roku.

Artykuł 56

Akty wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające procedury stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej sekcji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68.

SEKCJA 8

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 57

System monitorowania statków

- 1) W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie bandery wdrażają satelitarne systemy monitorowania statków (VMS) w odniesieniu do swoich statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, zgodnie z załącznikiem XV.
- 2) Statki rybackie o długości powyżej 15 m wymienione w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a), lub w wykazie statków, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. b), zaczynają przekazywać dane VMS do ICCAT co najmniej na 5 dni przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia i przekazują te dane przez co najmniej 5 dni po zakończeniu okresu obowiązywania upoważnienia, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.
- 3) Na potrzeby kontroli kapitan statku lub jego przedstawiciel zapewnia, aby nie przerywano przekazywania danych VMS przez statki łowcze upoważnione do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego, kiedy przebywają one w porcie, **chyba że istnieje system wywoływania statków w porcie i poza nim.**
- 4) Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią podmiotowi w czasie rzeczywistym oraz w formacie „https data feed”, wiadomości VMS otrzymane ze statków rybackich pływających pod ich banderą. Komisja przekazuje te wiadomości Sekretariatowi ICCAT w formie elektronicznej.
- 5) Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) wiadomości VMS ze statków rybackich pływających pod ich banderą były przekazywane Komisji nie rzadziej niż co dwie godziny;
 - b) w przypadku awarii technicznej VMS wiadomości alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymane zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w ciągu 24 godzin od ich otrzymania przez ośrodki monitorowania rybołówstwa;
 - c) wiadomości przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia powielania;
 - d) wiadomości przekazywane Komisji były zgodne z art. 24 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.
- 6) Każde państwo członkowskie zapewnia, aby wszystkie wiadomości udostępniane statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

SEKCJA 9

Inspekcja i egzekwowanie

Artykuł 58

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

- 1) Wspólne międzynarodowe działania w zakresie inspekcji prowadzi się zgodnie z systemem wspólnej międzynarodowej inspekcji ICCAT („system ICCAT”) do celów kontroli międzynarodowej poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej, jak określono w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 2) Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego, oddelegowują inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT.
- 3) Jeśli na obszarze objętym konwencją połowów tuńczyka błękitnopłetwego w dowolnym momencie dokonuje więcej niż 15 statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego, państwo to, na podstawie analizy ryzyka, wysyła statek inspekcyjny do celów inspekcji i kontroli na morzu na cały czas przebywania tych statków na obszarze objętym konwencją. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, gdy państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub gdy na obszarze objętym Konwencją przebywa unijny statek inspekcyjny.
- 4) Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą powołać inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
- 5) Do celów ust. 3 Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. We współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzać programy wspólnych inspekcji, aby umożliwić Unii wywiązanie się z zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, podejmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz w odniesieniu do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.
- 6) Do dnia 1 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają Komisji nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, których zamierzają oddelegować do programu ICCAT na dany rok. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje na każdy rok plan uczestnictwa Unii w systemie ICCAT, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 59

Inspekcje w przypadku naruszeń

Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kontrola fizyczna statku rybackiego pływającego pod jego banderą odbywała się pod jego nadzorem w jego portach lub była przeprowadzana przez inspektora wyznaczonego przez to państwo wówczas, gdy statek nie przebywa w jednym z jego portów, jeśli statek rybacki:

- a) nie zastosował się do wymogów w zakresie rejestracji i sprawozdawczości określonych w art. 31 i 32; lub
- b) dopuścił się naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, lub poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 lub w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 60

Kontrole krzyżowe

- 1) Każde państwo członkowskie sprawdza informacje zawarte w sprawozdaniach z inspekcji i raportach obserwatorów, danych VMS oraz, w stosownych przypadkach, eBCD, dziennikach połowowych ich statków rybackich, dokumentach dotyczących transferu/przeładunku i dokumentach dotyczących połowów oraz czy są one terminowo przekazywane, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- 2) Każde państwo członkowskie prowadzi kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, przeładunków lub operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków rybackich lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji przeładunkowej z ilościami podanymi w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji umieszczania w sadzach oraz z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura lub dokumenty sprzedaży.

SEKCJA 10

Egzekwowanie przepisów

Artykuł 61

Egzekwowanie przepisów

Bez uszczerbku dla przepisów art. 89–91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, a w szczególności dla spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku wprowadzenia odpowiednich środków egzekwowania w odniesieniu do statku rybackiego, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce(-a) hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego wprowadza odpowiedni środek egzekwowania w odniesieniu do miejsca hodowli lub tuczu, w przypadku gdy zgodnie z prawodawstwem tego państwa ustalono, że nie spełnia ono przepisów art. 46–56 **niniejszego rozporządzenia**. **W zależności od wagi przestępstwa i zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego środki te mogą obejmować w szczególności zawieszenie lub cofnięcie upoważnienia i/lub karę grzywny. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia, a Komisja powiadamia o tym Sekretariat ICCAT w celu odpowiedniej zmiany rejestru miejsc hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.**

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ROZDZIAŁ 6

Obrót

Artykuł 62

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

- 1) Nie naruszając przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁸⁾ zakazuje się unijnego handlu, wyładunku, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celu tuczu lub hodowli, powrotnego wywozu i przeladunku tuńczyka błękitnopłetwego, którym nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja określona w niniejszym rozporządzeniu ~~■~~ oraz w przepisach Unii wdrażających przepisy ICCAT dotyczące programu dokumentacji połowów **tuńczyka błękitnopłetwego**.
- 2) Zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, przetwarzania, wywozu, powrotnego wywozu i przeladunku tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statki rybackie lub tonary, których państwo bandery nie posiada kwot **lub** limitów połowowych ~~■~~ w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z warunkami określonymi w środkach ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania; lub
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statek rybacki lub tonar, których indywidualna kwota lub uprawnienia do połowów ich państwa były w momencie połowu wyczerpane.
- 3) Nie naruszając przepisów rozporządzeń (WE) nr 1224/2009, (WE) nr 1005/2008 i (UE) nr 1379/2013, zakazuje się unijnego handlu, przywozu, wyładunku, przetwarzania i wywozu tuńczyka błękitnopłetwego z miejsc hodowli lub tuczu, które nie spełniają wymogów rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 7

Przepisy końcowe

Artykuł 63

Ocena

Na wniosek Komisji państwa członkowskie niezwłocznie przedkładają Komisji szczegółowe sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich, Komisja przedkłada Sekretariatowi ICCAT do dnia ustalonego przez ICCAT szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania zalecenia 19-04 ICCAT.

Artykuł 64

Finansowanie

Do celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽²⁹⁾ niniejsze rozporządzenie uznaje się za plan wieloletni w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 65

Poufność

Dane zebrane i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia traktuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności na podstawie art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 66

Procedura wprowadzania zmian

- 1) Zgodnie z art. 67 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania go do środków przyjętych przez ICCAT, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

a) odstępstw od zakazu, o którym mowa w art. 8, dotyczącego przenoszenia niewykorzystanych kwot;

- b) terminów przekazywania informacji określonych w art. 24 ust. 4, art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 2 i 3, art. 35 ust. 5 i 6, art. 36, art. 41 ust. 3, art. 44 ust. 2, art. 51 ust. 7, art. 52 ust. 1, art. 55 oraz art. 57 ust. 5 lit. b) i art. 58 ust. 6;
- c) terminów okresów połowu przewidzianych w art. 17 ust. 1 i 4;
- d) minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony określonego w art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 20 ust. 1;
- e) wartości procentowych i parametrów odniesienia określonych w art. 13, art. 15 ust. 3 i 4, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 38 ust. 1, art. 44 ust. 2, art. 50 i art. 51 ust. 9;
- f) informacji, które mają być przekazane Komisji, o których mowa w art. 11 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 4, art. 34 ust. 2, art. 40 ust. 1 i art. 55;
- g) zadań obserwatorów krajowych i obserwatorów regionalnych ICCAT, o których mowa odpowiednio w art. 38 ust. 2 i art. 39 ust. 5;
- h) powodów odmowy wydania zezwolenia na transfer określonych w art. 41 ust. 1;
- i) powodów przejmowania połowów i polecenia wypuszczenia ryb zgodnie z art. 46 ust. 4;
- j) liczby statków określonej w art. 58 ust. 3;
- k) załączników I–XV.

2) Wszelkie zmiany przyjmowane zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub uzupełnień odnośnych zaleceń ICCAT, **które są dla Unii wiążące.**

Artykuł 67

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- 1) Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
- 2) Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 66, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. **Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.**
- 3) Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 66, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
- 4) Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
- 5) Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- 6) Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 66 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 68

Procedura komitetowa

- 1) Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

2) W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 69

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 1936/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się art. 3 lit. g)–j), art. 4a, 4b i 4c oraz załącznik Ia;
- b) w załączniku I i II skreśla się wyrazy „tuńczyk błękitnoplełwy: *Thunnus thynnus*”.

Artykuł 70

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 uchyla się art. 43.

Artykuł 71

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/833

W rozporządzeniu (UE) 2019/833 uchyla się art. 53.

Artykuł 72

Uchylenie

- 1) Niniejszym rozporządzeniem (WE) nr 2016/1627 traci moc.
- 2) Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XVI.

Artykuł 73

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [dwudziestego] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki szczegółowe mające zastosowanie do statków łowczych prowadzących połowy zgodnie z art. 19

- 1) Każde państwo członkowskie zapewnia przestrzeganie następujących ograniczeń zdolności połowowej:
maksymalna liczba kliprów tuńczykowych i statków do połowu wędami holowanymi upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego jest równa liczbie statków prowadzących połowy ukierunkowane tuńczyka błękitnopłetwego w 2006 r.;
 - maksymalna liczba statków prowadzących tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Śródziemnym jest równa liczbie statków prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r.;
 - maksymalna liczba statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim jest równa liczbie statków prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w 2008 r. Każde państwo członkowskie przyznaje odnośnym statkom indywidualne kwoty.
- 2) Każde państwo członkowskie może rozdysponować:
 - nie więcej niż 7 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy klipry tuńczykowe oraz statki do połowu wędami holowanymi. Statki o długości całkowitej poniżej 17 m pływające pod banderą Francji i prowadzące działalność w Zatoce Biskajskiej mogą złowić maksymalnie 100 ton tuńczyka błękitnopłetwego o masie co najmniej 6,4 kg lub o długości ogonowej 70 cm;
 - nie więcej niż 2 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy statki prowadzące tradycyjne połowy przybrzeżne ryb świeżych w Morzu Śródziemnym.
 - **nie więcej niż 90 % swojej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego pomiędzy swoje statki łowcze na Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych.**
- 3) **Chorwacja może stosować kryterium masy minimalnej wynoszącej 6,4 kg lub długości ogonowej 66 cm do maksymalnie 7 % masy okazów tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w Adriatyku do celów hodowlanych przez jej statki.**
- 4) Państwa członkowskie, których klipry tuńczykowe, takłowce, statki do połowu ręcznego bez wędziska oraz statki do połowu wędami holowanymi są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym, ustanawiają następujące wymogi dotyczące przywieszek ogonowych:
 - przywieszkę ogonową przyczepia się na każdym tuńczyku błękitnopłetwym niezwłocznie po wyładunku;
 - każda przywieszka ogonowa posiada niepowtarzalny numer identyfikacyjny, który ujmuje się w dokumentach połowowych dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego oraz umieszcza się, w sposób czytelny i trwały, na każdym opakowaniu zawierającym tuńczyka.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące dziennika połowowego

A. STATKI ŁOWCZE

Minimalne specyfikacje dotyczące dzienników połowowych:

- 1) Dziennik połowowy zawiera numerowane strony.
- 2) Dziennik połowowy uzupełnia się codziennie (do północy) lub przed przybyciem do portu.
- 3) W przypadku inspekcji na morzu dziennik połowowy musi być uzupełniony.
- 4) Jedna kopia każdej strony pozostaje w dzienniku połowowym.
- 5) Dzienniki połowowe prowadzone na statku obejmują jeden rok działalności.

Minimalne standardowe informacje w dziennikach połowowych:

- 1) Imię i nazwisko oraz adres kapitana.
- 2) Daty i porty wyjścia, daty i porty wejścia.
- 3) Nazwa statku, numer rejestracyjny, numer ICCAT, międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy i numer IMO (jeżeli jest dostępny).
- 4) Narzędzie połowowe:
 - a) rodzaj kodu FAO;
 - b) wymiary (np. długość, rozmiar oczka sieci, liczba haczyków).
- 5) Działania prowadzone na morzu – (co najmniej) jedna linijka na dzień rejsu, określająca:
 - a) działanie (np.: połowy, obróbka parą);
 - b) pozycję: dokładne pozycje w ciągu dnia (w stopniach i minutach) odnotowane dla każdej operacji połowowej lub w południe, jeżeli danego dnia nie prowadzono połowów;
 - c) zapis połowów, w tym:
 - kod FAO;
 - masa w zaokrągleniu (RWT) w kg na dzień;
 - liczba sztuk dziennie.

W przypadku sejnów dane te rejestruje się dla każdej operacji połowowej, w tym dla operacji połowowych o wyniku zerowym.
- 6) Podpis kapitana.
- 7) Metody pomiaru masy: szacowanie, ważenie na statku.
- 8) W dziennikach połowowych stosuje się równoważnik masy w relacji pełnej ryb i określa się współczynniki przeliczeniowe zastosowane do oceny.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku wylądunku lub przelądunku:

- 1) Daty i port wylądunku/przelądunku,
- 2) Produkty:
 - a) gatunki i postać wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb lub skrzyń oraz ilość w kg.
- 3) Podpis kapitana lub armatora.
- 4) W przypadku przelądunku: nazwa statku przyjmującego, jego bandera i numer ICCAT.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Minimalne informacje w dziennikach połowowych w przypadku transferu do sadzów:

- 1) Data, godzina i pozycja (szerokość/długość geograficzna) transferu.
- 2) Produkty:
 - a) identyfikacja gatunku wg kodu FAO;
 - b) liczba ryb przeniesionych do sadzów oraz ich ilość w kg.
- 3) Nazwa holownika, jego bandera i numer ICCAT.
- 4) Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu oraz jego numer ICCAT.
- 5) W przypadku wspólnych operacji połowowych, oprócz informacji zawartych w pkt 1–4, kapitan zapisuje w dzienniku połowowym:
 - a) w odniesieniu do statku łowczego dokonującego transferu ryb do sadzów:
 - ilość połowu wciągniętego na statek,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnej kwoty statku,
 - nazwy innych statków biorących udział we wspólnej operacji połowowej;
 - b) w odniesieniu do pozostałych statków łowczych biorących udział we wspólnej operacji połowowej, nieuczestniczących w transferze ryb:
 - nazwy tych statków, ich międzynarodowe radiowe sygnały wywoławcze i numery ICCAT,
 - informację, że żadnych połowów nie wciągnięto na statek ani nie przeniesiono do sadzów,
 - ilość połowu w stosunku do indywidualnych kwot statków,
 - nazwę i numer ICCAT statku łowczego, o którym mowa w lit. a).

B. HOLOWNIKI

- 1) Kapitan holownika zapisuje w swoim dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję transferu, przeniesione ilości (liczba ryb oraz ilość w kg), jak również numer sadza, nazwę i banderę statku łowczego i numer ICCAT, nazwę innego statku/innych statków uczestniczących w transferze i ich numer ICCAT, docelowe miejsce hodowli lub tuczu i jego numer ICCAT, numer deklaracji transferu ICCAT.
- 2) Dalsze transfery na statki pomocnicze rybołówstwa lub inne holowniki należy zapisywać wraz z tymi samymi informacjami co w pkt 1, a także z nazwą statku pomocniczego lub holownika, banderą, numerem ICCAT i numerem deklaracji transferu ICCAT.
- 3) Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich transferach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.

C. STATKI POMOCNICZE RYBOŁÓWSTWA

- 1) Kapitan statku pomocniczego rybołówstwa zapisuje codziennie działania w dzienniku połowowym, w tym datę, godzinę i pozycję, ilość tuńczyka błękitnopłetwego wciągniętą na statek, oraz nazwę statku rybackiego, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, w porozumieniu z którymi prowadzi działania.
- 2) Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich działaniach przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.

D. STATKI PRZETWÓRNIE

- 1) Kapitan statku przetwórci codziennie zapisuje w dzienniku połowowym datę, godzinę i pozycję działań, wielkość przeładunku oraz, w stosownych przypadkach, liczbę i masę tuńczyka błękitnopłetwego otrzymanego z miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub ze statków łowczych. Kapitan zapisuje również nazwy i numery ICCAT tych miejsc hodowli lub tuczu, tonarów lub statków łowczych.
- 2) Kapitan statku przetwórci prowadzi dziennik przetwarzania, w którym określone są przybliżona masa i liczba ryb przeniesionych lub przeładowanych, zastosowany współczynnik przeliczeniowy oraz masy i ilości w podziale na postać produktu.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 3) Kapitan statku przetwórci prowadzi plan sztauerski, w którym przedstawione jest rozmieszczenie i ilość każdego gatunku i postaci.
 - 4) Dziennik połowowy zawiera dane o wszystkich operacjach przeładunku przeprowadzonych w okresie połowu. Dziennik połowowy, dziennik przetwarzania, plan sztauerski oraz oryginały deklaracji przeładunkowych ICCAT należy przechowywać na statku i udostępniać w każdej chwili na potrzeby kontroli.
-

ZAŁĄCZNIK III

Formularz raportu połowowego

Formularz raportu połowowego

Bandera	Numer ICCAT	Nazwa statku	Data rozpoczęcia raportu	Data zakończenia raportu	Okres trwania raportu (d)	Data połowu	Miejsce połowu		Połów			Przypisana masa w przypadku wspólnych operacji połowowych (kg)
							Szerokość geograficzna	Długość geograficzna	Masa (kg)	Liczba sztuk	Średnia masa (kg)	

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Wniosek o zezwolenie na udział we wspólnej operacji połowowej

Wspólna operacja połowowa								
Państwo bandery	Nazwa statku	Numer ICCAT	Okres trwania operacji	Tożsamość operatorów	Indywidualna kwota statku	Klucz przydziału na statek	Docelowe miejsce hodowli lub tuczu	
							CPC	Numer ICCAT

Data ...

Zatwierdzenie państwa bandery ...

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK V

Deklaracja przeladunkowa ICCAT

Nr dokumentu

Statek transportowy	Statek rybacki	Ostateczne miejsce przeznaczenia:
Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Nazwa statku i radiowy sygnał wywoławczy:	Port:
Bandera:	Bandera:	Kraj:
Numer zezwolenia państwa bandery:	Numer zezwolenia państwa bandery:	Państwo:
Numer w rejestrze krajowym:	Numer w rejestrze krajowym:	
Numer w rejestrze ICCAT:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Numer IMO:	Oznaka rybacka:	
	Numer strony w dzienniku połowowym:	

Dzień	Miesiąc	Godzina	Rok	2_ 0_ _ _	Nazwisko kapitana statku rybackiego:	Nazwisko kapitana statku transportowego:
Wyjście	_ _	_ _	_ _	z	_ _ _ _	
Powrót	_ _	_ _	_ _	Do:	_ _ _ _	Podpis: Podpis:
Przeladunek	_ _	_ _	_ _	_ _ _ _		

W przypadku przeladunku należy podać masę w kilogramach lub stosowaną jednostkę (np. skrzynia, kosz) oraz wyładowaną masę w kilogramach tej jednostki: |_|_| kilogramów.

MIEJSCE PRZELADUNKU

Port	Morze		Gatunek	Liczba jednostek ryb	Rodzaj produktu – żywe	Rodzaj produktu – w całości	Rodzaj produktu – wypatroszone	Rodzaj produktu – bez głowy	Rodzaj produktu – filetowane	Rodzaj produktu	Dalsze przeladunki
	Szer. geogr.:	Długość geogr.:									
											Data: _ _ _ _ _ Miejsce/położenie: _ _ _ _ _ Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu:
											Nazwa statku przyjmującego: Bandera: Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana:
											Data: _ _ _ _ _ Miejsce/położenie: _ _ _ _ _ Nr zezwolenia umawiającej się strony: Podpis kapitana statku dokonującego transferu:
											Nazwa statku przyjmującego: Bandera: Numer w rejestrze ICCAT: Numer IMO: Podpis kapitana:

Obowiązki w przypadku przeladunku:

1. Oryginał deklaracji przeladunkowej przekazuje się statkowi przyjmującemu (statkowi przetwórci / statkowi transportowemu).
2. Odpowiedni statek łowczy lub tonar zachowuje kopię deklaracji przeladunkowej.
3. Na dalsze operacje przeladunku zgodę wyraża ta umawiająca się strona, która zezwoliła na działalność statku.
4. Statek przyjmujący ryby przechowuje oryginał deklaracji przeladunkowej do momentu dotarcia do miejsca wyładunku.
5. Operacje przeladunku odnotowuje się w dzienniku połowowym każdego statku biorącego udział w operacji.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK VI

Deklaracja transferu ICCAT

Nr dokumentu		Deklaracja transferu ICCAT		
1. TRANSFER ŻYWEGO TUŃCZYKA BŁĘKITNOPIĘTOWEGO PRZEZNACZONEGO DO HODOWLI LUB TUCZU				
Nazwa statku rybackiego: Sygnał wywoławczy: Bandera: Numer zezwolenia państwa bandery: Numer w rejestrze ICCAT: Oznaka rybacka: Nr dziennika połowowego: Nr wspólnej operacji połowowej:	Nazwa tonara: Numer w rejestrze ICCAT:	Nazwa holownika: Sygnał wywoławczy: Bandera: Numer w rejestrze ICCAT: Oznaka rybacka:	Nazwa docelowego miejsca hodowli lub tuczu: Numer w rejestrze ICCAT: Numer tonara:	
2. INFORMACJE DOTYCZĄCE TRANSFERU				
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.:	Długość geogr.:
Liczba sztuk:		Gatunek:	Masa:	
Rodzaj produktu: żywe ☐ całe ☐ wypatroszone ☐ Inne (określić):				
Nazwisko i podpis kapitana statku rybackiego / operatora tonara lub operatora miejsca hodowli lub tuczu:		Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego (holownika, statku przetwórci, statku transportowego):		Nazwisko obserwatora, nr ICCAT i podpis:
3. DALSZE TRANSFERY				
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.:	Długość geogr.:
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Numer zezwolenia na transfer wydane przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:		

Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.:	Długość geogr.:
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Numer zezwolenia na transfer wydane przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:		
Data: __/__/____	Miejsce lub pozycja:	Port:	Szer. geogr.:	Długość geogr.:
Nazwa holownika:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Numer zezwolenia na transfer wydane przez państwo, w którym znajduje się miejsce hodowli lub tuczu:	Oznaka rybacka:	Nazwisko i podpis kapitana statku przyjmującego:		
4. SADZE DZIELONE				
Nr sadza przekazującego:	kg:	Liczba sztuk ryb:		
Nazwa holownika przekazującego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:		
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:		
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	
Nr sadza odbierającego:	kg:	Liczba sztuk ryb:		
Nazwa holownika odbierającego:	Sygnał wywoławczy:	Bandera:	Numer w rejestrze ICCAT:	

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK VII

Minimalne informacje na potrzeby upoważnień do połowów ⁽¹⁾

A. IDENTYFIKACJA

- 1) Numer w rejestrze ICCAT
- 2) Nazwa statku rybackiego
- 3) Zewnętrzny numer rejestracyjny (litery i cyfry)

B. WARUNKI POŁOWÓW

- 1) Data wystawienia
- 2) Okres ważności
- 3) Warunki związane z upoważnieniem do połowów, w tym odpowiednio gatunki, obszar, narzędzie połowowe i wszelkie inne warunki wynikające z niniejszego rozporządzenia lub z prawodawstwa krajowego.

		Od .././.. Do .././..	Od .././.. Do .././..	Od .././.. Do .././..	Od .././.. Do .././..	Od .././.. Do .././..	Od .././.. Do .././..
Obszary							
Gatunki							
Narzędzie połowowe							
Inne warunki							

⁽¹⁾ Określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK VIII

Program regionalnych obserwatorów ICCAT

WYZNACZANIE REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

- 1) Każdy regionalny obserwator ICCAT posiada następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - a) wystarczające doświadczenie w rozpoznawaniu gatunków ryb i narzędzi połowowych;
 - b) zadowalająca znajomość środków zarządzania i ochrony ICCAT oceniana na podstawie świadectwa wydanego przez państwa członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia;
 - c) umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu;
 - d) zadowalająca znajomość języka państwa bandery obserwowanego statku lub miejsca hodowli lub tuczu.

OBOWIĄZKI REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

- 2) Regionalni obserwatorzy ICCAT:
 - a) muszą mieć ukończone szkolenie techniczne wymagane na podstawie wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
 - b) muszą być obywatelami jednego z państw członkowskich oraz, w miarę możliwości, obywatelami innego państwa niż państwo miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, lub państwo bandery sejnera. Jeżeli jednak tuńczyk błękitnopłetwy jest odławiany z sadza i sprzedawany jako produkt świeży, funkcję regionalnego obserwatora ICCAT, który obserwuje odłów, może pełnić obywatel państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu;
 - c) muszą być w stanie wykonywać zadania określone w pkt 3;
 - d) muszą być uwzględnieni w wykazie regionalnych obserwatorów ICCAT prowadzonym przez ICCAT;
 - e) nie mogą mieć aktualnych interesów finansowych lub czerpać korzyści z połowów tuńczyka błękitnopłetwego.

ZADANIA REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

- 3) Zadania regionalnych obserwatorów ICCAT polegają w szczególności na:
 - a) w przypadku obserwatorów na sejnerach – monitorowaniu zgodności sejnerów ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT. W szczególności regionalni obserwatorzy:
 - 1) w przypadkach gdy regionalny obserwator ICCAT zauważy coś, co może stanowić niezgodność z zaleceniami ICCAT, niezwłocznie przekazuje tę informację przedsiębiorstwu wysyłającemu regionalnego obserwatora ICCAT, które niezwłocznie przekazuje ją organom państwa bandery statku łowczego;
 - 2) zapisują i składają raporty z działalności połowowej;
 - 3) obserwują i oszacowują połowy oraz weryfikują wpisy do dziennika połowowego;
 - 4) sporządzają dzienny raport z działań sejnera związanych z transferem;
 - 5) obserwują i odnotowują statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami zarządzania i ochrony ICCAT;
 - 6) odnotowują prowadzone działania związane z transferem i składają raporty na ich temat;
 - 7) weryfikują pozycję statku podczas transferu;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 8) obserwują i oszacowują przenoszone produkty, również poprzez przegląd zapisów wideo;
 - 9) weryfikują i zapisują nazwę danego statku rybackiego i jego numer ICCAT;
 - 10) prowadzą prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego Komisja ICCAT, na podstawie wytycznych SCRS;
- b) w przypadku regionalnych obserwatorów ICCAT w miejscach hodowli lub tuczu i tonarach – monitorują zgodność tych miejsc hodowli lub tuczu i tonarów ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT. W szczególności regionalni obserwatorzy ICCAT:
- 1) weryfikują dane zawarte w deklaracji transferu i deklaracji umieszczania w sadzach oraz BCD, w tym poprzez przegląd zapisów wideo;
 - 2) poświadczają dane zawarte w deklaracji transferu i deklaracji umieszczania w sadzach oraz w BCD;
 - 3) sporządzają dzienny raport ze związanych z transferem działań miejsc hodowli lub tuczu i tonarów;
 - 4) kontrasygnują deklarację transferu i deklarację umieszczania w sadzach i BCD jedynie wtedy, gdy zgadzają się, że zawarte w nich informacje są spójne z ich uwagami, włącznie z nagraniem wideo potwierdzającym zgodność na mocy wymogów określonych w art. 42 ust. 1 i art. 43 ust. 1;
 - 5) prowadzą wymagane przez Komisję prace naukowo-badawcze, np. gromadzenie próbek, na podstawie wytycznych SCRS;
 - 6) rejestrują i weryfikują obecność wszelkiego oznakowania, w tym również znaki naturalne, oraz informują o wszelkich śladach niedawnego usuwania oznakowania;
- c) sporządzają ogólne raporty obejmujące informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem oraz zapewniają kapitanowi i operatorowi miejsca hodowli lub tuczu możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;
- d) przedkładają Sekretariatowi ogólny raport, o którym mowa w lit. c), w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;
- e) pełnią wszelkie inne funkcje określone przez Komisję ICCAT.
- 4) Regionalni obserwatorzy ICCAT traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji sejnerów i miejsc hodowli lub tuczu związanych z połowem i transferem oraz potwierdzają przyjęcie tego wymogu na piśmie, co stanowi warunek wyznaczenia ich jako regionalnych obserwatorów ICCAT.
 - 5) Regionalni obserwatorzy ICCAT spełniają wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych państwa bandery lub państwa miejsca hodowli lub tuczu, którego jurysdykcji podlega statek lub miejsce hodowli lub tuczu, do którego regionalny obserwator ICCAT został przydzielony.
 - 6) Regionalni obserwatorzy ICCAT przestrzegają hierarchii i ogólnych zasad zachowania obowiązujących cały personel statku i miejsca hodowli lub tuczu, pod warunkiem że zasady te nie kłócą się z obowiązkami regionalnych obserwatorów ICCAT wynikającymi z niniejszego programu ani z obowiązkami personelu statków i miejsc hodowli lub tuczu określonych w pkt 7 niniejszego załącznika i w art. 39.

OBOWIĄZKI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO BANDERY WOBEC REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

- 7) Państwa członkowskie odpowiedzialne za sejner, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar zapewniają, aby regionalni obserwatorzy ICCAT:
 - a) mieli dostęp do personelu statku, miejsca hodowli lub tuczu i tonara oraz do narzędzi, sadzów i urządzeń;
 - b) na żądanie mieli dostęp do następujących urządzeń – jeżeli są one na statku, do którego zostali przydzieleni – w celu ułatwienia wykonywania ich obowiązków, określonych w pkt 3 niniejszego załącznika:
 - 1) urządzenia nawigacji satelitarnej;
 - 2) ekrany radarowe w czasie pracy;
 - 3) elektroniczne urządzenia łączności;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- c) mieli zapewnione zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak oficerowie;
- d) mieli zapewnione odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania obowiązków obserwatora.

KOSZTY WYNIKAJĄCE Z PROGRAMU REGIONALNYCH OBSERWATORÓW ICCAT

- 8) Wszystkie koszty związane z działalnością regionalnych obserwatorów ICCAT ponoszą operatorzy miejsc hodowli lub tuczu lub właściciele sejnerów.
-

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK IX

System wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT

Na czwartym zwykłym posiedzeniu (Madryt, listopad 1975 r.) oraz na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. w Marrakeszu ICCAT ustaliła, że:

Zgodnie z art. IX ust. 3 konwencji Komisja ICCAT zaleca ustanowienie następujących uzgodnień w zakresie międzynarodowej kontroli poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej w celu zapewnienia stosowania konwencji i obowiązujących na jej mocy środków:

I. POWAŻNE NARUSZENIA

- 1) Do celów niniejszej procedury poważne naruszenie oznacza następujące naruszenia środków zarządzania i ochrony ICCAT przyjętych przez Komisję ICCAT:
 - a) łowienie bez licencji, zezwolenia lub upoważnienia wydanego przez CPC bandery;
 - b) zaniedbania w prowadzeniu wystarczających rejestrów połowów i danych dotyczących połowów zgodnie z wymogami Komisji ICCAT w zakresie sprawozdawczości lub znaczna ilość błędów w takich rejestrach połowów lub danych dotyczących połowów;
 - c) połowy w obszarze zamkniętym;
 - d) połowy w okresie zamkniętym;
 - e) celowe przyjmowanie lub zatrzymywanie gatunków niezgodnie z obowiązującymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez ICCAT;
 - f) znaczące naruszenie limitów połowowych lub kwot obowiązujących na mocy przepisów ICCAT;
 - g) wykorzystywanie zakazanych narzędzi połowowych;
 - h) fałszowanie lub celowe zatajanie oznaczeń, tożsamości lub rejestracji statku rybackiego;
 - i) zatajanie dowodów dotyczących dochodzenia w sprawie naruszenia, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
 - j) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie obowiązujących środków ICCAT;
 - k) napaść na upoważnionego inspektora lub obserwatora, opieranie się mu, zastraszanie go, molestowanie seksualne, ingerowanie w jego czynności, niesłuszne utrudnianie prowadzenia tych czynności lub ich opóźnianie;
 - l) celowe manipulowanie VMS lub jego dezaktywacja;
 - m) inne naruszenia stwierdzone przez ICCAT, po ich włączeniu do zmienionej wersji niniejszej procedury i jej rozpowszechnieniu;
 - n) połowy z pomocą samolotu zwiadowczego;
 - o) ingerowanie w satelitarny system monitorowania lub prowadzenie działalności bez VMS;
 - p) dokonywanie transferu bez deklaracji transferu;
 - q) przeladunek na morzu.
- 2) W przypadku wejścia na statek i inspekcji statku rybackiego, w czasie której upoważnieni inspektorzy stwierdzą działanie lub stan stanowiące poważne naruszenie określone w pkt 1, organy państwa bandery statków inspekcyjnych natychmiast powiadamiają o nim państwo bandery statku rybackiego bezpośrednio, jak również poprzez Sekretariat ICCAT. W takich przypadkach inspektor powiadamia również każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
- 3) Inspektorzy ICCAT rejestrują w dzienniku połowowym statku rybackiego przeprowadzone inspekcje i wszelkie stwierdzone naruszenia.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 4) Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby po inspekcji, o której mowa w pkt 2, dany statek rybacki zaprzestał wszelkiej działalności połowowej. Państwo członkowskie bandery wymaga, aby statek rybacki skierował się w ciągu 72 godzin do portu wyznaczonego przez to państwo, gdzie zostanie wszczęte dochodzenie.
- 5) Jeżeli statek nie zostaje wezwany do portu, państwo członkowskie bandery przedstawia we właściwym czasie odpowiednie uzasadnienie Komisji Europejskiej, która przekazuje informacje do Sekretariatu ICCAT, który z kolei udostępnia je innym umawiającym się stronom na ich wniosek.

II. PRZEPROWADZANIE INSPEKCJI

- 6) Inspekcje są przeprowadzane przez inspektorów wyznaczonych przez umawiające się strony. Nazwy upoważnionych agencji rządowych i nazwiska wszystkich inspektorów wyznaczonych w tym celu przez odpowiednie rządy są zgłaszane Komisji ICCAT.
- 7) Statki wykonujące zadania w zakresie międzynarodowych wejść na statek i inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem wywieszają specjalną flagę lub specjalny proporzec zatwierdzone przez Komisję ICCAT i wydane przez Sekretariat ICCAT. Nazwy statków wykorzystywanych do tych celów zostają zgłoszone do Sekretariatu ICCAT tak szybko, jak jest to możliwe przed rozpoczęciem inspekcji. Sekretariat ICCAT udostępnia informacje dotyczące wyznaczonych statków inspekcyjnych wszystkim CPC, w tym przez opublikowanie ich na swojej chronionej hasłem stronie internetowej.
- 8) Każdy inspektor posiada odpowiedni dokument tożsamości wydany przez organy państwa bandery, w formie przedstawionej w pkt 21 niniejszego załącznika.
- 9) Z zastrzeżeniem ustaleń uzgodnionych na mocy pkt 16 statek pod banderą umawiającej się strony prowadzący połowy tuńczyka lub ryb tuńczykopodobnych na obszarze objętym Konwencją poza wodami podlegającymi jurysdykcji krajowej zatrzymuje się po otrzymaniu odpowiedniego sygnału zgodnie z Międzynarodowym Kodem Sygnałowym od statku, który wywiesza proporzec ICCAT opisany w pkt 7 i na którym znajduje się inspektor, chyba że statek prowadzi akurat operacje połowowe; w takim przypadku statek zatrzymuje się niezwłocznie po zakończeniu takich operacji. Kapitan statku udziela zespołowi dokonującemu inspekcji, o którym mowa w pkt 10, zezwolenia na wejście na statek i udostępnia drabinkę wejściową. Kapitan umożliwia zespołowi dokonującemu inspekcji skontrolowanie urządzeń, połowu lub narzędzi oraz wszelkiej odpowiedniej dokumentacji w sposób, który inspektor uzna za konieczny do sprawdzenia przestrzegania obowiązujących zaleceń Komisji ICCAT w odniesieniu do państwa bandery statku poddawanego inspekcji. Ponadto inspektor może zwrócić się o wszelkie niezbędne wyjaśnienia.
- 10) Wielkość zespołu dokonującego inspekcji ustala oficer dowodzący statku inspekcyjnego z uwzględnieniem stosownych okoliczności. Zespół dokonujący inspekcji jest tak mały, jak to możliwe do pewnej i bezpiecznej realizacji zadań przewidzianych w niniejszym załączniku.
- 11) Po wejściu na statek inspektor przedstawia dokument tożsamości opisany w pkt 8. Inspektor musi przestrzegać ogólnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk dotyczących bezpieczeństwa statku poddawanego inspekcji i jego załogi oraz zminimalizować zakłócenia dla działalności połowowej lub przechowywania produktu oraz, o ile to możliwe, unikać działań, które wpłynęłyby niekorzystnie na jakość połowu znajdującego się na statku.

Każdy inspektor ogranicza swoje badania do ustalenia, czy przestrzega się zaleceń Komisji ICCAT obowiązujących w odniesieniu do państwa bandery danego statku. Podczas przeprowadzania inspekcji inspektor może zwrócić się do kapitana statku rybackiego o wszelką niezbędną pomoc. Inspektor sporządza sprawozdanie z inspekcji w formie zatwierdzonej przez Komisję ICCAT. Inspektor podpisuje sprawozdanie w obecności kapitana statku, który ma prawo dodać do sprawozdania wszelkie uwagi, jakie uzna za odpowiednie, lub zwrócić się o ich dodanie oraz podpisuje te uwagi.

- 12) Kopie sprawozdania przekazuje się kapitanowi statku oraz rządowi, któremu podlega zespół dokonujący inspekcji i który przekazuje kopie właściwym organom państwa bandery statku poddawanego inspekcji oraz Komisji ICCAT. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek naruszenia zaleceń ICCAT inspektor powiadamia również, w miarę możliwości, każdy statek inspekcyjny państwa bandery statku rybackiego, o którym wiadomo, że znajduje się w pobliżu.
- 13) Opór wobec inspektora lub niewypełnianie jego poleceń są traktowane przez państwo bandery statku poddawanego inspekcji w sposób podobny do tego, w jaki traktuje ono podobne zachowania wobec inspektora krajowego.
- 14) Inspektor wypełnia swoje obowiązki na mocy tych ustaleń zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, lecz podlega kontroli operacyjnej władz krajowych i jest wobec nich odpowiedzialny.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 15) Umawiające się strony biorą pod uwagę sprawozdania z inspekcji, rejestry obserwacji zgodnie z zaleceniem 94-09 oraz stwierdzenia wynikające z inspekcji dokumentów przez zagranicznych inspektorów na mocy tych ustaleń oraz podejmują w związku z tym zgodnie z prawodawstwem krajowym działania na podobnej zasadzie jak w przypadku sprawozdań inspektorów krajowych. Przepisy niniejszego punktu nie nakładają na umawiającą się stronę obowiązku nadawania większej wartości dowodowej sprawozdaniu zagranicznego inspektora niż wartość, jaką miałyby to sprawozdanie w państwie inspektora. Umawiające się strony współpracują w celu ułatwienia postępowania sądowego lub innego rodzaju postępowania będącego skutkiem sprawozdania inspektora na mocy niniejszych ustaleń.
- 16) a) Do dnia 15 lutego każdego roku umawiające się strony powiadamiają Komisję ICCAT o tymczasowych planach przeprowadzania inspekcji na mocy zalecenia wdrożonego niniejszym rozporządzeniem w danym roku kalendarzowym, a Komisja ICCAT może zaproponować umawiającym się stronom koordynację operacji krajowych w tej dziedzinie, w tym liczbę inspektorów i statków, na których znajdują się inspektorzy.
- b) Ustalenia określone w zaleceniu ICCAT 19-04 oraz plany uczestnictwa stosuje się między umawiającymi się stronami, o ile nie uzgodniły one inaczej, a wszelkie tego typu uzgodnienia zgłasza się Komisji ICCAT. Wdrożenie systemu zostanie jednak zawieszona pomiędzy dwoma umawiającymi się stronami, jeżeli jedna z nich zgłosi to Komisji ICCAT w oczekiwaniu na realizację uzgodnień.
- 17) a) Narzędzia połowowe kontroluje się zgodnie z regulacjami obowiązującymi na podobnym obszarze, na którym ma miejsce inspekcja. Inspektor określa podobny obszar, na którym miała miejsce inspekcja, oraz przedstawia w sprawozdaniu z inspekcji opis wszelkich stwierdzonych naruszeń.
- b) Inspektor jest uprawniony do inspekcji wszystkich stosowanych lub znajdujących się na statku narzędzi połowowych.
- 18) Inspektor umieszcza znak identyfikacyjny zatwierdzony przez Komisję ICCAT na każdym narzędziu połowowym, które wydaje się niezgodne z zaleceniami Komisji ICCAT obowiązującymi dla państwa bandery danego statku, i odnotowuje to w swoim sprawozdaniu z inspekcji.
- 19) Inspektor może sfotografować narzędzia, urządzenia, dokumentację i wszelkie inne elementy, które uzna za niezbędne, w sposób ujawniający te cechy, które jego zdaniem są niezgodne z obowiązującymi przepisami; w takim przypadku fotografowane obiekty wymienia się w sprawozdaniu, a do kopii sprawozdania przeznaczonej dla państwa bandery dołącza się kopie tych zdjęć.
- 20) Inspektor dokonuje, w razie konieczności, inspekcji wszystkich połowów na statku w celu ustalenia zgodności z zaleceniami ICCAT.
- 21) Wzór dowodu tożsamości dla inspektorów jest następujący:

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <div style="border: 1px dashed black; width: 100px; height: 80px; margin-top: 10px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p>Photograph</p> </div>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
---	---

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK X

Minimalne normy w zakresie procedur dotyczących nagrań wideo

Operacje transferu

- 1) Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji transferu regionalnemu obserwatorowi ICCAT, który niezwłocznie sygnuje go inicjałami, aby uniknąć wszelkich dalszych manipulacji.
- 2) Oryginalny zapis należy przechowywać na statku łowczym lub – w stosownych przypadkach – u operatora miejsca hodowli lub tuczu lub tonara przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
- 3) Sporządza się dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest regionalnemu obserwatorowi ICCAT na pokładzie sejniera, a jeden krajowemu obserwatorowi obecnemu na holowniku, przy czym ten drugi egzemplarz dołącza się do deklaracji transferu i do połowów, których on dotyczy. Procedura taka powinna mieć zastosowanie wyłącznie do obserwatorów krajowych w przypadku transferów między holownikami.
- 4) Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo należy zamieścić numer zezwolenia na transfer ICCAT.
- 5) Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.
- 6) Przed rozpoczęciem transferu nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci/drzwi oraz materiał pokazujący, czy sadze odbierające i sadze przekazujące zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.
- 7) Nagrania wideo są ciągłe bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację transferu.
- 8) Nagranie wideo ma jakość wystarczającą do oszacowania liczby przenoszonych tuńczyków błękitnopłetwych.
- 9) Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, **należy przeprowadzić transfer kontrolny. Operator może zwrócić się do organów państwa bandery statku lub tonara o przeprowadzenie transferu kontrolnego. W przypadku gdy operator nie zwróci się o taki transfer kontrolny lub wynik tego transferu nie jest zadowalający, organy kontrolne żądają takiej liczby transferów kontrolnych, jaka okaże się niezbędna, by dostępne było nagranie wideo odpowiedniej jakości. Taki transfer kontrolny obejmuje transfer wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym do innego sadza, który musi być pusty. Jeżeli ryby pochodzą z tonara, tuńczyk błękitnopłetwy przeniesiony już z tonara do sadza odbierającego może zostać przeniesiony z powrotem do tonara i wówczas transfer kontrolny zostaje anulowany pod nadzorem regionalnego obserwatora ICCAT.**

Umieszczanie w sadzach

- 1) Elektroniczny nośnik zawierający oryginalne nagrania wideo przekazywany jest jak najszybciej po zakończeniu operacji umieszczania w sadzach regionalnemu obserwatorowi ICCAT, który niezwłocznie sygnuje go inicjałami w celu uniknięcia wszelkich dalszych manipulacji.
- 2) Oryginalne nagranie przechowuje się w stosownych przypadkach w miejscach hodowli lub tuczu przez cały okres obowiązywania upoważnienia.
- 3) Sporządza się dwa identyczne egzemplarze nagrania wideo. Jeden egzemplarz przekazywany jest regionalnemu obserwatorowi ICCAT przydzielonemu do miejsca hodowli lub tuczu.
- 4) Na początku lub na końcu każdego nagrania wideo wyświetla się numer zezwolenia na umieszczenie w sadzach ICCAT.
- 5) Na każdym nagraniu wideo przez cały czas wyświetla się godzina i data nagrania.
- 6) Przed rozpoczęciem operacji umieszczania w sadzach nagranie wideo musi obejmować otwarcie i zamknięcie sieci/drzwi oraz pokazywać, czy sadze odbierające i sadze przekazujące zawierają już tuńczyka błękitnopłetwego.
- 7) Nagrania wideo są ciągłe bez żadnych przerw i cięć oraz obejmują całą operację umieszczania w sadzach.
- 8) Nagranie wideo ma jakość wystarczającą do oszacowania liczby przenoszonych tuńczyków błękitnopłetwych.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- 9) Jeżeli nagranie wideo ma jakość niewystarczającą do oszacowania liczby przeniesionych tuńczyków błękitnopłetwych, organy kontrolne wnoszą o nową operację umieszczenia w sadzach. Nowa operacja umieszczenia w sadzach obejmuje przeniesienie wszystkich tuńczyków błękitnopłetwych znajdujących się w sadzu odbierającym w miejscu hodowli lub tuczu do innego sadza w miejscu hodowli lub tuczu, który musi być pusty.
-

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK XI

Standardy i procedury związane z systemami kamer stereoskopowych w kontekście operacji umieszczania w sadzach

A. Stosowanie systemów kamer stereoskopowych

Stosowanie systemów kamer stereoskopowych w kontekście operacji umieszczania w sadzach, zgodnie z wymogami art. 51, odbywa się następująco:

- 1) Próbką żywych ryb nie może być mniejsza niż 20 % ilości ryb umieszczanych w sadzach. Jeżeli jest to technicznie możliwe, próbka żywych ryb jest sekwencyjna, tzn. pomiaru dokonuje się na co piątym osobniku; próbkę pobiera się na rybach mierzonych w odległości od 2 do 8 metrów od kamery.
- 2) Wymiary bramki transferowej łączącej sadz przekazujący i sadz odbierający wynoszą maksymalnie 10 metrów szerokości i 10 metrów wysokości.
- 3) Jeżeli pomiary długości ryb wykazują rozkład multimodalny (dwie ławice lub więcej ławic o różnych rozmiarach), możliwe jest stosowanie do tej samej operacji umieszczania w sadzach więcej niż jednego algorytmu konwersji; do zamiany długości według rozpiętości na masę całkowitą stosuje się najbardziej aktualny(-e) algorytm (-y) ustanowiony(-e) przez SCRS, zgodnie z kategorią rozmiaru ryb mierzonych podczas umieszczania w sadzach.
- 4) Przed każdą operacją umieszczania w sadzach zatwierdza się stereoskopowe pomiary długości z wykorzystaniem paska skali w odległości od 2 do 8 m.
- 5) Przy przekazywaniu wyników programu stereoskopowego w informacjach podaje się margines błędu właściwy dla specyfikacji technicznej systemu kamer stereoskopowych, który nie może wykraczać poza zakres $\pm 5\%$.
- 6) Sprawozdanie z wyników programu stereoskopowego obejmuje dane dotyczące wszystkich specyfikacji technicznych wymienionych powyżej, w tym wielkość próbki, sposób pobierania próbki, odległość od kamery, wymiary bramki transferowej oraz algorytmy (stosunek długości do masy). SCRS poddaje przeglądowi wszystkie te specyfikacje, a jeśli to konieczne, opracowuje zalecenia w sprawie ich zmiany.
- 7) Jeżeli nagranie kamerą stereoskopową ma jakość niewystarczającą do oszacowania masy umieszczonych w sadzach tuńczyków błękitnoplętych, organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu nakazują przeprowadzenie nowej operacji umieszczania w sadzach.

B. Prezentacja i wykorzystanie wyników programów

- 1) W przypadku wspólnych operacji połowowych i połowów przy pomocy tonarów przeznaczonych do miejsca hodowli lub tuczu, w które zaangażowane są pojedyncze CPC lub jedno państwo członkowskie, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie wspólnej operacji połowowej lub całkowitych połowów przy pomocy tonarów. W przypadku wspólnych operacji połowowych, w które zaangażowanych jest więcej CPC lub państw członkowskich, decyzje dotyczące różnic pomiędzy raportem połowowym a wynikami programu systemu stereoskopowego podejmuje się na poziomie operacji umieszczania w sadzach, chyba że organy wszystkich CPC lub państw członkowskich bandery statków łowczych zaangażowanych we wspólną operację połowową postanowią inaczej.
- 2) **W terminie 15 dni od daty umieszczenia ryb w sadzach** państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedstawia państwu członkowskiemu lub CPC odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar oraz Komisji raport obejmujący następujące dokumenty:
 - a) raport techniczny dotyczący systemu stereoskopowego zawierający:
 - informacje ogólne: gatunki, obszar, sadz, data, algorytm,
 - informacje statystyczne dotyczące wielkości: średnia masa i długość, minimalna masa i długość, maksymalna masa i długość, liczba ryb, od których pobrano próbki, zróżnicowanie masy, zróżnicowanie rozmiaru;
 - b) szczegółowe wyniki programu uwzględniające rozmiar i masę każdej ryby, od której pobrano próbkę;

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- c) raport z umieszczania w sadzach zawierający:
- ogólne informacje dotyczące operacji: liczba operacji umieszczania w sadzach, nazwa miejsca hodowli lub tuczu, numer sadza, numer BCD, numer ITD, nazwa i bandera statku łowczego lub tonara, nazwa i bandera holownika, data operacji przeprowadzonych w ramach systemu stereoskopowego i nazwa pliku zawierającego nagranie,
 - algorytm stosowany do przeliczenia długości na masę,
 - porównanie ilości zadeklarowanej w BCD oraz ilości wykrytej za pomocą systemu stereoskopowego, z uwzględnieniem liczby ryb, średniej masy i masy całkowitej (wzór stosowany do obliczenia różnicy jest następujący: $(\text{System stereoskopowy} - \text{BCD}) / \text{System stereoskopowy} * 100$),
 - margines błędu systemu,
 - w przypadku raportów z umieszczania w sadzach odnoszących się do wspólnych operacji połowowych / tonarów ostatni raport z umieszczania w sadzach zawiera również streszczenie wszystkich informacji z poprzednich raportów z umieszczania w sadzach.
- 3) Po otrzymaniu raportu z umieszczania w sadzach organy państwa członkowskiego statku łowczego lub tonara podejmują wszelkie niezbędne działania w zależności od następujących sytuacji:
- a) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD mieści się w zakresie wyników z systemu stereoskopowego:
- nie wydaje się nakazu wypuszczenia;
 - należy wprowadzić zmiany w dokumencie BCD zarówno w zakresie liczby (stosując liczbę ryb uzyskaną przez system kamer kontrolnych lub inne techniki), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;
- b) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD kształtuje się poniżej najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
- wydaje się nakaz wypuszczenia przy zastosowaniu najniższej wartości z zakresu wyników z systemu stereoskopowego,
 - operacje wypuszczania przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 41 ust. 2 i załączniku XII,
 - po zakończeniu operacji wypuszczania należy wprowadzić zmiany w BCD zarówno w zakresie liczby (stosując różnicę między liczbą ryb uzyskaną z kamer kontrolnych a liczbą ryb wypuszczonych), jak i średniej masy, przy czym nie zmienia się masy całkowitej;
- c) całkowita masa zadeklarowana przez statek łowczy lub tonar w BCD przewyższa najwyższą wartość z zakresu wyników z systemu stereoskopowego:
- nie wydaje się nakazu wypuszczenia;
 - wprowadza się odpowiednie zmiany w BCD w odniesieniu – odpowiednio – do masy całkowitej (stosując najwyższą wartość w zakresie wyników z systemu stereoskopowego), liczby ryb (stosując wyniki z kamer kontrolnych) oraz średniej masy.
- 4) W przypadku każdej istotnej zmiany BCD wprowadzone w sekcji 2 wartości (liczba i masa) są spójne z wartościami wprowadzonymi w sekcji 6, a wartości w sekcjach 3, 4 i 6 nie są wyższe niż wartości w sekcji 2.
- 5) W przypadku wyrównywania różnic stwierdzonych w indywidualnych raportach z umieszczania w sadzach w odniesieniu do wszystkich operacji umieszczania w sadzach przeprowadzonych w ramach wspólnych operacji połowowych / połowów w tonarach, bez względu na to, czy konieczna jest operacja wypuszczenia, wprowadza się zmiany we wszystkich odpowiednich BCD na podstawie najniższej wartości w zakresie wyników z systemu stereoskopowego. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym ilości wypuszczonego tuńczyka błękitnopłetwego w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb. Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym tuńczyka błękitnopłetwego, który nie został wypuszczony, lecz w odniesieniu do którego wyniki z systemu stereoskopowego lub uzyskane innymi technikami różnią się od wartości zgłoszonych jako złowione lub poddane transferowi, w celu oddania tych różnic.
- Należy wprowadzić zmiany również w BCD dotyczącym połowów objętych operacją wypuszczenia w odniesieniu do masy / liczby sztuk wypuszczonych ryb.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK XII

Protokół operacji wypuszczenia

- 1) Operacja wypuszczenia do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w hodowli lub tuczu jest nagrywana za pomocą kamery wideo i obserwowana przez regionalnego obserwatora ICCAT, który sporządza raport i przedkłada go razem z nagraniem wideo Sekretariatowi ICCAT.
 - 2) Jeżeli wydano nakaz wypuszczenia operator miejsca hodowli lub tuczu występuje z wnioskiem o wysłanie regionalnego obserwatora ICCAT.
 - 3) Operacja wypuszczenia do morza tuńczyka błękitnopłetwego z sadzów wykorzystywanych w transporcie lub tonarów jest obserwowana przez krajowego obserwatora z państwa członkowskiego odpowiedzialnego za holownik lub tonar, który sporządza raport i przedkłada go organom kontroli w odpowiedzialnym państwie członkowskim.
 - 4) Przed dokonaniem operacji wypuszczenia organy kontroli państwa członkowskiego mogą nakazać przeprowadzenie transferu kontrolnego z wykorzystaniem kamer tradycyjnych lub stereoskopowych w celu oszacowania liczby i masy ryb, które muszą zostać wypuszczone.
 - 5) Organy państwa członkowskiego mogą zastosować wszelkie dodatkowe środki, jakie uznają za konieczne do zapewnienia, aby operacje wypuszczenia odbywały się w najodpowiedniejszym momencie i miejscu, tak aby zwiększyć prawdopodobieństwo powrotu ryb do stada. Operator jest odpowiedzialny za przeżywalność ryb aż do ukończenia operacji wypuszczenia. Operacje wypuszczenia przeprowadza się w ciągu trzech tygodni od zakończenia operacji umieszczenia w sadzach.
 - 6) Po zakończeniu operacji odławiania ryby, które pozostają w miejscu hodowli lub tuczu i nie są objęte BCD, wypuszcza się zgodnie z procedurami określonymi w art. 41 ust. 2 i niniejszym załączniku.
-

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK XIII

Postępowanie z martwymi rybami

W trakcie operacji połowowych prowadzonych przez sejnery w dzienniku połowowym statku rybackiego należy zarejestrować ilość ryb martwych znalezionych w okrężnicy i odjąć ją odpowiednio od kwoty danego państwa członkowskiego.

Rejestrowanie/przetwarzanie martwych ryb w czasie pierwszego transferu

- 1) Operator holownika otrzymuje BCD z wypełnionymi sekcjami: 2 (Połów całkowity), 3 (Handel żywymi rybami) i 4 (Transfer – w tym ryby „martwe”).
Ilości całkowite zarejestrowane w sekcjach 3 i 4 odpowiadają ilościom zarejestrowanym w sekcji 2. BCD towarzyszy oryginalna deklaracja transferu ICCAT (ITD) zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Ilości zgłoszone w ITD (ryby żywe objęte transferem) odpowiadają ilościom zgłoszonym w sekcji 3 powiązanego BCD.
 - 2) Odcinek BCD obejmujący sekcję 8 (Informacje handlowe) należy wypełnić i przekazać operatorowi statku pomocniczego rybołówstwa, który przewozi martwego tuńczyka błękitnopłetwego na brzeg (lub zachować na statku łowczym, jeżeli tuńczyk ma być wyładowany bezpośrednio na brzegu). Do martwej ryby i odcinka BCD dołącza się kopię ITD.
 - 3) Ilość martwych ryb rejestruje się w BCD statku łowczego, który dokonał połowu, lub – w przypadku wspólnych operacji połowowych – w BCD statku łowczego lub statku pływającego pod inną banderą uczestniczącego we wspólnej operacji połowowej.
-

ZAAŁĄCZNIK XIV

Deklaracja ICCAT dotycząca umieszczania w sadzach ⁽¹⁾

Nazwa statku	Bandera	Numer rejestracyjny Identyfikowalny numer sadz	Data połowu	Miejsce połowu. Dł. geogr. Szer. geogr.	Numer eBCD	Data eBCD	Data umieszczenia w sadzu	Ilość umieszczona w sadzu (t)	Liczba ryb umieszczonych w sadzu w celu tuczu	Skład wielkościowy	Miejsce hodowli lub tuczu (*)

(*) Obiekt posiadający zezwolenie na tucz tuńczyka błękitnopłetwego złowionego na obszarze konwencji.

⁽¹⁾ Deklaracja dotycząca umieszczania w sadzach ustanowiona w zaleceniu ICCAT 06-07.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK XV

Standardy minimalne dotyczące wprowadzenia satelitarnego systemu monitorowania statków na obszarze konwencji ICCAT ⁽¹⁾

- 1) Niezależnie od bardziej rygorystycznych wymogów, które mogą dotyczyć określonych połowów w ramach ICCAT, każde państwo członkowskie bandery wprowadza satelitarny system monitorowania statków (zwany dalej VMS) dla swoich statków rybackich o długości powyżej 15 m, którym zezwolono na połowy w wodach poza jurysdykcją państwa członkowskiego bandery, oraz:
 - a) nakłada na swoje statki rybackie wymóg instalacji autonomicznego systemu umożliwiającego łatwe stwierdzenie jego naruszenia, który to system stale, automatycznie i niezależnie od wszelkiej interwencji statku nadaje komunikaty do centrum monitorowania rybołówstwa (CMR) państwa członkowskiego bandery, aby państwo członkowskie bandery mogło śledzić pozycję, kurs i prędkość danego statku rybackiego.
 - b) zapewnia, by zainstalowane na statku rybackim satelitarne urządzenie lokacyjne gromadziło i stale przekazywało do CMR państwa członkowskiego bandery następujące dane:
 - dane identyfikacyjne statku;
 - pozycja geograficzna statku (długość i szerokość geograficzna), z marginesem błędu poniżej 500 m i przedziałem ufności 99 %; oraz
 - data i godzina.
 - c) zapewnia, aby CMR państwa członkowskiego bandery otrzymywało automatyczne powiadomienie, jeżeli komunikacja między CMR a satelitarnym urządzeniem lokacyjnym zostanie przerwana.
 - d) we współpracy z państwem nadbrzeżnym zapewnia, by komunikaty o pozycji nadawane przez jego statki podczas operacji na wodach pod jurysdykcją tego państwa nadbrzeżnego były również automatycznie i w czasie rzeczywistym nadawane do CMR państwa nadbrzeżnego, które zezwoliło na tę operację. W związku z wykonywaniem niniejszego przepisu należy odpowiednio uwzględnić kwestię minimalizowania kosztów operacyjnych, trudności technicznych oraz obciążeń administracyjnych związanych z nadawaniem tych komunikatów.
 - e) Aby ułatwić nadawanie i odbiór komunikatów o pozycji, o których mowa w lit. d), CMR państwa członkowskiego bandery lub CPC oraz CMR państwa nadbrzeżnego wymieniają dane kontaktowe i bezzwłocznie powiadamiają drugą stronę o wszelkich zmianach tych danych. CMR państwa nadbrzeżnego powiadamia CMR państwa członkowskiego bandery lub CMR CPC o wszelkich przypadkach przerwania odbioru kolejnych komunikatów o pozycji. Komunikaty o pozycji między CMR państwa członkowskiego bandery lub CMR CPC a CMR państwa nadbrzeżnego nadaje się drogą elektroniczną przy pomocy bezpiecznego systemu komunikacji.
- 2) Każde państwo członkowskie wprowadza właściwe środki, by zapewnić nadawanie i odbieranie komunikatów VMS, zgodnie z pkt 1, oraz wykorzystuje te informacje do stałego śledzenia pozycji swoich statków.
- 3) Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by kapitanowie statków rybackich pływających pod jego banderą zapewniali stałe i nieprzerwane funkcjonowanie satelitarnych urządzeń lokacyjnych oraz by informacje określone w pkt 1 lit. b) gromadzono i nadawano przynajmniej co godzinę w przypadku statków rybackich do połowów okrężnicą i przynajmniej co dwie godziny w przypadku wszystkich innych statków. Ponadto państwa członkowskie nakładają na operatorów statków obowiązek zapewnienia, aby:
 - a) w żaden sposób nie manipulowano satelitarnym urządzeniem lokacyjnym;
 - b) w żaden sposób nie modyfikowano danych VMS;
 - c) w żaden sposób nie blokowano anteny podłączonej do satelitarnego urządzenia lokacyjnego;
 - d) satelitarne urządzenie lokacyjne było podłączone na stałe do statku rybackiego oraz by w żaden sposób celowo nie przerywano zasilania energią; oraz

⁽¹⁾ Zawarte w zaleceniu ICCAT nr 18-10 w sprawie standardów minimalnych dotyczących satelitarnych systemów monitorowania statków na obszarze konwencji ICCAT.

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

- e) satelitarne urządzenie lokacyjne nie usuwano ze statku, z wyjątkiem przypadków naprawy lub wymiany.
- 4) Jeżeli satelitarne urządzenie lokacyjne zainstalowane na statku rybackim ulegnie awarii technicznej lub przestanie działać, należy je naprawić lub wymienić w ciągu miesiąca, chyba że, w stosownych przypadkach, statek usunięto z wykazu statków do połowów na skalę przemysłową posiadających upoważnienie do połowów albo że – w przypadku statków, które nie muszą figurować w wykazie statków posiadających upoważnienie do połowów ICCAT – upoważnienie do połowów na obszarach poza jurysdykcją CPC bandery już nie obowiązuje. Statek nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego satelitarne urządzenie lokacyjne jest wadliwe. Ponadto, jeżeli urządzenie przestanie działać lub ulegnie awarii technicznej podczas rejsu połowowego, naprawa lub wymiana ma miejsce, jak tylko statek wejdzie do portu; statek nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego satelitarne urządzenie lokacyjne nie zostało naprawione albo wymienione.
- 5) Każde państwo członkowskie lub CPC dopilnowuje, aby statek rybacki, którego satelitarne urządzenie lokacyjne jest wadliwe, przynajmniej raz dziennie przekazywał do CMR raporty zawierające informacje określone w pkt 1 lit. b) innymi kanałami komunikacji (radio, zgłaszanie informacji przez internet, poczta elektroniczna, telefaks lub teleks).
- 6) Państwa członkowskie lub CPC mogą zezwolić statkowi na wyłączenie satelitarnego urządzenia lokacyjnego tylko wtedy, gdy statek nie będzie poławiał przez dłuższy okres (np. przebywa w suchym doku z powodu naprawy), oraz z wyprzedzeniem powiadomi o tym odpowiednie organy państwa członkowskiego bandery lub CPC. Przed opuszczeniem portu przez statek satelitarne urządzenie lokacyjne musi zostać ponownie włączone oraz musi skompilować i nadać co najmniej jeden raport.
-

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK XVI

Tabela korelacji między rozporządzeniem (UE) 2016/1627 a niniejszym rozporządzeniem

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 1
art. 3	art. 5
art. 4	—
art. 5	art. 6
art. 6	art. 11
art. 7	art. 12
art. 8	art. 13
art. 9	art. 14
art. 10	art. 16
art. 11	art. 17 + załącznik I
art. 12	art. 17 + załącznik I
art. 13	art. 18
art. 14	art. 19
art. 15	art. 20
art. 16	art. 21
art. 17	art. 25
art. 18	art. 22
art. 19	art. 23
art. 20	art. 26
art. 21	art. 4
art. 22	art. 27
art. 23	art. 28
art. 24	art. 30
art. 25	art. 31
art. 26	art. 32

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
art. 27	art. 36
art. 28	art. 37
art. 29	art. 29
art. 30	art. 33
art. 31	art. 34
art. 32	art. 35
art. 33	art. 40
art. 34	art. 41
art. 35	art. 43
art. 36	art. 44
art. 37	art. 51
art. 38	art. 42
art. 39	art. 45
art. 40	art. 46
art. 41	art. 46
art. 42	art. 47
art. 43	art. 48
art. 44	art. 49
art. 45	art. 50
art. 46	art. 51
art. 47	art. 55
art. 48	art. 56
art. 49	art. 57
art. 50	art. 38
art. 51	art. 39
art. 52	art. 58
art. 53	art. 15

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

Rozporządzenie (UE) 2016/1627	Niniejsze rozporządzenie
art. 54	art. 59
art. 55	art. 60
art. 56	art. 62
art. 57	art. 63
art. 58	art. 64
art. 59	art. 68
art. 60	art. 70
art. 61	art. 71
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik V
załącznik IV	załącznik VI
załącznik V	załącznik III
załącznik VI	załącznik IV
załącznik VII	załącznik VIII
załącznik VIII	załącznik IX
załącznik IX	załącznik X
załącznik X	załącznik XI
załącznik XI	załącznik XII
załącznik XII	załącznik XIII

Środa, 28 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0144

Zapobieganie rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (14308/1/2020 – C9-0113/2021 – 2018/0331(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/39)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (14308/1/2020 – C9-0113/2021),
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Izbę Poselską Republiki Czeskiej, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0640),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 grudnia 2018 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0133/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0421.

⁽²⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 67.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0145

Zielone zaświadczenie cyfrowe – obywatele Unii

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (Zielone zaświadczenia cyfrowe) (COM(2021)0130 – C9-0104/2021 – 2021/0068(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka 25, o ile nie wskazano inaczej]

(2021/C 506/40)

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...

w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (**unijne zaświadczenie COVID-19**)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania. Szczegółowe przepisy dotyczące korzystania z tego prawa ustanowiono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽¹⁾.
- (1a) **Ułatwienie swobodnego przepływu jest jednym z kluczowych warunków wstępnych, jeżeli chodzi o umożliwienie ożywienia gospodarczego.**
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym wystąpieniem koronawirusa zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 (SARS-CoV-2), powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można scharakteryzować jako pandemię.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu.

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny lub poddania się samoizolacji bądź testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 przez osoby podróżujące i przekraczające granicę – miała wpływ na prawo obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich. **Ograniczenia te mają szkodliwy wpływ na obywateli i przedsiębiorstwa, zwłaszcza pracowników transgranicznych, pracowników dojeżdżających do pracy lub pracowników sezonowych.**
- (4) W dniu 13 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19⁽²⁾. W zaleceniu ustanowiono skoordynowane podejście w następujących kluczowych kwestiach: w zakresie stosowania wspólnych kryteriów i progów przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu ograniczeń swobodnego przepływu, w zakresie mapowania ryzyka przenoszenia COVID-19 przy użyciu uzgodnionego kodowania barwnego oraz w zakresie skoordynowanego podejścia do ewentualnych środków, jakie można odpowiednio stosować wobec osób przemieszczających się między obszarami, w zależności od poziomu ryzyka przenoszenia zakażenia na tych obszarach. Ze względu na szczególną sytuację w zaleceniu podkreślono również, że osoby podróżujące wykonujące niezbędną funkcję lub realizujące niezbędną potrzebę, wymienione w pkt 19, oraz pracownicy przygraniczni, których sytuacja jest szczególnie dotknięta takimi ograniczeniami, w szczególności pracownicy pełniący krytyczne funkcje lub funkcje niezbędne dla krytycznej infrastruktury krytycznej, powinni być zwolnieni z ograniczeń podróży związanych z COVID-19.
- (5) Mając na celu wspieranie procesu decyzyjnego państw członkowskich Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) publikuje raz w tygodniu mapę państw członkowskich w podziale na regiony, przy zastosowaniu kryteriów i progów określonych w zaleceniu (UE) 2020/1475⁽³⁾.
- (6) Jak podkreślono w zaleceniu (UE) 2020/1475, wszelkie ograniczenia swobodnego przepływu osób w obrębie Unii wprowadzone w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19 powinny opierać się na szczególnych i ograniczonych względach interesu publicznego, a mianowicie ochronie zdrowia publicznego. Konieczne jest, aby tego rodzaju ograniczenia stosowano zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii, w szczególności z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji. Wszelkie wdrożone środki powinny być zatem **ściśle ograniczone co do zakresu i czasu stosowania oraz wpisywać się w wysiłki zmierzające do pełnego przywrócenia funkcjonowania strefy Schengen bez wewnętrznych kontroli na granicach i nie powinny** wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne do ochrony zdrowia publicznego. Ponadto powinny one być spójne ze środkami podejmowanymi przez Unię w celu zapewnienia płynnego swobodnego przepływu towarów i usług podstawowych na jednolitym rynku, w tym środków medycznych **oraz personelu medycznego i pracowników służby zdrowia**, za pośrednictwem tzw. uprzywilejowanych korytarzy, o których mowa w komunikacie Komisji w sprawie wdrożenia uprzywilejowanych korytarzy w kontekście wytycznych dotyczących środków zarządzania granicami w celu ochrony zdrowia i zapewnienia dostępności towarów i usług podstawowych⁽⁴⁾.
- (7) **Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną osoby zaszczepione, mające ujemny wynik testu NAAT wykonanego nie później niż przed [72 godzinami] lub mające ujemny wynik szybkiego testu antygenowego wykonanego nie później niż przed [24 godzinami], a także osoby, które uzyskały dodatni wynik na obecność swoistych przeciwciał na białko szczytowe w ciągu ostatnich [6 miesięcy], wykazują znaczne ograniczone ryzyko zakażenia innymi wirusem SARS-CoV-2.** Nie należy ograniczać swobodnego przepływu osób, które **zgodnie z rzetelnymi dowodami naukowymi** nie stanowią istotnego zagrożenia dla zdrowia publicznego, na przykład dlatego, że są uodpornione na wirus SARS-CoV-2 i nie mogą go przenosić, jako że takie ograniczenia nie są konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.
- (7a) **Aby zapewnić zharmonizowane stosowanie zaświadczeń, okres ich ważności powinien zostać określony w niniejszym rozporządzeniu. Na obecnym etapie nie jest jednak jasne, czy szczepionki uniemożliwiają przenoszenie COVID-19. Tym samym brak jest wystarczających dowodów na to, jak długo trwa skuteczna ochrona przed COVID-19 po wyzdrowieniu z wcześniejszego zakażenia. W związku z tym powinna istnieć możliwość dostosowania okresu ważności w oparciu o postęp naukowo-techniczny.**
- (8) Wiele państw członkowskich uruchomiło lub planuje uruchomić inicjatywy prowadzące do wydawania zaświadczeń o szczepieniu. Jednak aby takie zaświadczenia o **szczepieniu** mogły być skutecznie stosowane w kontekście transgranicznym przez obywateli korzystających z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się, muszą one być w pełni interoperacyjne, zgodne, bezpieczne i możliwe do zweryfikowania. Konieczne jest przyjęcie przez państwa członkowskie wspólnie uzgodnionego podejścia odnośnie do treści, formatu, zasad, norm technicznych i **poziomu ochrony** takich zaświadczeń.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

⁽³⁾ Dostępny pod adresem: <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>

⁽⁴⁾ Dz.U. C 96 I z 24.3.2020, s. 1.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (9) Jednostronnie przyjmowane środki w tym obszarze mogą powodować znaczne zakłócenia w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się **i utrudniać prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w tym turystyki**, ponieważ organy krajowe i podmioty świadczące usługi transportu pasażerskiego, takie jak linie lotnicze, przewoźnicy kolejowi, autokarowi lub promowi, miałyby do czynienia z wieloma różnymi formatami dokumentów, nie tylko w odniesieniu do statusu szczepienia danej osoby, ale również w odniesieniu do testów i ewentualnego powrotu do zdrowia po przebyciu COVID-19. **[Popr. 8]**
- (9a) **W swojej rezolucji z 3 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki Parlament Europejski zaapelował o zharmonizowane podejście do turystyki w całej UE, wdrożenie wspólnych kryteriów bezpiecznego podróżowania i unijny protokół bezpieczeństwa zdrowotnego w odniesieniu do wymogów dotyczących testów i kwarantanny, a także o wspólne zaświadczenie o szczepieniu, gdy tylko będą istnieć wystarczające dowody na to, że osoby zaszczepione nie przenoszą wirusa, lub gdy procedury szczepień będą wzajemnie uznawane.**
- (10) **Bez uszczerbku dla wspólnych środków dotyczących przekraczania granic wewnętrznych przez osoby, określonych w dorobku Schengen, w szczególności w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁽⁵⁾, oraz w celu ułatwienia** korzystania z prawa do przemieszczania się i pobytu **na terytorium państw członkowskich należy ustanowić wspólne ramy wydawania, weryfikacji i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń dotyczących szczepień, testów i powrotu do zdrowia w związku z COVID-19 o nazwie „unijne zaświadczenie COVID-19”, które powinny być wiążące i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Wszystkie węzły transportowe Unii, takie jak porty lotnicze, porty, dworce kolejowe i autobusowe, w których zaświadczenie jest weryfikowane, powinny stosować standardowe i wspólne kryteria i procedury weryfikacji unijnego zaświadczenia COVID-19 na podstawie wytycznych opracowanych przez Komisję.**
- (10a) **Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie powinny uznawać każdy rodzaj zaświadczenia wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Interoperacyjne zaświadczenia powinny mieć taką samą wartość w okresie ich ważności.**
- (11) **Niniejsze rozporządzenie ma na celu ułatwienie stosowania zasad proporcjonalności i niedyskryminacji w odniesieniu do ewentualnych ograniczeń swobody przemieszczania się i innych praw podstawowych, wynikających z pandemii COVID-19, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego, i nie należy go rozumieć jako aktu ułatwiającego przyjmowanie ograniczeń swobodnego przepływu lub innych praw podstawowych w odpowiedzi na pandemię, lub zachęcającego do ich przyjmowania. Nadal stosować należy wyłączenia z ograniczeń swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19, o których mowa w zaleceniu (UE) 2020/1475. **Jakakolwiek potrzeba weryfikacji zaświadczeń ustanowionych niniejszym rozporządzeniem nie powinna sama w sobie uzasadniać tymczasowego przywrócenia kontroli granicznych na granicach wewnętrznych. Kontrole na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/399.****
- (12) Podstawą wspólnego podejścia do wydawania, weryfikowania i uznawania takich interoperacyjnych zaświadczeń jest zaufanie. Sfałszowane zaświadczenia COVID-19 mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego. Organy jednego państwa członkowskiego muszą mieć pewność, że informacje zawarte w zaświadczeniu wydanym w drugim państwie członkowskim są wiarygodne, że zaświadczenie nie zostało podrobione, że należy do osoby, która je okazuje, oraz że każda osoba weryfikująca zawarte w nim dane ma dostęp jedynie do niezbędnego minimum informacji.
- (13) Zagrożenie, jakie stwarzają sfałszowane zaświadczenia COVID-19, jest realne. W dniu 1 lutego 2021 r. Europol wydał powiadomienie w ramach systemu wczesnego ostrzegania dotyczące nielegalnej sprzedaży sfałszowanych zaświadczeń potwierdzających ujemny wynik testu na obecność COVID-19⁽⁶⁾. Biorąc pod uwagę łatwo dostępne środki technologiczne, z których można korzystać, takie jak drukarki o wysokiej rozdzielczości czy rozmaite oprogramowanie edytorów graficznych, oszuści są w stanie wyprodukować wysokiej jakości podrobione, przerobione lub sfałszowane zaświadczenia. Zgłaszano przypadki nielegalnej sprzedaży sfałszowanych zaświadczeń o wyniku testu, w tym przez zorganizowane siatki fałszerzy oraz przez indywidualnych oszustów korzystających z okazji i sprzedających sfałszowane zaświadczenia w internecie i poza nim.
- (14) Aby zapewnić interoperacyjność i równy dostęp, **w tym również osobom szczególnie narażonym, takim jak osoby niepełnosprawne i osoby mające ograniczony dostęp do technologii cyfrowych**, państwa członkowskie powinny wydawać zaświadczenia składające się na **unijne zaświadczenie COVID-19** w formacie cyfrowym lub papierowym, **zgodnie z wyborem posiadacza**. Potencjalny posiadacz zaświadczenia powinien dzięki temu być w stanie zwrócić się o wersję papierową zaświadczenia i ją otrzymać, bądź przechowywać i wyświetlać zaświadczenie na urządzeniu

⁽⁵⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)** (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/europol-warning-illicit-sale-of-false-negative-covid-19-test-certificates>

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

przenośnym. Zaświadczenia powinny zawierać interoperacyjny kod kreskowy do odczytu cyfrowego, zawierający **jedynie** istotne dane odnoszące się do zaświadczeń. Państwa członkowskie powinny zagwarantować autentyczność, ważność i integralność zaświadczeń za pomocą pieczęci elektronicznych **■**. Informacje zawarte w zaświadczeniu powinny być również zredagowane w formacie czytelnym dla człowieka, drukowanym lub wyświetlanym w formie zwykłego tekstu. Układ zaświadczeń powinien być łatwy do zrozumienia, prosty i przyjazny dla użytkownika. **Informacje i układ graficzny powinny być przedstawiane w sposób przystępny dla osób z niepełnosprawnościami zgodnie z wymogami dostępności informacji, w tym informacji cyfrowych, określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 (7)**. Aby uniknąć przeszkód w swobodnym przepływie osób, zaświadczenia powinny być wydawane bezpłatnie, a **zainteresowani** powinni mieć prawo do tego, aby je im wydano. Państwa członkowskie powinny **automatycznie** wydawać zaświadczenia składające się na **unijne** zaświadczenie **COVID-19 ■** lub – **w przypadku zaświadczenia o wyzdrowieniu – jedynie** na żądanie, gwarantując ich łatwe i **szybkie** uzyskanie oraz zapewniając w razie potrzeby niezbędne wsparcie gwarantujące równy dostęp do zaświadczeń dla wszystkich **zainteresowanych**. **Wszelkie dodatkowe wydatki na infrastrukturę techniczną, cyfrową i transportową, niezbędne do wprowadzenia zaświadczeń o szczepieniu, powinny kwalifikować się do finansowania z funduszy i programów Unii.** [Popr. 17]

- (14a) **Szczepionki należy uznać za globalne dobra publiczne dostępne dla ogółu społeczeństwa, w związku z czym państwa członkowskie powinny zapewnić wszystkim obywatelom sprawiedliwy i bezpłatny dostęp do nich. Państwa członkowskie powinny również zapewnić powszechny, otwarty, terminowy i bezpłatny dostęp do testów na COVID-19, w tym udostępnić je we wszystkich węzłach transportowych. Wydawanie zaświadczeń zgodnie z art. 3 ust. 1 nie powinno prowadzić do różnicowanego traktowania ani dyskryminacji ze względu na status w zakresie szczepienia lub posiadanie specjalnego zaświadczenia, o którym mowa w art. 5, 6 i 7.**
- (15) Bezpieczeństwo, autentyczność, integralność i ważność zaświadczeń składających się na **unijne** zaświadczenie **COVID-19**, a także ich zgodność z unijnymi przepisami o ochronie danych, mają kluczowe znaczenie dla uznawania zaświadczeń przez wszystkie państwa członkowskie. Konieczne jest zatem ustanowienie ram zaufania określających zasady i infrastrukturę na potrzeby wiarygodnego i bezpiecznego wydawania i weryfikowania zaświadczeń. **Należy opracować infrastrukturę, w której zdecydowanie preferować się będzie stosowanie technologii UE, tak aby działała ona na wszystkich urządzeniach elektronicznych, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony tej infrastruktury przed zagrożeniami w zakresie cyberbezpieczeństwa. Ramy zaufania powinny gwarantować możliwość weryfikacji zaświadczenia poza internetem i bez informowania wydawcy o weryfikacji, a zatem powinny gwarantować, że żaden wystawca zaświadczeń ani żadna inna strona trzecia nie będą informowani o przedstawieniu certyfikatu przez jego posiadacza.** Podstawę ram zaufania powinien stanowić zarys interoperacyjności świadectw zdrowia (8), przyjęty w dniu 12 marca 2021 r. przez sieć e-zdrowie ustanowioną na mocy art. 14 dyrektywy 2011/24/UE (9). **Ramy zaufania powinny zatem opierać się na infrastrukturze klucza publicznego z łańcuchem zaufania, od organów ds. zdrowia w państwach członkowskich, aż po poszczególne podmioty wydające zaświadczenia. Ramy zaufania powinny umożliwiać wykrywanie nadużyć, w szczególności fałszerstw. W przypadku każdego szczepienia, testu lub wyzdrowienia należy wydać osobne i niezależne zaświadczenia. Na zaświadczeniu nie należy przechowywać historii poprzednich wpisów do zaświadczenia jego posiadacza.**
- (16) Na podstawie niniejszego rozporządzenia każde z zaświadczeń składających się na **unijne zaświadczenie COVID-19** powinno być wydawane **osobom**, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2004/38/WE, tj. obywatelom Unii i członkom ich rodzin, **w tym również obywatelom krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 355 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)**, bez względu na ich obywatelstwo, przez państwa członkowskie, w którym miało miejsce szczepienie lub test, bądź w którym znajduje się osoba, która powróciła do zdrowia. W stosownych przypadkach zaświadczenia powinny być wydawane **osobie trzeciej** w imieniu osoby zaszczepionej, poddanej testowi lub osoby, która powróciła do zdrowia, na przykład **opiekunowi prawnemu** w imieniu osób ubezwłasnowolnionych lub rodzicom w imieniu dzieci. Zaświadczenia nie powinny wymagać legalizacji ani innych podobnych formalności.
- (16a) **Ograniczenia związane z podróżami transgranicznymi mają szczególnie zakłócający skutek dla osób, które codziennie lub często przekraczają granicę, aby dojechać do pracy lub szkoły, odwiedzić bliskich, skorzystać z opieki medycznej lub zaopiekować się najbliższymi. Unijne zaświadczenie COVID-19 powinno ułatwić swobodny przepływ mieszkańców strefy przygranicznej, transgranicznych pracowników sezonowych, tymczasowych pracowników transgranicznych i pracowników sektora transportu.**

(7) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).**

(8) Dostępny pod adresem: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/trust-framework_interoperability_certificates_en.pdf

(9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (16b) *Zgodnie z motywem 14a niniejszego rozporządzenia oraz ust. 6 i 19 zalecenia (UE) 2020/1475 państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na specyfikę regionów transgranicznych, regionów najbardziej oddalonych, eksklaw i obszarów odizolowanych geograficznie oraz na potrzebę współpracy na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także na osoby uznawane za pracowników przygranicznych, pracowników transgranicznych i mieszkańców obszarów przygranicznych i mieszkające w innym państwie członkowskim, do którego zasadniczo wracają codziennie lub co najmniej raz w tygodniu.* [Popr. 18]
- (17) Zaświadczenia składające się na **unijne zaświadczenie COVID-19** mogą być również wydawane obywatelom lub mieszkańcom Andory, Monako, San Marino i Watykanu/Stolicy Apostolskiej **■**.
- (18) **■** Umowy o swobodnym przepływie osób zawarte przez Unię i jej państwa członkowskie, z jednej strony, oraz niektóre państwa trzecie, z drugiej strony, przewidują możliwość ograniczenia swobodnego przepływu osób ze względów zdrowia publicznego. Jeżeli taka umowa nie zawiera mechanizmu włączania aktów Unii Europejskiej, należy uznawać zaświadczenia wydawane beneficjentom takich umów na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu. Powinno to być uzależnione od przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego, w którym przyjmuje się, że dane państwo trzecie wydaje zaświadczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz że przedstawiło ono formalne zapewnienia dotyczące uznawania zaświadczeń wydawanych przez państwa członkowskie.
- (19) Rozporządzenie (UE) 2021/XXXX ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i którzy przebywają lub przebywają legalnie na terytorium państwa, do którego to rozporządzenie ma zastosowanie, oraz którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw zgodnie z prawem Unii.
- (20) Ramy, które mają zostać ustanowione do celów niniejszego rozporządzenia, powinny mieć na celu zapewnienie spójności z globalnymi inicjatywami **lub podobnymi inicjatywami podejmowanymi we współpracy z państwami trzecimi, z którymi Unia Europejska ma bliskie stosunki partnerskie, przy zaangażowaniu WHO i Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego**. Powinny one obejmować, w miarę możliwości, interoperacyjność systemów technologicznych ustanowionych na poziomie globalnym oraz systemów ustanowionych na potrzeby niniejszego rozporządzenia w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii, w tym za pośrednictwem uczestnictwa w infrastrukturze klucza publicznego lub dwustronnej wymiany kluczy publicznych. Dążąc do ułatwienia osobom zaszczepionym **lub poddanym testowi** przez państwa trzecie **lub kraje i terytoria zamorskie, o których mowa w art. 355 ust. 2 TFUE lub które są wymienione w załączniku II do traktatu, lub Wyspy Owcze**, korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć uznawanie zaświadczeń wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin przez państwa trzecie, **kraje i terytoria zamorskie lub Wyspy Owcze**, jeżeli zdaniem Komisji takie zaświadczenia są wydawane zgodnie z normami równymi normom ustanowionym na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (21) **Aby ułatwić** swobodny przepływ oraz zapewnić możliwość skoordynowanego, opartego na najnowszych dostępnych dowodach naukowych **i wytycznych udostępnianych przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia, ECDC oraz Europejską Agencję Leków (EMA)** procesu znoszenia obowiązujących obecnie, w okresie pandemii COVID-19, ograniczeń swobodnego przepływu, należy ustanowić interoperacyjne zaświadczenie o szczepieniu. To zaświadczenie o szczepieniu powinno służyć jako potwierdzenie faktu, iż jego posiadacz otrzymał szczepionkę przeciwko COVID-19 w jednym z państw członkowskich, **a także pozwalać na odstępstwo od ograniczeń w podróżowaniu**. Zaświadczenie powinno zawierać wyłącznie informacje niezbędne do jednoznacznej identyfikacji posiadacza oraz szczepionki przeciwko COVID-19, a także wskazywać numer, datę i miejsce szczepienia. Państwa członkowskie powinny wydawać zaświadczenia o szczepieniu osobom **■**, które otrzymały szczepionki, dla których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w myśl rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 726/2004⁽¹⁰⁾.
- (22) Do uzyskania zaświadczenia o szczepieniu przeciwko COVID-19 zgodnego z niniejszym rozporządzeniem powinny **mieć prawo** także osoby, które zostały zaszczepione przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym w ramach badań klinicznych. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć swobodę wydawania dowodów szczepienia w innych formatach do innych celów, w szczególności do celów medycznych.
- (23) **Zgodnie z zasadą niedyskryminacji** państwa członkowskie powinny również wydawać takie zaświadczenia o szczepieniu obywatelom Unii i członkom ich rodzin, którzy zostali zaszczepieni **szczepionką przeciwko COVID-19 dopuszczoną do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004** w państwie trzecim oraz mają na to wiarygodny dowód. **Państwa członkowskie powinny również wydawać zaświadczenia o szczepieniu obywatelom Unii i członkom ich rodzin, którzy zostali zaszczepieni szczepionką, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie, oraz mogą przedstawić wiarygodne dowody na potwierdzenie tego faktu.**

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (24) W dniu 27 stycznia 2021 r. sieć e-zdrowie przyjęła wytyczne w sprawie dowodu szczepienia wydawanego do celów medycznych, które zaktualizowała dnia 12 marca 2021 r.⁽¹¹⁾. Wytyczne te, w szczególności preferowane normy dotyczące kodów, powinny stanowić podstawę specyfikacji technicznych przyjętych do celów niniejszego rozporządzenia.
- (25) Już teraz w niektórych państwach członkowskich osoby zaszczepione są zwolnione z pewnych ograniczeń dotyczących swobodnego przepływu na terytorium Unii. Państwa członkowskie **powinny** uznawać dowód szczepienia w celu uchylenia ograniczeń w swobodnym przepływie wprowadzonych zgodnie z przepisami Unii na potrzeby ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, **oraz** należy je zobowiązać do uznawania, na tych samych zasadach, obowiązujących zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez inne państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia. Takie uznawanie powinno odbywać się na takich samych warunkach, a więc jeżeli np. państwo członkowskie uznaje pojedynczą dawkę podanej szczepionki za wystarczającą, powinno to uczynić również w odniesieniu do posiadaczy zaświadczenia o szczepieniu wskazującego na podanie pojedynczej dawki tej samej szczepionki. Ze względów związanych ze zdrowiem publicznym obowiązek ten należy ograniczyć do osób, które otrzymały szczepionki przeciwko COVID-19, dla których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu w myśl rozporządzenia (WE) nr 726/2004 lub w odniesieniu do których to szczepionek WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.
- (26) Konieczne jest zapobieganie **wszelkiej (bezpośredniej lub pośredniej)** dyskryminacji osób, które nie są zaszczepione, na przykład ze względów medycznych, ponieważ nie należą do grupy docelowej, której szczepionka jest obecnie **podawana**, ponieważ nie miały jeszcze takiej możliwości lub ponieważ nie zdecydowały się na szczepienie, **lub jeżeli dla pewnych grup wiekowych, takich jak dzieci, nie ma jeszcze szczepionki**. W związku z powyższym posiadanie zaświadczenia o szczepieniu lub posiadanie zaświadczenia o szczepieniu wskazującego konkretną szczepionkę stanowiącą produkt leczniczy nie powinno być warunkiem wstępnym korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się ani nie może być warunkiem wstępnym **swobodnego przemieszczania się w Unii czy też** korzystania z usług transgranicznego transportu pasażerskiego, takiego jak połączenia lotnicze, kolejowe, autokarowe, promowe **lub inne**.
- (26a) **Szczepionki przeciwko COVID-19 muszą być produkowane na wielką skalę, po przystępnych cenach, dystrybuowane na całym świecie, tak aby były dostępne tam, gdzie są potrzebne, i szeroko stosowane w społecznościach lokalnych.** [Popr. 21/rev]
- (26b) **Walka z pandemią COVID-19 jest warunkiem wstępnym odbudowy społecznej i gospodarczej oraz skuteczności wysiłków na rzecz odbudowy. Opracowanie szczepionek przeciwko COVID-19 ma zasadnicze znaczenie. Bardzo niepokojące są problemy związane z poważnymi przypadkami nieprzestrzegania harmonogramów produkcji i dostaw.** [Popr. 22/rev]
- (27) Wiele państw członkowskich wymaga od osób wjeżdżających na ich terytorium poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 przed wjazdem lub po wjeździe. Na początku pandemii COVID-19 państwa członkowskie polegały zazwyczaj na testach opartych na technice łańcuchowej reakcji polimerazy z odwrotną transkrypcją (RT-PCR), które są testami z wykorzystaniem amplifikacji kwasu nukleinowego (NAAT) do celów diagnostyki COVID-19, uznanych przez WHO i ECDC za tzw. złoty standard, czyli najbardziej wiarygodną metodykę testowania przypadków i kontaktów⁽¹²⁾. Wraz z rozwojem pandemii, na rynku europejskim pojawiły się szybsze i tańsze testy nowej generacji, tak zwane szybkie testy antygenowe, które wykrywają obecność białek wirusowych (antygenów) jako potwierdzenie trwającego zakażenia. W dniu 18 listopada 2020 r. Komisja przyjęła zalecenie Komisji (UE) 2020/1743 w sprawie stosowania szybkich testów antygenowych do diagnozowania zakażenia SARS-CoV-2⁽¹³⁾.
- (28) W dniu 22 stycznia 2021 r. Rada przyjęła zalecenie Rady 2021/C 24/01 w sprawie wspólnych ram stosowania i walidacji szybkich testów antygenowych oraz wzajemnego uznawania wyników testów na COVID-19 w UE⁽¹⁴⁾, które przewiduje opracowanie wspólnego wykazu szybkich testów antygenowych na COVID-19. Na tej podstawie w dniu 18 lutego 2021 r. Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia uzgodnił wspólny wykaz szybkich testów antygenowych na COVID-19, czyli wybrane szybkie testy antygenowe, w przypadku których państwa członkowskie będą wzajemnie uznawać ich wyniki, oraz wspólny znormalizowany zestaw danych, które mają być zawarte w zaświadczeniach o wyniku testu na COVID-19⁽¹⁵⁾.

⁽¹¹⁾ Dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability-guidelines_en.pdf

⁽¹²⁾ https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/TestingStrategy_Objective-Sept-2020.pdf

⁽¹³⁾ Dz.U. L 392 z 23.11.2020, s. 63.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 24 z 22.1.2021, s. 1.

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (29) Mimo tych wspólnych wysiłków **osoby** korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się nadal napotykają problemy, próbując korzystać w jednym państwie członkowskim z zaświadczeń o wyniku testu uzyskanych w innym państwie członkowskim. Problemy te są często związane z językiem, w którym wydawane są zaświadczenia o wyniku testu, z brakiem zaufania odnośnie do autentyczności przedstawionego dokumentu i z **kosztami testów**.
- (30) Aby zwiększyć zakres uznawania wyników testów przeprowadzonych w innym państwie członkowskim, przedstawianych na potrzeby skorzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się, należy ustanowić interoperacyjne zaświadczenie o wyniku testu zawierające informacje **absolutnie** niezbędne do jednoznacznej identyfikacji jego posiadacza, jak również rodzaj, datę i wynik testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2. Aby zapewnić wiarygodność wyników testów, w zaświadczeniach o wyniku testu wydawanych na podstawie niniejszego rozporządzenia stosować należy jedynie wyniki testów NAAT oraz szybkich testów antygenowych znajdujących się w wykazie ustanowionym na podstawie zalecenia Rady 2021/C 24/01. Podstawę specyfikacji technicznych przyjętych na potrzeby niniejszego rozporządzenia powinien stanowić wspólny znormalizowany zestaw danych, które mają być zawarte w zaświadczeniach o wyniku testu w kierunku zakażenia COVID-19, określony przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Zdrowia na podstawie zalecenia Rady 2021/C 24/01, w szczególności zestaw preferowanych norm dotyczących kodów.
- (31) Zaświadczenia o wyniku testu wydane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być uznawane przez państwa członkowskie, które wymagają przedstawienia dowodu przeprowadzonego testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 **do zniesienia** ograniczeń swobodnego przepływu wprowadzonych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19.
- (31a) **Przeciwciała przeciw SARS-CoV-2 są produkowane po naturalnym zakażeniu – w przypadku choroby objawowej, jak i bezobjawowej – oraz po szczepieniu. Chociaż nie dysponujemy jeszcze ostatecznymi danymi na temat utrzymywania się tych przeciwciał po szczepieniu, istnieją liczne dowody na to, że przeciwciała naturalnie wytworzone są wykrywalne przez kilka miesięcy po zakażeniu. Badanie na obecność przeciwciał pozwala zatem zidentyfikować osoby, które zostały wcześniej zakażone i które mogły uzyskać reakcję immunologiczną, w związku z czym istnieje bardzo niskie prawdopodobieństwo, że zakażą się ponownie lub że zakażą innych.**
- (32) Zgodnie z istniejącymi dowodami osoby, które powróciły do zdrowia po przebytej infekcji COVID-19, mogą przez pewien okres po wystąpieniu objawów uzyskiwać dodatni wynik testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2⁽¹⁶⁾. Nałożenie na takie osoby wymogu poddania się testowi w celu skorzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się może uniemożliwić im podróżowanie, mimo że już nie zarażają. Aby ułatwić swobodny przepływ oraz zapewnić możliwość skoordynowanego znoszenia ograniczeń swobodnego przepływu podczas pandemii COVID-19 w oparciu o najnowsze dostępne dowody naukowe, należy ustanowić interoperacyjne zaświadczenie o powrocie do zdrowia, zawierające informacje niezbędne do jednoznacznej identyfikacji danej osoby oraz datę przeprowadzonego wcześniej testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, który wykazał dodatni wynik. **Według ECDC najnowsze dowody wskazują, iż mimo wykazywania aktywnego zarażenia SARS-CoV-2 w okresie od dziesięciu do dwudziestu dni od wystąpienia objawów, przekonujące badania epidemiologiczne nie dowiodły dalszego przenoszenia choroby po dniu dziesiątym. Jednak wciąż należy stosować zasadę ostrożności.** Komisja powinna być uprawniona do zmiany **okresu ważności, zarówno punktu początkowego, jak i końcowego**, na podstawie wytycznych Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia lub ECDC, które dokładnie analizują podstawę dowodową dotyczącą czasu trwania nabytej odporności po powrocie do zdrowia. **Ponadto osoby niemające objawów powinny mieć możliwość poddania się bardzo dokładnemu badaniu na obecność antygeny S.**
- (33) Już teraz w niektórych państwach członkowskich osoby, które powróciły do zdrowia, są zwolnione z pewnych ograniczeń dotyczących swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii. **Państwa członkowskie powinny uznawać** dowód powrotu do zdrowia w celu uchylecia ograniczeń w swobodnym przepływie wprowadzonych zgodnie z przepisami Unii na potrzeby ograniczenia rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, i należy je zobowiązać do uznawania, na tych samych zasadach, obowiązujących zaświadczeń o powrocie do zdrowia wydawanych przez inne państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sieć e-zdrowie, we współpracy z Komitetem ds. Bezpieczeństwa Zdrowia, pracuje nad wytycznymi dotyczącymi zaświadczeń o powrocie do zdrowia i odpowiednich zestawów danych.
- (34) Aby szybkie wypracowanie wspólnego stanowiska było możliwe, Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się do Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia ustanowionego na podstawie art. 17 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE⁽¹⁷⁾ o wydanie wytycznych w sprawie dostępnych dowodów naukowych dotyczących skutków zdarzeń medycznych udokumentowanych w zaświadczeniach ustanowionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym skuteczności i czasu trwania odporności uzyskanej dzięki szczepionkom przeciwko

⁽¹⁶⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/Guidance-for-discharge-and-ending-of-isolation-of-people-with-COVID-19.pdf>

⁽¹⁷⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylająca decyzję nr 2119/98/WE (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

COVID-19, ustaleń odnośnie do tego, czy szczepionki zapobiegają infekcji bezobjawowej oraz przenoszeniu wirusa, sytuacji osób, które powróciły do zdrowia po przebyciu wirusa, oraz wpływu nowych wariantów SARS-CoV-2 na osoby zaszczepione lub już **zakażone**. **Takie informacje mogłyby również stanowić podstawę zaleceń Rady, aby umożliwić skoordynowane podejście do zniesienia ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się posiadaczy zaświadczeń.**

- (35) W celu zapewnienia jednolitych warunków dla ustanowienia ram zaufania zaświadczenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁸⁾.
- (36) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli w należycie uzasadnionych przypadkach dotyczących specyfikacji technicznych koniecznych do ustanowienia interoperacyjnych zaświadczeń wymaga tego szczególnie pilna potrzeba lub jeżeli dostępne są nowe naukowe dowody.
- (37) Do przetwarzania danych osobowych w ramach wykonywania niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁹⁾. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się podstawę prawną przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) 2016/679, niezbędnych do wydawania i weryfikowania interoperacyjnych zaświadczeń przewidzianych niniejszym rozporządzeniem. Nie reguluje ono przetwarzania danych osobowych związanych z udokumentowaniem zdarzenia dotyczącego szczepienia, testu lub powrotu do zdrowia do innych celów, takich jak nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii lub prowadzenie dokumentacji medycznej poszczególnych osób. Podstawa prawna przetwarzania danych do innych celów musi być przewidziana w przepisach krajowych, które muszą zachować zgodność z unijnymi przepisami o ochronie danych.
- (38) Zgodnie z zasadą minimalizacji danych osobowych zaświadczenia powinny zawierać wyłącznie dane osobowe **absolutnie** niezbędne do realizacji celu, jakim jest ułatwienie korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się w Unii w czasie pandemii COVID-19. W niniejszym rozporządzeniu należy określić konkretne kategorie danych osobowych i pól danych, jakie mają być zawarte w zaświadczeniach.
- (39) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia dane osobowe **nie muszą być** przekazywane ani wymieniane w wymiarze ponadgranicznym **█**. **Zgodnie z podejściem dotyczącym infrastruktury klucza publicznego jedynie klucze publiczne podmiotów wystawiających muszą być przekazywane lub udostępniane za granicą, co zapewni portal interoperacyjności utworzony i utrzymywany przez Komisję.** W szczególności **obecność zaświadczenia w połączeniu z kluczem publicznym podmiotu wystawiającego powinna umożliwiać weryfikowanie autentyczności i integralności zaświadczenia oraz wykrywanie oszustw.** **Zgodnie z zasadą domyślnej ochrony danych należy stosować techniki weryfikacji niewymagające przekazywania danych osobowych.**
- (40) Niniejsze rozporządzenie **zakazuje** zatrzymywania danych osobowych uzyskanych za pośrednictwem zaświadczenia przez państwo członkowskie przeznaczenia lub przez podmioty świadczące transgraniczne usługi transportu pasażerskiego **█**. **Niniejsze rozporządzenie nie tworzy podstawy prawnej dla utworzenia jakiegokolwiek repozytorium bazy danych na szczeblu państw członkowskich lub Unii bądź za pośrednictwem infrastruktury cyfrowej ram zaufania.**
- █**
- (41a) **Jasne, kompleksowe i terminowe informowanie opinii publicznej o wydawaniu, stosowaniu i przyjmowaniu każdego rodzaju zaświadczenia składającego się na unijne zaświadczenie COVID-19 ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia przewidywalności podróży i pewności prawa. Komisja powinna wspierać wysiłki państw członkowskich w tym zakresie, na przykład poprzez udostępnianie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie na platformie internetowej „Re-open EU”.**
- (42) Zgodnie z zaleceniem (UE) 2020/1475 wszelkie ograniczenia swobodnego przepływu osób w Unii wprowadzone w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2 powinny zostać zniesione, gdy tylko pozwoli na to sytuacja epidemiologiczna. Ma to również zastosowanie do wymogu przedstawiania dokumentów innych niż wymagane na mocy przepisów Unii, w szczególności dyrektywy 2004/38/WE, takich jak zaświadczenia objęte niniejszym rozporządzeniem. **█**

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (43) **Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie przez 12 miesięcy od dnia jego wejścia w życie. Cztery miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i nie później niż trzy miesiące przed zakończeniem jego stosowania** Komisja powinna **przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym jego wpływu na swobodny przepływ, prawa podstawowe i ochronę danych osobowych, a także ocenę najbardziej aktualnych technologii w zakresie szczepionek i testów oraz wykorzystania przez państwa członkowskie unijnego zaświadczenia COVID-19 do celów nieprzewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, opartych na prawie krajowym.**
- (44) Mając na celu uwzględnienie sytuacji epidemiologicznej oraz postępów w zwalczaniu pandemii COVID-19, a także zapewnienie interoperacyjności z międzynarodowymi normami, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do stosowania niektórych artykułów niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁰⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (45) Ponieważ celu niniejszego rozporządzenia, jakim jest ułatwienie swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii podczas pandemii COVID-19 w drodze ustanowienia interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, wyniku testu i powrocie do zdrowia ich posiadacza, nie można w wystarczającym stopniu osiągnąć na szczeblu państw członkowskich, natomiast z uwagi na zakres i skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.
- (46) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”), w tym z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawem do ochrony danych osobowych, prawem do równości wobec prawa i niedyskryminacji, prawem do swobodnego przemieszczania się oraz prawem do skutecznego środka prawnego. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny przestrzegać postanowień Karty.
- (46a) **Jeżeli państwa członkowskie wymagają krajowych zaświadczeń cyfrowych do celów innych niż swobodny przepływ na szczeblu krajowym, powinny one być interoperacyjne z unijnym zaświadczeniem COVID-19 i zgodne z jego zabezpieczeniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w celu zapewnienia niedyskryminacji między różnymi narodowościami i różnymi zaświadczeniami, a także w celu zapewnienia wysokich standardów ochrony danych oraz uniknięcia fragmentacji.**
- (46b) **Państwa członkowskie nie powinny wprowadzać ograniczeń w dostępie do usług publicznych w odniesieniu do tych, którzy nie posiadają zaświadczeń objętych niniejszym rozporządzeniem.**
- (46c) **Wykaz wszystkich podmiotów, które mają działać w charakterze administratorów i odbiorców danych oraz podmiotów przetwarzających dane w tym państwie członkowskim, podaje się do wiadomości publicznej w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić obywatelom Unii korzystającym z unijnego zaświadczenia COVID-19 poznanie tożsamości podmiotu, do którego mogą zwrócić się o wykonanie swoich praw do ochrony danych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679, w tym w szczególności prawa do otrzymania przejrzystych informacji na temat sposobu, w jaki prawa podmiotu danych mogą zostać wykonane przy przetwarzaniu danych osobowych.**
- (47) Na podstawie art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725⁽²¹⁾ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych (EIOD) i Europejską Radą Ochrony Danych (EROD),

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 w celu ułatwienia ich posiadaczom wykonywania prawa do swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 („**unijne** zaświadczenie COVID-19”).

Zapewnia ono podstawę prawną dla przetwarzania danych osobowych niezbędnych do wydawania takich zaświadczeń i dla przetwarzania informacji niezbędnych do potwierdzania i weryfikacji ich autentyczności i ważności **w pełnej zgodności z rozporządzeniem (UE) 2016/679**.

Nie można go interpretować, jako ustanawiającego bezpośrednie lub pośrednie prawo ani bezpośredni lub pośredni obowiązek poddania się szczepieniu. [Popr. 9]

W niniejszym rozporządzeniu nie wprowadza się ani nie ustanawia się żadnych dodatkowych formalności ani wymogów dotyczących korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się lub prawa wjazdu na terytorium państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE i rozporządzeniem (UE) 2016/399.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „posiadacz” oznacza **osobę, której** zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wydano interoperacyjne zaświadczenie zawierające informacje o jej statusie w zakresie szczepienia, wyniku testu i powrotu do zdrowia;
- 2) „**unijne** zaświadczenie **COVID-19**” oznacza interoperacyjne zaświadczenie zawierające informacje o statusie posiadacza w zakresie szczepienia, wyniku testu i powrotu do zdrowia, wydane w kontekście pandemii COVID-19;
- 3) „szczepionka przeciwko COVID-19” oznacza immunologiczny produkt leczniczy mający zapewnić immunizację czynną **przeciwko koronawirusowi zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 (SARS-CoV-2), wirusowi wywołującemu COVID-19;**
- 4) „test NAAT” oznacza test molekularny z wykorzystaniem amplifikacji kwasu nukleinowego (NAAT), taki jak test oparty na technice łańcuchowej reakcji polimerazy z odwrotną transkrypcją (RT-PCR), amplifikacji izotermicznej za pośrednictwem pętli (LAMP) oraz amplifikacji za pośrednictwem transkrypcji (TMA), wykorzystywany do wykrywania obecności kwasu rybonukleinowego (RNA) wirusa SARS-CoV-2;
- 5) „szybki test antygenowy” oznacza metodę testowania polegającą na wykrywaniu białek wirusowych (antygenów) przy użyciu testu immunologicznego opierającego się na metodzie przepływu bocznego, dającego wyniki w czasie poniżej 30 minut **i realizowanego przez przeszkolonego pracownika medycznego lub inny przeszkolony podmiot;**
- 5a) „**test serologiczny lub test na obecność przeciwciał**” oznacza badanie laboratoryjne wykonane na próbkach krwi (surowica, osocze lub krew pełna), mające na celu wykrycie, czy dana osoba wytworzyła przeciwciała przeciwko SARS-CoV-2, co wskazywałyby, że posiadacz miał styczność z SARS-CoV-2 i wytworzył przeciwciała, niezależnie od tego, czy miał objawy, czy nie;
- 6) „interoperacyjność” oznacza zdolność systemów weryfikujących jednego państwa członkowskiego do wykorzystywania danych wprowadzanych przez inne państwo członkowskie;
- 7) „kod kreskowy” oznacza metodę przechowywania i przedstawiania danych w formacie graficznym i nadającym się do przetwarzania automatycznego;
- 8) „pieczęć elektroniczna” oznacza „**zaawansowaną pieczęć elektroniczną**” określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁽²²⁾, która jest dołączona do innych danych w formie elektronicznej i logicznie z nimi **powiązana** w celu poświadczenia ich pochodzenia i integralności;
- 10) „ramy zaufania” oznaczają zasady, polityki, specyfikacje, protokoły, formaty danych i infrastrukturę cyfrową regulujące i umożliwiające niezawodne i bezpieczne wydawanie i weryfikowanie zaświadczeń w celu zagwarantowania ich wiarygodności poprzez potwierdzenie ich autentyczności, ważności i integralności ■ dzięki ■ stosowaniu pieczęci elektronicznych.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

Artykuł 3

Unijne zaświadczenie COVID-19

1. **Nie naruszając art. 22 rozporządzenia (UE) 2016/399** interoperacyjne **unijne** zaświadczenie **COVID-19** umożliwia wydawanie oraz transgraniczne weryfikowanie i uznawanie któregokolwiek z następujących zaświadczeń:

- a) zaświadczenia potwierdzającego, że jego posiadacz otrzymał szczepionkę przeciwko COVID-19 w państwie członkowskim wydającym zaświadczenie („zaświadczenie o szczepieniu”);
- b) zaświadczenia wskazującego wynik, **rodzaj** i datę testu NAAT lub szybkiego testu antygenowego wymienionego we wspólnym i zaktualizowanym wykazie szybkich testów antygenowych na COVID-19 ustanowionym na podstawie zalecenia Rady 2021/C 24/01 ⁽²³⁾ („zaświadczenie o wyniku testu”);
- c) zaświadczenia potwierdzającego, że jego posiadacz powrócił do zdrowia po zakażeniu SARS-CoV-2 stwierdzonym na podstawie dodatniego wyniku testu NAAT lub **potwierdzającego reakcję immunologiczną przeciwko SARS-CoV-2 stwierdzoną za pomocą testu serologicznego lub testu na obecność przeciwciał, zawierającego datę pierwszego dodatniego testu NAAT lub datę testu serologicznego na obecność przeciwciał przeciwko SARS-CoV-2** („zaświadczenie o powrocie do zdrowia”).

Komisja publikuje wykaz szybkich testów antygenowych na COVID-19 ustanowiony na podstawie zalecenia Rady 2021/C 24/01, w tym wszelkie aktualizacje.

2. Państwa członkowskie wydają zaświadczenia, o których mowa w ust. 1, w formacie cyfrowym i papierowym **■**. **Potencjalni posiadacze są uprawnieni do otrzymywania zaświadczeń w wybranym przez siebie formacie.** Zaświadczenia wydawane przez państwa członkowskie **są przyjazne dla użytkownika i** zawierają interoperacyjny kod kreskowy umożliwiający weryfikację autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia. Kod kreskowy jest zgodny ze specyfikacjami technicznymi ustanowionymi zgodnie z art. 8. Informacje zawarte w zaświadczeniach przedstawiane są również w formie czytelnej dla człowieka i **dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami**, co najmniej w języku urzędowym lub językach urzędowych wydającego państwa członkowskiego oraz w języku angielskim. [Popr. 15]

3. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1, wydawane są nieodpłatnie. Posiadacz jest uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o wydanie nowego zaświadczenia, jeżeli dane osobowe zawarte w zaświadczeniu nie są lub już nie są dokładne lub aktualne, **w tym w odniesieniu do statusu posiadacza w zakresie szczepienia, testu i powrotu do zdrowia**, lub jeżeli posiadacz nie ma już do niego dostępu.

3a. Zaświadczenie zawiera następujące sformułowanie: „Niniejsze zaświadczenie nie jest dokumentem podróży. Dowody naukowe dotyczące szczepień przeciwko COVID-19, testów i powrotu do zdrowia stale ewoluują, również w świetle nowych, budzących obawy wariantów wirusa. Przed podróżą należy sprawdzić obowiązujące środki ochrony zdrowia publicznego i związane z nimi ograniczenia stosowane w miejscu przeznaczenia”.

Państwo członkowskie przekazuje posiadaczowi jasne, wyczerpujące i aktualne informacje na temat wykorzystania zaświadczenia o szczepieniu, zaświadczenia o wyniku testu lub zaświadczenia o powrocie do zdrowia do celów niniejszego rozporządzenia.

3b. Posiadanie unijnego zaświadczenia COVID-19 nie jest warunkiem wstępnym korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się.

3c. Wydawanie zaświadczeń zgodnie z ust. 1 nie prowadzi do różnicowanego traktowania ani dyskryminacji ze względu na status w zakresie szczepienia lub posiadanie specjalnego zaświadczenia, o którym mowa w art. 5, 6 i 7. Państwa członkowskie zapewniają powszechne, dostępne, szybkie i bezpłatne możliwości testowania w celu zagwarantowania prawa do swobodnego przemieszczania się wewnątrz Unii bez dyskryminacji ze względu na możliwości gospodarcze lub finansowe.

4. Wydanie zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, nie wpływa na ważność innych dowodów poświadczających poddanie się szczepieniu lub testowi lub powrót do zdrowia, wydanych przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia lub do innych celów, w szczególności do celów medycznych.

4a. Węzły transportowe Unii, takie jak porty lotnicze, porty oraz dworce kolejowe i autobusowe, na których weryfikowane są zaświadczenia wspomniane w ust. 1, stosują znormalizowane i wspólne kryteria i procedury weryfikacji na podstawie wytycznych opracowanych przez Komisję.

⁽²³⁾ Zalecenie Rady w sprawie wspólnych ram stosowania i walidacji szybkich testów antygenowych oraz wzajemnego uznawania wyników testów na COVID-19 w UE (2021/C 24/01) (Dz.U. C 24 z 22.1.2021, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

5. W przypadku przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego zgodnie z akapitem drugim, zaświadczenia wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez państwo trzecie, z którym Unia Europejska i jej państwa członkowskie zawarły umowę w sprawie swobodnego przepływu osób, umożliwiającą umawiającym się stronom ograniczenie takiego swobodnego przepływu ze względu na zdrowie publiczne w sposób niedyskryminacyjny i niezawierającą mechanizmu włączania aktów Unii Europejskiej, uznawane są na warunkach określonych w art. 5 ust. 5.

Komisja ocenia, czy takie państwo trzecie wydaje zaświadczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i czy dostarczyło formalnych gwarancji, że będzie uznawać zaświadczenia wydane przez państwa członkowskie. W takim przypadku przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

6. Komisja **zwraca** się do Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia ustanowionego na mocy art. 17 decyzji nr 1082/2013/UE, **do ECDC i do EMA** o wydanie wytycznych na temat dostępnych dowodów naukowych dotyczących skutków zdarzeń medycznych udokumentowanych w zaświadczeniach, o których mowa w ust. 1.

6a. Państwa członkowskie udostępniają zasoby wystarczające do wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym do zapobiegania oszustwom i nielegalnym praktykom związanym z wydawaniem i stosowaniem unijnego zaświadczenia COVID-19, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania.

Artykuł 4

Unijne zaświadczenie COVID-19 – ramy zaufania

1. Komisja i państwa członkowskie tworzą i utrzymują infrastrukturę cyfrową ram zaufania umożliwiającą bezpieczne wydawanie i weryfikowanie zaświadczeń, o których mowa w art. 3.

2. Ramy zaufania zapewniają, w miarę możliwości, interoperacyjność z systemami technologicznymi ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym.

3. W przypadku przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego zgodnie z akapitem drugim, zaświadczenia wydawane przez państwa trzecie obywatelom Unii i członkom ich rodzin, **jak również obywatelom lub mieszkańcom Andory, Monako, San Marino i Watykanu/ Stolicy Apostolskiej**, zgodnie z normą międzynarodową i systemami technologicznymi – które są interoperacyjne z ramami zaufania ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia i które umożliwiają weryfikację autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia – zawierające dane określone w załączniku traktuje się jak zaświadczenia wydane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu ułatwienia posiadaczom wykonywania prawa do swobodnego przemieszczania się w Unii Europejskiej. Do celów niniejszego akapitu uznawanie przez państwa członkowskie zaświadczeń o szczepieniu wydanych przez państwa trzecie odbywa się na warunkach, o których mowa w art. 5 ust. 5.

Komisja ocenia, czy zaświadczenia wydane przez państwo trzecie spełniają warunki określone w niniejszym ustępie. W takim przypadku przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. **Komisja prowadzi również publicznie dostępny rejestr państw trzecich, które spełniają warunki wydawania zaświadczeń w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.**

Artykuł 5

Zaświadczenie o szczepieniu

1. Każde państwo członkowskie wydaje **automatycznie** zaświadczenie o szczepieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), osobie, której podano szczepionkę przeciwko COVID-19 **■**.

2. Zaświadczenie o szczepieniu zawiera następujące kategorie danych osobowych:

a) dane identyfikacyjne posiadacza;

b) informacje o podanej szczepionce stanowiącej produkt leczniczy **oraz informacje o liczbie dawek i datach ich podania;**

c) metadane zaświadczenia, takie jak podmiot wystawiający **■**.

Dane osobowe umieszcza się w zaświadczeniu o szczepieniu zgodnie z poszczególnymi polami danych określonymi w pkt 1 załącznika.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany pkt 1 załącznika poprzez **zmianę lub usunięcie pól danych, lub poprzez** dodanie **■** pól danych **należących do** kategorii danych osobowych wymienionych w **lit. b) i c)**.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

3. Zaświadczenie o szczepieniu wydawane jest w bezpiecznym i interoperacyjnym formacie, jak przewidziano w art. 3 ust. 2, i wyraźnie wskazuje, czy cykl szczepienia **tą konkretną szczepionką** został ukończony.

4. W przypadku gdy, w odniesieniu do nowo pojawiających się dowodów naukowych lub w celu zapewnienia interoperacyjności z normami międzynarodowymi i systemami technologicznymi, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 12.

5. Państwa członkowskie uznają dowód szczepienia w celu uchylecia ograniczeń w swobodnym przepływie wprowadzonych zgodnie z prawem Unii, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, **oraz** uznają one, na tych samych warunkach, ważne zaświadczenia o szczepieniu wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez inne państwa członkowskie w odniesieniu do szczepionki przeciwko COVID-19, dla której wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.

Państwa członkowskie mogą również uznawać, w tym samym celu, ważne zaświadczenia o szczepieniu wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do szczepionki przeciwko COVID-19, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

6. Jeżeli obywatel Unii lub członek rodziny obywatela Unii, **lub obywatel lub rezydent Andory, Monako, San Marino i Watykanu / Stolicy Apostolskiej**, został zaszczepiony w państwie trzecim jednym z rodzajów szczepionki przeciwko COVID-19, o których mowa w ust. 5, a organy państwa członkowskiego otrzymały wszelkie niezbędne informacje, w tym wiarygodny dowód szczepienia, wydają one zainteresowanej osobie zaświadczenie o szczepieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a).

Artykuł 6

Zaświadczenie o wyniku testu

1. Każde państwo członkowskie wydaje **automatycznie** zaświadczenie o wyniku testu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), osobie przebadanej na obecność COVID-19.

2. Zaświadczenie o wyniku testu zawiera następujące kategorie danych osobowych:

- a) dane identyfikacyjne posiadacza;
- b) informacje o przeprowadzonym teście;
- c) metadane zaświadczenia, takie jak podmiot wystawiający.

Dane osobowe umieszcza się w zaświadczeniu o wyniku testu zgodnie z poszczególnymi polami danych określonymi w pkt 2 załącznika.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany pkt 2 załącznika poprzez **zmianę lub usunięcie pól danych, lub poprzez dodanie pól danych należących do kategorii danych osobowych wymienionych w lit. b) i c)**.

3. Zaświadczenie o wyniku testu wydawane jest w bezpiecznym i interoperacyjnym formacie, jak przewidziano w art. 3 ust. 2.

4. W przypadku gdy, w odniesieniu do nowo pojawiających się dowodów naukowych lub w celu zapewnienia interoperacyjności z normami międzynarodowymi i systemami technologicznymi, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 12.

5. Państwa członkowskie **akceptują dowód ujemnego wyniku** testu w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 w celu **zniesienia** ograniczeń w swobodnym przepływie wprowadzonych zgodnie z prawem Unii, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, **oraz** uznają one ważne zaświadczenia o wyniku testu wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Zaświadczenie o powrocie do zdrowia

1. Każde państwo członkowskie wydaje, na wniosek, zaświadczenie o powrocie do zdrowia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), najwcześniej począwszy od jedenastego dnia po pierwszym teście w kierunku zakażenia SARS-CoV-2 przeprowadzonym z wynikiem dodatnim **lub po przedłożeniu kolejnego ujemnego wyniku testu NAAT. Możliwe jest również wydanie zaświadczenia o powrocie do zdrowia po wykryciu przeciwciał testem serologicznym.**

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany liczby dni, po których może zostać wydane zaświadczenie o powrocie do zdrowia, na podstawie wytycznych otrzymanych od Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia zgodnie z art. 3 ust. 6 lub na podstawie dowodów naukowych zweryfikowanych przez ECDC.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu ustanowienia i zmiany rodzajów testów serologicznych na obecność przeciwciał przeciwko SARS-CoV-2, w odniesieniu do których może zostać wydane zaświadczenie o powrocie do zdrowia, na podstawie dowodów naukowych zweryfikowanych przez ECDC.

2. Zaświadczenie o powrocie do zdrowia zawiera następujące kategorie danych osobowych:

- a) dane identyfikacyjne posiadacza;
- b) informacje o przebytych zakażeniach SARS-CoV-2 **udokumentowane dodatnim wynikiem testu NAAT lub wynikiem testu serologicznego;**
- c) metadane zaświadczenia, takie jak podmiot wystawiający **■**.

Dane osobowe umieszcza się w zaświadczeniu o powrocie do zdrowia zgodnie z poszczególnymi polami danych określonymi w pkt 3 załącznika.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany pkt 3 załącznika poprzez **zmianę lub usunięcie pól danych**, w tym okresu ważności zaświadczenia o powrocie do zdrowia, **lub poprzez dodanie pól danych należących do kategorii danych osobowych wymienionych w lit. b) i c) niniejszego ustępu.**

3. Zaświadczenie o powrocie do zdrowia wydawane jest w bezpiecznym i interoperacyjnym formacie, jak przewidziano w art. 3 ust. 2.

4. W przypadku gdy, w odniesieniu do nowo pojawiających się dowodów naukowych lub w celu zapewnienia interoperacyjności z normami międzynarodowymi i systemami technologicznymi, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 12.

5. **■** Państwa członkowskie uznają dowód powrotu do zdrowia po zakażeniu SARS-CoV-2 jako podstawę do uchylenia ograniczeń w swobodnym przepływie wprowadzonych zgodnie z prawem Unii, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, **oraz** uznają one **■** ważne zaświadczenia o powrocie do zdrowia wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 8

Specyfikacje techniczne

Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania ram zaufania ustanowionych niniejszym rozporządzeniem, Komisja przyjmuje akty wykonawcze zawierające specyfikacje techniczne i zasady określające, jak:

- a) w bezpieczny sposób wydawać i weryfikować zaświadczenia, o których mowa w art. 3;
- b) zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych, z uwzględnieniem charakteru danych;
- c) wypełniać zaświadczenia, o których mowa w art. 3, w tym system kodowania i wszelkie inne istotne elementy;
■
- e) wystawić ważny, bezpieczny i interoperacyjny kod kreskowy;
- f) zapewnić interoperacyjność z normami międzynarodowymi lub systemami technologicznymi;
- g) dokonać podziału obowiązków między administratorów danych i podmioty przetwarzające dane **zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) 2016/679;**
- ga) **ustanowić procesy regularnego testowania, weryfikacji i oceny skuteczności przyjętych środków ochrony i bezpieczeństwa danych,**
- gb) **zapewnić osobom z niepełnosprawnościami dostęp do informacji zawartych w zaświadczeniu cyfrowym i papierowym w formie czytelnej dla człowieka, zgodnie ze zharmonizowanymi wymogami Unii dotyczącymi dostępności.** [Popr. 16]

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. **Jeżeli planowany akt wykonawczy dotyczy przetwarzania danych osobowych, Komisja konsultuje się z EIOD, a w stosownych przypadkach może konsultować się z EROD.**

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, w szczególności w celu zapewnienia terminowego wdrożenia ram zaufania, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 3.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

Ramy zaufania opierają się na infrastrukturze klucza publicznego służącej weryfikacji integralności unijnych zaświadczeń COVID-19 i autentyczności pieczęci elektronicznych. Ramy zaufania umożliwiają wykrywanie oszustw, w szczególności fałszerstw, i gwarantują, że o weryfikacji unijnych zaświadczeń COVID-19 i pieczęci elektronicznych nie zostanie poinformowany wystawca.

Artykuł 8a

Krajowe zaświadczenia cyfrowe i interoperacyjność z ramami zaufania unijnych zaświadczeń COVID-19

Jeżeli państwo członkowskie przyjęło lub przyjmuje krajowe zaświadczenie cyfrowe do celów czysto krajowych, dopilnowuje jego pełnej interoperacyjności z ramami zaufania unijnego zaświadczenia COVID-19. Stosuje się takie same zabezpieczenia jak w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 8b

Inne zastosowania ram unijnego zaświadczenia COVID-19

W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza wdrożyć unijne zaświadczenie COVID-19 do wszelkich możliwych zastosowań innych niż zamierzony cel ułatwienia swobodnego przepływu między państwami członkowskimi, państwo to tworzy podstawę prawną na mocy prawa krajowego zgodnie z zasadami skuteczności, konieczności i proporcjonalności, w tym szczegółowe przepisy jasno określające zakres przetwarzania, konkretny cel, kategorie podmiotów, które mogą weryfikować zaświadczenie, a także odpowiednie zabezpieczenia przed dyskryminacją i nadużyciami, z uwzględnieniem zagrożeń dla praw i wolności osób, których dane dotyczą. W ramach procesu weryfikacji nie można przechowywać żadnych danych. [Popr. 12]

Artykuł 9

Ochrona danych osobowych

- 1. Rozporządzenie (UE) 2016/679 stosuje się do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia. Dane osobowe zawarte w zaświadczeniach wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są przetwarzane **wyłącznie** do celów weryfikacji informacji zawartych w zaświadczeniach w celu ułatwienia wykonywania prawa do swobodnego przepływu w Unii, **jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu i do czasu, gdy przestanie ono obowiązywać.***
- 2. Dane osobowe zawarte w zaświadczeniach, o których mowa w art. 3, są przetwarzane przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia lub przez podmioty świadczące transgraniczne usługi transportu pasażerskiego, które są zobowiązane na mocy krajowych przepisów do wdrożenia niektórych środków ochrony zdrowia publicznego w czasie pandemii COVID-19, **wyłącznie** w celu potwierdzenia i zweryfikowania statusu posiadacza zaświadczenia w zakresie szczepienia, wyniku testu i powrotu do zdrowia. W tym celu dane osobowe ograniczone są do tego, co jest absolutnie niezbędne. Dane osobowe, do których uzyskano dostęp zgodnie z niniejszym ustępem, nie są zatrzymywane **ani przetwarzane przez weryfikatora do innych celów. Dla każdego szczepienia, testu lub powrotu do zdrowia wydaje się osobne i niezależne zaświadczenie, zaś na zaświadczeniu nie przechowuje się historii poprzednich wpisów do zaświadczenia jego posiadacza.***
- 3. Dane osobowe przetwarzane do celów wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 3, w tym wydawania nowych zaświadczeń, nie są zatrzymywane **przez wystawcę** dłużej, niż wymaga tego **ściśle** cel wydania zaświadczenia, a w żadnym przypadku nie dłużej niż przez okres, przez który zaświadczenia mogą być wykorzystywane do wykonywania prawa do swobodnego przemieszczania się, **po którym to okresie dane osobowe są niezwłocznie i nieodwołalnie usuwane. Dane osobowe zawarte w zaświadczeniu nie mogą być przetwarzane ani przechowywane w sposób scentralizowany na szczeblu państwa członkowskiego ani Unii.***
- 4. Organy lub inne wyznaczone podmioty odpowiedzialne za wydawanie zaświadczeń, o których mowa w art. 3, uznaje się za administratorów, o których mowa w art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. Do dnia ... [jeden miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje o podmiotach przewidzianych do pełnienia funkcji administratorów danych, podmiotów przetwarzających dane i odbiorców danych oraz regularnie przekazują te informacje, wraz z wszelkimi zmianami, Komisji po tej dacie. Do dnia ... [dwa miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja publikuje zgromadzone informacje w publicznie dostępnym wykazie i na bieżąco go aktualizuje.*

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

5. Administratorzy danych i podmioty przetwarzające dane podejmują odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia poziomu bezpieczeństwa odpowiedniego do ryzyka związanego z przetwarzaniem.

6. W przypadku gdy administrator, o którym mowa w ust. 4, angażuje podmiot przetwarzający z zastosowaniem art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679, nie może nastąpić przekazanie danych osobowych przez podmiot przetwarzający do państwa trzeciego.

Artykuł 10

Unijne zaświadczenie COVID-19 i ograniczenia w podróżowaniu

Po wprowadzeniu unijnego zaświadczenia COVID-19 państwa członkowskie nie wprowadzają i nie stosują dodatkowych ograniczeń w podróżowaniu, takich jak kwarantanna, samoizolacja lub test w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, ani żadnych środków dyskryminacyjnych wobec posiadaczy zaświadczeń, o których mowa w art. 3.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, i art. 7 ust. 2, powierza się Komisji na **okres 12 miesięcy** od dnia [data wejścia w życie] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. **Jeżeli taki akt delegowany dotyczy przetwarzania danych osobowych, Komisja konsultuje się z EIOD, a w stosownych przypadkach może konsultować się z EROD.**
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 12

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o wniesieniu sprzeciwu.

Artykuł 13

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

Artykuł 14

Sprawozdawczość

1. Do dnia ... [4 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Sprawozdanie zawiera ocenę wpływu niniejszego rozporządzenia na swobodny przepływ, w tym na podróże i turystykę, na prawa podstawowe, a w szczególności na niedyskryminację, na ochronę danych osobowych, jak również informacje na temat najnowszych technologii w zakresie szczepionek i testów, na podstawie m.in. informacji dostarczonych przez ECDC. Sprawozdanie zawiera również ocenę wykorzystania przez państwa członkowskie unijnego zaświadczenia COVID-19 do celów opartych na prawie krajowym i nieprzewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. Najpóźniej trzy miesiące przed zakończeniem stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z jego stosowania. W sprawozdaniu tym dokonuje się oceny zgodnie z ust. 2. Mogą mu towarzyszyć wnioski ustawodawcze, w szczególności dotyczące przedłużenia terminu stosowania niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji epidemiologicznej i w oparciu o zasady konieczności, proporcjonalności i skuteczności.

Artykuł 15

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie **i ma zastosowanie następnego** dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać po upływie 12 miesięcy od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

ZAŁĄCZNIK

Zestawy danych na potrzeby zaświadczeń

1. Pola danych wymagane w zaświadczeniu o szczepieniu:
 - a) nazwisko: nazwisko(-a) i imię (imiona), w takiej kolejności;
 - b) data urodzenia;
 - c) choroba lub czynnik chorobotwórczy, której/którego dotyczy szczepienie, **czy to COVID-19, czy SARS-CoV-2 lub jeden z jego wariantów**;
 - d) szczepionka/profilaktyka;
 - e) szczepionka stanowiąca produkt leczniczy;
 - f) posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu szczepionki lub producent szczepionki;
 - g) numer dawki w serii szczepień/dawek;
 - h) data szczepienia, wskazująca datę **każdej otrzymanej dawki oraz** ostatniej otrzymanej dawki;
 - i) państwo członkowskie, w którym miało miejsce szczepienie;
 - j) wystawca zaświadczenia;
 - k) **zaświadczenie ważne do (nie dłużej niż [1 rok] od daty szczepienia)**;
2. Pola danych wymagane w zaświadczeniu o teście:
 - a) nazwisko: nazwisko(-a) i imię (imiona), w takiej kolejności;
 - b) data urodzenia;
 - c) choroba lub czynnik chorobotwórczy, której/którego dotyczy test, **czy to COVID-19, czy SARS-CoV-2 lub jeden z jego wariantów**;
 - d) rodzaj testu;
 - e) **rodzaj próbki (np. z nosogardła; z jamy ustnej i gardła)**;
 - f) nazwa testu (nieobowiązkowe w przypadku testu NAAT);
 - g) producent testu (nieobowiązkowe w przypadku testu NAAT);
 - h) data i godzina pobrania próbki do testu;
 - i) data i godzina uzyskania wyniku testu (nieobowiązkowe w przypadku szybkiego testu antygenowego);
 - j) wynik testu;
 - k) punkt lub obiekt, w którym przeprowadzono test;
 - l) państwo członkowskie, w którym przeprowadzono test;
 - m) wystawca zaświadczenia;
 - n) **zaświadczenie ważne do (nie dłużej niż [72 godziny] od pobrania próbki w przypadku testu NAAT i [24 godziny] od pobrania próbki w przypadku szybkiego testu antygenowego)**;
3. Pola danych wymagane w zaświadczeniu o powrocie do zdrowia:
 - a) nazwisko: nazwisko(-a) i imię (imiona), w takiej kolejności;
 - b) data urodzenia;
 - c) **choroba lub czynnik chorobotwórczy, czy to COVID-19, czy SARS-CoV-2 lub jeden z jego wariantów, której/którego dotyczy powrót do zdrowia**;
 - d) choroba lub czynnik chorobotwórczy, której/którego dotyczy powrót do zdrowia;
 - e) data pierwszego dodatniego wyniku testu NAAT;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- f) data testu serologicznego lub testu na obecność przeciwciał;*
 - g) państwo członkowskie, w którym przeprowadzono test;*
 - h) wystawca zaświadczenia;*
 - i) zaświadczenie ważne od dnia;*
 - j) zaświadczenie ważne do dnia (nie dłużej niż [90 dni] od daty pierwszego dodatniego wyniku testu);*
-

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0146

Zielone zaświadczenie cyfrowe – obywatele państw trzecich

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (zielone zaświadczenie cyfrowe) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19 (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka 1, o ile nie wskazano inaczej]

(2021/C 506/41)

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY(UE) 2021/...

w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (*unijne* zaświadczenie COVID-19) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dorobkiem Schengen obywatele państw trzecich legalnie przebywający w Unii i obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia („WHO”) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym wystąpieniem koronawirusa zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 (SARS-CoV-2), powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można scharakteryzować jako pandemię.
- (3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny przez osoby podróżujące i przekraczające granicę – miała wpływ na podróżowanie do i na terytorium państw członkowskich. **Ograniczenia te mają szkodliwy wpływ na obywateli i przedsiębiorstwa, zwłaszcza pracowników transgranicznych, pracowników dojeżdżających do pracy czy pracowników sezonowych.**
- (4) W dniu 13 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu.

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (5) W dniu 30 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1632⁽²⁾ w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19, w którym zaleciła państwom członkowskim związanym dorobkiem Schengen stosowanie zasad, wspólnych kryteriów, wspólnych progów i wspólnych ram środków ustanowionych w zaleceniu Rady (UE) 2020/1475.
- (6) Wiele państw członkowskich uruchomiło lub planuje uruchomić inicjatywy prowadzące do wydawania zaświadczeń o szczepieniu. Jednak aby takie zaświadczenia **o szczepieniu** mogły być skutecznie stosowane podczas podróży międzynarodowych w Unii, muszą być one w pełni interoperacyjne, **kompatybilne**, bezpieczne i możliwe do zweryfikowania. Konieczne jest przyjęcie przez państwa członkowskie wspólnie uzgodnionego podejścia odnośnie do treści, formatu, zasad, norm technicznych **i poziomu ochrony** takich zaświadczeń.
- (7) Już teraz w niektórych państwach członkowskich osoby zaszczepione są zwolnione z pewnych ograniczeń **w swobodnym przemieszczaniu się na terytorium Unii**. **Państwa członkowskie powinny uznawać dowód szczepienia w celu uchylecia ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się** wprowadzonych – zgodnie z przepisami Unii – aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, **oraz** należy je zobowiązać do uznawania, na tych samych zasadach, obowiązujących zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez inne państwa członkowskie na podstawie **niniejszego** rozporządzenia **Państwa członkowskie uznaje za wystarczające podanie pojedynczej dawki** szczepionki, powinno to uczynić również w odniesieniu do posiadaczy zaświadczenia o szczepieniu wskazującego na podanie pojedynczej dawki tej samej szczepionki. Ze względów związanych ze zdrowiem publicznym obowiązek ten należy ograniczyć do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19 szczepionkami, dla których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 **, lub szczepionkami, w odniesieniu do których WHO wydała nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie**. **Rozporządzenie (UE) 2021/xxxx z dnia xx xx 2021 r. określa ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu przeciwko COVID-19, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19**. Ma ono zastosowanie do obywateli Unii i obywateli państw trzecich będących członkami rodzin obywateli Unii.
- (8) Zgodnie z art. 19, 20 i 21 konwencji wykonawczej do układu z Schengen obywatele państw trzecich objęci tymi postanowieniami mogą swobodnie podróżować po terytorium innych państw członkowskich.
- (9) **Bez uszczerbku dla wspólnych przepisów dotyczących przekraczania granic wewnętrznych przez osoby ustanowionych w dorobku Schengen, w szczególności w rozporządzeniu (UE) 2016/399, oraz w celu ułatwienia** podróżowania po terytorium państw członkowskich obywatelom państw trzecich, którzy mają prawo do takich podróży, ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, wyniku testu i powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 ustanowione rozporządzeniem (UE) 2021/xxxx powinny mieć również zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie są objęci tym rozporządzeniem, pod warunkiem że legalnie zamieszkują lub legalnie przebywają na terytorium państwa członkowskiego i są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.
- (10) Aby zaświadczenia te mogły być skutecznie stosowane podczas podróży transgranicznych, muszą być one w pełni interoperacyjne. **Wszystkie węzły transportowe Unii, takie jak porty lotnicze, porty, dworce kolejowe i autobusowe, w których zaświadczenie jest weryfikowane, powinny stosować standardowe i wspólne kryteria i procedury weryfikacji unijnego zaświadczenia COVID-19 na podstawie wytycznych opracowanych przez Komisję.**
- (11) **Niniejsze rozporządzenie ma na celu ułatwienie stosowania zasad proporcjonalności i niedyskryminacji w odniesieniu do ewentualnych, wynikających z pandemii, ograniczeń swobody przemieszczania się i innych praw podstawowych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego i nie należy go** rozumieć jako aktu ułatwiającego przyjmowanie ograniczeń swobody przemieszczania się lub innych praw podstawowych w odpowiedzi na pandemię, lub zachęcającego do ich przyjmowania. Ponadto jakakolwiek potrzeba weryfikacji zaświadczeń ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2021/xxx nie może sama w sobie uzasadniać tymczasowego przywrócenia kontroli granicznych na granicach wewnętrznych. Kontrole na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen)⁽³⁾.

⁽²⁾ Zalecenie Rady (UE) 2020/1632 z dnia 30 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.
- (13) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Irlandia nie podlega przepisom niniejszego rozporządzenia, jednak w celu ułatwienia podróżowania w obrębie Unii Irlandia również mogłaby wydawać obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na jej terytorium zaświadczenia spełniające te same wymogi, co wymogi mające zastosowanie do **unijnego** zaświadczenia **COVID-19**, a państwa członkowskie mogłyby uznawać takie zaświadczenia. Irlandia mogłaby również uznawać zaświadczenia wydawane przez państwa członkowskie obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na ich terytorium.
- (14) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁵⁾.
- (16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾.
- (17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁷⁾.
- (18) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁸⁾ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, które zakończyły się wydaniem opinii w dniu [...],

(4) Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

(5) Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

(6) Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

(7) Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

(8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie stosują przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2021/XXXX [rozporządzeniu w sprawie **unijnego** zaświadczenia **COVID-19**] do tych obywateli państw trzecich, którzy nie są objęci zakresem stosowania tego rozporządzenia, ale którzy legalnie zamieszkują lub przebywają na ich terytorium i są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie **i ma zastosowanie następnego** dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0149

Unijny program zwalczania nadużyć finansowych na lata 2021-2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotyczącego stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 250/2014 (05330/1/2021 – C9-0108/2021 – 2018/0211(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/42)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05330/1/2021 – C9-0108/2021),
- uwzględniając opinię Komisji ((COM(2021)0149),
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0386),
- uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
- uwzględniając art. 67 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Kontroli Budżetowej (A9-0126/2021),
 1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w dniu 12.2.2019, P8_TA(2019)0068.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0150

Prawa i obowiązki pasażerów w ruchu kolejowym *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (wersja przekształcona) (12262/1/2020 – C9-0011/2021 – 2017/0237(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/43)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (12262/1/2020 – C9-0011/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 stycznia 2018 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2017)0548),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Transportu i Turystyki (A9-0045/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 8.6.2018, s. 66.

⁽²⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 296.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0151

Europejski Instytut Innowacji i Technologii *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Obrony i uchylającego rozporządzenie (UE) 2018/1092 (06748/1/2020 – C9-0112/2021 – 2018/0254(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/44)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06748/1/2020– C9-0112/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0476),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0120/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 75.

⁽²⁾ Tekst przyjęty w dniu 18.4.2019, P8_TA(2019)0430.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0152

Program „Cyfrowa Europa” ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylającego rozporządzenie (UE) 2015/2240 (06789/1/2020 – C9-0109/2021 – 2018/0227(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/45)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06789/1/2020 – C9-0109/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0434),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0119/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 292.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 272.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0403.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0153

Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) na lata 2021-2027 *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1293/2013 (06077/1/2020 – C9-0110/2021 – 2018/0209(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2021/C 506/46)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (06077/1/2020 – C9-0110/2021),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 października 2018 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 9 października 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu dotyczące ⁽³⁾ wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0385),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0130/2021),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 226.

⁽²⁾ Dz.U. C 461 z 21.12.2018, s. 156.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 17.4.2019, P8_TA(2019)0405.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0154

Współpraca administracyjna w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów (COM(2021)0028 – C9-0016/2021 – 2021/0015(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2021/C 506/47)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2021)0028),
 - uwzględniając art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C9-0016/2021),
 - uwzględniając art. 82 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0121/2021),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.
-

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0158

Preliminarz dochodów i wydatków Parlamentu na rok budżetowy 2022**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2022 (2020/2264(BUI))**

(2021/C 506/48)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 39,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽²⁾, wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją w tym kontekście ⁽³⁾, a także powiązane deklaracje jednostronne ⁽⁴⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z 16 grudnia 2020 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2021 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 listopada 2020 r. dotyczącą stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2021 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2020 r. dotyczącą stanowiska Rady w sprawie drugiego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2021 ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 444 I z 22.12.2020.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0357, załącznik II.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 15.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0123.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0302.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0385.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 19.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0331.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0010.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640), w szczególności jego pkt 2.1.4 „Budowanie i remontowanie w sposób oszczędzający energię i zasoby”,
- uwzględniając śródterminową strategię EMAS na rok 2024 przyjętą przez komitet sterujący ds. zarządzania środowiskowego w Brukseli w dniu 15 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając analizę zatytułowaną „The European Parliament’s carbon footprint – Towards carbon neutrality” [„Ślad węglowy Parlamentu Europejskiego – w kierunku neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla”] ⁽¹³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 14/2014 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „W jaki sposób instytucje i organy UE obliczają, ograniczają i kompensują własną emisję gazów cieplarnianych?” ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając wymogi dotyczące dodatkowości zawarte w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii), w szczególności jej motyw 90 i art. 27,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie maksymalizacji potencjału w zakresie efektywności energetycznej zasobów budowlanych w UE ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽¹⁶⁾ i dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie wzorcowej roli ich budynków w kontekście dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości (COM(2020)0789), w szczególności jego pkt 9 dotyczący transportu zbiorowego,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego dla Prezydium dotyczące sporządzenia wstępnego projektu preliminarza budżetowego Parlamentu na rok budżetowy 2022,
- uwzględniając wstępny projekt preliminarza budżetowego sporządzony przez Prezydium w dniu 8 marca 2021 r. zgodnie z art. 25 ust. 7 oraz art. 102 ust. 1 Regulaminu Parlamentu,
- uwzględniając projekt preliminarza budżetowego sporządzony przez Komisję Budżetową zgodnie z art. 102 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając art. 102 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A9-0145/2021),

⁽¹³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652735/IPOL_STU\(2020\)652735_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652735/IPOL_STU(2020)652735_EN.pdf)

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 364 z 15.10.2014, s. 3.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0227.

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa 2010/31/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0306.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że ciągły wzrost znaczenia Parlamentu jako współustawodawcy, jednego z organów władzy budżetowej, posiadającego uprawnienia kontrolne oraz propagującego demokrację europejską – także w kontekście europejskiej reakcji na pandemię COVID-19 oraz zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie kontroli budżetowej w odniesieniu do nowych wniosków opartych na art. 122 TFUE, które mogą mieć istotny wpływ na budżet Unii ⁽¹⁹⁾ – uwypuklił ciągłą potrzebę zapewnienia Parlamentowi odpowiedniej wiedzy fachowej w dziedzinie legislacji oraz zasobów finansowych w celu zagwarantowania wysokiej jakości prac legislacyjnych i kontrolnych oraz informowania o ich wynikach; mając na uwadze, że wiarygodność posłów i samego Parlamentu w oczach obywateli europejskich zależy od jego zdolności do rozważnego i efektywnego planowania i prowadzenia wydatków w uzasadniony sposób w celu odzwierciedlenia istniejących realiów gospodarczych;
- B. mając na uwadze zimową prognozę Komisji, w której szacuje, iż PKB skurczył się o 6,9 % w 2020 r., i przewiduje, że nie powróci do poziomu z 2019 r. przed 2023 r.; mając na uwadze, że szacunki przyjęte przez Parlament oznaczały wzrost o 2,68 % w 2020 r. i wzrost o 2,54 % w 2021 r.;
- C. mając na uwadze, że budżet zaproponowany przez sekretarza generalnego we wstępnym projekcie preliminarza budżetowego Parlamentu na rok 2022 zakłada wzrost o 3,31 %, czyli znacznie powyżej stopy inflacji;
- D. mając na uwadze, że w okresie obowiązywania poprzednich wieloletnich ram finansowych liczba pracowników Parlamentu zmniejszyła się łącznie o 6 %, głównie w administracji, a jednocześnie, od czasu przyjęcia Traktatu z Lizbony, Parlament zajmuje się większą liczbą procedur ustawodawczych jako współustawodawca i jest coraz bardziej zaangażowany w działalność związaną z Next Generation EU; mając na uwadze, że jest bardzo zaniepokojony nierównym obciążeniem pracą wielu sekretariatów wyspecjalizowanych komisji i grup politycznych;
- E. mając na uwadze ujęte w Europejskim Zielonym Ładzie dążenie do osiągnięcia wyznaczonych w nim ambitnych celów klimatycznych bez kompensacji emisji gazów cieplarnianych za pomocą międzynarodowych kredytów;
- F. mając na uwadze, że decyzja w sprawie przyszłości budynku Paul-Henri Spaak ma zostać podjęta najprawdopodobniej w 2021 r. w oparciu o wynik konkursu organizowanego przez Prezydium, co oznacza znaczny wzrost wydatków w kontekście kryzysu; mając na uwadze, że budynek Spaak powinien spełniać najwyższe normy środowiskowe i w zakresie bezpieczeństwa;
- G. mając na uwadze, że w 1990 r. utworzono dobrowolny fundusz emerytalny na mocy przepisów Prezydium dotyczących dodatkowego (dobrowolnego) systemu emerytalno-rentowego ⁽²⁰⁾; mając na uwadze, że na posiedzeniu 10 grudnia 2018 r. Prezydium postanowiło zmienić przepisy mające zastosowanie do funduszu emerytalnego przez podniesienie wieku emerytalnego z 63 do 65 lat oraz przez wprowadzenie składki w wysokości 5 % od emerytur wypłacanych przyszłym emerytom, by zwiększyć rentowność takich płatności; mając na uwadze, że według szacunków powyższe zmiany w przepisach zmniejszyły deficyt aktuarialny o 13,3 mln EUR;

Ogólne ramy

1. przypomina, że największa część budżetu Parlamentu jest ustalana na podstawie obowiązków statutowych lub umownych; zauważa, że 55 % budżetu podlega indeksacji wynagrodzeń zgodnie z regulaminem pracowniczym i statutem posła do Parlamentu Europejskiego; przypomina, że indeksacja wynagrodzeń, przewidywana obecnie przez Komisję na lipiec 2021 i 2022 r., wynosi odpowiednio 2,9 % i 2,5 %, co oznacza wzrost o 31,9 mln EUR w 2022 r.;
2. popiera porozumienie osiągnięte w ramach procedury pojednawczej między Prezydium a Komisją Budżetową 14 kwietnia 2021 r. w sprawie podwyższenia budżetu o 2,4 % w stosunku do budżetu na 2021 r., co odpowiada ogólnej kwocie preliminarza budżetowego na 2022 r. w wysokości 2 112 904 198 EUR, w sprawie obniżenia wydatków przewidzianych we wstępnym projekcie preliminarza zatwierdzonego przez Prezydium 8 marca 2021 r. o 18,85 mln EUR i w sprawie odpowiedniego obniżenia środków zaproponowanych w następujących liniach budżetowych:

1004 01 – Zwyczajne koszty podróży: sesje, komisje lub ich delegacje, grupy polityczne i inne 1405 01 – Wydatki na tłumaczenia ustne: usługi zewnętrznych tłumaczy ustnych 2007 01 – Budowa budynków i zagospodarowanie pomieszczeń służbowych; 2022 – Utrzymanie, konserwacja, administracja i sprzątnięcie budynków; 2024 – Zużycie energii; 2120 01: Meble: zakup, najem, konserwacja, utrzymanie i naprawa mebli; 2140: Wyposażenie i instalacje techniczne; 3000 – Koszty podróży służbowych pracowników i przejazdów między trzema miejscami pracy; 3040 – Różne wydatki na posiedzenia wewnętrzne; 3042 – Posiedzenia, kongresy, konferencje i delegacje; 3210 09: Wydatki na Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego, w tym na bibliotekę, archiwa historyczne, weryfikację rozwiązań naukowych i technologicznych (STOA) oraz Europejskie Centrum Mediów Naukowych: wydatki na Europejskie Centrum Mediów Naukowych 3243 01: Centra dla

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 444 I z 22.12.2020, s. 5.

⁽²⁰⁾ Teksty przyjęte przez Prezydium, PE 113.116/BUR./rev. XXVI/ 1.4.2009.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

zwiedzających Parlamentu Europejskiego: Parlamentarium i „Europa Experience” 3244 01: Organizacja pobytu i przyjmowanie grup odwiedzających, program Euroscola i zapraszanie przedstawicieli środowisk opiniotwórczych z państw trzecich: koszty przyjęcia i dofinansowanie dla grup odwiedzających; 4220 02: Wydatki związane z asystentami posłów: pensje i dodatki akredytowanych asystentów – Statut posła; 4220 04: Wydatki związane z asystentami posłów: podróże służbowe i przejazdy między trzema miejscami pracy oraz szkolenia zewnętrzne akredytowanych asystentów – Statut posła;

3. zdecydowanie popiera utworzenie 76 stanowisk dla grup politycznych i 66 stanowisk w sekretariatach komisji w celu proporcjonalnego uwzględnienia zwiększonego obciążenia pracą i wdrożenia polityki Unii; jednocześnie wzywa Prezydium do wykorzystania ewentualnych synergii w celu zwiększenia wydajności administracji oraz do przeanalizowania, w jaki sposób cyfryzacja i nowe modele pracy przyczyniają się do usprawnienia dyrekcji i umożliwiają przenoszenie stanowisk do sekretariatów komisji; wzywa Prezydium do zbadania również adekwatności przysługującego posłom dodatku na pomoc parlamentarną w świetle rosnącego obciążenia pracą posłów i ich pracowników;

4. podkreśla, że budżet Parlamentu na rok 2022 musi być realistyczny i precyzyjny, aby uniknąć przeszacowania budżetu; odnotowuje stosowaną praktykę zbiorczego przesuwania niewykorzystanych środków pod koniec roku na projekty budowlane; zwraca uwagę, że praktykę taką stosuje się systematycznie w tych samych rozdziałach, tytułach i często dokładnie tych samych pozycjach budżetowych; uważa, że taka praktyka może być postrzegana jako programowane przekroczenie budżetu; apeluje, aby przed kolejnym przesunięciem zbiorczym zastanowić się nad finansowaniem kluczowych inwestycji w oparciu o przejrzystość;

Ekologizacja Parlamentu

5. podkreśla, że Parlament musi przodować w przyjmowaniu w większej mierze cyfrowych, elastycznych i energooszczędnych metod pracy i praktyk organizacji posiedzeń, wyciągając wnioski z doświadczeń zebranych w trakcie pandemii COVID-19 i wykorzystując już zrealizowane inwestycje technologiczne; w tym kontekście wzywa do kompleksowego i ambitnego przeglądu sposobu wykonywania prac parlamentarnych przez posłów, personel i urzędników; uważa, że głównym celem takiego przeglądu powinno być skuteczne i dobre funkcjonowanie instytucji, a także ocena wpływu zdalnego i hybrydowego trybu na jakość posiedzeń, przy czym należy unikać zbytnio uogólniających środków mających na celu zaradzenie wyjątkowym okolicznościom;

6. z zadowoleniem przyjmuje cele systemu ekzarządzania (EMAS) Parlamentu na 2024 r.; przypomina, że strategia śródkresowa EMAS na 2024 r. zawiera klauzulę przeglądową mającą na celu zwiększenie poziomu ambicji w zakresie ochrony środowiska na podstawie zaobserwowanych wyników; wzywa Parlament do ponownej oceny swoich celów EMAS w świetle pandemii COVID-19 w 2022 r. oraz do skorygowania w górę celów przyjętych w 2019 r. w odniesieniu do kluczowych wskaźników skuteczności działania; ponawia wezwanie do zmiany obecnego planu redukcji CO₂ w celu osiągnięcia neutralności węglowej do 2030 r. przy zastosowaniu wewnętrznej opłaty za emisję gazów cieplarnianych;

7. uznaje, że prawie dwie trzecie emisji dwutlenku węgla przez Parlament pochodzi z transportu osób; wzywa do rozsądnego ograniczenia liczby podróży na posiedzenia, które można skutecznie odbyć zdalnie lub w trybie hybrydowym, oraz do promowania przejścia na niskoemisyjne alternatywy w przypadku wszystkich pozostałych podróży, o ile nie ma to wpływu na jakość działalności legislacyjnej i politycznej;

8. wzywa do rozszerzenia dobrowolnej telepracy na większą liczbę dni i stanowisk; apeluje o preferowanie posiedzeń o charakterze hybrydowym lub w pełni zdalnym – jeżeli nie wiążą się one z podejmowaniem decyzji politycznych – takich jak przesłuchania i wymiana poglądów lub posiedzenia wewnętrzne i przygotowawcze, przyznając jednocześnie, że fizyczna obecność w negocjacjach politycznych jest nadal skuteczniejsza; apeluje również o zapewnienie tłumaczenia ustnego i, w miarę potrzeby, zdalnego tłumaczenia ustnego; wzywa sekretarza generalnego do ustanowienia, w następstwie środków podjętych w celu zapewnienia ciągłości działania w związku z pandemią COVID-19, nowych elastycznych ram świadczenia usług zdalnego tłumaczenia ustnego po pandemii COVID-19; zauważa, że zbyt długi czas spędzony na korzystaniu z narzędzi cyfrowych może mieć negatywny wpływ na dobrostan niektórych osób; apeluje o przegląd zasad dotyczących podróży służbowych do końca 2022 r., aby zapewnić właściwe zatwierdzanie na podstawie potrzeb, szczególnie uzasadnienie zezwolenia na wszystkie podróże służbowe, wymogi dotyczące niskoemisyjnych środków transportu bez utrudniania posłom wypełniania ich mandatu oraz wykluczenie najbardziej szkodliwych środków transportu, z wyjątkiem najbardziej skrajnych przypadków, w których alternatywne środki transportu na długich trasach lub do miejsc trudno dostępnych zakłóciłyby równowagę między celem środowiskowym a efektywnością prac parlamentarnych; oczekuje w pełni zdalnych posiedzeń przygotowawczych i odpraw po wszystkich oficjalnych wizytach delegacji jako warunku zezwolenia oraz ograniczenia zakresu zezwolenia na delegacje wyłącznie do tych osób, które są uprawnione do uczestnictwa w takich delegacjach od 2022 r.; wzywa Prezydium do dopilnowania, aby nadzwyczajne posiedzenia komisji w Strasburgu ograniczały się ściśle do wyjątkowych okoliczności oraz aby wymagały należytego uzasadnienia przed ich zatwierdzeniem w każdym indywidualnym przypadku;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

9. zachęca posłów do korzystania z niskoemisyjnych alternatywnych środków transportu; ponawia wezwanie do zmiany środków wykonawczych statutu posła, tak aby umożliwić zwrot kosztów biletów lotniczych w klasie ekonomicznej zakupionych na elastycznych warunkach na trasy w Unii, z wyjątkiem lotów do i z regionów najbardziej oddalonych oraz lotów z co najmniej jednym międzylądowaniem lub trwających dłużej niż cztery godziny; zauważa, że dojazd niektórych posłów z okręgów wyborczych do miejsc pracy Parlamentu wymaga długich podróży, które mogą oni odbywać jedynie samolotem;

10. wzywa do ulepszenia infrastruktury dla rowerów, rowerów towarowych, rowerów elektrycznych i hulajnóg elektrycznych w budynkach Parlamentu, w szczególności poprzez zainstalowanie łatwych w użyciu i bezpiecznych stanowisk postojowych i stacji napraw rowerów; wzywa Parlament do ścisłej współpracy z odpowiednimi władzami lokalnymi, a w szczególności z Regionem Stołecznym Brukseli w jego wysiłkach na rzecz odgrywania roli lidera w dziedzinie zrównoważonej mobilności miejskiej przez odgrywanie aktywnej roli we wdrażaniu planu GoodMove; wzywa do rozbudowy systemu rowerów służbowych w Parlamencie; wzywa do przyjęcia konkretnych środków zachęcających pracowników Parlamentu do aktywnej mobilności, w tym specjalnych działań szkoleniowych w zakresie bezpiecznego dojazdu do pracy, konserwacji i naprawy; wzywa do opracowania pilotażowego programu dotyczącego rowerów towarowych w odniesieniu do niektórych procesów logistycznych w Parlamencie oraz między budynkami unijnych instytucji;

11. zachęca pracowników Parlamentu do korzystania z transportu publicznego i apeluje o wprowadzenie do 2022 r. systemu łączącego dofinansowywane bilety na transport publiczny dla pracowników z wyłączeniem prawa do drugiej winiety parkingowej; oczekuje, że samochody służbowe będą wykorzystywane do przewozu posłów oraz pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych posiadających polecenia wyjazdu służbowego między Brukselą a Strasburgiem; apeluje o odpowiednie zwiększenie liczby miejsc parkingowych przeznaczonych wyłącznie dla pojazdów elektrycznych oraz o przegląd ogólnej liczby miejsc parkingowych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem w trzech miejscach pracy;

12. oczekuje, że wszystkie grupy odwiedzających będą informowane przez służby Parlamentu o wpływie ich transportu na środowisko oraz że w 2022 r. zostanie ustanowiony system motywacyjnego zwrotu kosztów podróży oparty na wpływie na środowisko; zwraca się do Prezydium o rozpoczęcie procesu przeglądu przepisów dotyczących grup odwiedzających zgodnie z komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości (COM(2020)0789), w szczególności jego pkt 9 dotyczącym transportu zbiorowego, jak również o dostosowanie kosztów podróży grup odwiedzających do zmieniających się cen rynkowych i umożliwienie zmian w celu uniknięcia wahań rynkowych w odniesieniu do kosztów podróży, które prowadzą do pośredniej dyskryminacji geograficznej odwiedzających;

13. wzywa administrację, by monitorowała dalszy wzrost kosztów energii prognozowany na 2022 r. oraz zbadała oszczędności kosztów i efektywności zużycia; apeluje, by zaprzestać modernizowania instalacji grzewczych zasilanych paliwami kopalnymi oraz by opracować i przyjąć w 2022 r. plan stopniowego wycofania paliw kopalnych z konkretnymi kluczowymi etapami, aby uniknąć osieroconych aktywów; ponadto wzywa, by przeprowadzić analizę skuteczności i efektywności wykorzystania systemów pomp ciepła i innych odpowiednich technologii zgodnie z celami EMAS; wzywa Parlament do dalszego zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym, w szczególności w produkcji energii, i oczekuje, że do 2023 r. w Brukseli zainstalowane zostaną najnowocześniejsze dachowe ogniwa fotowoltaiczne o maksymalnym potencjale; jednocześnie apeluje o stopniowe zastępowanie zamówień w ramach gwarancji pochodzenia lokalnymi odnawialnymi źródłami energii;

14. oczekuje, że służby Parlamentu będą nadal ograniczały zużycia papieru dzięki przejściu na zbiorowe, niewykorzystujące formy papierowej środowisko online wszystkich posiedzeń, a także dzięki dalszemu wprowadzaniu podpisów elektronicznych; ponawia apel o przeprowadzenie analizy rozwiązań, które mogłyby zastąpić korzystanie z kufków, zgodnie z celem EMAS dotyczącym jak najszybszego wyeliminowania papierowej formy dokumentów w Parlamencie;

15. oczekuje, że zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” i zasady gospodarki o obiegu zamkniętym będą miały zastosowanie do wszystkich inwestycji, w tym inwestycji cyfrowych, i decyzji dotyczących zarządzania; wzywa do pełnego wdrożenia strategii Parlamentu w zakresie gospodarowania odpadami zgodnie z zasadami hierarchii postępowania z odpadami, zwłaszcza jeśli chodzi o zrównoważone i oparte na obiegu zamkniętym podejście do gospodarowania odpadami budowlanymi; wzywa do pełnego wdrożenia środków, dzięki którym Parlament zaprzestanie używania jednorazowych tworzyw sztucznych;

16. przypomina, że zdecydowana większość posłów do PE popiera ideę jednej siedziby w celu zapewnienia efektywnego wydatkowania pieniędzy unijnych podatników i przejścia przez Parlament instytucjonalnej odpowiedzialności za zmniejszenie śladu węglowego; przypomina, że należy znaleźć rozwiązania, aby zoptymalizować prace instytucjonalne Parlamentu, koszty finansowe i ślad węglowy; uważa, że zdobyte doświadczenie oraz inwestycje w pracę zdalną i posiedzenia zdalne mogą być podstawą dostosowania potrzeb w zakresie wyjazdów służbowych pracowników; przypomina, że zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej Parlament Europejski ma mieć siedzibę w Strasburgu; zauważa, że trwałe zmiany wymagałyby zmiany Traktatu, do czego potrzebna jest jednomyślność;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

17. przypomina, że warunki przetargu powinny wykraczać poza zasadę najlepszej ceny i obejmować kryteria środowiskowe, społeczne i dotyczące płci oraz szczegółowe wskaźniki; z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie mandatu punktu informacji o zielonych zamówieniach publicznych, tak by obejmował elementy społeczne i płciowe, oraz wzywa do wprowadzenia obowiązku zasięgnięcia opinii punktu informacyjnego ds. ekologicznych zamówień publicznych w przypadku zamówień powyżej 15 000 EUR; oczekuje, że Prezydium przyjmie do 2022 r. system sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, podobny do Globalnej Inicjatywy Sprawozdawczej i jej rozszerzenia umożliwiającego uwzględnianie kwestii płci w sprawozdawczości dotyczącej zrównoważonego rozwoju;

Przejrzystość i rozliczalność

18. ubolewa, że Prezydium odmawia wdrożenia wyrażanej wielokrotnie na posiedzeniach plenarnych woli zreformowania dodatku z tytułu kosztów ogólnych, tym samym aktywnie uniemożliwiając większą przejrzystość i rozliczalność pieniędzy unijnych podatników; apeluje do Prezydium o zmianę przepisów dotyczących tego dodatku do końca 2021 r.;

19. ubolewa, że Prezydium odmawia wdrożenia wyrażanej wielokrotnie na posiedzeniach plenarnych woli w odniesieniu do głównych etapów reformy Parlamentu, o których pierwotnie wspomniano w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE i do których zaliczono wprowadzenie obowiązkowych dla wszystkich pracowników i posłów szkoleń w zakresie przeciwdziałania molestowaniu; domaga się, by Prezydium niezwłocznie i w pełni wdrożyło decyzje przyjęte na posiedzeniu plenarnym;

20. ubolewa, że Prezydium odmawia wykonania wyrażanej wielokrotnie na posiedzeniach plenarnych woli przyznania wysokiego poziomu ochrony akredytowanym asystentom parlamentarnym zgłaszającym przypadki naruszenia prawa Unii zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony sygnalistów⁽²¹⁾, podobnie jak akredytowanym asystentom parlamentarnym, którzy padli ofiarą nękania lub molestowania; zwraca się do Prezydium o określenie i opublikowanie jasnych i pewnych pod względem prawnym norm określających, kiedy można przyznać ochronę sygnalistom, w tym akredytowanym asystentom parlamentarnym;

21. ubolewa, że Prezydium odmawia wykonania wyrażanej wielokrotnie na posiedzeniach plenarnych woli podjęcia działań na rzecz pełnego ujednoczenia stawek dodatków dla urzędników, innych pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych z tytułu podróży służbowych między trzema miejscami pracy Parlamentu; wzywa Prezydium do zajęcia się tą kwestią bez dalszej zwłoki i do podjęcia niezbędnych działań, aby zaradzić tej nierówności po wznowieniu sesji plenarnych w Strasburgu;

22. ponownie zwraca się do Konferencji Przewodniczących o przegląd przepisów wykonawczych regulujących prace delegacji i misji poza granicami Unii Europejskiej; podkreśla, że w ramach takiego przeglądu należy rozważyć, czy możliwe jest, aby akredytowani asystenci parlamentarni towarzyszyli posłom w oficjalnych delegacjach i misjach Parlamentu, z zastrzeżeniem określonych warunków;

23. ubolewa, że Prezydium zwlekało z realizacją wyrażanej kilkakrotnie na posiedzeniach plenarnych woli opracowania rozwiązania technicznego umożliwiającego posłom wykonywanie przysługującego im prawa do głosowania w czasie korzystania z urlopu macierzyńskiego lub ojcowskiego, w przypadku długotrwałej choroby lub w przypadku działania siły wyższej, a także z wyjaśnieniem prawnych, finansowych i technicznych ograniczeń takiego rozwiązania; uważa, że wszelkie kroki podjęte w tym zakresie umożliwiłyby przyspieszenie procesu tworzenia systemu pracy zdalnej i głosowania zdalnego w Parlamencie, wprowadzonych po wybuchu pandemii; oczekuje, że w związku z potwierdzeniem wykonalności technicznej Prezydium podejmie prace nad wyeliminowaniem ewentualnych pozostałych ograniczeń prawnych i finansowych;

24. przypomina, że według sprawozdań rocznych rejestru służącego przejrzystości z ubiegłych lat około połowa wszystkich wpisów do rejestru jest nieprawidłowa; obawia się, że rejestr nie może spełnić swojego celu, jakim jest zapewnienie większej przejrzystości w zakresie działalności przedstawicieli grup interesu, jeżeli połowa wpisów do rejestru zawiera informacje niepełne lub nieprawidłowe; wzywa Parlament do podjęcia działań, aby zwiększyć dokładność rejestru;

25. ponawia wniosek, aby Parlament sporządzał roczne szczegółowe sprawozdanie na temat przedstawicieli grup interesu i innych organizacji, którym udzielono wstępu do budynków Parlamentu, oraz by publikował je z poszanowaniem rozporządzenia o ochronie danych;

26. oczekuje, że w przyszłości Prezydium będzie proaktywnie informować posłów o wdrażaniu odpowiednich decyzji podejmowanych na posiedzeniu plenarnym;

⁽²¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

Płeć

27. wzywa do przeprowadzenia analizy budżetowej z uwzględnieniem aspektu płci, która będzie stanowić podstawę przyszłego wstępnego projektu preliminarza zgodnie z zobowiązaniem Unii do sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; wzywa do wprowadzenia specjalnego systemu rachunkowości z uwzględnieniem aspektu płci, w którym wydatki na posłów, pracowników i ekspertów będą przedstawione w formie zdezagregowanej pod względem płci;

28. wzywa do przyjęcia kryteriów oceny i monitorowania zamówień publicznych pod kątem płci; uważa, że ich podstawą musi być promowanie równych szans obecne we wszystkich specyfikacjach warunków zamówienia Parlamentu;

Infrastruktura cyfrowa

29. popiera inwestycje w infrastrukturę cyfrową, w tym w cyberbezpieczeństwo; podkreśla potrzebę wykorzystywania w ICT bezpiecznych rozwiązań programowych, tj. otwartych rozwiązań programowych, przy czym należy zapewnić pełną kontrolę Parlamentu nad oprogramowaniem i nad zarządzaniem danymi oraz swobodę w tworzeniu aplikacji, a także zamówienia na rozwiązania technologiczne, w których wyraźnie unika się uzależnienia od dużych platform lub blokady technologicznej, szczególnie ze strony dostawców usług w chmurze;

30. podkreśla, że Parlament musi włączyć do agendy cyfrowej kwestię ochrony środowiska; podkreśla, że innowacje cyfrowe muszą pozytywnie wpłynąć na transformację ekologiczną; wzywa do zmniejszenia śladu środowiskowego technologii cyfrowej (zielone technologie informatyczne), w szczególności przez dostosowanie polityki wewnętrznej; wzywa Parlament, by włączył ekoprojekty usług cyfrowych do zarządzania ICT oraz wybierał warianty uwzględniające gospodarkę o obiegu zamkniętym i promujące zasobooszczędność;

31. przypomina o nieodłącznym ryzyku dla bezpieczeństwa informacji i prywatności związanym ze stosowaniem zależnych od osób trzecich rozwiązań w zakresie wymiany wrażliwych danych oraz zwraca uwagę na pozytywny wpływ otwartego oprogramowania na autonomię cyfrową i jego korzyści dla bezpieczeństwa; nalega, aby umożliwić użytkownikom korzystanie z otwartego oprogramowania na urządzeniach Parlamentu, oraz podkreśla potrzebę zdecentralizowanych i otwartych rozwiązań w zakresie wirtualnych spotkań i komunikatorów internetowych; zauważa, że potrzebne są odpowiednie szkolenia użytkowników, szczególnie w dziedzinie cyberbezpieczeństwa; podkreśla zapotrzebowanie na oprogramowanie do automatycznej transkrypcji i automatycznego tłumaczenia, aby wspierać równe rozpowszechnianie informacji we wszystkich językach urzędowych;

32. zdecydowanie zachęca do podjęcia środków, dzięki którym Parlament będzie unikał w zamówieniach publicznych na oprogramowanie i infrastrukturę cyfrową, w tym na rozwiązania w chmurze, uzależnienia od jednego dostawcy za pośrednictwem wymogów dotyczących możliwości przenoszenia i pełnej interoperacyjności, stosował otwarte oprogramowanie i przeznaczał zamówienia dla MŚP i przedsiębiorstw typu start-up;

33. podkreśla, że oprogramowanie, dane i narzędzia stworzone przez sektor publiczny lub w pełni finansowane ze środków publicznych powinny być ponownie wykorzystywane, ogólnie dostępne oraz zgodne z prawami podstawowymi, a jeżeli są przeznaczone do zastosowania krytycznego, muszą mieć certyfikat bezpieczeństwa lub przejść audyt bezpieczeństwa; uważa, że oprócz tego należy udostępnić AI wykorzystywaną przez Parlament w procedurze zamówień publicznych jako otwarte oprogramowanie wraz z dostępną dokumentacją oprogramowania i algorytmami, aby umożliwić sprawdzenie, jak system AI doszedł do określonego wniosku; podkreśla, że kontrola przestrzegania praw podstawowych powinna być częścią uprzedniej oceny zgodności;

34. zauważa, że podczas pandemii wprowadzono systemy głosowania zdalnego w celu zapewnienia ciągłości prac Parlamentu; domaga się ujednolicenia tych systemów głosowania;

35. apeluje o szybsze i bezpieczniejsze sieci bezprzewodowe we wszystkich trzech miejscach pracy;

Kontakt z obywatelami

36. podkreśla, że Parlament jest jedyną instytucją Unii, której skład jest ustalany w wyborach powszechnych; uważa, że należy umożliwić obywatelom lepsze zrozumienie działalności Parlamentu, a także zwiększyć ich świadomość polityczną i promować wśród nich wartości Unii; wzywa do większego wykorzystania środków cyfrowych umożliwiających bezpośredni kontakt z obywatelami;

37. popiera utworzenie do 2024 r. ośrodków Europa Experience we wszystkich państwach członkowskich; przyjmuje do wiadomości potwierdzenie, że opóźnienia spowodowane pandemią COVID-19 nie zakłócą kluczowych etapów tego projektu; wspiera politykę administracji, której celem jest osiągnięcie maksymalnych synergii; oczekuje, że długoterminowy wpływ ośrodków Europa Experience na budżet pod względem kosztów bieżących zostanie przedstawiony Komisji Budżetowej przed przyjęciem budżetu na rok 2022; przypomina, że Europa Experience powinny umożliwić wszystkim obywatelom lepsze zrozumienie funkcjonowania instytucji europejskich;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

38. uważa, że biura kontaktowe Parlamentu Europejskiego powinny rozwijać swoją sieć i w większym stopniu współpracować z obywatelami; zachęca Parlament, by za pośrednictwem swoich biur kontaktowych organizował takie spotkania i wydarzenia jak Europejskie Spotkanie Młodzieży (EYE) z udziałem posłów i młodzieży na szczeblu lokalnym;

39. uznaje znaczenie grup odwiedzających; zauważa, że w czasie pandemii COVID-19 grupy te nie mogły zwiedzać budynków Parlamentu; przypomina, że zgodnie z decyzją Prezydium z dnia 5 października 2020 r. 40 % niewykorzystanej kwoty na 2020 r. przeniesiono na 2022 r.; wyraża zadowolenie, że Parlament wkłada wiele wysiłku w usługi oferowane odwiedzającym, szczególnie młodym ludziom, którzy pozostają kluczową grupą docelową; apeluje, by w pozostałej części kadencji nie zwiększać dodatków dla odwiedzających powyżej poziomu, który jest wykonalny z operacyjnego punktu widzenia;

40. uznaje, że około 50 mln osób należy do różnych mniejszości, regionów i społeczności językowych w Unii; przypomina, że Parlament wspiera zaangażowanie i uczestnictwo obywateli w Unii, w tym mniejszości narodowych, regionalnych i językowych; przypomina, że Parlament zdecydowanie popiera wielojęzyczność i promuje prawa mniejszości narodowych, regionalnych i językowych; uważa, że Parlament może aktywnie przyczynić się do walki z dezinformacją, w stosownych przypadkach udzielając informacji również w językach mniejszości, regionów i społeczności językowych; zwraca się do Prezydium o analizę wykonalności i ocenę kosztów opracowania materiałów informacyjnych, na przykład na potrzeby ośrodków Europa Experience i Konferencji w sprawie przyszłości Europy, w językach mniejszości, regionów i społeczności językowych w poszczególnych państwach członkowskich;

41. wzywa Prezydium do zapewnienia tłumaczenia kluczowych rezolucji dotyczących polityki zagranicznej przyjętych na mocy art. 54 (sprawozdania z własnej inicjatywy) na języki urzędowe ONZ nienależące do UE (a mianowicie na arabski, chiński i rosyjski), a także rezolucji dotyczących poszczególnych krajów przyjętych na mocy art. 132 (rezolucja towarzysząca oświadczeniom Komisji lub wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela) i art. 144 (rezolucja w trybie pilnym) na język urzędowy kraju, którego dana rezolucja dotyczy, w celu zwiększenia wpływu i zasięgu działań Parlamentu Europejskiego w obszarze spraw zagranicznych, oraz wzywa władzę budżetową do zapewnienia wystarczających środków na ten cel.

42. wzywa sekretarza generalnego, aby przeanalizował wykonalność wprowadzenia tłumaczenia na międzynarodowy język migowy podczas wszystkich debat plenarnych, zgodnie z wnioskami przyjętymi na posiedzeniu plenarnym, oraz by wdrożył tę decyzję z poszanowaniem zasady równego dostępu dla wszystkich obywateli;

43. uważa, że niezwykle ważne jest, aby każda instytucja Unii zaangażowana w przygotowanie i prowadzenie zbliżającej się Konferencji w sprawie przyszłości Europy, w tym Parlament, dysponowała odpowiednimi budżetami administracyjnymi, aby zapewnić sukces tego wydarzenia już w momencie przekazania preliminarza dochodów i wydatków;

44. wzywa, by dać obywatelom i mieszkańcom państw członkowskich i krajów partnerskich możliwość wirtualnego zwiedzania Parlamentu z przewodnikiem i tym samym zapewnić lepsze zrozumienie pracy i wartości instytucji wśród szerszego grona odbiorców;

45. wzywa do stworzenia specjalnej oferty dla starszych odwiedzających, ze szczególnym uwzględnieniem programów i strategii Unii dotyczących aktywnego starzenia się;

Przedsięwzięcia z zakresu nieruchomości

46. oczekuje bardziej przejrzystego i szczegółowego planowania i podejmowania decyzji, w tym wczesnego informowania, z należyтым uwzględnieniem art. 266 rozporządzenia finansowego, w odniesieniu do polityki Parlamentu dotyczącej nieruchomości; wzywa do dyskusji na temat funkcjonowania Parlamentu i do przeglądu jego zapotrzebowania na przestrzeń w kontekście skutków pandemii i oczekiwanego rozwoju telepracy, a także w razie potrzeby do dostosowania długoterminowej strategii Parlamentu w zakresie nieruchomości; podkreśla, że staranne planowanie powinno umożliwić znaczne oszczędności;

47. zwraca się do Prezydium o upublicznienie decyzji w sprawie budynku Paul-Henri Spaak wraz ze szczegółowym podziałem kosztów i dokumentami uzupełniającymi; odnotowuje niedostępność tego budynku podczas prac remontowych i wzywa do optymalizacji już dostępnych powierzchni zgodnie z potrzebami Parlamentu; przypomina w tym kontekście, że Parlament zobowiązał się do przeprowadzenia niezbędnych dostosowań i remontów w swoich budynkach, aby stworzyć środowisko dostępne dla wszystkich użytkowników zgodnie z normami Unii; zaleca, by przy planowaniu i restrukturyzacji budynków Parlamentu należało uwzględniać kryteria różnorodności i włączenia;

48. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium o przyjęciu paszportów renowacji budynków na potrzeby zarządzania cyklem życia portfela budynków Parlamentu; oczekuje, że stosowanie tego nowego narzędzia przyczyni się do jak najszybszego i skutecznego przejścia na budynki neutralne dla klimatu lub budynki pasywne, najpóźniej do 2050 r.; oczekuje również, że paszport będzie obejmował kwestie poprawy jakości powietrza w pomieszczeniach i zdrowych budynków;

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

49. zauważa, że w budżecie zaproponowanym przez sekretarza generalnego na 2022 r. przewidziano kwotę 4,358 mln EUR na budowę przy wejściu do budynku WEISS; zauważa ponadto, że w budżecie na 2021 r. przewidziano już 8 mln EUR na taką budowę; zwraca się o przedstawienie aktualnych informacji na temat ogólnych kosztów tego projektu;

Pozostałe kwestie

50. ponownie zwraca się do Prezydium o zapewnienie pełnej elastyczności w zakresie obecności posłów podczas zielonych tygodni, aby ułatwić im organizację pracy;

51. przypomina, że zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽²²⁾ „[u]stanowiony przez Parlament Europejski dobrowolny fundusz emerytalny, w związku z którym posłowie i byli posłowie nabyli już prawa lub są w trakcie ich nabywania, będzie nadal utrzymany dla tych posłów po wejściu w życie niniejszego Statutu”, a „[n]abyte prawa i uprawnienia pozostają w pełni w mocy”; wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do pełnego przestrzegania statutu posła i do ustanowienia wraz z funduszem emerytalnym jasnego planu zatwierdzenia i przejścia przez Parlament obowiązków i zobowiązań w odniesieniu do dobrowolnego funduszu emerytalnego dla posłów do Parlamentu Europejskiego;

52. zauważa, że usługodawcy poważnie ucierpieli na skutek pandemii; z zadowoleniem przyjmuje działania Parlamentu, np. zapewnianie posiłków solidarnościowych, aby przyczynić się do ograniczenia wpływu kryzysu na podwykonawców i ich pracowników; podkreśla, że podwykonawstwo usług sprzątania i gastronomii stawia ludzi, głównie kobiety, w wyjątkowo trudnej sytuacji; wyraża poważne zaniepokojenie z powodu masowych zwolnień pracowników w przedsiębiorstwie gastronomicznym COMPASS Group; zachęca właściwe organy Parlamentu, by we współpracy z podwykonawcami zbadały wszystkie możliwe rozwiązania alternatywne w celu ochrony zatrudnienia w ramach dialogu społecznego oraz by zamawiały dodatkowe usługi uzasadnione z perspektywy wykorzystania budżetu Parlamentu; wzywa Parlament do zastosowania wszelkich środków ostrożności potrzebnych do dopilnowania, by wykonawcy zewnętrzni przestrzegali najwyższych standardów prawa pracy w odniesieniu do personelu sprząającego złożonego głównie z kobiet i personelu gastronomicznego, ze szczególnym uwzględnieniem presji psychologicznej i warunków pracy; zwraca się do Prezydium o przemyślenie polityki Parlamentu w zakresie eksternalizacji;

53. wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do wprowadzenia kultury budżetowania celowego w całej administracji Parlamentu oraz do przyjęcia podejścia opartego na usprawnieniu zarządzania w celu poprawy efektywności i zrównoważenia środowiskowego oraz ograniczenia wymogów administracyjnych i biurokracji w wewnętrznych pracach instytucji; podkreśla, że usprawnione zarządzanie polega na ciągłym doskonaleniu procedur roboczych dzięki uproszczeniom i doświadczeniu personelu administracyjnego;

54. podkreśla, że należy dokonać przeglądu polityki kadrowej Parlamentu, aby umożliwić mu korzystanie z wiedzy fachowej wszystkich pracowników; uważa, że w związku z tym trzeba zmienić przepisy, aby umożliwić wszystkim kategoriom pracowników, w tym akredytowanym asystentom parlamentarnym, udział w konkursach wewnętrznych, oraz ustanowić programy rozwoju zasobów ludzkich, umożliwiające Parlamentowi utrzymanie wiedzy fachowej tych kategorii w służbie instytucji;

55. zwraca się do sekretarza generalnego, by przeprowadził ocenę ryzyka związanego z zatrudnianiem coraz większej liczby pracowników kontraktowych, włącznie z niebezpieczeństwem powstania dwupoziomowej struktury zatrudnienia w Parlamencie; podkreśla, że podstawowe stałe stanowiska i najważniejsze stałe zadania należy zarezerwować dla pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony;

56. wzywa do większej elastyczności i ograniczenia biurokracji w zarządzaniu biurami posłów do PE i umowami, biorąc pod uwagę powtarzające się błędy platform internetowych i trudności w zdalnej obsłudze podczas pandemii COVID-19; zwraca się do Sekretariatu i służb finansowych Parlamentu o ustanowienie specjalnego pakietu elastycznych zasad;

57. odnotowuje, że co pół roku Parlament przyjmuje w Brukseli około 250 stażystów; uważa, że wszyscy stażyści w Parlamencie powinni mieć takie same zniżki na transport jak pozostali pracownicy; uważa, że środki te nie wiązałyby się ze znacznym obciążeniem dla budżetu Parlamentu i umożliwiłyby znaczne zmniejszenie wydatków stażystów w Brukseli;

58. przypomina, że należy przeznaczyć odpowiednie środki na finansowanie działalności kulturalnej i artystycznej w budynkach Parlamentu i poza nimi, aby podkreślić wsparcie dla sektora kultury i sektora kreatywnego;

⁽²²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2005/684/WE, Euratom) (Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

59. przypomina o zaangażowaniu politycznym Parlamentu w odniesieniu do zewnętrznych biur kontaktowych i wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do zapewnienia w razie potrzeby niezbędnych warunków, takich jak wspólne zarządzanie budynkami, oraz akredytacji statusu dyplomatycznego personelu Parlamentu przy organach państw przyjmujących;

60. apeluje o terminowe i przejrzyste sprawozdania roczne Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych;

61. uważa, że pandemia COVID-19 ma negatywny wpływ na dynamikę Parlamentu; podkreśla, że po zakończeniu kryzysu związanego z COVID-19 należy zwiększyć prężność i aktywność Parlamentu; w związku z tym zwraca się do Prezydium o analizę mającą na celu określenie nowych praktyk, które poprawią dynamikę Parlamentu, a następnie o przedstawienie zaleceń, które w razie potrzeby będzie można wdrożyć po przeglądzie Regulaminu;

o

o o

62. uchwala preliminarz budżetowy na rok budżetowy 2022;

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i preliminarza budżetowego Radzie i Komisji.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL